

Mária Kováčová

DOTYKY NEBE

Část 2.

**Já, Mária Kováčová, píšu tuto knihu z pověření
našeho Pána Ježíše Krista**

Úvod

Volné pokračování první části knihy *Dotyky nebe* nás provede složitým obdobím lidstva, kdy celý svět byl ohrožen pandemií koronaviru, kterou hned po ukončení vystřídala hrozba třetí světové války. Jak se na to díval Pán Ježíš a jaké odkazy a doporučení dal, proč to dopustil a co všechno nás ještě čeká. Co má lidstvo dělat, aby znovu nastal čas pokoje, ale i o tom, jak zanikne život na zemi. V početných viděních o nebeském království se dozvíte o tom, jak probíhá život v jeho jednotlivých krajinách, jak to tam vypadá, ale i o tom, co je důležité, abyste se tam dostali, a čeho je potřebné se vystříhat. Pán chce zaměřit naši pozornost na to, že jsme byli stvořeni pro život věčný, a nejen pro tento život na zemi, který každému uběhne tak, jako voda v řece. Co je to v porovnání s věčností? Jaká bude ta věčnost, to záleží na každém jednom z nás. Pán Ježíš chce každého zachránit, proto poskytl informace o tom, co je důležité v životě člověka, aby si připravil i krásný život věčný. To je hlavním poselstvím této knihy.

Rok 2019 – pokračování

10. 5. 2019

Dnes jsem měla takovéto vidění. Najednou jsem se ocitla v nějakém velkém neznámém městě. Před sebou jsem spatřila krásnou katedrálu. Řekla jsem si, půjdu do kostela, navštívím Pána Ježíše, popovídám si s ním a potěším jeho Srdce. Řeknu mu, jak ho velmi miluji a jak jsem šťastná, že ho mám. Poděkuji mu za všechny příjemné i nepříjemné věci a s láskou a důvěrou svěřím do jeho rukou celý tento den. Když jsem vešla dovnitř, viděla jsem, že chrám je krásný, velmi se mi líbil. Viděla jsem i to, že tam sedí lidé a že další přicházejí. Pochopila jsem, že bude zřejmě mše svatá. Sedla jsem si do zadní lavice a čekala. Lidé zbožně hleděli před sebe, a když se začalo rozdávat svaté přijímání, postavili se do řady a ve chvíli, kdy předstoupili před kněze, neotevřeli ústa, ale přijali Eucharistii na ruku. Dělal to tak všichni. Když jsem to viděla, hrozně jsem se vylekala a zvolala: „Lidi, co to děláte? To nesmíte, vždyť je to živý Pán Ježíš.“ V té chvíli, kdy jsem to vyslovila, se na mě zlostně podívali a jedna paní mi vynadala.

Pán Ježíš smutně poznamenal: „**Toto přijde na Slovensko. Barličko, ty to nikdy neudělej.**“

Když jsem se modlila, uslyšela jsem hlas: „**Někteří lidé za sekundu zničili přírodu.**“ A v tom okamžiku mi byla ukázána Francie a tvář vysoce postaveného politika. Pán Ježíš promluvil: „**Je to podobenství o tom, jak někteří lidé zničili ve Francii křesťanství.**“

Večer během mše svaté se venku spustil prudký liják. Když jsme odcházeli z kostela, Valentín, jako to udělal již několikrát, poprosil Pána Ježíše: „Ježíši, potřebujeme jít domů, ale nemáme deštník. Prosím tě Pane, zastav ho na chvíli.“ Vyšli jsme z chrámu ven a déšť ustal. Všichni lidé, kteří stáli pod přístřeškem, zůstali překvapení.

11. 5. 2019

Když jsem se v noci modlila, dívala jsem se na obraz, na kterém je tvář Ježíše Krista. Vždy, když se modlím, dívám se na tento krásný obraz, na kříž Milosrdné lásky a na relikvii polibku Pána Ježíše a Panny Marie. Jak jsem se tak dívala, spatřila jsem, že z obrazu vyšla tři bílá kulatá světýlka, která dopadla na kříž Milosrdné lásky, a dvě černé kuličky, které dopadly na podstavec kříže, který je z hnědé polokoule.

Ježíš promluvil: „**Chtěl jsem vám ukázat, že jsem tady stále s vámi, a chtěl jsem vám i ukázat, že když jsem byl na zemi, lidstvo žilo v temnotách, to byly ty černé kuličky padající na podstavec kříže, který představuje zem. Ty dvě černé kuličky označovaly satana a jeho přívržence a ta tři bílá světýlka představovala Nejsvětější Trojici. Až když jsem byl vyzdvižen na kříž a vstal z mrtvých, stal jsem se Světlem světa. I vy, Valentíne a Barličko, dokud budete na zemi, nerozšíří se mé dílo v plné míře. Budete mít mnoho nepřátel. Satan a jeho přívrženci budou proti němu bojovat. Až po vaší smrti, když budete také vyzdviženi na kříž, stane se světlem, které se rozšíří do celého světa.**“

12. 5. 2019

Byla mi ukázána tvář Muammara al-Kaddáfího a slyšela jsem hlas, který zvolal: „**Byl to muslim, který miloval svůj národ.**“

Hned jsem šla na internet, abych si o něm něco přečetla, a zjistila jsem, že lidé za jeho vlády měli zdarma elektřinu, školství, lékařskou péči, levný benzín, neplatili daně. Podporoval rodiny a všichni obyvatelé jeho krajiny se při něm měli skutečně velmi dobře, což dosvědčuje i jeho Zelená kniha.

Ježíš poznamenal: „**Ano. Byl to spravedlivý vůdce svého národa. Staral se o něj i o jeho blahobyt, proto jsem se o něho postaral i Já, i když nebyl křesťan. Proto, Barličko, udělej za něho růžencovou nověnu ke Svatým ranám.**“

16. 5. 2019

Pán Ježíš mi ve snu ukázal lidi všech národů, různé barvy pleti i jazyků. Dívala jsem se na malé děti, i větší, mládež i dospělé, bohaté i chudé a na všech mi bylo ukázáno, jaké hříchy páchají. Byla mi ukázána i jedna evropská princezna, jejíž způsob života uráží Boha. Páchá hříchy nečistoty a vůbec se nechce změnit, naopak, stále je na tom hůř a hůř. Potom jsem slyšela hlas, který zvolal: „**Bude zatracena!**“

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi, jak se zlo a hřích šíří do celého světa, nevyjímaje ani královské rodiny, které by měly být vzorem a příkladem pro svůj lid. Viděla jsi, jaké hříchy páchají lidé, a to byli všichni křesťané, kteří by měli být světlem pro ostatní, a zatím jsou jenom tmou. Je už nejvyšší čas to změnit. Každý křesťan by měl být svým životem příkladem a vzorem. Proto jim musíte skrze toto Mé dílo ukázat, jak je to důležité.**“

17. 5. 2019

Ve snu jsem se ocitla na nějaké velké louce, na které seděly tisíce krásných barevných motýlů. Když jsem se pohnula a začala jsem pomaličku kráčet, motýli při každém mém kroku lehoučce vzlétli a vznášeli se směrem k nebi.

Ježíš promluvil: „**Ti motýli, Barličko, to jsou oběti, které přinášíš. Ukázal jsem ti, jak jsou v Božích očích krásné.**“

Dcera Majka ve snu viděla, jak se ve městě zřítíla nějaká novostavba, mnozí přitom i zahynuli. Lidem, kteří se na to dívali, říkala, že je to velká katastrofa, ale oni to nebrali vůbec vážně a tvrdili, že je to jenom náhoda. Potom viděla na obloze tři duhy stočené do zvláštních uzlů a ukazovala je lidem, aby pochopili, že je to zázrak, ale oni to opět nebrali vážně.

Pán Ježíš poznamenal: „**At' jde o katastrofu, nebo zázrak, lidé to neberou vážně. Ani v jednom nevidí, že je to Boží zásah.**“

20. 5. 2019

Byla mi ukázána těhotná žena, která nechtěla své ještě nenarozené dítě. Jelikož věděla, že její manžel bude proti interrupci, rozhodla se, že se zařídí po svém. Řekla si, že bude skákat z postele do té doby, než tímto způsobem nevyvolá potrat. A tak se i stalo.

Ježíš promluvil: **„Barličko, viděla jsi, že ženy i takovým způsobem zabíjejí své děti.“**

25. 5. 2019

Ve snu jsem se ocitla v těle mladé ženy, která se vdala do královské rodiny. Jelikož jsem byla v ní, viděla jsem jejíma očima a měla jsem i takové pocity jako ona. Kráčela přes chrám a byla velmi šťastná. Lidé z ní byli nadšeni, usmívali se na ni, někteří jí i zamávali. Když vyšla z kostela, viděla dav lidí, který ji už očekával. Usmívala se na ně, také jim mávala rukou, přičemž měla neustále na paměti, že se nesmí dopustit žádné chyby. Přemítala, jestli se správně usmála nebo správně zvedla ruku na pozdrav, jestli dobře drží své tělo a v kuse přemítala, zda někde neudělala něco nesprávně. Byla šťastná, ale současně i vystrašená z toho, co ji ještě čeká. Najednou jsem z ní vyšla, a když jsem se otočila, zjistila jsem, že jsem byla v těle princezny, kterou lidé tak milovali.

Když jsem chtěla vědět, proč jsem byla v jejím těle, Ježíš řekl: **„Proto, abys věděla, jak byla šťastná, že se vdala do královské rodiny, jak měla pocity radosti, ale i jaké obavy a strach z toho, co ji čeká. Abys chápala její život a viděla, že to neměla vůbec lehké.“**

26. 5. 2019

Modlila jsem se a najednou mi byla ukázána tři asi 12letá děvčata se silně namalovanými rty. Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, byla ti ukázána ohrožená skupina dětí, které ještě nemají rozum, ale v srdci už chtějí být jako dospělí. Nadělají mnoho, mnoho hloupostí, protože jsou hračkou v rukou zlého, který na ně v tomto období nejvíc útočí.“**

27. 5. 2019

V noci během modlení jsem viděla, jak z kříže Milosrdné lásky vyšlo silné kulové světlo, které se lehoučce vznášelo po naší ložnici a přistálo u naší postele. Pán Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barličko, žehnám vás svou milostí a svou milosrdnou láskou.**“

Pán Ježíš řekl: „**Zlé myšlenky jsou jako divoký proud v pokojných vodách. Jde jenom o to, abyste se jím nedali strhnout a rychle se mu vyhnuli.**“

28. 5. 2019

Večer během mše svaté jsem se najednou ocitla na neznámém místě, kde nebylo nic, jenom nějaký chodník posypaný štěrkem. Kráčela jsem po něm bosa, přičemž jsem na každém kroku cítila bolest, která mi způsobovala velkou radost. Radovala jsem se, že trpím pro Ježíše.

Pán Ježíš poznamenal: „**Cesta, po které jdete, je cesta utrpení, ale ty, Barličko, to budeš kvůli mně přijímat s láskou.**“

29. 5. 2019

Dnes mi dcera Majka vyprávěla: „Mami, ve snu mě byla navštívit nějaká bezdomovkyně. Bylo jí asi 25 let, byla jednoduše oblečená, čistá, jenom ruce měla špinavé. Chtěla se napít a prosila mě také o kousek chleba s marmeládou. Měla velmi hezkou tvář a nádherné husté kudrnaté vlasy sahající do půli zad. Řekla mi, že zná i tebe, že jsi jí jednou nabalila tašku s jídlem, že ji nemohla unést. Tvář měla velmi krásnou, tak jsem chvilku uvažovala, jestli to není nějaká svatá.“

Ježíš řekl: „**Majku navštívila duše ženy, které jste vždy tak pomáhali. Ta, které jste jednou nakoupili plnou tašku jídla. Už je u mě. Přišla vám poděkovat.**“

Valentín se zeptal Pána Ježíše, proč lidé musí být na zemi.

Ježíš to vysvětlil: „**Aby se připravili na život věčný. Jak vy lidé říkáte: jak si kdo ustele, tak si také lehne.**“

30. 5. 2019

Ve snu jsem se ocitla v nějakém velkém chrámu. V zadní části toho kostela byl stojan, na kterém byly různé malé knížečky o svatých a o jejich relikviích. A jak jsme si to s Valentínem prohlíželi, do chrámu vešla nějaká řeholní sestra a zeptala se nás: „Vás to zajímá?“ Řekla jsem: „Ano, ale vidím, že nic nového nepřibylo.“ Podívala se na mě a řekla: „My tam už víc nepřidáváme, protože lidi to vůbec nezajímá.“ Všimla jsem si, že drží nějaký zvláštní podnos, na kterém měla položenou ruku. Přistoupila jsem k ní a dotkla se jí. Byla překrytá jemným vyšívaným tylem. Zeptala jsem se jí: „Čí je to ruka?“ „Naší svaté Veroniky,“ odpověděla a chtěla odejít. Ale já jí hned na to: „Vždyť je to vzácná relikvie, kam ji ne-sete?“ „Do kláštera,“ odpověděla. „Ale vždyť ji dejte do kostela, aby jí lidé vzdali úctu,“ poradila jsem jí. Odpověděla: „Úctu? Lidi už nezajímají relikvie svatých a ani jim už nevzdávají úctu. Odsesu ji do kláštera, tam jí bude lépe.“ Vtom chtěla odejít, ale já jsem ji poprosila, aby mi dovolila ještě jednou se relikvie dotknout a aby to dovolila i Valentínovi. Usmála se, zvedla tyl a prstem svaté se dotkla mé i manželovy ruky. V té chvíli jsem se probudila.

Pán Ježíš řekl: „**Svatá Veronika Giuliani vás tímto způsobem pozdravila a ukázala vám, že je stále s vámi. Lidé se skutečně nezajímají o relikvie svatých a o nic, co s tím souvisí.**“

1. 6. 2019

Dnes ráno jsem vešla do kostela a zjistila, že nemám brýle. Vyčítala jsem Valentínovi, proč mi to nepřipomněl, že teď nebudu moct zpívat.

Pán Ježíš nás s láskou napomenul: „**Varuji vás, nikdy nesvalujte svá selhání, pády, omyly a pochybení na jiné, ale přiznejte si je.**“

Když jsem se modlila za mladého polského novokněze, který leží v posledním stádiu rakoviny a prosí lidi o modlitby, ukázala se mi Nejsvětější Trojice v nepopsatelné kráse jako nádherné oko, které měnilo barvy způsobem, který neumím popsat.

Pán Ježíš řekl: „Barličko, udělala jsi Bohu velkou radost tím, že přinášíš obět' za mého služebníka, kterého vůbec neznáš. Proto ti Bůh ukázal, že tě poslouchá a že takové oběti jsou mu milé, protože prokazuješ milosrdenství a lásku druhým.“

4. 6. 2019

Ve snu jsem se ocitla u velkého chrámu, kde byly vysazené čtyři keře obsypané trnkami. Jednu z nich jsem utrhla a chtěla ji ochutnat, ale v té chvíli jsem zjistila, že v druhé ruce mám na dlani položené čtyři sladčoučké hruštičky a jedno jablíčko, které se mi skutálelo na zem.

Pán promluvil: „Valentíne, Barličko, když přicházíte do chrámu se svými starostmi, problémy i slabostmi a chorobami a s důvěrou je vložíte do Božích rukou, změní se jejich trpká chut' na sladkou. K tomu ještě dostanete víc, to je to jedno jablíčko. Tím, že přijímáte s láskou Boží vůli, sami rozséváte dary, které ode mě dostáváte.“

5. 6. 2019

Dnes mám radost, protože jsme s dcerou Majkou zjistily zajímavou věc. Když jsem jí na internetu ukazovala fotografii mladého polského kněze, který je nemocný rakovinou a za kterého přináším oběti, všimla si tam i fotografie mladičkého Itala a zvolala: „Mami, vždyť je to ten chlapec, o kterém jsem ti říkala, že mi bylo ukázáno, jak je velmi zbožný a jaké přinášel oběti a také to, jaké fotografie pořídil. První fotografie byla duha, druhá zatmění slunce a třetí tančící slunce. To je ten mami, co mi byl ukázaný, jak sedí na nějaké pouti u své mamky, opřený o její rameno, protože už nemůže.“ (Stalo se to 8. 12. 2018, viz kniha Dotyky nebe, 1.část.)

Ježíš poznamenal: „**Ano, je to on. Také on je vaším patronem.**“

Jde o mladého Itala, který zemřel jako patnáctiletý na leukémii. Jmenuje se Carlo Acutis a měl velkou úctu k Ježíši Kristu přítomnému v Eucharistii. Napsal i knihu Eucharistické zázraky ve světě a svou smrt obětoval za papeže Benedikta XVI. a za celou církev.

7. 6. 2019

Dnes odjíždíme do Klášterce. Nad ránem, když jsem se modlila, ke mně najednou přišel nějaký muž a podal mi kalich s vodou.

Ježíš řekl: „**Anděl ti podal živou vodu, abys zvládla to triduum.**“

Mám totiž velké problémy s pravou nohou a těžko se mi chodí.

8. 6. 2019

Setkali jsme se s mnoha lidmi, vyslechli jsme si jejich problémy a radili jim.

Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barličko, byli jste vedeni Duchem Svätým a konali jste správně. Všechny rady, které jste dávali věřícím, kteří za vámi přišli, byly v souladu s Boží vůlí. Oba jste pracovali jako včeličky. Mám z vás velkou radost.**“

10. 6. 2019

Stále se modlím za duše v očistci, zvláště za ty, které mě o to prosí. Za ty se modlím růžencové novény. Dnes v noci se mi ukázal lékař, ke kterému mě přivezla má mamka, když jsem se jako desetiletá opařila vařící vodou. Měla jsem těžké popáleniny 2. až 3. stupně. Kůže se mi oddělovala od těla, což mi působilo obrovské bolesti. Jako dítě jsem pro tyto rány velmi, velmi trpěla. Jelikož mě sanitka přivezla do nemocnice před dvanáctou hodinou, doktor řekl, že se jde nejdříve naobědvat, a nechal mě tak ležet na sále téměř celou hodinu. Mé utrpení mu bylo lhostejné.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, lékař tě přišel poprosit o odpuštění. Odpušť mu.**“

12. 6. 2019

Pán Ježíš promluvil: „**Valentíne, vnikli jste jak štiky do stojatých a mohutných vod, abyste prohnali líné a ospalé ryby. Je načase, aby lidé už konečně začali myslet nejen na dnešek, ale i na zítřek, nejen na tento život, ale i na život věčný.**“

13. 6. 2019

Dnes ráno, na svátek Pána Ježíše, Nejvyššího a Věčného Kněze, jsem dostala vnuknutí udělat růžencovou nověnu ke Svatým ranám za těžce nemocného polského novokněze, za kterého se modlím každý den. Ráda tuto nověnu udělám, protože za kněze se modlím velmi ráda.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, vlož ho do mých rukou a důvěřuj mi.**“

14. 6. 2019

Během modlitby jsem se najednou ocitla ve Svaté zemi. Stála jsem při Mrtvém moři a dívala se na lidi, jak se v něm koupou, a viděla jsem i slyšela, jak pomlouvají, jak se smějí a páchají hříchy. Pak jsem se najednou otočila a uviděla malého, asi devítiletého chlapce a s hrůzou jsem zjistila, že se mazlí s kobrou. Toho hada objímal a líbal ho. Byla jsem zděšená z toho, že mezi těmi lidmi byli i křesťané.

Pán Ježíš smutně poznamenal: „**Barličko, viděla jsi, jak ďábel útočí především na posvátných místech, kde vyvolává nepokoje, nenávisť a zlobu.**“

16. 6. 2019

Slyšela jsem hlas, který zvolal: „**50 bude, 950 nebude.**“

Pán Ježíš nám to vysvětlil: „**50 vám věřit bude, 950 nebude. Lidé tomu začnou věřit až po vaší smrti. Ta čísla jsou symbolická.**“

17. 6. 2019

Pán Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barličko, budou vás nenávidět, jako nenáviděli mě.**“

Dočetla jsem se, že polský kněz zemřel. Jsem z toho velmi smutná.

Pán Ježíš poznamenal: „**Byla to Boží vůle, Barličko, vyprosila jsi mi mnoho milostí.**“

18. 6. 2019

Během modlení se mi ukázalo nádherné Boží oko. Měnilo se různými barvami a pak najednou duhovka začala pulzovat a měnit se na různé drahokamy různých barev a různých druhů broušení.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Bůh ti chtěl, Barličko, ukázat, že má být pro každého člověka tím nejvzácnějším drahokamem, který na tomto světě nenajde.**“

29. 6. 2019

Ve snu se mi ukázala fotografie muže s brýlemi.

Ježíš poznamenal: „**Byl to svatý, který je tak pokorný, že i když se k vám hlásí jako váš patron, nechce, abyste znali jeho jméno, protože nechce, aby byl ve vašich litaniích k patronům zapsán mezi takovými velkými světci, jaké tam máte, ale chce být zapsán mezi neznámými, kteří se k vám hlásí.**“

30. 6. 2019

Měla jsem vidění. Během modlení jsem se dívala na zavražděného muže ležícího v tratolišti krve. Potom jsem slyšela hlas, který řekl: „**Je slyšet hlas D..., je slyšet jeho volání.**“

Ježíš dodal: „**Má velmi těžký očistec, protože byl nečekaně zabit a nebyl připravený na setkání s Bohem. Křičí bolestí, křičí od velkého utrpení. Ružencovou novénou ho nevysvobodíš, Barličko, ale pomůž mu zmírnit jeho utrpení.**“

Dnes mám velké bolesti. Už dva dny mám vyhřeznuté ploténky a vůbec se to nelepší. Zítřka máme jet společně se zetěm Martinem a vnučkou Viktorou do Medžugorje. Prosím Pána, aby mě uzdravil, přičemž říkám, buď vůle tvá. Věřím, že budu uzdravena.

1. 7. 2019

Když jsem se v noci modlila za kněze, byl mi ukázán klášter a slyšela jsem hlas, který řekl: „***Jsou to odporné jedy, které zachvacují tento klášter...***“ Potom jsem viděla, jak z obrazu, na kterém je Ježíšova Tvář, vypadlo z jeho oka bílé kulové světlo a dopadlo na komodu. Vypadla i dvě modrá, přičemž se změnila na černá. Ježíš při ranní mši svaté řekl Valentínovi: „**Valentíne, ty odporné jedy, o kterých slyšela Barlička, jsou hříchy a liberalizmus, které ho zachvátily. Už ani kláštery nejsou tím, čím bývaly. Ďábel se vkradl i tam. To bílé světlo, co Barlička viděla, představuje Boží vůli. Vaše představy o dovolené plné krásných chvil a zážitků se mění v utrpení, které vás čeká. Těch světlých chvil ve vašem životě už bude velmi málo. Ty, Valentíne, budeš trpět v Medžugorje a Barlička bude trpět doma. Obětujte to za obrácení S...**“ Večer Valentín odjíždí do Medžugorje.

4. 7. 2019

Modlila jsem se a najednou jsem se ocitla v ložnici nějaké velmi zámožné rodiny. Měla jsem pocit, že jsem na nějakém panství zpět o několik století, jakoby v nějakém záměčku. V ložnici byla postel s luxusním bílým povlečením, na které ležela těžce nemocná, umírající mladá žena. Její tvář jsem neviděla zepředu, ale z profilu. Těžce se jí dýchalo, proto měla tělo nadzvednuté několika polštáři a smutně se dívala před sebe.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, duše této zámožné ženy tě prosí o pomoc.**“

Panna Maria v Medžugorje řekla: „**Valentíne, Barličko, jsem stále s vámi, nikdy jsem vás neopustila, vždyť jsem si vás vybrala.**“

Pán Ježíš dodal: „**Nikdy jsem vás neopustil, vždyť jsem si vás vybral.**“ V noci z relikviáře polibku Pána Ježíše a Panny Marie vyšlo zářivé kulové světlo, které pomaloučku padalo, a když už bylo nad kobercem, velkým obloukem se vrátilo zpátky na komodu.

5. 7. 2019

V noci, když jsem se dívala na relikviář, viděla jsem, jak z něho opět vyšlo kulové světlo a lehoučce se vznášelo k soše Panny Marie. Když dosáhlo její tváře, změnilo se z bílého na modré.

6. 7. 2019

Ježíš to vysvětlil: „**Všechny milosti, které jste dostali, dostali jste skrze Pannu Marii. Proto vždy, když potřebujete pomoc, obraťte se s prosbou na ni, protože ona je prostřednice všech milostí.**“

7. 7. 2019

Ve snu nám Pán Ježíš řekl: „**Valentíne, Barličko, budete velmi trpět.**“ Přišel za mnou Valentín a ukázal mi svůj zakrvavený prst na levé ruce. Když jsem se podívala na svou ruku, viděla jsem, že i mně vytéká krev, a to přesně ze stejného prstu, jako jemu. Jako by nás někdo bodnul. Ježíš poznamenal: „**To jsou útoky na vaše manželství. Proto jste byli poranění na prsteníčcích.**“

8. 7. 2019

Měla jsem vidění. S Valentínem a Viktorou jsem se ocitla ve velkém chrámu, který již nesloužil na bohoslužby, ale stal se velkým skladištěm. Ležely tam různé věci, kterých se lidé zbavili, dokonce i hračky, krásné panenky a knihy. Těch panenek a knížek byla celá hromada. Byly tam i regály, na kterých byly pohozené další hračky a kartonové krabice plné zajímavostí. Všichni tři jsme byli šokováni z toho, co se stalo z chrámu

a co všechno tam lidé nanosili. Jak jsme se tak na všechno dívali, najednou se Viktorka rozeběhla k panenkám a začala si z nich vybírat ty, které se jí nejvíce líbily. Chtěla si je vzít domů. Nakonec se rozhodla, že si je vezme všechny. Řekla mi: „Vždyť ony jsou všechny nové. Nikdo si s nimi nehrál.“ Pak poodešla k regálům, kde byly knihy, a zvolala: „Babi, tady jsou krásné knížky!“ Jak se tak na ně dívala, zpozorovala na dolní polici tři pohozené knihy, které ji velmi zaujaly. Jedna byla nová a dvě staré. Řekla mi: „Babi, ty vezmu domů.“ Já jsem jí říkala: „Viktorko, vždyť jsou stejné a dvě se již pomalu rozpadávají, stačí ti jenom jedna.“ Ale ona mi na to odpověděla: „Budou pro mé sourozence.“

Ježíš mé vidění vysvětlil takto: **„Barličko, viděla jsi, jak lidé vyměnili pravého Boha za boha konzumu a za jiná božstva. Hračky znamenaly nová božstva. Viktorku je třeba chránit před lákadly tohoto světa a před marnivostí. Ty tři knihy, které ji zaujaly, to byly knihy, které píšeš ty, Barličko. Dvě byly opotřebované, protože ti bylo ukázáno, že lidé je četli, ale nechtěli se vzdát těch svých božstev a znovu upadli do svých hříchů. Viktorka si chtěla vzít ty knihy, protože věděla, že je to velký poklad. Ta nová kniha znamená, že budou stále vycházet nová vydání.“**

Když jsem se modlila růženec za růžové sestry, nad obrazem Ježíše se objevilo velké světlo. Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, děláš mi velkou radost, když se modlíš za tyto sestřičky.“**

Během modlitby růžence za duše v očistci těch, kteří zahynuli v mořích a oceánech, jsem se najednou ocitla ve tmě a viděla jsem potápějící se Titanik. Pak jsem viděla kněze, jak zpovídá lidi a v dálce jsem slyšela hlas muže, který zpíval píseň: „Blíž, Bože, k tobě blíž.“

Pán Ježíš dodal: **„Valentíne, Barličko, duše vám děkují za modlitby. Byly vám poděkovat za vysvobození z očistce.“**

9. 7. 2019

Viděla jsem malé děvčátko a chlípný pohled pedofila. Pak jsem uviděla lebku člověka potaženou kůží. Byla to škaredá hlava bez svaloviny, neměla ani rty, takže bylo vidět všechny zuby, které byly vzájemně sdrátované, a z jeho očí vycházela hrůza.

Pán Ježíš smutně poznamenal: „**Pedofilové si vybírají hezká malá děvčátka. To, co jsi viděla, Barličko, byla duše pedofila. Kdo ublíží jednomu z mých maličkých, ublíží mně.**“

Během modlitby svatého růžence za emeritního papeže Benedikta XVI. relikviář jako by ožil. Začal se pomalu zvětšovat, pak zmenšovat, pohybovat zprava doleva, zepředu dozadu a zpátky a přitom zářil.

Ježíš dodal: „**Chtěl jsem ti, Barličko, ukázat, jakou mi děláš radost, když se modlíš za svého milovaného pastýře.**“

10. 7. 2019

Modlila jsem se svatý růženec na úmysly Panny Marie, najednou z její tváře vyšlo krásné modré světlo a lehoučce se vznášelo k Tváři Pána Ježíše. Potom jsem viděla, jak z relikviáře vyšlo bílé kulové světlo a lehoučce se vznášelo k její tváři. Když se jí dotklo, v té chvíli se rozzářila. Pán Ježíš řekl: „**Všechno, co předkládáte Panně Marii, ona předkládá svému Synovi a Syn to od ní s radostí přijímá. Já své Mamince nedokážu nic odepřít.**“

Dnes volala S... Prosila Valentína, aby se zeptal Pána Ježíše na její známou, která je zraněna svou minulostí, z čehož má velmi velké zdravotní i psychické problémy. Valentín jí poslal tento mail: Ptal jsem se Pána Ježíše na tvoji přítelkyni. Pán jí odkazuje toto: Má se rozhodnout, komu se svěřit do rukou, lidem, nebo Bohu. Když se rozhodne pro Boha, má udělat následující. V první řadě musí udělat hrubou čáru za dosavadním životem. Ať si udělá důkladnou generální zpověď. Pán Ježíš jí všechno odpustí, ale i ona musí odpustit všem, kdo jí někdy v životě ublížili. Toho břemena se musí zbavit, protože jí to nic nepřináší, jenom to ničí její duši.

Pokud to udělá, ať položí ruce na pluh a ať se dívá už jenom dopředu, na Pána. Dozadu ať se neotáčí, protože tam je její minulost, tu změnit nemůže, a jestli se k ní bude neustále vracet, zlé vzpomínky ji budou stále obírat o pokoj duše. Vše bude vymazáno a odpuštěno. Ať se nedívá ani nalevo, ani napravo, protože tam budou přicházet pokušení a pokašitelé, kteří ji budou chtít stáhnout do starých kolejí, do toho začarovaného kruhu, ve kterém se nachází a ze kterého se neumí dostat. Všechno a všechny své problémy i celý den ať každé ráno, hned jak vstane, vloží do rukou Pána Ježíše se slovy: „Pane Ježíši, vkládám všechno své utrpení do tvých rukou, všechno, co mi v tento den dáš, přijímám s láskou, důvěřuji ti a děkuji ti za to.“ Nesmí to být jenom prázdná slova, ale skutečně to musí i tak realizovat. Když to udělá upřímně, je už v rukách našeho Pána Ježíše a ten se již o ni postará. Všechno, co bude následovat, ať skutečně přijme s láskou, ať to bude dobré, nebo zlé, a za všechno ať poděkuje. Když se naučí plně důvěřovat Pánu, vrátí se jí pokoj duše, který tak velmi potřebuje. Všechna pokušení a pochybnosti, kterými ji bude pokušitel nabádat, ať obětuje za obrácení nějakého konkrétního hříšníka. Pokud nezvládne něco vykonat, ať poprosí vždy Pána Ježíše a Pannu Marii o milosti a sílu. Dostane je, když bude důvěřovat. Velmi dobré by bylo, kdyby projevila také zájem vstoupit do Ježíšova Společenství přátel Eucharistie, kde by zápisem do jeho Srdce dostávala další milosti.

11. 7. 2019

Pán Ježíš k nám promluvil: **„Každá zlá myšlenka dává moc zlému a vrací se jak bumerang, proto Valentíne, Barličko, nikdy o nikom zle nesmýšlejte, ale všude, kam přijdete, širte pokoj a lásku.“**

Opět jsem viděla Boží oko a v něm se mi ukázala tři bijící Srdce. Pán Ježíš řekl: **„Viděla jsi Srdce Nejsvětější Trojice.“**

12. 7. 2019

Dnes se u mě objevil muž bez hlavy a nohou. Najednou jsem zjistila, že mám zkalený zrak a nevidím. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, zlý ti ničí tvé zdraví skrze zlé myšlenky od jistého zlého člověka, ale neboj se, všechno bude zase v pořádku.**“

13. 7. 2019

Během modlení se mi opět ukázalo Boží oko v celé své nádheře. Duhovka pulzovala a vyzařovala v různých barevných odstínech. Když se změnila na světle zelenou, byla mi v ní ukázána krásná příroda. Viděla jsem různé rostliny a listí všelijakých květů. Byly to zvláštní rostliny různých tvarů a různých velikostí, jaké na zemi neznáme.

Pán Ježíš mě potěšil: „**Barličko, Bůh ti ukázal kousek nebe.**“

Vždy, když ke mně přichází Bůh, nejprve vidím v dálce v jakémisi tmavém nekonečném prostoru malé světýlko, které zabliká a pak se obrovskou rychlostí přibližuje ke mně. Když je už téměř u mě, najednou vystřelí a v té chvíli vidím před sebou Boží oko, které se začne zvětšovat a jeho duhovka začne nabírat různé barevné odstíny, přičemž neustále pulzuje. Je úžasné, nádherné, plné lásky a pokoje. Někdy se duhovka pozvolna mění jednou na žluto, na modro, zeleno, oranžovo, fialovo... a postupně nabírá barvy, které neumím pojmenovat, ani je nedokážu k ničemu přirovnat, protože takové barvy jsem nikdy předtím neviděla.

Některé jsou i takové jakoby tečkované a některé mají v sobě zvláštní barevné skvrny. Lépe to opsat neumím. Duhovka se neustále zvětšuje, pak zmenšuje a v některých momentech vytryskne a znovu lehoučce mění barvy, přičemž se někdy vlní jako voda a tehdy se její barvy jako by vlévaly vzájemně do sebe. Celé to vidění trvá 10 minut a někdy i déle. Jsou chvíle, kdy se Boží oko přiblíží až úplně ke mně a vtáhne mě do sebe. Tehdy jsem nepopsatelně šťastná.

14. 7. 2019

Opět jsem viděla Boží oko a stalo se něco zvláštního. Jako bych se skrze jeho duhovku dívala na nějakou krajinu z ptačí perspektivy. Viděla jsem mnoho zeleně, jezera, která byla větší, menší, ale i množství malých jezírek. Najednou jsem se dívala na krajinku se světle zelenou přírodou, pak s tmavě zelenou ... a byla mi ukázána i krajina, kde pohoří i jezera byla zbarvená do světle růžové nebo až do světle fialové. Dívala jsem se i na žlutou, uprostřed které bylo krásné světle modré moře a rostliny se zajímavými listy. Těch jezer bylo velmi mnoho. Byla téměř všude.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi kousek nebe.**“

18. 7. 2019

V kostele během mše svaté mi byla ukázána žena, která již nežije, jak kráčela po vesnici a všude, kde se zastavila, pomlouvala. Zním tu ženu, byla zbožná, ale měla jednu velkou slabost, pomlouvala.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, na té ženě, kterou jsi znala, ti bylo ukázáno, že i zdánlivě malé hříchy přivedly duši do těžkého a dlouhého očištění a v nebeském království ne do nejlepší krajiny.**“

Dnes jsem viděla, že Eucharistie na kříži Milosrdné lásky se natolik zvětšila, že až přesahovala ramena kříže. Ježíš poznamenal: „**Chtěl jsem ti ukázat, jak důležitá je Eucharistie pro člověka.**“

19. 7. 2019

Když jsem prosila Pannu Marii, aby mi vyprosila u Pána Ježíše sílu odolávat hříchům jazyka, z její sochy vyšlo kulové světlo, které se lehoučce vznášelo směrem ke kříži Milosrdné lásky a odtamtud k obrazu Ježíšovy Tváře. Pak z kříže vyšlo několik bílých světýlek a jedna černá kulička.

Ježíš řekl: „**Barličko, Panna Maria v té chvíli, když jsi ji prosila o milosti, ihned je u mě vyprošovala, proto šlo světlo z její sochy ke mně, ke kříži Milosrdné lásky. Odtud jsi viděla, že světlo přichází k mé Tváři, protože jsem ti odpověděl, že jsi je dostala, abys to zvládla**

a dokázala těmto hříchům odolávat. Ale pokušení ti neodejmu. To byla ta černá kulička. S tím musíš bojovat sama.“

Valentín řešil s Pánem Ježíšem problém jedné mladé rodiny. Mají ne-shody. Pán Ježíš jim vzkázal: „**Aby rodina dobře fungovala, musí každý z partnerů pochopit, že na prvním místě je Bůh. Na druhém místě je vlastní rodina a zodpovědný postoj k ní. Na třetím místě je práce, ze které rodina žije. Na čtvrtém místě je příbuzenstvo, přátelé a známí a až na pátém místě jsou záliby. Žádný z partnerů nesmí zle myslet na toho druhého, protože zlé myšlenky mu škodí, vracejí se jak bumerang a škodí i tomu, kdo je vysílá.“**

Již delší čas Valentín řeší problém jedné členky. Má velké psychické problémy, související s jejím egoizmem. Valentín za ni přinášel oběti a už měsíc jí posílá vzkazy od Pána, ale nedochází u ní k žádnému zlepšení, protože se Ježíšových rad a doporučení nedrží, neustále se zaobírá sama sebou a namlouvá si různé diagnózy. Chodila po různých vyšetřeních, ale lékaři nic nenašli.

Pán Ježíš jí vzkázal: „**Ty jsi zdravá, ty nepotřebuješ lékaře. Tvůj lékař jsem Já. Nač ještě čekáš? Kdo další ti má ještě říct, že všechny tvé problémy přicházejí jenom z tvé hlavy a že jsou psychického rázu? Pokud se konečně nezačneš držet všech mých rad, zdůrazňuji všech, a nebudeš je důsledně dodržovat, nic se nevyřeší. Pokud se ty nezměníš a nezměníš své myšlení, tak se nezmění nic. Přestaň se už konečně zaobírat fyzickými následky a začni už řešit to podstatné. Nezaobírej se neustále jenom sama sebou, ale zajímej se také o problémy svých blízkých, svých dětí a manžela. Když přestanou tvé problémy psychické, přestanou i fyzické. Všechno je v tvé hlavě. Nikdo to za tebe nemůže udělat, ani Já, Bůh, protože do svobodné vůle člověka nevstoupím. To musíš udělat ty sama, a to tak, jak to máš všechno napsané.“**

Paní dostala hodně vzkazů od Pána a mnoho rad a doporučení, ale ona stále nic neposlouchala, proto jí Pán Ježíš poslal ještě tento vzkaz:

„Skrze modlitby a milosti, které jsi dostala a dostáváš, máš na to, abys to zvládla. Máš jenom dvě alternativy. Buď to zvládneš, nebo ne. Když to zvládneš, začneš se uzdravovat, když ne, musíš vyhledat odbornou pomoc. Dal jsem ti skrze Valentína potřebné rady a doporučení a je jenom na tvé svobodné vůli, jestli to přijmeš, nebo ne.“

20. 7. 2019

Její stav se nezlepšuje, ale spíš zhoršuje. Nic nepochopila, neustále se zaobírá sama sebou, a i když lékaři potvrdili, že je zdravá, stále si i nadále namlouvá různé choroby.

Ježíš to vysvětlil: **„Dívala se, ale neviděla, poslouchala, ale neslyšela. Zůstala slepá a hluchá vůči mým radám a mým doporučením. Nezměnilo se nic, protože se nezměnila ona. Byla tak zahleděná do sebe, že egoismus v ní zvítězil. Víc poslouchala pokušitele než Boha, který jí chtěl pomoci.“**

21. 7. 2019

Když jsem se modlila za umírající, ze Srdce Milosrdné lásky vyšlo několik světýlek a jedno větší, které se lehounce vznášelo přes obraz Ježíše ke stropu naší ložnice.

Pán Ježíš vzkázal: **„Barličko, v té chvíli, kdy ses modlila za umírající, skrze tvou oběť bylo několik duší spaseno a jedna duše šla rovnou do nebe.“**

Modlila jsem se za Valentína a v té chvíli z kříže Milosrdné lásky vyšlo jedno bílé kulové světlo, které stoupalo nahoru, jedno modré, které šlo do strany ke dveřím ložnice, a na komodě se objevila velká černá mlhovina. Vnímala jsem to tak, že bílá znamená nebe, modrá očištec a černá peklo. Pán Ježíš řekl: **„Správně jsi to pochopila, Barličko. Bylo ti ukázáno, že tvůj manžel půjde se mnou do nebe, do očištců i do pekla.“**

23. 7. 2019

Z našeho blízkého okolí se našli lidé, kteří nás již nemají rádi. Mají na nás zlost, že je poučujeme, co je v Božích očích správné, a že jim vyčítáme, že nesprávně vychovávají své děti. Když jsem se večer modlila a děkovala Bohu za utrpení, které máme, z kříže Milosrdné lásky začaly z Ježíšových ran vycházet červené jiskřičky.

24. 7. 2019

Ježíš nám vzkázal: „**Valentíne, Barličko, svým blízkým jste správně řekli. Řekli jste jim pravdu, i navzdory tomu, že jste riskovali narušení vašich vztahů. Také jsou narušené, ale vy se proto netrapte. Přijměte to s láskou. Na těch červených jiskřičkách jsem vám chtěl ukázat, že když trpíte vy, trpím i Já.**“

25. 7. 2019

Ježíš promluvil: „**Varujte lidi před egoizmem. Když člověk začne mít projevy egoizmu, ať je rychle eliminuje, aby nepřerostly do vrcholného egoizmu. Člověk v tomto stádiu již nemá rád nikoho, jenom sám sebe, a všechno kolem mu slouží jenom na uspokojení jeho tužeb a potřeb. Když přijdou problémy, ať už psychické, nebo fyzické z choroby, neumí se s tím vyrovnat. Neustále se sleduje, fyzické problémy vyvolávají psychické, psychické zase vyvolávají fyzické. Padá do deprese, hledá pomoc u všech kolem, chce, aby mu všichni sloužili a zaobírali se jenom jím. Konec takového člověka je velmi zlý.**“

26. 7. 2019

Ve snu jsem se s Valentínem ocitla v nějaké budově.

Všichni lidé, kteří tam byli přítomní, byli mými kolegy v nemocnici, kde jsem pracovala jako radiologická laborantka. Já jsem se tam již dobře necítila, protože všichni včetně šéfové mi začali nějakým způsobem ubližovat, a už jsem to opravdu nemohla vydržet. Dokonce i uklízečka na mě

vřískala a vymáhala na mně peníze za tři kolegyně, které se přihlásily na super zájezd, ale nezaplatily ho. Ta uklízečka byla na mě velmi zlá a neuctivá, proto mi Valentín říkal, že mě už nenechá mezi těmito lidmi pracovat. Řekl, ať si sbalím všechny své věci, že se k nim už nevrátím, ale v tu chvíli, když jsme je chtěli odnášet, uklízečka k nám přiskočila a chtěla nám v tom zabránit. Vřískala na mě a postupně se k ní přidali i ostatní.

Ježíš můj sen vysvětlil takto: „**Barličko, ta uklízečka, to byl ďábel, který tě chtěl vrátit do starých vzpomínek na tvou práci a na kolegyně, aby ses začala znovu proto trápit, uvažovat o tom, jak ti ubližovali, a abys jim neodpustila. Ďábel tě nechtěl pustit, vyhrožoval ti, že mu musíš zaplatit za ty tři kolegyně, které jsi mu svými obětmi a modlitbami vytrhla z rukou a zachránila jejich duše. To, že ti nechtěl dovolit vzít si ty věci, které ti patřily, to bylo podobenství o tom, že ty jsi už na tu bolest zapomněla, ale on ti chtěl ty smutné vzpomínky připomenout, aby ses trápila.**“

Dnes zemřel kněz Juraj.

27. 7. 2019

Měla jsem takový sen. S Valentínem jsem se ocitla v nějaké místnosti, kde seděl ředitel, učitel a instruktor. Instruktor se ke mně otočil a řekl: „**Ukaž nám, Barličko, jak vítáš svého Valentína!**“ Já jsem se rozesmála, rozběhla se k manželovi, objala jsem ho a začali jsme spolu tančit. Tancovali jsme tak, že jsme přitom šaškovali a smáli se až k popukání. Já jsem se přitom různě předkláněla a jak jsem to tak dělala, všimla jsem si, že mám na hlavě velkou pleš a na ní na kůži jakýsi zvláštní pořádně velký znak. Pak jsem se zaklonila dozadu až k zemi a všimla jsem si, že mám něco v ústech, a i když jsem dělala ty úklony a předklony, nedusila jsem se. S Valentínem jsme se celý čas smáli a spolu s námi se smáli i tito tři muži. Pak, když jsme dotančili, najednou jsem se ocitla na mostě při

Jakabově paláci, po kterém se procházelo hodně lidí. Stál tam i stařeček, podpíral se holí a smutně je pozoroval. Jak jsem ho tak sledovala, ukázal se mi mladý, asi 20letý muž a řekl: „*Ten starý muž prožívá peklo.*“
Dívala jsem se také na mladou, asi 14letou dívku, která velmi plakala. Říkala mi: „Toto je černý den v mém životě. Zemřela mi maminka.“ Pak jsem se ocitla na chodníku, kde stál mohutný muž a hezky se na mě podíval. Měla jsem pocit, že to byl ten zesnulý kněz, otec Juraj. Nakonec jsem spatřila dvě ruce sepnuté k modlitbě, ze kterých byl vypuštěn malý černý sáček převázaný tenkou mašličkou. Viděla jsem, že ze sáčku trčí něco bílého a celé se to vznášelo směrem k nebi.

Pán Ježíš mi mé vidění vysvětlil takto: „**Barličko, ti tři muži, ředitel, učitel a instruktor, byli archandělé. Ředitel byl archanděl Michael, učitel byl archanděl Gabriel a instruktor byl archanděl Rafael. Tanc** znamenal, že se máte s Valentínem velmi rádi a že máte radost z toho, co děláte. I andělé se radují spolu s vámi, proto se tak smějí. To jídlo, cos měla v ústech, to jsou nepříjemnosti z vnějšího světa, které vám neublíží a neudusí vaši radost. Znakem na tvé hlavě jsem ti chtěl ukázat, že Bůh na tvé hlavě udělá znamení. Mladý muž, který ti řekl, jaké peklo prožívá ten starý pán, byl jeho anděl strážný. Chtěl jsem ti ukázat, jak velmi trpí a v jaké je těžké situaci. Chtěl jsem ti ukázat, jak je stáří pro opuštěného člověka těžké. Dívka, kterou jsi viděla plakat, jsi viděla ve chvíli, kdy jí zemřela maminka. Ten mohutný muž, který se na tebe usmál, byl skutečně otec Juraj. Přišel tě prosit o modlitby. Mnoho duší tě již prosí o modlitby a bude jich stále víc, proto, abys na nikoho nezapomněla, začni si psát pořadník a nikdy nikoho neupřednostňuj. Ty ruce, cos viděla, představovaly tvoje ruce. Vždy, když se modlíš za duše v očistci, černé se stává bílým. Svými obětmi očistiš jejich duše od hříchů.“

Když ke mně přijde duše z očištěnce a prosí mě o pomoc, modlím se za ni každý den sedm růženců ke Svatým ranám po dobu devíti dní. Pán Ježíš mi už několikrát řekl, že je to velmi mocná nověna.

28. 7. 2019

Ve snu jsem viděla, jak starší paní vede pod paží nemocnou stařenku do nějakého zařízení.

Pán Ježíš řekl: „**Když mají nějakí lidé problémy se zdravím člena rodiny, hned se ho chtějí zbavit a umístí ho do nemocnice nebo ústavu, jenom aby se zbavili starosti a zodpovědnosti, přičemž ho předtím nezapomenou obrát o majetek.**“

Ptala jsem se Pána Ježíše, jak je to možné, že otec Juraj dostal takovou milost, že mě mohl hned po své smrti prosit o modlitby.

Pán Ježíš mi to vysvětlil: „**Protože velmi ze srdce miloval. Zařad' ho do pořádku.**“

Modlila jsem se a slyšela hlas, který vyslovil celé jméno jistého slavného slovenského básníka. Pak mi byly ukázány všechny knihy, které napsal, a znovu se ozval hlas: „**Jeho sláva byla krátká, dnes je již v zapomenutí.**“ Pán Ježíš poznamenal: „**Barličko, viděla jsi jeho světskou slávu. Lidé se dívali na jeho úspěchy, ale zapomněli na jeho duši. Světská sláva pominula a duše se trápí. Barličko, i jeho zařad' do pořádku.**“

V poslední době mě napadají ďáblové. Vypadají hrůzostrašně. Vždy, když mě napadnou, snaží se poškodit mé zdraví. Jednou mám bolesti hlavy, jindy slabě vidím nebo jsem úplně zesláblá.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, ďáblí tě vždy napadali, ale ne vždy jsi je viděla. Ted' jsi dostala milost, že je už všechny vidíš a dokážeš se podle toho zařídit.**“

V kostele během mše svaté se mi ukázal Ježíš na kříži v ukrutných bolestech. Měl téměř celou hlavu oskalpovanou, sem tam mu visely zkrvavené pramínky vlasů. Viděla jsem jeho obnaženou lebku, přičemž hrozně

křičel od bolesti, ale když si všiml, jak při jeho křiku trpí jeho Maminka, ztichl, aby si myslela, že se to dá vydržet. Ale nebylo to tak. Od bolesti se celý třásl.

Ježíš řekl: „**Bylo to tak. Člověk, když má nějaké bolesti, měl by je snášet potichu a s láskou a nezpůsobovat svými stížnostmi a neustálým upozorňováním na sebe utrpení svým blízkým. Ať si lidé berou příklad ze mě.**“

29. 7. 2019

Při modlení jsem se ocitla na nějaké oslavě. Lidé seděli za dlouhým stolem, jedli, smáli se a pili. Ani jejich rozhovory nebyly nejlepší. Na konci stolu jsem uviděla starší ženu, která se změnila na d'ábla.

Pán Ježíš promluvil: „**Chtěl jsem ti, Barličko, ukázat, že všichni lidé, kteří chodí na takové zábavy, jsou ovládnuti d'áblem.**“

30. 7. 2019

Dnes mi byla ukázána noha Pána Ježíše Krista. Byla krásná, krásně vytvarovaná, ale neměla stigmata. Pak jsem uslyšela hlas: „**Jeremiáš.**“

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že Já v nebeském království nechodím s ranami na nohách. Slyšela jsi hlas Jeremiáš, protože vám chtěl říct, že je s vámi.**“

Viděla jsem i mladého muže ze Starého zákona s černou bradou a bílou plachetkou na hlavě. Měl černé kudrnaté vlasy a byl velmi hezký. Měla jsem pocit, že je to Mojžíš. Ježíš dodal: „**Ano, Barličko. Přihlásil se vám velký muž Starého zákona, Mojžíš. Přihlásil se vám jako váš další patron.**“

31. 7. 2019

Poprosila jsem Valentína, aby se zeptal Pána Ježíše, jak se duše, které jsou v nebeském království od sebe velmi vzdálené, dorozumívají. My lidé na zemi máme mobily, ale jak je to v nebi.

Pán Ježíš to vysvětlil takto: „**V nebi duše, které nemají možnost si pohovořit, si povídají myšlenkami a slyší se.**“

1. 8. 2019

Modlila jsem se za Valentína. Z obrazu Ježíše vyšla kulová světýlka a dopadla na tvář Milosrdné lásky a na rány našeho Pána. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, svými modlitbami mu vyprošuješ milosti, aby si zvykal na kříž.**“

Dnes mi Viktorka opět vyprávěla o nebeském království. Říkala mi, jak si tam chodí s dětmi hrát, jak se tam koupe, kolik tam má již kamarádek a kamarádů a o tom, jaké je nebeské království obrovské. Já jí na to: „Viktorko, ale když je nebeské království tak velké, jak se najdou dušičky, když se chtějí navštívit?“ A ona mi hned odpověděla: „Babi, vždyť každý má svou adresu. Ulice mají jména a domy a paláce mají čísla. Ta čísla jsou jiná než u nás na zemi. Píší se tak zvláštně.“

„A kde jsou napsaná ta čísla?“ zeptala jsem se. A ona hned na to: „No přece na palácích. Každý palác má nad branou takovou kamennou tabulku a na ní je vyryté číslo a kvítek.“ „Kvíteček?“ podivila jsem se. „Ano, babi, kvíteček,“ odpověděla. „V květové krajině má každý na svém paláci u čísla také kvítek, ale Panna Maria mi řekla, že v ostatních krajinách je to jinak. Že oni mají na tabulkách vyryté jiné obrázky, to podle toho, v jaké krajině duše žije. Říkala mi také, že v listové krajině mají na tabulkách u čísla vyrytý list máty, ve stonkové stromeček a v nektarové včelku. A víš co, babi, ještě ti něco povím. V nebeském království je mnoho paláců, které jsou ještě stále prázdné.“ „Prázdné?“ podivila jsem se. A ona mi hned vysvětlovala: „Jsou prázdné, protože v nich ještě nikdo nebydlí. Ježíšek je připravil pro ty dušičky, které jsou ještě na zemi, a až se nastěhují do nebe, zařídí si je podle vlastních představ a fantazie.“ „A jak ty to víš, Viktorko?“ zeptala jsem se jí a ona hned pokračovala: „Panna Maria mi to říkala. Řekla mi, že v těch palácích jsou jenom základní věci a že všechno ostatní si zařídí dušička tak, jak se jí

líbí. Zařízené jsou jenom paláce, ve kterých už dušičky bydlí. A ještě ti něco řeknu, babi. Panna Maria má nádhernou zahradu. Má tam samá jezírka, fontánky a je plná květů. Všude, kam se podíváš, jsou samé květy a také jsou na stromech. Babi, já ti tu zahradu ani neumím přesně popsat.“ Když se Valentín zeptal Pána Ježíše na všechno, co mi Viktorka povídala,

Ježíš řekl: **„Viktorka vám říkala pravdu. Paláce jsou opravdu prázdné a také domy v ostatních krajinách. Duše, když přijde do nebeského království a jde si svůj palác či dům zařídit, řekne, po čem touží, například řekne nábytek a v té chvíli se jí před očima zobrazí to, z čeho si může vybírat. Vybere si to, co se jí líbí, a Já jí to dám. Ale Já každé duši předložím jenom takový výběr, jaký si zasloužila svým životem. Všechno je podle zásluh, lidsky řečeno, každý má svůj vlastní katalog, ze kterého si může vybírat. Ano, v palácích i v domech jsou jenom základní věci.“**

Mnozí lidé se mě ptají, jak vypadá Pán Ježíš.

Poprosila jsem Valentína, aby mi popsal Pána Ježíše, jak ho on vidí. Manžel mi na to odpověděl: „Ježíš je krásný mladý muž. Stojí asi 20 cm nad dlažbou a lehoučce se vznáší. Stojí těsně před svatostánkem nebo před Svátostí oltářní, a když nás jde požehnat, najednou je před námi. Má měkký, velmi příjemný sametový hlas, a když si se mnou povídá, jsou mu vidět krásné bílé zuby. Rty i nos má velmi pěkně tvarované, oči zvláště modré, ani světlé, ani tmavé, neumím tu barvu pojmenovat. Vlasy má tmavohnědé, mírně zvlněné, sahající pod klíční kost. Pleť je u něho taková jako u hezky opáleného člověka. Má stigmata. Tuniku má bílou, při pohybu nabírá nádech do světlounce zelené. Má ji v pase převázanou zlatou šňůrou, ale někdy i hnědou nebo jiné barvy. Na hrudi má zobrazenou Eucharistii, ale každý pátek Božské Srdce.“

2. 8. 2019

Vždy, když se modlím za duše, o kterých vím, že jsou již vysvobozené z očiště, vidím, že z obrazu Ježíšovy Tváře vycházejí krásná, zářivá světýlka. Pán Ježíš to vysvětlil: **„Duše, za které se i nadále modlíte, dostávají další milosti. Jak vy lidé říkáte, dostávají další benefity.“**

3. 8. 2019

Chtěla jsem vědět, jak se překonávají velké vzdálenosti v nebeském království. Víím, že duše z květové krajiny se můžou pohybovat po celém nebi, ale nedokázala jsem si představit, že jim na to stačí jenom vozy a kočáry.

Ježíš řekl: **„Kočáry a vozy slouží na krátké vzdálenosti, na výlety, na návštěvy a na setkání s přáteli. Pokud chce duše z květové krajiny jít navštívit někoho do listové, stonkové či nektarové krajiny, přemístí se myšlenkami. Pro duši to není problém. Pomyslí si na toho, koho chce navštívit, a v tu chvíli je u něho.“**

4. 8. 2019

Skrze Boží oko jsem viděla jakousi krajinu. Viděla jsem tam kříže, ale také sochy Ježíše a Panny Marie. Ježíš promluvil: **„Barličko, skrze Boží oko jsi viděla zem. Chtěl jsem ti ukázat, že Bůh vidí všechno na nebi i na zemi.“**

5. 8. 2019

Mám už mnoho modlení. Modlím se růžence na různé úmysly a hlásí se mi další a další duše z očiště a já žádnou dušičku, která mě prosí o pomoc, nechci vynechat. Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, nestíháš. Těch duší je již velmi mnoho a bude jich stále víc a víc. Musíš to dělat tak, abys to zvládla. Musíš změnit svůj systém. Už nebudeš dělat novény, ale odteď to budeš dělat takto: Za každou duši jeden růženec ke Svatým ranám po dobu 30 dnů. Udělám výjimku. Bude to stejně silné, jako**

když jsi dělala sedm růženců po dobu devíti dnů. To znamená, že můžeš udělat například 7 růženců za 7 duší po dobu 30 dnů nebo i 10 růženců po dobu 30 dnů... podle okolností.“

6. 8. 2019

Ve snu se mi ukázala duše ženy, které jsem pomohla dostat se z očistce. Smutně stála v nějakém příbytku, který byl úplně prázdný jakoby ve dveřích svého domu, který má teď v nebeském království, a prosebně se na mě dívala. Píšu jakoby ve dveřích, protože stála opřená o futro, ale dveře tam nebyly. Ani před domem nic neměla. Stála v úplně prázdnotě. Na sobě měla oblečené jednoduché černé šaty poseté včelami. Jako by někoho čekala. Tu ženu jsem znala.

Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, velmi tě prosí o modlitby. Již se jich nemůže dočkat. Žije v nektarové krajině. Nepotřebovala mě a ani v bližním mě neviděla. Jak byla daleko od Boha za života na zemi, tak je daleko od Boha i ve věčnosti. Má prázdný dům, protože přede mě přišla s prázdnýma rukama. Prosí tě o pomoc, abys jí vyprosila milosti. Pomož jí, Barličko.“**

8. 8. 2019

Viktorka mi říkala, že jí Panna Maria řekla, že do nebeského království bude chodit na návštěvy, jen dokud je dítě, protože pak již bude mít jiné povinnosti. Viktorka to pochopila a je zatím spokojená.

9. 8. 2019

Dnes během mše svaté byla řečena slova Edity Steinové: **„Bože, Ty jsi můj Otec a já jsem tvé dítě, a vím, že i když mě povedeš tmou, přivedeš mě k sobě.“** Při těchto slovech se mi ukázala, jak se dusí v plynové komoře. Valentín mi řekl, že se mu Edita také ukázala a že mu řekla: **„Jakkoli vypadala má smrt hrozně, já jsem ji přijala a stala se mi sladkou, protože jsem šla přímo ke svému Pánu a na to setkání jsem se velmi**

těšila. Proto i vy, Valentíne, Barličko, přijměte své umírání s láskou a těšte se na setkání s Ježíšem. “

Volala mi dcera Majka, že měla tento sen: „Mami, ve snu jsem viděla průsvitnou Pannu Marii s korunou na hlavě. Ty jsi mi zatelefonovala a řekla, že Viktorka se dozvěděla od Panny Marie něco přestrašného, ale neuměla to říct, protože slovo, které slyšela, nechápala. Vtom jsem uviděla to slovo a bylo to POTRAT. Pak jsi mi říkala, že všechny ženy, které se dopustily tohoto hříchu, i všichni, kdo jim přitom pomáhali, přijdou na hrozné místo, které je také strašné, že jsem to ani nedokázala vyslovit.“ Nakonec po mých slovech Majka viděla všechny ty potracené děti, které se změnily na šípy a byly vystřeleny na Pannu Marii. Zasáhly celé její tělo, a to velmi bolestně. Viděla i mladou ženu v oranžových šatech, která čekala dítě, a u ní ženu ve žlutých šatech, která ji přemlouvala na potrat. Ta v oranžových šatech to nechtěla, ale ta ve žlutých na ni stále křičela, že to musí udělat. Když už přicházel lékař, těhotná žena utekla, aby zachránila své dítě. Žena ve žlutých šatech se změnila na odpornou obludu a zuřila, že jí to nevyšlo.

Ježíš řekl: „**Chtěl jsem vám ukázat obludnost tohoto činu, a to, jak velmi zraňuje mou Maminku. Každé takto zabitě dítě ji raní jako šíp vystřelený přímo do jejího těla. Za tento čin budou ženy i ti, co to vykonávali či je k tomu přemlouvali, velmi potrestáni. Za toto je ve věčnosti čekají velmi těžké tresty. Žena v oranžových šatech představuje ženy, které se nedaly přemluvit na tento ohavný čin. Žena ve žlutých šatech představuje ženy, které se mění v obludy, protože konají i přemlouvají jiné ženy na takovýto obludný čin.**“

10. 8. 2019

Během modlení se přede mnou objevilo Boží oko v celé své nádheře. Pulzovalo a najednou začalo jakoby do mě vcházet. Bylo to velmi zvláštní a současně velmi krásné. Byl to nádherný zážitek.

Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, viděla jsi svou poslední chvíli. Bylo ti ukázáno, že když se člověk v poslední chvíli již nemůže ani modlit, má se odevzdat do Boží vůle.“**

13. 8. 2019

Slyšela jsem hlas: **„Muammar al-Kaddáfí.“** Ježíš poznamenal: **„Barličko, byl ti poděkovat.“**

Během modlení se najednou přede mnou objevil člověk sedící na zlatém trůnu. Nebyl to ani muž, ani žena. Měl hnědou pleť, velké břicho a na svém nahém těle byl celý vyzdobený zlatem. Lekla jsem se, protože jsem cítila velmi velké zlo. Pán Ježíš to vysvětlil: **„Barličko, viděla jsi novodobého boha liberalismu, kterým mě chtějí nahradit. Zlato a to velké břicho představují bohatství a blahobyt. Nahé tělo hříchy nečistoty. Ta postava ani muž ani žena představuje jejich novou genderovou ideologii a barva pleti, to je míchání různých národů a různých kultur. To je ten multikulturalismus.“**

14. 8. 2019

Bylo mi ukázáno, kde se nacházejí některé duše, které jsou již v nebi, a ve kterých krajinách žijí. Pán Ježíš řekl: **„Valentíne, Barličko, pokud chcete některým z těchto duší pomoci, přinášejte za ně oběti do konce svého života, obětujte za ně i mše svaté a Já je přemístím do lepší krajiny nebo na lepší místo.“**

15. 8. 2019

Od jedné mladé křesťanské rodiny jsem se dozvěděla, že když byli na dovolené v Turecku, vstoupili i se svými malými dětmi do mešity. Když

jsem jim říkala, že jako křesťané spáchali velký hřích a aby se z toho vyzpovídali, začali se mi všichni smát. Abych odčinila tento jejich hřích, modlila jsem se na tento úmysl růženec ke Svatým ranám Ježíšovým a vtom jsem si všimla, jak z obrazu Ježíše vyšla černá kulička a padala ke kříži Milosrdné lásky. Jen co se ho dotkla, změnila se na modro. Po chvíli z obrazu vyšla další černá kulička a při dopadu na kříž se také změnila na modro. Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, hřích těch manželů a jejich malých dětí jsi odčinila. Udělala jsi mi velkou radost.**“

16. 8. 2019

Dnes mi Viktorka řekla, že včera na svátek Nanebevzetí Panny Marie byl u ní dospělý Ježíšek s Pannou Marií a holubičkou a že je doprovázel i anděl. Říkala, že byli krásně oblečení a všichni se na ni usmívali. Měli krásné barevné šaty, které při pohybu nabíraly různé barevné odstíny. Kolem pasu měli převázanou světle zelenou šerpu, dokonce i holubička kolem hrudníku. Pán Ježíš měl na hlavě zlatou korunu, uprostřed které byl vsazený velký šperk. Viktorka ho nazvala diamantem. Panna Maria měla stříbrozlatou korunu, tak různě propletenou, a uprostřed ní bylo vsazené diamantové srdce. Všichni měli na hrudi srdce, jak mi říkala, dokonce i anděl, což mě velmi překvapilo. Zeptala jsem se jí: „Viktorko, a anděl má často srdce na hrudi?“ A ona mi hned odpověděla: „Ano, babi, ale ne vždy. Většinou tehdy, když je v nebi velká oslava. Tehdy v nebeském království padají takové krásné, voňavé květové lupínky a všechny dušičky vědí, že uvidí Ježíška i Pannu Marii přicházet po tom dřevěném mostě, o kterém jsem ti už tolikrát říkala. Všechny dušičky si obléknou ty nejhezčí šaty a už se jich nemůžou dočkat.“

Po chvíli se zamyslela a dodala: „Babi, zapomněla jsem ti říct, že když se mi Ježíšek s Pannou Marií, holubičkou i s andělem zjevili, nestáli už na obláčku, ale pod nohama měli nádherný věnec z těch nejbarevnějších a nejvoňavějších růží.“

Pán Ježíš promluvil: „**Andělé nemají srdce, ale bylo to symbolické. Toto zjevení měla Viktorka proto, abych vám ukázal, že andělé jsou se mnou i s mojí Maminkou stále spojeni.**“

17. 8. 2019

Dcera Majka mi říkala, že v televizi LUX byl dokumentární film o různých sestřích na Slovensku. Slyšela jsem, jak jedna z nich řekla, že jsou státy, kde růžové sestry vůbec nejsou. Anebo když jsou, nové nepřibývají, jenom na Slovensku se jejich počet rozrůstá.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, tvé modlitby a prosby za tyto sestry byly vyslyšené, proto ze Slovenska vyjde do celého světa úcta k Eucharistii. Já to dopředu připravuji.**“

Během modlení jsem v Božím světle najednou viděla dvě ruce, jak drží nějaký popsaný papír, a slyšela jsem hlas: „*Byla jsi předurčena.*“

Ježíš dodal: „**Barličko, popsaný papír, který držely ty ruce, to byla kniha, kterou píšeš. Byla jsi předurčena, abys ji napsala, aby se poznatky o nebeském království dostaly do celého světa.**“

18. 8. 2019

Při modlení mi byla ukázána nahá, vyzývavá žena, ze které vycházelo zlo. Pán řekl: „**Tak, jako jsi viděla novodobého boha liberalismu, tak jsi teď viděla novodobou bohyni smilstva, které se lidé klanějí.**“

Dcera Majka ve snu viděla, jak nějaký kněz vede nepěkné řeči o jejich faráři, otcí Jurajovi, který nedávno zemřel. Pak viděla, že se k němu přidali i další lidé a říkali o něm samé nepěkné věci. Najednou, jak tak ty lidi pozorovala, objevila se jí před očima velká mramorová tabule, ve které stál v životní velikosti jejich zesnulý kněz oděný v bílé tunice a usmíval se. Pán Ježíš poznamenal: „**Ne všichni ho měli v oblibě, jak z řad duchovenstva, tak i z řad věřících, ale on měl rád všechny, proto jsem mu dal pomník nehynoucí slávy.**“

Chtěla jsem vědět, jak je to s dušemi lidí, kteří nebyli před smrtí zaopatřeni nezbytnými svátostmi, protože k nim příbuzní nezavolali kněze. Ježíš dodal: „**Svátosti pro umírající jsou velmi důležité. Je velký rozdíl, jestli je člověk před smrtí má, nebo nemá. Pokud je nemá, může být jeho duše zatracena nebo bude mít těžký očistec. Pokud je má, může mít duše lehký očistec a může mít i odpuštěné tresty a jít rovnou do nebeského království. To je tak, jako s těmi deseti pannami, které čekaly na ženicha. Pět z nich si přineslo lampy i olej, ale dalších pět si olej nepřineslo. Tak je to i s člověkem. Má být připravený na setkání s Bohem.**“

19.8.2019

Když jsem se po obědě modlila, slyšela jsem hlas: „*Napiš do knihy, co se ti stalo před devíti lety s tvým zesnulým otcem.*“ Večer po mši svaté mi Pán vzkázal: „**Ano Barličko, chci, abys to všechno napsala.**“

Tak tedy píšu. Můj otec byl již deset let po smrti, když jsem si řekla, že za jeho vysvobození z očištěné udělám nověnu ke Svatým ranám, a to tak, že se budu během devíti dnů modlit sedm růženců k těmto ranám. Když jsem se domodlila devátý den, najednou jsem měla takovéto vidění. Byl pohřeb mého otce. Ležel ve skleněné rakvi, najednou se posadil a zvolal: „Lidi, lidi, já díky své dceři žiju!“ Já jsem ho překvapená začala uklidňovat, ať si znovu lehne, vždyť je mrtvý, ale on se podíval na mě a řekl: „Ty nechápeš, vždyť já díky tobě žiju.“ Pak vyskočil z rakve, chytil mě za ruku a utíkal se mnou do vedlejší místnosti, kde za velkým stolem seděli tři muži, kteří již na nás čekali. Otec promluvil: „Když mi nevěříš, oni ti to vysvětlí.“ A hned nato první muž zprava se na mne usmál a řekl: „**Pojď blíž.**“ Přistoupila jsem ke stolu a on hned začal: „**Podívej se, tady je to, co jsi doted' udělala,**“ a podal mi hezký stříbrný medailonek o velikosti asi 15 cm. Pak další muž zleva mě zavolal k sobě a řekl: „**A toto je to, co děláš ted'.**“ a podal mi medailonek o velikosti asi 20 cm. Nakonec jsem přistoupila k tomu střednímu, nejvyššímu muži, který mi podal

velmi velký medailon, dlouhý asi 50–55 cm a široký 30 cm a řekl: „**Toto tě ještě čeká. Toto ještě budeš dělat, to je tvá budoucnost.**“ Ráno mi telefonovala moje mamka a řekla: „Nevím, co to znamená, ale ve snu se mi ukázal otec a řekl mi, že ti mám zavolat, že žije.“

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, když jsi měla to vidění, v ten den jsi vysvobodila svého otce z očiště. Přišel ti takovýmto způsobem poděkovat a současně ti přišel prostřednictvím tří archandělů oznámit, co má s tebou Bůh v plánu. První ti ukázal, co tvé oběti doposud přinesly a jakou odměnu za to duše dostaly. Druhý ti oznámil, co tvé další oběti přinášejí a jaké odměny za to duše dostávají, a třetí ti oznámil tvoji budoucnost. Tak, jak tvá duše bude vyrůstat, tak i tvé oběti budou duším přinášet větší a větší odměny. Prostřednictvím archandělů ti bylo ukázáno, že budeš pomáhat duším zesnulých.**“

20. 8. 2019

Velmi nás zraňuje jeden mladý muž, a to až tak, že nejednou proto pláču. Vysmívá se nám a osočuje nás. Pán Ježíš poznamenal: „**Ano, velmi vás zraňuje a bude vás zraňovat. Já to všechno vidím. Přijměte to s láskou a naučte se s tím žít. Je to váš kříž.**“

21. 8. 2019

Měla jsem takový sen. Viděla jsem muže, jak sedí v limuzíně a směje se. Přišel k velkému majetku, ale nečestným způsobem. Ježíš řekl: „**Ta limuzína představuje bohatství, ze kterého se tak raduje. Smál se, protože si myslí, že teď si začne užívat. Ale já s ním mám jiné plány.**“

Viděla jsem i mladou ženu s napíchanými rty a upravenými prsy silikonem. Úmyslně měla velký výstřih, aby ji všichni obdivovali. Myslela si, že je krásná, ale opak byl pravdou.

Ježíš řekl: „**Ta žena patří k lidem, kteří nejsou spokojeni s tím, jak je jejich dobrotivý Bůh stvořil. Proto si vylepšují svůj vzhled různými plastickými operacemi a pyšní se tím, že oni to umí udělat mnohem lépe. Místo přirozené krásy ze sebe vytvoří kreaturu a myslí si, že jsou krásní. Je to jako s květy. Umělé květy nikdy nebudou tak krásné a dokonalé jako živé. Lidé, kteří se takovýmto způsobem vylepšují, jsou většinou velcí egoisté a narcisté dbající o svůj vzhled, ale na duši zapomínají. Uvnitř jsou prázdní. Starají se jenom o svůj obal a nedokážou přijmout Boží vůli. Před takovými lidmi si dávejte pozor.**“

23. 8. 2019

Jedna naše členka ze Společenství a její manžel velmi touží po děťátku. Mají už dva syny, ale chtěli by ještě třetí. Prosila Valentína, aby se zeptal, co mají udělat, aby jí ho Pán Ježíš požehnal.

Ježíš jí vzkázal: „**At' zasvěti své děťátko ještě před početím. Děvčátko mé Mamince a chlapečka mně a at' řekne: Staň se Boží vůle.**“ Pak dodal: „**A ty, Valentíne, přinášej za ni oběti.**“

24. 8. 2019

Ve snu se mi ukázala duše ženy, kterou jsem vysvobodila z očištěnce. Přicházela jsem spolu s ní do krajiny, která jí byla přidělená. Kráčela přede mnou a já za ní. Měla oblečené úplně jednoduché šaty pískové barvy. Vlasy měla řídké, sahající pod ramena. Pomalu jsme přicházely k velkému obytnému domu, před kterým se na chvíli zastavila. Najednou z něho začaly vybíhat duše a s láskou ji přivítaly. Mnohé ji objímaly, mnohé líbaly, jiné k ní mile promlouvaly. Po tomto krásném uvítání jsme vstoupily do domu a vystupovaly po schodech na místo, které jí bylo určené. Nejdříve jsem si myslela, že vejdemo do bytu, ale nebylo to tak. Vešly jsme do celkem malinkého pokojíčku, uprostřed kterého stála jednoduchá dřevěná židle. Ta místnost byla jen omítnutá a jako by jenom

omítnutá byla i celá budova, do které jsme vešly. Nebyly tam žádné barvy, všude jsem vnímala jenom barvu písku. Začala jsem uvažovat, kde jsem? A najednou jsem dostala poznání, že jsem ve stonkové krajině, na těch horších místech. Pak jsem slyšela hlas: „**Nedostala dům, jenom tento pokojík.**“ Já jsem smutně odpověděla: „Pro tuto duši se nedalo víc udělat. Hlas mi oznámil: „**Ale Ježíš říkal, že dalo.**“ Po těchto slovech jsem zůstala velmi smutná.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, i takhle vypadá nebe. Vyprovázela jsi duši ženy do stonkové krajiny. I takhle žijí duše ve věčnosti. V nebeském království jsou i celkem obyčejné domy, ale navzdory tomu jsou tady duše šťastné, protože žijí ve společenství, kde se mají všichni rádi. Slyšela jsi hlas, který ti řekl, že se dalo této duši víc pomoci. Chtěl jsem poukázat na to, že lidé mají za své blízké stále přinášet oběti, protože jenom tak jim můžou vylepšit jejich životní podmínky v nebi.**“

Pán Ježíš řekl i toto: „**Barličko, vidím, že často přemýšlíš nad tím, jak si duše zařizují své paláce a domy. Vysvětlím ti to. Duše v nebeském království nemají svá obydlí zařízená jako lidé na zemi, kde mají samé haraburdí, ale ve svých palácích a domech mají jenom to nejn nutnější. Duše v nebi jsou velmi skromné a pokorné, proto si ze svého katalogu vybírají to, co potřebují, a nesoutěží navzájem, kdo to má hezčí nebo kdo má víc. Lidé na zemi jsou obklopeni nábytky a květy jsou jenom doplňkem. Na věčnosti je to naopak. Duše jsou obklopené překrásnou přírodou a žijí ve společenství, kde panuje pokoj a láska.**“

Pak mi byly ukázány i další duše, kde se nacházejí v nebi a v jakých krajinách žijí.

25. 8. 2019

Dnes se mi ukázal Trojjediný Bůh v celé své kráse a skrze jeho oko jsem viděla děti. Pak se mi ukázalo něco bílého, posetého jakoby krví.

Ježíš řekl: „**Barličko, skrze Boží oko ses dívala na své děti. Na bílé skvrně poseté krví ti bylo ukázáno, že většina z nich pochází z prolité krve nevinátek, z hrůzostrašného zločinu, kterého se lidstvo dopouští na svých vlastních bezbranných dětech. Je to nejhroznější genocida této doby.**“

26. 8. 2019

Během mše svaté jsem najednou viděla Pannu Marii při navštívení svaté Alžběty. Viděla jsem, jak je šťastná a jak svaté Alžbětě radostně vysvětluje, jak se to vše stalo, že našla u Boha milost a že nosí pod Srdcem Spasitele světa.

U své sochy Matka Boží řekla: „**Mária, viděla jsi, jak jsem se těšila na své děťátko. Tak by se měla těšit každá maminka, když jí Bůh požehná dítě.**“

Byla mi ukázána mladá žena, která svedla kněze, a ještě se tím chlubila. Večer po mši svaté Pán Ježíš řekl: „**Je to velmi těžký hřích. Zničila mého služebníka. Byla nástrojem d'ábla.**“

Chtěla jsem vědět, jestli za lidi na zemi můžou orodovat všechny duše v nebeském království, nebo jenom ty, které jsou ve květové krajině. Ježíš to vysvětlil: „**Všechny duše nezávisle od toho, v jaké krajině v nebi žijí, mohou za lidi orodovat a pomáhat jim. Jen sami sobě už pomoci nemohou. Pomoci jim mohou jenom oběti a modlitby lidí na zemi.**“

27. 8. 2019

Viděla jsem stromy v listové krajině. Měly hezké barvy a různé tvary listů. Pak jsem slyšela hlas: „**Noemova archa**“ a ukázala se mi i Viktorka, jak píše mé jméno.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, ukázal jsem ti listovou krajinu. Noemova archa, to je kniha, kterou píšeš pro lidstvo. Je jen na svobodné vůli člověka, jestli ji přijme, nebo ne. Kdo jí uvěří, bude zachráněn.**“

Viděla jsi, jak Viktorka píše tvé jméno. To proto, že i ona je součástí mého díla. Součástí této knihy.“

28. 8. 2019

Slyšela jsem hlas: „*Spoluvykupitelka světa.*“

Ježíš promluvil: „**Moje Maminka má velké postavení v nebeském království a dělá všechno proto, aby zachránila co nejvíc lidí a přivedla je ke mně. Právem jí tento titul přináleží, protože se velkou měrou podílí na spáse světa, jak to vidíte i vy ve svých zjeveních.**“

29. 8. 2019

Jelikož vím, že čím je krajina vzdálenější, tím je větší tma, chtěla jsem vědět, jak tam v té tmě duše žijí. Pán Ježíš mi to vysvětlil: „**Barličko, duše vidí i ve tmě. Kdo byl jakým světlem na zemi, takovým světlem je i ve věčnosti a takové světlo také má. V jaké tmě žili lidé na zemi, v takové žijí jejich duše v nebeském království.**“

Vzpomínám si, jak mi jednou Viktorka vyprávěla o větrech v nebeském království. Říkala mi, že Panna Maria jí to ukazovala svýma rukama. Řekla mi: „Babi, v květové krajině je někdy příjemný vánek, ale říkala, že v ostatních krajinách je i vítr, a ukazovala mi rukama, jak je silný. Když mi vyprávěla o větru v listové krajině, tak mávala rukama. Když vyprávěla o větru ve stonkové krajině, tak už jí ruce lítaly sem a tam, a když mi říkala o nektarové, její ruce do sebe navzájem narážely. Řekla mi, že je to vichřice.“

Ježíš to vysvětlil takto: „**I v nebeském království jsou klimatické podmínky. Jsou tam lesy, moře, louky, a proto je tam i vítr. Něco takového podobného, jako na zemi, ale ne úplně. Čím horší krajina, tím horší podmínky. Ale vítr v krajinách nefouká stále, tak jako stále nefouká ani na zemi.**“

31. 8. 2019

Dnes mi byl ve snu ukázán muž, který je zatracený pro nelásku k Bohu a jeho kněžím. Po celý svůj život o nich zle mluvil a častoval je hanlivými nadávkami. Zním ho z města, kde jsem vyrůstala.

Pak jsem se najednou ocitla v městské dopravě, kde seděli tři asi 13- až 14letí chlapci. Když vystupovali z autobusu, začali se mně i Valentínovi smát. Klaněli se nám a jeden z nich přistoupil k manželovi, chytil mu ruku, že mu ji jde políbit, ale ve skutečnosti na ní plívl.

Pán Ježíš řekl: „**Muž z tvého rodného města, Barličko, celý život bojoval proti mně a mým služebníkům, proto tak dopadl. Na těch třech chlapcích jsem ti chtěl ukázat dno z vašich budoucích utrpení. Mládež si z vás bude dělat legraci.**“

3. 9. 2019

Měla jsem takový sen. Ocitla jsem se v překrásné krajině, v nějakém nádherném městě. Stála jsem tam na vyřezávaném dřevěném mostě s mužem, kterého znám. Most byl tak úžasný, že ani ten nejluxusnější nábytek na zemi tak nevypadá. Zábradlí bylo dokonalé. Byly v něm vyřezávané různé tvary a celé bylo porostlé popínavou rostlinou, na které kvetly velké voňavé růže. Pod mostem tekl žbluňkající potůček, na kterém plavaly barevné kachničky. Stála jsem a dívala se před sebe. Po pravé i levé straně byly jakoby historické barevné budovy a ve středu mezi nimi byla místo cesty ta řeka. Dívala jsem se na neobyčejně nádhernou, úchvatnou ulici zaplavenou velkým světlem. Vpravo jsem viděla neobvykle vysoké, třpytivé stromy a všude jsem vnímala jenom zeleň a květy. Muž mi stále něco vyprávěl, ale když jsem se probudila, zapomněla jsem, o čem to bylo. Jediné, co jsem si zapamatovala, bylo, že mi řekl: „Chtěl jsem ti ukázat, kam nejradiji chodím.“ Jeho duše byla krásná. Pán Ježíš poznamenal: „**Barličko, muž z květové krajiny ti ukázal oddychové a procházkové město pro dospělé.**“

Zítřej odjíždíme do Medžugorje.

7. 9. 2019

Panna Maria k nám promluvila těmito slovy: „**Mám pro vás speciální překvapení, ale uvidíte ho, až když přijдете domů.**“

9. 9. 2019

Slyšela jsem hlas: „Přiznám se, jsem ateistka.“

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, slyšela jsi hlas ženy, která přišla do Medžugorje. Je ateistka a je velmi nešťastná, protože její život ji nenaplňuje. Moje Maminka se těší právě na takové lidi a pomáhá jim najít cestu k Bohu.**“

Stále mi vypadávají vlasy. Místy mám už viditelnou pleš. Chtěla jsem vědět, kdy mě Pán Ježíš uzdraví, protože mi to slíbil.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, ještě nepřišel čas, Já svůj slib dodržím.**“ Usmál se a zažertoval: „**Vždyť ještě neumíráš.**“ Odpoledne, když jsem se modlila, přišel ke mně anděl a z malého džbánku mi vylil na hlavu živou vodu. Ježíš dodal: „**Valentíne, mrtvé potřebuje živé, proto jsem k Barličce poslal svého anděla.**“

11. 9. 2019

Už jsme doma. Zjistili jsme, že pan Jaroslav v prologu k filmu Přátelé Eucharistie zveřejnil na internetu informace o nás a o Společenství přátel Eucharistie. Pán Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barličko, to je speciální překvapení, o kterém vám říkala moje Maminka.**“

13. 9. 2019

Ve snu jsem viděla mnoho malých dětí. Byla jsem překvapená, protože všechny byly oblečené v pytlovině pískové barvy a na něco čekaly. Chlapci měli na hlavách kloboučky stočené do zvláštního tvaru a děvčátka měla ve svých rozpuštěných vlasech kvítek, také z pytloviny. Všechny děti stály a nedočkavě se dívaly před sebe.

Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, viděla jsi dětičky ze stonkové krajiny čekající na tvůj křest. Ano, duše v této krajině mají opravdu šaty z pytloviny.**“

Když jsem dnes na mši svaté pokřtila všechny potrácené dětičky a všechna nepokřtěná zemřelá neviňátka, viděla jsem, jak se najednou ocitly v květové krajině. Radostí pištěly, tleskaly, poskakovaly... mohly se zbláznit radostí. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi jejich radost po křtu.**“

17. 9. 2019

Když jsem se modlila, najednou bylo přede mnou Boží oko a viděla jsem, jak nad zemí létá bílá holubice a za ní černý pták. Pán Ježíš řekl: „**Bílá holubice byl Duch Svatý a černý pták byl zlý duch, který se snaží zabít v lidech Ducha Svatého. To je velká hrozba pro lidstvo, protože lidé si místo působení Ducha Svatého vybírají zlého.**“

18. 9. 2019

V mnoha chrámech se mezi lidmi vžil zlozvyk, že v průběhu mše svaté pijí vodu a pak jdou na svaté přijímání.

Ježíš řekl: „**Církvi byl přijat Eucharistický půst minimálně jednu hodinu před přijetím Eucharistie, proto je jeho porušení hříchem. Každý člověk dokáže vydržet tu potřebnou hodinu.**“

19. 9. 2019

Slyšela jsem smutný hlas: „Vdala jsem se za muslima.“

Ježíš dodal: „**A teď to lituje. Každý, kdo mě zradí, toho bude litovat. Nedejte se zlákat sladkými řečičkami o krásném životě. Beze mě štěstí nenajdete a budete litovat, že jste mě zradili.**“

Modlila jsem se a skrze Boží oko jsem viděla zem. Viděla jsem, jak se moře a oceány vylévají na pevninu a jak úplně měnily její tvar. Jak se měnily i světadily, jak mizely různé státy a jak se měnila i Itálie.

Jednou z ní byl ostrov, jednou poloostrov, pak se změnila na několik malých ostrůvků a zase na ostrov, přičemž jsem současně viděla, jak se mění jiné krajiny. Před mýma očima se měnil celý svět.

Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, viděla jsi, jak se vyvíjela zem, jak se měnila a mění její tvářnost. Nic na tomto světě není stálé. Stálý je jenom Bůh.“**

20. 9. 2019

Když jsem se modlila za umírající a v jejich jménu jsem litovala všech jejich hříchů a prosila o milosrdenství, slyšela jsem hlas: „*Gregorovič*“ a ukázala se mi milá, usměvavá polovina jeho tváře.

Pán Ježíš řekl: **„Barličko, děkoval ti, že jsi ho zachránila. Děkoval ti za modlitby. Půl tváře jsi viděla proto, že šlo o umírajícího člověka.“**

21. 9. 2019

Viděla jsem ruku od ramene asi čtyřletého dítěte. Podle toho, co jsem kolem něho spatřila, bylo jasné, že to dítě někde leží. Kolem něho bylo samé haraburdí. Ručičkou něco hledalo. Pán Ježíš poznamenal: **„Barličko, ukázal jsem ti umírající dítě v zemi, kde je teď válka. Ručičkou bezmocně volalo o pomoc. Bylo ti ukázáno, jaká zvěrstva se ještě dnes páchají kvůli ziskům a moci a jak tím nejvíc trpí děti.“**

V Božím oku se mi ukázalo nebeské království a viděla jsem, jaké světlo je v jednotlivých krajinách. Květová krajina zářila jako slunce, ale za její hranicí již světlo ztrácelo na intenzitě. V listové krajině bylo dost silné světlo, ale ve stonkové již sláblo a v nektarové jsem viděla převážně už jen tmou. Kdybych to měla k něčemu přirovnat, tak ke kometě, jejíž světlo na chvostu slábne až do ztracena. Nektarová krajina neměla konce a byla stále tmavší a tmavší.

Ježíš řekl: **„Barličko, viděla jsi nebeské království a krajiny, jak vypadají. V nektarové je také určitou dobu světlo.“**

23. 9. 2019

Viděla jsem hořet zem, podmořské výbuchy, tsunami a oceány, jak zaplavují zemi. Viděla jsem i zaplavené státy, jak mizely ze zemského povrchu, a jak se měnila tvářnost země.

Pán Ježíš varoval: „Pokud se lidstvo nezmění, nezanechá své zhoubné ideologie a neobráti se k Bohu, přijde Boží trest. Jaký, to jsi Barličko viděla.“

S Pánem Ježíšem přišel i páter Pio, který nás požehnal. Během dne jsem opět viděla skrze Boží oko zemi, jak ji moře a oceány zaplavují, jak se mění k nepoznání. Jak z některých států vznikají samé malé ostrůvky a jak mizí z mnohých krajin 2/3 pevniny. Viděla jsem oheň a celou tu hrůzu. Světadily již nevypadaly jako teď, ale úplně, úplně jinak.

Myslela jsem si, že ten oheň a výbuchy způsobily sopky, ale Pán Ježíš mi to vysvětlil: **„Nebyly to jenom sopky, ale i oheň shora a válečné konflikty.“**

24. 9. 2019

Skrze Boží oko se mi znovu ukázala země. Když jsem se na ni podívala, viděla jsem úplně jinou pevninu. Všechno bylo jiné. Svět se úplně změnil. Pak jsem viděla oblohu, jak se i ona mění. Jednou byla celá červená, jindy oranžová, pak žlutá, barvy v ní silně pulzovaly, vycházely i hrozivé záblesky a viděla jsem na ní i jiná znamení. Nakonec se ukázala tři světla zářivější než slunce a viděla jsem, že je to Nejsvětější Trojice. Vtom jsem spatřila, jak z nebe sestupuje na zem Ježíš zářivější než slunce, celý zahalený ve zlatě. Ale viděla jsem i to, jak se v okamžiku, kdy přicházel na zem, shlukli k pevninám velcí černí žraloci a bylo jich stále víc a víc.

Pán Ježíš řekl: „Barličko, viděla jsi druhý příchod Krista. Země vypadala jinak, protože byla po katastrofě, kterou na lidstvo dopustil Bůh. Na žralocích ti bylo symbolicky ukázáno, jak démoni při po-

sledním soudu čekají na své věrné. Čekají jako žraloci na svou kořist. Na obloze ti bylo ukázáno, jaká nebeská znamení budou provázet druhý příchod Krista.“

25. 9. 2019

Dnes jsem si vzpomněla na město, které mi ukázal muž z květové krajiny. Budovy, na které jsem se dívala, vypadaly jako historické a měla jsem dojem, že jsou to něco jako cukrárny, kavárny... ba i restaurace. Když jsem chtěla vědět, jestli se nemýlím, Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, všechno je tak, jak jsi viděla. Tak, jako děti mají svá městečka, tak mají město i dospělí. Potkávají se v něm, relaxují, povídají si a těší se ze vzájemné přítomnosti.**“

Dnes mi byla ukázána tvář jedné zahraniční zpěvačky, která je již velmi stará. Právě jsem se modlila růženec. Její tvář byla velmi škaredá. Valentín se zeptal Pána Ježíše, proč mi ji ukázal. Viděla jsem i její tělo.

Ježíš řekl: „**Barličko, ukázal jsem ti ji, abys viděla, jak se život člověka odrazí na těle i na duši. Pokud člověk vede dobrý život, je milý a laskavý, i když je jeho tělo poznačené starobou a podíváme se na něho, řekneme si, že je krásný, protože lidé vnímají nejen očima, ale i duší. Proto se také dobrý člověk cítí s takovýmto člověkem dobře a nevnímá to, že již není hezký. Na druhé straně, pokud člověk vede zlý život a jeho tělo je poznačené starobou, dobrý člověk ho vnímá, že je škaredý, a cítí se při něm špatně.**“

Během adorace Pán Ježíš promluvil: „**Proč jsem řekl, že lidé mají být při přijímání migrantů rozumní a prozíraví? Pustí si rozumný hospodář do domu člověka, o kterém ví, že je vrah, zloděj, násilník nebo vyznává jiného Boha, aby mu rozvrátil a zničil rodinu? Máte být milí a laskaví ke každému, ale nepouštět do domu, co tam nepatří, protože si tak zničíte svou rodinu. Každý je zodpovědný za svou rodinu.**“

26. 9. 2019

Viktorka mi říkala: „Babi, Panna Maria mi vyprávěla o vesmíru. Řekla mi mnoho zajímavých věcí. Říkala mi o černé díře, že vznikla z nejzářivější hvězdy, která dělala zlé věci. Narážela do jiných hvězd, pohlcovala je, a tak vznikla ta černá díra. Pak, že zanikla, začaly na zem padat meteority, a to všechno způsobilo vyhynutí dinosaurů.“ „A co ti ještě vyprávěla Panna Maria?“ zeptala jsem se jí. Viktorka se usmála a řekla: „Babi, Panna Maria mi říkala i o Polárce. Že vznikla z duhovky, která hýřila všemi barvami, jaké jsou v nebeském království, a že když se ona narodila, svítila velmi jasně. Nazvala ji hvězdou lásky, protože svítila na znamení lásky, kterou projevil Bůh lidem, když jim dal Matku Spasitele. Říkala mi i to, že když se narodil Ježíšek, objevila se na nebi kometa, kterou pak pohltila jiná černá díra. A víš co, babi, ještě ti něco řeknu.“ „Co?“ zeptala jsem se. „Byla jsem opět v nebeském království.“ „Kdy?“ zeptala jsem se a ona hned na to: „No přece, když měla svátek. Na její jmeniny. Kdybys jen viděla, babi, jak krásně byla oblečená. Představ si, že měla širokou sukni. Vypadala jako princezna. Měla na ní takové barevné pruhy a na konci sukně byly ozdobné střapečky. Ty pruhy byly ze tří barev, které se po šířce sukně střídaly, a vršek měla ze zlata.“ „A jaké barvy byly ty pruhy?“ byla jsem zvědavá. Viktorka hned pokračovala: „Tyrkysové, limetkové a meruňkové. Kdybys viděla, jaká v nich byla Panna Maria krásná. Velmi ji miluji. Chtěla bych zůstat s ní, ale nemůžu. Vždycky se musím vrátit.“ Skrze Boží oko mi byla opět ukázána celá zem. Viděla jsem, jak ji zaplavují moře a oceány a jak se pevnina ztrácí pod mořskou hladinou. Na některých místech se voda změnila na červenou, fialovou a viděla jsem, jak mizí ostrovy, státy a celé světadíly. Nakonec mi byla ukázána celá zem pod vodou.

Pán řekl: **„Barličko, viděla jsi konec světa, zkázu, která přišla s druhým příchodem Krista. Jejím dovršením bude zatopení celé země a zánik všeho živého, co po té katastrofě zůstalo. Ty červenofialové**

plochy byly způsobené organickým rozkladem všeho, co se na pevninách nacházelo. Viktorka říkala pravdu.“

27. 9. 2019

Ve snu jsem viděla mladičkou ženu, která se vdala za staršího solventního pána, a pak mi bylo ukázáno, jak ho podvádí s jistým mladým mužem. Ježíš poznamenal: **„Barličko, viděla jsi trend současnosti ve světě, kdy si mladé ženy vybírají velmi bohaté muže, aby měly bezstarostný život, a samozřejmě k tomu patří i mladý milenec.“**

Během modlení mi byl ukázán Pán Ježíš, jak se prochází po nádherném parku. Měl oblečenou jednoduchou bílou tuniku, z čehož jsem usoudila, že je to asi vycházkové oblečení. Vlasy měl krásné, husté, velmi pěkně zvlněné a jeho chůze byla velmi elegantní.

Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, viděla jsi mě na vycházce v květové krajině. Viděla jsi, jaká je krásná.“**

Ten park mi spíš připadal jako lesopark, ale jiný než na zemi. Stromy byly listnaté i jehličnaté, svěží zelené barvy a po celém parku rostla hustá jablečně zelená asi 10 cm vysoká tráva, která se všude, kde přešel Ježíš, znovu vzpřímila. Vnímala jsem ji jako velmi jemnou a hebkou. Pán se zdál dost vysoký. Viděla jsem ho v lidské podobě.

28. 9. 2019

Dnes mi Majka řekla: „Mami, měla jsem takový sen. Přes okno jsem viděla, jak po obloze kráčejí dvě nádherná zvířata. Kráčela velmi ladně a vznešeně jakoby po neviditelné cestě, zprava doleva. Byl to zvláštní slon, a ještě jedno zvíře, jaké tu na zemi neznáme. I slon vypadal jinak. Byl majestátný. Na hlavě měl výrazný hrbol, zvláště vysoké čelo, choťbot měl širší a kratší, neměl kly. V porovnání s pozemským slonem měl menší uši, měl kratší tělo a měl výrazný hrb mezi lopatkami. Hřbet mu klesal směrem dozadu, ocas měl krátký a bez štětín. Celé jeho tělo bylo hladké a lesklé, kůže nebyla zkrabatělá. Měl ocelově modrou barvu a na

obou bocích těla byly na něm zrcadlově rozmístěny dokonalé kulaté skvrny, větší i menší, kaštanové barvy. Druhé zvíře kráčelo vedle slona. Mělo asi 20 cm dlouhou, jemnou jakoby hedvábnou srst medově zlatisté barvy, na břichu a tlapkách byla srst o něco světlejší. Ocas byl krátký, spuštěný, připomínal mi ocas rysa. Zvíře mělo tělo dlouhé asi 150 cm a vysoké bylo asi 90 cm. Tlapy mělo silné a výrazně kulaté jako u kočkovitých šelem. Oči mělo tmavé a poměrně velké, nos byl podobný jako u lva. Celkový výraz a čumák byly zvláštní, ne jako známe u psovitých nebo kočkovitých šelem, ale byl velmi roztomilý. Malé vztyčené uši byly pokryté srstí, která visela přes ně. Při pohybu srst tohoto zvířete půvabně povívala a bylo vidět, že je jemná a hebká. To zvíře neumím přirovnat k ničemu, co znám. Zavolala jsem Viktorku k oknu a ukázala jí ta zvířata. Dívala se na ně a vůbec nebyla překvapená. Naopak, usmála se a řekla mi: „Taková zvířata jsou v nebeském království i v jiných barvách, a to druhé zvíře se v nebi volá Korka a slon je i velký, malý i tečkovaný a na ty větší se můžou děti i posadit.“ Dcera Majka dostala dar od Boha. Umí hezky kreslit, tak mi ta zvířata, jak je viděla, namalovala. Pán Ježíš to potvrdil: „**Majka viděla nebeská zvířata.**“

29. 9. 2019

V jedné vesnici blízko Košic jsme měli odpoledne již čtvrté setkání s lidmi, kteří mají zájem o Boží dílo a o Společenství přátel Eucharistie. Tato setkání nám vždy zorganizují dvě sestry a s láskou nám poskytnou i svůj dům.

Pán Ježíš řekl: „**Jsou to mé milované dcery. Mám jejich rodiny rád.**“

30. 9. 2019

Moje dcera Majka měla ve snu takovéto vidění. Ukázala se jí starší černovlasá asi 55letá žena se šátkem převázaným přes čelo. Pak se jí ukázalo jméno MINGI. Vtom viděla, jak jsem já s Valentínem vešla do pokojíku a ona nám ukázala stigmata po trnové koruně.

Sundala si šátek a řekla mi: „**Přilož mi na čelo látku, získáš tak ode mě vzácnou relikvii. Nikdy jsem to nikomu nedovolila, jenom teď vám.**“

Přiložila jsem k její hlavě látku, na které po doteku zůstala krev. Z té látky jsem dala i Majce. Byla z toho velmi šťastná.

Ježíš poznamenal: „**Přihlásila se vám sv. Mingi, protože i ona chce být vaším patronem.**“

1. 10. 2019

Ve snu mi byly ukázány čtyři obyčejné sáčky. Každý byl převázaný tenkou šňůrkou do mašličky a na každém bylo napsáno jméno: Na prvním bylo napsáno Valentín, na druhém Barlička, na třetím Majka a na čtvrtém Viktorka. Pak jsem slyšela hlas: „**Toto je život Kováčových.**“

Ježíš řekl: „**Anděl tím řekl: Již nežijí svůj život, ale svůj život odevdali do Božích rukou.**“

S Pánem Ježíšem přišla i svatá Tereška. Děkovala nám, že k ní stále přicházíme a vzdáváme jí u relikvie úctu.

2. 10. 2019

Skrze Boží oko jsem se z obrovské výšky dívala na nějakou krajinu. Byla mi ukázána rozsáhlá pevnina a moře. Nejprve jsem nechápala, na co se vlastně dívám, protože na naši zem se to vůbec nepodobalo. Až když jsem se dívala déle, pochopila jsem, že je to květová krajina. Viděla jsem celou její pevninu, všechna její moře a všechna její jezera. Celá ta krajina vypadala jako velký, zelený kontinent z velké části obklopený oceánem. Oceán byl krásné modré barvy, místy šel do tyrkysové. Pevnina byla v různých odstínech zelené, ale někde byla i barevná. Byla mi ukázána různá místa v této krajině. Dívala jsem se na tu nádheru a viděla jsem modré moře, ve kterém plavaly tyrkysové ryby. Příroda u moře byla limetkové barvy a postupně do hloubky pevniny byla tmavší a tmavší. Oblaha nad ní byla světle růžová. Viděla jsem i další místo, kde příroda byla olivově zelená a oblaha nad ní byla jasná s nádechem do něžné žluté a

moře bylo růžovo-žluté. A viděla jsem i místa, kde stromy byly barevné. Buď byly žluté, nebo meruňkové, některé růžové... přičemž všechny barvy byly nepopsatelně něžné. Bylo mi ukázáno, že každá oblast v této krajině je svým zbarvením jiná a že i obloha není všude stejná. Na některých místech byla i meruňková a někde dokonce i světle fialová. Jak jsem se tak dívala na tento rozsáhlý kontinent, všimla jsem si, že přicházejí tmavě fialová mračna a že se krajina ponořuje do zvláštní fialové tmy.

Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi den a noc v květové krajině a viděla jsi i to, jak vypadá tato krajina.**“

3. 10. 2019

Skrze Boží oko jsem se opět z výšky dívala na květovou krajinu a byly momenty, kdy mi byla i přiblížena. Tehdy jsem viděla i pohoří a nížiny. Zůstala jsem však překvapená, protože mi bylo ukázáno, že krajinky, na které jsem se předtím dívala, již mají jinou barvu, a moře také. Celá květová krajina postupně nabírala různé barvy a já jsem nechápala, jak je to možné. Bylo mi ukázáno moře, které bylo nejdříve modré a najednou se začalo měnit na růžové, nebo mi byla ukázána velká zelená plocha lesa, která byla nejdříve tmavě zelená, pak limetková a postupně se měnila do žluta a opět na tmavě zelenou. Nerozuměla jsem tomu, proto jsem prosila Ježíše, aby mi ukázal víc, abych pochopila ty zvláštní jevy a dokázala je přesně v knize popsat. Bůh vyslyšel mou prosbu a ukázal mi, jak z jednoho místa kontinentu vychází nádherné Světlo, tak úchvatné a krásné, že jsem se nemohla vynadívat. Cítila jsem, že tam žije Bůh. To Světlo bylo nejdříve žluté, po chvíli se změnilo na světle zelené, pak na krásnou žlutou, z ní přešlo do malinových odstínů a do různých odstínů růžové a nabíralo takové barvy, jaké ani neumím pojmenovat. To Světlo z tohoto místa neustále vycházelo a rozlévalo se do okolí, ale ne na celou květovou krajinu, jenom na určitou plochu. Pak mi bylo ukázáno další Světlo, které putovalo nad celou květovou krajinou, kromě míst, kde se již Světlo

rozlévalo. To putující Světlo také neustále měnilo svoji barvu, a tak jako měnilo barvu, měnilo i svůj vzhled. Jednou to byla velká skvrna, později oblak, pak takový zvláštní dlouhý pruh a neustále měnilo svůj tvar. Pomaloučku, pozvolna přecházelo nad celou krajinu a viděla jsem, že se změnou barvy Světla se měnila i barva krajiny, nad kterou právě přecházelo.

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, viděla jsi Boží Světlo, které Bůh připravil pro své nejvěrnější, kteří byli trvalým světlem na zemi. To Světlo vychází tak, jak jsi to vnímala z místa, kde žije Bůh, a šíří se jenom do těch nejkrásnějších pěti ulic a dalších osmnácti. Putující Světlo, které jsi viděla, je také Boží Světlo, které Bůh připravil pro své věrné, kteří putovali k němu a teď Bůh putuje k nim prostřednictvím tohoto Světla. To Boží Světlo mění neustále svůj tvar a barevnost a vytváří úžasně barevné scenérie. Mění tak neustále vzhled krajiny a vyvolává v ní různé barevné efekty, čímž ji odlišuje od krajin na zemi, které jsou v porovnání s nebem velmi fádni.**“

Dnes byl Valentín ve městě, a když se vrátil, vyprávěl mi, co se mu přihodilo. Říkal mi, že když vycházel ven z Auparku směrem k autobusu, kterým vždy jezdíme domů, našel se na opačné straně nákupního centra. Nechápal, jak se to stalo.

Pán dodal: „**Ano, Valentíne, byl jsi přemístěn na jiné místo. Tím jsem ti chtěl ukázat, že od teď už nebudeš tam, kde chceš být ty, ale budeš tam, kde chce Já. Od teď patříš už jenom mně.**“

4. 10. 2019

Valentín měl telefonát od vydavatele knihy. Korektorce se některé věci nelíbily, což ho znejistilo, a proto se rozhodl, že vydání knihy zatím pozastaví. Ježíš promluvil: „**Čekám na jeho odpověď a pak se k tomu vyjádřím.**“

7. 10. 2019

Skrze Boží oko jsem viděla nad celou květovou krajinou létat zářivě bílou holubici. Dnes mi bylo ukázáno, co se se Světlem děje. Viděla jsem, jak z místa, kde žije Bůh, neustále vycházelo a jak se postupně rozlévalo do všech stran této nádherné krajiny. Rozlévalo se takovým způsobem, že každým směrem putovalo v jiném tvaru, v jiné barvě a stále se měnilo. Pak jsem spatřila, jak se na jednom místě zastavilo a začalo mírně pulzovat. Postupně se změnilo na Boží oko, ve kterém se ukázala Nejsvětější Trojice. Totéž jsem viděla na jiném místě a také na dalších.

Chápala jsem to tak, že putující Boží oko je něco podobného jako svatostánek na zemi, s tím rozdílem, že duše v Božím oku Boha vidí, a my lidé ve svatostánku ne.

Pán Ježíš řekl: „Správně jsi to pochopila, Barličko. Duch Svatý ti dává poznání a skrze něho skrze Boží oko vidíš to, co vidíš.“

8. 10. 2019

Celou noc mi byly ukazovány koncentrační tábory a věci, které se tam děly. Nemohla jsem spát a bylo mi z toho všeho zle. Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, ukázal jsem ti ty hrozné věci proto, abys viděla, jakých zvěstev se člověk dokázal a dokáže dopustit. Bylo ti velmi zle, i mě bylo velmi zle, když jsem se na tyto věci díval.“**

9. 10. 2019

Chtěla jsem vědět, jak je to s tím nebem. Víím, že je nekonečné, a přitom jsem viděla květovou krajinu jak kontinent.

Ježíš řekl: „Vysvětlím ti to, Barličko. Nekonečné nebe znamená, že je velmi velké a že se podle potřeb neustále rozpíná.“

10. 10. 2019

Ve snu mne navštívila žena, které jsem pomohla dostat se z očiště. Znáím ji a znám i její život. Ukázala se mi asi jako 55letá s krátkými,

úplně šedivými vlasy. Stála u dřevěné židle v obyčejných šatech a mile se usmívala. Její tvář byla krásná a překypovala štěstím. Viděla jsem, že žije v nektarové krajině, ale jednu věc jsem nechápala. Nechápala jsem, proč ji vidím v takovém věku. Myslela jsem si, že v nebeském království jsou všichni mladí.

Ježíš to vysvětlil: **„Barličko, ta duše vypadá přesně tak, jak jsi ji viděla. Je šťastná a krásná, protože v nebi jsou všechny duše krásné. Její podoba a vlasy, to je její odměna za život, který vedla na zemi. Když žila, tato žena nehledala pomoc v katolické Církvi, ale někde jinde.“**

11. 10. 2019

Překvapila mě tato odpověď, proto jsem chtěla vědět, na kolik let vypadají duše v nebeském království.

Ježíš promluvil: **„Ve věčnosti duše nemají věk, protože nestárnou, ale mají podobu člověka v určitém věku. Děti mají podobu člověka ve věku od 2 do 12 let. Mládež má podobu člověka ve věku od 12 do 18 let a dospělí mají podobu lidí ve věku od 18 do 60 let. Každý vypadá tak, jak si to svým životem zasloužil.“**

Valentínovi volal vydavatel knihy. Měl množství důvodů, proč má obavy knihu vydat a že by bylo dobře počkat.

12. 10. 2019

Pán Ježíš mu vzkázal: **„Dostal jsi nabídku a čekal jsem, jestli řekneš ano, nebo ne. Já nepotřebuji slyšet proč ne, ani žádné důvody, protože já je znám. Vymaž knihu, kterou jsi dostal od mých poslů, a ať ji vymažou i ti, kterým jsi ji poslal.“**

14. 10. 2019

Pán Ježíš řekl tento příběh: „**Byl jednou jeden muž, který se chtěl dostat do města tužeb a přání. V jízdním řádu zjistil, že tam jede vlak. Přišel na stanici a čekal, až přijede. Vlak přijel. Najednou začal mít pochybnosti, jestli je to správný vlak a zda skutečně jede do toho města. Spatřil svou dobrou známou a zeptal se jí na její názor. Řekla mu: ‚Podívej, nevidíš, jaká má křiklavě červená sedadla? Co si o tobě lidé pomyslí, když tě uvidí na takových sedadlech? Já bych na tvém místě ještě počkala na jiný vlak s tvými oblíbenými modrými sedadly.‘** Najednou se ve stanici objevil další muž. Vlak se již pomalu rozjížděl. Nově příchozí muž se jich zeptal: ‚Kam jede ten vlak?‘ **Do města tužeb a přání,‘** odpověděli mu. Když to uslyšel, rozběhl se a rychle nastoupil. Muž na stanici se šel podívat do jízdního řádu, kdy pojedou další vlak, a zjistil, že žádný další nejede. Ten, co odjel, byl jediný.“

15. 10. 2019

Dnes mi bylo ukázáno, že Světlo, které vychází z místa, kde žije Bůh, je někdy i ve tvaru zvláštního trychtýře. Viděla jsem to z velké výšky a mohla jsem se do jeho nitra i podívat. To Světlo bylo růžové barvy a rozlévalo se na celou květovou krajinu.

Ježíš poznamenal: „**To se děje, když je v nebi nějaká velká událost.**“ Chtěla jsem vědět, jestli člověk, který zemře například jako 25letý, může v nebeském království vypadat starší. Pán Ježíš řekl: „**Každá duše dostala při početí od Boha určité schopnosti a záleží jenom na člověku, jak je použije a jak je rozvine na oslavu Boha. Ti, co se nemohli rozvinout, například potracené děti, ať už násilně, nebo spontánně, ti mají obvykle vzhled dítěte kolem 8 let. Děti, které se narodily, mají vzhled dítěte podle Božího pohledu. I když dostaly schopnosti, ale neměly možnosti je rozvinout, jako například týrané, nemocné nebo**

chudé, jsou posuzovány jinak než děti, které tu možnost měly, a neudělaly tak. Být většími dětmi je odměnou, protože větší děti mají v nebi větší výhody. U mládeže je to podobné. Do jakého stádia se duše rozvinula a jak využila své schopnosti, tak bude vypadat i v nebi. U dospělých se přihlíží na čas, který měla duše na rozvoj svých schopností. Proto člověk, který zemřel mladý, je i v nebi mladý. Staří lidé, kteří zemřeli, vypadají už tak, jak zářili na zemi a jak se rozvíjeli. Záleží na tom, jak se starali o svou duši během života na zemi. V každé krajině, ať je to květová, listová, stonková, nebo nektarová, je to co do věku pestré, protože ke každé duši má Bůh individuální přístup. Pro dospělé je odměna být mladší, u dětí odměna být větší, protože větší děti mají v nebeském království větší výhody a můžou dělat to, co nemůžou dělat malé děti.“

19. 10. 2019

Dnes jsem slyšela hlas, který zvolal: „*Bakaty*“ a ukázalo se mi velké monstrum. Pán Ježíš promluvil: „**Tak vypadají duše z domorodých kmenů, které vraždily a páchaly velké zlo. Jejich duše v zatracení jsou taková monstra, jako jsi viděla.**“

20. 10. 2019

Ve snu jsem byla na nějaké akci. Bylo tam mnoho lidí. Seděli ve velké místnosti, jedli, pili, smáli se a byli velmi hluční. Já jsem seděla v menší místnosti a se mnou i několik žen. Najednou do haly vstoupili nějací lidé a ptali se nás, kde sedí ta společnost, kde se pije, hraje a kde je ta perfektní zábava.

Ježíš řekl: „**Barličko, ukázal jsem ti, že všechny světské akce jsou plné hříchů. Pije se tam, pomlouvá a páchají se tam samé zlé věci. Mnoho lidí takové akce úmyslně vyhledává a jenom málokdo tomu odolá.**“

21. 10. 2019

V Božím oku mi byla ukázána noc v květové krajině. Byla tma a celá krajina byla zahalena do krásné tmavě fialové barvy, sem tam do tmavě růžové. Z výšky jsem viděla miliardy duší, jak září. Některé zářily víc, některé méně a některé mimořádně intenzívně. Pak jsem viděla, jak se tam pohybuje silné Světlo, ze kterého vycházela velká zář. Cítila jsem, že vidím, kde kráčí Ježíš.

Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, co jsi viděla, to jsi viděla. Viděla jsi mě všude, kde jsem se pohyboval.**“

22. 10. 2019

Poprosila jsem Valentína, aby se zeptal Pána Ježíše, jak je možné, že Terezka z Lisieux se mi ukazuje jako 9letá, a přitom zemřela jako 24letá. Pán Ježíš to vysvětlil: „**Duše z květové krajiny se mohou zjevovat jenom v lidské podobě, jakou měly na zemi. V té oslavené je uvidíte až v nebi. Duše v oslavené podobě jsou tak krásné, že si to člověk neumí ani představit. Jsou tak nádherné, že byste je nepoznali.**“

Tato odpověď mě velmi překvapila, protože o duších z jiných krajin, které mi byly ukázány, Ježíš řekl, že vypadají přesně tak, jak jsem je viděla. Večer po mši svaté mi to Pán Ježíš znovu vysvětlil. Řekl: „**Duše z listové, stonkové a nektarové krajiny jsou v nebeském království jenom v lidské podobě, proto se ti, Barličko, ukazují přesně tak, jak vypadají v nebi. Jenom v květové krajině žijí oslavené duše. Všechno je za zásluhy.**“

23. 10. 2019

Ve snu mi byl ukázán den, kdy 11. září 2001 narazila dvě letadla do Světového obchodního centra v New Yorku, čímž způsobila pád obou věží. Lidé ze strachu a v panice vyskakovali z oken a byl mi ukázán i jeden mladý muž, který se také chystal vyskočit. Když padal, po celou dobu

křičel: „Bože můj, odpusť mi, Bože, odpusť mi, Bože, odpusť mi...“ Ježíš poznamenal: **„Byl ospravedlněn.“**

Paní Katka v mailu děkovala Valentínovi za modlitby a oběti, které přinášel za její přítelkyni Evu, která měla velké zdravotní problémy.

Napsala, že její stav se rapidně zlepšil.

25. 10. 2019

Během modlení mi najednou byla ukázána vražda. Najednou jsem slyšela hlas: **„21letý mladík mu dobodal srdce.“**

Ježíš promluvil: **„Barličko, viděla jsi, co způsobuje život bez Boha. Místo lásky jsou lidé plní nenávisti, závisti a zloby. Mladí lidé se v dnešní době odklánějí od Boha, nevěří, že existuje, a tak celá společnost upadá.“**

Ďábel mi vynadal, když jsem se modlila za umírající a v jejich jménu jsem litovala všech jejich hříchů a prosila jsem o odpuštění a spásu jejich duší. Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, zachraňuješ duše, proto tě ďábel nenávidí.“**

26. 10. 2019

Když jsem se v noci probudila, všimla jsem si, že obraz, na kterém je vyobrazená Tvář Ježíše Krista, je celý ponořený v krvi.

Pán promluvil: **„Chtěl jsem ti ukázat, jak trpí křesťané, jak je prolévána jejich krev a jak se stávají mučedníky pro svou víru.“**

27. 10. 2019

Lidé po celém světě se již připravují na svátek halloween. V Božím oku mi byl ukázán velký černý pták, jak krouží nad zemí.

Pán Ježíš řekl: **„Ďábel chce, aby lidé nebyli ve stavu milosti a nemohli tak pomoci svým nejbližším, proto je přivádí do hříchu skrze svůj svátek halloween.“**

31. 10. 2019

Skrze Boží oko jsem se dívala na zem a viděla houfy černých žraloků blížících se k pevnině. Ježíš smutně promluvil: „**Barličko, viděla jsi halloween a jeho důsledky.**“

1. 11. 2019

Na mši svaté jsem viděla děvčátko s pomalovanou tváří. Měla na ní namalované černé brouky. Ježíš poznamenal: „**Nedělá se žádná osvěta ohledně halloween, a proto to přerostlo až do takových rozměrů, že rodiče jsou schopni přivést své děti do Božího chrámu i v halloweenských kostýmech.**“

2. 11. 2019

Opět jsem viděla létat velkého černého ptáka a plavat k pevnině množství černých žraloků. Pán Ježíš promluvil: „**Halloweenem to neskončilo. Dábel bude stále napadat duše a chytat své oběti.**“

3. 11. 2019

V Božím oku jsem viděla, jak z nebe vychází Boží Světlo v těch nejúžasnějších barvách a dopadá na celou zem. V tom Světle jsem viděla Tři Božské Osoby a místy i několik andělů. Jeden z těch andělů byl mimořádně velký, modré barvy, a světlo, které z něho vycházelo, bylo také nádherně modré. Postupně se celá zem zbarvila do modra.

Pán Ježíš řekl: „**Bůh sesílá na zem své anděly, aby na ní rozsávaly jeho milosti.**“

6. 11. 2019

Dnes během adorace jsem viděla ve Svátosti oltářní Ježíšovo živé Srdce. Když jsem to uviděla, byla jsem velmi šťastná.

Pán mi vzkázal: „**Barličko, chtěl jsem ti udělat radost a ukázat, že jsem ve Svátosti oltářní skutečně přítomen.**“

7. 11. 2019

Během modlení mi byla v Božím oku ukázána dřevěná manželská postel a na ní jemné, něžné povlečení krémové barvy. Z jedné strany byla bočnice složitě vyřezávaná, z druhé strany bylo zdobení jednodušší, ale obě bočnice byly úchvatné. Nikdy jsem nic tak krásného neviděla. Čelo postele bylo také vyřezávané, ale méně než boky. Vysoké bylo asi jeden metr a konec postele asi půl metru. Chápala jsem to tak, že mi byly ukázány dva typy postelí, na kterých spí duše v nebi. Pán Ježíš řekl: **„Barličko, správně jsi to pochopila. Na takových postelích spí duše manželů, kteří jsou spolu v květové krajině.“**

8. 11. 2019

Dnes jsem zpozorovala, že ze sochy Panny Marie vycházejí černé fleky. Pán Ježíš poznamenal: **„Nejjistější a nejkratší cesta ke mně je skrze mou Maminku, která je tak velmi často znevažována a očerňována.“**

10. 11 2019

Z relikvie sv. Antonína Paduánského jsem viděla neustále vycházet světlo. I Valentín mi ráno říkal, že se mu zjevil ve snu.

Ježíš promluvil: **„Antonín Paduánský vám dal vědět, že vám bude pomáhat při setkání s lidmi, a děkoval vám, že jste si ho vybrali za patrona.“**

Chystáme se totiž do Čech, na pozvání pana M. . . na Svatomartinské dny, kde se máme setkat s lidmi a povyprávět jim o Společenství.

11. 11. 2019

Valentín měl takový sen. Stáli jsme spolu na nádraží a dívali se na vlak, který právě přijížděl. Když vlak zastavil, uviděli jsme v něm duši ženy z našeho blízkého okolí, o které víme, že je již po velkém trápení v očistci v nebeském království. Vystoupila z vlaku a zvolala: „Jejda, vždyť já jsem se spletla, mám jet o jednu zastávku dál.“ Pak zvedla oči, a když

nás uviděla, zakřičela: „Pojďte i vy se mnou, ukážu vám, kde teď bydlím.“ Valentín jí odpověděl: „Ale my nemáme jízdenky.“ A ona hned na to: „Do tohoto vlaku nepotřebujete jízdenky.“ Když jsme nasedli do vagonu, přistoupili k ní dva vizážisté a začali jí upravovat tvář.

Pán Ježíš řekl: „**Valentíne, Barličko, té duši jste velmi pomohli. Díky vašim modlitbám je přestěhovaná na lepší místo a také její tvář je teď krásnější.**“

Během modlitby jsem si všimla, že z kříže Milosrdné lásky zmizelo pravé rameno. Vůbec jsem ho neviděla. Pán to vysvětlil: „**Barličko, viděla jsi, že chybí rameno. Tím jsem ti chtěl ukázat, že tvůj kříž bude lehčí než Valentínův. Tak těžký kříž, jako bude mít tvůj manžel, bys neunesla. Máš nemocné srdce.**“

12. 11. 2019

Ve snu ke mně přistoupil anděl a podal mi vzácnou listinu. Bylo na ní něco napsáno, ale nevím co. V levém dolním rohu byla zvláštní pečeť. Anděl mi také něco řekl, ale zapomněla jsem, o čem to bylo.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, anděl ti donesl listinu, na které bylo napsáno tajemství, které ti bude svěřeno.**“

13. 11. 2019

Večer z relikvie svatě Faustyny vycházelo velké světlo. Vycházelo z ní po celou dobu, co jsem se modlila. Svítily i jiné relikvie na komodě.

Ježíš promluvil: „**Svatí v relikviích ti dali poznat, že relikvie není jen takový obyčejný obrázek, jak si mnozí lidé myslí, ale je to přímé napojení na světce. Oni vás poslouchají, a když je to v souladu s Boží vůlí, můžou vám vyprosit milosti, o které prosíte.**“

V noci mě ďábel udeřil do zad. Cítila jsem velkou bolest.

14. 11. 2019

Pán Ježíš vzkázal: „**Vždyť víš, Barličko, že tě velmi nenávidí. Co se tedy divíš?**“ Když jsem se v noci modlila, zjevil se přede mnou anděl a rukou napsal nějakou mailovou adresu.

Pán Ježíš poznamenal: „**Anděl ti byl ukázat, že skrze to setkání v Čechách, dostanete důležitou mailovou adresu.**“

15. 11. 2019

Dnes jsem slyšela hlas z obrazu Pána Ježíše: „**Barličko, vždy, když se modlíš za kněze, modli se za jednoho, aby se modlitba netříštila na tisíce.**“ Když jsem se modlila za konkrétního muže, za jeho duši, která ještě trpí v očištcí, ocitla jsem se na nějakém velmi nepříjemném tmavém místě. Všude byly mokřiny a husté tekuté bahno. Všude byla tma, mlha a hrozná zvuky. Viděla jsem, jak se muž z tohoto místa chce dostat, ale nevěděl jak, protože při každém pohybu mu hrozilo, že ho to bahno začne pohlcovat. Zoufale křičel a přestrašně plakal. Cítila jsem jeho strach a úzkost, kterou jsem prožívala spolu s ním. Už nemohl nehybně stát. Zvedl nohu a v tom momentu ho to bahno začalo vtahovat do sebe. Od strachu tak křičel, že se to nedalo poslouchat, natož prožívat. Spolu s ním jsem cítila všechno, co se s ním v tom momentě dělo. Bahno se mu dostávalo do úst, uší, očí... Bylo to přestrašné. Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi očištec tohoto muže. Bylo ti ukázáno, že jak se člověk topí v bahně hříchů na zemi, tak se bude topit i v očištcí a bude se v něm topit tak dlouho, dokud se neočistí. Taková duše potřebuje mnoho, mnoho milostí, proto je potřeba se za ni modlit a přinášet oběti, aby jí byla tato velká utrpení zkrácena a zmírněna.**“

16. 11. 2019

Ráno mi Valentín řekl, že slyšel, jak jsem v noci ve spánku říkala: „**Neřekni to nikomu.**“ Překvapilo mě to, protože nevím, že bych něco říkala. Odpoledne jsme měli vystoupení v Čechách.

17. 11. 2019

Dnes jsme přijeli domů. Stalo se něco zajímavého. V noci se rozzářila relikvie Anky Kolesárové. Vyšlo z ní zářivé kulové světlo, které se lehounce přeneslo na obraz Pána Ježíše, pak na kříž Milosrdné lásky a z rány na levé ruce v tom okamžiku vyšly tři zářivé paprsky. Pak vyšly ještě dva černé. Nechápala jsem, co to znamená.

18. 11. 2019

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, ta slova ve spánku jsi neříkala ty, ale Kateřina Sienská. Vyprávěla ti o tom tajemství, které nesmíš nikomu prozradit. Skrze Anku Kolesárovou ti byly ukázány události na Slovensku. Ty tři zářivé paprsky, to byla vystoupení, která se udála 16. 11. Bylo to vystoupení kardinála Burkeho, otce M... a vaše vystoupení v Čechách. Ty dva černé paprsky, to byli dva biskupové, kteří vystoupili proti otci M...**“

19. 11. 2019

Během modlení se přede mnou objevilo Boží Světlo. Jak tak pulzovalo, postupně se změnilo na velkou kouli, jedna polovina byla žlutá a ta druhá modrá. Ty barvy se začaly do sebe vzájemně vlévat, až z toho vznikla nádherná barevná koule, kolem které zářilo něco zvláštního, průzračného. Nevím, co to bylo. Byly to takové zvláštní kuličky různé velikosti. Pán Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, byl ti ukázán svět, který se dělí na dobro, to je ta modrá barva, a zlo, co představovala žlutá barva. Viděla jsi, jak Bůh rozléváním dobra na zlo vytvořil krásnou barvu. Ty průzračné kuličky, to byla ta živá voda, která se má šířit skrze křesťany po celém světě. Bylo ti ukázáno, že Bůh postupně vytvoří krásný svět.**“ Když se Valentín zeptal Pána Ježíše, jestli jsme splnili v Čechách všechno tak, jak to od nás očekával, ujistil nás: „**Byli jste vedeni Duchem Svatým. Udělali jste všechno, co jste udělat měli. Ti, co se nezapsali, si to nezasloužili, anebo ještě nedozráli.**“

21. 11 2019

Měla jsem takový sen. Měli o mě zájem dva muži a ani oni mi nebyli lhostejní. Oba ke mně byli milí, pozorní a laskaví. Ale byl mezi nimi rozdíl. Jeden byl bohatý a druhý chudý. Ten bohatý mi nosil samé krásné dary, ten chudý si to nemohl dovolit. Měla jsem se rozhodnout, za kterého z nich se provdám. Bylo to pro mě těžké, protože jsem věděla, že jednomu z nich ublížím, a oba jsem měla velmi ráda. Byla jsem z toho nešťastná, protože jsem věděla, že jednoho z nich zraním. Stála jsem na dvoře u nějakého domu a přemýšlela. Vdám se za toho bohatého. Má mě rád a zabezpečí mě i naše děti, při tom chudém mi nebude až tak dobře. Oba už čekali na mé rozhodnutí. Ten chudý seděl a čekal v autě na vsi, kde už lidé stáli kolem cesty a vyčkávali, jak to vše dopadne. Z druhé strany dvora, za zahradou, čekal ten bohatý. Pro tento krásný den jsem si oblékla krásné šaty. Vzala jsem mobil a poslala sms zprávu svému vyvolenému. Velmi se zaradoval, ale vzápětí mě upozornil, že si zprávy už musíme psát jenom šifrovaně, což mě velmi překvapilo. Vysvětlil mi to tak, že se bál, že mě ztratí, ale teď, když jsem si ho vybrala, mi řekne pravdu. Je ženatý a má dvě děti, ale kvůli mně požádá o rozvod. Když jsem to slyšela, od žalu jsem začala plakat. Vešla jsem do domu a tam jsem uviděla své děti a všechna svá vnoučata, která tak velmi miluji. Vyběhla jsem z domu a zakřičela: „Už vím, co udělám.“ Otevřela jsem bránu do vsi a zvolala jsem: „Za tebe se provdám, Mirku, protože jsi dobrý a čestný člověk a vím, že ty se o mě a o naše děti dobře postaráš.“ Když to uslyšel, od radosti vystoupil z auta a rozběhl se ke mně. Najednou jsem si všimla, že má oblečený starý oblek, jenom košili a boty měl nové, a když to lidé viděli, všichni se mu začali smát. Abych ho uchránila od toho výsměchu, zvolala jsem: „Janičku můj, vždyť ty sis oblékl přesně to, co jsem chtěla,“ a najednou, jak jsem to vyslovila, lidé si mezi sebou začali šeptat. On není chudý, on není chudák, ona to tak chtěla, vždyť jí koupil hezké šaty. A začali od radosti zpívat. Oni zpívali a já jsem tancovala. Jen jedno nechápu, proč jsem toho mladého muže

nazvala jednou Mirkem a jednou Janíčkem, vždyť můj manžel se jmenuje Valentín.

Ježíš to vysvětlil takto: „**Tento sen neodráží skutečnost. Je to jenom fikce, ve které chci upozornit na problémy současné doby, před kterými se nejednou ocitnou mladá děvčata. Člověk si raději volí blahobyť a pohodlný život, proto i tvoje první reakce, Barličko, byla, že sis zvolila bohatého člověka. Zjistila jsi však, že nejsi první, že má již manželku i děti a že ji potřebuje vyměnit jako nějakou věc, protože se jí už nabažil. Správně jsi ukázala cestu mladým dívkám, aby do takových vztahů nešly, ale aby začaly svůj manželský život bez hříchu a majetek nabyly vlastníma rukama a vlastními silami. Protože všechno, co lehce přijde, také lehce odejde, jak jsi viděla i na manželství toho bohatého muže. Chudého jsi proto oslovovala různými jmény, protože to byla fikce a mohl to být kdokoliv, s tvým manželem to nemělo vůbec nic společného. Skutečnost byla ukázána jenom na tvých dětech a vnoučatech. To samé se děje i v Církvi a v rodinách. Lidé si volí raději pohodlnější cestu v blahobytu, než chodit do kostela a žít s Bohem.**“

22. 11. 2019

V noci jsem viděla, že kříž Milosrdné lásky i socha Panny Marie se hýbou do všech stran a jsou zamlžené. Ježíš poznamenal: „**Barličko, bylo ti ukázáno, že moje Maminka a mé Milosrdenství velmi působí ve světě, jenom lidé to nevidí a nevnímají. Proto jsi to viděla zamlženě.**“

Mnoho duší mě chodí prosit o modlitby a některé chodí i vícekrát. Chtěla jsem vědět proč. Pán Ježíš to vysvětlil: „**Proč, Barličko? Protože tvé modlitby jim velmi pomáhají. Někteří chodí vícekrát, protože potřebují tvé oběti, aby měli zmírněný očistec nebo se z něho potřebují vysvobodit nebo chtějí více světla v nebeském království.**“

23. 11. 2019

Když jsem se v noci modlila, ukázal se mi holohlavý muž s otevřenými ústy. Viděla jsem ho jenom do poloviny pasu. Pleť měl červenohnědou, neměl jazyk ani zuby, nic jsem v hrdle neviděla, jenom velké černé prázdno. Lekla jsem se, protože z něho šla hrůza. Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, viděla jsi duši zatracence, který ve svém životě hřešil a proklínal Boha. Byl potrestán tím, čím hřešil. Má vytrhané hlasivky, zuby i jazyk. Nic nemá, protože si nic nezasloužil, ani vlasy, ani oblečení.“**

24. 11. 2019

V noci jsem viděla, jak se ramena na kříži Milosrdné lásky pohybují, jenom tělo kříže stálo nehybně. Ramena se posouvala nahoru, dolů a různě se prohýbala. Neustále měnila polohu i svůj tvar. Nakláněla se do všech stran, dokonce se i zvětšovala, zmenšovala, zkracovala, ba i úplně ohnula do oblouku. Pán řekl: **„Barličko, bylo Ti ukázáno, že lidé mají různé kříže, ale pokud jsou pevně připoutáni ke mně, nepadnou pod nimi, ale zůstanou pevně stát jako tělo kříže.“**

25. 11. 2019

V dálce jsem viděla Boží Světlo. Chtělo se ke mně dostat, ale pro husté hejno černých ptáků se ke mně nedokázalo přiblížit. Ti černí ptáci byli různé velikosti, létali sem a tam a bylo jich stále víc a víc. Viděla jsem i bílé holubice, které černí ptáci lovili a požírali je. Jenom málokteré se podařilo uniknout. Nevěděla jsem, co to znamená. Ježíš to vysvětlil: **„Boží Světlo chce Bůh seslat skrze tuto knihu, kterou píšeš, Barličko, ale d'ábové budou útočit z každé strany, jen aby se toto dílo nedostalo mezi lidi. Budou ho stále napadat a zpochybňovat. Bílé holubice představují ty, kteří vám uvěřili, ale d'ábové je odradí a odtáhnou od vás. Počítejte s velkými útoky zla.“**

27. 11. 2019

Opět jsem viděla, jak se kříž Milosrdné lásky pohybuje a jak se mění i jeho tělo, ramena i tělo Ježíše Krista. Pak se najednou přede mnou zjevil nějaký světec v červeném, zlatem zdobeném plášti. Na hlavě měl takovou zvláštní, také červenou čepici, která byla stejně zdobená zlatem jako plášť. Tvář jsem mu neviděla, protože byla zamlžená. Přiblížil se a vztáhl ke mně ruku. Ježíš řekl: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že mé ukřižování pokračuje. Stále mě křížují hříchy tohoto světa. Ten světec, který se ti zjevil, byl sv. Vincent z Pauly. Chtěl ti ukázat, že je s vámi.**“

1. 12. 2019

Během modlení jsem viděla horní část tváře mladého muže. Dvě krásné tmavé oči hledící do nebe, čelo a kudrnaté vlasy. Pak jsem skrze Boží oko znovu hleděla na kouli, na které byla žlutá a modrá barva. Ta modrá procházela do různých odstínů fialové a ta žlutá začala praskat. Postupně v ní vznikaly rýhy a trhliny, jako v zemi popraskané suchem. Té modro-fialové barvy bylo stále víc a víc a té žluté méně a méně, až z toho vznikla krásná barevná koule.

Pán mi to vysvětlil: „**Ty oči patřily sv. Ondřejovi. Chtěl vám tím ukázat, že je při vás. Žlutá popraskaná barva představuje zlo, které je postupně ničeno dobrem. Když bude vítězit dobro, svět bude hned krásnější.**“

Už několik dní se cítím hodně vyčerpaná. Duše přicházejí, prosí o pomoc, a abych to všechno i s domácími pracemi zvládla, modlím se dlouho do noci. Ježíš promluvil: „**Barličko, už dost. Zničíš se. Já tě potřebuji pro své dílo zdravou. Vážím si toho, co pro duše děláš, ale ukládám ti nový režim. Odteď budeš za každou duši dělat jenom klasickou nověnu. To znamená jeden růženec ke Svatým ranám po devět dní. Platí to, jako bys to dělala 30 dní. Pořadník je už velmi dlouhý a**

místo toho, aby se zmenšoval, je duší stále víc a víc. Barličko, už se v noci nesmíš modlit. V noci odpočívej.“

4. 12. 2019

Opět se přede mnou objevilo Boží oko. Pak jsem viděla krásnou ruku, která chytila mou ruku a najednou jsem se ocitla nad krásnou krajinou. Byla nádherná. Dívala jsem se na ni z výšky, takže jsem hleděla na různě velké paláce, jejich kupole, viděla jsem ulice a byla mi ukázána i jedna široká křižovátka, po které právě přešel zlatý kočár. Hned jsem pochopila, že se dívám na květovou krajinu. Pak mi najednou byly ukázány duše ve světle, dále duše, které stály v zamlžené krajině, a nakonec mi byl ukázán nespočetný zástup duší stojících ve tmě. Jak jsem se tak na ně dívala, ozval se smutný hlas ženy: „Kdyby...“ a dál jsem neslyšela. Pán Ježíš řekl: **„Barličko, skrze Boží oko jsi viděla část květové krajiny a duše v listové, pak ve stonkové a v nektarové krajině, ze které duše volaly: „Kdybychom věděly.“**

5. 12. 2019

Viděla jsem Boží ruku, která byla položena na dvou vedle sebe ležících zvláštních pruzích látky. Jeden pruh byl tmavý, plný barevných kostiček a ten druhý šedý bez vzoru. Ten tmavý barevný se rychle pod rukou posouval a ten šedý se ani nepohnul. Pak mi najednou byl ukázán jakýsi hořící panelák. Když jsem to uviděla, hrozně jsem se lekla.

Pán Ježíš mi vzkázal: **„Pruh látky se vzorem představuje všechno živé a ten šedý bez vzoru všechno neživé. Chtěl jsem vám ukázat, že nad vším živým i neživým držím svou ruku.“**

6. 12. 2019

Dnes v Prešově vybuchl plyn a hoří celý 12patrový věžák. Když jsem se na to na internetu podívala, spatřila jsem přesně to, co mi bylo ukázáno včera.

7. 12. 2019

Chtěla jsem vědět, jak je možné, že jsem to viděla den předtím.

Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi to proto, aby byl potvrzen tvůj dar prorocství, že to, co vidíš, se také skutečně stane, a aby i tvé dlouhodobé předpovědi byly brány vážně.**“

9. 12. 2019

Viděla jsem, jak sv. Bartoloměj Longo leží ve skleněné rakvi. Pak mi bylo ukázáno, že ještě před svou smrtí hodil do hrobu nějakou knihu. Nakonec jsem uviděla mimořádně velkou černou mouchu, která se vynořila z dlažby a začala lézt po zdi.

Ježíš to vysvětlil: „**Kdysi sv. Bartoloměj slíbil věrnost satanovi. Ten slib zrušil, což představuje ta kniha hozená do hrobu. Unikl mu, ale satan se i tak potuluje v místě jeho ostatků a dělá zlo, které představuje ta velká černá moucha.**“

10. 12. 2019

Během modlení jsem slyšela hlas: „**Barličko, rok po tvé smrti si na to vzpomenou.**“ Pán Ježíš promluvil: „**To je jedno z tvých dalších proctví.**“

12. 12. 2019

Když jsem se dívala na obraz Ježíšovy Tváře, najednou z něho vyšel krásný mladý muž jako Ježíš, ale cítila jsem, že to není On, ale Nebeský Otec. Měl krásné, nezvykle husté, mírně zvlněné vlasy sahající po klíční kost, bradu jako Ježíš, ale neměl vousy. Jeho pohled byl tak něžný, že se to nedá popsat. Měl oblečenou bílou tuniku a na ní červený plášť. Byl v sedící poloze a mile se díval na mě.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi Nebeského Otce. Také on se o vás stará. To Boží oko, skrze které vidíš, je od Otce. To On ti umožnil skrze Ducha Svatého vidět Nebeské království a všechno, co v něm**

vidíš. Tři Božské Osoby Nejsvětější Trojice jsou identické. Proto, aby duše věděly, kdo je kdo, má Bůh Otec bradu, ale nemá vousy, Bůh Syn má bradu i vousy, Bůh Duch Svatý nemá bradu, jenom vousy.“

15. 12. 2019

Ve snu jsem se ocitla spolu s Valentínem na nějaké velké pouti. Byla s námi i dcera Majka s Viktorkou, i dcera Anička. S poutníky jsme seděli ve velké hale, kde jeden starší pán četl knihu. Když se blížil k jejímu konci, zamával na mě, abych to přešla dočíst já. Bylo to o Bohu, andělech a svatých a o životě v nebi. Byla v nich uvedena i nějaká tři jména, ale nevím jaká, protože byla rozmazaná. Byla to již velmi opotřebovaná kniha. Někde byla natržená, na jiných místech flekatá, bylo vidět, že byla mnohokrát čtená. Když jsem ji dočetla, lidé už byli rádi, že je konec a že si každý může jít po svém. Jenom jeden muž ke mně přiběhl, že si tu knihu chce půjčit, a ještě jednou přečíst. Všichni se rozprchli a také my s dcerami jsme si řekli, že se projdeme po městě. Jak jsme tak kráčeli, zpozorovali jsme, že nás každý ignoruje a že se téměř všichni vrátili ke svým starým hříchům. Bylo mi ukázáno, co všechno páchají. Mnozí běželi za zábavou, mnozí do nákupních center, další smilnili, pomlouvali, jedli, pili, osočovali, a když jsme je svolávali na mši svatou, vysmáli se nám. Z poutního zájezdu si udělali dovolenou plnou hříchů. Zhrozena jsem se probudila a pohlédla na kříž Milosrdné lásky. Zůstala jsem překvapená, protože ramena na kříži se změnila na křídla létajícího ptáka. Ježíš můj sen vysvětlil takto: **„Barličko, je to tak, jak jsi viděla, jak ti to bylo ukázáno v tvém snu. Ta pout', to je pout' vaší knihy, kterou píšeš. Lidé si ji i přečtou, ale málokdo se bude podle ní také řídit. Budou si raději žít po svém. Na kříži Milosrdné lásky jsi viděla křídla. Chtěl jsem ti ukázat, že cestou do nebeského království je kříž, který když přijmete s láskou, vás tam vynese.“**

16. 12. 2019

Skrze Boží oko mi byla ukázána Boží ruka. Dotkla se mé a najednou jsem se ocitla nad květovou krajinou. Nad krajinou procházelo pulzující Světlo a na jednom místě jsem uviděla jakousi klenbu, pod kterou stál Pán Ježíš s nebeskou Matkou. Oba měli modré pláště.

Pán Ježíš poznamenal: „**Barličko, chytil jsem tě za ruku a převedl nad květovou krajinou. Pak jsem se ti ukázal spolu s mojí Maminkou, protože jsme ti chtěli udělat radost.**“

18. 12. 2019

V Božím oku jsem viděla knihu, ve které listovala nějaká ruka.

Pán Ježíš poznamenal: „**Barličko, to byla tvá ruka. Viděla jsi knihu prorocství, která ti budou postupně zjevena.**“

19. 12. 2019

Přemýšlela jsem, co všechno znamená výstup na Karmel.

Ježíš řekl: „**Výstup na Karmel znamená, že duše jde do nebeského království bez očistných trestů, ale to ještě neznámá, že jde do květové krajiny. Do této krajiny jdou jenom věrní a nejměnější!**“

20. 12. 2019

Přemýšlela jsem nad tím, kolika lidem jsem pomohla a kolik z nich mě už zradilo. Vtom jsem slyšela hlas: „**Vše, co jsi učinila, mně jsi učinila.**“

Potom se náhle přede mnou otevřely velké dveře, do kterých vstoupili tři asi dva metry vysokí muži kráčející v zástupu směrem ke mně. První měl v ruce talíř, a když již byl úplně u mě, podal mi ho. Byla na něm slepičí polévka. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, tak jako se ty staráš o mě tady na zemi, tak se o tebe postarají moji andělé v nebi.**“

Valentín dostal mail od jedné naší členky, ve kterém mu psala, že mají nového pana faráře a že farníci nejsou s ním spokojeni. Chtěla, aby jí Ježíš poradil, co s tím a jak má lidem vysvětlit, že nekonají správně. Lidé totiž chtějí, aby kněz dělal všechno tak, jako to dělal předchozí kněz. Ježíš na vysvětlení pověděl tento příběh: **„Pán měl mnoho vinic. Pro každou z nich si najal dělníky a ustanovil jim správce, který se měl starat, aby jim při práci nic nechybělo, aby jim ukázal, jak mají pracovat a zvelebovat jeho majetek. Po čase, když se práce dělníků už stala rutinní a všední, viděl, že v tomto stavu mu už vinice nejsou schopny přinášet větší úrodu, že už stagnují a nerozvíjejí se. Proto mezi jednotlivými vinicemi vyměnil správce, aby přenesli své poznatky a své zkušenosti ze svého předchozího působení na nové působiště, ukázali dělníkům jiný pohled na to, jak pracovat. Aby obohatili a oživil jejich činnost, aby vinice přinášely větší úrodu. V jedné z těch vinic si dělníci svého správce velmi oblíbili a výměnu nepřijali s nadšením. Oni chtěli, aby ten nový správce kráčel ve šlépějích svého předchůdce, a nebyli ochotni změnit svůj způsob práce. Nepřijali ho. Nastaly problémy na obou stranách, proto se Pán rozhodl k nim promluvit:**

„Dělníci moji, nezapomínejte na to, že na práci ve vinici jsem si vás najal Já, a ne správce a že Já jsem jejím pánem. Ustanovil jsem vám nového správce ne proto, aby všechno šlo po starém, ale aby přinesl do vaší práce nového ducha a obohatil vás o své poznatky a zkušenosti, abyste šli kupředu a nepřěšlapovali na místě. Vy jste přede mnou zodpovědní za svou práci, on za celou vinici. Vás budu odměňovat na konci podle toho, jak jste pracovali, jeho zase podle toho, jak spravoval mou vinici a jak se o vás staral. Vám nepřináležejí posuzovat a odsuzovat jeho kroky a rozhodnutí. To přináležejí jenom mně, protože mně se bude za to zodpovídat. Dívejte se na něho tak,

jako bych to byl Já sám. Proto spolu komunikujte, vzájemně se obohacujte, spolupracujte a mějte stále na paměti, že všichni pracujete pro mě.

Tak jako mně záleží na každém z vás, tak at' i vám všem záleží na tom, aby se má vinice rozvíjela a prosperovala. Tak jako Já miluji vás, tak se i vy milujte navzájem a buďte jeden druhému nápomocní a nedělejte si navzájem schválnosti. Přijměte všechno s láskou a důvěřujte mi.“

21. 12. 2019

Byla mi ukázána duše v oči. Byl to muž, kterému byly neustále vypíchnovány oči. Velmi přitom trpěl. Člověk si tu hrůzu neumí ani představit. Oči mu byly vypíchnuty, pak je znovu měl a znovu mu byly vypíchnuty, a tak to šlo dokola.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, na duši muže, kterého jsi znala, jsem ti ukázal, jak teď trpí za to, že se díval na to, na co se dívat neměl.**“

23. 12. 2019

Ve snu se mi zjevil Pán Ježíš. V jedné ruce držel krabici s kostkami lega a v té druhé kartonovou obálku. Pak mi ukázal dvě rodiny, které znám z vidění. Jedna má čtyři děti a ta druhá dvě. Podal mi krabici s kostkami a řekl mi: „**Barličko, odevzdej ji té rodině se čtyřmi dětmi.**“ Pak mi dal kartonovou obálku a přikázal mi, abych ji dala rodině se dvěma dětmi. Když jsem tak udělala, zeptala jsem se Pána, proč jedna rodina dostala kostky a ta druhá obálku.

Ježíš to vysvětlil: „**Rodina se čtyřmi dětmi si musí budovat dům, protože si ho zničila. Ta druhá rodina dostala vyznamenání.**“

Ježíš dal dnes Valentínovi vzkaz pro všechny členy Společenství přátel Eucharistie: „**Světlo z Betléma přineslo na zem lásku a odpuštění hříchů. Proto se i vy milujte a navzájem si odpouštějte. Buďte majákem pro ty, kteří světlo ztrácejí nebo ho ještě vůbec nenašli. Strážte ho,**

aby nenastala ve vašem okolí a na celém světě tma. Mé požehnání vás bude přitom provázet.“

24. 12. 2019

Měla jsem takovýto sen. Byla mi ukázána rodina, kterou znám. Viděla jsem, že rodiče dělají velké rozdíly mezi svými dospělými syny i mezi vnoučaty. Bylo mi ukázáno, že to všechno způsobily intriky jejich snach. Pak jsem viděla tři muže, jak křičí na mladé děvče: „Utíkej, skoč, skoč, vyskoč, ty to dokážeš!“ Nevím, z čeho ani odkud vyskočila, ale když dopadla na zem zvolali: „Vidíš, že jsi to dokázala.“ Ona se na ně podívala a řekla: „Dokázala jsem to, ale byla jsem těhotná a teď jsem potratila.“ Pán mi vzkázal: „**Barličko, na rodině, kterou znáš, jsem ti ukázal jejich hříchy, jejich nespravedlnost, nelásku, intriky. Ukázal jsem ti, že nejsou tací, jak se před lidmi prezentují. Na mladé dívčině ti bylo ukázáno, jakého hříchu se dopustila rodina, kterou také znáš. Uteč, skoč, vyskoč, znamenalo: uteč od svého problému, zabij své dítě. Jak jsi viděla, udělala to.“**

29. 12. 2019

V noci jsem měla vidění. Ukázal se mi hrob pokrytý barevnými růžemi. Před ním stály různě vysoké chryzantémy a klaněly se mu. Ježíš promluvil: „**Člověk si svým životem buduje také pomník na tomto světě. Pokud byl dobrý a žil v souladu s Boží vůlí, vzpomínky na něho budou krásné.“**

Rok 2020

3. 1. 2020

Když jsem se nad ránem probudila, ukázal se mi mladý muž s černými vlasy, jak si obléká bílé roucho. Cítila jsem, že je to kněz.

Pán mi vzkázal: „**Barličko, prosí tě o modlitby. Do pořádku ho zapíš jako kněze, který tě prosí.**“

Při modlení jsem v Božím oku viděla velké mlýnské kolo. Potom mi byli ukázáni lidé, jak sedí za stoly, jak jedí, pijí, vedou špatné řeči a chovají se nemístně. Nad nimi se objevila listina s nápisem varování. Potom se mi ukázala Ježíšova tvář, kolem které byly výjevy svatých. Tvář se ke mně přiblížila, a když byla úplně blízko mě, vyšlehla z ní obrovská záře. V té chvíli mě začalo bolet srdce i všechny vnitřní orgány a přemohla mě velká úzkost.

Ježíš promluvil: „**Varuji všechny, kteří se oddávají bujarým zábavám a všem hříchům s nimi spojeným, že je to zničí a rozdrtí jako mlýnské kolo. Barličko, zasáhla tě velká záře a všechno tě rozbolelo. Chtěl jsem ti tím ukázat, že cesta do květinové krajiny pro věrné a nejvěrnější je cestou psychického, ale i fyzického utrpení. Všichni moji svatí trpěli.**“

4. 1. 2020

V Božím oku jsem viděla dva krásné tyrkysové ptáky. Jejich peří bylo zvláštní. Při jejich pohybu jsem viděla, že je jiné, než mají ptáci na zemi. Seděli na kameni a něžně se tulili k sobě. Jejich peří bylo jako z hedvábí. Ježíš to vysvětlil: „**Všechna zvířata i ptáci v nebeském království mají srst i peří jemné jako z hedvábí, protože nepotřebují být chráněni před povětrnostními podmínkami jako zvířata a ptáci na zemi.**“

5. 1. 2020

Ve snu jsem se ocitla ve velkém nákupním centru. Jak jsem se tak procházela, spatřila jsem, že mezi lidmi kráčejí i nohy po kolena – bez těla. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi očištné tresty pro ty, kteří chodili do nákupních center a za zábavou místo toho, aby chodili v neděli a ve všechny přikázané svátky do kostela. Za tento hřích mají odřezané nohy.**“ V Božím oku jsem viděla knihu, která se sama listovala. Byly v ní samé ikony.

Ježíš dodal: „**Tak jako ikonopisci psali ikony ke slávě Boha, tak i vy svým životem a působením pište takové krásné obrazy do srdcí lidí, které vám pošlu do cesty.**“

9. 1. 2020

Včera bylo omylem sestřeleno civilní letadlo v Íránu. Když jsem se modlila, najednou mi byli ukázáni dva ďáblové s kovovými rohy dlouhými asi šedesát centimetrů, jak něco píšou. Každý z nich měl vlastní zápisník. Pán Ježíš poznamenal: „**To jsou dva ďáblové, kteří si teď plánují, co všechno podniknou, aby skrze lidi rozpoutali co největší válečný konflikt.**“

10. 1. 2020

V Božím oku mi byla ukázána nějaká velká kniha, která se celá sama prolisťovala. Pán Ježíš řekl: „**Valentíne, Barličko, to je kniha Života, do které máte skrze vaše působení mezi lidmi získat co nejvíc duší.**“

11. 1. 2020

Socha Panny Marie se začala znovu měnit, a i kříž Milosrdné lásky. Dostávaly různé tvary, různé polohy a zčernaly. Celý kříž byl černý, a i plášť Panny Marie. Její tvář se zalila krví. Potom mi bylo ukázáno, jak mnohé matky stelou postel svým dcerám a synům s jejich milenci a milenkami, a ještě se tím i chlubí. Pán Ježíš promluvil: „**Zloba, hněv a nenávisť**

zastíní Boží lásku a milosrdenství a budou se šířit po celém světě. Proto jsme byli černí. Barličko, bylo ti ukázáno i to, co dělají mnohé matky. Smilstvo se už vůbec nepovažuje za hřích. Matky jim v něm dokonce napomáhají a podporují život v konkubinátu. Je to životní trend dnešní doby, který se ve velkém šíří po celém světě.“

12. 1. 2020

V Božím oku jsem viděla, jak černí ptáci letěli ze západu na východ. Viděla jsem i to, že kudy přeletěli nebo kde seděli, zůstala samá krev. Potom mi bylo ukázáno široké hluboké potrubí, nad kterým kroužil mimořádně velký pták. Chápala jsem to tak, že je to cesta do pekla.

Ježíš to vysvětlil: **„Nebesa jsou smutná z toho, co se nyní děje na zemi. Umírají nevinní, a ještě jich bude mnoho umírat. Lidé naletěli ďáblům, a ještě jim naletí. Proteče mnoho krve a mnoho lidí bude zatracených.“** Večer jsem viděla, jak se Ježíšovi na kříži Milosrdné lásky otevřelo Srdce a jak z něho začala vytékat krev. Okolo kříže poletovaly zářivé jiskřičky.

13. 1. 2020

Pán mi vzkázal: **„I když moje Srdce krvácí nad tím, co se děje, budu milosrdný, jak to jen bude možné. To jsou ty jiskřičky.“**

15. 1. 2020

Když jsem se modlila, viděla jsem, jak byla pata kříže Milosrdné lásky postavena na polokouli, která představuje naši zem. Až po rány Ježíše Krista na jeho nohách se začala velmi rychle hýbat, a to až tak, že se začal kříž ohýbat do všech směrů. I ramena kříže se měnila. Potom se začala i vlnit. Jednou byla malá, potom široká a velká, dlouhá i krátká, neustále měnila svůj tvar. Pán Ježíš řekl: **„Země je v pohybu, aby se lidé obrátili k Bohu. Dopustil jsem, že se probudily přírodní živly, aby se lidé konečně vzpamatovali.“**

Dcera Majka nám oznámila, že je těhotná.

16. 1. 2020

Dnes jsem měla toto vidění. V Božím oku jsem viděla Adama a Evu. Eva měla před sebou na zemi položený hladký kamenný plát, na který si položila jemně opracovanou kůži. Vzala do ruky špičatý kamen a vyřezávala jím různě velké kousky a potom je sešívala kostěnou jehlou, v které měla navlečené dlouhé stéblo trávy. Potom jsem viděla jejich první dítě. Právě začínalo chodit. Eva seděla na nějakém kameni a natahovala k němu ruce. Mohla se radostí zbláznit. I Adam se velmi těšil. Oba se smáli a obdivovali svou ratolest. Potom mi bylo ukázáno, jak žili u moře. Jejich přístřešek byl pod korunami stromů přikrytý velkým kusem kůže. Dívala jsem se i na jejich další děti. Bylo jich asi sedm. Hrály si v moři, jiné zase v písku. Neustále pištěly a smály se. Viděla jsem, jak je Adam a Eva pozorují, jak se z nich těší a jak se na sebe s láskou dívají. I přes množství porodů zůstala Eva krásnou ženou.

18. 1. 2020

Ve snu jsem viděla nějakou vzácnou listinu, v které bylo ve dvou odstavcích něco napsáno. Byl tam i třetí odstavec, kde jsem četla: Člověk, který to první přečte... a dál nevím. Potom mi byly ukázány tři paličkované krajky. Jedna ve tvaru vejce, druhá čtverce a třetí byla složená v otevřené krabičce.

Ježíš to vysvětlil: **„Ty krajky jsou děti, které přibudou díky modlitbám tvého manžela a skrze jeho oběti. Listina, Barličko, znamená, že kdo první přečte toto proroctví, ten se stane mým prorokem.“**

Majka začala mít zdravotní problémy. Museli jít s manželem na pohotovost. Hrozí jí potrat.

19. 1. 2020

Dcerka dostala léky na udržení těhotenství. Trápíme se. Bojíme se, že přijde o dítě. Ježíš nás utěšil: „**Nebojte se. Důvěřujte mi. Všechno dobře dopadne.**“

20. 1. 2020

Slyšela jsem hlas: „Chromí budou chodit, slepí budou vidět, hluchí budou slyšet.“ Potom hlas ještě zvolal: „**Ženo, blíží se tvůj den. Čiň pokání!**“ Ježíš řekl: „**Budou se dít zázraky. Ty, Barličko, dělej, co ti bylo řečeno. Čiň pokání.**“

22. 1. 2020

S Majkou to nevypadá dobře. Dostala další léky. Pán Ježíš nám znovu řekl, že se máme uklidnit, že všechno dobře dopadne.

25. 1. 2020

Ve snu jsem viděla, jak v kostele chodí anděl a prosí lidi, aby mu pomohli nést obětní dary, ale každý to odmítal. Přišel také ke mně. Velmi se zardoval, když jsem řekla ano. Potom mi byly ukázány ženské nohy v divných botách. Pán promluvil: „**Barličko, viděla jsi realitu. Lidé nepřinášejí oběti. Viděla jsi i nohy necudných žen. Odted' se modli i za prostitutky.**“

26. 1. 2020

Vzbudila jsem se vlastním zpěvem písně „*Klaniam se ti vrúcne, Bože večitý*“ (pozn. překl.: v českém kancionálu skladba 712 Klaním se ti vroucně, Adoro te devote na text sv. Tomáše Akvinského). Z obrazu Ježíšovy tváře začalo vycházet krásné světlo a celou mě zalilo. Potom mně byly ukázány dvě rodiny, ve kterých nactiutrhání, neláska a neodpuštění způsobily tolik hříčů, že všichni nyní těžce trpí v očistci. Nejvíce ty duše, které spustily řetězec drbů a pomluv ve svých rodinách. Bylo mi

ukázáno, že některé duše z těchto dvou rodin jsou už v nebi, ale v těch nejhorších krajinách. Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, jsem šťastný, když adoruješ. Prostřednictvím rodin, které jsi viděla, jsem chtěl lidi varovat před hříchy nactiutrhání a pomlouvání. Bylo ti ukázáno, jak těžké jsou tresty za tyto hříchy. Není nic horšího mezi lidmi než rozhádané rodiny, které se nedokáží smířit a odpustit si.“**

27. 1. 2020

Měla jsem takový sen. Byla jsem s Valentínem na nějaké oslavě. Všichni se tam bavili, tancovali a vedli nemravné řeči. Nám se to nelíbilo, proto jsme vstali a šli si sednout ven. Jak jsem se tak rozhlížela po zahradě, zpozorovala jsem asi dvanáctiletá děvčata, jak kouří, i to, že s chlapci provádějí nedobré věci, i když jsou to ještě děti. Přistoupila jsem k nim a upozornila je, že se to nesluší, že je to velký hřích a že jejich rodiče by byli smutní, kdyby věděli, co dělají. Jedno z děvčat se na mě překvapeně podívalo a řeklo mi, že jejich rodiče vědí, co dělají, a že jim to vůbec nevadí. Nevěřila jsem tomu, proto jsem se rozhodla, že se jich půjdu na to zeptat a zároveň je upozorním, že se jejich ratolesti chovají venku nepatříčně. Přisedla jsem si k jednomu stolu a chtěla jsem jim to říct, ale hned mě okřikli, co je mi po tom. Odešla jsem k druhému stolu, ale i tam mě odbyli. Nakonec jsem se všech zeptala, jestli ještě není nějaká káva. Všichni začali křičet: „Pro vás kávu nemáme.“

Pán Ježíš můj sen vysvětlil takto: **„Barličko, viděla jsi, co způsobují bujaré oslavy plné hříchů. Nejenže padají dospělí, ale padají i jejich děti, o které se nestarají. Nechtěli vám dát kávu, protože vás nechtějí, už po vás netouží. Připravte se na to, že vás lidé zavrhnou.“**

1. 2. 2020

Když jsem se modlila, z obrazu Ježíšovy tváře začaly vycházet černé skvrny různých velikostí a padaly na koberec. Potom jsem viděla, jak se na krku našeho Pána objevil velký růžový medailonek.

Ježíš řekl: „Barličko, bylo ti ukázáno, jak byly duše ve světě očištěny od hříchů skrze svátost smíření a jak se z toho raduji. Ten medailonek, který jsi viděla, byl znakem méj radosti ze všech kajících se hříšníků.“

5. 2. 2020

Dneska ráno šla Majka ke své lékařce. Ta jí oznámila smutnou zprávu. Řekla jí, že se dítě nepodařilo zachránit léky, že má tzv. zamlčený potrat. Ježíš promluvil: „Pamatujete si, co řekla moje Maminka Viktorce o jejích sedmých narozeninách? Řekla jí, že nebude hrobeček ani rakvička a že i tělíčko zůstane. Moje Maminka přinesla Viktorku z nebe na sedm let. Po sedmi letech měla natrvalo odejít do nebe. Byla by to pro vás všechny velká rána, z které byste se těžce vzpamatovali, a to až tak těžce, že by to ohrožovalo pokračování mého díla. Dluh se nebi musel splatit, proto místo Viktorky byla vzata do nebe její sestřička. Tak, jak to řekla moje Maminka, že nebude hrobeček ani rakvička. Řekla i to, že tělíčko zůstane. Viktorka zůstala na zemi, ale její místo nemohlo zůstat prázdné, proto se Bůh rozhodl, že ho vyplní její sestřičkou, kterou také pokřtíte jménem Viktorka.“

6. 2. 2020

Dnes je Viktorce sedm let.

Pán řekl: „Když Panna Maria vyprávěla Viktorce, že oslaví svoje narozeniny v nebi, že pro ni přijde kočár a jak při tom bude vypadat, nevěděla a nechápala, že jí moje Maminka vypráví o její sestřičce. To, že bylo řečeno, že na její oslavě to všichni uvidí, znamená, že o tom už všichni budete vědět.“ Viděla jsem tvář zatracence. Neměl vlasy a jeho červenohnědá pokožka měla strukturu dámské silonky. Oči mu blikaly jednou červeně a jednou žlutě.

Pán Ježíš mi vzkázal: „Barličko, ukázal jsem ti tvář duše zatracence, který celý život nosil na tváři masku. Před lidmi se prezentoval jako

milý a laskavý, ale ve skutečnosti byl plný závisti a nenávisti. Proto i teď na věčnosti má na tváři masku.“

8. 2. 2020

Majka čeká na spontánní potrat.

Ježíš nás utěšoval: **„Nebud'te smutní, těšte se. Zůstala vám Viktorka a v nebi máte svatou. Bude přímo u mojí Maminky. Až přijdou její rodiče do nebeského království, přijde k nim.“**

Chtěla jsem vědět, jakým způsobem by bylo ohroženo Ježíšovo dílo.

Pán Ježíš dodal: **„Valentína a Barličko, Viktorku velmi milujete. Její ztráta by vás bolestně zasáhla. Tak bolestně, že by to poškodilo vaše zdraví.“**

11. 2. 2020

Dnes na svátek Panny Marie Lurdské Majka spontánně potratila. Řekla, že když se v nemocnici probrala, viděla před sebou malé děvčátko, které vypadalo přesně jako její Viktorka.

Pán Ježíš poznamenal: **„Viktorčina sestřička je její dvojnice. Co bylo z nebe dáno, to se tam vrátilo. Když Viktorka oslavovala 6. února svoje narozeniny na zemi, její sestřička, též Viktorka, oslavovala svoje sedmé narozeniny v nebi. V nebeském království bude vypadat stále jako sedmiletá.“**

13. 2. 2020

Po půlnoci mě vzbudil hlas, který mi oznámil: **„Barličko, zemře tvoje mamka.“**

16. 2. 2020

Když jsem se modlila, objevila se přede mnou sevřená Boží ruka.

Ježíš promluvil: „**Neboj se, všechno držím ve svých rukách.**“ Stále za mnou chodí mnoho duší. Mám jich v pořadníku už tolik, že když se modlím růžencové novény za ty, na které přišla řada, dalších padesát až šedesát duší už čeká. Proto Bůh dovolil duším prosit o modlitby i naší dcerku Majku. Dneska za ní byla mladá žena, která velmi trpěla u svého partnera, s nímž žila v hříchu. Bil ji tak strašně, že byla celá zalitá krví a všude měla podlitiny. To proto, že nechtěla zabít své ještě nenarozené dítě. Potom jí byla tato mladá žena ukázána, jak před sebou tlačí kočárek, v kterém seděl malý roztomilý chlapeček.

Ježíš promluvil: „**I přes hřích, kterého se tato mladá žena dopustila, stala se hrdinkou této doby. Navzdory násilí, hrozbám a riziku, že zůstane sama a že se možná už nikdy nevdá, nedopustila se vraždy svého dítěte. Za to ji bude provázet moje milost a milosrdenství po celý její život.**“

17. 2. 2020

Ve snu se mi ukázal dopis, v kterém bylo napsáno: Dobrý den. Dál už jsem to nemohla přečíst, protože bylo všechno rozmazané. Ježíš řekl: „**Barličko, dopis ti chtěla poslat duše ze záhrobí, ale nebylo jí to dovoleno. Až jí to dovolím, přihlásí se ti znovu.**“

Dneska viděla naše dcerka Majka ve svém snu starou ženu, jak sedí v nějaké prázdné místnosti za prázdným stolem a vzdychá se skloněnou hlavou. Vtom dostala poznání, že tato duše žije v listové krajině, z čehož je velmi smutná. Potom dcerka viděla, jak k ní přistoupila duše muže, která na ni zvolala: „A vy, co tu děláte?“ Když to slyšela, zvedla hlavu a řekla: „Nemůžu jít dál.“ Majka v ní poznala Bohem vyvolenou duši, o které si lidé myslí, že je přímo u Boha. Bylo jí ukázáno, že se tato žena za života málo modlila.

Pán Ježíš promluvil: „**Je to tak, jak to Majka viděla. Každá duše v nebeském království žije v krajině, kterou si zasloužila. Kdo mnoho dostane, ten musí i mnoho dát.**“

18. 2. 2020

Ve snu jsem byla v místnosti, kde ležel na posteli starý mrtvý muž. Postel byla vložena jakoby do skleněné vitríny, která se dala otevřít jen zvenku. Jakýsi muž přistoupil a zeptal se jiného muže: „Už je mrtvý?“ Muž mu odpověděl: „Ano, už je.“ Když to ten chlap, který se ptal, slyšel, přistoupil k vitríně a otevřel ji. Vtom ho praštil do nosu silný zápach, proto ji hned znovu zavřel a řekl: „Už musí být dlouho mrtvý.“ Nad tou postelí se stařečkem byla další vitrina. Měla černou barvu. Skrze ni nebylo nic vidět, ale já jsem věděla, že v ní leží další mrtvý člověk. Když jsem zvedla oči ke stropu, uviděla jsem sestru Lucii z Fatimy, jak se na to všechno dívá. Pán Ježíš to vysvětlil: **„Barličko, viděla jsi výsledky koronaviru. Lidé jsou izolovaní a ti, co se o ně starají, k nim moc často nechodí, protože se bojí, že se nakazí. Proto se stává, že ani nezpozorují, kdo a kdy zemřel. Když se lidé neobrátní, jak o to prosila moje Maminka ve Fatimě, bude lidstvo sužované nejen válkami, ale i různými epidemiemi.“**

19. 2. 2020

Ukázala se mi duše z očištěnce bez tváře. Místo tváře měla jen černou díru. Byla to duše muže, kterého jsem znala. Když jsem chtěla vědět, proč tato duše nemá tvář, Pán Ježíš řekl: **„Barličko, jaký je to člověk bez tváře? Řeknu ti to. Je nečitelný, nevyzpytatelný a bezcharakterní. Takový byl i tento muž, a proto nemá tvář ani v očisti.“**

20. 2. 2020

Nad zámekem ode dveří naší ložnice se objevilo kulové světélko. Potom se začala hýbat klika, a to až tak, že se posouvala nahoru a dolů, přičemž měnila svůj tvar.

Ježíš nám vzkázal: **„Valentíne, Barličko, chtěl jsem vám ukázat, že máte mít otevřená srdce pro všechny, kteří se na vás budou obracet.“**

21. 2. 2020

Měla jsem toto vidění. Ocitla jsem se na nějakém pohřbu. V obřadní síni sedělo mnoho lidí. Před námi stála černá rakev. Najednou tam vběhla polonahá Asiatka, která se pohybovala jako hmyz. Běhala po čtyřech, hrudník i břicho měla vytočené směrem nahoru. Začala jakoby tancovat, chodila a běhala jednou dopředu, jednou dozadu, potom i na stranu, přičemž dávala ruce i nohy přes sebe jako nějaký brouk. Hlavou otáčela do všech směrů. Dělal to trhavým pohybem, celá byla odporná.

Potom jsem se ocitla v nějakém bytě. U okna stála asi pětáctýřicetiletá žena a rukou se dotýkala skla. Venku z druhé strany jsem viděla ve vzduchu také asi pětáctýřicetiletého muže, který se dotýkal ženy skrze sklo a něžně se na ni díval. Obě ruce byly bílé. Najednou se ruka muže odlepila od skla a začal padat. Žena se podívala za ním a začala srdceryvně plakat. Bylo mi ukázáno, že to byl pilot a že letadlo, v kterém seděl, mělo poruchu. Řítilo se směrem dolů. Pilot vystřelil bílý padák a lehoučce přistál v překrásné krajině.

Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, viděla jsi pohřeb zatracené ženy, která vedla nemorální život, a spasenou duši, která šla rovnou do nebe. Manželé, které jsem ti ukázal, vedli krásný manželský život, proto měli bílé ruce. Milovali se tak, jako se milujete vy.“**

Dcerka Majka ve snu přečetla prorocký list. Pán Ježíš promluvil: **„Majka přečetla proroctví. Stala se mým prorokem.“**

24. 2. 2020

Skrze Boží oko jsem viděla velkou louku, na které bylo velmi mnoho dětí. Stály a dívaly se na dlouhý průvod, v kterém andělé proměnili děti na různá jakoby plyšová zvířátka. Nebyl to plyš, ale jiný materiál, který neumím pojmenovat. Všechny děti radostí pištěly, smály se a měly nepopsatelnou radost. Potom mi byly ukázány dvě bílé nohy. Po jedné z nich lezl malý černý pavouk.

Ježíš to vysvětlil: „Barličko, viděla jsi oslavu připravenou pro děti, které žijí v nebi. Na bílých nohou s pavoukem jsem ti chtěl ukázat, že když se člověk vydá na cestu ke svatosti, musí počítat s tím, že bude napadán zlým duchem. Zlý duch se vrací jako ten pavouk, který se, i když ho vyhodíš, vždycky vrátí nebo přijde jiný. Tak je to i s pokušelem. Bude vás stále napadat.“

25. 2. 2020

Pán Ježíš nadiktoval Valentínovi příběhy pro toto postní období:

Příběh 1.

Zvířata se rozhodla, že si zvolí svého krále. Všichni se sešli na velké louce a volby začaly. První se přihlásil slon: „Já jsem nejlepší kandidát na krále zvířat. Jsem z vás přece nejsilnější a největší. Nikdo se mi nevyrovná.“ Ale zvířata ho hned umlčela: „Ty nejsi dobrý kandidát, protože kam šlápneš, tam všechno rozdupeš, všechno zničíš, ani stromy neobejdeš, ale polámeš, když ti stojí v cestě. My nechceme takového krále.“ Druhý se přihlásil nosorožec: „Ze mě by byl dobrý král, jsem silný, nikdo mě nedokáže porazit, zvolte si mě.“ Ale i toho zvířata umlčela: „Ty, kudy chodíš, do všeho rýpeš tím svým rohem, nikoho nenecháš na pokoji, nikdo si nemůže být jistý svým životem, když se k tobě přiblíží. Nechceme takového krále.“ Jako třetí se přihlásil hroch: „Já bych pro vás byl nejlepší alternativou. Jsem velmi silný, nikdo mě nedokáže porazit. Zvolte si za krále mě.“ Ale zvířata umlčela i tohoto kandidáta: „Nechceme takového krále, který se celý život válí v bahně a je celý špinavý.“ Jako čtvrtá se přihlásila žirafa: „Zvolte si za krále mě, jsem nejvyšší, nikdo nemá hlavu tak vysoko jako já. Kromě toho jsem velmi mírumilovná, nikomu z vás neublížuji.“ Ale zvířata umlčela i ji: „Ty nemáš ráda dravá zvířata, nesnášíš je, stále proti nim něco máš, věčně jim něco vytýkáš.“ „Ale já musím, vždyť oni nám škodí, honí nás a taky nás loví a zabíjejí. Nemohu se na to mlčky dívat a tolerovat jim to.“ Ale zvířata ji překřičela:

„Pryč s ní, nechceme takového krále, který má pořád něco proti dravcům.“ Najednou se ozval sup: „Nejlepším králem by byl lev. Podívejte se, jak je krásný, mladý a zdatný. A ta nádherná hříva, to ho předurčuje být králem zvířat.“ Hyena, šakal, velká zvířata i slon, nosorožec a hroch hned začali skandovat: „Lev, lev, lev, ať je lev naším králem!“ Hlas antilop a gazel, které proti tomu protestovaly, nebyl v tom křiku slyšet. Umlčeli je tím, že když lev bude králem, nechá je na pokoji a budou se moci dosyta a bez starosti pást, jak jen budou chtít, a že je čeká krásná a bezstarostná budoucnost. Tak si zvířata zvolila za svého krále lva. Na to se ozval tygr: „Lev už je sice králem, ale on nechodí do džungle. Zvolte i mě za krále džungle.“ Ale zvířata křičela: „My už máme krále, nechceme, aby byl další král džungle. My chceme, aby v džungli kralovala královna. My chceme královnu, a ne krále.“ Vtom se přihlásila anakonda. Já jsem ten nejlepší adept na královnu džungle. Podívejte, jaké mám krásné dlouhé tělo, nikoho neruším, klidně odpočívám na stromech a jsem dost silná, abych v džungli udržela pořádek. Velká zvířata a lev hned spustili řev: „Anakonda, anakonda, ať žije nová královna džungle!“ Hlas malých a slabých zvířat, která se ohrazovala, že je zabíjí a požírá, v tom křiku zanikl, a tak se královnou stala anakonda. Co se stalo po volbách? Ze lva se nestalo mírumilovné zvířátko. Na svoje sliby, které dal slabým zvířatům, hned zapomněl a s ještě větší vervou se pustil do jejich lovení. Velká zvířata si žila v klidu dál, na ně si netroufal, a supi, hyeny a šakali, ti měli ráj. Takové množství potravy, co jim zůstalo po lvech ani nestačili konzumovat. A anakonda? Ta sežrala každého, kdo se k ní přiblížil, i s chlupy. Přemýšlejte, co jsem tím příběhem chtěl říct.

Příběh 2.

Byli dva bratři ateisté. Celý svůj život zasvětili budování kariéry, a to se jim dařilo. Měli dostatek peněz na všechno, po čem jen zatoužili. Začali proto hýřit a zúčastňovat se bujarých zábav. Zkrátka si žili na vysoké noze a neodepřeli si žádný požitek, který se jim naskytl. Jednoho dne, když se nad ránem vraceli domů po prohýřené noci posilnění alkoholem, nezvládli ve velké rychlosti zatačku a měli vážnou dopravní nehodu. Oba dva měli poškozenou páteř a zůstali na invalidním vozíku. Snášeli to velmi těžce. Najednou se jim zhroutil celý svět. První upadl do velké deprese, uzavřel se do sebe a před světem a skončil ve špatném psychickém stavu na psychiatrii. Druhý si vzpomněl na své dětství a na svoji babičku, jak mu vyprávěla o Bohu. Zavolal si mladého kněze, který se mu začal každý den věnovat, a postupně byl připravený přijmout všechny svátosti. Při generální zpovědi se mu promítl celý jeho marnivý život a on najednou pochopil, že to, co se mu stalo, nebyla tragédie, ale že to bylo pro jeho dobro. Nebýt této nehody, jeho život by dále plynul v bezuzdných zábavách, v hledání štěstí, které mu stále unikalo a které nedokázal najít. Nyní, i když na vozíku, se cítil šťastný, protože už nebyl sám. Měl při sobě toho nejlaskavějšího přítele, kterému svěřil do rukou celý svůj následující život, který ho nikdy neopustí a nezklame. Možná znáte někoho, kdo hledá a neumí najít správnou cestu. Zkuste mu poradit, jak ji najde.

Příběh 3.

Nastalo jaro. V jedné krásné zahradě se usídlilo několik párů zpěvných ptáčků, kteří umocnili její krásu svým zpěvem. Kukaččí pár si hledal místo, kde by se usadil. Když prolétal zahradou, slyšel a viděl, že je plná zpěvných ptáčků. Rozhodl se, že se tam usadí. Postupně

zjistil, kde mají ptáčci hnízda. Sameček kukačky odlákal ptáčka sedícího na vajíčkách, aby tam kukačka snesla svoje vajíčko. A aby to nebylo ptáčkovi nápadné, jedno vyhodila. Tak postupně obsadili všechna místa pěvců. Za nějakou dobu se z vajíček vylíhla mlád'ata. Kukaččí mládě mělo stále hlad, rodiče mu od svítání až do tmy museli nosit potravu. Jak mládě rostlo, postupně vyházelo z hnízda všechny sourozence, až zůstalo v hnízdě samo. Celá kolonie zpěvných ptáků usilovně pracovala a krmila kukaččí mlád'ata. Místo zpěvu se v zahradě ozývalo pouze hlasité KU-KUK.

Přemýšlejte, co vám to připomíná.

26. 2. 2020

Valentín mi sdělil, že celou noc nespál, že ho velmi bolí krk a má i žaludeční problémy. Pán Ježíš mu řekl: „**Valentíne, začalo postní období. Budeš trpět.**“

27. 2. 2020

Manžel trpí. Bolesti jsou stále větší a větší. Dnes za mnou byla duše, za kterou jsem přinášela oběti. Byla mi poděkovat a ukázala mi, kde nyní v nebeském království žije. Viděla jsem ji mezi krásnými stromy. Měly úžasné barevné listí a já jsem hned pochopila, že jde o listovou krajinu. Ježíš poznamenal: „**Ano, nyní žije v listové krajině, kde je velmi šťastná.**“ O modlitby mě chodí prosit nejen duše z věčnosti, ale i duše ještě žijících. Když je potkávám, vidím, že o tom vůbec nevědí. Ježíš mi to vysvětlil: „**Žijící lidé nevědí o tom, že chodí prosit. Jejich duše chodí, když mají potřebu, a hledají spřízněnou duši, která jim umí pomoci.**“

28. 2. 2020

Ve snu se mi zjevil Pán Ježíš. Působil velmi majestátně. Byl celý ze zlata. Nejen jeho šaty, ale i jeho tělo a vlasy.

Pán mi vzkázal: „**Barličko, zjevil jsem se ti jako Král nebe a země. Tak přijdu i při svém druhém příchodu.**“

29. 2. 2020

Vím, že v květové krajině žijí duše věrných a nejvěrnějších. Chtěla jsem vědět, které duše žijí v listové, stonkové a nektarové krajině.

Pán Ježíš to vysvětlil: „**V listové žijí ti, kteří mi nebyli ve všem věrní, ve stonkové a nektarové žijí ti, kteří mi byli nevěrní.**“

Chtěla jsem vědět i to, s kým jsou duše v nebeském království, které nemají u sebe manžela, manželku ani svoje děti. Pán Ježíš mi i to vysvětlil: „**V nebeském království každý žije ve společenství s příbuznými, s nimiž se měli rádi, rozuměli si a měli podobné smýšlení.**“

Ve snu jsem se ocitla v nějakém domě. Když jsem do něj vstoupila, vešla jsem do pokoje, ve kterém byl strašný nepořádek. Na podlaze byly pohozené šaty, knihy, různé oblečení, papíry a věci, které tam neměly co dělat. Uprostřed pokoje stál špinavý záchod, z kterého vycházel nepříjemný zápach. Jak jsem tam stála, přistoupila ke mně žena se svým manželem. Hned jsem je poznala. Proto jsem z toho, co jsem viděla, zůstala v šoku. Zatímco jsme se spolu bavili, po domě pobíhaly děti, na kterých jsem viděla, že jim chybí láska.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, to co jsem ti ukázal, to je stav jejich duše i jejich příbytku. Tak jako páchl ten záchod, tak páchnou i jejich hřích. Kdo je nepořádný v malém, je nepořádný i ve velkém.**“

4. 3. 2020

Když jsem chtěla vědět, co může člověk získat pro duši, která je v nektarové, stonkové nebo listové krajině, když se za ní modlí do konce svého života,

Ježíš řekl: „**Kromě jiných milostí může získat pro duši lepší místo nebo přemístění do lepší krajiny, ale do květové krajiny ji dostat nemůže, protože ta je jen pro věrné a nejvěrnější.**“

Když jsem chtěla vědět, jak často je potřeba modlit se za duši, které tak chceme pomoci, Pán Ježíš promluvil: **„Nejlépe každý den. Minimálně jednou týdně.“**

5. 3. 2020

Byla u mě duše z květové krajiny a řekla mi: *„Někteří lidé pijí víno, jen aby pili, a jedí chléb, jen aby jedli.“*

6. 3. 2020

Prosila jsem Pána Ježíše, aby mi vysvětlil, kde se konají ta setkání rodin, o kterých mi vyprávěla Viktorika. Ježíš promluvil: **„Setkání rodin se konají v nebeském království na rozhraní květové a listové krajiny u moře pod palmami.“**

8. 3. 2020

Když jsem se modlila, objevil se přede mnou velmi škaredý vyzáblý vlčák. Byl kost a kůže a strašně na mě vrčel. Chtěl zaútočit.

Ježíš promluvil: **„Byl to pokušitel. Byl vyhublý, protože mu dlouho odoláváš, ale dávej si pozor, Barličko, protože je vyhladovělý a bude tě napadat.“**

9. 3. 2020

Měla jsem takový sen. Stála jsem u pódia v divadle. Vedle mě stál muž, který měl zamlženou tvář. Měla jsem oblečené červené šaty dlouhé po kolena, na hlavě vysokou bílou čepici a na nohou červené pantofle. Ty pantofle se mi vůbec nelíbily, ale muž, který u mě stál, mě ubezpečoval, že je všechno v pořádku a že vypadám perfektně. Já jsem ale nebyla spokojená. Běžela jsem do šatny a obula si vysoké bílé kozačky. Řekla jsem si: „Teď vypadám úžasně. Mám bílou čepici i kozačky. Všem se budu líbit. Vyskočila jsem na pódium a začala tancovat.“

Pán Ježíš můj sen vysvětlil takto: „**Barličko, to bylo tvoje představení, proto jsi měla na hlavě tu čepici. Představovala tvoje čisté, bohumilé myšlenky. Dábel, ten muž bez tváře, chce, abys kráčela v jeho šlépějích, proto jsi měla na nohách ty červené pantofle. Ale tvoje duše chce být čistá a chce kráčet po mých cestách, proto sis zula pantofle a obula vysoké bílé kozačky. Tím jsi d'áblovi vzkázala: „Já chci být čistá.“**

10. 3. 2020

Ve snu jsem se ocitla v bytě, ve kterém jsem vyrůstala. Zahlédla jsem tam malé zubožené děvčátko. Vzala jsem ho do náruče a vyběhla z bytu ven. Dítě bylo nemyté, nečesané, mělo roztrhané šatičky a uplakaná očka. Přivinula jsem si ho k sobě a políbila. Potom jsem mu umyla tělíčko, učesala ho, oblékla krásné šaty, posadila do kočárku a pověděla mu: „Už nikomu nedovolím, abys takto trpěla. Já se o tebe postarám.“ Pán Ježíš řekl: „**Barličko, to malé děvčátko představovalo tvoje smutné dětství. Z tohoto bytu vycházela tvoje duše stále zraněná, ale už ses s tím vyrovnala.**“

11. 3. 2020

Ve snu se mi ukázalo pěkné, asi osmileté děvčátko. Stálo přede mnou a smutně se dívalo. Několik metrů za ním stála jeho rodina. Vtom jsem slyšela hlas: „**To děvčátko se chce obětovat za svoji rodinu. Aby ji zachránilo, je ochotné i zemřít. Je to muslimka.**“

Když jsem to slyšela, řekla jsem: „Děvčátko drahé, až budeš umírat, pros Boha, aby ti odpustil všechny tvoje hříchy.“

Ježíš promluvil: „**Neházejte všechny muslimské rodiny do jednoho pytle. To děvčátko bude jedno z vašich dětí.**“

Protože se už i na Slovensku šíří koronavirus, nařídil krizový štáb přísná opatření. Od 10. března se už neslouží ani mše svaté. Ve městě je otevřená katedrála sv. Alžběty k individuální modlitbě, ale i náš kostelík na

Furči. Bohoslužby mohou věřící sledovat také v přímém přenosu televize Lux nebo rádia Lumen. Dneska jsem přemýšlela o tom, jak se mohou o svátcích setkávat rodiny, na tak malém místě, jako je rozhraní mezi květovou a listovou krajinou, když je nebeské království tak velké. Nechápala jsem, jak se tam všichni vejdou. Též jsem přemýšlela nad tím, proč nemohou přijít na tato setkání všichni příbuzní a jestli si mohou spolu alespoň na dálku promluvit.

Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, setkání rodin jsou stále. Viktorka ti říkala, že se konají tehdy, když je v nebi nějaký svátek, protože ona jako dítě to tak vnímala. Setkání rodin jsou vždycky svátkem a po každé je tam oslava. Ne všichni se mohou s příbuznými setkat a nemohou ani mezi sebou komunikovat, protože jsou vymazáni z paměti a neznají se. Ti, kteří se měli rádi, se znají a jsou spolu, ale ti, kteří neměli na zemi dobrý vztah a nebyla tam láska, jsou si navždy vzájemně vymazáni z paměti. Proto se ani nesetkávají. Jsou si cizí. V nebi jsou i duše, které se znají a měly dobrý vztah, ale z nějakého důvodu jim Bůh nedovolí zúčastňovat se těchto rodinných setkání. Mohou však mezi sebou komunikovat. Může je přijít navštívit i příbuzný, pokud je v květové krajině, protože duše z květové krajiny se mohou pohybovat po celém nebi.**“

Tato odpověď mě překvapila, protože za mnou byla duše muže, který si dělal starosti o svou žijící manželku. Vím o ní, že ho neměla ráda. Vzpomněla jsem si i na jiné duše, které mě přišly prosit o pomoc pro své blízké a známé, kteří je neměli rádi a nebyl tam ani dobrý vztah.

Ježíš mi vzkázal: „**Duše zemřelých vidí duše žijících na zemi. Ti, kteří jsou v nebi, vidí, co dělají jejich příbuzní a známí, kteří ještě žijí. Mají je rádi a mají o ně starost. Když člověk zemře a jeho duše je v očistci, duše z nebe ji už nevidí, ale ještě ji stále nemá vymazanou z paměti a může se za ni přimlouvát. Zatracence z příbuzných a známých mají duše v nebi okamžitě vymazané z paměti. Duše, které jsou v očistci, vidí také duše žijících, a pokud je jim to dovoleno, mohou**

hledat na zemi spřízněnou duši a prosit ji o pomoc. Když přijde duše z očištěnce do nebe, ti, kteří se měli rádi a byla tam oboustranná láska, se poznají. Jsou šťastní, že se vidí. Ale ty duše, které neměly mezi sebou pěkný vztah, si jsou vymazány z paměti a už se nesetkávají, ani se nikdy neuvidí. Zatracenci nemají vymazanou paměť. Trpí, protože už nikdy neuvidí Boha, ale i tím, že už nikdy neuvidí své příbuzné a známé, o kterých vědí, že jsou spaseni.“

Ptala jsem se Pána Ježíše i na mailovou adresu, kterou jsme měli získat po akci v Čechách. Ježíš řekl: „**Dotyčná, s kterou jsem měl plán, se zatím neozvala.“**

13. 3. 2020

Měla jsem takové vidění. Ukázal se mi kněz s houslemi. Probudila jsem se a spatřila jsem, že z kříže Milosrdné lásky vycházejí různé jiskřičky, světélka i zářivé paprsky. Potom jsem viděla, jak se na něm objevila sametová červená podložka zdobená zlatem, na které byla položena světle fialová kniha se zlatými stranami. Když úkaz zmizel, ukázala se mi červená truhlička zdobená zlatem, ze které vycházela záře. Potom se mi ukázal nějaký zvláštní znak, který byl celý zdobený zlatem. Nakonec vycházely z kříže samé zvláštní obrazce, které neumím pojmenovat, ale měla jsem pocit, že to byly drahokamy.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, bylo ti ukázáno, jaké nejmilejší poklady dal Bůh Otec světu. Písmo svaté, svátosti a svého Syna, kterého obětoval jako smírnou oběť na odpuštění hříchů. Znak byl klíč do nebeského království. Když se toho budou lidé držet, dostanou se do nebe. Kněz s houslemi byl V... Je ještě v očištěnci. Prosí tě o pomoc.“**

14. 3. 2020

Ve snu se mi zjevila Melánie a Maxim a potom se mi ukázal chrám v La Salettě. Pak se mi zjevila Edita Steinová, Maxmilián Kolbe a také malý chlapec, který zemřel v plynové komoře.

Ježíš promluvil: „**Koronavirus je výstraha pro lidstvo, jako bylo zjevení mojí Maminky v La Salettě. Pokud se bude lidstvo nadále odvracet od Boha a nenavrátil se k němu, přijdou ještě další, větší pohromy. Já už to tak nenechám a nebudu to více tolerovat. Viděla jsi, jak umírala Edita Steinová, Maxmilián Kolbe a malý chlapec. To proto, aby ti bylo, Barličko, připomenuto, jaká zvěrstva se konala v rámci ideologie. I nyní nastupuje nová ideologie, proto je třeba se proti ní postavit a volit vždycky rozumně, protože tam lidé rozhodují, kam se bude svět ubírat.**“

15. 3. 2020

Viděla jsem, jak z obrazu, na kterém je Ježíš, padaly černé skvrny. Z kříže Milosrdné lásky z pravého ramene vycházely černé záblesky a z obrazu Ježíše začal padat černý déšť. Sem tam se objevila zářivá jiskřička. Pán Ježíš to vysvětlil: „**Záblesky a ten černý déšť, to je ta pohroma, co čeká lidstvo skrze koronavirus. Ty jiskřičky, co jsi, Barličko, viděla, to byly jiskřičky naděje.**“ Velmi mě bolí srdce. Pán mi vzkázal: „**Barličko, máš malou spoluúčast na mém utrpení.**“

16. 3. 2020

Měla jsem takovýto sen. V domě, ve kterém jsme bydleli, s námi byly i naše děti. Řekla jsem jim, že na chvíli odejdu do města a hned se vrátím. Rozloučila jsem se s nimi a odjela do Košic. Když jsem tam přijela, vnímala jsem to tak, že už tam bydlím. Řekla jsem si, že si to město půjdu prohlédnout a navštívím i Pána Ježíše. Nejela jsem do centra autobusem, ale šla jsem pěšky ze sídliště KVP přes Terasu, přitom jsem věděla, že mám byt na Furči. Jak jsem se tak dostala na sídliště Terasa, přišla jsem

na místo, kde by mělo stát nákupní centrum Kaufland a bloky, ale to místo bylo úplně prázdné. Byl tam jen čistý pozemek, na kterém nebyla ani tráva, ani stromy, ani chodníky, jen samá hlína. V dálce jsem viděla lavičku, na které v té prázdnosti seděla moje kamarádka a zároveň i bývalá kolegyně V... Už z dálky se na mě usmívala, a když jsem k ní přišla, řekla mi, že čeká na manžela, ale že až pro ni přijde, poví mu, že ještě čeká na mě, protože se chce se mnou projít. Velmi jsem se tomu divila, protože nebylo kde se procházet. Nikde nebyly ulice ani žádné parky. Řekla jsem jí, že půjdu do kostela, a až se budu vracet nazpátek, zastavím se a promluvíme si. V cestě jsem pokračovala dál pěšky a dostala jsem se do neznámého města. Vešla jsem do chrámu a zažila jsem šok. Věřící tam právě obdivovali kříž, na kterém byl Ježíš. Tvář měl jako náš Ježíš na kříži Milosrdné lásky, ale jeho tělo bylo odstrašující. Ruce, nohy i trup byly nepěkně vyřezávané, všelijak pokroucené a na hrudi měl místo Srdce vyřezanou velkou ruku sevřenou v pěst, jen ukazováček byl vzpřímený, jako by ukazoval na lidi. Když jsem to spatřila, zvolala jsem: „Zbláznili jste se všichni, vždyť Ježíš takhle nevypadá. Co jste to udělali, hned to dejte pryč a pověste správný kříž.“ Lidé se do mě pustili a křičeli, že je krásný a že tomu vůbec nerozumím. Celá zhrozena jsem vyběhla z kostela a ani jsem si nevšimla, že za mnou běží moje dcera Majka. Doběhla ke mně a obě jsme z toho plakaly. Pověděla jsem jí, že si jdu ještě prohlédnout město, že jsem se měla sejít se svou bývalou kolegyní V..., ale že už to nestihnu, protože musím spěchat domů, ale jestli chce, může jít se mnou. Řekla, že chce, a tak jsme se vydaly směrem k jedné ulici, o které jsem věděla, že je to zkratka k našemu domu. Vedly tam dvě cesty. Jedna horní, která byla celá vyasfaltovaná a kráčelo po ní mnoho lidí. Druhá dolní jakoby polní cesta, po které šlo jen pár lidí. Obě byly nad městem. Majce jsem řekla, že půjdeme tou dolní, protože je mnohem kratší a doma už na mě netrpělivě čekají. Že už je hodně hodin a já jsem jim slíbila, že se brzy vrátím. Cesta, kterou jsem vybrala, nebyla pří-

jemná. Všude byly samé kameny, bodláky, různé pichlavé keře, ale nestěžovaly jsme si. Sem tam jsme našly i slad'oučké maliny. Vzhledem k tomu, že tato cesta vedla přes město, mohly jsme se shora dívat dolů do zahrad lidí a byly jsme překvapené, co tam vidíme. Neviděly jsme ani stromy, ani květy, dokonce ani tráva tam nerostla, všude byl jen nepořádek a stoky. Cesta byla těžká a namáhavá. Vypadalo to tak, jako by po tom chodníku málokdo přešel. Už jsme se blížily k jeho konci, když jedna žena zvolala: „Je to slepá ulice, musíme se vrátit.“ Lidé se otočili a vraceli se nazpátek. Já jsem Majce řekla, že my se nevrátíme, že popřemyslím, jak budeme pokračovat dál. Zvedla jsem oči a uviděla jsem úzkou cestičku zarostlou trávou, na které byla označená tři nášlapná místa. Vystoupily jsme po nich a octly jsme se na krásné rovné cestě. Otočila jsem se na dcerku a řekla jsem: „Bůh nám pomohl, ale nyní už musíme pospíchat, protože je už půl druhé, a než dojdu domů, bude půl třetí.“ Když jsem to vyslovila, probudila jsem se a bylo přesně půl třetí.

Ježíš řekl: „**Barličko, byla ti ukázána tvoje životní pout'. Nejprve jsi bydlela na sídlišti KVP, potom jsi uvažovala o Terasě, ale byla tam prázdnota, což znamenalo, že by to pro tebe nebylo dobré. I když jste si koupili dům na vesnici, ty ses vždycky cítila jako Košičanka. A nyní jsi šťastná, že jsi na Furči. Ukázal jsem ti tvoji bývalou kolegyni V..., protože je to tvoje jediná přítelkyně z mládí, která tě má upřímně ráda. Vždycky, když se s ní setkáš, popovídej si s ní. Je šťastná, když tě vidí. Na Ježíšovi v chrámě jsem ti chtěl ukázat stav Církve. Hlava byla pěkná, tělo škaredé. Kristus zůstal jako hlava Církve tentýž, ale jeho mystické tělo je zohavené. Na své pouti jste si s Majkou vybraly trnitou cestu. Potkaly jste tam lidi, kteří nevytrvali a vraceli se nazpátek ke svému pohodlnému životu i ke svým hříchům. Ty stoky v zahradách, to je to, co dneska vidíš. Tak vypadají dnešní rodiny. Lidé žijí v hříších a volí si tu pohodlnou cestu. Maliny znamenaly, že na své cestě, kterou sis vybrala, nepotkáš jen špatné**

věci, ale i dobré. Ty tři body na cestičce znamenaly: láska za lásku, věrnost za věrnost, důvěra za důvěru. Ty důvěruješ Bohu, Barličko, proto ti vždycky ukáže cestu a povede tě. Barličko, půl třetí znamená, že ty budeš znát čas, kdy dojdeš do cíle.“

17. 3. 2020

Ve snu jsem byla v našem chrámu. Seděla jsem v lavici a modlila se. Vtom jsem zahlédla, že kolem svatostánku leze asi deseticentimetrový létající brouk s klepety. Najednou se odrazil od stěny a letěl přímo na mě. Přisál se mi celou silou na krk a chtěl mi ho uhryznout. Když to lidé viděli, velmi se polekali, protože něco takového ještě neviděli. Křičela jsem bolestí a chtěla jsem ho ze sebe strhnout, ale nešlo to. Někteří věřící mi chtěli i pomoci, ale báli se. Vzbudila jsem se, když jsem s tím odporným hmyzem bojovala.

Ježíš to vysvětlil: **„Barličko, brouk v chrámu, to byl d'ábel. Nerad tě vidí v kostele a zuří, že chodíš stále ke svatostánku. Nejraději by tě zabil, ale nemůže to udělat, proto tě straší alespoň ve spánku. I ostatní věřící vidí, že všechno není v pořádku, co se děje v kostele, že se tam vkrádá d'ábel, ale jsou potichu. Bojí se ozvat.“**

18. 3. 2020

Měla jsem vidění. Ukázal se mi muž s tváří v rozkladu. Byl mrtvý, ale já vím, že ještě žije. Potom jsem slyšela Pána Ježíše: **„Před svým šéfem utekl, ale před věčností ne.“** Byly mi ukázány i dvě bílé sanitky. U nich stáli dva muži a drželi v rukách jakési papíry. Jeden druhému řekl: „Přepiš mu tu linku na čtvrtek.“

Ježíš poznamenal: **„Ve čtvrtek se nakazí mnoho lidí. Muž s tváří v rozkladu představuje lidi, kteří byli nepoctiví a dělali podvody. Před světskou spravedlností utekli, ale ne před Boží.“**

20. 3. 2020

Měla jsem sen. Viděla jsem mladou domorodkyni žijící v džungli, jak sama stojí na nějakém opuštěném prostranství. Něco tam dělala. Najednou ji obklopili muži z jiného kmene a všichni ji znásilnili. To, že ji znásilnili, viděli muži z jejího kmene, proto šli za jejím partnerem a pověděli mu, že ji musí zabít, protože tímto činem je pošpiněný celý jejich kmen. On je prosil, aby na to zapomněli, že ji má rád, že byla sama a že to bylo proti její vůli. Ale oni trvali na svém a vyhrožovali mu, že když to neudělá, zabijí spolu s ní i jeho. Proto šel s pláčem za ní a vzal ji k jakési řece. Tam jí řekl, co se s ní stane. Prosila ho, aby to nedělal, ale on s pláčem namítl, že musí, protože byla znásilněna a mnozí to viděli. Celý jejich rozhovor i to, co se bude dít, sledovali za keři chlapi, kteří chtěli mít jistotu, že se tak skutečně stane. Viděla jsem, jak mladý domorodec natrhal suchou trávu a vkládal ji do své ženy. Bolestí strašně křičela. Potom ji položil na vor a podpálil ho. Srdceryvně plakal, když sledoval, v jakých bolestech umírá a jak ji řeka unáší.

Ježíš promluvil: „**Barličko, viděla jsi extrém, jak si jeden kmen, jeden národ chrání svoji identitu a nedovolí nikomu cizímu, aby vstoupil do jejich řad. Vy tu máte druhý extrém, když se do národů mísí jiné národy v rámci tzv. multikulturalismu. Obojí jsou extrémny. Ani jedno, ani druhé není dobré. Národ si má chránit svoji identitu, ale ne takovým brutálním způsobem.**“ Dnes jsem viděla, jak vychází fialové světlo ze sochy Panny Marie. Pán Ježíš mi přikázal modlit se slavný růženec za náš národ a za naši vlast.

21. 3. 2020

Ve snu jsem byla se svými dětmi v nějakém hotelu, v kterém jsme se měli všichni lidé setkat a jít společně na nějaké místo. Měli jsme mít sbaleno, protože se jednalo o delší dobu. Protože jsem déle balila, opozdila jsem se na snídani. Přiběhla jsem i se svými dcerkami, když už všichni jedli. Sedla jsem si ke stolu, kde byla ještě volná místa.

Měla jsem u sebe i velké kufry, kterým se lidé smáli. Ty, kteří s námi seděli u stolu, jsem poprosila, aby na nás počkali, protože jsem se trochu zdržela a děti se potřebují najíst. Slíbili, že ano, ale nedodrželi to. Všichni šli za průvodcem a pomalu odcházeli pryč. Volala jsem na ně, ať na nás počkají, ale nečekali. Ještě jsem za nimi volala, ať mi povědí, kde prodávají sošku Pána Ježíše, ale neodpověděli mi. Byla jsem velmi překvapená, že ti lidé nemají sbalené žádné kufry ani příruční tašky, přestože mají malé děti. Dcerkám jsem vysvětlila, ať se nebojí, že nás tu nechali, že půjdeme samy a že je ještě musím na tu příležitost pěkně obléknout. Obě dvě byly ve snu malými děvčátky a já jsem jim chtěla obléct ty nejkrásnější šaty. Když jsem je oblékala, najednou jsem slyšela hlas, který mi sdělil příjmení jisté podnikatelky, kterou znám, a ukázal mi ji.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, tvůj sen byl o dnešní době. Mnozí lidé se nepřipravují a nepřipravovali na horší časy, jako by nikdy neměly přijít. Proto dneska firmy a lidé, kteří si v čase hojnosti nashromáždili dostatek prostředků, aby přežili, až přijdou zlé časy, přežijí. Ale ti, kteří spěchali a jen si užívali, ti padnou. Proto ti byla ukázána i podnikatelka, která je jednou z těch, co se nepřipravili. Ty, Barličko, se staráš v první řadě o svoje děti, aby byly dobře připravené přežít toto těžké období, proto jsi měla velké kufry a oblékla jsi jim ty nejkrásnější šaty. Staráš se o ně s takovou láskou, s jakou ses starala, když byly ještě malé.**“

22. 3. 2020

Když jsem se modlila, měla jsem najednou před očima houpací křeslo. Na něčem viselo, ale nebylo mi ukázáno na čem. Začalo se kývat a vtom mi bylo ukázáno, jak na něm praskla dřevěná výtzuž. Celé spadlo na zem, přičemž jsem slyšela i silný náraz. Ježíš podotkl: „**Všechno, co je nejisté, se jednou zhroutí. Uvidíte, na koho to bylo myšleno.**“

Během modlitby jsem se ocitla v Rotondu. Stála jsem v místnosti s regály, kde bylo poskládáno velké množství dopisů, které dostával svatý Pater Pio od věřících. Pán Ježíš to vysvětlil: **„Tehdy se lidé obraceli na patera Pia. Prosili o pomoc, o radu a o modlitby. Dneska je znovu doba, kdy by se věřící měli obracet na světce a prosit je o pomoc.“**

Dcerce Majce se ve snu ukázal jistý pan farář. Držel v rukách hostii, díval se na ni a velmi plakal. Potom se jí znovu ukázal, jak slouží mši svatou. Najednou k němu přiběhly dvě ženy z farní rady a ukazovaly mu, že mají v plastových krabicích připravené různé koláče, které budou po skončení mše svaté rozdávat všem věřícím. Já i Majka jsme z toho byly šokované. Vstala jsem a zvolala: „Lidé, to nesmíte!“ Kněz nevěděl jak reagovat, proto si zavolal ty dvě ženy do sakristie a o něčem se tam bavili. Všichni lidé i my jsme čekali, co se bude dít. Pan farář přišel a znovu velmi plakal.

Ježíš řekl: **„Kněz je nešťastný z toho, co se děje, že nemůže sloužit mše svaté, a i z přístupu k Eucharistii. Někteří lidé by rádi řídili i kněze. Chtějí jim vnutit způsoby a věci, které jim jsou proti srsti. Je to dobrý kněz, chce oddaně sloužit Bohu a nechce přistoupit na nové liberální způsoby.“**

V Božím oku jsem viděla množství žlutých skvrn, které se shlukovaly do sebe, až se vytvořila velká žlutá koule. Ježíš promluvil: **„Barličko, viděla jsi zlo, které dopustím na tento svět skrze koronavirus. Začne v různých částech světa, až zaplaví celou zem.“**

24. 3. 2020

Když jsem se modlila, viděla jsem, že z ramen kříže Milosrdné lásky padal černý déšť. Z těla Ježíše Krista vyšlo žluté kulové světlo. Potom jsem si všimla, že vidím sochu Panny Marie jen od pasu dolů. Horní část zmizela. Ježíš promluvil: **„V dobách soužení, trápení, neštěstí a kata-**

strof se vždycky upírejte ke mně a důvěřujte mi. Já vám vždy pomůžu. Barličko, na soše mojí Maminky ti bylo ukázáno, že je smutná z toho, že nyní lidé nejezdí na poutní místa. Je smutná, ale chápe to.“

Dcerka Majka měla sen. Byla noc. Stála na jakési velké louce a u ní několik lidí. Říkala, že asi dvacet. Najednou zahlédla na obloze mnoho andělů. Jeden z nich, ten největší a nejzřetelnější měl na hlavě korunu a v rukách držel kytici. Najednou jako by zahřmělo a otevřelo se nebe. Majka zvedla ruce a zvolala: „Otevřela se nebesa.“ Na trůně seděl Pán Ježíš, postavil se a ona viděla, že před ním klečí dívčina s dlouhými kučeravými vlasy sahajícími až po paty. Ježíš jí položil na hlavu květinový věnec, který si dala dolů a položila ho stranou. Potom zmizela. Majka měla celou dobu zdvižené ruce k nebi. Najednou je spustila a rozpažila do tvaru kříže. Přičemž ji nějaká síla zaklonila celou dozadu. Její tělo leželo ve vzduchu a pomalu se zvedalo nahoru k Pánovi. Klekla si před ním a dostala ten samý věnec jako ta dívčina. Podívala se na stranu a uviděla ten položený věnec. Byl fialově oranžový. Nebyly na něm květy, ale kostky sedmkrát sedm centimetrů se zaoblenými hranami. Fialové byly částečně průzračné a oranžové vypadaly jako plamen ohně. Vzájemně se střídaly, přičemž viděla, že každá ta kostka má ve středu ještě nějaký stříbrný ornament ve velikosti tři krát tři centimetry. Jak se tak na tu korunku dívala, spatřila, že tam jedna kostka chybí.

Pán Ježíš řekl: „**Na Majce bylo ukázáno, že cesta do nebeského království je cestou kříže. Za každý kříž je odměna v nebi. Na koruně slávy nebyly květy, ale drahokamy. Ta dívčina, která byla vaší dceří ukázána, položila svoji korunu na stranu, aby si ji mohla Majka prohlédnout. Té mladé ženě chyběl jeden drahokam. To proto, že něco nepřijala.“**

V noci mě probudil hlas Pána Ježíše. Stál u postele a řekl mi: „**Během této epidemie zemře nejenom tvoje maminka, ale také jeden člen rodiny. Který, to uvidíš.“**

27. 3. 2020

V Božím oku jsem viděla žluté skvrny, které postupně zalévaly modrou kouli. V té modré kouli se mi na chvíli ukázal sedící Pán Ježíš, jak otevřel nějakou knihu. Potom se mi ukázala i jiná kniha, která se sama prolistovala, a viděla jsem v ní, že jsou na každé straně nějaké ornamenty. Nakonec jsem viděla, jak se otevřelo nebe, z něhož vycházela zprava i zleva krásná růžovo fialová záře, ve které se objevila silueta Panny Marie s malým Ježíškem. Nakonec mi bylo ukázáno i velké množství andělů.

Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, ty žluté skvrny, co se rozlévají po celé zemi, to je ta katastrofa, co postihne svět. Koronavirus, přírodní i ekonomické katastrofy. Tak jak je napsáno v knize Zjevení sv. Jana, ve které jsem listoval. Ta druhá kniha byla Kniha života. Tam jsou zapsáni ti, kteří se obracejí na mě a na moji Maminku a jsou mi v těchto těžkých časech věrní. I když možná nepřežijí, nebe je pro ně otevřené a pro ty, co přežijí, je také otevřené.“**

28. 3. 2020

Byly mi ukázány bosé nohy člověka. Na jedné z nich u kotníku jsem spatřila velký drahokam. Pán Ježíš poznamenal: **„Kdo mě následuje, získává pro sebe poklady v nebi.“**

29. 3. 2020

Během živého vysílání mše svaté z rádia Lumen jsem měla vidění. Skrze Boží oko mi bylo ukázáno Boží světlo vycházející z jednoho místa ve tvaru spirály. Potom jsem viděla létat zářící bílou holubici přes celou zemi. Zprava i zleva stáli mohutní andělé. Byli tak velcí, že země vedle nich vypadala jako koule. Ten vpravo držel v ruce dlouhý meč a ten vlevo hořící pochodeň. Jak jsem se na to tak dívala, najednou mi byla ukázána velká hlava člověka s rouškou na tváři. Byla velká jako naše planeta. Zprava začalo vycházet krásné světlo se záblesky a viděla jsem, že žluté skvrny začaly ustupovat. Zem se začala jakoby uzdravovat.

Ježíš promluvil: „Lidstvo se odklonilo od Boha, proto byli posláni andělé, aby zjednali nápravu. To je to znamení časů. I Duch Svátý začne působit po celé zemi, aby se lidstvo znovu obrátilo. Až se tak stane, znovu nastane na zemi pokoj a mír. Rouška, kterou jsi viděla, to je ta epidemie a s ní související další katastrofy. Ohněm a mečem bude sužována zem.“

30. 3. 2020

V Božím oku jsem viděla zemi a nad ní tři různé nedefinovatelné útvary, které byly pokaždé na jiném místě. Viděla jsem, jak se na jednom místě otevřela země a v ní se objevila velká černá díra. Bylo mi ukázáno, že pevnina se mění a že zem nabírá jinou podobu, že vypadá úplně jinak než teď. Nakonec jsem se ocitla v jakémsi zvláštním fialovém prostoru, v kterém se nacházely samé modré kříže v různých polohách.

Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, to, co jsi viděla, to jsou různé katastrofy, které se nyní řítí na zem do různých částí světa. Jsou těžko definovatelné, protože jsou různorodé, proto jsi je neuměla ani pojmenovat. Ta otevřená země, ta černá díra, je množství lidí, kteří při těchto katastrofách zahynou. Viděla jsi, že se změnila tvářnost země. Ano, svět už nikdy nebude takový, jako byl předtím. Ty kříže, které jsem ti ukázal, to jsou katastrofy a utrpení, které lidé musí snášet.**“

Když jsem se modlila, dívala jsem se přitom na obraz s tváří Ježíše. Najednou se na jeho čele objevila červená asi dvoucentimetrová kulička. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, ta červená kulička je stopka pro tebe. Musíš být stále doma, protože máš slabou imunitu. Nyní nevycházej z bytu. To je ta doba, na kterou ses měla dobře připravit.**“

31. 3. 2020

V Božím světle se mi ukázalo jakoby kukátko a v něm lidské oko.

Ježíš poznamenal: „**Já se dívám na svět Božíma očima a vy se díváte svýma lidskýma. Váš pohled není můj pohled, proto se často mýlíte.**“

1. 4. 2020

Dcera Majka viděla ve snu sv. Jana Pavla II. se skloněnou hlavou. Potom pozvedl ruce, v kterých držel hostii, a smutně se díval. Viděla i svatou Faustýnu, jak zvolala: „**Ó Ježíši, smiluj se nad nimi hříšnými!**“

Dnes se mi ve snu ukázal zatracenec, který neměl oči, nos ani ústa. Celá jeho hlava i tvář byla potažena kůží ještěra.

Ježíš to vysvětlil: „**Jan Pavel II. je smutný z toho, že lidé nemohou přijímat Eucharistii. Faustýna vyprošuje pro lidstvo milosti. Barličko, viděla jsi i takovou podobu zatracených. Většinou tak vypadají duše zákeřných lidí.**“

2. 4. 2020

Protože se nedá chodit na svatou zpověď, vyznáváme své hříchy před křížem a prosíme za odpuštění. V noci jsem se probudila tak, že ke mně přišlo Boží světlo. Potom jsem viděla, jak směrem ode mě vycházejí černé kuličky a vcházejí do Světla, ve kterém mizí.

Ježíš mi vzkázal po Valentínovi: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že když lituješ svých hříchů, já tě od nich očisťuji.**“

Některé duše z květové krajiny se mi ukázaly v lidské podobě, jakou na zemi neměly. Byly velmi krásné.

Pán Ježíš mi to znovu vysvětlil: „**Barličko, duše z listové, stonkové a nektarové krajiny se ti ukazují v podobě, jakou měly na zemi. A když to mají dovoleno, některé se ti ukazují v lidské podobě, jakou mají nyní na věčnosti. Duše z květové krajiny se ti ukazují v lidské podobě, jakou měly na zemi, ale také, když to mají dovoleno, i v lidské podobě, jakou mají nyní v nebeském království. V oslavené podobě jsou jen duše, které žijí v květové krajině. Všechny duše v květové krajině se vidí v oslavené podobě, ale při setkáních s rodinami z ostatních krajin jsou v té krásné lidské. Duše z listové, stonkové a nektarové krajiny je nemohou vidět a ani nikdy neuvidí v oslavené, protože to nemají dovoleno.**“

3. 4. 2020

Během mše svaté na rádiu Lumen, kterou sledujeme s Valentínem, mi byla v Božím oku ukázána naše země, jak se točí kolem své osy a zároveň pohybuje po své oběžné dráze. Moře bylo modré, pevnina žlutá. Nad ní létala zářivá holubice. Viděla jsem i fialové světlo, které se vznášelo nad naší planetou a postupně procházelo skrze některé země.

Pán Ježíš promluvil: **„Zemi zaplavilo zlo, to je ta žlutá. Duch Svátý skrze tuto krizi, která nastala ve světě, osvěcuje duše a některé z nich pochopí, že to tak dál nejde a obrátí se k Bohu. To je to fialové světlo, které postupně zaplavuje pevninu.“**

Valentín mi řekl, že během mše svaté při duchovním svatém přijímání k němu přichází Ježíš v bílé tunice a podává mu Eucharistii.

4. 4. 2020

Dneska mi byly ukázány duše těch, kteří umírali opuštěni lidmi, kterým nejvíce důvěřovali a které nejvíc milovali. Přemýšlela jsem o tom, proč je to tak, proč se to stává. Ježíš řekl: **„Barličko, i já jsem umíral opuštěný. Opustili mě moji učedníci, které jsem tak miloval. Oni mě opustili, protože se báli o svůj život, ale ti, které jsi viděla, umírali opuštěni proto, že neměli lásku.“**

Když jsem se modlila, v Božím oku se mi ukázaly popsané noviny. Pán Ježíš poznamenal: **„Čekají vás nové zprávy. Nebudou příznivé.“**

Během mše svaté jsem viděla naši zemi. I nyní byla celá žlutá. Nad ní kráčel Pán Ježíš a nad zemí stála i Panna Maria. Měla modrý plášť. Ukázala se mi i tvář nějakého muže s hustým černým plnovousem. Potom jsem na mnoha místech viděla duhu. Jak jsem se tak na to všechno dívala, najednou se celá naše planeta zahalila do zvláštní nepříjemné barvy. Měla jsem z toho velmi nepříjemný pocit. Vpravo i vlevo stál velký anděl. Oba dva drželi v rukou nedefinovatelné nástroje.

Ježíš mi to vysvětlil: „**Barličko, byla ti ukázána budoucnost, bylo ti ukázáno, co se bude dít. Zlo se rozšířilo po celé zemi, proto jsi ji viděla takhle žlutou. Viděla jsi mě, jak přicházím na zem, i moji Maminku, která oroduje za lidstvo, a bylo ti ukázáno i to, co má lidstvo dělat. Duha a člověk, kterého jsi viděla, mají lidem připomenout smlouvu, kterou s nimi uzavřel Nebeský Otec. Ten muž byl Noe, který poslouchal, co mu přikázal Pán, a tak se zachránil. Proto i lidstvo se musí znovu obrátit k Bohu, protože tam je jeho záchrana. Nebeští andělé, které jsi viděla, byli posláni, aby očistili zem. To, co se bude dít na zemi, je velmi nepříjemné a zlé pro lidi, proto jsi takto vnímala barvu, která zahalila celý svět. Jsou to všechny katastrofy, co postihnou lidstvo a zemi.**“

5. 4. 2020

Ve snu jsem měla vidění. Dívala jsem se do nějakého časopisu, ve kterém bylo popsáno všechno dění ve světě. Na titulní straně bylo pět fotografií, na kterých byly zachyceny nějaké státy. Jeden, šestý jako by chyběl. Ty záběry byly barevné, ale za chvíli je zastínila znovu ta nepříjemná barva, a to až tak, že už jsem je neviděla. Měla jsem pocit, že ty státy budou zničené a že jeden z nich je Itálie. Potom jsem v ruce držela jakýsi dopis, ve kterém bylo také napsáno mnoho o tom, co se děje po celém světě. Dala jsem ho Valentínovi, aby se na něj i on podíval. Poslední větu jsem mu přečetla já a bylo tam napsáno: To se stane ve čtyři hodiny ráno.

Pán mi vzkázal: „**Barličko, bylo ti ukázáno pět států, které budou nejvíce postiženy katastrofou. Ano, jeden z nich je Itálie. To, co jsi četla, co se stane ve čtyři hodiny ráno, to se dozvíš z novin.**“

Během mše svaté na rádiu Lumen mi byla v Božím oku ukázána nějaká kniha nad zemí a nad ní duha. Přes duhu i v prostoru lítala zářivá bílá holubice. Znovu jsem viděla dva anděly. Ten vpravo držel velkou hůl, o kterou se opíral, a chodil sem tam. Z toho vlevo vycházely blesky. Nakonec se mi ukázala dvě bijící Srdce.

Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, Nebeský Otec chce upozornit na Písmo Svaté a na svá příslibení. Duch Svátý bude působit na lidstvo, aby se obrátilo k Bohu. Andělé, to jsou ti trestající, které jsi viděla předtím. Hůl znamená, že tam, kde mě lidé budou následovat, nic se jim nestane. Dvě bijící Srdce, to je mé Božské Srdce a Neposkrvněné Srdce Panny Marie, ke kterým je potřeba se stále obracet v modlitbách.**“

6. 4. 2020

V Božím oku mi byla ukázána naše Země a na ní státy. Nad ní stála Panna Maria v bílých šatech, na kterých měla modrý plášť. Za chvíli zmizela a viděla jsem, že na místech, kde stála, zůstalo velké srdce zdobené nějakými ornamenty. Nad některými státy byly různě velké kříže. Potom se mi ukázal sv. Jan Pavel II. Byl vážný a zároveň smutný. Díval se někam do dálky.

Pán Ježíš řekl: „**Panna Maria vyprosí ochranu pro ty, kteří se obracejí k jejímu Neposkrvněnému Srdci. Státy, ve kterých se lidé neobrádí, postihnou různě velké kříže. Sv. Jan Pavel II. je smutný z toho, že jsou nyní zavřené kostely a že se nebudou s věřícími slavit Velikonoční svátky, ale chápe to.**“

8. 4. 2020

V Božím oku mi byla i nyní ukázána naše planeta. Potom se otevřelo nebe a v něm se objevil obrovský anděl. Vztáhl ruku a v tom momentě z ní vyšlehl duhový paprsek, který zasáhl celou Zemi. Ta se v okamžiku změnila ve žhavou kouli. Za chvíli začala z nebe vycházet srdce a padala na zem. Okolo zeměkoule se začalo vytvářet zelené světlo. Vypadalo to tak, jako by vycházelo z ní, jako by ho vyzařovala.

Ježíš to vysvětlil takto: „**Duhový paprsek znamená rozličné katastrofy, které napadnou Zemi. Celá bude jakoby v plamenech. Nebeský Otec má lidstvo velmi rád a všechno, co dopouští, je jen pro**

jeho dobro. Zelená barva, to zelené světlo znamená, že se bude lidstvo postupně uzdravovat a ve světě nastane pokoj a mír.“

9. 4. 2020

Měla jsem výjevy z ukřižování Ježíše. Viděla jsem, jak ho přibíjejí na kříž a jak křičí bolestí. Ale neslyšela jsem ho, protože zlostný křik a vrískot těch, co se na to dívali, ho přehlušil. Pán Ježíš přestrašně trpěl. Všude stříkala krev, byla to hotová jatka. Potom jsem se skrze Boží oko znovu dívala na naši Zemi. Viděla jsem, jak po ní chodí andělé, ale i Pán Ježíš, který jako by něco sel. Tam, kde procházeli andělé, vycházely samé blesky. Nakonec celou zemi zahalilo fialové světlo. V noci ve 23 hodin jsem se probudila. Pochopila jsem to tak, že Pán chce, abych s ním byla v Getsemanské zahradě a rozjímala o jeho utrpení. Tak jsem to udělala, přičemž jsem se dívala na tvář Ježíše Krista. Najednou z ní vyšlehlo velké červené světlo a slyšela jsem hlas: „*Takto se krvi potil.*“

Nakonec se mi ukázala největší socha našeho Pána, která je postavena v Riu. Dívala jsem se na ni, když tu najednou ji odpadla hlava a padala na zem, kde se celá rozsypala. Podívala jsem se na hodinky a byla přesně půlnoc.

10. 4. 2020

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, moje utrpení a ukřižování jsou součástí Velké noci. Proživejte je spolu se mnou. Jak jsem trpěl já, to jsi viděla. V Božím oku ti bylo ukázáno, že tam, kde mě přijímají, rozdávám milosti. Tam, kde mě nepřijímají, dělají andělé svoji práci. Byla jsi účastna na mém utrpení v Getsemanské zahradě. Ukázal jsem ti svoji sochu v Riu, kterou postavili křesťané, kteří mi byli věrní. Ale jejich potomci si už zvolili jiná božstva a svými hříchy a zlým, nezřízeným životem udělali z této sochy torzo. Místo mojí hlavy posadili na moje tělo svoje božstvo. I Rio se musí obrátit. To fialové světlo znamená, že lidstvo a Země se postupně uzdraví.“**

Pán Ježíš udělil všem členům Společenství přátel Eucharistie toto požehnání: **„Žehnám vás, moji věrní. Dívejte se na kříž, na kterém jsem ukřižovaný. Tam najdete odpovědi na všechny svoje otázky, na to, co dělat a jak se zachovat. V něm je vaše naděje a spása. Nebojte se budoucnosti, já své věrné ochráním. Já jsem s vámi ve chvílích radostných i ve chvílích těžkých. Láska za lásku, věrnost za věrnost, důvěra za důvěru. To je to, co od vás chci. Moje požehnání vás bude provázet, dokud nepřijdete ke mně.“**

V noci mě probudilo Boží světlo. Bylo krásné, plné něhy. Šťastná jsem se na něj dívala, když tu se mi v něm najednou začaly ukazovat všechny moje bolestné zážitky od útlého věku až po tuto chvíli. Na mnohé nepříjemné věci jsem už dávno zapoměla, ale tu noc mi byly znovu připomenuty a opět jsem je prožívala. Dívala jsem se na svůj život a na všechny momenty, kdy mi bylo velmi ublíženo, i na osoby, které mi to způsobily. Zmocnila se mě velká bolest duše, kterou ani nedokážu popsat. Najednou nějaký hlas u mě vykřikl škaředá slova na Boha a v tom okamžiku Boží světlo zmizelo. Strašně jsem se polekala strachy, že si Bůh myslí, že jsem ta slova vyslovila já. Moje tělo přemohla nepopsatelná úzkost. Volala jsem na Pána, aby se ke mně vrátil, že ta urážlivá slova na něho jsem neříkala já, ale někdo jiný. Že s nimi nesouhlasím, že ho velmi miluji, ale Bůh jako by mě neslyšel a nepřicházel. Vtom jsem začala velmi plakat: „Bože můj, Bože můj, proč jsi ode mě odešel.“ Dlouho se nic nedělo, když tu najednou se znovu přede mnou objevilo Boží světlo a zalila mě láska. Bůh byl u mě, až dokud jsem klidně neusnula. Valentín mi říkal, že v noci prožíval něco podobného jako já.

11. 4. 2020

Ježíš řekl: **„Valentíne, Barličko, byli jste spoluúčastní na mém utrpení. Psychické utrpení je někdy větší než tělesné. Ted' jste netrpěli tělesně, ale psychicky. Barličko, když jsi úpěnlivě volala Boha,**

a nepřicházel, to proto, aby ses i ty cítila opuštěná tak, jako jsem se cítil opuštěný Já, když jsem zvolal: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil. Byla to pro vás těžká noc.“

12. 4. 2020

Když jsem se modlila, byly mi v Božím oku ukázány všechny státy světa a slyšela jsem hlas anděla: „*Ve všech státech světa...*“ A dál jsem neslyšela.

Pán Ježíš poznamenal: „**Ve všech státech světa bude krize.**“

Večer během mše svaté, která byla vysílána rádiem Lumen, jsem v Božím oku viděla naši planetu. Potom jsem viděla, jak z jednoho místa na Zemi vzlétl černý pták a třikrát obletěl celou zeměkouli. Bylo mi ukázáno, jak černí ptáci, a bylo jich mnoho, létali nad všemi státy, ale viděla jsem přes celou Zemi létat i zářivě bílou holubici. Nad některými státy stála Panna Maria a rozprostírala nad nimi svůj mateřský plášť. Viděla jsem i zářivého Pána Ježíše, jak se vznáší nad státy, i ty dva trestající anděly, jak si dělají svoji práci. Nakonec se otevřelo nebe, z kterého vyšlo velké duhové světlo. Rozlilo se po celé zeměkouli a skrze něj vstoupil Ježíš do nebe.

13. 4. 2020

Ježíš promluvil: „**Zlo, které vzniklo na Zemi, se šíří po celém světě. Barličko, viděla jsi, jak ďábel třikrát obletěl celý svět. To proto, že se potřeboval soustředit na tři pro něho nejdůležitější věci:**

- 1. Vzlétl, aby rozséval nenávisť vůči mojí Církvi, a tak ji zničil.**
- 2. Aby zničil rodiny a rodinné vztahy.**
- 3. Aby rozséval zlo a nenávisť, aby vznikaly válečné konflikty.**

Takto chce zničit lidstvo a celou Zemi. Zlí duchové roznášejí zlo po celé planetě, to jsou ti černí ptáci, které jsi viděla. Duch Svatý oble-

tuje celou Zemi a působí na lidi. Státy, které se upírají k mojí Mamince, budou chráněné jejím pláštěm. I Já jsem tu mezi vámi na celé Zemi. Andělé, které Nebeský Otec pověřil, dělají svoji práci. Já jsem tu na Zemi kvůli tomu, aby se lidé obrátili ke mně, a tak porazili to zlo. Barličko, bylo ti ukázáno moje zmrtvýchvstání a můj odchod do nebe. Ta duha, kterou jsi viděla, je znamením smlouvy mezi Bohem a člověkem. Ten, kdo uvěří v Syna člověka, bude zachráněný a spasený pro život věčný.“

16. 4. 2020

Chtěla jsem vědět, proč se mi v Božím oku ukázala Itálie a státy v jižní části Evropy nacházející se vpravo od ní.

Ježíš to vysvětlil: „**Tyto země se obrátí nejdříve. I když je budou ďáblové ze severu napadat, ubrání se.**“

Dcerka Majka měla sen. V jedné vesnici se lidé dozvěděli, že mají v kostele relikvii. Vešli do chrámu a uviděli tam černý jazyk. Majka slyšela hlas, který řekl: „**Je to jazyk Jidáše.**“

V momentě, kdy se věřící začali modlit Zdrávas Maria, začal se jazyk kroutit, vlnit a výsměšně vyslovovat škaredá slova na tuto modlitbu. Současně s ním se pod dlažbou kostela ozývaly odporné hlasy zlých duchů, kterých bylo nespočetné množství. Když to lidé slyšeli, strachem se rozutekli a běželi domů, někteří se utíkali schovat i do lesa.

Ježíš řekl: „**To je upozornění, aby si lidé nedělali svaté z těch, kteří svatí nejsou, protože je velké riziko, že si myslí, že někdo je svatý, a přitom není. Dokonce může být i zatracený. Vyzývají tak zlého ducha. Ta vesnice byla Majce ukázána proto, že v ní žije rodina, která si dělá rodokmen, v kterém jsou i zatracenci. Vždycky, když se lidé modlí za své zemřelé z příbuzenstva, ať se modlí za své zemřelé, kteří jsou v očistci a v nebi.**“

17. 4. 2020

Vždycky, když jedeme s Valentínem na nějaký poutní zájezd, přivezeme si relikvie svatých, které jsme navštívili. To proto, že k nim máme velkou úctu. Chceme je mít nejen pro sebe a pro naše děti, ale rozdáváme je i lidem, s kterými se setkáváme. A přesně o tom jsem měla sen. Byla jsem s věřícími, kterým jsem chtěla rozdat relikvie svatých. Mezi nimi byl i jeden umělec, kterého znám, proto jsem ho prosila, aby mi s tím pomohl. Chtěla jsem, aby mi našel místo, kde bych je mohla rozložit, aby si každý vybral, kterou chce, přičemž jim vysvětlím, o jakého světce nebo svätici jde. Když to slyšel, řekl mi, že jde za knězem, aby ho upozornil na to, co dělám a co jsem si to dovolila. Snažila jsem se mu vysvětlit, že nic špatného nedělám, ale že chci jen lidem objasnit, jak je důležité mít relikvie svatých, že nám pomáhají a orodují za nás, ale neposlouchal mě a rozběhl se za knězem. Já jsem mezitím hledala vhodné místo. Objevila jsem stůl, který stál na parkovišti, kde jsem někdy podnikala. Relikvie jsem měla v proutěném košíku, a jak jsem je tak vyndávala, viděla jsem, že mám mezi nimi i nějakou červenou stuhu. Pochopila jsem, že mi ji tam někdo úmyslně přihodil. Když ji lidé zahlédli, hned o ni projevíli zájem. Marně jsem jim vysvětlovala, že je to špatné, chtěli jen ji a o relikvie svatých neměli vůbec zájem. Byla jsem z toho smutná, ale věřila jsem, že až přijde kněz, vysvětlí lidem, že svaté potřebujeme, ale nepřišel a lidé se rozešli. Zůstal se mnou jen jeden muž, a ještě jedna osoba, která měla zamlženou tvář.

Ježíš řekl: „Barličko, tímto snem ti bylo ukázáno, jaký vztah mají lidé k relikviím svatých. Ne všichni po nich touží, a ne všichni je prosí o pomoc. A nejsou to jen lidé z obyčejných vrstev, ale i lidé z řad umělců nebo umělecké branže. Ale co je nejsmutnější, i z řad duchovenstva. Ta červená stuha představuje světské věci a ty mají lidé nejraději, o ty mají největší zájem. O svaté, jak jsi viděla, má zájem jen nemnoho lidí. To, že to bylo na parkovišti, kde jsi předtím podnikala,

to je jen o tom, Barličko, že jsi už změnila předmět podnikání, že už nepracuješ pro tento svět, ale pro Boha.“

18. 4. 2020

Dnes se mi ukázalo Boží oko mnohem krásnější, než se mi dosud ukazovalo. Tu krásu nedokážu ani popsat. Potom z něho vystoupilo bijící Srdce a přišlo až ke mně. V té chvíli mě zasáhla nepopsatelná láska.

Pán Ježíš mi vzkázal: „Barličko, byla ti ukázána moje milosrdná láska, proto bylo to Boží oko nejkrásnější, jaké jsi doposud viděla. Nyní ti v něm nebyly ukázány jiné věci, ale ta nejdůležitější a nejvzácnější věc, Boží Láska.“

19. 4. 2020

Byla mi ukázána tvář ženy, která neměla oči vsazené v hlavě, ale mimo ni. Měla je vystouplé asi tři centimetry před tváří. Vypadala strašně. Přitom měla i nepřirozený pohyb hlavy. Dostala jsem poznání, že je to tvář zatracence.

Pán Ježíš to vysvětlil: „Barličko, viděla jsi duši zatracené ženy, která nyní takto vypadá kvůli zvědavosti. Všude se do všeho míchala, chtěla vždycky všechno vědět, sbírala klepy a všude je roznášela.“

20. 4. 2020

Nějaká duše bez tváře mi ukázala hroby pokryté mechem. Potom mi byla ukázána jiná duše, která měla znetvořené ruce. Byla mi ukázána i pěkná ruka, která jako kdyby upravovala jakousi dřevěnou obruč na kopečku pokrytém mechem. Obruč byla na tom kopečku jakoby vsazená.

Ježíš promluvil: „Barličko, viděla jsi duši se znetvořenými rukama. To byl kdysi člověk, který velmi ublížil ještě živému člověku. Je to duše z očiště, která trpí za to, že svými skutky ztrpčovala život a ubližovala druhému. Duše, která ti ukazovala hroby, chtěla upozornit na to, aby lidstvo mělo vždycky na paměti, že i oni jednou zemřou,

a aby podle toho žili. Boží ruka ti ukázala, jak je pěkné starat se o své blízké zesnulé. Pomáhá se tím odstraňovat obruč, která je svírá a nedovoluje jim postupovat dál.“

21. 4. 2020

Chtěla jsem vědět, co všechno má člověk dělat, aby se jeho duše po smrti dostala do pěti nejkrásnějších ulic.

Ježíš řekl: „**Musí s láskou přijímat Boží vůli**

- **sloužit ostatním a být při té službě aktivní**
 - **vyvarovat se pýchy**
 - **být pokorný**
 - **vyvarovat se hříchu**
 - **bojovat se svými závislostmi**
 - **mít lásku. Musíte milovat všechny, i ty, kdo vám činí zlo.**
- Nesmíte nenávidět a činit zlo jiným**
- **jediné, co může být ve vašem srdci, je láska.“**

22. 4. 2020

Když jsem se modlila, najednou mi bylo ukázáno Medžugorje. Místo chodníku byl kolem obchodů vykopaný hluboký kanál a všechny ulice byly prázdné.

Pán Ježíš poznamenal: „**Krize a koronavirus zasáhly i Medžugorje. To proto, aby se už začalo více zaměřovat na místo zbožnosti a byly potlačené obchodní aktivity. Aby to už nebylo o byznyse, ale o mojí Mamince.“**

Viděla jsem Zemi a potom mi byla ukázána taková zvláštní koupelna, rozdělená na tři části. Potom jsem slyšela hlas: „**Musí se v ní vykoupat všechny děti světa.“**

Pán Ježíš promluvil: „**Lidé se musí znovuzrodit. Očistit od svých starých zvyklostí a hříchů a začít nový život. Nejlépe když ti, kteří ještě nejsou pokřtěni, začnou křtem, protože spása lidstva je ve mně. Lidé**

se musí obrátit. Čím dřív to pochopí, tím lépe, protože když se neobrádí a nezanechají svých hříchů, přijdou i další tresty.“

23. 4. 2020

Když jsem se večer modlila, zahlédla jsem, jak z nádoby, v které mám uloženou hlínu ze Svaté země i z Medžugorje, vychází silné světlo.

24. 4. 2020

Pán Ježíš mi vzkázal: „Jsou to také relikvie. Je to část ze Svaté země i z Medžugorje. Máte tu všechno. Mě, moji Maminku, svaté i zem, po které jsem krácel a po které kráčela i moje Maminka.“

Mnohokrát se mi stává, že září i relikvie svatých.

Pán Ježíš dodal: „Připomínají se vám, že jsou u vás a abyste cítili jejich blízkost.“

26. 4. 2020

Ve snu jsem byla ponořena do bazénu plného slz žen, které byly na potratu. Ježíš promluvil: „Barličko, tím, že ses ponořila do jejich slz a přijala jejich potracené děti, očistila jsi je v očích jejich dětí, protože ony vidí, jak jejich matky proto trpí a pláčou.“

Modlila jsem se a v Božím oku mi byla ukázána naše Země a nad ní hejna černých ptáků. Šla z nich hrůza, protože byli různě velcí, někteří až nadrozměrně a bylo jich strašně moc. Když jsem chtěla vědět, proč jich bylo tak mnoho a proč někteří byli mimořádně velcí, dokonce až obrovští, Ježíš řekl: **„Barličko, ty velmi dobře víš, co to bylo. Ďáblové a zlí duchové budou zneužívat tuto krizovou situaci a vyvolávat velké nepokoje. Budou napadat a sužovat lidi po celém světě. Celé peklo se vrhlo na Zem, proto jsi je viděla v různých velikostech a naháněli ti hrůzu.“**

27. 4. 2020

Dneska jsem měla takovýto sen. Ocitla jsem se v nějakém velkém městě na důležité akci. Čekalo se na vzácné hosty, které bylo potřeba slavnostně přivítat a všechno připravit co nejlépe tak, aby to bylo co nejdůstojnější. Vzhledem k tomu, že organizátoři začali mít s přípravami problémy, nabídla jsem se, že jim s tím velmi ráda pomohu. Nakonec jsem si všechno vzala na starost a bez problémů vyřešila. Když ti vzácní hosté přijeli do města, byli překvapení, jaké krásné uvítání na ně čekalo a jak je o ně perfektně postaráno. Chtěli vědět, čím je to zásluha. Organizátoři k nim přivedli jakousi neslušně oblečenou ženu, že je to díky její šikovnosti a díky jejímu bohatému manželovi. Na mě si už ani nevzpomněli a neměli už o mě ani zájem. Pokorně jsem to přijala, ale pocítila jsem velkou bolest, když jsem zjistila, že všichni lidé, dokonce i ti, kterým jsem tak pomohla, se ode mě odvracejí a tváří se, jako by mě vůbec neznali. Všichni jsme měli ve vytvořených skupinách postupně vejít do nějaké velké budovy, ale mě nechtěl nikdo k sobě přijmout. Vymlouvali se, že je jich už plný počet, a někteří mě úplně ignorovali. Cítila jsem se velmi opuštěná, ale najednou jsem zahlédla svoji dceru Nelku, i když já žádnou dcerku Nelku nemám, a rozběhla jsem se k ní. Zvolala jsem: „Nelko, Nelko, jak jsem šťastná, že tě vidím. Půjdu s tebou.“ Ale jen co jsem to vyslovila, otočila hlavu na druhou stranu a odešla za svou kamarádkou. Rozplakala jsem se a volala: „Nelko, Nelko... Nelko,“ ale neposlouchala mě a ani pohled mi nevěnovala. Postupně i s ostatními vešla do budovy a mě nechala venku. Ta bolest, kterou jsem v té chvíli prožívala, se nedá ani popsat. Opustili mě všichni, ale největší bolest jsem pocítila v momentě, kdy mě opustilo vlastní dítě.

Ježíš můj sen vysvětlil takto: **„Barličko, v tom snu ti bylo poukázáno na dvě věci, které jsou běžné v tomto světě a které se stávají. Lidé vykonají něco velkého, obdivuhodného a najednou se přihlásí někdo, kdo za to sklízí slávu, který pro to nic neudělal, a ti, co to udělali, zůstanou zapomenuti.**

Těm zůstane tak akorát pocit křivdy, bolesti a nespravedlnosti. Další část je o tom, že starší lidé se často s důvěrou obracejí na svoje děti, dají jim všechno v naději, že jim to vrátí, až to budou potřebovat a když se o ně nebude mít kdo postarat. Ve většině případů to končí tak, že se zklamou. Proto důvěřujte jenom mně a nevkládejte naděje do žádných lidí.“

28. 4. 2020

Ve snu jsem měla rozhovor s Pánem Ježíšem. Ptala jsem se ho, co je typické pro muže a co je typické pro ženu. Týkalo se to manželství.

Ježíš mi vyprávěl: **„Když se narodí chlapeček, rodiče ho oblečou do šatů modré barvy, a když se narodí děvčátko, oblečou ho do šatů růžové barvy. Modrá je typická barva pro muže a růžová je typická barva pro ženy. Muž nemá dělat typické věci pro ženy a žena nemá dělat typické věci pro muže. Muž nemá zasahovat ženě do vaření a žena muži do jeho mužských prací. Muž nemá zakazovat ženě kupovat si květiny do bytu a žena nemá zakazovat muži koupit si něco elektronického. Muž nemá zasahovat do výsadby v zahradě a žena muži do vybavy nástrojů potřebných na údržbu v zahradě. Muž nemá mluvit se ženou stále jen o svých příbuzných, když to nerada poslouchá, a žena se nemá neustále ptát muže na jeho práci, když o tom nechce mluvit.“**

Těch otázek a odpovědí bylo mnoho, ale když jsem se vzbudila, zapomněla jsem je. Ježíš mi vzkázal: **„To je všechno o tom, Barličko, že muž má dělat to, co má dělat muž a žena má dělat to, co má dělat žena. Muž má být mužem a žena má být ženou. Muž a žena mají být vůči sobě ohleduplní a nedělat to, co jejich partner nemá rád a co nesnáší, protože to je příčinou neshod, hádek a vede to k vzájemnému odcizení.“**

Měla jsem další sen. S Valentínem jsme byli v obchodě s oblečením. Prodavačka byla žena, kterou znám. Manžel mi chtěl koupit pěkný pulovr, ale ona místo toho, aby mi ho ukázala, nás začala přesvědčovat, že to není dobrý nápad, že když mi ho Valentín koupí, sám bude vedle mě vypadat obyčejně a já budu vedle něj vynikat a už nám to jako manželům nebude slušet. Pochopila jsem, že mi ten svetřík nepřeje, a odešli jsme do jiného obchodu. Potom mi byl ukázán náš známý. Řekl mi, že chce pozvat jistého kněze a že si s ním budeme moci promluvit i my. Ale když kněz přišel, nepustil mě ke slovu, ale mluvil s ním jen on. Nakonec mi řekl, že ho pozve znovu, abychom přišli, ale já jsem věděla, že mě opět nepustí ke slovu.

Ježíš promluvil: „**Barličko, na ženě, kterou znáš, ti bylo ukázáno, co se skrývá za touto osobou, a to žárlivost a nepřejícnost. Je to dobrá žena, zapiš si ji do pořádníku, aby se zbavila těchto neřestí. Na vašem známém ti byly ukázány jeho nedostatky. Vždycky chce být středem zájmu a také sleduje jen své zájmy. Také jeho dej do pořádníku. Je to dobrý křesťan, jen má problém s pokorou a s tím svým předváděním.**“

29. 4. 2020

Dneska jsem se probudila s velkými bolestmi hlavy, které neustupovaly ani během dne. Když jsem se modlila, objevil se přede mnou zářivý kříž a na něm zářívá hlava ukřižovaného Krista.

Ježíš promluvil: „**Barličko, jsi jen trošku účastna na mém utrpení. Přijmi to s láskou a budeš mít odměnu v nebi.**“

Ukázala se i sv. Kateřina Sienská a vzkázala mi po Valentínovi: „**Marie, nic si z toho nedělej, že tě bolí hlava. I mě bolela. Jsem šťastná, že jsem u vás a s vámi. Mám vás velmi ráda.**“

Nakonec nám poslala pusinky.

Dcera Majka měla tento sen. Řekla mi: „Mami, viděla jsem mladou herečku asi ze sedmdesátých let minulého století. Bylo jí asi třicet let. Byla velmi hezká, měla tmavé vlnité vlasy po ramena, ale neznám ji. Najednou se ocitla po boku jednoho muže, asi manžela. Byla však smutná a pověděla mi, že přišla o dítě. Viděla jsem ji stát vedle tohoto muže, i jejího asi osmiletého syna, jak stojí opodál. Vypadalo to tak, jako by se ho vzdala. Ten vztah jí nevyšel a najednou stála vedle dalšího muže, zase smutná. Potom zase se třetím chlapem, u kterého už plakala a s pláčem mi řekla: „Přišla jsem o dceru. Víš, jak je to těžké přijít o dceru, když už ji nevidíš, neslyšíš, nezavolá ti?“ Věděla jsem, že je už mrtvá, ale stále se trápí, protože jí nezůstalo nic. Plakala kvůli dětem, o které přišla kvůli těmto chlapům, ze kterých jí žádný beztak nemiloval. Všichni byli bohatí a vlivní, ale jí měli jen jako nějakou trofej. Nevím, jestli se rozváděla a vdávala, nebo s nimi žila jen tak, ale sama pochopila, jak si tím zničila život. Ani s jedním z nich nebyla šťastná a přišla o svoje dvě děti. Nevím, zda to myslela tak, že se jich vzdala, nebo je potratila, nebo o ně přišla tak, že se s ní kvůli jejímu životu přestaly stýkat, ale pochopila jsem, jak nyní pláče nad svým životem.“

Ježíš jí vzkázal: „**Majko, viděla jsi příběh jedné mladé pěkné herečky, která si zvolila světský život a dělala všechno pro svoji kariéru. Ke slávě a bohatství patřili i úspěšní a bohatí muži a kvůli nim a svojí kariéře byla ochotná vzdát se i vlastních dětí. Na konci života pochopila, že všechno to byla jen marnost a že si zničila celý život. Trpěla tím už tady na zemi a trpí nyní i v očistci. Těchto příběhů mladých krásných žen, které se dají na hereckou dráhu, je mnoho. Proto jsem ti tuto duši ukázal, aby byla výstrahou pro tato děvčata, aby se nevydávala stejnou cestou, protože na jejím konci je jenom bolest a žal.**“

30. 4. 2020

Měla jsem sen. S Valentínem jsem se ocitla v nějakém městě, kde jsem pomáhala lidem. Něco jako na misiích. Když už jsme se chtěli vrátit domů, nastoupili jsme do autobusu, který jezdil sem a tam, a nevěděli jsme, že potřebujeme lístek. Najednou nastoupila revizorka a začala kontrola. Když přišla ke mně, začala jsem jí vysvětlovat, že jsme v tom městě byli na misiích a nevěděli jsme, že se tady kupují lístky, vzhledem k tomu, že to město je plné chudých lidí. Vyslechla mě a odešla. Nedala nám žádnou pokutu, naopak, byla k nám chápavá a milá.

Pán nám to vysvětlil: **„To je všechno o milosrdenství. Když budete milosrdní vy, budou milosrdní i jiní vůči vám. Tak jak jsem vám už řekl, i Já budu milosrdný k lidem, kteří jsou milosrdní.“**

1. 5. 2020

Když jsem se modlila, viděla jsem, že ke mně přichází Boží Světlo. Najednou se z něho vynořila Boží ruka, přičemž prsty měla sevřené tak, jako by v nich něco držela. Potom se Světlo změnilo v krásné Boží oko, v kterém se mi ukázal velký černý kříž a zazněl hlas, který zvolal: **„Několik milionů lidí.“** Na chvíli se u mě objevil anděl a rozprostřel nade mnou svoje křídla. Ježíš poznamenal: **„Barličko, bylo ti ukázáno, že všechno, co se stane, je v Božích rukou a že tato krize přinese mnoho mrtvých. Tvůj anděl tě ochrání.“**

2. 5. 2020

Dnes mimořádně zářila relikvie sv. Charbela. Vycházela z ní různě barevná a různě velká kulová světélka, která se pomalu vznášela směrem k relikviáři s polibkem Pána Ježíše a Panny Marie, jiná směrem ke kříži Milosrdné lásky.

Pán Ježíš promluvil: **„Charbel vám chtěl ukázat, že je stále s vámi, že za vás oroduje a vyprošuje vám milosti a prosí o milosrdenství pro vás a pro všechny členy Společenství přátel Eucharistie.“**

Během modlení mi byla ukázána hlava mladého muže. Měl ji celou potetovanou. Úmyslně měl vyholené vlasy, aby to tetování všichni viděli. Ani část jeho tváře nebyla ušetřena.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi, jak se mladí lidé dokáží zohavit, jen aby byli zajímaví a in. Neuvědomují si následky těchto svých nerozvážných činů, a tak se vrhají do neštěstí.**“

3. 5. 2020

Slyšela jsem hlas: „*Na začátku neměly peníze pro člověka velkou hodnotu. Jejich hodnota narostla, když si člověk začal uvědomovat, co si za ně může koupit, a co ne.*“ Ježíš poznamenal: „**Není k tomu co dodat, jen to, že vývojem si člověk uvědomoval jejich rostoucí moc. Začal po nich toužit tolik, že si z nich někteří lidé udělali božstvo.**“

V Božím oku jsem viděla, jak andělé s nějakým náčiním bijí zemi. Ježíš dodal: „**Dobře jsi viděla.**“

4. 5. 2020

Byla mi ukázána žena, která chtěl řídit život svojí dceři. Dokonce jí zasahovala i do manželství. Neměla ráda jejího muže a přestala mít ráda ji i její děti. A to jen proto, že se vdala za člověka, který se jí nelíbil. Chtěla pro ni jiného. Došlo to až tak daleko, že za to, že se jí dcera nechtěla podřídit, odmítla se s ní setkávat. Už jí ani nezvedala telefon a neměla zájem o svá vlastní vnoučata. Celou její rodinu odvrhla. Dceři pověděla, že už je nechce nikdy vidět a že už není její dcera. Žena dostala rakovinu a její dcera doufala, že teď, když její matka onemocněla, dá se všechno do pořádku a najdou k sobě znovu cestu. Chtěla jí být nápomocná v tom těžkém období, ale zůstala zklamaná, protože její matka byla nadále bez lásky a odmítala ji. Když ta žena umírala v nemocnici, dcera za ní s láskou přišla, chtěla se s ní rozloučit, ale i nyní ji odmítla. Ještě stále se s ní nechtěla smířit. Nechtěla vidět ji ani jejího manžela, dokonce ani její děti.

Všichni stáli na chodbě a s nadějí čekali, že si to rozmyslí. Ale nerozmyslela si to, až nakonec na poslední chvíli dovolila zdravotní sestře, aby k ní pustili dceru. Jejího manžela a děti nechtěla vidět, ani po nich netoužila. Bylo mi ukázáno, jak ta žena umírala v přestrašných bolestech, a bylo mi ukázáno i proč. Bylo to dopuštěno, protože byla celý svůj život nemilosrdná ke svému dítěti a nedokázala se ani v posledním okamžiku smířit a poprosit o odpuštění. Měla tvrdé srdce.

Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, na tomto příběhu je zachycený psychický vývoj člověka, který začíná být tak velmi častý v této době. Je v něm poukázáno na velmi vážné chyby, kterých se lidé často dopouštějí.**

1. Nepřijetí Boží vůle. Ne, Bože, já to chci jinak, podle sebe, a ne podle tebe.

2. Narůstající egoismus přerůstající až do vrcholného egoismu, když už člověk sleduje jenom své zájmy a okolí ho už vůbec nezajímá. Zajímá ho tehdy, pokud je to jen v souladu s jeho zájmy a přináší mu to prospěch.

3. Tímto způsobem se zatvrzují srdce lidí, kteří se vydali touto cestou a ani vlastní smrt je neobměkčí. Toto není jen ve vztahu k lidem, ale i ve vztahu k Bohu. V dnešní době je to narůstající trend, proto jsi viděla tento příběh, abys ho zveřejnila jako vážné varování, aby se lidé vystříhali egoismu už na začátku, protože když přeroste do vrcholného egoismu, z této cesty už není návratu. Tady pomůže opravdu už jen zázrak a Boží moc.“

5. 5. 2020

Dnes jsme se ze zpráv dozvěděli, že od 6. května budou povolené mše svaté. Kněží však budou podávat Eucharistii jen na ruku. Když jsem to dočetla, rozplakala jsem se. Ježíš nás utěšil: **„Každý, kdo odmítne přijmout Eucharistii na ruku a nedostane ji do úst, dostane ji ode mě duchovně.“**

Při modlení jsem viděla, jak z kříže Milosrdné lásky vycházelo velké množství černých skvrn z Ježíšových ran. Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, ukázal jsem ti to proto, že mě přijímání na ruku zraňuje. Bude docházet ke zneuctění mého Těla.**“

6. 5. 2020

Už chodíme do kostela, ale v omezeném počtu. V Božím oku jsem se dívala na naši planetu. Z levé strany stál velký anděl a házel na zem něco těžkého, jakoby kameny. Z pravé strany stál druhý anděl a v rukách držel nějaký velký pytel. Vyndával z něho něco, co neumím ani pojmenovat, a rozsypával to všude po celé zeměkouli. Nakonec mi byla ukázána naše země a na ní položené velké brýle.

Ježíš řekl: „**Nebeský Otec seslal svoje anděly, aby rozsévali po zemi ta neštěstí, která přijdou. To všechno je pro dobro lidstva, aby se obrátilo a aby vidělo, že bez Boha nic nezmuže. Ať si lidé vezmou brýle, aby lépe viděli a chápali, co se děje a proč se to děje.**“

7. 5. 2020

Když jsem se modlila, zahlédla jsem, jak z očí Pána Ježíše vytékají slzy. Viděla jsem i to, že z jeho tváře padají různé velké skvrny a kuličky. Bylo jich strašně moc. Pán Ježíš smutně poznamenal: „**Při nynějším způsobu přijímání Eucharistie dochází k znesvěcení mého Těla. Jsem z toho velmi, velmi smutný, protože se otevřela Pandořina skříňka a tento způsob zdomácní i na Slovensku. Ty černé skvrny a kuličky, které jsi, Barličko, viděla, to jsou ty drobečky i kousky Eucharistie, které při tomto způsobu padají na zem a lidé po nich šlapou. Velmi mě to zraňuje.**“

8. 5. 2020

Jistá mladá žena chtěla vědět, jak je to možné, že se podařilo protlačit podávání Eucharistie na ruku, a během kterého papeže se to událo.

Ježíš to vysvětlil: „**Raná církev není příklad, ke kterému by se mělo vracet, protože to bylo ve stádiu, kdy se hledala nejvhodnější řešení, jak Eucharistii podávat. Postupně pochopili, že podávání na ruku není vhodný způsob, protože při něm dochází ke zneuctění mého Těla. Proto od něho upustili, ale někteří biskupové to začali znovu praktikovat ve svých zemích. Stalo se to za pontifikátu svatého papeže, který se s tím nikdy neztotožnil a ani to nedělal. Biskupové v jednotlivých zemích ho postavili před hotovou věc. Bylo to za papeže Pavla VI.**“

9. 5. 2020

Mnozí lidé nám už nevěří. Říkají, že když odmítáme přijímat Eucharistii na ruku, jsme neposlušní vůči nařízení Církve, že jsme pyšní, že neposloucháme naše biskupy. Pán Ježíš k nám promluvil: „**Valentíne, Barličko, netrapte se proto, že vám už nevěří. O zbloudilé ovečky z ovčince se postarám Já sám. To, že nechcete přijímat Eucharistii na ruku, ale jen do úst, není projev neposlušnosti a pýchy, jak o vás říkají, ale je to projev pokory a úcty před mým Tělem.**“

10. 5. 2020

V naší farnosti máme čtyři kněze. Jen jeden z nich nám podává vždy po mši svaté Eucharistii do úst. Čeká, až všichni lidé odejdou z kostela. Když je už prázdný, přijde k nám ke svatostánku a podá nám ji. Pán Ježíš má z něho velkou radost.

11. 5. 2020

Ve snu jsem se procházela po nějaké ulici, kde lidé něco prodávali, jiní něco kupovali. S Valentínem jsme pozorovali, kdo co nabízí. Když jsme šli kolem jedné ženy, která seděla na stoličce, viděla jsem, že má na takovém zvláštním stolečku nakrájený chléb. Jak jsem tak procházela ko-

lem, ani jsem si nevšimla, že jsem jeden kus shodila. Paní na mě zavolala: „A teď mi ho kdo koupí, když už spadl na zem? Ztratil hodnotu.“ Já jsem se ohlédla a na zemi opravdu ležel krajíc chleba. Vrátila jsem se k ní, zvedla jsem ho a přidala k němu ještě další čtyři kousky chleba. Dohromady jsem měla dva hnědé a tři bílé. Paní to velmi potěšilo. Řekla mi, že jsem jí udělala velkou radost. Když jsem se chystala zaplatit, zjistila jsem, že mám v kapse plno kovových mincí. Všechny jsem je vysypala a šla jsem dál. Pamatuji si, že ty tři bílé krajíce byly zabalené v neporušeném celofánu a ty další dva hnědé v potrhaném. Šla jsem i k jiné ženě, která také prodávala chleby, ale už jsem pro ni neměla peníze, protože jsem všechny dala ženě, od které jsem koupila těch pět krajíců. Zůstaly mi jen 2 eura, což bylo málo. Paní mi řekla, že to nestačí, ale já jsem ten chléb chtěla. Slíbila jsem jí, že budu šetřit a dluh jí vrátím. Žena souhlasila a dala mi ho.

12. 5. 2020

Pán Ježíš vysvětlil můj sen takto: **„Barličko, byl to sen o Eucharistii. Ty zabalené bílé chleby představují podávání Eucharistie do úst, kdy nedochází k jejímu zneuctění. Ty dva tmavé chleby představují podávání Eucharistie na ruku, kdy dochází k častému zneuctění. To, že jsi koupila ty chleby, znamená, že máš šířit úctu k mému Tělu a k jeho podávání. Nejen mezi těmi, kteří jsou ztotožnění s přijímáním Eucharistie do úst, ale i mezi těmi, kteří ji přijímají na ruku, abys je přivedla zpět. Ta druhá žena představuje situaci po krizi. To, že jsi byla ochotná koupit ty chleby na dluh, znamená, že ty, Barličko, uděláš všechno proto, aby se podávání Eucharistie vrátilo do původního stavu.“**

Valentínovi začali psát někteří členové ze Společenství přátel Eucharistie a kladou mu různé otázky, co se týká přijímání Eucharistie. On jim vysvětluje, co je správné a proč. Už dva dni pozoruje, že mu vytéká z rukou olej.

Pán Ježíš řekl: „**Valentíne, za to, že jsi se tak nekompromisně za mě postavil, i když vám to způsobilo problémy, jsi dostal další dar, ten olej.**“

16. 5. 2020

Modlila jsem se a najednou mě zalilo krásné Boží Světlo a změnilo se na písmeno A. Pán řekl: „**Boží Světlo se změnilo na A, což znamená alfa. Valentíne, Barličko, ještě jste jen na začátku všeho.**“

17. 5. 2020

Dneska mi telefonovala rozrušená dcera Anička. Řekla mi, že se v jejich kostele stalo něco hrozného. Když šla naše vnučka pro křížek, spatřila, že na koberci leží odlomená hostie a různě velké rozdrobené kousky.

Pán Ježíš smutně řekl: „**To se děje při podávání Eucharistie na ruku. Padají nejen drobký, ale i větší úlomky, což mě velmi zarmucuje. Ať to Anička poví knězi. Ať mu vysvětlí, že při podávání na ruku skutečně dochází ke zneuctění mého Těla.**“

18. 5. 2020

Dcera Majka měla takovýto sen. V Rakousku byly velké záplavy a slyšela hlas: „**Rakousko bude mít, Itálie měla, ale i tam se stane. V Anglii nebude.**“ Viděla, že v Rakousku plavaly ryby velké jako žraloci. Pán promluvil: „**Rakousko bude mít problémy. Itálie je měla a znovu je bude mít. Anglie se těm problémům vyhne, protože už není v Unii.**“ V Božím oku jsem viděla tři obrovské ryby s lidskými zuby a jedním okem. Potom mi byl ukázán náš chrám, kolem kterého procházel černý kocour.

Ježíš to vysvětlil: „**Ty tři velké ryby jsou tři velmi zlí duchové, kteří se budou skrze vlivné osoby snažit prosadit ve světě svoje zájmy. Ten**

černý kocour, to je zlý duch, který obchází váš kostel a snaží se ho zneuctít. Oko znamená, že sledují svoje zájmy.“

19. 5. 2020

Dcera Anička měla takovýto sen. Viděla tři mladé princezny. Uprostřed stála orientální a z obou stran stály dvě krásné ženy, které se vdaly za šejky, protože chtěly být také princezny, bohaté jako ta uprostřed. Závíděly jí, že se má dobře a že má všechno, co jen chce. Pán Ježíš řekl: **„Dnešní krásné ženy křesťanky se vzdají i mě, jen aby byly ještě slavnější a ještě bohatší.“**

21. 5. 2020

Ve snu jsem se dívala na obraz. Byl velmi pěkný, barevný a plný krásných květů. Líbil se mi, dokud jsem nezjistila, že za jedním květem je namalovaná lebka člověka. Daroval mi ho nějaký muž, o kterém jsem věděla, že je zlý, a kdybych mu ho vrátila, zabil by mě. Řekla jsem si, že jen co přijdu domů, hned ho vyhodím, protože z něho cítím velké zlo. Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, na obraze ti bylo ukázáno, že zlo není hned viditelné, často se skrývá za pěkným obrazem a ušlechtilými myšlenkami. Je to pro vás varování, ale také upozornění, abyste si dávali pozor a byli opatrní.“**

24. 5. 2020

Dcera Anička byla za panem farářem, aby mu pověděla, co vidělo její dítě na koberci v kostele, a poprosila ho, aby její dcerce podal Tělo Kristovo při prvním svatém přijímání do úst. Nevěřil jí a přesvědčoval ji, že při podávání Eucharistie na ruku nedochází k žádnému jejímu zneuctění, jak se mu snaží vysvětlit, ale že to je jen její osobní názor. Všechny děti budou přijímat na ruku, tak jak rozhodl náš arcibiskup. Toto rozhodnutí zopakoval i dneska na konci mše svaté, proto mu dcera Anka poslala

mail, jak jí poradil Pán Ježíš. Pán jí vzkázal, aby mu důvěřovala, že On se už o to postará, aby její dítě přijalo Eucharistii svátostným způsobem. Napsala mu:

Milý otče P., v první řadě bych Vám chtěla poděkovat za Vaši starostlivost o moji dceru při výuce na první svaté přijímání. Nakolik to není pro mě jednoduché ústně vysvětlit můj postoj ke svatému přijímání, pokusím se o to alespoň tímto dopisem. Mám velkou bázeň před Bohem a velkou úctu k Eucharistii. Moje svědomí mi proto nedovolí přijímat Eucharistii na ruku. Není to projev neposlušnosti vůči církevním autoritám, ale projev pokory a úcty k Bohu. Tuto víru mi dali moji milovaní rodiče a já ji chci dát svým dětem. Nikdo a nic mi ji nevezme, žádné mimořádné události. V koutku srdce jsem doufala, že se nám podaří najít nějaké řešení pro naši dceru, abych nemusela první svaté přijímání odložit na další rok, protože po něm velmi touží a příští rok to bude mít mnohem těžší, protože jsem těhotná a čekám páté dítě. Sama ještě nevím, jak budu zvládat chodit na nauku, ale Pán se o nás jistě postará. S bolestí v srdci přijímám, že vlastní Církev neumožní mému dítěti přijmout Tělo Kristovo důstojně a to, že se proto od nás všichni odvrátili. Velkým povzbuzením jsou mi slova otce biskupa Schneidera a kardinála Saraha. Tento dopis je asi můj poslední, proto Vám na závěr ještě jednou děkuji. Ať Vám Pán žehná a provází na Vašem novém působišti. Přikládám video o tom, co se děje při přijímání na ruku s Ježíšovým Tělem. Jestli máte zájem, můžete se na ně podívat.

25. 5. 2020

Když jsem se modlila, oslnilo mě Boží Světlo a v něm mi byla ukázána jakási tabulka, na které byly čtverce a v nich různá čísla. Ta tabulka vypadala jako taková zvláštní mapa. Byly na ní namalované stromy, kopce, louky i nějaké cesty a chodníky a byly tam i kameny. Jak jsem se tak dívala, zaslechla jsem hlas: „*Vyznač svoji pouť.*“ Jen co to hlas dořekl, na tabulce se začala rýsovat jakási čára, jakoby nějaká trasa. Potom mi

byla ukázána dlaň ruky, ze které prsty druhé ruky něco seškrabovaly. Ježíš promluvil: „**Barličko, byla ti ukázána tvoje životní pout'. Bude nádherná, protože mě budeš následovat. Budeš světlem pro mnohé a budeš je vést k větší úctě k Eucharistii a proti přijímání mého Těla na ruku.**“

29. 5. 2020

Dcera Anička měla ve snu takovéto vidění. Stála v jakési místnosti, kde se nějaká děvčata dívala na skřín, na které visel zakrvácený toaletní papír. Anička se tomu divila, protože jí jedna z nich pobaveně vysvětlovala, že to je důkaz, že jedna z nich přišla o panenství. Vtom se ze skříně ozval přísný a spravedlivý Bůh a hromovým hlasem něco zvolal. Za ním se ozval škaředý vřeštící hlas ďábla, který vykřikl: „Vítej, ďáblova nevěsto.“ Potom viděla známého muže, kterému nabízeli nahou ženu. Nejdřív se na ni díval a za chvíli s ní chlípně odešel. Anka zvolala: „Nedělej to!“ Šlo o muže, do kterého by to nikdy neřekla.

Nakonec se ocitla v nějaké ulici, po které kráčela žena od pasu dolů úplně nahá. Na těle měla namalovanou červenou šipku, která určovala směr. Šipka byla vpředu i vzadu. K dceři přistoupil jakýsi muž, který jí vysvětloval, že šipky označují směr a místo, skrze které může muž vejít do ženy. Anka mu vysvětlovala, že je to nesprávné, protože vzadu nemá šipka co dělat, ale on se jen smál a vysvětloval jí, že je to normální.

Ježíš řekl: „**V Aniččině snu bylo ukázáno, jak lehkomyšlně přistupují některá děvčata ke ztrátě panenství na internátech a společných ubytovnách. Hlas Boha zněl: ‚Nedělejte to, ženete se do záhuby!‘ Co křičel ďábel, berte jako výstrahu. Bylo jí také ukázáno, jak ďábel skrze necudné ženy svádí ke hříchu nečistoty, kterému někdy podléhají i spravedliví a dobří muži. Šipky, to jsou hříchy nečistoty, ke kterým ďábel svádí i skrze Bohu odporné praktiky, z kterých se lidé ani nezpovídají.**“

1. 6. 2020

Když jsem se ráno modlila, v Božím oku se mi ukázala zeměkoule. Potom směrem ode mě vycházelo Boží Světlo a dopadalo na zem. Ježíš mi vzkázal: „**Skrze své knihy budeš lidstvu přinášet Boží Světlo.**“

2. 6. 2020

V noci jsem se vzbudila a dívala jsem se na obraz Ježíšovy tváře. Po chvíli jsem ho prosila o odpuštění mých hříchů a o milosrdenství. Najednou jsem spatřila, že ve dveřích od ložnice někdo stojí, ale nevěděla jsem kdo. Ze zárubně dveří ve výšce, kde by měla být hlava, vycházela oslnivá záře. Ježíš řekl: „**Byl to Pater Pio. Dal ti rozhřešení.**“

3. 6. 2020

Dneska mi dcera Majka pověděla, co viděla ve svém snu: „Mami, byla jsem s manželem Martinem na nějaké pouti. Navštívili jsme klášter, kde žila sv. Kateřina Labouré. Když jsme vešli dovnitř, zůstala jsem zhrzena, jak to tam upadlo. I nás tam ubytovali. Všude byla samá tma, vůbec nikde se nesvítilo. Paní, která nás provázela po klášteře, mi ukázala umyvadlo, kde se sv. Kateřina umývala, okno, které prý otevírala, a takový zvláštní čepec, co nosila. Zeptala jsem se jí, kde je Kateřina, že se chci jít na ni podívat. Ukázala mi dolů po schodech nějaké divné přízemí a tam ve tmavém výklenku leželo její tělo. Ležela ve tmě jako odložená nepotřebná věc. Nikdo z lidí u ní nebyl. Lidé si z pouti udělali výlet a prohlídku kláštera. Stála jsem tam s Martinem smutná z toho, že jí nikdo z poutníků neprokázal úctu. Byl tam ještě jeden výklenek a v něm sochy umučeného Pána Ježíše a Panny Marie s malým Ježíškem. Hýbaly se a také byly ve tmě. Jak jsem se tak na ně dívala, najednou přišli nějací lidé a vyprávěli, že čekají, kdy Kristus promluví, že je to úžasný zážitek, když Pán Ježíš říká ta samá slova z evangelia a slova, která říkal apoštolům, že je úžasné to slyšet přímo od něho. Socha Panny Marie se celou dobu mile usmívala.

Pán promluvil: „**Majko, viděla jsi smutný obraz stavu Církve ve Francii a v západních zemích. Lidé na tato místa chodí už jenom jako do muzea a svaté věci jsou pro ně už jenom artefakty, na které se přišli podívat pouze ze zvědavosti. Berou to jen jako minulost, ale Já jsem živý a moje Maminka také. A i když mě uložili kamsi do přízemí svých duší, Já stále žiju a mám radost z každé duše, která projeví zájem o moje slova, která znáte z evangelia. I moje Maminka se těší z každého člověka, který se navrátí k Bohu, z každého, kdo zanechá svůj hříšný život.**“

V Božím oku jsem viděla nějakou světle hnědou koženou podložku, na které byla položena trnová koruna a něco černého. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi nástroje, kterými jsem byl mučený. Trnovou korunu a hřeby.**“

4. 6. 2020

Chtěla jsem vědět, jak Pán Ježíš podával svoje Tělo apoštolům při poslední večeři. Pán Ježíš zdůraznil: „**Když jsem lámal chléb a dával svoje Tělo apoštolům, vkládal jsem ho do jejich úst.**“

5. 6. 2020

Když jsem se modlila, viděla jsem, jak z relikvie sv. Kateřiny Sienské vycházely černé kuličky, dopadly na relikviář s polibkem Pána Ježíše a Panny Marie a v tom okamžiku se změnilo na zářivé světlo.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, Kateřina ti chtěla říct, aby ses netrápila tím, co se nyní děje, že všechno zlo se v dobré obrátí.**“

7. 6. 2020

Dneska prožíváme velkou radost. Pan farář, u kterého bude mít naše vnučka první svaté přijímání, oznámil Aničce, že její dítě dostane Tělo Kristovo do úst.

10. 6. 2020

Dcera Anička mi pověděla svůj sen: „Viděla jsem majestátní pomník slavného básníka. Na něm byl obraz Pána Ježíše s trnovou korunou, přesně takový, jaký máme my, i přesně s takovým stejným rámem. Utíkala jsem pro vás, abyste se přišli podívat, ale než jsme se vrátili, byl obraz pryč. Byl pohozený na hromadě s jinými rámy, ale už bez Ježíše.“ Pán Ježíš řekl: „**V Aniččině snu jsem chtěl ukázat, jak lidé po jeho smrti vzpomínají pouze na to, co dělal pro tento svět, jenom na jeho básně, na jeho světskou slávu. Zapomínají na jeho lásku k Bohu a ani ho nedávají za příklad jako zbožného člověka. To pro lidi není důležité.**“

11. 6. 2020

Dneska se naší dceři Aničce stala velmi nepříjemná věc. V kostele měli poslední setkání rodičů, jejichž děti půjdou na první svaté přijímání. Jedna z mladých žen k ní přiběhla a řekla, že se doslechly, že chce, aby její dcera dostala Eucharistii do úst, oni že s tím nesouhlasí a ani to nedovolí. Vtom vstoupil kněz a řekl Aničce, aby šla s dcerkou ven, že to matkám vysvětlí. Už to vypadalo tak, že pod jejich nátlakem znovu změní názor. Když dcera slyšela, co se uvnitř děje, z toho stresu začala krváčet a volala o pomoc. Pan farář utíkal ven, a když viděl, co se stalo, celý šokovaný rychle volal záchranku. Ženám oznámil, že si kvůli nim nevezme na svědomí život dítěte a že se definitivně rozhodl, že naše vnučka dostane Eucharistii do úst. Mezitím to ustrašené dítě utíkalo ke svatostánku. Klekla si a s pláčem volala: „Ježíšku, zachraň moji sestřičku, Ježíšku zachraň moji sestřičku...“ Naštěstí záchranka přišla včas a miminko se zachránilo.

13. 6. 2020

Při modlení mi byla najednou ukázána mladá žena, která si vzala na spaní větší množství prášků.

Potom jsem slyšela hlas, který zvolal: „*I tímto způsobem se lidé uspávají, neuvědomující si, že už se neprobudí.*“

Pán řekl: „**Barličko, bylo ti ukázáno, že i tímto způsobem přicházejí lidé o život. Pokud nebylo jejich záměrem svůj život ukončit, není to v Božích očích bráno jako sebevražda.**“

15. 6. 2020

Když jsem se modlila růženec, najednou se přede mnou objevila Boží ruka. Pán Ježíš promluvil: „**Skrze vaše modlitby rozdávám milosti duším, za které přinášíte oběti.**“

16. 6. 2020

Ve snu jsem se ocitla na nějakém neznámém místě. Byly tam schody, po kterých scházel mladý pár slavnostně oblečený v krásných šatech. Jak tak kolem mě procházeli, spatřila jsem, že žena má na zádech řetízek, na kterém visí zářivý drahokam a pod ním medailka Panny Marie.

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, viděla jsi spasené duše, i to, jak je důležité nosit medailku mojí Maminky, jaký je to velmi vzácný drahokam. Ten, kdo ho nosí, najde poklad v nebi.**“

Když jsem se přes den modlila, najednou jsem se ocitla v nějakém kostele. Seděli tam různí lidé, mladí i staří, když tu najednou se ke mně otočila asi 55letá žena a smutně se mě zeptala: „Dostanu se i já a ostatní do sbírky vašich modliteb?“

Pán mi odkázal: „**Barličko, byla to duše z očiště, která si dělala starosti, jestli se spolu s ostatními dostane do tvého pořadníku. Dostane se, vždyť kromě pořadníku se modlíš i růžence ke Svatým ranám za všechny duše v očiště, které tě úpěnlivě prosí o modlitby a které potřebují tvoji pomoc.**“

17. 6. 2020

Měla jsem nepříjemný zážitek. Jako vždycky i dneska jsem šla poprosit kněze o Eucharistii do úst. V sakristii už na mě čekala jedna rozzlobená žena, a jen co jsem vešla, spustila na mě velký křik. Vyčítala mi, že obtěžuji kněze a že jí mám vysvětlit, proč se předvádím a proč to všechno dělám. Že jsem nepokorná, že bych se měla nad sebou zamyslet, a jiné nepěkné a nedobré věci. V klidu jsem jí vysvětlila, že s Valentínem chceme přijímat Ježíšovo Tělo jen do úst, protože k němu máme úctu, a to ji ještě víc rozčílilo. Ještě víc se rozohnila. Celou dobu na mě křičela a já jsem byla zticha. Když skončila, poprosila jsem kněze, který nám stále vycházel vstříc, o Eucharistii, což i učinil.

Ježíš promluvil: „**Kněz viděl, která z vás je pokorná. Barličko, už nebudeš chodit za knězem do sakristie. Nestarej se už o to, co bude dál. Já se o vás postarám. Pokaždé, když budete u svatostánku, čekejte. Kněz přijde.**“

18. 6. 2020

Čekali jsme a kněz přišel. Pán Ježíš řekl: „**Otec D... je dobrý kněz. Mám z něho velkou radost.**“

20. 6. 2020

Dneska má naše vnučka první svaté přijímání. Kněz, jak slíbil, tak i učinil. Všechny děti dostaly Tělo Kristovo na ruku, jen naše vnučka ho přijala do úst. Valentín stále vidí, co se děje, když je nějaká velká událost v kostele, ale nyní mu nebylo nic ukázáno. Proto se zeptal Pána Ježíše, proč nic neviděl. Ježíš smutně poznamenal: „**Protože bylo moje Tělo podáváno na ruku.**“ KBS (Konference biskupů Slovenska) vyhlásila, že od 20. června platí, že ti, kdo chtějí přijímat Eucharistii do úst, se mají postavit v řadě jako poslední.

21. 6. 2020

Dneska jsme se postavili do řady jako poslední a dostali jsme Tělo Kristovo do úst. V noci dostal Valentín prudké bolesti břicha, až takové, že jsem musela zavolat záchranku.

22. 6. 2020

Zjistili mu zánět tlustého střeva, zůstává v nemocnici. Když jsem se procházela po bytě, ďábel mě najednou srazil na podlahu. Rozbila jsem si celý obličej a potloukla jsem si celé tělo.

27. 6. 2020

Pán Ježíš řekl: „Valentíne, máš trpět, tak trpíš. Barličko, ďábel číhá na každou příležitost, aby ti ublížil. Utrpení je součástí vašeho života.“

29. 6. 2020

Při modlení jsem najednou zjistila, že na komodě nevidím kříž Milosrdné lásky a ani sochu Panny Marie. Pán Ježíš to vysvětlil: **„Tím jsem vám chtěl ukázat, že když vyprošujete pro někoho milosrdenství a milosti, Já a moje Maminka jdeme k němu a dáváme mu je.“**

30. 6. 2020

Skrze Boží oko se mi ukázaly různé záblesky a potom duha. Ježíš promluvil: **„Všechny katastrofy a pohromy, které na lidstvo dopustím, jsou pro jeho dobro, aby se odvrátilo od špatné cesty. Tak jako po každé bouřce nastane pokoj a vyjde duha, rovněž i po těchto neštěstích nastane na zemi pokoj.“**

7. 7. 2020

Paní M... nám napsala, že se chce s námi setkat jejich pan farář. Samozřejmě jsme souhlasili. Setkání bude na faře 19. července.

12. 7. 2020

Když jsem se modlila, skrze Boží oko začalo vycházet krásné světlo. Celé mě zalilo a cítila jsem velkou lásku. Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, skrze Boží oko tě zaplavilo světlo a cítila jsi velkou lásku. Tím jsem vám chtěl ukázat, že i když vás lidé nebudou mít rádi, Bůh vás miluje a nikdy vás neopustí. Stačí vám moje láska.**“

16. 7. 2020

Ve snu jsem měla toto vidění. Přestěhovali jsme se do jiného města a s námi i naše dcery s rodinami. První, co nás napadlo, bylo zjistit, kde máme chrám, abychom věděli, kam budeme chodit na mše svaté. Našli jsme ho v centru a velmi se nám líbil. Náš dům byl blízko u lesa, a protože mám velmi ráda přírodu, šla jsem se projít. Jak jsem byla překvapená, když jsem našla chodník, který mě přivedl k jinému kostelu neda-leko od našeho domu. Popošla jsem k němu, ale byl zamčený. Řekla jsem si, nevádí, v neděli bude určitě otevřený. Valentínovi i dětem jsem radostně oznámila, že jsem našla kostelík, který je blíže než ten kostel v centru, ale dlouho jsme se neradovali. Byl celou dobu zavřený a jediný chrám, který byl věřícím zpřístupněný, byl ten v centru města. Ježíš promluvil: „**Jednou nastane taková doba i na Slovensku. Kostely budou pozavírané, opuštěné a lidé budou muset cestovat na bohoslužby do těch, které ještě zůstanou funkční.**“

17. 7. 2020

Byla mi ukázána jakási polní cesta. Foukal silný vítr a postupně z ní vy-metal prach a různé nánosy špíny. Ježíš řekl: „**Ta polní cesta, to je dnešní svět, který se vydal nesprávným směrem, a proto ho musím od nánosu špíny očistit.**“

19. 7. 2020

Ve snu jsem se ocitla v nějaké budově. Zjistila jsem, že je to chrám a že k němu dělají nějaké přístavby. Chtěla jsem vejít dovnitř, ale dělníci mě nechtěli pustit. Řekli mi, že je to kvůli stavebním úpravám nebezpečné a že to už není kostel, ale mně se podařilo proklouznout a všechno si tam prohlédnout. S hrůzou jsem zjistila, že se tam stavějí pizzerie, kavárny, různé butiky, dokonce i kanceláře, které už fungují. Zavolala jsem Valentína, zetě i moje dcery a ukázala jim to. Viděli jsme, že tam jsou i výtahy, nějaká nádvoří, a dokonce i parky. Ježíš smutně poznamenal: „**I toto přijde na Slovensko.**“

Dneska jsme byli na tom setkání s panem farářem, který nás pozval k sobě na faru. Valentín mu porozprávěl všechno o nás, o společenství, potom oba vzájemně argumentovali ohledně podávání Eucharistie a rozešli jsme se v dobrém.

22. 7. 2020

Měla jsem takovéto vidění. Viděla jsem ženské nohy v červených botách, jak kráčejí po chodníku, u kterého zastavilo auto. Potom mi byla ukázána dívka, jak vyběhla z nemocnice a někam utíkala. Viděla jsem, jak běžela k nějakému velkému mostu a neustále se ohlížela, zda ji někdo nesleduje. Když k němu přiběhla, svlékla se do spodního prádla a skočila do hluboké řeky. Čekala jsem, že ji uvidím plavat, ale už se víc nevynořila. Pochopila jsem, že spáchala sebevraždu. Nakonec se přede mnou rozzářilo číslo 400.

Pán mi vzkázal: „**Barličko, byly ti ukázány ženské nohy prostitutky. Modli se za tyto ženy, aby se obrátily tak, jako Máří Magdaléna. Viděla jsi skutečnou událost, sebevraždu mladé dívky. Modli se i za mladé, aby svoji neutěšenou situaci a problémy neřešili sebevraždou, ale aby se obrátili k Bohu. To číslo 400, které jsi viděla, představuje milosti, které jste s Valentínem dostali. Jaké, to uvidíte.**“

23. 7. 2020

Dneska mi dcerka Majka vyprávěla svůj sen: „Byla jsem v nějakém chrámu, kde byla vystavená relikvie polibku Panny Marie. Bylo u ní jen několik málo lidí, ale potěšilo mě to, protože to byla právě ta relikvie, kterou máme doma. Jak jsem se tak na ni dívala, najednou se nad ní objevila tvář plačící Matky Boží. Potom jsem viděla staré kamenné uličky s podchody, skrze které procházel dav lidí. Na rukou nesli zmučeného Ježíše, který přestrašně trpěl a byl vyděšený z toho, co ho ještě čeká. Lidé se tvářili jakoby nic. Všichni ho nesli v tom davu ve výšce, jako nějakou relikvii, přičemž se ho dotýkali a způsobovali tím jeho Tělu přeukrutné bolesti. Ježíš jí vzkázal: **„To, co jsi viděla, Majko, je stav, který nastal na Slovensku. Přijímají mě do rukou a děsím se toho, co z toho ještě bude a nastane.“**

25. 7. 2020

Měla jsem vidění. Stála jsem u skříně. Odtáhla jsem ji a spatřila jsem, že je tam samý prach, opadaná omítka a nějaké nedefinovatelné kousky a paličky. Uvažovala jsem, jestli to není třeba vysát. Jak jsem tak o tom přemýšlela, objevil se přede mnou stromek obsypaný barevnými růžemi. Pán Ježíš řekl: **„Valentíne, Barličko, ty nánosy, to jsou všechny ty nepříjemné věci a všechno to zlé, co o vás lidé říkají, a ještě budou říkat. Přijímejte to s láskou, nebraňte se a ani neočišťujte, protože i když to budete dělat, ani tak vám neuvěří. Když se budete držet této zásady jako růže tohoto kmene, budete přinášet krásné plody.“**

27. 7. 2020

Když jsem se modlila, najednou jsem se ocitla v zahradě plné růží. Ty růže byly nádherné. Co se týče jejich barev a výšky, tak úžasně uspořádané, že se to nedá popsat. Potom jsem vstoupila do zahrady ve tvaru čtverce asi 25x25 m. Strany tohoto čtverce tvořily samé azalky a rododendrony v různě barevných odstínech, o jakých se nám lidem ani nezdá.

Na každé straně stály vysoké stromy, jejichž koruny se spojovaly nad touto zahradou, čímž nad ní vytvořily jakoby kupoli a tím i příjemný stín. Uprostřed rostla hustá asi 10 cm vysoká tráva nádherné barvy a všude se šířila vůně. Na pravé straně zahrady stála bílá dřevěná lavička, která na mě působila jako krásný kus nábytku. Sedla jsem si na ni, potom i lehla a vychutnávala při tom tuto nádheru, přičemž moje duše byla nesmírně šťastná. Všude vládl pokoj a láska. Jak jsem se tak kochala tou krásou, spatřila jsem, že u lavičky stojí otevřená truhlička, vedle které byl položený kryt s krásným bílým květem. Nakonec se přede mnou objevilo Boží oko a vtáhlo mě do sebe.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, byly ti odkryty a ukázány nebeské zahrady, abys viděla, jak skutečně vypadají. Nakonec jsi byla vtažena do Božího oka. Tím jsem ti chtěl říct, abys netruchlila po tomto světě, ale těšila se na nebeské království. Ta dřevěná truhlička, kterou jsi v zahradě viděla, to je ta, o které ti vyprávěla Viktorka, že každý má svoji truhličku, do které si sbírá poklady svým životem na zemi.**“

2. 8. 2020

Během modlení se před mýma očima objevilo Ježíšovo živé oko. Bylo nádherně modré jako safír a krásně se na mě dívalo.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, chtěl jsem ti udělat radost. Netrapte se tím, co se kolem vás děje. Na všechno se dívejte s láskou. Tak jako se Já na vás dívám s láskou, tak se dívejte na lidi i vy a nezarmucujte se.**“ Při adoraci vždycky vidím Ježíšovo živé Srdce.

4. 8. 2020

Byla mi ukázána stará ruka, jak něco seškrabává. Ježíš upozornil: „**Staří lidé by měli napravit všechno zlé, co udělali a za co se stydí. Měli by to učinit ještě za života.**“

6. 8. 2020

Dneska mi Anička pověděla sen: „Mami, ve snu mi byla ukázána mamka, která měla postiženou dceru. Chtěla, aby nastoupila do autobusu, ale děvče začalo strašně křičet a vydávat všelijaké zvuky, přičemž se oháněla rukama. Potom jsem viděla, že už sedí a jak se žena trápí pro nějaké fotky. Nechtěla, aby fotografie její dcery byla na titulní straně nějakého časopisu a aby ji lidé litovali. K dceři byla laskavá a něco jí říkala.“ Ježíš promluvil: **„Anička viděla ženu, která s láskou přijala své postižené dítě jako Boží dar a nestojí o publicitu a ani o světskou slávu, ale všechno přijímá s láskou a pokorou. Jsou i takové matky. Jsou příkladem pro ostatní.“**

7. 8. 2020

Slyšela jsem hlas anděla: **„One, two, white,“** a viděla jsem nápis: **„1. duben“**. Ježíš řekl: **„Raz dva tu bude 1. duben a všechno bude bílé.“**

8. 8. 2020

Chtěla jsem vědět, jak mě mohou chodit prosit o modlitby i duše žijících, když mě neznají. Pán Ježíš to vysvětlil: **„Barličko, andělé strážní se starají o to, aby duše byly spasené, proto hledají omilostněné duše, o kterých vědí, že jejich modlitby mají velkou sílu a že jim dokáží pomoci. Barličko, to oni je přivádějí k tobě.“**

12. 8. 2020

Zamýšlela jsem se nad tím, jak se asi cítí duše v nebi, které žijí ve stonkové a nektarové krajině, když mě stále chodí prosit o pomoc. Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, duše jsou rády, že jsou ve stonkové nebo v nektarové krajině, protože i když jsou to krajiny jaké jsou, jsou šťastné, že se tam dostaly potom, co prožily v očištcí. Jsou rády, že ve své krajině mohou postoupit do příjemnějšího prostředí, proto chodí prosit o modlitby a pomoc.“**

13. 8. 2020

Náhodně jsem na internetu zahlédla informaci, jak se na Slovensku rozmáhají nudistické pláže, na kterých je vidět i mnoho starých lidí. Pán Ježíš řekl: „**Starí lidé namísto toho, aby se připravovali na setkání se mnou, navštěvují tato hnízda hříchu, kde bezostyšně odhalují svoje vadnoucí těla.**“

14. 8. 2020

Dneska mi moje dcerka Anička řekla: „Mami, ve snu jsem se s Majkou ocitla v nějakém bytě. Žila tam velmi obézní žena se svým mužem a se dvěma dětmi. Když jsme k nim vstoupily, muž jedno z těch dětí zakrýval. Viděla jsem, že je těžce postižené a že má zdeformovanou hlavu a leží. Majka ženě řekla: ‚Já vás znám, vám už jednou můj otec pomohl.‘ Sedla si k ní a začala jí něco vyprávět. Potom mi byl ukázán nějaký mladý muž, který když spatřil, že mám na řetízku křížek, zvolal: ‚I já mám takový cirkusový křížek.‘ Přiložil mi ho k ústům a já jsem ho políbila.“

Pán Ježíš poznamenal: „**Anička viděla členku společenství, které jste jednou pomohli. Ten mladý muž, který nazval křížek cirkusovým, představuje všechny ty, kteří ho nosí jen jako módní doplněk.**“

15. 8. 2020

Dneska nám Panna Maria udělila svoje mateřské požehnání. Udělila ho i všem členům společenství.

16. 8. 2020

Když jsem se modlila, viděla jsem, jak z obrazu Ježíšovy tváře vyšlo kulové světlo a odešlo dveřmi ložnice. Pán Ježíš řekl: „**Valentíne, Barličko, chtěl jsem vám ukázat, že pokaždé, když se modlíte za duši a vyprošujete pro ni milosti a chcete jí pomoci, Já k ní hned odcházím. Chtěl jsem vám ukázat, že vaše modlitby jsou vždy vyslyšeny.**“

V Božím oku jsem viděla plné ulice lidí s transparenty v rukou.

Pán poznamenal: „**I toto přijde na Slovensko.**“

20. 8. 2020

Jsem nemocná, mám vyhřezlé plotýnky a nemůžu se vůbec hýbat. Bolesti jsou velmi velké a trvá to už dva týdny. Večer se mi ukázal Maximilián Kolbe, jak umíral v ukrutných bolestech vyhladověním.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, můj svatý ti ukázal, jakým utrpením musel projít, že tvoje utrpení v porovnání s jeho není ničím. Bud' trpělivá a s láskou to snášej.**“

Kromě toho mi Pán Ježíš po Valentínovi vzkázal i toto: „**Barličko, hledej vydavatelství. Vyber tři, kniha musí co nejdřív vyjít.**“

22. 8. 2020

Dcera Majka mi vyprávěla svůj sen: „Mami, stály jsme v nějaké místnosti a dívaly se skrze okno. Na obloze se objevil Pán Ježíš jako Milosrdenství. Ruce měl spuštěné a z jeho dlaní vycházely paprsky milosti. Jak jsme se tak na to spolu dívaly, najednou mu z hrudi vytryskly dva velké paprsky. Vedle něj byl Nebeský Otec a ukazoval na svého Syna. Celý ten výjev byl jakoby nakreslený na obloze. Působil jako nějaká malba. Pán Ježíš měl na hlavě korunu.“ Ježíš nám to vysvětlil: „**Nebeský Otec poukázal na svého Syna. Toto je můj milovaný Syn, skrze kterého dostanete milosrdenství. Obracejte se k němu, protože jenom On vás může ochránit od všech katastrof, které mají nastat na zemi.**“

23. 8. 2020

Když jsem se modlila za kněze, byla mi ukázána d'áblice. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, ukázal jsem ti d'áblici, která navádí ženy, aby svedly kněze.**“

Měla jsem takovýto sen. S Valentínem jsme měli vystoupení na ledě. Byli jsme mladí. Krásně, ladně jsme se pohybovali a všem se to líbilo. Lidé nám tleskali a někteří se k nám i přidávali. Hudba krásně hrála a my

jsme přesně podle ní dělali jemné pohyby. Postupně se k nám začaly přidávat i škaredé a rozzlobené páry, přičemž narážely do těch dobrých, které chtěly všechno dělat jako my. Narážely do nich tak silně, že začaly padat na led. Chtěly je od nás odtrhnout. Těch zlých bylo čím dál víc a těch dobrých čím dál méně.

Ježíš to vysvětlil: „**Valentíne, Barličko, měli jste vystoupení na ledě. To je podobenství o vašem manželství. Že jste ve všem sladění stejně jako krasobruslaři, což znamená, že ve všem plníte Boží vůli. Mnoha lidem se to líbí a chtějí vás následovat. Ta krásná hudba a vaše ladné pohyby podle ní, to je to vaše plnění Boží vůle. Lidé se k vám začnou přidávat, ale najdou se i tací, kteří je budou od vás odrazovat nactiutrhaním a pomluvami, jen aby je svedli na svoji cestu. Ty škaredé páry, to jsou ti, co žijí v hříchu a nejsou ve stavu milosti.**“

24. 8. 2020

Tak, jak mi Pán přikázal, vyhledala jsem na internetu 3 vydavatelství. Vydavatelství, která jsem vybrala, byla Bohem schválena.

29. 8. 2020

Chtěla jsem vědět, zda je koronavirus opravdu tak nebezpečný. Ježíš promluvil: „**Koronavirus není tak nebezpečný. Nebezpečné jsou jeho následky na ekonomický a společenský vývoj. Ničí nejen ekonomiku, ale hlavně mezilidské vztahy a stává se nástrojem manipulace s masami.**“ Když mi Valentín řekl, co mi Ježíš vzkázal, nechápala jsem, proč jsem potom dostala červenou stopku, když ten virus není takový, jak se o něm mluví.

30. 8. 2020

Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, červenou stopku jsi dostala, protože jsi byla po těžké chřipce a tvoje imunita byla oslabená. Kromě toho máš**

nemocné srdce a slabé plíce. Kdybys ho dostala, měla bys velké zdravotní problémy.“

1. 9. 2020

Protože jsem ještě stále nemocná, Valentín šel na mši svatou sám. Pověděl mi, co se mu při tom přihodilo. Když chtěl vejít do kostela, zjistil, že je zamčený. Podíval se skrz okno a viděl, že je prázdný a všude tma. Otočil se, že půjde domů, když zahlédl, že jde nějaký pár a že bez problémů vešel do chrámu. Vešel i on a byl překvapený, protože se v něm svítilo a byli tam i lidé. Pán Ježíš mu řekl: **„Valentíne, d'ábel si z tebe vystřelil. Nechtěl, abys šel na mši svatou, protože věděl, že dneska ti chci dát velké milosti.“**

4. 9. 2020

Viděla jsem hříchy některých členů z evropských královských rodin a slyšela jsem hlas anděla: **„Měli by být příkladem pro lidi ve svých zemích.“** Potom mi byla ukázána tvář nějakého krále, jak se z nebe smutně dívá. Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, viděla jsi svatého krále Ludvíka, jaký je ustaraný z úpadku některých členů královských rodin.“**

Když jsem se modlila za zemřelé, kteří jsou ještě stále v očistci, objevila se přede mnou řeholní sestra. Byla v bílém hábitu a na hlavě měla černý závoj. Pán Ježíš poznamenal: **„Byla v bílém, protože tělo měla čisté, ale myšlenky neměla čisté, proto měla černý závoj. Potřebuje tvoji pomoc, Barličko. I ji zařaď do pořadníku.“**

5. 9. 2020

Měla jsem sen. Viděla jsem, jak v našem městě na sídlišti Terasa před novou nemocnicí stojí zástupy lidí. Jiní kráčeli po celé délce ulice a něco neustále vykřikovali. Někteří křičeli: „Do tohoto autobusu nenaštoupíme!“ Viděla jsem, že ty masy lidí vede pět mužů v černých oble-

cích. Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, viděla jsi protesty proti nesmyslným zdravotním nařízením vlády. Těchto pět mužů, kteří ti byli ukázáni, jsou významné osobnosti, jež budou lidi vést.**“

6. 9. 2020

Chtěla jsem vědět, jaké je klima v jednotlivých krajinách v nebi. Pán Ježíš mi to vysvětlil: „**V květové krajině je klima jako v létě, v listové krajině jako na jaře, ve stonkové krajině jako pozdní podzim bez listů a v nektarové krajině je jako zima bez sněhu.**“

7. 9. 2020

Ve snu jsem se ocitla v nějakém neznámém domě. Viděla jsem, jak nějaký zápasník bije pěstmi svoji mladou ženu. Bil ji tak silně, až ji srazil na podlahu, a pokračoval v tom šílenství dál. Žena příšerně křičela a zoufale plakala. Měla jsem pocit, že ji chce zabít. Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi realitu, když žena obdivuje svého mocného muže, jak se umí prát, a nepřemýšlí o tom, že to, co dělá jiným, jednou udělá i jí.**“

11. 9. 2020

Večer jsem se dívala na sochu Panny Marie. Najednou z ní vyšlo zářivé světlo, potom nějaká černá kulička, za ní světle modré kulové světlo a nakonec místo, kde se nachází Srdce, silně zazářilo.

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Moje Maminka má nyní svátky. Obracejte se k ní. Pomůže vám odstranit zlé a vyprosí vám dobré.**“

12. 9. 2020

Dnes je svátek jména Panny Marie a založení Společenství přátel Eucharistie. Pán Ježíš požehnal všechny členy a řekl: „**Valentíne, Barličko, netrapte se, protože se nic neděje. Vy jste jen na začátku. Nebojte se, Společenství se bude nadále rozrůstat.**“

15. 9. 2020

Ptala jsem se Pána Ježíše, proč tak trpí Bejrút a proč to Bůh dopustil. Jsou tam samé požáry a lidé přišli i o své domovy. Výbuchem byl zničený přístav, potom hořel sklad pneumatik a nyní vznikl požár budovy v nákupním centru. Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, vždyť jsi viděla dva anděly, jednoho s pochodní a druhého s mečem. Žádný hřích nezůstane nepotrestaný.“**

20. 9. 2020

Doslechla jsem se, jak jistý kněz na konci mše svaté vyzýval lidi, aby se k Eucharistii chovali uctivě. Říkal, že někteří věřící ani nečekají, až jim položí hostii na dlaň, ale sami mu ji vytrhávají z ruky, přičemž padají drobečky, ba dokonce se stává, že i hostii polámou. Mnozí si oprašují ruce o oděv a všechno, co končí na dlažbě, lidé pošlapou a dochází tak ke zneuctění Ježíšova těla. Proto vyhlásil, že každý, kdo chce přijímat Eucharistii do úst, ať přijde ke svatostánku, že mu ji tam podá. Ježíš řekl: **„Slycháváte, že je opovážlivé tvrdit, že při podávání Eucharistie na ruku dochází ke zneuctění mého Těla. To, co hovořil ten kněz, je potvrzením v praxi.“**

Už dva dny po sobě se mi ukazují různí lidé, které znám, ale i tací, které jsem nikdy neviděla. Vidím je v různých životních situacích, kde žijí, nebo se jen tak na mě dívají.

Ježíš poznamenal: **„Barličko, to jsou všechno lidé, co tě budou znát skrze knihu, kterou píšeš.“**

Majka ve svém snu viděla dvě zvířata. Jedno bylo malé krátkosrsté se zaoblenou hlavou s ouškama dlouhýma asi 8 cm a asi s 5cm výrůstky podobnými těm, jako má žirafa. Ta ouška směřovala dozadu a srst zvířete byla jako z hedvábí. Druhé zvíře bylo dlouhosrsté s velmi dlouhým ocasem, vysoké asi 1 m a dlouhé asi 1,7 m. Mělo silné zadní nohy podobné klokanům a skákalo jako klokan. Bylo tak roztomilé, že ho toužila až obejmout. Mělo krásně tvarovanou hlavu a velké tmavé oči, uši asi 15

cm, podobné jako má srnka. Měla pocit, že se dívá na zvířátka z nebeského království. Ježíš promluvil: „**Ano, Majka viděla nebeská zvířata. Ať je nakreslí do druhé knihy.**“ I dcera Anička měla zvláštní sen. Sdělila mi, že jsem jí řekla, že jsem viděla, co se má stát. Ježíš promluvil: „**Ano, Barličko, budeš mít prorocký sen.**“

V kostele během mše svaté jsem ucítila vůni šeríku a ukázal se mi pater Pio. Valentín řekl, že i on ho viděl u svatostánku s Pánem Ježíšem. Pater řekl: „**Valentíne, Barličko, vy jste ke mně nemohli přijít, tak jsem přišel já k vám, abych vás povzbudil. Nebud'te smutní z toho, že se vám nedaří vydat knihu. Pán to zařídí.**“

21. 9. 2020

Ve snu mi bylo ukázáno nějaké starobylé město ležící na vysokém kopci. Potom jsem se ocitla před jednou úzkou uličkou, po které se vystupovalo po strmých schodech. Jak jsem tak po nich vystupovala, zalilo mě velké světlo. Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, viděla jsi symbolické Boží město Jeruzalém. Vede k němu velmi úzká a strmá cesta. To světlo, co tě zalilo, byl Bůh.**“

22. 9. 2020

Dneska jsme se dozvěděli, že v sobotu bude v našem chrámu na Furči celoslovenské večeraadlo. Ježíš s úsměvem poznamenal: „**Já jsem to zařídil. Já to manažuji. Chci, aby se tento váš chrám dostal do povědomí věřících na celém Slovensku. Proto je u vás vysílání mší svatých skrze rádio Lumen a na YouTube.**“

25. 9. 2020

Ukázal se mi indický politik Mohandaš Karamčand Gándhi. Ježíš řekl: „**Byl to dobrý člověk. Nežil jen pro sebe, ale žil i pro svůj národ. Barličko, i jeho zařaď do pořadníku.**“

Mám zdravotní problémy a někdy už nemůžu. Valentín se zeptal Pána Ježíše: „Ježíši, co je s Barličkou? Stále ji bolí srdce, těžce se jí dýchá a má velké bolesti nohou.“ Ježíš mu odpověděl: „**Někdo je zdravý, a brzy zemře, někdo je nemocný, a žije velmi dlouho.**“

27. 9. 2020

Když jsem se modlila, přišlo ke mně Boží oko. Vyšlo z něho krásné světlo, v kterém se objevily ruce a držely něco jako kouli. Cítila jsem, že jsou to ruce našeho Pána a že drží zeměkouli. Potom jsem se najednou ocitla nad oceánem a viděla potápějící se Titanic. Viděla jsem i nějakého kapitána, který stál a díval se na tu hrůzu z jiné lodi.

Ježíš řekl: „**Ano, byly to moje ruce. Držel jsem v nich zeměkouli. Lidstvo si myslí, že má všechno ve svých rukou, že vyřeší krizi i pandemii, ale nic nezmůže. Všechno je jen v mých rukou. Čím dřív to pochopí, tím lépe. Lidstvo si myslí, že i jeho výtvořiny jsou nezničitelné, ale to je velký, velký omyl. Bez Boží pomoci a požehnání nic nezmůže. Tak jako ten Titanic. Mysleli si, že je nezničitelný, nepotopitelný, a stačila jedna kra a bylo po něm. Zůstaly jen oči pro pláč a pohled na tu zkázu.**“

28. 9. 2020

Slyšela jsem hlas: „*Některé děti neumějí číst, psát, ba ani počítat.*“
Ježíš promluvil: „**Barličko, modli se i za chudé děti.**“

29. 9. 2020

Při modlení se mi ukázal Pán Ježíš jako král sedící na trůnu. Tvář jsem mu neviděla, byla zamlžená, ale viděla jsem jeho nádherné oblečení zdobené zlatem. Potom přistoupil k němu jakýsi muž a místo žezla mu podal černou hůl. Ježíš řekl: „**Lidstvo mi nedává svým způsobem života jinou možnost, než jen seslat na něj trest.**“

30. 9. 2020

Když jsem se modlila, byla mi ukázána Dvojčata Světového obchodního centra. Viděla jsem, jak do nich narazila letadla a způsobila jejich pád. Pán Ježíš k tomu poznamenal: „**Tak, jako se zhroutily budovy Světového obchodního centra, tak se zhroutí i světový obchod a ekonomika. Mocní tohoto světa si hrají na bohy. Myslí si, že mohou řídit celý svět podle svých představ, ale zapomněli na to, že jsem tu ještě Já, všemohoucí Bůh.**“

1. 10. 2020

Do dnešního dne žádný vydavatel neprojevil zájem o moji knihu. Ježíš promluvil: „**Valentíne, otevři nový e-mail dotykyneba. Oznam to Jaroslavovi, ať odprezentuje ve filmu, že každému, kdo napíše žádost na tento e-mail, bude zaslána kniha v elektronické podobě.**“

2. 10. 2020

Slyšela jsem: „*Adam a Eva.*“ Potom jsem viděla dva dlouhé stoly, na kterých byly natěsno vedle sebe poskládané velké bohaté kytice obsypané drobnými kvítky. Kytice se střídaly světle modré s bílými. Pán Ježíš nám to vysvětlil: „**Valentíne, Barličko, ty kytice, to jsou vaše modlitby, které obětujete za své bližní a za duše v očištění. Modré kytice, to jsou růžence jdoucí přímo ke mně, a bílé, to jsou růžence, které jdou ke mně skrze moji Maminku. Barličko, anděl ti řekl, že Adam a Eva žili v době kamenné.**“

6. 10. 2020

Nad ránem jsem slyšela hlas: „*Už nedělejte testy.*“
Ježíš poznamenal: „**Bůh poslal vzkaz skrze svého anděla, aby se už nedělaly testy.**“

11. 10. 2020

Ve snu jsem kráčela po kamenité cestě. Někde byly kameny větší, jinde menší, některé byly hladké a jiné velmi ostré, špičaté. Jak jsem tak pomalu šla, na jednom z nich, na tom největším, byl namalovaný černý kříž. Chtěla jsem si trochu odpočinout. Sedla jsem si na dřevěnou lavičku a prosila Boha, aby mi dal sílu zvládnout to. Najednou si ke mně sedl nějaký muž, přivinul mě k sobě a 2krát mi řekl: „Tady jsem, tady jsem.“ Ježíš mi to vysvětlil: **„Barličko, to byl anděl, tvoje ochrana. Každý, kdo s láskou přijme Boží vůli a s láskou kráčí po křížové cestě, dostane takovou ochranu.“**

13. 10. 2020

Dneska ke mně přišlo Boží Světlo, změnilo se na Boží oko a vtáhlo mě do sebe. V tom prostoru, v kterém jsem se najednou ocitla, jsem zahlédla Boží ruku, jak počítá něco na prstech. Napočítala do čtyř. Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, za čtyři dny něco uvidíš.“**

15. 10. 2020

Ve snu jsem zjistila, že na komodě, kde stojí kříž Milosrdné lásky, už není ten kříž, ale že tam stojí jiný a je celý ze zlata. Pán Ježíš řekl: **„Barličko, chtěl jsem, abys viděla, jaký máš velký poklad.“**

16. 10. 2020

Viděla jsem hrůzostrašnou ruku d'ábla, jak k sobě prsty něco shrnuje. Pán řekl: **„Viděla jsi ruku satana, která se snaží z této situace, která je nyní ve světě, vytěžit co nejvíce.“** Viděla jsem i utrpení Aničky Tománové. Pán dodal: **„Abys viděla, Barličko, čím vším musela tato žena projít a jaká je nelehká cesta ke svatosti.“** Ukázala se mi i mladá řeholnice ve skleněné rakvi. Cítila jsem, že je to velká světička. Pán řekl: **„To jsi viděla sv. Markétu Alacoque. Přihlásila se vám takovým neobvyklým způsobem.“**

17. 10. 2020

Večer se mi začaly připomínat hříchy, kterých jsem se dopustila od svého raného dětství až do této chvíle. I když jsem se už dávno z nich vyzpovídala, zmocnil se mě strach, nepokoj a velká bolest srdce. Na mnohé jsem už dávno zapoměla, ale dneska mi byly znovu ukázané. Plakala jsem a prosila Boha o odpuštění. Jak jsem tak naříkala, objevila se přede mnou Boží ruka a vypustila černý písek.

18. 10. 2020

Ráno po mši svaté mi Pán Ježíš vzkázal: „**Barličko, tvoje hříchy byly už odpuštěny. To, co jsi měla, to jsou jen skrupule a pokušení zlého ducha, který tě chce znejistit a přivést do deprese.**“

Dneska byly velké demonstrace proti vládě. Večer Ježíš dodal: „**To je to, co jsi měla za 4 dny vidět. To je začátek nové revoluce.**“

19. 10. 2020

Měla jsem sen. S Valentínem jsem byla v nějakém neznámém městě. Chtěli jsme se v něm trochu projít, ale všude, kam jsme šli, bylo všechno zničené a nebylo co obdivovat. Také lavičky, na které jsme si chtěli sednout, byly ve špatném stavu a na každé byl papírek s oznámením, že každý, kdo si chce sednout, musí to místo po sobě i vymalovat. Všude se něco předělávalo a někde ještě víc bouralo. Všude byl nepořádek a zmatek. Lidé v tom městě žili v chaosu, ve strachu a ve velkém stresu. Turisté, kteří sem přicházeli, se neměli ani kde ubytovat, protože nic nefungovalo a také restaurace byly ve velmi špatném stavu. Hotely nebyly na tom o nic lépe. Člověk by nad nimi zaplakal. Do jednoho takového jsme i vešli, protože se o něm vyprávělo, že je nejlepší, ale ve skutečnosti to byla hrůza. Výtahy poškrábané, totálně zničené a ani dveře se na nich nedaly pořádně přivířit. Chtěli jsme do jednoho vstoupit, ale pokaždé, když jsme to chtěli udělat, přišel někdo, kdo velmi spěchal. Lidé, kteří

přicházeli, nosili samé kartónové krabice, dřevěné desky a pro nás nepochopitelné předměty. Někteří nenosili vůbec nic. Ti lidé stále přicházeli a já jsem za nimi přitlačovala výtahové dveře, protože bez této pomoci by se ani nepohnuli. Když výtah stoupal nahoru, celý se třásl a vydával nesnesitelný zvuk. S Valentínem jsme si řekli, že raději z toho hotelu odejdeme a přespíme venku. Ustlali jsme si u nemocnice, a když jsme si lehli, viděla jsem, jak se na budově zhroutila její hlavní šachta. Pán Ježíš můj sen vysvětlil takto: **„Barličko, to byl sen o Slovensku. Viděla jsi, jak byl zničený turistický ruch a služby s ním spojené. To, co jsi viděla, co lidé nosí do výtahu, to je ta pomoc, kterou dostávají podnikatelé od státu a jak je pro ně nedostačující. Ve špatném stavu bude i zdravotnictví. Ďábel bude dělat svoji práci. Bude ovládat vaši zemi skrze svoje služebníky. Modlete se za Slovensko a za váš národ.“**

21. 10. 2020

Když jsem se modlila, dívala jsem se na kříž Milosrdné lásky. Najednou jsem měla vidění. V okamžiku, když Pán Ježíš zemřel, viděla jsem, jak jeho duše přiběhla k Nebeskému Otcovi, který seděl na trůně. Klekl si před ním, hlavu si mu položil na klín a srdceryvně se rozplakal štěstím, že to zvládl, a tak splnil Otcovu vůli.

Ježíš řekl: **„Ano, Barličko, bylo to tak, jak jsi viděla.“**

23. 10. 2020

Kostely jsou zavřené. Až do této doby jsme mohli chodit v určeném čase na svaté přijímání a Valentín si mohl promluvit s Pánem Ježíšem, ale od zítra je to už jinak. Je zákaz vycházení. Dneska to byl poslední den. Chtěla jsem vědět, jak s ním bude Pán Ježíš mluvit.

Pán Ježíš řekl: **„V této mimořádné situaci k němu budu promlouvat z relikvie mého polibku a polibku mé Maminky nebo skrze online adorace. Je to jen po tu dobu, dokud se znovu neotevrou kostely.“**

Ukázala se mi muslimka v černé burce. Ježíš poznamenal: „**To byla křesťanka. I takto ženy končí, když nejsou pevné ve víře.**“

25.10. 2020

Viděla jsem, jak Ježíšova ruka drží ruku novorozeňátka. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, bylo ti ukázáno, že vítám každé dítě, které přijde na tento svět, protože tak se naplňuje Boží plán. Já požehnávám děti a každý, kdo přijme takovéto dítě, přijímá mě a Boží vůli. Proto i Já vítám a přijímám takové děti.**“

26. 10. 2020

Viděla jsem utrpení a mučení některých svatých. Nakonec mi byl ukázán sv. František z Assisi v klášteře, v kterém žil, a život v něm. Viděla jsem i to, že když byl napadán hříchem nečistoty, skočil do pichlavých růží, jen aby nezarmoutil Boha. Ježíš řekl: „**Barličko, bylo ti ukázáno, proč se svatí stali svatými, jak byli pevní ve svých postojích a jak odolávali hříchu.**“

Dneska mi Majka napsala svůj sen. Viděla lidi bez roušek. Drželi je v ruce nebo je měli pod bradou. Všichni byli šťastní. Bylo teplo, asi jaro, protože měli krátké rukávy. Proti ní šel jeden opoziční politik a zeptal se jí, jestli nepotřebuje pomoc. Jedna žena vyšla ze svého domu s rouškou na tváři. Když to viděla její kamarádka, zvolala: „Dej si dolů roušku, protože jinak to neskončí.“

Pán Ježíš poznamenal: „**Majka ve snu viděla, co mají lidé udělat, aby znovu získali svobodu a vymanili se z otroctví. To, co říká ten politik, je pravda. Chce pomoci lidem.**“

28. 10. 2020

Ve snu mi byla ukázána matka, jejíž dcera měla jít na nějaký zákrok, při kterém hrozilo, že zůstane neplodná. Řekla jsem jí, ať dceři vysvětlí, že

to není správné, ale ona nechtěla. Říkala mi, že ona ji nebude přesvědčovat, protože je to její život, a i tak by ji neposlechla. Já jsem to ale nevzdávala. Šla jsem za ní a mluvila jsem s ní o tom, jak je její rozhodnutí nerozumné. Aby si uvědomila, že možná už nebude mít děti, po kterých jednou zatouží. Nevím, o jaký zákrok šlo ani proč to chtěla udělat. Potom mi bylo ukázáno, že ta matka má ještě jednu dceru, která byla postižená. Neměla ani vlasy na hlavě, jenom sem tam. Neuměla ani mluvit. Vydávala ze sebe jen jakési pazvuky.

Pán Ježíš promluvil: „**V tomto vidění, Barličko, jsem chtěl ukázat na další vážný hřích, kterého se lidé dopouštějí, a to na dobrovolnou sterilizaci z obavy, že mohou mít poškozené děti. Zasahují do Božího plánu a raději volí tento těžký hřích, aby se vyhnuli případným dalším problémům v budoucnosti. Místo toho, aby to svěřili do mých rukou a důvěřovali mi.**“

29. 10. 2020

Měla jsem takové vidění. Byli mi ukázáni naši lidé, jak protestují před Úřadem vlády. Byla tma a samé výkřiky. Nad branou se objevil anděl a celý se rozzářil. Podívala jsem se na obraz Ježíšovy tváře a viděla jsem, jak z ní vyšlo zářivé kulové světlo, které se lehoučce přeneslo ke kříži Milosrdné lásky a odtud pomaličku ke mně.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, viděla jsi anděla, viděla jsi budoucnost, zasáhnu. Tím kulovým světlem jsem ti chtěl ukázat, že jsem tě zahrnul milostí, milosrdenstvím a láskou.**“

30. 10. 2020

Ve snu jsem stoupala nahoru vysokým strmým kopcem. Bylo to na Mariánské hoře v Levoči. Byla jsem až tak vysoko, že jsem viděla baziliku Navštívení Panny Marie. Kráčela jsem sama a byla jsem tak vyčerpaná, že jsem se doslova vlekla. V dále jsem zpozorovala, že za mnou přichází větší skupina lidí. Jak se tak ke mně přibližovali, slyšela jsem, jak reptají,

nadávají a vracejí se zpět. Volala jsem na ně, ať to nevzdávají, ale oni mě vůbec neposlouchali. Jak jsem tak z posledních sil stoupala vzhůru, spatřila jsem keř, na kterém byly zvláštní bobule. Malé, velké i droboučké. Ten keř nebyl pěkný, protože neměl žádné listy, ale ovoce bylo velmi chutné. Zakřičela jsem na lidi, aby se vrátili, že jsem našla jahody, které je posilní, ale nebrali mě vážně. Najednou mě doběhla Majka s Viktorou a ženou se zamlženou tváří a řekla: „Mami, vždyť to je moruše.“ Všechno jsme spolu očesaly a když jsme nabraly energii, podívala jsem se vpravo a zjistila, že je tam louka, po které se dá dostat zkrácenou cestou ke chrámu.

Pán Ježíš to vysvětlil: **„Barličko, tvůj sen byl o cestě k Bohu. Když člověk vytrvá a jde za ním, Bůh mu dá všechny milosti, aby došel do cíle. Kdo se vzdává a neprosí, nedojde do cíle. Jak jsi viděla, ne všichni tě budou poslouchat. Majka představuje tvoje děti a Viktorka tvoje vnoučata, co tě budou následovat. Ta žena se zamlženou tváří představuje všechny ty, co ti budou věřit. Moruše, to jsou duchovní dobra a milosti, které Bůh dává.“**

31. 10. 2020

Měla jsem takový sen. Byla jsem ubytovaná v nějakém hotelu. Když jsme se šli najíst, každý si musel zaplatit svoje jídlo. Zjistila jsem, že ve vedlejší jídelně se také platí, ale to jídlo je mnohem kvalitnější a chutnější. Pověděla jsem to lidem, kteří seděli u stolů, ale jen několik jich se mnou odešlo. Ostatní řekli, že jim stačí to, co mají, a že jsou spokojeni. Potom jsem měla takové vidění. V náručí jsem držela novorozeňátko. Bylo to moje dítě a bylo velmi slaboučké. Prosila jsem lékaře, aby mi ho zachránili, ale oni mu ještě víc ubližovali a chtěli mi ho dokonce i zabít. Když jsem to zjistila, tajně jsem ho vzala z místnosti, kde leželo, ovinula dekou a utekla s ním pryč s úmyslem, že si ho s Boží pomocí sama zachráním. V nemocnici to za chvíli zjistili a vyhlásili po mně pátrání. Všude mě pronásledoval nemocniční personál, a dokonce i lidé. Všude

byly kontroly a já jsem jen stále utíkala a schovávala se po různých tmavých ulicích, jen abych svoje dítě uchránila. Ježíš promluvil: „**Barličko, tvůj sen o jídle, byl sen o duši. Duše má stále postupovat a nespokojit se s tím, v jakém momentálním stavu je. Ti, co šli za tebou, to jsou ti, kteří chtějí postupovat dopředu. Ti, kteří zůstali, to jsou ti, co jsou spokojeni s tím, čeho dosáhli. To dítě, to je tvoje kniha. Viděla jsi, co způsobí.**“

1. 11. 2020

S Valentínem pracujeme na knize, aby mohla vyjít v elektronické podobě 8. 11. 2020 spolu s filmem Přátelé Eucharistie, jak si přeje Ježíš. Je s tím mnoho práce, protože manžel zjistil, že jsem napsala mnoho pravopisných chyb, které je potřeba odstranit, a dát knize i knižní podobu. Prosila jsem naše patrony, aby nám v tom pomáhali. Jak jsem tak prosila, vtom se mi najednou ukázal sv. Jan Maria Vianney.

Pán Ježíš řekl: „**Jan Maria Vianney vám chtěl ukázat, že je tu s vámi, že vám pomáhá, i když to přímo necítíte, že je to od něho.**“

Byla mi ukázána i tvář jednoho našeho politika. Najednou nabyla strašnou podobu. Jeho kůže byla jakoby hroší a jeho pohled plný zlosti, zloby a zákeřnosti. Ježíš promluvil: „**Viděla jsi jeho duši a to, jak je pokrytá impregnovanou hroší kůží. On se jen tak lehce nevzdá.**“

2. 11. 2020

Ve snu jsem se ocitla v nějakém velkém městě. Byla tam jakási pouť. Když jsme se ubytovali, začala velká zábava. Vyšli jsme ven na prostorovou zahradu, kde hrála hudba, a někdo zvolal, abychom tancovali. Nikdo nechtěl. Lidé říkali, že se už na to necítí, jiní zase, že jsou už na to staří. Pošeptala jsem Valentínovi, že začneme, a tak jsme i udělali. Postupně se k nám přidali i další, přičemž jsme se v kruhu smáli a měli velkou radost. Když jsme si šli zase sednout, zjistila jsem, že kuchaři mají nějaký

problém a že už nestihnou připravit večeři. Nabídla jsem se, že jim pomohu a připravím pro všechny svoji výbornou bramborovou kaši. Když ji lidé jedli, jedna paní zvolala: „Tohle že je výborná kaše? Vždyť se to vůbec nedá jíst.“ Ochutnala jsem ji a zjistila, že Majka do ní přidala ještě víc másla a smetany a že je vynikající. Ale žena jen frflala a naváděla všechny, aby ji nejedli, ale byli i tací, kteří ji neposlouchali, protože jim velmi chutnala. Když jsme si šli lehnout, uložili nás všechny do jedné velké místnosti, takže jsem mohla vidět, jak se mnozí chovají. Byl tam i jeden mladý manželský pár, který nemohl mít děti. Byli k sobě milí a stále si dávali polibky. Pomyslela jsem si, jak je to krásné, že se tak milují. Škoda, že nemohou mít dítě. Poprosím Boha, aby jim ho požehnal. Na chvíli jsem vyšla na chodbu a tam jsem slyšela dvě ženy, jak si říkají, že těm manželům, kteří si stále dávají polibky, nabídnou milé dvouleté děvčátko, které čeká na adopci. Hned jsem k nim utíkala, abych je upozornila, že jsem se doslechla, že je nějaké krásné děvčátko, které potřebuje rodiče. Ale když jsem jim to říkala, vůbec nebyli nadšení, dokonce jsem měla dojem, že je obtěžuji. Nechápala jsem to, protože tvrdili, že jsou v pořádku, v kterém jsou nahlášeni manželé, co projevíli zájem o adopci. Prosila jsem je, ať se jdou podívat na to děvčátko, protože jsem chtěla, aby se dostalo do rodiny, kde je láska, ale jen horko těžko jsem je k tomu přemluvila. Vzali mě s sebou a pověděli mi, abych na ně počkala, že si vezmou děvčátko a přijdou mi ho ukázat. Když se mladá žena ke mně vrátila, strčila mi ho do rukou a vykřikla: „To je ono. Už jste spokojená?“ „Jak je krásné,“ zvolala jsem, ale když jsem ho chtěla požehnat, všimla jsem si, že je to silikonová panenka. Manželé se mi začali smát, že jsem jim naletěla a jak jsem je pobavila. Tehdy jsem si uvědomila, že i když byli tito manželé v pořádku, ve skutečnosti to dítě nechtěli. Šlo jim jen o to, aby je lidé obdivovali. Pochopila jsem, že je to všechno jen divadlo.

Pán Ježíš můj sen vysvětlil takto: „Barličko, tvůj sen byl o životě. Ten tanec znamenal, že lidé nechtějí měnit svůj stereotyp, chtějí žít po

svém. To, co jsi v knize napsala, si přečtou, ale nebudou se tím řídit. Žena, která nadávala na kaši, představuje ty, co to nepřijmou a postaví se proti tomu. Ti mladí manželé, kteří se líbali, představují ty, co jsou falešní. Navenek se před lidmi prezentují v dobrém světle, aby je obdivovali, ale ve skutečnosti je to jen pozlátko. To, co skutečně dělají a co si myslí, je něco úplně jiného. Valentíne, Barličko, buďte opatrní před takovými lidmi, kteří vypadají velmi ideálně, protože ve většině případů to jen hrají a realita je úplně jiná.“

3. 11. 2020

Když jsem se přes den modlila, najednou jsem uviděla krásnou ruku, která vyšla z mého těla. Ježíš řekl: „**Barličko, to jsi viděla kousek své duše.**“ Slyšela jsem hlas: „*Marie Terezie.*“ A v tom okamžiku jsem ji viděla těhotnou. Ježíš dodal: „**Byla vzorem pro křesťanské rodiny.**“

7. 11. 2020

Dneska se mi ukázal ďábel ve skafandru. Nebyl to skafandr zdravotnický ani vesmírný ani vojenský, ba ani potápěčský, ale takový zvláštní. Na hlavě měl helmu, na které byla průhledná část jen přes čelo a oči. Ústa a nos měl zakryté. Díval se na mě těma strašnými, zlověstnými očima a nechtěl ode mě odejít. Kůži měl červenohnědou.

Ježíš promluvil: „**Barličko, bylo ti ukázáno, že ďábel v této době nespí, ale pracuje naplno. Využívá tuto situaci s koronavirem ke svým cílům. Zasévá strach, nepokoje a skrze vlivné osoby ničí a boří to, co lidstvo vybuchovalo.**“

8. 11. 2020

Ve snu mě probudil nádherný zpěv několika ptáčků. Nechápala jsem to, protože okno bylo zavřené, a ani mě nenapadlo, že by ten zpěv mohl jít zevnitř naší ložnice. Ale zjistila jsem, že je to tak a že musí být někde v

místnosti, ale nikde jsem je neviděla. Přistoupila jsem k oknu a na parapetu jsem uviděla malinký pár krásných barevných ptáčků, malými hlavičkami přivinutých k sobě, a o něco dál další pár. Pochopila jsem, proč jsem je neviděla. Jeden měl velikost jen 4 cm a ten druhý 2 cm. Pán Ježíš řekl: „Barličko, to byli nebeští ptáčkové, kteří ti byli posláni pro radost, abys slyšela kousek nebe.“ Potom ještě dodal: „Udělalí jste kousek dobré práce. Knihu Dotyky nebe pošlete jen těm, kteří ji budou žádat, protože kniha nemá být obtěžující, ale žádoucí. Valentíne, pošli členům Společenství tento vzkaz: Nedejte se strhnout davem a hysterií, která se nyní šíří po celém světě. Já držím nad vámi svoji ruku. Ničeho se nebojte, důvěřujte mi. Na všechno se dívejte pohledem víry. Promítněte si můj život a život mých pozemských rodičů od Gabrielova zvěstování až po moji smrt na kříži. Co všechno jsme museli prožít a jak jsme to s láskou přijímali jako vůli našeho Nebeského Otce. Tak i vy přijímejte svůj kříž s láskou a následujte nás. Neupírejte svůj pohled jen na svůj pozemský život, který vám uteče, ani nezpozorujete jak, ale zaměřte svůj zrak na život věčný. Vložte všechno do mých rukou. Já vás povedu tam, kam vás vést chci, do nebeského království. Důvěřujte mi. Mějte na paměti, že cestou do nebeského království je kříž a klíčem láska.“

9. 11. 2020

S Valentínem jsme šťastní, protože i když jsou kostely ještě zavřené, můžeme přijít do našeho chrámu a v době od 16. do 17. hodiny přijmout Eucharistii.

11. 11. 2020

Dneska jsme dostali mail od režiséra filmu Přátelé Eucharistie. Neví, zda nepochybil a nedopustil se hříchu, když v něm kritizoval současné směřování Církve.

Pán Ježíš mu vzkázal: „**Netrap se. U filmu jsi byl vedený Duchem Svatým. Černé jsi nazval černým, bílé bílým. Zobrazil jsi reálnou skutečnost. Její zamlžování je farizejstvím, které brání lidem hledajícím Boha vstoupit do Církve a vyprazdňuje kostely. Kde by dnes Církve byla, kdyby nebylo odvážných mužů a žen, kteří se postavili proti proudu a bránili její nauku a čistotu. Jen si vzpomeň na sv. Atanáše, sv. Kateřinu Sienskou a jiné svaté a také na hrdinství a odvahu Jana III. Sobieského, při osvobození Vídně. Šel s kůží na trh, tak jako moji poslové Valentín a Mária. Bude mnoho těch, co to přijmou, ale i mnoho těch, co se postaví proti. Označí tě za rozbíječe jednoty Církve, ale ty se netrap. Církev rozbíjí někdo jiný, kdo boří její samotné základy. Není důležité, co si o tobě budou myslet lidé, ale důležité je to, co si o tobě myslím Já, Bůh. Ty jsi můj milovaný syn.**“

12. 11. 2020

Měla jsem takový sen. Byla už noc a viděla jsem, že na Mariánské hoře v Levoči hoří chrám. Viděla jsem, jak se hasiči snaží uhasit oheň, ale nepodařilo se jim to. Bazilika Navštívení Panny Marie se zhroutila a dočista shořela.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, tvůj sen byl o stavu Církve na Slovensku. Ničí se její základy, které byly budované staletí. I když se bude duchovenstvo snažit to zastavit, nepodaří se jim to. Nyní už chápete, jak je toto moje dílo důležité.**“

Stále nám přicházejí maily. Lidé prosí o knihu, jiní za ni děkují. Posílají nám i pěkné dopisy, v kterých popisují, jak je oslovila, jak změnila jejich život a jak pomohla i jiným.

14. 11. 2020

Ve snu se mi ukázala jakási žena a řekla mi: „5.–6. ledna to dostaneš.“ Když se Valentín zeptal Pána Ježíše na moje vidění, Ježíš řekl: „**Ať Barlička čeká, dostane to.**“

15. 11. 2020

Měla jsem takové vidění. Dívala jsem se na velké světové setkání poutníků. Z tribuny se ozval hlas: „Vítám i všechny poutníky, kteří chodí do Medžugorje.“ Všichni, kterých se to týkalo, radostně zvolali: „Radujme se, protože zvítězila Panna Maria, Královna pokoje.“

Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že poutě do Medžugorje se obnoví.“**

Dneska náš pan farář vyhlásil, že už nebude akceptovat ty, co chtějí přijímat Eucharistii jen do úst, pokud k tomu nemají vážné zdravotní důvody. Jsme z toho velmi smutní. Budeme přijímat jen duchovně.

Ježíš nás utěšoval: **„Valentíne, Barličko, nebuďte smutní, trpět pro mě je krásné.“**

Napsala nám paní K... Za všechno nám děkovala. Byla nadšená z knihy Dotyky nebe, kterou právě dočítala. Velmi ji oslovila. Byla ráda, že se mohla stát součástí tohoto Božího díla. Další členka nám zase děkovala za naše modlitby a oběti, které jsme přinášeli za jejího drogově závislého syna, který byl ve velmi špatném psychickém stavu. Syn šel poprvé v životě ve svých 21 letech na svatou zpověď, což považuje za neuvěřitelný zázrak. Udělal to přesně na první výročí jejího a manželova zápisu do Společenství přátel Eucharistie. Ví, že je to dílo Pána Ježíše.

Pán Ježíš řekl: **„Ta paní, to je ten kontakt, který se vám až teď ozval. To je ten mail, Barličko, na který tě upozornil můj anděl, že ho dostaneš skrze setkání v Čechách.“**

Přichází nám mnoho mailů, v kterých nám lidé děkují, prosí o rady nebo modlitby. Uvedu z nich některé zajímavé otázky a odpovědi Pána Ježíše.

1. Jak je hypnóza škodlivá pro duši? Mám knihu Experimentální psychologie od Břetislava Kafky. Je to o výzkumu lidského podvědomí a snad i duše. Kdysi jsem to přečetl a začal jsem se i bát.

2. MUDr. Jonáš vymyslel metodu detoxikace, kterou s manželkou už delší dobu děláme jako pomoc a podporu proti nemocem. Není v tom

něco proti Bohu? Mělo by to být na základě fyzikálního měření rezonance kmitočtu.

3. V knize Dotyky nebe jsem se dočetla o tetování, které otvírá dveře dokořán zlému duchu. Náš syn se nechal tetovat a my jsme mu to ještě i zaplatili. Neměla jsem tušení, že je to nebezpečné. Co se nyní dá dělat, když už tetování má?

Pán Ježíš odpověděl na tyto tři otázky takto:

1. Kniha B. Kafky a hypnóza:

„Kniha je velmi škodlivá. Rychle na ni zapomeňte a zbavte se jí. Lidská duše je Boží dar. Je velmi vzácná, a proto je potřeba si ji chránit. Dát ji do područí jinému člověku, aby ji ovládal, je velmi nebezpečné. Nikdy to nedělejte. Hypnóza je v Božích očích nepřípustná.“

2. Detoxikace podle MUDr. Jonáše:

„Můžete ji dělat, neuškodí vám, jen se to nesmí stát závislostí, novým božstvem.“

3. Tetování:

„Tetováním se otevřela vstupní brána pro zlého ducha. Zavřít se nedá. Dá se jen hlídat, aby do ní nevstoupil, a když vstoupí, musí se odtud vyhnat. Co to znamená a jak to praktikovat? Nejlepší je, když to dělá člověk sám. Pokaždé, když má pocit, že činí zlo, že to není z jeho vlastní vůle, ale že ho ovládá zlý duch. Tehdy je potřebný auto-exorcismus.

Dělá se to takto: ‚Ve jménu Ježíše Krista, rozkazuji ti, zlý duchu, vyjdi ze mě ven, nech mě na pokoji, jdi do pekla a už se ke mně nikdy nevracej!‘ Zopakuje se to 9x. Hned potom je potřeba vzývat 3x Ducha Svatého: ‚Duchu Svatý, sestup z nebe, vstup do mého srdce a naplň ho svými dary a plody.‘ Nemusí se to říkat nahlas, stačí v myšlenkách.“

Panna Maria vzkázala jedné mladé ženě, kterou manžel neustále ponižuje a psychicky týrá, tato povzbuzující slova: **„Nebud’ smutná, moje**

milá. Přijímej všechno s láskou. Čím ti bude hůř na zemi, tím ti bude lépe v nebi.“

19. 11. 2020

Ve snu jsem se ocitla nad indiánským městem Machu Picchu. Viděla jsem, že to bylo pyšné město plné zlata, ale i plné hříchu. Potom se mně ukázal mladý indián a prosebně se na mě díval.

Ježíš řekl: „Barličko, viděla jsi jedno z pyšných, hrdých měst a kde je nyní. Chtěl jsem ti ukázat marnost a pomíjivost tohoto světa. Všechno se jednou skončí a pomine, jen věčnost zůstane. Proto vždycky upřete svůj zrak na věčnost. Mnoho lidí z toho města, které jsem ti ukázal, bylo zatraceno. Jen hrstka skončila v očistci. Mladý indián tě prosí, abys ho z toho místa vysvobodila, prosí o modlitby, protože tam ještě stále trpí. Volá o pomoc.“

22. 11. 2020

Dneska, na svátek Krista Krále, jsem měla takovéto vidění. Ocitla jsem se v nějakém kamenném chrámě. Měla jsem pocit, že to byla jeskyně. V něm bylo na mši svaté několik desítek kněží oblečených v bílém rouchu a několik lidí. Bylo mi ukázáno, že to jsou kněží věrní, upřímně milující Boha. Mši svatou sloužil biskup vyzdobený zlatem a bylo mi vnuknuto, že je to velký svatý. Když se mše svatá skončila, vyzval všechny duchovní, aby se posunuli ke zdi, z které byl vyvedený takový zvláštní vodovod. Každý si z něho napustil vodu do malého skleněného šálku a čekal, až k němu přistoupí biskup a udělí mu požehnání. Jeden z kněží mě nabádal k tomu, abych si vodu nabrala i já. Lekla jsem se, že nemám šálek, ale najednou mě napadlo, že ho mám v kabelce, a přesně tak to i bylo. Svatý postupně ke každému přistoupil, namočil si v jeho šálku prsty a udělil mu požehnání. Když požehnal Valentína i mě, vzbudila jsem se. Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, ten biskup byl jeden z vašich patronů.**

Požehnal věrné kněze ze Slovenska, kteří jsou věrní evangeliu, a požehnal i vás, protože i vy jste mu věrní.“ Dneska máme velkou radost. Byli jsme na mši svaté u premonstrátů v kostele Nejsvětější Trojice, kde jsme bez problémů dostali Eucharistii do úst. Proto jsme se rozhodli, že to bude náš druhý kostel, který budeme pravidelně navštěvovat, a to vždycky v neděli, protože i u dominikánů máme už problémy.

23. 11. 2020

Když jsem se modlila, v Božím oku se mi ukázala země. Nad ní jsem viděla stát mohutného anděla a pod ní obrovskou černou propast. Nakonec se mi na zemi ukázalo velké zelené srdce. Pán to vysvětlil: **„Až se zem očistí od zlého, nastane pokoj na zemi.“**

24. 11. 2020

Ve snu jsem viděla, jak jeden náš člen píše na Facebooku. Chceš číst krásnou knihu a krásný dodatek? Jestli ano, tak potom ti doporučuji knihu Dotyky nebe. Potom jsem slyšela hlas, který řekl: **„Ano, doporučuje ji.“** Nakonec mi byl ukázán anděl, jak chodí kolem katedrály sv. Alžběty. Pán Ježíš promluvil: **„Ano Barličko, tvoje kniha se mu velmi líbí, doporučuje ji. Anděl, kterého jsi viděla, chrání tento chrám před znesvěcením.“**

25. 11. 2020

Protože ne každý umí vyplnit Zápisný list do Společenství ve Wordu, Ježíš řekl, že může být i v e-mailové podobě nebo poslán poštou nebo skrze nějakého známého, který s vyplněním listu pomůže.

26. 11. 2020

Měla jsem sen. Byla jsem na nějakém setkání lidí, na kterém měl každý z přítomných povědět něco o sobě. Lidé většinou rozebírali banální věci

nebo svůj hříšný život, kterým se dokonce chlubili. I já jsem chtěla mluvit. Chtěla jsem jim povědět o Ježíšově díle a o milostech, které skrze toto dílo mohou získat, ale nikdo mě nechtěl poslouchat. I o svém životě jsem jim chtěla něco povyprávět, ale nepustili mě ke slovu. Nakonec se jeden z účastníků ozval a řekl: „Kdo z vás dokáže něco říct o této ženě, které jste doposud nedali možnost promluvit?“ Najednou se přihlásila jedna paní a tvrdila, že je z mojí rodiny. Že mě dobře zná, že jsem zlá, zákeřná, a vymýšlela si o mně samé nepěkné věci. Potom se ozval i jeden úplně potetovaný muž, který také tvrdil, že je z mojí rodiny, a vyprávěl o mně samé nemravné věci. Šla z něho taková hrůza, že jsem měla pocit, že je to sám ďábel. Tiše jsem všechno snášela, ty lži i intriky, a prosila jsem Boha, aby mi dal sílu vydržet to. Všichni na mě křičeli a častovali mě neslušnými nadávkami.

Najednou se otevřelo nebe, z kterého sestoupil anděl s lanem a zvolal: **„Chyť se, Barličko. Nyní jim všem ukážeš, jakou máš ochranu, bude to zázrak.“** Já jsem se chytila a anděl se mnou letěl přes moře, do kterého mě ponořil a znovu rychle vytáhl, abych se neutopila. Lidé se na to všechno dívali a mezi sebou si říkali, že to, co viděli, není vůbec žádný zázrak, ale jen náhoda. Nadále se na mě nenávistně dívali a vykřikovali o mě samé výmysly. Už jsem to nedokázala vydržet a rozplakala jsem se.

Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, to setkání, na kterém jsi byla, představuje běžný život lidí. Je nezajímavý a ani nebude zajímat váš život spojený s Bohem. I když uvidí zázraky, vždycky si najdou zdůvodnění, že to není zázrak, ale jen náhoda. Jen málokdo vám uvěří. Více je budou zajímat drby o vás a nactiutrhaní než váš zbožný život. Vaši příbuzní o vás také nebudou říkat pěkné věci, což jste už nejednou zažili. Ale neboj se, Barličko, v nebeském království z tebe mají radost.“**

Když jsem se modlila, slyšela jsem hlas: **„Barličko, pošli mailem svoji knihu do Austrálie a Jižní Ameriky. Tam se z tvé knihy zaradují.“**

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Tam bude nejvíce žádaná.**“

Řekl i toto: „**Valentíne, za tvoji věrnost ti dávám další milosti a dary, jaké, to poznáš později. Budeš je potřebovat.**“

27. 11. 2020

Valentín se zeptal Pána Ježíše, jak se dostane kniha Dotyky nebe do Austrálie a do Jižní Ameriky. Pán Ježíš odpověděl: „**Já to manažuji, Já se o to starám. Boží cesty jsou nevyzpytatelné.**“

Když jsem se modlila, najednou mi byl ukázán pater Filip Stajner na lůžku, jak trpí. Jak jsem se tak na něho dívala, na to jeho velké utrpení a bolest, spatřila jsem, že z jeho těla vystupuje umučený Ježíš. Pán promluvil: „**Barličko, ukázal jsem ti, jak tento kněz trpí. Viděla jsi v něm mě, ukřižovaného Ježíše. Pater je ukřižovaný.**“

29. 11. 2020

Dneska jsme s Valentínem zesmutněli. V chrámu u premonstrátů jsme byli upozorněni, že máme přijímat Eucharistii jen na ruku.

Ježíš řekl: „**Valentíne, Barličko, i když jste měli úmysl chodit do tohoto kostela, už sem nechoďte. Eucharistii budete přijímat v řeckokatolickém chrámu tak, jak vám to poradily ty dvě ženy z vaší farnosti, které také přijímají svátostným způsobem.**“

3. 12. 2020

Chtěla jsem vědět, jak je to s příslibeními. Mnoho věřících si totiž myslí, že když se modlí modlitbu, v které je kromě jiného příslibení, že nepůjdou do očistce, že se to také opravdu stane. Pán Ježíš to vysvětlil:

„**Samotné modlitby nikomu nezaručí, že půjde rovnou do nebe bez očistných trestů. Jen křesťanský život mu to může zaručit. Jak se tam dostat, to bylo pověděno skrze vaši vnučku Viktorku, která to poznání dostala od její Maminky:**

1. **Ti, co nechodí do kostela ani se nemodlí, nedostanou se do nebeského království.**
2. **Ti, co chodí do kostela, ale nemodlí se, nedostanou se do nebeského království.**
3. **Ti, co nechodí do kostela, ale modlí se, nedostanou se do nebeského království.**
4. **Ti, co chodí do kostela i se modlí, ale nemilují Ježíše, nedostanou se do nebeského království.“**

4. 12. 2020

Dcera Majka mi vyprávěla svůj sen: „Mami, stála jsi na vysoké hoře s knihou, kterou píšeš. Vedle tebe stál taťka. Pod tou horou byla obrovská masa lidí, která se na to dívala. Vlevo nahoře, kousek od vás jsem byla já, když tu najednou se ozval hlas Pána, který řekl: **„Nyní budou označena křížem přesná místa. Odhalím přesné místo, kde stál můj kříž.“** Místa se začala osvětlovat a já jsem do nich vsazovala vysoké dřevěné kříže. Vlevo byl kříž Narození, vpravo kříž Golgota a před vámi kříž Společenství přátel Eucharistie. Potom Pán dodal: **„Sledujte, jak v okolních zemích vichřice strhává kříže. Na Slovensku zůstane jen kříž Společenství.“**

Ta místa, do kterých jsem vsadila kříže, svítila zeleně a byla v tvaru kříže. Kříže byly stočené na stranu. Byla tam označená ještě dvě místa, která vypadala jako zhasnutá.“

Ježíš to vysvětlil: **„Majka měla prorocké vidění o stavu Církve a víry ve světě. Ty tři kříže znamenají toto: Na počátku bylo moje narození, potom moje vykupitelská smrt na kříži a nyní toto moje dílo na záchranu Církve a duší. Pandemie koronaviru zničí Církev, která je už i tak ve špatném a chatrném stavu, a víru v mnohých zemích, hlavně na západě. Skrže toto moje Společenství, které se bude šířit po světě hlavně skrže knihy Dotyky nebe, soustředím své věrné a oddané.“**

Vy, Valentíne, Barličko, jste jako moji poslové toto dílo začali a vaše dcera Majka v něm bude pokračovat a šířit víru, moje Boží narození a moji vykupitelskou obět' na kříži po celém světě. Ta dvě zhasnutá světla znamenají zničený kříž mého Narození a zničený kříž mojí Smrti. Ta osvětlená místa představují obrozenou Církev, kterou budou tvořit ti, které si shromáždím ve svém Srdci.“

5. 12. 2020

Když jsem se večer modlila, v Božím oku se mi najednou ukázala zářivá holubice. Třikrát nade mnou přeletěla a potom se mi ukázalo krásné světlo, z kterého vytryskly zářivé barevné jiskřičky a dopadly na mě.

6. 12. 2020

Dneska nad ránem se mi stala zvláštní věc. Vzbudilo mě silné světlo, které celou dobu vycházelo z obrazu Ježíšovy tváře a plavalo ke mně takovým zvláštním způsobem. Nejzajímavější na tom bylo, že jsem celou dobu měla zavřené oči a všechno jsem viděla tak, jako bych je měla otevřené. Viděla jsem komodu, nad ní ten obraz s Ježíšovou tváří a všechno, co na ní máme. Sochu Panny Marie, kříž Milosrdné lásky, relikvie svatých i ty květy, které u nich mám. Všechno přesně tak, jak to skutečně je. Nechápala jsem, jak je to možné. Když jsem otevřela oči, zjistila jsem, že je něco po čtvrté hodině. Hned jsem si vzpomněla na hlas, který mi jednou v noci řekl: „*Ve čtyři ráno.*“

Pán Ježíš promluvil: „Ano, Barličko, to je to, co se mělo stát ve čtyři ráno. To je to, co dostal Valentín. I ty uvidíš skryté věci. To je ten dar, který včera přinesl Duch Svatý.“

Maily stále přicházejí a také zápisové listy do Společenství. Mnozí prosí o rady. Napsala nám i jistá členka Společenství. Je smutná, protože pan farář její rodinu a rodinu její sestry nazval sektáři, a to jen proto, že odmítají přijmout Eucharistii na ruku. Prosila o radu.

Pán Ježíš řekl: „Tímto zjednodušeným přístupem se dá nazvat sektou všechno, co jen chcete. Je emeritní papež Benedikt XVI. sektář? Je prefekt pro liturgii a svátosti kardinál Sarah sektář, protože vyzval biskupy, aby nešířili podávání Eucharistie na ruku, protože je to satanovo dílo? Jsou všichni ti biskupové, kardinálové a duchovní otcové, co toto dodržují sektáři? Je Společenství přátel Eucharistie, které hlásá a šíří úctu k Eucharistii, a kněží a řeholníci, kteří jsou v něm, sektou? Potom můžeme podle toho každé církevní společenství nazvat sektou, ať už je to společenství Srdce Ježíšova, Neposkvrněného Srdce Panny Marie, růžencová společenství a jiná společenství, protože ne každý člen Církve vyznává to, co oni.“

8. 12. 2020

Napsal nám pan Vladimír z Čech. Nabídl se, že nám vytvoří internetovou stránku pro Společenství. Velmi se z toho s Valentínem radujeme, protože to otevře bránu do celého světa.

9. 12. 2020

Dneska ráno ke mně přišla duše asi 50letého muže, který ke mně promluvil: „Pan farář v jedné vesnici špatně vysvětluje, že Ježíš je náš Pán. Špatně to vysvětluje i kněz v další vesnici. Jestliže je Ježíš náš Pán, tak proč potom dávají Eucharistii na ruku a kárají ty věřící, kteří ji chtějí přijmout to úst?“

Pán Ježíš promluvil: „**Činí tak, protože neposlouchají mě, Boha, ale poslouchají člověka.**“

14. 12. 2020

Měla jsem sen. Viděla jsem velké setkání lidí, na kterém byl přítomný i předseda jisté strany. Dívala jsem se na něho zezadu. Stál za řečnickým pultem a něco jim vyprávěl, přičemž ho všichni pozorně poslouchali. Pán

Ježíš poznamenal: „**Lidé se začínají vzpamatovávat a začnou ho poslouchat.**“

15. 12. 2020

Pan Vladimír s láskou pracuje na naší internetové stránce.

Ježíš mu vzkázal: „**Vladimíre, stal ses významnou součástí tohoto mého díla. Skrze tebe se mu otevře cesta do celého světa. Moje požehnání a milosti tě budou provázet celý tvůj pozemský život. Velká bude tvoje odměna na věčnosti.**“

22. 12. 2020

Ve snu se mi ukázala mladá žena, která měla hrudník z kartonu. Na zádech měla díru. Ježíš to vysvětlil takto: „**Ten karton představuje imunitu člověka, která vás chrání. Tak jako karton časem slábně, tak věkem slábně i imunita člověka. Ale jsou i mladí lidé, kteří mají oslabenou imunitu. To je ta díra v kartonu.**“

23. 12. 2020

Ježíš k nám promluvil těmito slovy: „**Spínejte ruce k nebesům, aby se lidstvo obrátilo k Betlémské hvězdě a k tomu, co přináší, aby všichni viděli a slyšeli.**“

24. 12. 2020

Napsala nám jedna členka Společenství, že pan farář vyzýval věřící, aby neposlouchali nás, ale biskupy, že jsme sektáři a že mají přijímat na ruku, a ne do úst. Pán Ježíš jí vzkázal: „**Církev je krizí Eucharistie rozdělena na dva tábory, na liberální a konzervativní. Záleží jen na svobodné vůli duchovních, do kterého proudu se zařadí. Když slepý pastýř vede slepé ovce, padnou do jámy. Když slepý pastýř vede ovce, které vidí, ty se jámě vyhnou a nepadnou do ní. Nadarmo budou na pas-**

týře bečet, aby tam nešel, nebo spadne do jámy, on neposlechne jejich hlas a do té jámy spadne. Když pastýř, který vidí, vede at' už slepé, nebo vidoucí ovce, nikdo z nich do jámy nespadne.“

25. 12. 2020

Ukázala se mi ruka se sevřenou pěstí.

Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barličko, budete bití a budete dostávat údery a rány tak, jako jste to zakusili včera.**“

26. 12. 2020

Dceři Majce se ve snu ukázal Carlo Acutis a řekl: „*Co se divíš, vždyť jsme rodina.*“ Pán promluvil: „**Ano, jste, skrze Eucharistií.**“

28. 12. 2020

Napsal nám pan Jaroslav. Volal mu jeden řeholník z jistého kláštera. Kniha Dotyky nebe se mu líbí, chválil ji, až na jeden moment. Nedokáže si vysvětlit křty dětí, které nežijí v tomto hmotném světě. Ptá se, jak se může jednat o křest v pravém slova smyslu, když křest má vykonávat kněz na živé osobě, a to pomocí vody.

Ježíš mu to vysvětlil takto: „**Pokud novorozenec, neviňátko, z nějakého důvodu zemře, jaký je rozdíl mezi tím, jestli byl pokřtěný, nebo nebyl pokřtěný? Duše pokřtěného jde přímo do nebeského království, do květové krajiny. Duše nepokřtěného jde též přímo do nebeského království, ale už do stonkové krajiny. Pokud zemře dítě v nízkém stádiu těhotenství, at' už při spontánním potratu, nebo interrupci, jeho duše jde přímo do nebe, do stonkové krajiny. To je ta Boží spravedlnost. Ale já jsem i milosrdný Bůh. Takovým neviňátkům nebyl umožněn svátostný křest, protože nebylo co křtít. Když rodiče touží po tom, aby jejich potracené dítě bylo pokřtěné, umožním jim to už ne svátostným křtem, ale duchovním. Musí být provedený tak jako svátostný v chrámu před tváří živého Boha. Může ho**

provést duše ve stavu milosti, hned po přijetí Eucharistie. Musí požádat o křest a Já skrze tuto osobu, tak jako při svátostném křtu skrze kněze, pokřtím dítě ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého duchovně. O křest může žádat i jiná osoba ve stavu milosti, nemusí to být jen rodič, protože k dětem po interrupci se rodič obyčejně nehlásí. Dávám tuto milost, aby i tyto zavržené děti tady na zemi měly stejné podmínky jako ty, ke kterým se rodiče hlásí.“

Pán Ježíš dodal: „Barličko, napiš do knihy, jak to děláš ty.“

Děti křtím při každé mši svaté. Dělám to takto: Kleknu si a říkám tato slova: „Můj milovaný Bože Otče, Synu a Duchu Svatý, nyní jdu pokřtít všechny potracené dětičky a všechna zemřelá nepokřtěná nevinátka.

Všechny chlapečky jménem Adam a všechna děvčátka jménem Eva. Prosím Tě, Bože, přijmi ode mě tento křest. Všichni potracení chlapečkové Adamové a všechna zemřelá nepokřtěná nevinátka chlapečkové Adamové, já vás křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen. Všechna potracená děvčátka Evy a všechna zemřelá nepokřtěná nevinátka děvčátka Evy, já vás křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.“ Přitom je požehnávám.

Chtěla jsem vědět, jestli jsou v nebi i holohlaví a kde žijí.

Pán Ježíš řekl: „**Jsou, žijí ve stonkové a nektarové krajině. Jsou to ti, kteří si na zemi holili hlavy. Patřilo to k jejich identitě. V květové a listové krajině mají vlasy všichni, protože vlasy jsou v nebi největší ozdobou, proto je mají za odměnu i ti, kteří si hlavy holili.**“

29. 12. 2020

Znovu jsme dostali mail od pana Jaroslava. Řeholník, který se ptal na křest, má další otázku. Další věc mu vrtá hlavou. Jak je to se stvořením duše ještě předtím, než je spojena s tělem. Myslel si totiž, že duše je těsně identicky spojená s konkrétním tělem, že se s ním tvoří současně, a tak se tvoří už kompletní člověk, a ne tak, že jedna jeho část se tvoří v nebi a až potom druhá na zemi.

Pán Ježíš to vysvětlil: „Tvůrcem života je Bůh, a ne člověk. Bůh dává a bere život komu chce a kdy chce. Proto jsou rodiny, které mají mnoho dětí, a rodiny, které nemají žádné děti, i když se o to jakkoliv snaží. Život nevzniká jen fyzickým spojením buněk, ale tehdy, když mu Bůh vdechne nesmrtelnou duši. Viktorka viděla duše ještě nenarozených dětí, které jsou v krajině ještě před nebeským královstvím, v Samientu. Tam Bůh duše tvoří a wpisuje do nich Boží zákon. Pokud se Bůh rozhodne, že daruje nový život, vdechne tuto duši do fyzického spojení ženských a mužských buněk, a tak vznikne nový život. Osud takto stvořeného člověka je nejistý, protože je ovlivněný mnoha faktory, jako jsou genetická výbava, výchova, vliv okolí atd... Všechno záleží na svobodné vůli člověka, do které Bůh nevstupuje. Dává člověku milosti, dary a plody Ducha Svatého, ale člověk o svém osudu rozhoduje sám. Bůh má ale s lidstvem záměry a potřebuje k tomu lidi, kteří budou bezvýhradně plnit jeho vůli. Viktorka viděla v nebeském království duše, které měly zamlžené tváře, tzv. obláčky, to jsou duše připravené na plnění Božích záměrů. Tyto lidi poznáte, protože jsou jiní. Je neovlivňuje okolí a výchova, ale oni ovlivňují své okolí svou svatostí a svým zaměřením na Boha. Oni jsou vedeni přímo Bohem skrze Ducha Svatého a bezvýhradně plní Boží vůli. V životopisech svatých najdete plno takových duší, ať už je to Jan Maria Vianney, Pater Pio a jiní. Bůh tyto duše vdechuje komu chce, kde chce a kde to potřebuje na to, aby se plnily jeho záměry.“

30. 12. 2020

Když jsem se modlila, objevilo se přede mnou Boží oko a v něm tři zářivá bílá kulová světla, z kterých vycházela láska. Potom jsem v něm uviděla naši planetu, nad kterou létala zářivá bílá holubice. Viděla jsem, jak létá nad některými státy, i to, že všude, kde přeletěla, se rozzářila i krajina.

Ale v zápětí za ní letěl velký černý pták, který všechno zničil. Nakonec se mi ukázala černá gorila, z které šla hrůza.

Pán Ježíš promluvil: „**Ano, Barličko, navštívila tě láska. Trojjediný Bůh ti ukázal, že všude, kde jde Duch Svatý, jde i d'ábel, aby zničil to, co Duch Svatý zaseje. Gorila představuje mocné tohoto světa, kteří se snaží skrze zkorumpované vlády ovládnout lidstvo na celé zemi.**“

Rok 2021

1. 1. 2021

Nad ránem, byla ještě tma, ze stropu ložnice vyšlo velké zářivé světlo podobné křišťálové kouli. Pomalu padalo na orchideje a odtud se lehounce vznášelo směrem k soše Panny Marie. Přistálo na jejím lůně a v tom okamžiku socha ožila, přičemž z ní vycházelo Boží Světlo, a nakonec se rozzářil i malý Ježíšek, kterého drží v náručí. To světlo bylo tak krásné, že se to nedá popsat. Pochopila jsem, že Bůh mi chtěl ukázat, jak se to všechno stalo.

Ježíš promluvil: „**Barličko, na tomto výjevu ti bylo ukázáno, jak to všechno probíhalo. Jak Duch Svatý sestoupil z nebe, jak vstoupil do lůna mé Maminky, jak mne počala a jak se stala Bohorodičkou. Přechod světla skrze květy znamená, že od této chvíle ji budou oslavovat všechny národy světa. Od této chvíle ji budou oslavovat, uctívat a velebit všechny národy země.**“

2. 1. 2021

Ve snu se mi ukázala duše ženy, o které vím, že je už v nebi. Na nohou měla nové kožené kozačky. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, bylo ti ukázáno, že se přestěhovala na lepší místo, že vaše modlitby a oběti, které jste za ni přinesli, byly přijaté.**“

3. 1. 2021

Dcera Majka mi dnes vyprávěla svůj sen. Říkala: „Mami, dnes se mi zdálo o našem zesnulém knězi otci Jurajovi. Dal mi knížku, ve které bylo věnování: Mé milé Majce, milé Aničce, Valentínovi a Márii. Byla to knížka bílé barvy se světle modrými vlnkami a na ní napsal: Chlapec, který si hrál s Bohem. Já takovou knížku doma mám, je o svatém Gerardovi, ale má jiný obal. Pak mi otec Juraj řekl, abych mu přišla oznámit,

jestli je vše v pořádku, že mě bude čekat. Vyšla jsem na neznámou ulici a hledala jsem ho v řadě zaparkovaných aut. Hned jsem ho našla. Seděl ve velkém černém autě, zamávala jsem mu a on mi pokynul hlavou. Potom vše najednou zmizelo. Když jsem znovu otevřela knihu, viděla jsem, že tam bylo perem napsáno věnování od Juraje.

Pán Ježíš sen vysvětlil takto: „**To, že vám tento kněz donesl knížku, znamená, že jste jeho poslové, kterým budu dávat vzkazy pro lidstvo, a že to Já s vámi hovořím. To, že se otec Juraj ptal, jestli je vše v pořádku, znamená, jestli jste vzkaz pochopili. Sv. Gerarda si můžete dát mezi své patrony.**“

5. 1. 2021

Viděla jsem dvě černé koule, jak dopadly na komodu na živé květy a pomalu padaly, až se rozplynuly. Pán Ježíš řekl: „**Ďábel se hněvá, že mně a mé Mamince dáváte živé květy a že tak oslavujete Boha.**“

Během modlení jsem upozorovala, že socha Panny Marie pláče. Prosila jsem Valentína, aby se zeptal Pána Ježíše, co se stalo.

Ježíš řekl: „**Valentíne, ty nevíš, proč pláče má Maminka? Pláče nad tím, co se děje na Slovensku a co všechno se musí ještě stát, aby lidé pochopili, co je správné a co mají dělat. Pláče nad svými věrnými, kteří tápou, nevědí, co mají dělat, a dávají se svést médii a politiky, kteří je táhnou do zkázy.**“

6. 1. 2021

Vzbudil mě hlas, který řekl: „**Barličko, dnes dostaneš z nebe tři vzkazy, ze kterých budeš mít radost.**“

Vzkazy jsem dostala večer, přicházely postupně po hodinách.

1. ***Koronavirus je celkem obyčejný virus, kterého se nemusíte bát.***
2. ***Přestaňte počítat a všechno bude čisté.***
3. ***Musíte se naučit s ním žít.***

7. 1. 2021

Ježíš k tomu dodal: „**Barličko, ty vzkazy, to je to, co jsi měla dostat 6. ledna.**“

Majka mi dnes říkala: „Mami, včera jsem měla takový sen: Viděla jsem záři, ve které stál Ježíš a při něm několik lidí, jak si s ním vyprávějí. Ke skupince přistoupila starší paní a zeptala se jich, co to dělají. Otočil se k ní muž, který byl nejbliže u Pána, a osopil se na ni, ať neotravuje, copak nevidí, že si vyprávějí s Bohem? Žena zesmutněla, protože tomu opravdu nerozuměla, zřejmě byla ateistka. Potom jsem viděla, jak se ta paní, když už tam nikdo nebyl, znovu vrátila, postavila se před Ježíše a zeptala se ho: „Ježíši, budeš i mým přítelem?“ K Pánovi příběhlo také nějaké malé dítě a chtělo od něho obrázky. Nakonec se mi ukázaly čtyři vysokánské skleněné hranoly, ve kterých byly krásně namalované výjevy ze života lidí, různé postavy, zvířata i věci. Najednou dal Bůh pokyn, aby se ty hranoly spojily, a poté vznikl jeden velký obraz, ze kterého vystoupila hlava černobílého živého telete. Lekla jsem se, protože jsem si hned vzpomněla na biblické zlaté tele.“

Pán Ježíš promluvil: „**V Majčině snu bylo ukázáno, jak věřící svou pýchou odhání ode mě ty, kdo mě hledají. Ale ten, kdo mě hledá, ten mě najde. Věřící by měli svou pokorou a porozuměním ke mně lidi přivádět, a ne je odhánět. Ve víře máte být jako dítě, které ke mně přichází v plné důvěře, bez podmínek a bez výhrad. Ty hranoly představují novodobá božstva, která si lidé vytvářejí. Na prvním místě již není Bůh, ale člověk, příroda, požitky, pohodlný a lehký život, a když to dáte dohromady, připomíná to biblické zlaté tele.**“

8. 1. 2021

Když jsem se modlila za kněze, vyšlo z obrazu Ježíšovy tváře Boží Světlo a pomalu připlulo až ke mně. Potom mě celé objalo.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, bylo ti ukázáno, jak je Bohu milá modlitba za Boží služebníky. Také jsem ti chtěl ukázat, jak tě mám rád.**“

Potěšit tě a uklidnit, aby ses neznervózňovala nad tím, co se děje ve světě, ale abys upřela svůj zrak na mě.“

10. 1. 2021

Ve snu jsem byla s Valentínem na nějakém velkém setkání. Mezi lidmi jsem spatřila dva vysoké černé muže, kteří když si nás všimli, se rozhodli, že nás zabijí. Všude za námi slídili a vyhledávali různé možnosti, jak se k nám co nejlíže dostat a vykonat ten strašný čin tak, aby je přitom nikdo neviděl. Poznala jsem jejich smýšlení, proto jsem chytila Valentína za ruku a začali jsme spolu utíkat.

Chtěli jsme se skrýt v hotelovém pokoji, v takovém, o kterém nebudou nic vědět, ale nedařilo se nám. Byli nám neustále v patách. Běželi jsme do jídelny, do kuchyně, všude tam kde bylo hodně lidí. Věděla jsem totiž, že v davu nám neublíží. Pronásledovali nás i u výtahu, na chodbě, kam jsme se jen hnuli, dokonce i venku. Manželovi jsem říkala, že se musíme dostat k hotelovému personálu a vysvětlit jim, co se děje, že potřebujeme ochranu a ubytování, které nebude odhalené, že jsme pronásledováni a že nás chtějí zabít. Majitel hotelu nás vyslechl a provedl nás tajnými chodbami do pokoje. Na dveřích bylo napsáno: Tady bydlí Jan Maria Vianney.

Pán Ježíš promluvil: „Valentíne, Barličko, otevřeli jste se světu skrze média a stali jste se známými. Budete mít své příznivce, ale i odpůrce, kteří vás budou pronásledovat a napadat, ale nebojte se, vaši patroni vás ochrání.“

12. 1. 2021

V noci jsem nemohla usnout. Trápila jsem se pro neustále vyhlášený lockdown. Už jsem z toho velmi unavená. Prosila jsem Boha, aby mi v tom trápení pomohl a aby mi dal sílu.

Najednou ke mně přišel anděl a ve skleněném hrnku mi přinesl nápoj, který jsem vypila.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, prosila jsi, dostala jsi. Já poslouchám, o co prosíte.**“

13. 1. 2021

Měla jsem sen. Ocitla jsem se ve velkém divadle. Hrál tam orchestr s dirigentem, kterému všichni tleskali. Neviděla jsem mu do tváře. Potom jsem se ocitla na ulici, po které kráčel ten slavný orchestr se světoznámým dirigentem, kterého se lidé nemohli dočkat. Tleskali mu, smáli se a radovali z toho, že ho vidí. Všichni měli velkou radost a také on byl radostí celý bez sebe. Podívala jsem se a spatřila, že za rohem ulice, ke kterému se blížil, stáli dva malí chlapci. Tomu většímu bylo asi pět let a tomu menšímu tři. Starší chlapec držel v obou rukách skleněné poháry s vodou a čekal, kdy už se ten dirigent k němu přiblíží, aby mu je podal. Když to chtěl udělat, probudila jsem se. Potom jsem měla ještě jedno vidění. Stála jsem před naší manželskou postelí, na které byla kupa nevyžehleného prádla. Byla tak velká, že by se vešla do jedné menší vlečky. Nechápala jsem, kde se vzala, vždyť stále pravidelně žehlím.

Pán Ježíš řekl: „**Ten orchestr, to všechno je jenom divadlo, a realita je jiná. Mnozí lidé hrají divadlo, ale jejich život je jiný. Ta kupa prádla představuje duše, které ti, Barličko, přibývají. Duše, za které máš přinášet oběti.**“

I naše dcera Majka měla sen. Říkala mi: „Mami, viděla jsem, jak se Slovenskem řítí tornádo. Viděla jsem, jak se přibližuje, proto jsem rychle sebrala děti a vběhly jsme do domu. Před tím velkým tornádem se na nás řítilo i jedno menší, také velmi ničivé. Venku zůstala spoušť, popadané větve, listí, povalené stromy, dokonce i střechy na domech. Když nastalo ticho, lidé vycházeli ven a tvářili se, jako by se nic nestalo, jako by bylo jenom po obyčejné bouřce. I děti si radostně hrály, poskakovaly, smály se a jejich rodičům vůbec nevadilo, že je všude spoušť.“

Pán Ježíš její sen vysvětlil takto: „**Všechna ta nařízení a opatření zničí Slovensko, jako by se přes něj přehnalo tornádo. Lidé budou šťastni, až to všechno skončí a začnou nový život.**“

Majce se ve vidění ukázal i jeden mladý zamilovaný pár. Všechno mezi nimi vypadalo pěkně a všechno bylo v pořádku až do chvíle, než mladík pozval děvče domů. Když k nim přišla, vešel do pokoje jeho otec v uniformě a ona zjistila, že je to diktátor, kterého dcera poznala.

Ježíš řekl: „**Tento diktátor zničil svoji zemi a svůj národ. I vy dnes máte na Slovensku takovou diktaturu. Ten mladý zamilovaný pár představuje všechny mladé lidi, kterým opatření a nesmyslná nařízení zničily vztahy.**“

15. 1. 2021

Přemýšlela jsem nad tím, jak nám Pán Ježíš řekl, že modlitbami a obětmi můžeme přispět k tomu, že duše, která je už v nebi, může být přestěhována nejen na lepší místo, ale dokonce i do lepší krajiny. Jelikož už vím, že v květové krajině žijí věrní a nejvěrnější, v listové ti, kteří nebyli ve všem věrní, a ve stonkové a nektarové duše, které byly nevěrné, chtěla jsem vědět, jestli chápu správně, že duše, které žijí v krajině nevěrných, nemohou být přestěhované do krajiny, kde žijí duše, které nebyly ve všem věrné, ale jenom na lepší místo ve své krajině, krajině nevěrných.

Ježíš mi po Valentínovi vzkázal: „**Správně jsi to pochopila, Barličko. Duše ze stonkové krajiny, která je pro nevěrné, nemůže být přestěhovaná do listové krajiny, která je pro duše, které mi nebyly ve všem věrné. Stejně tak nemůže být duše z listové krajiny, která je pro duše, které mi nebyly ve všem věrné, přestěhována do květové krajiny, která je pro věrné a nejvěrnější. Pokud se někdo po celý svůj život modlí za duši, která je například v nektarové krajině, taková duše může být přestěhovaná do stonkové, protože i to je krajina pro nevěrné, ale dál už jít nemůže.**“

Když se modlí za duši, která žije v listové krajině, taková duše může být přemístěna do lepší krajinky, protože tato krajina se dělí na další krajinky podle druhu listů. Pokud se člověk modlí za duši, která je v květové krajině, může ji svými modlitbami a obětmi dostat do lepší krajinky v této krajině, protože i tato se dělí na další podle druhů květů. Výjimkou jsou jenom potracené děti a nepokřtěná zemřelá neviňátka, které mohou křtem přejít ze stonkové krajiny do květové.“

16. 1. 2021

Když jsem se dnes modlila, najednou jsem se podívala na cestu, po které se obrovskou rychlostí řítí místo auta oheň. Pak jsem viděla nějaké tmavé obydlí z kamene, jakoby nějakou stáj, ale nebyla to stáj. Zpozorovala jsem, jak tam někdo vešel, a podle některých věcí, které tam byly, jsem pochopila, že je to pro lidi.

Pán Ježíš řekl: „Barličko, oheň, který ti byl ukázán, je ten oheň, který jsem přišel vrhnout na zem. Byl rychlý, protože se bude šířit velmi rychle. Maštal představuje chudobu. Mnozí lidé na Slovensku přijdou o střechu nad hlavou. Viděla jsi, co je čeká.“

19. 1. 2021

V noci ke mně opět přišlo krásné Boží Světlo. Najednou mi někdo z něho podal plnou naběračku chutné slepičí polévky, kterou jsem hned zhltila. Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, vidím, že se trápíš tím, co se děje ve světě a také u vás na Slovensku. Prosila jsi mě o sílu a Já jsem ti ji poslal.“**

23. 1. 2021

V Božím oku jsem viděla skupinku Korejců. Zdálo se mi, jako by to byla nějaká rodinka. Dívala jsem se na sedícího muže a jeho dvě dospívající

děti, chlapce a děvče. On se smutně díval do dálky a děti na něho, jako by se ho chtěly něco zeptat. Pak mi byl ukázán jistý náš politik. Měl tis-kovku. V rukách držel důležitý papír, který měl být důkazem toho, že jeden náš vysoce postavený politik zaprodal národ.

Ježíš řekl: „**Ti Korejci tě prosili o pomoc. Byla to rodinka korejských křesťanů. Barličko, politik, který ti byl ukázán, nejvíc přispěje k pádu vlády.**“

25. 1. 2021

Během modlitby za všechny potracené dětičky, mi byly ukázány nožičky novorozeněte. Pán Ježíš to vysvětlil: „**To byly nožičky potraceného děťátka.**“

Během modlení za všechny týrané a nechtěné dětičky mi bylo ukázáno asi čtyřleté dítě jakoby s bahnem na tváři. Pán Ježíš dodal: „**I za takové se modlíš, Barličko. To bylo nechtěné dítě s poškozenou tváří.**“

26. 1. 2021

Jelikož nechodíme na mše svaté a ani se nezpovídáme, protože kostely jsou pro veřejnost pozavírané, rozhodla jsem se, že si očistím svou duši před relikvií polibku Pána Ježíše a jeho Maminky. Jen co jsem vyznala své hříchy, rozzářila se relikvie polského kněze Zbignieva Strzalkowského pak Kateřiny Sienské, a nakonec se po celé ložnici na různých místech pohybovala zářivá světýlka, přičemž se lehoučce vznášela po celém pokoji. Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, vaši patroni měli radost, že sis očistila duši. Polský kněz ti udělil rozhřešení.**“

Na chvilku jsem si lehla s tím, že si trochu odpočinu, a vtom se přede mnou objevila zatracená duše. Viděla jsem, jak padala do hluboké propasti a jak hrůzou vrískala. Byla celá popelavá, neměla ústa, ani oči, jen jakési díry. Bylo to strašné. Pán Ježíš poznamenal: „**Viděla jsi, jak odchází zatracená duše do svého nového domova.**“

27. 1. 2021

V noci jsem měla zvláštní zážitek. Probudila jsem se a hleděla skrze okno na oblohu. Jak jsem ji tak pozorovala a jak jsem se tak na ni dívala, zjistila jsem, že měsíc poskakuje a neustále mění svou polohu. Nejprve jsem se vylekala, že se mi něco stalo s očima, ale když jsem se podívala jiným směrem, zjistila jsem, že všechno je v pořádku a že to, co vidím, je tančící měsíc. Na chvíli se zastavil a rozzářil až tak, že mě málem oslepil. Z té záře se najednou vynořila nádherná světelná modrá koule velikosti měsíce, která neustále vcházela do jeho nitra a zase z něho vycházela. Pak měsíc zase poskakoval po obloze sem a tam a úkaz se opakoval, přičemž ta modrá koule se pohybovala v různých vzdálenostech od měsíce, který stál na svém místě. Pochopila jsem, že takto to bylo i ve Fatimě, že lidé si mysleli, že na ně padá slunce, a přitom na ně letěla jenom světelná koule.

Pán promluvil: **„Barličko, byly ti ukázány Boží zásahy a Boží úkazy, abys viděla a pochopila, jak se to děje. Ano, tak to bylo také ve Fatimě.“**

29. 1. 2021

Když jsem se chtěla podívat na nejnovější zprávy na YouTube, najednou se mi objevila různá videa, kde matky, které měly poškozené děti, ukázovaly, jak je milují a s jakou láskou se o ně starají.

Pán Ježíš poznamenal: **„Velká odměna je čeká v nebi, protože přijaly Boží dar.“**

30. 1. 2021

Dnes jsem viděla, jak z nohou Pána Ježíše Krista a z hlavy Panny Marie vyzařovalo světlo a všechno kolem nich bylo jakoby ponořené v krvi. Ježíš řekl: **„Svou obětí na kříži a prolitou krví očistím tento svět a budu k němu milosrdný. To udělám na přímlovu své Maminky, ke které se tolik lidí utíká a prosí ji o pomoc.“**

31. 1. 2021

Viděla jsem, jak přes okno naší ložnice vešlo zářivé kulové světlo a lehoučce se vznášelo přes celý pokoj. Potom vešlo do obrazu Turzovské Panny Marie, a nakonec mi byla ukázána celkem obyčejná jednoduchá žena. Najednou k ní někdo přistoupil a položil jí na hlavu průhledný závoj, a to tak, že jí přitom překryl celou tvář.

Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barličko, vaše osvícení a obrácení přišlo skrze Turzovskou Pannu Marii. Všechny milosti a dary, které jste dostali a dostáváte, vám vyprosila Ona. Proto na to nezapomínejte. Děkujte jí a stále se k ní s důvěrou obračejte, a jen co to bude možné, naplánujte si také cestu k ní a udělejte jí radost. Na zahalené ženě se závojem jsem chtěl ukázat, že ženy mají být cudné, a ne vyzývavé a budící pohoršení.**“

4. 2. 2021

Během modlení se mi ukázalo naše sídliště a venku množství lidí. Všichni byli šťastní a každý měl někam namířeno.

Ježíš poznamenal: „**Barličko, bylo ti ukázáno, že přijde také svoboda.**“

6. 2. 2021

Pán Ježíš nás požehnal a promluvil: „**Valentíne, Barličko, nebojte se. Neznervózňujte se nad tím, co se děje. Nevidíte do toho a mnohým věcem úplně nerozumíte. Důvěřujte mi.**“

Naše mladší dcera Anička měla sen. Viděla nějakého mladého muže, kterému nabídla knihu o Ježíšovi a Panně Marii. Chtěla, aby se obrátil. On však neměl zájem o takové knihy, proto ji se zlostí odmítl a hodil o zem. Hodil ji na jakousi hromadu knih, a když si ji Anka chtěla z té hromady vytáhnout, už tam nebyla. Jednoduše zmizela. Pak viděla jiného muže, kterého chtěla také obrátit. Klečel na kolenou a mluvil něco neznámým jazykem.

Pán Ježíš jí vzkázal: „**První muž byl ovládnán zlým duchem a bylo jí ukázáno, že takového člověka neobráťtí. Druhý muž hledal cestu, jak z toho vyjít. Takové, kteří hledají řešení a chtějí to, takové obrátí.**“

7. 2. 2021

Když jsem se v noci probudila, viděla jsem, že u Valentínovy hlavy je zářivé světýlko. Později jsem ho viděla na parapetní desce a pak, jak vychází přes okno a směřuje k nebesům. Pán Ježíš promluvil: „**To byl Duch Svatý, který tvého manžela osvěcoval.**“

8. 2. 2021

Vlasy mi stále vypadávají, zvětšuje se mi pleš, zepředu to vypadá velmi zle. Nevydržela jsem to, nesnesla jsem pohled na sebe v zrcadle a rozplakala jsem se. Plakala jsem nad tím, jak vypadám, i nad tím, že tak těžko přijímám Boží vůli a že jsem zarmoutila Ježíše.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, nezarmoutila jsi mě. Vím, že je to pro tebe těžké. Neboj se, uzdravím tě. Aby každý pochopil, že jde o zázrak, musí to být i viditelné. Bud' trpělivá a důvěřuj mi.**“

10. 2. 2021

Během modlení mi byla ukázána nějaká žena topící se v ledovém oceánu. Za ní byla velká loď. Viděla jsem i muže, který se topil v moři spolu se svými dvěma dětmi. Volal na ně, že mají plavat, ale ani ho neslyšely a ani neuměly plavat. Na pevnině stála jeho drahá manželka, dívala se do dálky a srdceryvně plakala. Potom mi byl ukázaný Matúš Lašut, jak se s láskou dívá na Turzovskou Pannu Marii a Ona na něho. Celý zářil, usmíval se a byl velmi šťastný.

Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barličko, modlete se stále za utonulé a ztracené v mořích. Velmi potřebují vaše modlitby. Lašut je šťastný, že si ho vybrala má Maminka a že je teď u ní. Ukázal ti, Barličko,**

jak je důležité být věrný poslání, pro které jste byli vyvoleni. To platí pro všechny vyvolené.“

11. 2. 2021

V Božím oku se mi ukázaly mladé ženy a děvčata a viděla jsem, jak jsou znásilňované a jak přitom preukrutně trpí. Nechápala jsem, proč jsem to měla vidět. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, bylo ti to ukázáno proto, aby ses modlila i za sexuální otrokyně.**“

12. 2. 2021

Když jsem se tak modlila, najednou jsem se ocitla před hrobem nějakého novomanželského páru. Na pomníku byla jejich svatební fotografie. Pán Ježíš řekl: „**Tito mladí lidé zemřeli na vlastní svatbě. Barličko, i je si zapiš do pořadníku, potřebují tvé modlitby.**“

16. 2. 2021

Dcera Anka měla takovýto sen. Viděla jistého mladého evropského prince a jeho manželku, kterou velmi miluje. Byli smutní. Mluvili o ztrátě svého nenarozeného děťátka. Potom je viděla zpívat nějaký duet, a přitom už byli veselí a šťastní. Z jejich písničky se stal hit. Ta jejich píseň se zpívala všude. Potom viděla i jakési řádící děvče. Na místě, kde stálo, si všimla, že tam něco svítí. Dcera se podívala lépe a zjistila, že na zemi leží Eucharistie. Chtěla ji zvednout, ale nevěděla jak. Bála se jí dotknout, aby ji nezneuctila.

Pán Ježíš promluvil: „**Tento mladý princ s manželkou jsou vzorem pro všechny královské rodiny. I když je stihne neštěstí, nenaruší to jejich harmonii ani jejich životy. Anička viděla i to, jak mnozí lidé znevažují Eucharistii. Správně uvažovala, když se jí bála dotknout. To je úcta k Eucharistii, kterou šíříte nejen vy dva, ale i další členové společenství.**“

17. 2. 2021

Stejně jako každý rok, i dnes Pán Ježíš nadiktoval Valentínovi příběhy na toto postní období.

Příběh první.

Bylo jednou jedno království. Král byl spravedlivý a moudře vedl svou zemi. V království byla dvě velká města, která byla věrná a oddaná svému panovníkovi, ale postupem času se v nich začal rozmáhat hřích. Lidé přestali respektovat pravidla, která jim stanovil pro klidný a radostný život. Ve velkém se rozmáhalo smilstvo, krádeže, loupeže, bitky, i vraždy se staly součástí jejich každodenního života. Vedení města si stanovilo svá pravidla, a to taková, aby obyvatelé města nebyli v ničem omezováni. Panovník viděl, že je zle, proto k nim posílal své posly, aby se vrátili zpátky k životu, který vedli, ale marné bylo jeho úsilí. Posly buď s výsměchem vyhnali, nebo je zbili anebo vyhodili. Panovníkovi posílali výsměšné a rouhavé vzkazy. Ale čím více jeho trpělivosti již přetekla. Rozhněval se a poslal na města svoji armádu. Města obklíčil, aby nikdo nemohl utéct, a vyzval je, aby se vzdala, a tak v nich mohl nastolit pořádek. Vedení prvního města se postavilo proti, vyburcovalo občany a ze všech bojeschopných mužů postavili také armádu. „Nám tady nikdo nebude určovat, jak máme žít. My si budeme dělat, co chceme, my tě, náš milý panovníku, již více nepotřebujeme.“ Otevřeli brány a vyrazili do útoku. Panovník měl velmi silnou armádu, proto je bez problémů porazil a celé město zničil. Neměl z toho radost, ale jiné řešení nebylo. Vedení druhého města se zachovalo jinak. Žili v něm lidé, kteří byli nešťastní z toho, jak se tam žije a jak hřích ovládl jeho obyvatele. Začali se modlit za obrácení jeho zbloudilých obyvatel a poslali k němu své posly, aby k nim byl milosrdný a odpustil jim jejich nerozumné konání. Otevřeli brány města a přivítali ho. Děkovali mu, že jim otevřel oči, a začali

žit znovu spořádaným životem podle pravidel, která jim stanovil jejich panovník. Ve městě znovu zavládl pokoj a láska a on jim za to za odměnu daroval všechno bohatství druhého zničeného města.

Příběh druhý.

Byl jednou jeden člověk, který si umínil, že bude bohatý, aby si mohl v pohodě užívat života. Podřídil tomu všechno, nebral ohledy na nic a na nikoho. Dařilo se mu a majetek mu utěšeně rostl. V tomto duchu vychovával i své dva malé syny. Manželka od něho odešla, protože nedokázala s takovým diktátorem a egoistou žít. Když zestárl a zeslábl, již nebyl schopen se sám o sebe postarat. Proto prodal všechn svůj nemovitý majetek, nakoupil za něj cennosti a spolu s velkým množstvím peněz to uložil do krásné zlaté, drahokamy vykládané truhlice. Zavolal si své syny a řekl jim, že jednomu z nich to dá a nastěhuje se k němu, aby tam mohl prožít zbytek svého života. Vzal truhlici a vydal se s nimi k nedalekému rybníku. Řekl jim, že kdo dříve přeplave na druhý břeh a zpátky a první k němu doběhne, ten bude vítěz a dostane všechno. Bratři se rozběhli a skočili do vody. Ze začátku plavali jeden vedle druhého, ale když už byli někde v polovině, jeden začal zaostávat, zoufalý chytil svého bratra za nohy a začal s ním bojovat. Nakonec se mu podařilo svého bratra utopit. Pokračoval v plavání klidně dál a s výkřikem: „Já jsem vítěz,“ dorazil k otci. Otec se ho zeptal: „Kde je tvůj bratr?“ a on na to: „Co já vím, já se nestarám, co on dělá.“ Popadl truhlici a vydal se na cestu. Otec se pustil za ním. On se otočil a křikl na něj: „Otče, doted' ses uměl o sebe postarat, tak se o sebe starej i dál. Já se o tebe starat nebudu, mám tolik práce a starostí, že si to nemůžu dovolit. Jen si pěkně zůstaň tam, kde jsi byl doted'.“

Příběh třetí.

Hospodář měl velký statek. Choval na něm množství všelijaké drůbeže. Rozhodl se, že si ho zkrášlí, aby nebyl tak obyčejný a všední, a proto si koupil překrásného páva. Páv se začal pyšně předvádět před každým, kdo se objevil v jeho blízkosti, roztahoval nádherný chvost, a pokud někdo náhodou nevšímavě přešel kolem, upozorňoval na sebe silným skřehotem. První se vrhl na potravu, když ji hospodář donesl, a když jedl, ostatní museli čekat, dokud neskončí. Všichni obyvatelé statku to mlčky snášeli. Jednou šla ale kolem liška. Zpozorovala páva a hned dostala chuť na tohoto krásného ptáka, kterého viděla poprvé ve svém životě. Podhrabala se pod plot a skočila na něho. Ten se začal bránit, vriskat a volat o pomoc, dokud si toho nevšiml hospodář a lišku od něho odehnal. Na páva byl ale strašný pohled. Místo krásného opeřence tam stál skoro úplně na kůži oškubaný a nešťastný pták. Osazenstvo statku bylo nadšené, velebilo lišku a hněvalo se na svého pána, že ji nenechal dokončit to dílo zkázy. Páv se úplně změnil. Už neskřehotal, ale poslušně čekal, až se všichni nakrmí. Až potom si dovolil jít ke krmítku, aby snědl, co na něj zbylo. Nevyhledával nejlepší místo na spaní, čekal, až se všichni uloží, a v tichosti si lehl na poslední místo. Lišce to ale nedalo pokoje. Rozhodla se opět navštívit statek a něco ukořistit. Když už všechna drůbež spala, znovu tiše podlezla plot a chytila první slepici, co jí přišla do cesty. Páv to zpozoroval a hned se s hlasitým skřehotáním vrhl na lišku. Začal nerovný souboj, a i když páv bojoval jako lev, nakonec ho liška zardousila. Mezitím se ale kvůli hlasitému křiku vzbudil i hospodář a lišku odehnal. Všechno osazenstvo s hlubokým zármutkem obcházelo mrtvé tělo páva a všem bylo líto, že již není mezi nimi ten úžasný pták, který se tak chrabře pustil do boje s liškou, aby jí zabránil ulovit slepici, i když jen jedinou.

18. 2. 2021

Ve snu jsem viděla katedrálu svaté Alžběty. Stála jsem venku a dívala se, jak divně vypadá. Celá boční strana kostela, přesně v místě, kde se nachází svatostánek, byla shora až dolů jakoby zalitá krví. Pak jsem viděla na chodníku malou kostku, na které bylo ze všech stran něco zobrazeného, a bylo mi ukázáno, jak ji Boží ruka zvedla a obrátila ji opatrně mezi prsty.

Ježíš řekl: „**Kajte se a obračejte k Bohu, aby má Krev, kterou jsem za vás prolil, nepřišla nazmar. Všechno je v Božích rukou, a ne v lidských.**“

19. 2. 2021

V noci mi anděl přinesl kousek ořechového koláče. Nechápala jsem proč. Pán Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, anděl ti přinesl jídlo. To proto, abys viděla, jak to dělají andělé v nebi, a abys cítila, jak to jídlo chutná. Chtěl jsem ti udělat radost.**“

Cítila jsem nejenom jeho chuť, ale i vůni. Dnes mi zemřela maminka. Vzpomněla jsem si na slova Pána Ježíše, když mi asi před rokem oznámil, že v průběhu této epidemie mi zemře moje mamka.

Ježíš mi vzkázal: „**Netrap se, Barličko, pro svoji maminku. Protože byla členkou společenství, dostala hodně milostí a mnoho věcí jí bylo odpuštěno. To, co říkám, platí po smrti pro všechny členy Společenství přátel Eucharistie.**“

20. 2. 2021

V noci mě velmi rozbolela hlava. Bolest jsem hned obětovala za kněze, který má problém. Jen co jsem to udělala, rozbolela mě ještě víc a ukázalo se mi větší množství černých mravenců.

Ježíš mi řekl: „**Barličko, přinesla jsi za kněze obět' a obět' je obět'. Proto tě hlava ještě víc rozbolela. Ti mravenci, které jsi viděla, to jsou ti zlí, co ho pokoušejí a napadají.**“

Dcera Anička měla sen. Řekla mi: „Mami, viděla jsem dvě duše. Jedné byl ukázán krásný příbytek, který pro ni připravil náš Pán, ale pro svůj hříšný život o něj přišla. Pak jsem viděla Pána Ježíše, jak říkal té druhé duši: **„Tobě jsem dal druhou šanci a ty jsi ji využila.“**“

Pán Ježíš dodal: „**Je to tak, jak to Anička viděla. Všichni ti, kteří propadnou hříchu a odkloní se od Boha, přijdou o své příbytky, které jsem jim připravil, ale ti, kteří využijí šanci a obrátí se k němu, ti je dostanou.**“

Často vidím zatracené duše, ale i duše z očiště. Všimla jsem si, že mnohokrát vypadají stejně a že mají i stejné tresty.

Pán Ježíš mi to vysvětlil: „**Barličko, vidíš je tak proto, že za stejný hřích je také stejný trest. To, jak duše vypadá, je výsledek jejího života na zemi. Rozdíl mezi peklem a očištěm je takový, že duše v pekle již nemůže změnit svoji podobu, ale duše v očiště ano. Neustále se očišťuje a je čím dál krásnější. Až se úplně očiští, může už vstoupit do nebe.**“

21. 2. 2021

Ve snu jsem byla na nějakém neznámém hřbitově. Procházela jsem se mezi hroby a u jednoho z nich jsem se na chvíli zastavila. Byl takový zvláštní. Neměl pomník ani nijak zajímavý kříž, ale úplně obyčejný ze dřeva, přičemž jeho ramena byla chráněna obloukovým krytem z plechu. Byl podobný křížům stojících u cest nebo na některých poutních místech, ale mnohem menší. Nevím, komu patřil, protože jméno té duše jsem neviděla.

Pán řekl: „**Barličko, pro tebe neznámá duše tě prosí o pomoc.**“

Dále dodal: „**Barličko, napiš do knihy, jak jsi vytvořila růžencovou novému k mým ranám a co se ti přihodilo s tvým tatínkem.**“

To bylo tak. V roce 2010 po našem obrácení na Turzovce jsem dostala vnuknutí, že z růžence ke Svatým ranám vytvořím růžencovou nověnu

za mého zesnulého otce, že se za něho budu modlit 7 růženců denně po dobu 9 dní. Když jsem nověnu skončila, desátý den jsem měla tento sen: Byla jsem na jeho pohřbu. Ležel ve skleněné rakvi, kolem které stáli moji příbuzní, známí, ale i lidé, které jsem neznala. V okamžiku, kdy mě uviděl, začal volat: „Lidé, lidé, já žiju! Díky své dceři žiju!“ Vylekala jsem se, co to můj tatínek vyvádí, a hned jsem ho s láskou napomenula: „Tati, uklidni se, máš pohřeb a všichni se na tebe dívají.“ A on hned na to: „Majko, ty nechápeš? Vždyť díky tobě žiju.“ Zvedl víko, vyskočil z rakve, chytil mě za ruku a běžel se mnou přes několik místností až k té poslední, kde za velkým stolem seděli tři muži. Otec mi řekl: „Teď je dobře poslouchej, oni ti to vysvětlí.“ Podívala jsem se na ně a ten uprostřed, ten nejvyšší z nich, ke mně promluvil: „**Pojď' bliž, něco ti ukážu.**“ Přistoupila jsem ke stolu a on pokračoval: „**Podívej se, to jsou tři medailonky.**“ Viděla jsem, že každý z nich měl před sebou položenou zázračnou medailku Panny Marie. Před ním byla největší, velká asi 35 cm. Muži po jeho boku měli medailky velké asi 10 cm. Všichni se na mě mile usmívali, přičemž ten uprostřed pokračoval: „**Podívej!**“ a ukázal na tu menší vlevo. „**To jsi udělala doted.**“ Pak ukázal na tu druhou vpravo a dodal: „**A toto děláš teď.**“ Nakonec ukázal na tu největší, kterou měl před sebou, a řekl: „A toto tě čeká.“ Druhý den mi telefonovala mamka a sdělila mi: „Nechápu, co to znamená, ale zdálo se mně o otci a říkal mi, že ti mám zavolat, že díky tobě žije.“

Pán Ježíš mi můj sen s otcem vysvětlil takto: „**Barličko, to se ti stalo před 11 lety. Tvůj otec ti ukázal, že byl díky této nověně vysvobozen z očistce. Ti tři muži, to byli tři archandělé. Ta největší medailka představuje moje dílo, Společenství přátel Eucharistie, pro které jsem si tě vyvolil a pro které pracuješ.**“

23. 2. 2021

Chtěla jsem vědět, kde je anděl strážný zemřelého, kde se nachází a co dělá. Ježíš mi to vysvětlil: „**Anděl strážný je společně s duší v Samientu, až dokud neskončí její soud. Když jde duše rovnou do nebe, anděl odchází s ní. Když jde do očistce, anděl po vynesení rozsudku odchází do nebeského království mezi ostatní anděly, a až se duše očistí a vrátí do Samientu, přijde pro ni a spolu odejdou do nebe. Pokud se duše, které byl strážcem, propadne do pekla, dostane anděl na starost novou duši.**“

25. 2. 2021

Když jsem usínala, přišlo ke mně Boží Světlo, které se po chvíli změnilo na Boží oko, ze kterého vyzařovala láska a nepopsatelný pokoj. To Boží oko vždy, než vidím ty věci, které mi Bůh chce ukázat, pulzuje, pak mění své barvy, nakonec se ustálí a duhovka se změni na safírově modrou. Až potom se dívám na to, co mi Pán dovolí vidět. I dnes večer to tak bylo. Boží oko se změnilo na modro a v něm jsem uviděla monstranci s Eucharistií. Byla celá ze zlata, a jak jsem se tak na ni dívala, najednou zmizela a ukázal se mi zlatý kříž, na kterém místo ukřižovaného Ježíše byla také Eucharistie.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, Bůh Otec ti ukázal, že teď v tomto postním období byste měli s Valentínem ke mně chodit každý den k okénku řeckokatolického chrámu, kde jsem vystaven ve Svátosti oltární. Bůh Otec vás volá k svému Synovi, který se za vás obětoval a který na vás čeká.**“

Dcera Anička ve snu viděla, jak nějaký mladý muž podvedl svou manželku. Prosil ji o odpuštění, ale ona místo toho, aby mu to prominula, vrhla se hned do náruče jiného, který jí sliboval manželství a krásný život s ním. Pak viděla, jak se k nim přiblížila obrovská kudlanka a několikrát na ně zaútočila.

Ježíš promluvil: „**Ance jsem ukázal, jak velkou moc mají modlitby a jak pomáhají. Modlitbami se může zabránit i velmi těžkému hříchu, který se člověk právě chystá spáchat. Ukázal jsem jí sílu modlitby, aby lidé na to nezapomínali.**“

26. 2. 2021

Uvažovala jsem nad tím, jak je to s duší, která jde do očištěnce. Jestli už ví, jak dopadla, proč tak dopadla a co všechno je jí ukázáno. Také jsem chtěla vědět, jestli dostane poznání, do jaké krajiny po očištění půjde. Pán Ježíš mi to vysvětlil: „**Po smrti člověka se duši promítne celý její život, na který se už nedívá lidskýma očima, ale Božima. Už ví, že jde do očištěnce, ví že tam musí jít, ale ještě neví, co ji tam čeká. Události a tresty za hříchy jsou jí postupně odhalovány. To, do jaké krajiny po svém očištění odejde, se dozví až při setkání s Bohem, při slovech znám tě. Některé vyvolené duše vědí, kam po očištění odejdou. Dostanou to poznání. Jsou to ty duše, které patří do květové krajiny.**“

27. 2. 2021

Dnes při sledování mše svaté jsme si vyslechli kázání o nás. Celé bylo namířeno proti nám a současně bylo jakýmsi varováním pro lidi, aby nás nebrali vážně. Kněz upozornil věřící na to, že jsme s Valentínem neposlušní, protože nechceme přijímat Eucharistii na ruku, jenom do úst, což je důkazem toho, že naše zjevení nejsou pravá a že takových tady už bylo.

Ježíš promluvil: „**Ano, to kázání bylo o vás. Vždyť jsem vám říkal, že půjdou proti vám.**“

1. 3. 2021

V noci po probuzení se mi ukázal nějaký řeholní kněz. Měl oblečený tmavě hnědý hábit a kolem pasu převázanou bílou šňůru. Hlavu jsem mu neviděla, jenom jeho tělo. Viděla jsem, jak v rukách drží velkou hostii o

průměru asi deset centimetrů, kterou přelomil a v tom momentu se z ní odlomilo několik větších i menších drobků, které popadaly na zem. Pak ty dvě poloviny přeložil na sebe a viděla jsem, jak je jde velkými krejčířskými nůžkami přestřihnout. Pán Ježíš smutně poznamenal: „**Mnohé řeholní řády přistupují k Eucharistii velmi necitlivě. Způsobují mi tím velké bolesti a rány.**“

2. 3. 2021

Ve snu jsem se ocitla na zvláštním místě. Nebylo tam nic, jen samé domy podobné srubům, ale nebyly to sruby, ale jakési řadové zástavby ze dřeva. Bylo jich tam mnoho, všechny stály v jedné linii, od nejmenších po ty největší, a slyšela jsem hlas, který zvolal: „**To jsou domy pro všechny vesničky.**“ Dívala jsem se na ně a řekla jsem si, jdu se na všechny podívat, jak vypadají zevnitř, snad mě tam pustí. A hlas mi hned odpověděl: „**Pojď, je tam i tvůj dům.**“ Ukázal mi kde a já jsem hned šla. Domy byly postavené tak, že mezi řadovými zástavbami byly mezery. Hlas mi řekl, že tak jsou od sebe oddělené vesničky a že všechny domy si můžu prohlédnout. Přiznám se, že jsem byla zvědavá na ty největší a hned jsem se k nim i rozběhla. Přemýšlela jsem, jaké budou zevnitř, protože nebyly až tak velké, ale když jsem vešla do jednoho z nich, zůstala jsem v překvapení stát. Viděla jsem, že dům je krásný a prostorný. Řekla jsem si: ten je krásný! Kdyby tak byl můj! Ale hlas mi hned oznámil: „**Ten je už rezervován.**“ Vešla jsem do jiného, který byl tak velký, že jsem nechápala, jak je to možné, vždyť zvenku tak nevypadal. Měl krásně vyřezávané schodiště, krásné výhledy a v každém pokoji svítilo slunce. Cítila jsem se v něm tak šťastně. Zeptala jsem se: „A tento může být můj?“ A hlas mi hned odpověděl: „**I ten je již rezervován, podívej se na další.**“ A tak jsem i udělala. Vstoupila jsem do dalšího krásného domu a hlas mi hned řekl: „**Tady bude bydlet tvá dcera Majka a vedle ní je tvůj dům. Budete se stále navštěvovat.**“ Viděla jsem, že dceřin dům je krásný, ale toužila jsem vidět i ten svůj. Když jsem vešla dovnitř, byla

jsem z toho prostoru v úžasu. Měla jsem velkou radost, protože hlas mi říkal, že i dcera Anka bude bydlet vedle nás, že budeme spolu. Jak jsem se tak z toho všeho těšila, najednou přiběhla jedna nešťastná žena a zvolala: „Pojď se podívat, jak bydlím já.“ Vešla jsem k ní dovnitř a nechápavě jsem se dívala. Její dům sestával jen z jedné místnosti, ve které žila ještě se třemi ženami. Stěžovaly si, že se nemají kam pohnout, protože jejich pokoj je velmi malý a postele jim zabírají celý prostor. Že nemají skříň, ani stůl, ba ani jednu židli a že nevědí, co mají dělat. Snažila jsem se je uklidnit a nabídla jsem se, že jim pomůžu a že jim to uvnitř uspořádám tak, aby se jim tam vešel alespoň ten stůl, který tak velmi potřebují. Řekla jsem jim: „Podívejte se, po obou stranách budete mít patrové postele, a tak získáte víc místa. A tady bude stát stůl.“ A ukázala jsem na místo pod oknem.

Pán Ježíš můj sen vysvětlil takto: „**Barličko, ty vesničky, co jsi viděla, představují srdce. Proto jsou oddělená od sebe, protože jsou rozdělená podle toho, o jaká srdce se jedná. První, ta nejmenší, byla srdce egoistů. Ta další byla postupně laskavější a milosrdnější, až na konci byla srdce plná lásky, milosrdenství, vždy otevřená pro každého, který prosí o pomoc nebo kdo ji potřebuje. Bylo ti ukázáno tvé srdce a srdce tvých dcer. Máte je stejná. Potom tě zavolala žena egoistka, která celý život žila jenom pro sebe a pro příbuzenstvo, se kterým žila. Tady jsi viděla, že už v tom srdci nebylo místo pro nikoho jiného a jaké je to neštěstí pro tyto lidi. Hledají pomoc, protože už nevědí, jak žít dál a jak si poradit. Takovým lidem je potřeba podat pomocnou ruku, jako jsi ji podala ty, aby se jejich srdce otevřelo pro potřeby jiných a aby bylo laskavější a milosrdnější. Není to jednoduché změnit takové srdce. Dá se to jen po velmi, velmi malých krocích. To je současně i výstraha pro ty, co mají taková srdce, protože je to neštěstí pro ně i pro jejich okolí a zároveň i povzbuzení a příklad, jaké je to štěstí mít srdce laskavé a milosrdné, plné pochopení pro**

bližní. Takový člověk má radost ze života a každý jeho skutek milosrdenství ho naplňuje štěstím. Jenom tak člověk dosáhne štěstí na této zemi.“

5. 3. 2021

V noci se mi ukázala mladá princezna v podobě, jakou měla na zemi. Tvář se jí postupně začala měnit a byla stále krásnější a krásnější, až nakonec vypadala asi jako dvacetiletá a byla tak krásná, že kdybych nevěděla, že je to ona, myslela bych si, že je to nějaká velká světice.

Pán Ježíš poznamenal: **„Barličko, bylo ti ukázáno, jak jí pomáhají tvé modlitby.“**

6. 3. 2021

Dneska přišel zajímavý mail od pana Pavla. Valentínovi napsal, že se stal zázrak, že mu moje kniha změnila život. Byl těžce nemocný, zapsal se do Společenství a druhý den se uzdravil.

7. 3. 2021

Ve snu se přede mnou objevil přikrytý hrnec. Něco v něm kypělo, a to až tak, že to z něho začalo vytékat. Rychle jsem k němu přiskočila, zvedla poklici a v té chvíli to přestalo kypět a na dně hrnce, asi ve výšce 5 cm, zůstala jenom čistá voda. Nechácala jsem, proč mi to bylo ukázáno.

Ježíš řekl: **„Valentíne, Barličko, bylo vám ukázáno, jak se máte chovat, když pro nějakou věc vzkypíte hněvem. Je potřeba se hned uklidnit a vaše myšlenky ať jsou opět čisté jako ta voda v hrnci. Také Já jsem se rozlítl, když jsem vyháněl prodavače a kupce z chrámu mého Otce, ale má duše pak zůstala čistá.“**

Chtěla jsem vědět, jak je to možné, že se některé duše po rozsudku mohou pohybovat po zemi, přijít se rozloučit, prosit o odpuštění, nebo být dokonce na svém pohřbu, jak to někdy vidí Valentín.

Pán Ježíš mi to vysvětlil: **„Některé duše to mají povolené.“**

9. 3. 2021

Dcera Majka měla toto vidění. Říkala: „Mami, viděla jsem tu mladou ženu, o které si všichni myslí, že spáchala sebevraždu. Viděla jsem ji běžet po krásné slunečné louce v sytě modrých šatech s bílým límečkem. Ty šaty měly dlouhý rukáv po loket a sahaly jí po kolena. Límeček byl jakoby krajkový. Běhala mezi stromy po krásné zelené trávě. Stromy měly listí, ale květy jsem neviděla. Byla velmi šťastná a celou dobu se na mě usmívala. Mami, myslím si, že je v listové krajině. Potom se mi ukázala jiná mladá žena a slyšela jsem hlas: „*Tira, svobodná Arabka.*“ Bylo jí tak kolem třiceti. Cítila jsem, že je opuštěná. Viděla jsem i Indku. Bylo mi ukázáno, jak je týraná svým mužem, i to, jak ji polil tvář kyselinou. Pohled na ni byl opravdu strašný. Přišla o oko a o polovinu tváře. Nakonec se mi ukázala žena, za kterou jsme se obě modlily, a to, jak její anděl strážný přišel ke mně a přinesl mi krásná živá kuřátka. Řekl, že nám je posílá ona, že jsou pro tebe i pro mě. Měl je v košicích. V jednom jich bylo sedm a v tom druhém osm. Byla krásná bílá s jemnými peříčky, ale jedno mezi nimi bylo pruhované a jedno černé. Nepochopila jsem, proč černé, vždyť víme, že je už v nebi.“

Ježíš promluvil: „**Majce byla mladá žena poděkovat a ukázat jí, jak je šťastná. Správně to pochopila, že žije v listové krajině. Mladá Arabka je opuštěná rodinou, protože se dala pokřtít. Prosí o modlitby. I mladá Indka prosí o modlitby. Je také výstrahou pro ženy, aby si dobře vybíraly své životní partnery. Aby si dávaly pozor, zda to není tyran a egoista. Žena, která vám poslala kuřátka, vám děkovala za novény, které jste za ni obětovaly. Číslo 7 a 8 je počet novén, které jste za ni udělaly, ale ještě potřebuje pomoc. To je to pruhované a černé kuřátko. I když je v nebi a je velmi šťastná, prosí o další milosti.**“

10. 3. 2021

Ve snu jsem se ocitla na nějaké faře. Byl tam mladý kaplan, který mi řekl, že je stále sám, že se cítí opuštěný a že je mu velmi smutno. Také mi pověděl, že se bojí, že to nezvládne. Slíbila jsem mu, že ho budu navštěvovat, a viděla jsem, jak k němu přicházím a jak se už na mě těší. Potom jsem uslyšela hlas, který vyslovil jméno toho kněze. Zním ho, mám ho velmi ráda.

Pán Ježíš řekl: „Ten kněz prožívá těžké období. Je to můj milovaný syn. Barličko, i jeho si dej do pořádku. Potřebuje tvoji pomoc.“

11. 3. 2021

Dneska ze sochy Panny Marie vyšlo několik zářivě modrých světélek. Jedno, to největší, směřovalo k obrazu Ježíšovy tváře. Valentín se zeptal Ježíše, co to znamená.

Neodpověděl on, ale ozvala se Boží Matka: **„Ta modrá světélka představují naději. Valentíne, Márie, nebuďte smutní. Chtěla jsem vám říct, abyste více důvěřovali mému Synovi i mně a netrápili se tím, co se děje.“**

12. 3. 2021

V Božím oku se mi ukázala naše země. Viděla jsem krajiny v různých koutech světa, ale nejvíce na naší polokouli. Dívala jsem se na různé státy a moře, také na oceán. Byla mi ukázána různá místa v Evropě a všude nad nimi se mi zobrazovaly jakési rukou napsané listiny, jako by světu něco oznamovaly. Potom se mi začaly ukazovat pevniny, které měly společně moře. Myslím, že to bylo Černé moře, ale nejsem si jistá. Viděla jsem i mohutnou černou bytost, jak do něho něco hází, co způsobovalo jakoby podmořské výbuchy, tsunami a velký nepokoj na tomto moři. Ale viděla jsem, že se nad ním objevila i zářivá bytost, a i nad některými státy. Zpozorovala jsem i velký blesk, který zasáhl Německo, Holandsko

i Belgii. Měla jsem z toho všeho velmi špatný pocit a zmocnil se mě velký nepokoj.

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, ty listiny, co jsi viděla, to jsou prosby a modlitby, které přicházejí z jednotlivých států a Já je přijímám. Satan rozdmýchá nepokoje v oblasti Černého moře, ale i tam nastane potom pokoj. Německo, Holandsko a Belgii zasáhne Boží trest a bude to mít dopad na celou Evropu. Barličko, viděla jsi ne tak vzdálenou budoucnost. Ukázal jsem to, co se stane.**“

14. 3. 2021

Ve snu se mi ukázaly zasněžené vrchy. Myslím, že to byly Vysoké Tatry, ale mohly to být i Alpy. Jak jsem se tak na ně dívala, zpozorovala jsem, že po nich vystupují tři kněží. Jeden z nich, ten uprostřed, měl vyšší postavení než ti dva, co vystupovali s ním, a cítila jsem, že mi je blízký, jenom jsem nevěděla, o koho jde, protože do tváře jsem jim neviděla. Najednou jsem zjistila, že na ty vrchy se již dívám z dálky, a viděla jsem, že přesně na těch místech, kde vystupovali, se uvolnila obrovská lavina a všechny tři pohltila. Byla mi ukázána i jiná místa, kde se uvolnily další laviny, a množství záchranářů, kteří na tato místa houfně přicházeli. Některé lidi zachránili, ale mnozí se pod lavinou udusili a některé ani nenašli. Viděla jsem velký zmatek, pláč, i to, jak snášejí raněné na nosítkách nebo tahají na záchranářských saních. Jak jsem to dění sledovala, viděla jsem Viktorku, jak ji tahá Panna Maria a říká jí: „**Viktorko, to já jsem tě zachránila. Tam nahoře pod lavinou zahynul velmi dobrý kněz. Odteď se k němu modli, je to velký svatý.**“

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Bude to významný kněz ze Společenství přátel Eucharistie. Ta lavina není skutečná, ale představuje hrozby tohoto světa. Mnoho lidí zahyne, ať už fyzicky, nebo i psychicky, proto je třeba modlit se hodně za obrácení hříšníků a odvrácení těchto hrozeb. Ti záchranáři, to jsou všichni členové společenství, kteří do něho přivádějí další duše a tím je zachraňují pro věčný život. Barličko, o**

Viktorku se nemusíš bát. Celý život bude chráněná mojí Maminkou. Barličko, viděla jsi vzdálenou budoucnost.“

15. 3. 2021

Když jsem se modlila, objevila se přede mnou lidská ruka, která prsty něco upravovala na mitře nějakého biskupa. Ta lidská ruka byla ruka nějakého starého člověka a byla větší než samotný biskup, který pod ní vypadal jako trpaslík.

Pán Ježíš promluvil: „**Mnoho biskupů se odkloní od evangelia a tradice Církve. Ta ruka představuje to, že se potřebují obrátit a napravit chyby, které učinili.“**

16. 3. 2021

Valentín má velké problémy se zrakem, protože se mu objevil i šedý zákal a kvůli pandemii jsou téměř všechny operace pozastavené. Když jsme večer sledovali přes YouTube mši svatou, najednou se mu vedle tabletu objevil další tablet, na kterém viděl ostrý obraz, a co je zajímavé, viděl ho okem, na které je už téměř úplně slepý.

17. 3. 2021

Pán Ježíš ho potěšil: „**Valentíne, chtěl jsem ti udělat radost. Chtěl jsem, abys mši svatou nejenom slyšel, ale abys ji i viděl a abys pochopil, že je to zázrak. Viděl jsi na oko, na které jsi už téměř úplně slepý.“**

19. 3. 2021

V noci jsem viděla kříž Milosrdné lásky i sochu Panny Marie ve velkém pohybu. Kříž se nakláněl zepředu dozadu, ze strany na stranu, přičemž ramena kříže se neustále vlnila. Sem tam i zmizela a znovu se objevila a spolu s tělem kříže se prohýbala do všech stran. I socha Panny Marie se

hýbala, předkláněla, zakláněla, rozprostřela svůj plášť nebo něco ukazovala rukama.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že i v tomto postním období jsou velké útoky na mě i na moji Maminku. Lidstvo je nepoučitelné. Místo toho, aby se větší měrou obrátilo k Bohu, odvrací se od něho ještě víc a poslouchá víc satana, než mě.**“

20. 3. 2021

Dcera Majka měla takový sen. Viděla dvě naše političky, jak si něco se vztekem říkají. Pak se jí ukázal starší šedivý pán, který se k nim otočil a řekl jim, že nic nebude tak, jak by chtěly, a že kostely budou na Velký pátek plné. Viděla i nějakého duchovního, u kterého se zpovídala mladší dcera Anka, a bylo jí ukázáno, že touží po novém rouchu. Nakonec viděla, jak je Valentín v nějakém kostele, kde ho jakýsi kněz vyzval, aby přečetl listinu, kterou držel v rukou, ale v okamžiku, kdy ji začal číst, uviděla další kněze, kteří z toho nebyli nadšení, ale rozzlobení. Ptali se manžela, co to mělo znamenat a jak si to mohl dovolit. Duchovní, který vyzval Valentína, aby tu listinu přečetl, mu řekl, že je už odhalený, že se už víc neseťkají, že musí odejít jinam a že se již nikdy neuvidí.

Ježíš dceřin sen vysvětlil takto: „**Liberálové by chtěli, aby kostely zůstaly zavřené, a nejlépe navždy. Ten starší pán představuje konzervativní katolíky a upozorňuje, že kostely se otevrou. Které, to záleží na kněžích. Ve snu bylo Majce ukázáno, že ne všichni duchovní přijmou mé dílo, že mnozí se postaví proti němu, ale budou i tací, kteří ho přijmou s nadšením a budou ho šířit a podporovat. Ti kněží, kteří již ve Společenství jsou, i ti, kteří do něho vstoupí a budou odhaleni, budou mít už zakázáno setkávat se s vámi. Kněz, který toužil po novém rouchu, toužil po milosti, aby se zpovídal tak dobře, jako Anka, aby to také dokázal jako ona.**“

21. 3. 2021

Napsal nám jeden člen ze Společenství: „Prosím vás, co když nebude možné se vyzpovídat nebo být na mši svaté a přistupovat ke svatému přijímání?“ Valentín mu odpověděl: „Mimořádná situace vyžaduje mimořádná řešení. Pán Ježíš pamatuje i na tyto situace, když je znemožněn přístup ke svátostem. Tehdy je potřeba vyznat hříchy před Nejsvětější Svátostí oltářní. Pokud to není možné v chrámu, tak skrze televizní nebo internetové živé vysílání, a pokud ani to není možné, tak doma před křížem. Je potřeba vyznat hříchy, litovat jich a poprosit o odpuštění a milosrdenství. Pán Vám takto zajistí, že Vaše duše bude ve stavu milosti. Pokud přijímáte Eucharistii duchovně, je to tak, jako byste ji přijímal fyzicky. I mše svatá skrze televizní vysílání je platná. To vám také Pán Ježíš potvrzuje. Až skončí tento mimořádný stav a bude příležitost se vyzpovídat, je potřeba tyto hříchy vyznat také před knězem, aby byl naplněn i zákon.“

22. 3. 2021

Ve snu se mi ukázalo sedm kosmonautů, kteří zahynuli v raketoplánu Columbie. Bylo tam pět mužů a dvě ženy. Jedna s tmavými vlasy a druhá se světlými. Ta se světlejšími se na mě podívala, jako by mi chtěla něco říct. Viděla jsem i jakéhosi pána, který dostal do rukou Eucharistii. Bylo mi ukázáno, jak si šel sednout ven na lavičku a jak si ji až tam dal do úst. Ježíš řekl: „**Barličko, ta světlovlasá žena tě prosí o pomoc. Na muži ti bylo ukázáno, co způsobuje podávání Eucharistie na ruku. Jak jsi viděla, to byl ten lepší případ, protože si ji dal do úst.**“

23. 3. 2021

Měla jsem takový sen. Byla jsem v nějaké nemocnici. Měla jsem covid, proto se mě ujali dva lékaři, kteří mě ujišťovali, že mě vyléčí, že se nemusím bát, že mají lék, který mi pomůže, že budu úplně zdravá. Jeden z nich ke mně přistoupil blíž a pošeptal mi, že má Ivermectin. Rukou mi

naznačil, abych ho následovala. Procházeli jsme různými chodbami, až jsme došli do pokoje, ze kterého vycházela žena, která již byla vyléčená. Lékař mi vysvětloval, že je to zvláštní pokoj, že je jenom pro pacienty, kterým podávají tento lék, aby měli důkaz, že zabírá a že jsou s ním skutečně úžasné výsledky. Že pacienti neumírají, ale naopak, odcházejí úplně zdraví. Potom jsem se viděla, jak sedím na posteli a do pokoje začali přicházet lékaři. Bylo jich asi devět. Sedli si na židle a ten lékař, co mě léčil, jim začal vysvětlovat, jak při mé léčbě postupoval. Že mi podal Ivermectin a že sami vidí, že jsem úplně zdravá a že mi už nic není. Všichni se z toho upřímně těšili, blahopřáli mi a z tváří si sundali respirátory i roušky.

Ježíš promluvil: **„Barličko, na tobě bylo ukázáno, že tato choroba se dá léčit, že včasné podání tohoto léku lidem pomáhá. Pokud se lék podá včas, život člověka je zachráněný. Bylo to ukázáno proto, aby už vlády ve světě konečně pochopily, že nemají podporovat farmaceutické firmy a jejich zájmy, ale pomáhat lidem. Jelikož je tato choroba léčitelná, není potřeba nosit roušky.“**

Když jsem se modlila, měla jsem toto vidění. Nejprve se mi ukázala tvář Panny Marie a pak tvář malého, asi dvouletého chlapečka. Jeho tvář tak zářila, že jsem si byla téměř jistá, že se dívám na malého Ježíška. Ale nebylo to tak. Postupně se mi začaly ukazovat další dětičky. Všechny krásně zářily a dělaly na mě dojem, jako by byly celé ze zlata. Pán řekl: **„Barličko, má Maminka ti ukázala tvé oslavené děti. Jsou to ty, které jsi přivedla do květové krajiny.“**

25. 3. 2021

Ve snu jsem se ocitla na nějakém velkém prostranství. Bylo tam mnoho dětí tmavé pleti. Měla jsem dojem, že jsem někde v Africe. Jedno z těch dětí, asi čtyřletý chlapeček, přišel ke mně a pohladil mě po tváři. Potom jsem viděla děti různých ras. Jedno malé děvčátko, asi sedmileté, s asijskými rysy klečelo, modlilo se a za chvíli se s láskou na mě podívalo.

Ježíš řekl: „**Barličko, to jsou také vaše adoptivní děti. Ukázaly ti, jak vás mají rády a že i ony se za vás modlí.**“

Dneska jsme se dozvěděli od jedné naší členky paní Majky, že je velký zájem o moji knihu Dotyky nebe. Prosila nás o dovolení, jestli ji může dát pro své známé vytisknout. Samozřejmě, že jsme s tím souhlasili. Napsala nám, že má již 70 zájemců a že se jí hlásí další.

27. 3. 2021

Dcera Majka měla sen. Napsala mi: „Mami, bylo mi ukázáno toto: Na obloze se na jednom místě objevila oranžová, ale současně i průhledná rotující koule. Chvilí rotovala a pak jako by explodovala a zaplavila oranžovým oparem celé okolí. Potom se objevila znovu a opět explodovala. Pokaždé se posouvala dál a dál a tímto oparem zaplavovala další a další oblasti a místa. Viděla jsem, jak ten opar prošel i skrze byt, kde se procházela mladá maminka s dítětem v náručí, a viděla jsem i to, že všude, kam se ten opar dostal, způsobil v lidech strach a nepokoj. Lidé před ním utíkali, ale byli i tací, co ho ani neregistrovali nebo jim to bylo úplně jedno. Spatřila jsem i jiný úkaz, jakoby kovové mravence. Rozlézali se všude, po domech, po městech, po ulicích, také na pláži. Rozlézali se obrovskou rychlostí a byli skutečně všude. Zvedla jsem oči k nebi a viděla jsem tam vysokánskou bílou kostelní věž, na které byl kříž s ukřižovaným Ježíšem.“

Pán Ježíš vysvětlil dceřin sen takto: „**Ta oranžová koule představuje zlo, které je rozsévané po celé zemi. Někteří lidé ho vidí a snaží se mu vyhnout, utíkají před ním, ale některým to vůbec nevadí. Přijímají ho jako něco zcela normálního. To zlo se bude šířit éterem skrze média, ale i po zemi. Ti mravenci, to jsou d'ábové nebo jejich přísluhovači. Je potřeba se vrátit do kostelů, protože jenom tak budete uchráněni před tímto zlem, protože jedině Já vás můžu před ním ochránit a navrátit pokoj.**“

Když jsem se dneska modlila, navštívilo mě Boží světlo. Za chvíli se mi ukázala duše ženy, kterou znám. Na hlavě neměla vlasy, jenom pár centimetrových chomáčů, oči měla nepřírozně velké, takové vypouklé, okrouhlé o průměru asi 4 cm. Byly jakoby potažené nějakou blánou a celá byla šedivá. Jak jsem se tak na ni dívala, najednou se na mě usmála, a navzdory tomu, že vypadala tak, jak vypadala, vyšla z ní láska. Pochopila jsem, že je v očistci a že mě přišla poprosit o odpuštění, i to, že mě má již ráda, i když to za jejího života tak nebylo.

Pán Ježíš řekl: „Ano, Barličko, přišla tě poprosit o odpuštění. Usmála se, protože již všechno pochopila. Ty oči má za trest, protože se dívala, ale neviděla. Chomáče má proto, protože byla pyšná. Tak jak jsi ji viděla, tak teď vypadá její duše v očistci. Ano, má tě už ráda, ale již je pozdě. Barličko, modli se za ni, potřebuje tvoji pomoc.“

28. 3. 2021

Ve snu jsem se ocitla na nějakém místě, kde mnoho lidí čekalo na koncert. Všichni seděli a nedočkavě se dívali před sebe. Najednou se otočili dozadu, protože slyšeli, že někoho nesou v rakvi. Muži, kteří ji nesli, ji otevřeli a v tom okamžiku se z ní vzneslo do výšky asi dvou metrů mrtvé tělo člověka. Všichni zůstali zhrozeni, protože to byl slavný operní zpěvák. Ježíš to vysvětlil: **„Barličko, viděla jsi budoucnost. Zemře tak, že to nebude nikdo čekat. Co jsi viděla, to jsi viděla.“**

30. 3. 2021

Viděla jsem Boží ruce, jak něco drží, ale nebylo mi ukázáno, co to je. Potom najednou levá ruka začala v tom něco vymazávat a podle jejího pohybu jsem měla dojem, že něco odstraňuje z nějakého papíru nebo z nějaké knihy, ale nejsem si jistá, jestli jsem to správně pochopila. Potom mi byly ukázány fotografie mladých lidí a bylo jich mnoho. Byly mi promítány před očima a byly to vždycky páry. Ani jednou mi nebyla ukázána fotografie, na které by byl samotný mladík nebo samotná dívka, a

viděla jsem i záběry, na kterých byli i mladí manželé. Jak jsem se tak na ně dívala, ozval se hlas a slyšela jsem, jak řekl: „*Toto všechno se stalo v letech 2018 – 2020.*“

Pán Ježíš vzkázal: „**Barličko, bylo ti ukázáno, jak důležitá je svátost smíření. Viděla jsi, že všechny hříchy, ze kterých se člověk s lítostí a kajícím vyznává, jsou vymazány. Viděla jsi mladé páry, které jsi svými modlitbami a obětmi zachránila v období, které ti bylo ukázáno, a bylo ti ukázáno i to, jak je důležité modlit se za obrácení hříšníků a za mladé lidi. Podívala ses na ty, kterým jsi pomohla. Dělej to i nadále.**“

1.4. 2021

Dneska přišel ten den, o kterém mi bylo před několika měsíci řečeno: „*Raz dva bude první duben a všechno bude bílé.*“

Náš premiér se dostal do nepříjemné situace, protože jeho koaliční partneři žádali, aby odstoupil, a tak po několika týdenním odmítání, i když ne moc rád, podal demisi. Dneska paní prezidentka jmenovala novou vládu, která je v podstatě ve stejné sestavě. Jediné, co se změnilo je to, že novým premiérem se stal jiný politik, se kterým si vyměnil židli. První duben jsem si představovala jinak. Myslela jsem si, že bude jiná vláda nebo že bude zrušený nouzový stav. Ale nestalo se tak, ba naopak. Vláda odsouhlasila prodloužení nouzového stavu a lidé mají nadále zákaz vycházení a setkávání s rodinami. Nadále jsou zakázané i mše svaté a uzavřené všechny obchody. Vůbec jsem nepochopila, co tím Pán Ježíš myslel, když mi vzkázal, že všechno bude bílé, proto jsem ho poprosila, aby mi to vysvětlil.

Ježíš promluvil: „**Barličko, udělal jsem to, co jsem udělat měl. Tvé myšlení je ovlivněno médii. Já vím, co je pro vás lepší. Vydrž, postupně po Velké noci nastane uvolňování. Kdyby se to událo najednou, byla by to katastrofa. Důvěřuj mi. Co si myslíš, Barličko, vláda**

liberálů by konala jinak? Tato vláda dostala druhou šanci. Ta opatření nebyla správná, ale když se již zavedla, musí se uvolňovat postupně.“

2. 4. 2021

Když jsem se modlila, objevila se přede mnou polovina tváře neznámé krátkovlasé ženy. Ježíš řekl: „**Barličko, ukázal jsem ti tvář ženy, která je z tvé knihy nadšená. Přihlásí se vám jako nová členka.**“

3. 4. 2021

Měla jsem takový sen. Byla jsem v nějakém dětském domově, ve kterém byly děti od svého narození až do dospělosti. Všimla jsem si čtyř dětí, které byly neustále spolu. Vzájemně se o sebe staraly, pomáhaly si, hrály si spolu a ani jednou se od sebe neoddělily. Byla to čtyři děvčata. Té nejstarší asi 15leté dívky jsem se zeptala, zda jsou sestry, a ona mi na to, že ne, ale že se mají velmi rády a že si slíbily, že se nikdy neopustí a že si budou stále pomáhat. Chtěla jsem vědět, jak se do toho ústavu dostaly, a když mi začala vyprávět svůj příběh, bylo mi do pláče. Vyprávěla mi, že když byla ještě malá, zemřeli jí rodiče, ale z její rodiny ji nikdo nechtěl přijmout. Proto se ocitla na tomto smutném místě a že ani tady ji nemají rádi. Jak mi to vyprávěla, přidalo se k ní další asi 12leté děvče, a to mi zase vysvětlovalo, že ji vzali od rodičů, protože jí nedávali jíst a ani se o ni nestarali, tak jak se patří. Třetí děvčátko asi 7leté se rozplakalo a smutně poznamenalo: „Mě rodiče neměli rádi a stále mě bili.“ Nejmenší asi 2leté dítě mělo ještě plíny a neumělo mluvit, proto ta nejstarší při pohledu na ni řekla: „Ani ji nechtěli.“ Když jsem si to všechno vyslechla, mile jsem k nim promluvila: „Nebud'te smutné, nebojte se, já vám pomůžu. Udělám všechno proto, abych vás odtud dostala. Budete se mnou bydlet a já se budu o vás starat.“ Když to děti slyšely, radostí pištěly, potom plakaly a se slzami v očích mě začaly objímat. Rozhodla jsem se, že to musím udělat hned a neodkládat to na zítra, proto jsem vešla do

místnosti, kde seděly pečovatelky, a té hlavní jsem řekla, že mám o děti zájem, že si je chci vzít domů a starat se o ně, protože jsou smutné, nešťastné a chybí jim láska. Ale jen co jsem to řekla, rozzlobily se a křičely na mě, co je mi do toho a že mně ta děvčata nedají. To mě velmi překvapilo, protože jsem si myslela, že je můj zájem o děti potěší, ale opak byl pravdou. Všude mě sledovaly, jen co jsem se k nim přiblížila, odehnaly mě. Přemýšlela jsem, jak ty děti z tohoto místa dostanu, a napadlo mě, že to udělám, až budou venku. Vysvětlila jsem jim, jak to všechno proběhne, a když byly na vycházce, utekly a přiběhly ke mně na chodník, kde jsem na ně již čekala. Nejprve si toho nikdo nevšiml, ale za chvíli nastal velký problém. Pečovatelky zjistily, že děvčata zmizela a začaly je hledat. Tušily, že jsou se mnou, proto zavolaly policii a bylo po nás vyhlášené pátrání. Běžely jsme různými uličkami, ba dokonce i nějakým lesem, jenom abychom unikly, ale všude nás pronásledovali. Jak jsme tak utíkaly, v dálce jsem uviděla svého známého. Dětem jsem vysvětlila, že ten pán nám určitě pomůže, ale když jsme k němu přiběhly, tvářil se, že mě nezná, a odehnal nás. V tom zklamání jsem zpozorovala autobus. Rozběhly jsme se k němu, ale když jsem zjistila, že v něm sedí policisté, couvla jsem a dětem jsem vysvětlila, že musíme přejít přes další les, že ať se nebojí, protože jen přes něj se dostaneme do města, kde na nás čeká pokoj, že je tam byt, od kterého mám klíče, a že v něm žije jedna dobrá žena, která nám pomůže. Do bytu jsme se dostaly, i jsme si oddechly a děti si mohly alespoň trochu hrát, ale když přišla paní domácí, všechno se změnilo. Když nás uviděla, velmi se rozčílila a křičela na mě, co jsem si to dovolila, přivést do jejího bytu cizí osoby, že si to nepřeje a abych je okamžitě poslala pryč. Děvčátka strachem plakala a celá se třásla. Nepochápala, co se děje. Já jsem tu paní ujišťovala, že děti jsou hodné, milé a neškodné a že potřebují pomoc. Trvalo to dost dlouho, než jsem ji o tom přesvědčila a ona se uklidnila. Najednou se na nás usmála a řekla nám, abychom si udělaly pohodlí, že půjde něco nakoupit a hned se vrátí.

Velmi nás to potěšilo, děti se uklidnily, a i já jsem měla radost. Ale netrvalo to dlouho. Najednou zazvonil zvonek a přes kukátko jsem viděla, že tam stojí ta naoko velmi dobrá žena, pečovatelky i policista. Vyzvali mě, abych okamžitě otevřela dveře a odevzdala děti do jejich rukou. Pochočila jsem, že ta žena, které jsem tak věřila, mě udala.

Pán Ježíš mi můj sen vysvětlil takto: **„Barličko, viděla jsi, co udělá neláska některých rodičů ke svým dětem, jak končí v dětských domovech a jak tím trpí. Kdo nemá lásku k Bohu, nemá lásku ani k jeho darům. Kdo mě velmi miluje, velmi miluje také mé dary. V tom příběhu, Barličko, jsi ukázala, jak velmi mě miluješ. Jak velmi si vážíš svých darů a jak děláš všechno proto, abys ty dary ochránila. Zároveň ti byla ukázána i zloba tohoto světa. Necitlivost, křehkost lidských vztahů a zrada. V kritických situacích člověk poznává, kdo je jeho skutečný přítel.“**

4. 4. 2021

V noci mě probudilo Boží světlo. To se za chvíli změnilo na Boží oko a v něm mi byl ukázán kněz, který právě sloužil mši svatou. Kolem něho stáli další kněží. Když zvedl Eucharistii, řekl tato slova: „Toto je moje Tělo, které se obětuje za vás.“ Potom zvedl kalich a řekl tato slova: „Toto je kalich mé Krve, která se prolévá za vás i za mnohé na odpuštění hříchů.“ Když to dořekl, v tom momentě mi byl podán k ústům nápoj, který jsem vypila.

Ježíš řekl: **„Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že i když ti kněží odmítají dát svaté přijímání, ty ho dostáváš. Podává ti ho můj anděl.“** Ptali jsme se Pána Ježíše, proč jsme během tohoto období netrpěli fyzicky. Vždycky o Velké noci trpíme, máme velké bolesti, ale teď to bylo jiné. Pán Ježíš dodal: **„Teď jste trpěli psychicky. Kdybych vám přidal i fyzické utrpení, oslabilo by to vaši imunitu. Nemůžete současně trpět tělesně i duševně, protože by to poškodilo vaše zdraví.“**

Pán Ježíš nadiktoval Valentínovi pro lidstvo tento vzkaz:

„Vstal jsem z mrtvých. Na mém zmrtvýchvstání vidíte, že Bohu není nic nemožného. Proto i v těchto smutných časech přijměte své problémy jako kříž, následujte mě. I vám jednou nastane ráno, vyjde slunce a svítne nový den. Kdo mi plně důvěřuje, toho nezklamou.“

5. 4. 2021

Znovu ke mně přišlo Boží Světlo. Jako vždycky měnilo své barvy a vyzářovala z něho láska. Za chvíli se v něm objevily zvláštní dveře, které se na chvíli pootevřely a opět zavřely. V tomto momentě to vypadalo tak, jako by se otevřely z tohoto světa do jiného světa. Neumím to přesně popsat, protože se to událo takovým divným způsobem. Viděla jsem, že se otevřely z tmavého místa do světlem prozářeného místa, přičemž jsem na okamžik uviděla krásnou světlezelenou trávu. Měla jsem pocit, jako bych vyšla ze svého nitra. Byla mi ukázána i moje teta, která měla tuberkulózu a zemřela ve velmi mladém věku, protože odmítla zabít své ještě nenarozené dítě, a také léčbu, která by ohrozila jeho život.

Pán Ježíš to vysvětlil: **„Barličko, viděla jsi dveře, které vedou z tohoto temného světa do nebeského království. Jsou otevřené pro každého, kdo se tam touží dostat a dělá všechno proto, aby se tam i dostal. Proto se člověku vyplatí trpět tady na zemi pro život věčný a kráčet po mých cestách. Nejjistější z těchto cest je obětovat svůj vlastní život pro druhého tak, jak ti to ukázala tvoje teta.“**

8. 4.2021

Dneska Pán Ježíš nadiktoval Valentínovi další poselství:

„Mnozí znají Starý zákon Písma svatého, ale nepoučili se z něho. Mnozí znají dějiny lidstva, ale nepoučili se z nich. Dívají se, ale nevidí paralelu s tím, co se teď děje. Myslí si, že dneska je jiná doba, že se jich to netýká. Opravdu?

To si mysleli i lidé před nimi, dokud nepochopili, proč se to děje a proč na ně Bůh dopustil různé pohromy. Izraelité i vaši předkové pochopili, že se to děje, protože se odklonili od Boha, od jeho zákonů, že na něho zapomněli nebo ho dočista zavrhli. Pochopili, že jediným řešením je znovu se k němu vrátit, kát se a být mu věrní. Tím zažehnali pohromy a různé epidemie, které je sužovaly, protože Bůh byl milosrdný a odpustil jim provinění. A co se děje teď? Místo obrácení se k Bohu se na mnoha místech zavřely jeho chrámy, omezil se přístup ke svátostem a víra a důvěra v Boha a jeho všemohoucnost byla nahrazena vírou a důvěrou ke zlatému teleti, které má ochránit lidstvo před pandemií. Moji věrní, modlete se za obrácení hříšníků a za návrat lidstva k Bohu. Buďte aktivní ve svém okolí, pomáhejte najít cestu k Bohu těm, co ji hledají, a těm, co zabloudili na své cestě při hledání pomíjivého štěstí na tomto světě. Buďte světlem pro ty, co neznají a nechtějí poznat Boha, aby poznali, že jenom v něm je záchrana a spása. Váš boj bude teď vypadat jako zápas Davida s Goliášem. I Davidovi se vysmívali, ale on měl pevnou víru a věřil, že Bůh je s ním. I vy mějte takovou víru a důvěru v Boha, jako měl David, když šel bojovat s Goliášem. Mé požehnání vás bude provázet. Nebudete v tomto zápase sami, tak jako nebyl ani David. Já budu bojovat s vámi, protože tam, kde je Bůh, tam je i vítězství. David měl prak. Vaší zbraní jsou vaše kolena a drobné kuličky na šňůrce, vaše víra a důvěra ve mě a v ochranu mojí Maminky. Žehnávám vám a s láskou objímám.“

Měla jsem toto vidění. Stála jsem v tmavém pokoji. Viděla jsem postel, na které ležel nemocný člověk. Neviděla jsem, zda to byl muž, nebo žena, jenom mi byla ukázána jeho stará ruka, jak se najednou smýkla z postele a už se nepohnula.

Pochopila jsem, že asi zemřel. Pán Ježíš promluvil: „**Tak dneska umírají staří opuštění lidé. Jsou izolovaní, nikdo je nenavštěvuje, což se také odráží na jejich psychice a na jejich chatrném zdravotním stavu. O tom vás statistiky neinformují.**“

9. 4. 2021

Když jsem se dneska dívala na Valentína, jak se modlí, viděla jsem zářivé kuličky vycházející z jeho růžence, jak vystupují nahoru.

Ježíš poznamenal: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že všechny modlitby jdou k nebesům.**“

11. 4. 2021

Při modlitbě se přede mnou objevila mladá asi 17letá nahá dívka. Zpozorovala jsem, že je těhotná.

Ježíš mi vzkázal: „**Viděla jsi hříšnici, která otěhotněla při těžkém hříchu. Modli se za ni, protože chce spáchat ještě těžší hřích.**“

14. 4. 2021

Slyšela jsem hlas, který zvolal: „**Pater Pio.**“ Pak mi byla ukázána pěkná, mladá, asi dvacetiletá žena oblečená v jednoduché tunice. Nejprve jsem si myslela, že je to nějaká spasená duše, ale za chvíli jsem pochopila, že jsem to vlastně já. Ježíš řekl: „**Barličko, Pater Pio ti vyprosil milost, abys viděla svoji duši, protože jsi po tom toužila.**“

15. 4. 2021

Pamatuji si, jak jsem před několika měsíci slyšela hlas, který řekl: „**Ve čtyři ráno.**“

Tehdy mi Pán Ježíš vzkázal, že až se to stane, všechno pochopím. Dneska jsem se ve zprávách dočetla toto: Zemřel mladý, 24letý Skot, dvanáct hodin po podání vakcíny. Dále se psalo, že matka mladíka volala záchranku, protože jejímu synovi se náhle zvýšila teplota. Dostal záchvat,

při kterém mu z úst vycházela pěna, a měl velké bolesti v rameně i po celém těle. Médiím sdělila, že když volala o pomoc, sestřička jí řekla, že se do dvou hodin ozvou, ale neozvali se. Zavolali jí až ve čtyři ráno. Tehdy jim řekla: „Syn je mrtvý.“

Pán řekl: „**To je to, co se mělo stát ve čtyři ráno.**“

16. 4. 2021

S Valentínem momentálně chodíme do města do řeckokatolického chrámu, ve kterém můžeme, jak nám poradil jistý manželský pár z naší farnosti, přijímat Eucharistii svátostně a můžeme se také vyzpovídat.

V noci jsem měla vidění. Probudilo mě Boží Světlo a za chvíli jsem se ocitla v tomto chrámu. Viděla jsem, jak někdo v černých kalhotách otevřel bránu tohoto kostela a dovnitř vešel člověk, který měl též černé kalhoty, ale nevím, jestli to byl muž, nebo žena, protože jsem viděla jenom nohy. Brána se zavřela a za chvíli znovu otevřela a dovnitř vešel muž s rybím tělem. Jelikož neměl nohy, vešel vlnitým pohybem jako ryba.

Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, viděla jsi, že do tohoto chrámu vstupují křesťané, aby mohli přijmout svátosti, ale vstupují tam i tací, co tam nemají co dělat a jejichž úmysly jsou jiné.**“

Když mi Valentín odevzdal vzkaz od Pána, vzpomněla jsem si na mladého muže sedícího předevčírem za námi. Choval se velmi divně. Při odchodu z kostela, když jsem se na něho dívala, si lehl obličejem na lavici, aby ho přede mnou schoval. Pán Ježíš poznamenal: „**Byl to jeden z nich.**“

17. 4. 2021

Dneska se přede mnou objevila duše nějakého muže. Měl na sobě tmavý značkový oblek, obuté kvalitní tmavé boty, vlasy precizně upravené, ale jeho tvář byla škaredá, jakoby rozleptaná kyselinou. Cítila jsem, že jde o duši velmi významného člověka. Jak jsem tak uvažovala nad tím, kdo to

asi může být a proč mi byl ukázán, objevila se mi jeho tvář v podobě, jakou ve skutečnosti má, a hned jsem ho poznala.

Pán Ježíš řekl: „Viděla jsi duši vysoce postaveného člověka, který nevěří v Boha, a podle toho řídí i svoji zemi.“

Byla mi ukázána také duše mladé ženy v odpuzujícím stavu. Její tvář vzbuzovala hrůzu. Měla velké černé oči vtážené do očních jamek asi do hloubky 2 cm, takže vypadala, jako by měla na tváři dva velké černé krátery. Dostala jsem vnuknutí, že ta žena zabila své ještě nenarozené dítě. Pak mi byla ukázána další mladá žena, která líbala svou malou roztomilou dcerku s dlouhými zvlněnými vlasy téměř až po pás, a byla velmi šťastná.

Pán Ježíš promluvil: „Barličko, na jedné straně ti byl ukázán těžký hřích a jak vypadá duše ženy, která ho spáchala. Pohrdla Božím darem, dítětem, které jsem jí požehnal, a ona nevidí, že je to hřích. Je slepá. Na druhé straně ti byla ukázána ta samá žena a také to, jak by byla šťastná, kdyby můj dar přijala.“

18. 4. 2021

Když jsem se modlila, objevila se přede mnou duše, která neměla vlasy ani obočí ani řasy. Nebyl to příjemný pohled. Nechápala jsem, komu patří ani proč tak vypadá.

Ježíš mi vzkázal: „Barličko, viděla jsi duši těch, kteří se řídí jenom svým rozumem, a nepřijímají Boží vůli. Bůh jim dal vlasy a oni si holí hlavy. Odmítají Boží dar. Ženě požehnám dítě a ona mi ho vrátí. A tak je to se vším, když si člověk myslí, že on to ví nejlépe.“

20. 4. 2021

Ve snu jsem se ocitla v přírodě, kde byly tři velké kameny. Na dvou seděli mladí muži, na třetím, o něco dále od nich, jsem seděla já. Modlila jsem se svatý růženec a přitom jsem viděla, že mě oba sledují a něco si o mně šeptají. Jeden z nich najednou vstal, přišel ke mně, ukázal mi na

toho, co zůstal sedět, a řekl: „*Ten muž, co tam sedí, tě miluje a chce ti něco říct.*“ Když to dořekl, odešel. Přistoupil ke mně ten druhý a začal mi vyprávět: „*Mám pro tebe něco hezkého, protože tě miluji. Podívej se, jaký mám krásný růženec, chci si ho vyměnit za ten tvůj.*“ Jakmile to dořekl, dal mi svůj ze zelených drahokamů a z mých rukou si vzal můj, celkem obyčejný, dřevěný, ten, na kterém se momentálně modlím. Usmál se na mě a pokračoval: „*A mám pro tebe i tuto taštičku, budeš ji potřebovat.*“ Taška byla velmi zvláštní, ve tvaru čtverce, celá z kůže, zajímavá tím, že všechny kovové části, které na ní byly, zobrazovaly nějaký užitečný nástroj. Například jezdec na zipu byl jakýsi háček, na druhém zipu zase jakési kladívko a kovové pracky představovaly nějaké ne-definovatelné nástroje. Taška vypadala, jako by v ní něco bylo, ale když jsem ji otevřela, zjistila jsem, že jsou v ní jenom samé papíry a že je úplně nová a že ten mladý muž ji vůbec nepoužíval.

Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, ti dva muži byli Boží poslové. Anděl, který ti vyprávěl, že tě miluje, ti odevzdal dary, které symbolizují, že za to, že se stále modlíš růžence, Bůh se o tebe postará a dostaneš od něho všechno, co potřebuješ ke svému životu na zemi. Taška byla nová, protože byla pro tebe. Anděl ti vzkázal i to, jak velmi tě miluji.**“

21. 4. 2021

S Valentínem máme radost, protože od 19. 4. jsou zpřístupněné kostely a věřící se už mohou zúčastňovat bohoslužeb, i když v omezeném počtu, ale přece. Jelikož v našem chrámu nám kněží odmítají podat Eucharistii do úst, chodíme každý den do řeckokatolického kostela, kde s tím není problém. Když jsem se modlila, zazněl hlas: „*Zapamatuj si, že to, co vydechuješ do respirátoru, to i vdechuješ.*“ Pán Ježíš řekl: „**Ano, je to tak, jak jsi slyšela.**“

25. 4. 2021

Uviděla jsem dva zářící paprsky, které vystřelily z Božího Světla naplněného láskou, ale neviděla jsem, které místo přesně zasáhly. Bylo mi ukázáno jenom to, že jeden dopadl na pravou stranu severní polokoule a druhý na levou. Pán Ježíš mé vidění vysvětlil takto: **„Ty dva paprsky, co jsi, Barličko, viděla, byly paprsky milosrdenství seslané na zem tam, kde již lidé pochopili, že se mají vrátit k Bohu.“**

27. 4. 2021

Na chvíli jsem se zamyslela a najednou se přede mnou objevila tvář muže, kterého znám. Ještě žije, ale i když je křesťan, myslí si, že Boha nepotřebuje. Jeho tvář měla jedno oko, místo toho druhého měl jenom černou díru. Když jsem chtěla vědět, proč mi byl takto ukázán, Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, dívala ses na jeho duši. Takhle vypadá duše egoisty. Člověk je zahleděný jenom do sebe a nezajímají ho problémy jiných, ale jenom ty jeho. Je vůči okolí slepý.“**

28. 4. 2021

Ve snu jsem seděla v našem kostele. Před námi seděl manželský pár, který působí velmi zbožně. Když si nás muž všiml, přišel k nám a zeptal se, jestli máme v hlavě všechno v pořádku. Jeho manželka se smála a byla očividně s jeho chováním spokojená.

Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, chtěl jsem ti ukázat, jak se vám ti lidé smějí a také to, jak o vás smýšlejí. Na pohled jsou zbožní, ale ve skutečnosti úplně jiní.“**

29. 4. 2021

Dneska jsem měla vidění. Dívala jsem se na nepříjemnou situaci dvou rodin. Stála jsem v nějaké vesnici a viděla jsem, jak v jednom domě, ve kterém žil mladý muž s rodiči i se svou manželkou, došlo k velké hádce. Mladičká žena vyběhla a s pláčem utíkala do domu ke svým rodičům,

kteří zůstali zhrozeni z toho, co se stalo. Zavěšila se jim kolem krku a bolestně vykřikla, že se už ke tchánovi s tchýní nikdy nevrátí. Bylo mi ukázáno i to, jak na ni manžel čekal a věřil, že se dá všechno do pořádku, ale když uběhlo několik dní a ona se nevrátila, sbalil si všechny své věci a odešel za ní. Viděla jsem, jak jeho rodiče na jeho ženu nadávali, říkali, že to ona je na vině, ale i to, jak její rodiče nehezky mluvili o jeho rodině. Nakonec mi bylo ukázáno, jak se všichni nenáviděli, jak si neodpustili a jaké to mělo následky. Jde o duše, které již nežijí, které znám a které mě teď chodí prosit o pomoc.

Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi soužití dvou rodin, které způsobuje hříchy, následně nelásku a odcizení, za které musí spasená duše zaplatit krutou daň nejenom v očistci, ale i v nebeském království, protože pro svůj nedobrý život na zemi přijde o místo v lepších krajích. Ted' chápeš, proč tě prosí o pomoc.**“

30. 4. 2021

Když jsem se modlila, objevilo se přede mnou Boží oko a v tom momentě jsem se ocitla u zvláštního stolu s duší, která je již v nebi. Seděly jsme, povídaly si a byly jsme velmi šťastné. Na stole byl položený talířek a na něm na kostky nakrájený žlutý meloun. Krásně voněl, a když jsem ho ochutnala, zjistila jsem, že má také úžasně sladkou chuť. Všechno kolem bylo rozmazané, takže jiné věci jsem neviděla, ale měla jsem poznání, že ten stůl je s námi někde na ulici v nebeském městě a že se takto setkávají duše v nebi. Pán řekl: „**Ano, Barličko, správně jsi to pochopila. Chtěl jsem ti ukázat, jak se žije v nebi.**“

1. 5. 2021

Viděla jsem duši s hrozným výrazem ve tváři, úplně bez vlasů, kterou jsem ani neuměla definovat. Nevěděla jsem, zda jde o duši muže, nebo ženy, ale věděla jsem, že jde o duši zatracence.

Ježíš promluvil: „**Barličko, viděla jsi ji proto, abych ti ukázal, že i takto vypadá duše zatraceného člověka. Duše člověka, který se neuměl rozhodnout, jestli bude muž, nebo žena.**“ Byla mi ukázána i duše ženy, která ještě žije. Stála na chodníku, a když si mě všimla, v té chvíli se její tvář změnila k nepoznání.

Pán Ježíš dodal: „**Takto vypadá duše pyšné a namyšlené ženy.**“

3. 5. 2021

Cestujeme na Oravu. Autem pro nás přijeli obětaví manželé Helenka a Peter. Cestujeme na pozvání, které zorganizovala paní Majka spolu se svými přítelkyněmi a postarala se také o vydání nové knihy Dotyky nebe. Ubytování jsme byli ve Tvrdošíně v penzionu, jehož majitelkou je sympatická paní Marta. První přednášku jsme měli v bytě Martušky, kde na nás již čekali samí milí lidé, takže jsme se v jejich společnosti cítili velmi příjemně.

4. 5. 2021

Dneska jsme měli dvě setkání v penzionu a jedno v Habovce. Celou dobu se o nás staraly paní Majka, obě Marty i paní Helenka. Všechny jsou to milé, zbožné, a hlavně obětavé ženy, které si náš Pán, jak řekl, vyvolil za své apoštolky a na organizování setkání s námi v tomto regionu.

Pán Ježíš jim vzkázal: „**Tím, že šíříte mé dílo, jste se staly mými apoštolky. Mými apoštolky jsou i všichni ti, kteří ho již aktivně šíří, a stanou se jimi i všichni ti, co ho aktivně šířit budou.**“

5. 5. 2021

V noci jsem viděla, jak se v našem pokoji rozzářila klika od dveří, a za chvíli vešlo do pokoje červené kulové světlo, což mě dost překvapilo. Manžel již spal. Nechtěla jsem ho budit, protože byl velmi unavený. Pomyšlela jsem si, řeknu mu to ráno a on se v kostele Pána Ježíše zeptá, co to pro nás mělo znamenat a proč jsem to viděla.

6. 5. 2021

Když jsme se probudili, zjistila jsem, že se s Valentínem něco stalo. Díval se na mě a nechápal, kde je a co v tom pokoji dělá ani to, nač jsme sem přišli. Vysvětlovala jsem mu, že tady měl přednášky a mluvil s lidmi o společenství, ale on si na nic nepamatoval. Zjistila jsem, že má problém a že to způsobil ďábel. Pochopila jsem, že to červené světlo bylo varování a že nebylo ode mě rozumné, že jsem ho nevzbudila. Nepamatoval si ani jména žen, ani o jaké ženy jde. Začali jsme se modlit, ale modlitby vůbec nepomáhaly. Proto mě napadlo, aby z pokoje vyhnal zlé duchy, ale ani to nemělo účinek. Nakonec jsem mu poradila, aby udělal nad sebou autoexorcismus. Paměť se mu vrátila, a tak jsme mohli v klidu sejít dolů na snídani. Domů nás zavezli opět manželé Helenka a Peter.

7. 5. 2021

Chtěla jsem vědět, co se to s Valentínem dělo a proč. Pán Ježíš mi to vysvětlil: **„Valentína napadl satan a odebral mu paměť. Až po exorcismu, kdy ho vyhnal, paměť se mu vrátila. Barličko, vždyť víte, že pokaždé, když je misie úspěšná, vás satan nějakým způsobem napadne. Proto se mějte vždycky na pozoru.“**

Potom ještě dodal: **„Mám radost z této misie, i z lidí, kteří ji připravili a zorganizovali, i ze všech, kdo se zapsali do Společenství. Mé pozhénání je bude provázet celý jejich život.“**

12. 5. 2021

Když jsem se modlila, objevilo se přede mnou Boží oko a v něm mi byly ukázány mužské nohy obuté ve vysokých kožených holínkách.

Ježíš řekl: **„Barličko, viděla jsi nohy zbloudilého člověka. Jsou to většinou muži. Ženy, dávejte pozor na své manžely. Dávejte pozor na to, co mluví, co dělají a čím jsou ovládáni. Modlete se za ně a přivádějte je na správnou cestu.“**

13. 5. 2021

Napsaly nám dvě členky ze Společenství a prosily nás, abychom zjistili, kde jsou jejich rodiče. Vědí, že jsou už v nebi, ale zajímá je, ve které krajině žijí, jak se mají a jestli potřebují pomoc. Valentín po rozhovoru s Pánem Ježíšem jim napsal. Ježíš nechce poskytovat takové informace, protože to není našim posláním. Vzkazuje vám: „**Jak žili, tak i skončili. To, kde asi jsou, můžete vydedukovat z následujícího. Pokud byli ve všem Bohu věrní, měli lásku a byli milosrdní, a pokud nebyli zatíženi nějakým těžkým hříchem, splnili podmínky pro květovou krajinu. Pokud nebyli ve všem věrní, měli lásku, byli milosrdní a nebyli zatížení těžkým hříchem, splnili podmínky pro listovou krajinu. Pokud neměli lásku, neuměli odpustit, hněvali se na někoho a nebyli milosrdní, i když vedli křesťanský život, je to jenom na stonkovou nebo nektarovou krajinu. Záleží na okolnostech. V každém případě je potřebné se za ně modlit, protože modlitbami jim vyprošujete lepší podmínky a modlitbami je můžete přesunout i do krásnějších oblastí.**“

14. 5. 2021

Měla jsem vidění. Dívala jsem se na vysoký obytný dům, ze kterého téměř v nejvyšším patře vyšla na balkon mladá žena. Sedla si na zábradlí a chtěla si udělat selfie. Najednou zakolísala a zřítíla se dolů. Potom mi byly ukázány kývající se nohy mladého muže sedícího na střeše nějaké vysoké budovy. Bylo to tak vysoko, že kdyby se nahnul, určitě by spadl. A viděla jsem také asi 16letého mladíka, jak přeskakuje z jednoho mrakodrapu na druhý a jak si to jeho přátelé natáčeli na mobil. Celkem se mu tu dařilo, ale najednou se mu smýkla noha a místo jeho hrdinství, si v přímém přenosu natočili jeho smrt.

Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, ukázal jsem ti, jak někteří lidé pokoušejí Boha a jak na to často doplatí.**“

15. 5. 2021

Znovu jsme dostali pozvání na Oravu ke knězi, u kterého jsme byli i ubytováni. Paní Majku napadlo, že by bylo dobré, kdybychom jeli i do obce Klin, s čímž jsme samozřejmě souhlasili. Lidé na Oravě jsou velmi milí, pohostinní a setkání s nimi je radost. Věřící dávali otázky a Valentín jim v klidu všechno vysvětloval. Přišla řeč i na přijímání Eucharistie na ruku. Mnozí jsou z toho zmatení, protože na jedné straně chtějí být poslušní vůči biskupům, ale na druhé cítí, že to není správné. Rozpoutala se z toho velká debata, která mě pro nepochopení některých věcí tak zasáhla, že jsem se před všemi rozplakala.

Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, to, že ses rozplakala, bylo velmi dobré, velmi potřebné a velmi upřímné. Přineslo to své ovoce.“**

17. 5. 2021

Ve snu jsem se ocitla se svými spolužačkami z mládí, se kterými jsem měla cestovat někam na výlet. Autobus měl každého vyzvednout z místa, kde bydlí, a pak už jenom jet, kam má určeno. My jsme měly čekat na zastávce, ale když jsem tam přišla, zjistila jsem, že moje kamarádky už tam nejsou a že odjely beze mě. Lekla jsem se, že došlo k nějakému nedorozumění, že jsem to asi špatně pochopila a že nástup byl někde jinde. Běhala jsem po celém městě, hledala je a nechápala jsem, jak mohly odjet a neřít v autobuse, že chybím. Nechápala jsem ani to, proč mi nezavolaly na mobil. Napadlo mě, že půjdu do školy za naší zástupkyní a poprosím ji, aby zavolala učitelkám, že na mě zapomněly, ale když jsem k ní přišla, nejevila o můj problém zájem a poslala mě pryč. S pláčem jsem vyběhla ze školy a najednou jsem se ocitla na velké zelené louce, na které jsem uviděla tři lidi. Dva muže sedící na vysokém stromě a pod ním mladou ženu. Přiběhla jsem k ní a zeptala se jí, jestli neví něco o tom autobusu, kterým jsem měla cestovat, ale v okamžiku, kdy jsem k ní promluvila, jeden z mužů na stromě vykřikl, že mu vypadlo skleněné oko a že ho to prázdné místo bolí. Volal, abychom mu ho našli, ale v té vysoké

trávě to bylo velmi těžké, vlastně nemožné. Žena mě prosila, abych jí pomohla, ale i když jsem se snažila, oko jsem nenašla. Když jsem se podívala na muže, viděla jsem, že na místě, ze kterého mu to oko vyletělo, zůstala jenom velká černá díra. Ze stresu jsem se probudila a v tom momentě jsem měla další vidění. Seděla jsem v nějakém autě, které mě vezlo po různých městečkách, vesnicích, ulicích i přes lesy. Byly mi ukázány různé domy a kostely a bylo mi ukázáno, že tam budou směřovat naše cesty. Jak jsem se tak z auta dívala na krajinu, najednou se nad ní zjevila zářící postava Pána Ježíše a v té chvíli jsem pochopila, že všechna místa, kam mě auto vezlo, byla Orava.

Ježíš sen vysvětlil takto: **„Barličko, ten výlet s přítelkyněmi, to byla světská cesta, po které jsi měla kráčet, ale Já jsem tě nasměroval na jinou cestu, na cestu hlásání mého díla. Ti muži na stromech představují lidi, kteří si o sobě hodně myslí, ale v podstatě jsou slepí. Dívají se, ale nevidí, jako by měli skleněné oči. Ta žena tě prosila, abys jí pomohla vrátit jim zrak, ale to není jednoduché, protože ho ztratili upírajíce jej pouze na tento svět. Proto jste to oko nemohly najít. Orava, to je to, nač teď upírám svůj zrak a kam vás budu posílat.“**

18. 5. 2021

V kostele jsem najednou viděla sebe samu, jak jsem asi jako dvoutýdenní dítě dostala silný zápal plic, který se mi po několika týdnech znovu vrátil. Bylo mi ukázáno, jak lékař říkal mým rodičům, že umírám, ale neumřela jsem, zůstalo mi však poškozené srdce a plíce. Pán Ježíš poznamenal: **„Barličko, chtěl jsem ti ukázat, proč máš problémy s plícemi a se srdcem, proč jsi stále unavená a proč se ti těžce dýchá.“**

Otepluje se a vidím, že někteří lidé si oblékají trička a košile, na kterých mají vyobrazené lidské lebky. Takové oblečení mají dokonce i děti, a to i celkem maličké.

Pán Ježíš promluvil: „**Kromě toho, že to působí morbidně, je to vstupní brána zlého ducha. Člověk, který nosí taková znamení, je vystavený působení zlého tak, jako by měl tetování.**“

21. 5. 2021

Mnozí věřící po přečtení mé knihy, zpochybňují dílo Pána, a to všechno jenom proto, že byli při čtení nedůslední. Dokonce někteří kněží upozorňují lidi, aby si na nás dávali pozor a nezapisovali se, protože teď je hodně falešných proroků, a jelikož jsme podle nich neposlušní, patříme k nim i my. Pán Ježíš si povzdechl: „**S tím nic nenaděláte. Upozorňoval jsem vás, že půjdou proti vám, ale nebojte se, nezastaví vás. Já jsem stále s vámi.**“ Dneska nám volal člen Společenství pan Robert a posílal modlitby za svého nemocného syna.

23. 5. 2021

V noci se mi ukázali dva ďáblové. Měli oblečený černý plášť a na hlavách černý cylindr. Jejich pleť byla nepříjemně žlutá a z jejich tváře šla hrůza. Seděli vedle sebe, přičemž jeden z nich něco pozoroval a ten druhý si něco nabíral vidličkou a jedl to. Nevím, co to bylo, protože to, co si vkládal do úst, bylo neviditelné.

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Ďáblové ve velkém využívají koronakrizi skrze lidi, kteří nejsou ve stavu milosti, a jsou velmi spokojení, jak se jim daří. Barličko, na prvním ti bylo ukázáno, že působí po celém světě, a na druhém, jak požívají své oběti.**“ Ježíš řekl: „**Valentíne, ty přinášej oběti a Já Robertova syna uzdravím.**“

25. 5. 2021

Dneska nám náš přítel pan Jaroslav poslal mailem upoutávky na naši internetovou stránku, namluvené ve třech jazycích, a to ve francouzském, anglickém a německém. Ježíš mu vzkázal: „**Otevřel jsi cestu mému dílu do celého světa. Stal ses mým apoštolem. Vítejte přáteli.**“

26. 5. 2021

Ráno na mši svaté mi byl ukázán muž, o kterém příbuzní za jeho života vyprávěli samé nedobré věci, takže v očích lidí byl považován za velmi hříšného člověka. Jak jsem se tak na něho dívala, zazněl hlas, který zvolal: „**Neviděli do jeho srdce.**“ Potom mi bylo ukázáno, že žije v krásné květové krajině a že všichni jeho příbuzní, kteří o něm zle smýšleli, jsou ve stonkové nebo v nektarové krajině, ba někteří jsou ještě stále v očistci. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi, jaký je lidský pohled klamavý a vzdálený od Božího. Proto je důležité moje Společenství, kde každý může získat kousek mého Srdce, aby viděl věci tak, jako je vidím Já.**“

27. 5. 2021

Když jsem se modlila, objevilo se přede mnou Boží oko a v něm se mi ukázala krásná krajina. Dívala jsem se na ni z obrovské výšky a viděla jsem, že to není země, ale jiný svět. Svět plný lásky a nádhery, jakou si člověk nedokáže představit. Všude krásná příroda, moře a všechno tak nádherné. Vysoko nad krajinou bylo hořící Srdce a všude, kam jsem pohlédla, jsem to Srdce viděla. A spatřila jsem i to, že z něho vychází láska, která zaplavila celou tuto krajinu. Pochopila jsem, že Bůh mi ukázal nebeské království a jeho nekonečnou lásku.

Ježíš mi vzkázal: „**Správně jsi to pochopila, Barličko. Já jsem Láska. Proto i vy všichni, jestli mě chcete následovat, musíte projevovat lásku, abyste se mohli dostat na ta krásná místa, která jsem pro vás připravil.**“

28. 5. 2021

Dneska odjíždíme na Turzovku. Ráno u postele jsem viděla modrý plášť Panny Marie. Pán nám řekl: „**Budu celou dobu s vámi. Moje Maminka vás schová pod svůj mateřský plášť a bude vás chránit. Valentíne,**

Barličko, nebojte se, budu vás provázet, budete vedeni Duchem Svátým a budete vědět, co máte říkat.“

Nakonec nás požehnal a dodal: „**Čeká vás překvapení.“**

30. 5. 2021

Je svátek Nejsvětější Trojice a uběhlo přesně 11 let od chvíle, co se nám tady v kapliče zjevila Panna Maria. Čekalo nás tu i překvapení, jak řekl Pán Ježíš. Mše svatá byla obětována i za nás a viděla jsem, že na stěně, od sochy Panny Marie k jejímu obrazu, prošel stín člověka. Mladý kněz otec M..., který v kapliče sloužil mši svatou, měl krásné kázání o Bohu a Eucharistii. Na konec udělil všem lidem Eucharistické požehnání a potom ještě každému zvlášť. Vyzval i Valentína, aby promluvil k věřícím. Pán Ježíš dal po Valentínovi všem přítomným tento vzkaz: „**Milí poutníci, kteří jste sem přišli. Mám velkou radost z toho, jak máte rádi moji Maminku. Všem vám žehnám.“** K věřícím promluvila i Panna Maria. Řekla: „**Moje milé děti. Tak, jak jste mě prosily, skryji vás pod svůj plášť a budu vás chránit.“**

Pán Ježíš měl z kněze tak velkou radost, že mu poslal po Valentínovi tento vzkaz: „**Můj milovaný synu, dneska jsi mě krásně oslavil. Za to ti budu žehnat a zahrnovat tě svými milostmi po celý tvůj život.“**

Mně vzkázal: „**Barličko, viděla jsi stín Matúše Lašuta. I on tam byl. Bylo to i jeho výročí zjevení.“**

Večer zavola manželovi pan Robert a oznámil mu, že jeho syn se uzdravil. Valentína to velmi potěšilo a děkoval Bohu, že jeho oběti byly přijaty.

1. 6. 2021

Ve snu jsem byla na nějakém setkání, kde se všichni lidé měli osprchovat. Stála jsem v řadě, kde se dlouho čekalo, kde to šlo velmi pomalu a neustále se vyskytovaly nějaké problémy. Lidé se předbíhali, mnozí byli

k sobě bezohlední, vznikaly hádky a nedorozumění a viděla jsem, že někteří se i špatně osprchovali. Najednou jsem zpozorovala, že na druhé straně je také sprcha a že u ní málokdo stojí. Zavolala jsem na jednu starší paní i na jednu mladou maminku a přešly jsme na opačnou stranu. Volala jsem na ostatní, aby se i oni k nám přidali, ale vůbec mě neposlouchali. Když jsem vešla do sprchy, byla jsem překvapená. Viděla jsem, že závěs není v pořádku. Byl ze tří částí a každá ta část byla z jiného materiálu.

Jedna z textile, druhá z fólie a třetí z nějaké nedefinovatelné látky. Závěs jsem chtěla za sebou zatáhnout, ale nešlo to tak, aby mě nebylo vidět. Ty jednotlivé části se od sebe stále oddělovaly a vznikaly mezery. Upozornila jsem na to člověka, který se o to měl postarat, ale pokaždé jsem dostala odpověď, že to nevádí, že je to v pořádku. Nemohla jsem se v klidu umýt, protože jsem stále myslela na to, že mě někdo uvidí a že se mi budou smát. Mezi sprchami byla chodba, na které stál velký stůl. Za ním seděli dva muži a vybírali poplatky. Já jsem jim dala dvě pětieurovky a poprosila je, aby jednu dali bezdomovcům, kteří se také přišli očistit. Viděla jsem, jak jim muži ty peníze dali, ale zarazilo mě, když přitom oba dva zvolali: „a znovu jsou chudí!“ Nakonec se mi ukázal otec M...

Ježíš řekl: „**Barličko, bylo to o svátosti smíření. O tom, jak to tam probíhá, i o tom, jaká jsou tam v současnosti nedostatečná opatření, aby byla zabezpečena intimita a aby se člověk mohl dobře a v klidu vyzpovídat. Při svátosti smíření potřebuje mít každý klid, aby se mohl plně soustředit jen na setkání s Bohem a aby před ním mohl kajícně vyznat své hříchy. Dále ti bylo ukázáno, že máte myslet i na ty, ke kterým nebyl osud příznivý, na lidi bez domova. Člověk má pomáhat chudým a v rámci svých možností jim má poskytnout pomoc. Není to jenom o penězích, které ve většině případů nepoužívají správně a vydají je za alkohol a cigarety. Nejlepší je, když dostanou jídlo nebo když se jim poskytne jiná forma pomoci, tak jako to dělá otec M... Je to můj věrný služebník, který pomáhá těm nejbídnějším.**“

5. 6. 2021

Měla jsem vidění. Ukázala se mi kniha Společenství přátel Eucharistie a slyšela jsem hlas: „*Ne všichni členové jsou pokřtěni.*“

Potom mi byl ukázán Pán Ježíš, jak vzal do rukou Eucharistii a udělal pohyb rukou tak, jako by ji šel podávat On. Oblečený byl jako Božské Srdce Ježíšovo. Ježíš promluvil: „**Ano, máte i takové členy, kteří se chtějí stát křesťany a už si to i vyřizují. Barličko, viděla jsi, jak podávám Eucharistii. Ano, podávám ji Já skrze ruce kněze. Mějte to stále na paměti.**“

6. 6. 2021

Měla jsem sen. Pracovala jsem v nemocnici, kde se léčili pacienti z různých chorob. Lékaři mě měli rádi, dokonce jeden z nich si mě mimořádně oblíbil. Mé kolegyně na mě žárlily, proto se rozhodly, že proti mně poštvou jednu z nich, která byla u toho stejného lékaře také oblíbená. Namluvily jí o mně samé nepravdivé věci a ona si mě zavolala na pohovor a před všemi mně vynadala, i když mi slíbila, že rozhovor bude jenom mezi námi a že k němu nemám volat ani Valentína. Odešla jsem smutná, ale ještě předtím jsem chtěla dostat požehnání od kněze a biskupa, kteří byli ve vedlejší místnosti. Když jsem je o to prosila, dělali, že mě neslyší, a jedině, co mi věnovali, byl jejich nepěkný a nelaskavý pohled. S pláčem jsem se rozběhla po chodbě nemocnice a zastavila jsem se u radiátoru s tím, že se trochu ohřeji a počkám na lékaře, abych mu vysvětlila, že není dobré, aby mi projevoval sympatie, protože se to některým mým kolegyním vůbec nelíbí, že se na mě zlobí a že mě už mezi sebou nechtějí. Doktor nepřicházel, ale příběhly ke mně jiné laborantky a zdravotní sestry a zvaly mě k sobě. Když jsem s nimi vešla do místnosti, kde odpočívaly, uviděla jsem na skříni květ, který jim hynul, protože byl celý napadený velkými černými vešmi a odpuzujícími housenkami. Bylo jich tolik, že lezly také po zdech, a všude kladly vajíčka. Ženy mi sdělily,

že použily různé postřiky, ale nic nepomohlo, a že těch brouků je stále víc a víc. Prosily mě, jestli jim s tím nedokážu nějak pomoci, protože ten květ chtějí zachránit. Říkaly mi, že dokud byl zdravý, byl krásný a všichni se z něho radovali. Usmála jsem se, vzala hadici s vysavačem a opatrně všechnu tu havěť odstranila. Květ se vypnul a opět se stal ozdobou jejich prostor. Všechny to těšilo a prosily mě, abych s nimi zůstala. Pán Ježíš mi můj sen vysvětlil takto: **„Barličko, to, co jsi viděla, to byl tvůj život před obrácením a po obrácení. Předtím jsi vedla světský život, který nebyl požehnaný, protože ses zaobírala jenom světskými záležitostmi. Když jsi byla ozářena Boží láskou a obrácena skrze moji Maminku, začala jsi pracovat pro mě. Pomáháš jiným růst v duchovní oblasti a zbavovat se všeho působení zlého, které se na ně nalepilo. Tak je očisťuješ jako ten květ a pomáháš jim, aby se dostali do nebeského království, do té nejkrásnější krajiny.“**

Měla jsem i takový sen: Viděla jsem svoji duši oblečenou v krásných širokých šatech. Byly světle modré s bílými ornamenty. Cítila jsem, že takové se nosí v nebi. Jak jsem si je tak prohlížela, všimla jsem si, že na nich mám krvavé fleky, které se nedaly odstranit.

8. 6. 2021

Ráno při mši svaté mi Pán Ježíš po manželovi vzkázal: **„Barličko, tvá duše bude zraněná. Ano, i takové šaty nosí ženy v nebi, v květové krajině. Všechno je za zásluhy.“**

9. 6. 2021

Ve vidění mi byl ukázán mladý černocho, který někomu podával jakousi listinu, na které byly zobrazené nějaké obrázky, ale už si nepamatuji jaké. Pamatuji si jenom to, že tam bylo i zvířátko. Vnímala jsem, že ten mladík byl dobrý a velmi zbožný, dokonce mě pohladil. Před ním kráčeli dvě bělošky a jeden muž a také odevzdávali listiny, na kterých byly obrázky. A bylo mi ukázáno, že to nebylo dobré a že se mi celou dobu směli.

Pán Ježíš promluvil: „**Ten mladý černochoch představuje lidi tmavé pleti, kteří s radostí vstoupí do mého Společenství a budou za to vděční. Ty bělošky a muž představují lidi, kteří vstup do mého Společenství odmítli a měli z toho zábavu. Ty listiny, to jsou jejich zásluhy, se kterými přicházejí přede mě, před můj soud.**“

10. 6. 2021

V Božím oku mi byla ukázána ruka dospělého člověka a viděla jsem, jak na její dlani je položená ručička novorozeňátka.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, bylo ti ukázáno, že vy dospělí musíte každý počatý život chránit, proto je potřeba modlit se za matky, aby přijaly nový život s láskou a nešly na interrupci. Ty dětičky jsou na vás odkázané.**“

Dneska odjíždíme na Oravu. Opět pro nás přijeli obětaví manželé Peter a Helenka. Cestovat s nimi je radost. Z Petra sálá neuvěřitelný pokoj a z Helenky pokora. Hned ten den nás odvezli do Habovky, do domu jedné naší členky, kde mělo být setkání s lidmi, kteří projevíli zájem o Společenství a chtěli nás vyslechnout. Druhý den v pátek jsme byli v Trstěné u paní Evky a v sobotu zase v Tvrdošíně. Po obědě jsme se potkali v Náměstově s paní Majkou a věřícími, kteří nás také vyslechli a vstoupili do Společenství. U paní Evky byl přítomen také kněz P..., který k nám po vyslechnutí naší přednášky promluvil: „Můžu říct, že ode mě máte plnou podporu, a je úžasné, že právě v těchto dobách šíříte úctu k Eucharistii.“

13. 6. 2021

Dnes jsme navštívili krásný dřevěný chrám v Zakopaném v Sanktuáriu Matky Boží Fatimské. Tento úžasný výlet nám připravila Katka s manželem, u kterých bylo další setkání. Mezi přítomnými byl také kněz otec M... a jiní zajímaví lidé. Celou dobu, co jsme byli na Oravě, se o nás s láskou staraly naše přítelkyně Martuška a Majka.

15. 6. 2021

Už jsme doma. Ráno u svatostánku se Pán Ježíš usmíval a řekl: „**Usmívám se, protože mám radost, že jste na Oravě splnili všechno, co jste splnit měli.**“

Ježíš poslal i vzkaz pro jednoho muže, který jde proti jeho dílu i proti nám a který o nás tvrdí, že jsme falešní proroci: „**Strom poznáš po ovoci. Z ateistů se stávají horliví katolíci, z pokřtěných se stávají horliví katolíci, i z protestantů se stávají horliví katolíci. A koho jsi přivedl k víře ty?**“

17. 6. 2021

Ve snu jsem se ocitla v kapliče, ve které byly na obrazech výjevy ze života Pána Ježíše a Panny Marie. Mezi obrazy byl jeden velmi velký. Bylo na něm zobrazeno Nanebevzetí Panny Marie.

Ježíš promluvil: „**Barličko, bylo ti ukázáno, jak je tento svátek důležitý a jak je výjimečný, protože lidská bytost byla vzata do nebe. Mějte tento den ve zvláštní úctě, protože v tento den moje Maminka dokáže vyprosít velké milosti pro toho, kdo ji o to prosí.**“

18. 6. 2021

Měla jsem sen. Slyšela jsem hlas, který zvolal: „**E-shop**“, a viděla jsem, jak někdo hodil mou knihu na zem, a znovu se ozval hlas, který řekl: „**Zvedni ji.**“ Viděla jsem, jak ji někdo zvedl a vložil do košíku. Potom mi bylo ukázáno, jak nějaký kněz se zamlženou tváří na konci kázání řekl: „Drazí věřící. Vyšla kniha Dotyky nebe. Buďte opatrní, jsou to hereze.“ Byl mi ukázán i jiný kněz, který řekl: „Již se připravuje i její druhá část, nekupujte ji.“ Byl mi ukázán i muž, kterého znám, jak udělal svému bratrovi, který mu tak důvěřoval, velmi špatnou věc, a slyšela jsem hlas, který mě upozornil: „**Je to zlý člověk.**“

A viděla jsem i ženu, kterou dobře znám, jak se nehezky zachovala ke své sestře, která ji tak milovala, a slyšela jsem hlas, který zvolal: „*Není to dobrá žena.*“

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, to je to, co jsem vám říkal, že někteří kněží půjdou proti vám. Ten muž i ta žena, kteří ti byli ukázáni, to je pro vás varování.**“

20. 6. 2021

Byli jsme na setkání ve Zvoleně a dneska jsme se vrátili. Pozvala nás paní Elenka spolu s otcem V... Pán Ježíš nám řekl: „**Valentíne, Barličko, všechno jste splnili, co jste splnit měli. Řekli jste, co jste říct měli. Mise byla úspěšná a přinese plody.**“

21. 6. 2021

Volala mi jedna naše členka. Je velmi nešťastná, protože vidí, jak kněží podávají věřícím Eucharistii na ruku, a když se jim snažila vysvětlit, že to není správné, byla jimi pokárána a u svaté zpovědi jí bylo vytknuto, že je neposlušná. Říkala mi i to, že někteří duchovní jí vyčítají, že nás zve, že s námi organizuje setkání a způsobuje tím rozdělení mezi věřícími. Prosila mě, aby se Valentín zeptal Pána Ježíše, co se to s knězi děje, jak je to možné, že se i ti dobří kněží chovají, jak by se chovat neměli, a že jsou pro ni velkým zklamáním. Ježíš jí vzkázal: „**Vám lidem nepřisluší vyjadřovat se ke kněžím. Na to je tady Bůh, ale vysvětlím, jak poznáte dobrého kněze od kněze nevěrného. Vždycky se dívejte jen na to, jaký mají vztah k Eucharistii, jestli jsou pokorní, a ne na to, jak se navenek prezentují. Dobrý kněz má úctu k Eucharistii. Eucharistie rozděluje církev, protože je krize Eucharistie, protože zlý duch se dostal i do církve. Mohou mít kněží dary, ale když nemají lásku, nemají nic. Jaká je to láska ke mně, když mě odmítají podat do úst, když mě vědomě dovolí zneuctít. Oni dobře vědí, že po mě šlapou, velmi dobře vědí, že mě tím ponižují, a neuvědomují si, co to**

v budoucnosti způsobí. Ať se podívají na stav Církve v těch zemích, kde se to zavedlo. Ale nebojte se, kde jsem Já, tam je i vítězství.“

22. 6. 2021

Dneska jsem se potkala s paní Ludkou. To je ta paní, za kterou před pěti lety poslal Pán Ježíš Valentína, aby se jí zeptal, jestli nepotřebuje pomoc. Potřeboval ji její manžel, za kterého Valentín přinášel oběti, aby se dostal z rakoviny. Ludka mi začala vyprávět o době, ve které žijeme, a to byla příležitost k tomu, abychom se ještě lépe poznaly. Večer v průběhu mše svatě mi Ježíš vzkázal: **„Barličko, vysvětli Ludce, kdo jste, a dej jí knihu Dotyky nebe. Ona je pro mě důležitá. Také s ní mám plán.“**

23. 6. 2021

Volala mi paní M... Vyprávěla mi, jak u nich velmi přšelo a že v Šaštíně udeřil blesk a roztrhl sochu Sedmibolestné Panny Marie, která stojí venku uprostřed parku naproti bazilice. Pán poznamenal: **„Kompetentní by se měli zamyslet nad tím, co dělají, komu slouží a komu dávají moc. Bylo to varování.“**

24. 6. 2021

Měla jsem sen. Byli jsme s Valentínem pozváni na setkání s lidmi, kteří mají velkou úctu k Eucharistii. Všichni se na nás těšili, a aby to i nějak viditelně projevili, všichni měli spolu s námi oblečená trička s jejím maličkým vyobrazením. Byli jsme šťastní, protože i věřící byli šťastní, a vládl mezi námi soulad a pokoj. Všimla jsem si, že na setkání přicházeli další a další lidé, kteří měli na tričkách velkou Eucharistii sahající přes celý hrudník. Nejprve jsem si myslela, jak je to úžasné, že je tolik věřících, kteří pochopili, co je správné, ale když otevřeli ústa, hned jsem zjistila, že smýšlejí úplně opačně než my, ba dokonce že jdou ostře proti nám. Tvrdili, že jejich úcta k Bohu je mnohem větší než ta naše. Valen-

tína i mě napadli, že jsme sektáři, neposlušní a že k neposlušnosti navádíme i ostatní. Mnozí jim i uvěřili, a když měli u svatého přijímání projevít úctu k Eucharistii, Pána Ježíše ponížili, zneuctili a znevážili až tak, že se na to nedalo dívat.

Pán Ježíš promluvil: „**To je realita dnešních dní. Někteří vedou velké řeči o účtě k Eucharistii, ale když přijde na lámání chleba, jejich účta končí. Ne řečmi, ale skutky se projeví účta ke mně v Eucharistii.**“

25. 6. 2021

Mnozí kněží jdou proti nám.

Pán Ježíš k nám promluvil: „**Valentíne, Barličko, říkal jsem, že skrze kněze to nepůjde. Mnozí půjdou proti mému dílu, ale budou i tací, co se za mé dílo postaví.**“

V noci z 24. na 25. června se na Moravě přehnalo tornádo. Zničilo stovky domů a bylo mnoho raněných, kteří se ocitli v nemocnicích. Vítr se změnil na vír, lámal stromy, boural domy, některá auta to vymrštilo na obydlí, kostel zůstal bez střechy. Tornádo a extrémní bouřky zpusťošily několik obcí v této oblasti a mnoho lidí připravily o střechu nad hlavou. Pán Ježíš poznamenal: „**Dokud se lidstvo neobráti, přírodní katastrofy budou na celém světě. Konečně pochopte, že se máte vrátit k Bohu.**“ Z kostelních hodin na věži tornádo vytrhlo číslo 7.

Ježíš dodal: „**Aby lidé pochopili, že to bylo varování. Číslo 7 je Boží číslo.**“

26. 6. 2021

Ve snu jsem na hřbitově uviděla mladou ženu, která velmi plakala. Viděla jsem, jak si klekla ke hrobu svého manžela, za chvíli vstala a pomalu šla k náhrobnímu kamenu, na kterém byla fotografie jejího milovaného muže. Objímala ho, líbala a srdceryvně naříkala. Byla velmi mladá a bylo vidět, jak velmi ho milovala a jak velmi jí chybí. Pán řekl: „**Ztratila**

svého manžela, kterého tak milovala. Barličko, také ji si zapiš do pořádku, potřebuje tvou pomoc.“

27. 6. 2021

V noci se přede mnou objevilo Boží Světlo. Za chvíli jsem měla také vidění. Stála jsem před dřevěnou policí, na které byla položená dvě krásná jablka. V momentě, kdy jsem začala cítit jejich vůni a chuť, jedno z nich se rozkutálelo a spadlo z police do jakési dřevěné díry. Potom mi byly ukázány nohy mladého muže. Kalhoty měl vyhrnuté do půli lýtek a v ruce držel svoje boty. Tvář jsem mu neviděla, ale viděla jsem, že někam s námahou kráčí.

Ježíš mé vidění vysvětlil takto: „**Barličko, na prvním příkladě ti byla ukázána pokušení tohoto světa. Vypadají krásně. Pokud se člověk dá jimi zlákat, zjistí, že to bylo jenom chvilkové vzplanutí a že mu to nic nepřineslo. Dávejte si pozor na satanova jablka, která vypadají krásně, ale jejich cílem je uvrhnout vás do propasti, tak jako to jablko. Na tom druhém příkladu ti bylo ukázáno, jakou cestu si má člověk zvolit. Úzká a namáhavá cesta, to je cesta ke mně. Oba dva tyto příklady ukazují to, co jsem vám již předtím řekl. Jsou dvě cesty. Široká a krásná, na které čeká satan s jablky, a úzká a namáhavá, kde vás čekám Já s Eucharistií. Lidé, nevybírejte si lákavá satanova jablka, ale vyberte si mne a Eucharistii.**“

28. 6. 2021

Dnes máme s Valentínem šťastný den. Napsal nám náš nový člen pan Roman a nabídl se, že knihu Dotyky nebe přeloží do angličtiny.

Pán mu vzkázal: „**Romane, děkuji ti, že jsi přijal mé pozvání stát se mým apoštolem v šíření mého díla. Mé požehnání tě budu provázet celý tvůj život.**“

Ve snu jsem viděla terasu, na které za několika stoly seděli lidé. Vyprávěli si, smáli se, někteří pili kávu, jiní zase různé nápoje podobné džusům, každý měl nějaký zákusek a bylo vidět, že jsou spokojení a šťastní. Z terasy se dívali na širokou řeku, která celou tu pokojnou atmosféru ještě umocňovala. Za jedním stolem seděl muž a s ním mladá žena. Něco si vyprávěli. Nejprve jsem si myslela, že se dívám na lidi na nějaké dovolené, ale ve chvíli, kdy se ta žena postavila a ukázala mi svoji tvář, jsem pochopila, že hledím na život v nebi. Byla to duše, o které vím, že žije v listové krajině. Pán Ježíš dodal: **„Ano, Barličko, byl ti ukázán kousek nebeského království, fragment života v listové krajině.“**

4. 7. 2021

Když jsem se modlila, najednou jsem se viděla, jak stojím v centru našeho města, blízko katedrály sv. Alžběty. Na chodníku, kde často potkávám jistou bezdomovkyni, která stále prodává časopis Nota Bene. I teď jsem ji viděla. Podala jsem jí chléb s klobásou, ona se usmála a vložila mi do rukou dárkovou tašku se slovy: „Nevím, jak vám mám, paní, za všechno poděkovat. Proto vás prosím, přijměte ode mě alespoň tuto kávu.“ Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, bylo ti ukázáno, že lidé, kterým dáváte jíst, jsou vám za to velmi vděční, i když vám to nemají jak odplatit. Vy dostáváte odměnu ode mě. Ta káva znamená, že vás vždycky odměním tím, co máte rádi. Nic není jen tak.“**

Ukázalo se mi i krásné Boží oko a v něm Boží Matka. Viděla jsem, jak rozprostírá svůj plášť, ale nebylo mi ukázáno, nad kým ani nad čím. Ježíš řekl: **„Moje Maminka rozprostírá svůj ochranný plášť nad vámi i nad celým Společenstvím.“**

5. 7. 2021

Vzpomněla jsem si, jak jsem se dívala na svou duši oblečenou v širokých světle modrých šatech, a pamatuji si i to, jak jsem se dotkla svého pasu. Pocítila jsem něco hmotného, jako bych měla tělo, přitom jsem věděla,

že to není moje tělo, ale že je to má duše. Pán Ježíš mi to vysvětlil: **„Barličko, duše cítí sebe samu jako hmotu, a ne jako vzduch. I šaty cítí, i ozdoby a všechno kolem sebe. V nebi je všechno hmotné.“**

7. 7. 2021

Měla jsem sen. Byla mi ukázána žena, která říkala: „Slyšela jsem kázání dvou kněží. Oba mluvili pěkně o Eucharistii. Ten první při kázání zmínil knihu Dotyky nebe a ten druhý zvolal: ‚To není správně, já mluvím správně.‘ Tak koho mám teď poslouchat?“

Když to dořekla, ozval se na to hlas: **„Správně mluví ten první, který zmínil Dotyky nebe.“** Pán Ježíš řekl: **„Toto je realita dnešních dní.“**

8. 7. 2021

Když jsem se modlila, slyšela jsem hlas, který zvolal: **„132 kněží.“** Pán mi vzkázal: **„Číslo 132 je symbolické. To jsou ti, co zůstanou s vámi.“**

10. 7. 2021

Večer jsem měla vidění. V Božím oku jsem se dívala na mladého muže, který seděl na terase před svým luxusním domem a šťastně se usmíval. Bylo mi ukázáno, o čem právě přemýšlí. Říkal si: „Mám krásný dům, krásné auto a velký bazén i zahradu mám pěknou a krásnou mám i ženu. Mám hodně peněz a můžu mít všechno, na co si jen vzpomenu.“ Potom jsem ho viděla, jak si lehl do postele, díval se na strop a opět si v duchu říkal, jak je bohatý a jak mu mnozí závidí. Jak o tom všem tak přemýšlel, najednou jeho tvář zkameněla a hrůzou se změnila k nepoznání. Na stropu pokoje se objevily dvě velké ohnivé lampy, které se jakousi silou prudce rozkývaly. Měly tvar kotle a oheň z nich šlehal až do stropu. Hrůzou se celý třásl.

Potom mi byl ukázán jeden bohatý manželský pár, který si ze svého života udělal reality show. Ti manželé ještě žijí, a každý, kdo chce, se může dívat na to, jak se jim daří, co dělají, i na to, co všechno mají a co všechno

si mohou dovolit. Viděla jsem, že skutečně mají všechno, na co si jenom pomyslí, ale viděla jsem i to, že v jejich manželství není žádná láska, žádná úcta, žádné vzájemné pochopení, jenom hněv, zlost, nadávky a neustálé ponižování. Bylo mi ukázáno, že jejich život je jen divadlo a že vůbec nejsou šťastní, i když mají mnoho peněz. Nakonec mi byla ukázána duše princezny, kterou lidé tak milovali a která je již v nebi. Dívala jsem se na ni, jak vychází z nějakého tunelu a za ní mnoho lidí. Byla oblečená v krásném růžovém kostýmu, na hlavě měla malý růžový kloboček a byla přešťastná. Smála se a smáli se i všichni ti, kteří byli s ní. Z tunelu vyšli na zvláštní kamenný most, který byl velmi vysoko. Všichni se z něho dívali na krásnou krajinu, která ležela před nimi a také hluboko pod nimi, a štěstím se mohli zbláznit.

11. 7. 2021

Ježíš promluvil: „**Barličko, na prvním příkladu ti bylo ukázáno, jak boháči žijí pro tento svět. Oni Boha v tomto životě nepotřebují. Zapomínají na jedno, že je tady ještě život věčný, který je mnohem důležitější, než tento krátký pobyt na zemi. Mladému muži bylo ukázáno, jaká věčnost ho čeká. Zděsil se hrůzou. Je to zvednutý prst pro vás všechny, kteří takto smýšlíte. Obrat' se k Bohu, protože za své bohatství si u mě nic nekoupíte.**

Na druhém příkladu ti bylo ukázáno, že bohatství ještě nedělá člověka šťastným. Viděla jsi, že navenek se tito lidé prezentují jako šťastný manželský pár, což je pro veřejnost jenom forma a velké divadlo, ale ve skutečnosti jsou to nešťastní lidé. Jejich božstvem se stalo bohatství. I pro ně byl ten kotel s ohněm zvednutý prst. Bez lásky a bez Boha dopadnete na věčnosti velmi zle.

Na třetím příkladu ti bylo ukázáno, že i bohatí mohou mít krásný život věčný, pokud je jejich život spojený s Bohem a jejich srdce jsou plná lásky a milosrdenství a pokud nežijí jen pro sebe, ale svůj zrak upírají na ty, kteří takové štěstí neměli. Pokud upírají svůj zrak na

ty, kteří trpí nouzí a nepochopením, a pokud jsou ochotni podat jim pomocnou ruku, pomoci jim najít ztracenou důstojnost a přivést je na cestu ke mně. To je jediná cesta pro bohaté. Pokud si ji nevyberou, špatně skončí.“

12. 7. 2021

Měla jsem sen. Slyšela jsem hlasy nějakých kněží, jak říkali věřícím o Valentínovi a o mně, samé nedobré věci. Vyprávěli jim, že jsme falešní proroci a že to dílo, které šíříme, není od Boha. Potom jsem se ocitla na zvláštním místě, kde byla úplná prázdnota. Nebylo tam vůbec nic. Byla to jakási vyprahlá krajina ponořená do tmy a celé to prostředí na mě působilo velmi depresivně. V té prázdnotě jsem viděla židli, na které seděl starší kněz a díval se před sebe. Neviděl nic, protože před ním byla jenom hustá černá mlha, tak hustá, že vypadala jako stěna. Všechno to vypadalo, jako by seděl v hluboké noci a čekal, kdy už něco uvidí, ale neviděl nic.

Pán Ježíš řekl: „Barličko, slyšela jsi a viděla představitele těch kněží, kteří se postaví proti mému dílu i proti vám. Jejich mysl je zahalena černou tmou. Nic nevidí, nic neslyší, žijí jen ve svých představách a myšlenkách. Nechali se obklopit tmou, kterou satan vrhl na zem.“

13. 7. 2021

Lidem na Slovensku se v této době žije velmi těžko. Přicházejí o zaměstnání, svobodu a jistoty, které měli, upadají do deprese a nevědí, co bude dál. Mnozí uvažují už i o odchodu z naší země. Utrpení je vidět i mezi věřícími, kterým je odpíráno přijímání Eucharistie svátostným způsobem a vnucováno očkování, se kterým nesouhlasí a je proti jejich svobodné vůli. Když jsem se modlila, prosila jsem Pána Ježíše, aby zasáhl: „Pane Ježíši Kriste, prosím tě, zasáhni, zachraň moje milované Slovensko, zachraň můj národ, prosím tě udělej něco.“ Opakovala jsem to stále dokola,

když tu najednou se ozval hlas. Třikrát zvolal jméno jistého římskokatolického biskupa a před očima se mi promítl děj, kdy Pán skutečně zasáhl. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, na tomto biskupovi jsem ti ukázal, že v pravé chvíli zasáhnu.**“

14. 7. 2021

Napsala nám jedna členka z Čech. Prosila Valentína, aby se zeptal Ježíše, jak se má bránit jejich pan farář před svou rodinou a kněžími, kteří ho nutí do očkování, které on odmítá.

Ježíš mu vzkázal, že jim má říct toto: „**Já svou důvěru vkládám do rukou našeho Pána, a ne do vakcín, na které výrobce neposkytuje záruku a nenese žádnou odpovědnost za případné následky. Na jejich výrobu a vývoj se používá také biologický materiál z potravních dětí, což je pro mě nepřijatelné. Účel nesvětí prostředky.**“

15. 7. 2021

Všude na YouTube jsou videa, na kterých jsou zachyceny ničivé povodně v Německu, Belgii a Holandsku. Chtěla jsem vědět, jestli je to to, co mi bylo jednou ve vidění ukázáno, že tyto státy budou potrestány. Ježíš mi vzkázal: „**Ano, Barličko, a to je jenom začátek.**“

16. 7. 2021

Ptala jsem se Ježíše, jestli se ještě dostanu do Medžugorje, která mi tak chybí. Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, vy už nejste s Valentínem pány svého času. Již se nebudete rozhodovat, kam půjdete, ale půjdete tam, kam vás pošlu Já.**“

18. 7. 2021

Záplavy jsou již i v Rakousku, Francii a jiných zemích. Všude se hovoří jen o klimatických změnách. Lidé dosud vůbec nepochopili, že je to Boží zásah.

19. 7. 2021

Když jsem se modlila, ukázalo se mi Boží oko a v něm celá naše země. Viděla jsem obrovské záplavy a hromobití. Jeden blesk byl obzvláště silný. Pevniny mizely pod vodní hladinou a viděla jsem, že na mnohých místech byly zalité celé vesnice a města. Viděla jsem i různé výbuchy. Nevím, o jaké šlo, protože byly barevné, ale pochopila jsem, že se dívám na živelné pohromy. Na mnohých místech jsem zpozorovala, že jsou mi ukázány země, které byly zasažené těmito povodněmi a neštěstím několikrát. Nad zemí stál Bůh a vztáhl nad ni svoji ruku, ze které vycházely jakési jiskry, a bylo mi ukázáno, že nad ní létá i velký černý pták, a nějaké zelené skvrny.

Pán Ježíš mi moje vidění vysvětlil takto: „**Barličko, viděla jsi to, o čem jsem mluvil. Lidstvo se musí obrátit, protože to, kam směřuje, se mi přestalo líbit. Proto mu musím ukázat, že pánem nad tímto světem a nad přírodními živly jsem tu ještě Já. Ten černý havran představuje smrt. Budou i oběti.**“

20. 7. 2021

Dívala jsem se na obraz Ježíšovy tváře a modlila se. Za malou chvíli se přede mnou objevilo Boží světlo, ze kterého se vynořil dřevěný váleček, na kterém byla stočená nějaká dlouhá listina, a slyšela jsem hlas: „**Každý člověk dostal takovou listinu, na které je napsán jeho osud a Boží plán.**“

Pak mi u ucha zazvonil zvoneček a na chvíli se mi ukázal nějaký obraz, který najednou zmizel.

Ježíš řekl: „**Barličko, ta listina, to je život každého člověka, jaký je v Božím plánu, ale člověk svou svobodnou vůlí do něho může zasáhnout. To znamená, že realita může být úplně jiná. To je ten obraz, co jsi viděla. Člověk může skončit i velmi špatně.**“

23. 7. 2021

V noci jsem slyšela, jak někdo sedmkrát zaklepal v naší ložnici. Ráno po mši svaté nám Ježíš řekl: „**Připomenul se vám jeden z vašich patronů, svatý Jan Pavel II. Souvisí to s mailem, který vám poslala vaše přítelkyně Marta.**“

Marta často organizuje pro věřící různé poutě, proto chtěla vědět, jestli může organizovat také pouť na setkání s papežem Františkem, který přijede v září na Slovensko. Bylo oznámeno, že na setkání mohou přijet jen plně očkovaní.

Pán jí vzkázal: „**Za normálních okolností by to byla samozřejmá věc, žel okolnosti nejsou normální. Rozdělují lidi na první kategorii a na odpad a nutí je, aby proti své vůli dělali něco, s čím se vůbec neztožňují. Tato návštěva je zneužitím a nátlakem na křesťany, aby se podvolili mocným tohoto světa. Z těchto důvodů není rozumné se angažovat, protože tím přistoupíš na jejich hru.**“

Během modlení se mi ukázala krásná mladá žena. Podle jejího oblečení jsem poznala, že je to nějaká svatá ze Starého zákona. Ježíš řekl, že to byla svatá Anna a že nás tímto způsobem pozdravila.

24. 7. 2021

Dneska jsme měli přednášku v jedné vesnici na poutní slavnosti v kostele sv. Anny. Byli jsme tam na pozvání paní Moniky, které velmi záleží na tom, aby se i v jejich farnosti šířila úcta k Eucharistii. Pán Ježíš měl velkou radost, protože jak nám řekl, mise byla úspěšná. Přinesla mnoho dobrého a mnoho milostí pro všechny členy Společenství.

25. 7. 2021

Dneska se mi ukázala tvář zatracence. Byl to muž, jehož oči a zuby byly hrůzostrašné a jeho výraz tak odpuzující, že jsem hrůzou až vykřikla. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, ukázal jsem ti ho proto, abys viděla, že i**

takto vypadá duše zatracence. Žil jenom pro tento svět a nic mu nebylo svaté.“

30. 7. 2021

Měla jsem sen, ve kterém, jsem byla na nějakém setkání, kde kněží prodávali věřícím různé věci. Bylo to hluboko v podzemí a věděla jsem, že všichni ti kněží milují Boha a že z lásky k němu velmi trpí. Mezi nimi byl i mladý kaplan P... Když mě spatřil, přiběhl ke mně, objal mě a byli jsme šťastím celí bez sebe. Hned mi chtěl něco prodat. Tak jsem si koupila, ale ve chvíli, když jsem ho šla požádat o další věc, naklonil se ke mně a pošeptal mi, že mu mám zaplatit ještě 50 eur, že jsem asi na to zapoměla. Když mi to řekl, rychle jsem běžela pro peněženku, ale když jsem ji otevřela, zjistila jsem, že v ní mám jenom 25 eur, protože jsem již nějaké peníze rozdala kněžím a lidem, kteří mě o to prosili. Vzala jsem těch 25 eur, že mu je zanesu, ale než jsem k němu došla, zůstalo mi jenom 15, protože 10 se mi někde ztratilo.

Pán Ježíš můj sen vysvětlil takto: „Barličko, to, že jsi viděla kněze v podzemí, znamená, že jde o věrné kněze, kteří jsou pro svou víru odsunuti na okraj Církve. Číslo jsou symbolická. Číslo 50 eur znamená, že otec P... potřebuje mnoho modliteb. Potřebuje tvoji pomoc.“

31. 7. 2021

Zpozorovala jsem, že z místa na kříži Milosrdné lásky, kde je na polokouli pata kříže, že přesně z tohoto místa vychází záře, která se neustále zmenšuje, zvětšuje a mění svůj tvar. Ježíš promluvil: **„Přišel jsem na svět, abych ho spasil. Spasil jsem ho svým křížem, proto i vy přijímejte svůj kříž tak, jako jsem ho přijal a nesl Já.“**

Volala mi jedna naše členka. Je nešťastná ze všeho, co se teď děje, hlavně z těch kněží, kteří odmítají podávat Eucharistii do úst a vyzývají lidi, aby se dali očkovat. Také neví, co má povědět duchovním, kteří o nás říkají,

že jsme sektáři, a odrazují věřící od vstupu do Společenství. Potřebuje pomoc, povzbuzení a chce vědět, co vše má udělat, aby se dostala do květové krajiny.

Ježíš jí vzkázal: „**To, co vidíš, je ubohý stav, v jakém se teď Církev nachází. I když jsi z toho znechucená, neboj se, důvěřuj mi, Já vím, co dělám. Vždyť jsem přišel proto, abych svou Církev chránil a zachránil. To, že mým apoštolům někteří nadávají a prohlašují je za sektáře, to dělali všem mým apoštolům. Cesta do květové krajiny není procházka růžovou zahradou. Je třeba i něco vytrpět a něco snést. Odměna přijde až v nebi. Pokud i ty vytrváš a vydržíš, jsi na nejlepší cestě do mé nejkrásnější krajiny v nebeském království. Nepřesvědčuj ty, kdo se nechtějí dát přesvědčit, protože je to zbytečné. Modli se za jejich obrácení.**“

1. 8. 2021

Nad ránem ke mně přišla dušička malého, asi čtyřletého děvčátka. Mělo delší kudrnaté vlásky a bylo tak roztomiloucké, že jsem si ho hned přivinula k sobě a políbila na líčko. Vedle děvčátka stál chlapeček.

Ježíš řekl: „**Barličko, to byly dušičky z tvého příbuzenstva, ze sponánních potratů.**“

4. 8. 2021

Ve snu jsem byla na zájezdu, který se jmenoval Putování za Eucharistií. Mezi lidmi jsem spatřila známé tváře a také jednoho staršího pána, kterého znám velmi dobře. Měla jsem velkou radost, protože všichni tam hezky mluvili o Bohu a o úctě k Němu. Na této pouti jsme navštívili některé kostely a chrámy, kde bylo ustavičné klanění a kde se každý věřící mohl setkat s Pánem Ježíšem, promluvit s ním a poděkovat mu za vše nebo ho poprosit o pomoc. Před monstrancí klečel kněz, který byl s námi na této pouti, a tiše se modlil. Potom vstal a promluvil k poutníkům: „Každý, kdo chce, může přijít na chvíli blíže k Ježíši a přednést mu

osobní prosbu.“ Lidé postupně přicházeli, klaněli se a byli tak šťastní, že mnohým se radostí ronily i slzy z očí, ale byli tam i tací, kteří mě překvapili. Když si klekl před Nejsvětější svátost oltární ten starší pán, kolem Eucharistie se vytvořil jakýsi šedivý prstenec. Totéž jsem spatřila, když se modlil kněz. Slyšela jsem také jednu ženu, která hlasitě přednášela nějakou modlitbu, o které tvrdila, že ji má z Polska a že je to svatý růženec. Ta modlitba se vůbec nepodobala růženci a nedávala ani žádný smysl. Vyzývala lidi, aby se k ní připojili, ale mnozí s tím nesouhlasili. Ale byli i tací, kteří se k ní přidali. Pak se ozvaly nějaké ženy s připomínkou, že jsme si při vstupu do kostela nenasadili rukavice, a upozorňovaly nás, abychom si je natáhli, až půjdeme přijmout Eucharistii na ruku. Zhrozila jsem se a bylo mi do pláče. Nechápala jsem, co ti lidé vyvádějí. Vždyť všichni tvrdili, že mají úctu k Ježíši, a když ji měli projevit, zachovali se úplně jinak. Došlo i k mírné roztržce, protože mezi poutníky byli i zbožní věřící, muži i ženy, kteří spolu se mnou odmítli přijmout Eucharistii na ruku a i proto, že někteří, kteří přijímali do úst, se na této pouti rozhodli, že budou přijímat Pána už jenom do rukou, což také udělali, protože se chtěli zalíbit knězi a lidem. Navštívili jsme ještě hodně kostelů a chrámů. Vzpomněla jsem si na jeden, ve kterém byla mimořádně velká monstrance, u které kněz, který nás provázel, přednášel krásnou modlitbu. Poprosila jsem ho, jestli bychom se nemohli do toho chrámu ještě vrátit, že to pro mě byl velký zážitek a velmi po tom toužím. Duchovní mi vysvětloval, že si už nepamatuje, který to byl chrám, a já jsem mu zase vysvětlovala, že ten, ve kterém se tak hezky modlil, a dopodrobna jsem mu ho popsala. Stále tvrdil, že si to už nepamatuje, a přidaly se k němu i nějaké ženy, které mě okřikly a řekly mi, že je to jenom zbytečná ztráta času a je potřeba jít domů. Pochopila jsem, že vše je to jenom divadlo, že mnozí se navenek prezentují jako silní věřící, ale v srdci smýšlejí jinak. Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, byla ti ukázána skutečná realita. To je dnes tak. Více jim záleží na názoru lidí, než**

na tom, co si o tom myslím Já. Ani v modlitbách není všechno v pořádku. Mnoho různých modliteb koluje na internetu, a to odpoutává věřící od všech základních modliteb a od svatých růženců, které jsou nejdůležitější. Nepocházejí z nebe, ani od Ducha Svatého, ale vytvořil si je člověk. Mnoho z nich je z Polska, ale i z jiných zemí.“

6. 8. 2021

Měla jsem sen. Viděla jsem mnoho biskupů. Všichni měli v rukou jakousi listinu. Drželi ji před sebou tak, jako by z ní šli něco číst. Někteří ji měli bílou, někteří šedivou a někteří červenou. Stáli na širokém schodišti ze tří schodů. Na nejvyšším stáli ti, co měli bílou listinu, na středním ti, co měli šedivou listinu, a na spodním ti, co drželi v rukou červenou listinu.

Pán Ježíš můj sen vysvětlil takto: „**Barličko, tvůj sen byl o současné situaci v Církvi. Viděla jsi jejich hlavní představitele, nástupce mých apoštolů. Každý měl před sebou listinu, kde byly zapsány jejich skutky. Ti, co jsou a byli mi věrní, to jsou ti s bílou listinou na vrcholu schodiště. Ty, kteří mi nebyli ve všem věrní, představuje ta šedá listina, kde vedle dobrých skutků jsou zaznamenány také jejich špatné skutky. Na posledním, nejnižším schodu jsou ti, co se mi zpronevěřili, nebyli mi věrní a stáhli s sebou mnoho duší. To jsou ti s červenou listinou. Ty budu soudit nejpřísněji. Jejich osud na věčnosti je velmi nejistý.“**

7. 8. 2021

Na YouTube je video, které natočil Orfilm. Jmenuje se Eucharistická úcta. Český kněz páter K... v něm říká o své bolesti, jakou teď prožívá, když vidí, jak se vytratila úcta k Eucharistii, o tom, jak člověk zrazuje Pána Ježíše, jak lehce se přizpůsobuje světu a jak je potřeba vrátit se k Bohu. Ve snu mi bylo ukázáno, jak si to video posílají zbožní kněží, jak

se na něj dívají a jak jsou přitom šťastní. Viděla jsem, jak jeden z nich o tom vyprávěl ostatním, přičemž mu z úst vycházela samá srdíčka.

Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, bylo ti ukázáno, že to video je pro utlačované kněze balzám na jejich duši. Bylo ti ukázáno, jak je to posílilo a jak je to těší.“**

Volala mi má přítelkyně M... Byla překvapená a nechápala, jak lehce se dostala k jistému biskupovi a jak odvážně mu řekla svůj názor na přijímání Eucharistie na ruku. Byla také šokovaná z chování některých řeholních sester, které jí vynadaly, že je pyšná, neposlušná, dokonce jedna z nich na ni křičela, že jí z ní bolí srdce, a to jenom proto, že přijala Pána Ježíše do úst.

Pán jí vzkázal: **„Dcero moje, cožpak nechápeš, vždyť jsem to zařídil Já, aby si biskup vyslechl názor nejenom z hierarchie shora, ale aby si vyslechl také názor od svých věřících zdola. Řeholnice se dívají, ale nevidí. Jsou zaslepené. Kdyby byla na zemi spadnuta Eucharistie a kněz by jim řekl, stoupněte na ni, udělaly by to, protože je váže poslušnost? A teď to dělají. Nevidí, jak mě zneuct'ují.“**

9. 8. 2021

Měla jsem sen. Velkou rychlostí jsem se přesouvala na bruslích našim městem z ulice, kde jsme měli náš první byt, do centra až k divadlu. Byla jsem hnaná jakousi silou. Pak jsem se ocitla na velké ledové ploše, kde jsme s Valentínem předváděli nějaký zvláštní tanec. Naše pohyby byly jemné, ladné a všem se to líbilo. Viděla jsem, jak jsme mladí, a věděla jsem, že se dívám na naše duše, protože tu svoji už znám. Co mě na našich tvářích nejvíce zaujalo, byly naše krásné oči. Chtěla jsem vědět, co ten sen představoval.

Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, váš společný život začal v tom prvním bytě. Uběhl rychle. Viděla jsi i vaše duše a jak je vnímá okolí, že jste spolu sladění a že z vás vyzáruje dobrota a láska. Jste vzorem pro mnohé manželské páry, protože i po mnoha letech se máte velmi rádi**

a jste jeden druhému velkou oporou. Boží milost je nad vámi, protože vždy a všude plníte Boží vůli. Nežijete jenom pro sebe, ale to, co jsem vám dal, rozséváte po celém svém okolí i po celém světě. Kdo setrvá se mnou, setrvá v Boží lásce a mé požehnání a milosti ho budou provázet celým životem.“

Dneska mi vyprávěla svůj sen také dcera Majka. Řekla mi: „Mami, s tatškou i s tebou jsem se ocitla v překrásné krajině na úchvatném místě. Obdivovali jsme obrovská hejna ptáků. Byli velcí jako naši plameňáci, sytě růžoví a bílí, ale i barevní v kombinaci růžové, žluté a tyrkysové. Všichni měli mimořádně dlouhé chvosty podobně jako pávi. Někteří létali nad námi, jiní zase stáli nebo se procházeli na vysokých, ocelově modrých nohách v průzračném třpytivém potůčku. Měli hezké elegantní zobáčky a ti barevní měli na hlavách také chocholky. Celá ta scenérie byla úžasně sladěná. Kopce byly tmavě zelené, některé měly nádech do růžova, tráva byla jablečně zelená, potůček blankytně modrý a celý ten výjev umocňovala hejna těch barevných ptáků. Všude vládl pokoj a láska.“

Ježíš poznamenal: „**Vaše dcera Majka viděla kousek z nebeského království v květové krajině. Jestli budete všechno dělat, jak máte, tak se tam dostanete.“**

10. 8. 2021

Měli jsme setkání s rodinkou, která za námi přijela ze středního Slovenska. Máme z toho radost, protože jsme zachránili pro Pána další duše. Ježíš k nám promluvil: „**Valentíne, Barličko, jsem rád, že jste ke mně přivedli další duše. Potřebovaly se s vámi setkat, protože chtějí změnit svůj život.“**

11. 8. 2021

V noci jsem se probudila, když na mě promluvila asi 55letá žena. Řekla mi: „Své dítě jsem vykoukala, nakrmila i do čistého oblékla. Už ho najdu, už ho nikdy neuvídím, nevím, kde je.“ Když to dořekla, srdceryvně se rozplakala a bylo mi ukázáno, že ve své mladosti, když byla ještě velmi mladá, vložila své děťátko do Baby-boxu a odešla pryč. Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, byla ti ukázána situace, kdy se matka z nerozvážnosti zbaví svého dítěte, a jaký to má pak na ni psychický dopad.“**

14. 8. 2021

Příjezd papeže Františka na Slovensko se blíží a jelikož na setkání s ním mohou přijít jenom plně očkovaní, na doporučení se začalo očkovat i v některých farnostech. Ve snu jsem slyšela rozhovor dvou pohoršených kněží. Jeden z nich říkal tomu druhému: „Jak je to možné, že povolili očkovat věřící i v Božím domě? Cožpak nevidí, co dělají?“ Ten druhý odpověděl: „Ale vidí. Dobře vědí, že se to Bohu nelíbí.“ Ježíš smutně poznamenal: **„Znesvěcení proniklo i do Božího chrámu a neušetřilo ani mnohé kněze a věřící.“**

Když jsem se modlila, byl mi ukázán jistý manželský pár, o kterém vím, že jsou již v nebi. Viděla jsem jejich sňatek, svatební fotografie i život, jaký vedli. Měli se rádi, ale viděla jsem i to, že dokud žili na zemi, žena byla mírnější, ale muž byl pyšný. Proto i když jsou teď v nebeském království ve stejné krajině, nejsou spolu. Mohou se jenom navštěvovat. Bylo mi ukázáno, že muž je na horším místě a že velmi touží být spolu. Pán Ježíš řekl: **„Ano, Barličko, chtějí být spolu. Modli se za ně na tento úmysl, prosí tě o pomoc.“**

16. 8. 2021

Volala mi jistá členka a říkala mi, že někteří lidé si myslí, že všichni ti, co přijímají Eucharistii na ruku, budou zatraceni. Prosila nás, abychom se zeptali Ježíše, co má těmto věřícím na to říct.

Pán Ježíš jí vzkázal: „**Řekni jim, že to tak není, že o tom rozhoduji Já a život, který vedli na zemi. Většina z nich to dělá v dobré víře a z poslušnosti. Zodpovědnost za to nesou ti, kteří je na to navedli. Ale ti, kteří již vědí, že mě zneuctívají, ti už budou jinak posouzeni, ti jsou nevěrní.**“

17. 8. 2021

Ve snu jsem kráčela s Valentínem po sídlišti, ve kterém žije žena, kterou oba známe. Když jsme se blížili ke kostelu, přistoupil k nám neznámý muž a promluvil k nám: „Nebojte se, já si na ni počkám a vyřeším to s ní.“ Viděla jsem, jak vyšla z chrámu a najednou se před ní otevřela velká, asi půlmetrová kniha, ve které jí Boží ruka prstem ukázala na nápis: „**Jestli se neobrátíš, budeš...**“ a dál jsem neviděla. Pak mi bylo ukázáno, jak na svém životě nic nemění a jak se před ní kopí hromada listin, na kterých byly zaznamenány všechny její hříchy. Ta kopa listin byla téměř tak vysoká jako ona sama a stále narůstala. Stála před ní, dívala se na to a vůbec ji netrápilo, že je třeba s tím něco dělat. Bylo mi dáno poznání, že i my jsme jí k smíchu, že mnoho duší mohla zachránit, ale neudělala to, ba naopak mnoho lidí od Společenství odradila a nás očernila. Bylo mi ukázáno i to, že je pyšná a že všechny ty hříchy páchá s plným vědomím.

Ježíš promluvil: „**Ten muž, který vás oslovil, byl anděl. Barličko, je to tak, jak jsi viděla. Nemám k tomu co dodat.**“

18. 8. 2021

Slyšela jsem, že věřící v kostelích sledují ty, co přijímají Eucharistii na jazyk, a pohoršují se nad nimi, že jsou ještě k tomu i neočkovaní. Ozývají se hlasy, že by bylo správné, kdyby do úst přijímali jenom ti, kteří jsou očkovaní. Slyšela jsem, že pohoršení jsou i někteří kněží, že vyzývají lidi k očkování a odmítají věřícím podávat Eucharistii svátostným způsobem. To všechno jsem se dozvěděla od jedné naší členky, která je z toho všeho,

co se teď děje, velmi nešťastná a neví, co s tím. Pán Ježíš promluvil: **„Přede mnou jsou si všichni lidé rovni. Ať jsou staří, ať jsou mladí, ať jsou bohatí, ať jsou chudí, ať jsou bílí, ať jsou černí, ať jsou očkování a ať nejsou očkováni. Já nedělám žádné rozdíly mezi nimi. Tak to dělejte i vy a nepovyšujte se nade mě. Kněží, já nedělám rozdíly a vy jste dostali moc mě zastupovat. Konejte tak, jak bych konal Já, protože se jednou budete za to zodpovídat.“**

21. 8. 2021

Dneska mi bylo připomenuto vidění, na které jsem již dávno zapoměla a ani v knize jsem ho nezmínila. Pochopila jsem, že ho mám napsat. Ve snu jsem s Valentínem seděla v poloprázdném kostele, za námi seděly dvě ženy a obě plakaly. Jedna byla již velmi stará a ta druhá ve středních letech. Když jsem chtěla vědět, proč mi byly ukázány, Pán Ježíš mi po manželovi vzkázal: **„Ta stará žena bude v očistci plakat proto, že ve svém životě nadělala mnoho zlého. Ta ve středních letech bude plakat proto, že s plným vědomím špatně vychovávala svoje děti.“**

24. 8. 2021

Měla jsem sen. Dívala jsem se před sebe a najednou se přede mnou otevřela zápisná kniha Společenství přátel Eucharistie. Sama se prolistovala, a i když jsem nic nevyslovila, slyšela jsem svůj vlastní hlas: „Již mám 68 stran.“ Pak se ozval hlas anděla a řekl: **„Až budeš mít 68 stran, tehdy se to stane.“** Pán poznamenal: **„Tehdy začnou přibývat zápisné listy z celého světa.“**

Když jsem se modlila růžencem ke Svatým ranám za všechny své nepřátele, všimla jsem si, že z obrazu Ježíšovy tváře se vynořilo zářivé kulové světélko, které se lehoučkým pohybem přeneslo ke dveřím ložnice a pomaličku vyšlo ven. Pak se mi ukázaly dvě skleněné nádoby. Viděla jsem, že jedna byla naplněna čistou vodou a v té druhé byla jakási nedefinovatelná hustá kaše. Byla tak hustá, že se nedala ani promíchat. V obou byly

polévkové lžice. Najednou mi bylo ukázáno, jak neviditelná ruka nabrala lžicí tu čistou vodu a přelila ji do té husté kaše, a viděla jsem, že ji v ní také zamíchala. V tom okamžiku se přede mnou objevila žena, která mi ubližuje a jednou také velmi ublížila, a to jenom proto, že přijímám Eucharistii do úst. Na chvíli zmizela a znovu se mi ukázala a viděla jsem, jak velmi pláče.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, jsou mi velmi milé modlitby, které obětuješ za lidi, kteří ti ublížili a ubližují. Na dvou nádobách ti bylo ukázáno, jak působí. Čirá voda, to jsou modlitby. Hustá kaše představuje jejich duše a zatvrzelá srdce proniknutá zlobou a nenávistí. Tak jako se přidáním číré vody zředí kaše, tak se modlitbami mění jejich srdce. Potlačují se negativní emoce a lidé dostávají poznání o tom, co všechno zlého udělali, aby to mohli napravit nebo se obrátit.**“

25. 8. 2021

Ve snu jsem se ocitla v nákupním centru v Auparku. Ve výtahu se se mnou vezla asi 20letá mladá žena ve velmi dobré náladě. Byla neuvěřitelně šťastná. Když jsme vystoupily, hned se rozběhla směrem k potravinám a já směrem k eskalátorům. Najednou se přede mnou objevila dvě roztomilá děvčátka. Jedno asi dvouleté a druhé asi pětileté. Držela se za ručičky a vesele kráčela k pohyblivým schodům. Obě dívenky měly oblečené hezké šatičky jakoby posypané drobnými kvítky. Větší děvčátko je mělo do půli lýtek, menší až po kotníky. Na hlavách měly věnečky ze živých růží a celou dobu, co jsem je sledovala, si něco vyprávěly a měly velkou radost. Pochopila jsem, že jsou to dušičky z květové krajiny. Byly opravdu velmi krásné. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, ta mladá žena, to byl anděl, který ti přivedl děvčátka, aby ti je ukázal. Ano, byla to děvčátka z květové krajiny, vaše adoptivní dcery.**“

Dneska jsem se od paní M... doslechla o jednom zbožném knězi, který zažívá velké útoky. Trápí se, když vidí, co se děje, a prosí o pomoc. Pán

Ježíš mu vzkázal: „**Ďábel útočí na ty, kteří jsou mi nejdražší. Můj milovaný synu, pokoj duše získáš jenom tak, že se naučíš všechno dobré i zlé přijímat stejně, s láskou. Pros o tuto milost a dostaneš ji ode mě. Svět je takový, jaký je, proto se v něm musíš naučit žít. Bud' mi věrný, Já jsem s tebou. Já tě nikdy neopustím.**“

28. 8. 2021

Volal nám jeden z našich členů, pan Anton. Vyprávěl Valentínovi, co se mu přihodilo. Říkal, že během vyšetření tlustého střeva upadl do bezvědomí a ocitl se na překrásném místě. Viděl mnoho krásných žen oděných v nádherných širokých šatech, v barvách, jaké dosud neznal. Řekl, že všechno to, co viděl, bylo tak úžasně barevně sladěné, že měl pocit, že je někde v nebi.

Ježíš mu vzkázal: „**Viděl jsi kousek nebe. Viděl jsi květovou krajinu, kam máš namířeno. Netrap se tím, co se teď děje, ale těš se na život věčný.**“

30. 8. 2021

Měla jsem vidění. Dívala jsem se na velký dřevěný vůz, na kterém byla obrovská rakev. Velikostí mi připomínala Noemovu archu. Ten vůz táhli dva koně. Na jednom z nich seděl Pán Ježíš a na druhém muž v tunice s rozmazanou tváří. Ježíš byl oblečený jako Král v červeném rouchu s korunou na hlavě a byl velmi vážný. Pán Ježíš moje vidění vysvětlil takto: „**Barličko, viděla jsi, jak spolu s mými zástupci na této zemi, které představuje ten muž s rozmazanou tváří, táhneme vůz s velkou rakví nevinných obětí křesťanů, kteří slepě důvěřovali nerozumným nařízením. Mnozí moji zástupci místo toho, aby poslouchali můj hlas, se řídí hlasem vladařů tohoto světa.**“

Ne v každém chrámu dostaneme Eucharistii do úst a jsem z toho velmi smutná. Když nemůžeme našeho Pána přijmout svátostně, přijímáme ho duchovně. Měla jsem sen. Stála jsem venku před chrámem, a když se

začalo rozdávat přijímání, najednou se objevila menší skupinka lidí, kteří majestátním krokem vcházeli dovnitř. Vpředu kráčela asi 12letá děvčata v překrásných květovaných šatech a za nimi slavnostně oblečení chlapi. I dospělí byli hezky oblečení. Všichni kráčeli pomalu a jejich pohyb byl tak vznešený, že v tom okamžiku jsem pochopila, že jsou to duše z nebe. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Ano, Barličko, duše z nebeského království ti byly ukázat, co máš dělat, abys nebyla smutná z toho, že mě nepřijímáš fyzicky. Pokaždé, když se zúčastníš mše svaté, kde mě nemůžeš přijmout svátostně, můžeš jít ve stejný den na mši svatou, kde víš, že ti podají Eucharistii do úst, přičemž se už nemusíš účastnit celé mše, ale vejít tam v okamžiku, kdy se podává.**“

1. 9. 2021

Měla jsem vidění. Modlila jsem se a najednou se před mýma očima objevila zvláštní nádoba. Byla prázdná a bylo mi ukázáno, jak ji Boží ruka něčím naplnila. Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že i když mě přijímáš duchovně, nebeský pokrm dostáváš.**“

Naše dcera Majka měla sen. Ukázala se jí duše, za kterou jsme se všichni modlili. Byla to duše z našeho blízkého okolí, která žije v nebi v listové krajině. Ukázala se jí a zavolala ji do svého pokoje, který byl zařízený krásným dřevěným nábytkem v barvě třešně. Jeden kus nábytku byl jakoby ve tvaru L, ale trochu ohnutý do oblouku. Na něm byly poskládané masivní zlaté rámy, široké asi 20 cm a dlouhé víc než metr. V těch velkých rámech byly zase menší a v nich fotografie lidí. Dcera pochopila, že to jsou duše z její blízké rodiny. Jak jí je tak duše ukazovala, řekla: „Ještě mi tu chybí moje babička.“ Celý pokoj byl velmi luxusní a všechno v něm bylo honosné a krásné. Pán Ježíš poznamenal: „**Chtěl jsem vám ukázat, co dělají neustálé modlitby. Ti lidé v rámech, to byly duše z její rodiny, které má již v nebi. Modlete se i za její babičku, která je ještě stále v očistci.**“

2. 9. 2021

Vzpomněla jsem si na jednu duši, která mi byla ukázána. Také žije v listové krajině. Byla smutná a měla úplně jednoduchý pokoj. Jde o duši, o které si všichni křesťané myslí, že je přímo u Boha. Když jsem chtěla vědět, jak je to možné, že se duše, která se ukázala dceři, má tak dobře a je obklopená takovou nádherou, a další duše, která žije také v listové krajině, má jenom chudý pokojíček.

Pán mi vzkázal: „Barličko, to dělají modlitby. Za duši, která se ukázala tvé dceři, se stále modlíte. Za tu, o které si lidé myslí, že je u mě, za tu se nikdo nemodlí. Nedostává milosti. Lidé jí nevyprošují milosti, ale volají k ní, oroduj za nás. Proto se modlete i za ty, kteří odešli z tohoto světa v pověsti svatosti, protože každá duše potřebuje modlitby. Můžete je prosit o orodování, ale je potřeba za ně přinášet také oběti, protože nevíte, kde jsou, co s nimi je a jestli nepotřebují pomoc.“

Napsal nám jeden náš člen pan Antonín, který měl tento sen: Zdálo se mi, že cestuji autobusem a někam mě vezl, ale nevěděl jsem kam. Najednou jsem se ocitl v kostele. Začala mše svatá a bylo tam pět kněží a také já. Všichni jsme stáli v půlkruhu. Po mé levé straně, asi pět metrů ode mě, byli dva kněží. Jeden z nich sloužil mši svatou a za mnou po pravé straně stál kněz, který vypadal jako svatý. Byl spíše jako pozorovatel. Zbylí dva byli úplně vpravo, jiní lidé tam nebyli. Mši svatou sloužili, ale oltář jsem neviděl. Když hlavní celebrant kázal liturgii slova, ti dva úplně vpravo vyrušovali a dělali si z toho legraci. Najednou jsem slyšel, jak někdo hlasitě zakřičel: „Nedělejte si z toho legraci, vždyť je to skoro jako divadlo.“ V té chvíli jeden z těch dvou kněží vpravo zvolal: „Vždyť to také je divadlo.“ Potom začali ti dva kněží, co si dělali legraci, rozdávat svaté přijímání. Najednou se tam objevili lidé. Eucharistii rozdávali do rukou. Předě mnou stála mladá žena a slyšel jsem, jak řekla, že chce přijmout Pána Ježíše do úst, ale nedali jí. Když přišla řada na mě, pokřižoval jsem se a otevřel ústa. Když to kněz viděl, přistoupil ke mně, vzal hodně

hostií a vecpal mi jich do úst tolik, kolik se jen dalo. Nevěděl jsem, co mám dělat, protože jich bylo možná 20, možná 30 a začaly mi vypadávat, ale viděl jsem, že nějaká neviditelná ruka podložila pod bradu nádobu a že spadly do ní. Nádoba byla naplněna a já jsem je začal jíst. Všiml jsem si, že hostie byly zlaté.

Pán Ježíš mu vzkázal: „**Antoníne, skrze toto vidění ti byl ukázán stav katolické Církve, jaký je teď v současnosti. Byly ti ukázány dva druhy duchovních, které rozděluje vztah k Eucharistii. Na levé straně byli kněží, kteří věří v moji přítomnost v Eucharistii, tak k ní přistupují, a tak s ní i zacházejí. Na pravé straně byli kněží, kteří již nevěří v moji přítomnost v Eucharistii a podle toho k ní také přistupují, stejně jako k ostatním svátostem. Bylo ti ukázáno také to, s jakou neláskou přistupují ke křesťanům, kteří mají úctu k Eucharistii a chtějí ji přijímat svátostně. Buď jim ji odmítají dát, nebo pokud jim ji i dají, tak asi s takovou láskou, jako že tu máš, nažer se. Tu nádobu ti držel anděl. Bylo ti ukázáno, že při přijímání do úst i v těchto složitých časech nedochází ke zneuctění. Pro tyto kněze je má oběť ve mši svaté jenom jako nějaké divadlo, které hrají před lidmi. Svoje kněžství berou jako zaměstnání, a ne jako povolání. Ten svatý kněz, co stál za tebou, představuje svaté kněze, kteří jsou již v nebi a kteří vás prosí, abyste se modlili za ty dobré kněze, kteří věří v moji přítomnost v Eucharistii, a abyste je všemožně podporovali. Aby se Církev znovu zrodila a byla svatou.**“

Dnes jsem měla vidění. Stála jsem před kostelem, kde bylo venku mnoho lidí. Plakali a volali: „Náš kněz Marek je na onkologii. Už ho nikdy nevidíme. Náš kněz umírá.“

Pán mi vzkázal: „**Barličko, modli se za něho, můžeš ho zachránit. Je těžce nemocný, velmi potřebuje tvé modlitby. Ti lidé před kostelem, to byli lidé z jeho farnosti.**“

3. 9. 2021

Když jsem se modlila za duše v nebi, na které si nikdo nevzpomene, viděla jsem, jak z Ježíšova Srdce na kříži Milosrdné lásky vyšlehl plamen a přenesl se k obrazu Ježíšovy tváře.

Ježíš řekl: „**Barličko, slyším tvé modlitby a pomůžu jim.**“

Dneska jsme měli krásný den. Na pozvání jistého kněze jsme byli v jedné obci na východě Slovenska, kde měl Valentín v kostele přednášku. Do společenství přibýlo hodně dalších členů, z čehož má Pán Ježíš velkou radost.

8. 9. 2021

Odkdy je pandemie, mnoho lidí má problémy dostat se ke svátostem. Napsali nám Slováci žijící v Německu. Chtěli by si udělat generální zpověď, ale jak píší, nemohou se dopracovat ani k té běžné svaté zpovědi. Pán Ježíš jim vzkázal: „**To je stav Církve na Západě. Já to všechno vidím, proto pokud nemáte možnost řádné zpovědi, vyznejte v duchu své hříchy před svatostánkem nebo před Svátostí oltární nebo i doma před křížem, podle toho, jaké máte možnosti. Kajícně litujte všech svých hříchů a poproste o milosrdenství a odpuštění. Já přijímám takovou zpověď jako dočasné řešení, ale jakmile budete mít příležitost řádné zpovědi, je potřeba ty hříchy vyznat také před knězem. Generální zpověď je nejlépe udělat během návštěvy Slovenska nebo na nějakém poutním místě.**“

12. 9. 2021

Dneska je velký den, protože je svátek Panny Marie, výročí založení Společenství přátel Eucharistie, ale také je Eucharistický kongres v Budapešti a na Slovensko přijíždí papež František. Na setkání mohli přijít plně očkovaní lidé a už také ti s negativním výsledkem testu.

V noci jsem se probudila a měla jsem sen. Vedle sebe stály dva ohřívače. Ten první jsem viděla ostře, ale ten druhý byl zamlžený. Najednou v prvním zapraskalo a na obou současně vyskočila červená kontrolka.

Ježíš to vysvětlil: „**Ty ohřívače představují světskou a církevní moc. Je to upozornění. Přestaňte již s tím nátlakem, co děláte na lidstvo, protože tak, jako vystřelila pojistka na těchto ohřívačích, tak vystřelí také hněv lidí proti vám.**“

17. 9. 2021

Ve snu jsem se ocitla v nějakém prázdném prostoru. Nebylo tam nic, jenom celkem obyčejné, asi dva metry široké betonové schody vedoucí do nebe. Ježíš promluvil: „**Barličko, viděla jsi, jaké schody vedou do nebe. Jsou celkem obyčejné. Tak jako každý obyčejný den, který zasvětíte Bohu.**“

18. 9. 2021

Během modlení se mi ukázala těhotná domorodá indiánka přivázaná ke zvláštní konstrukci podobné šibenici. Přivázaná byla tak, že měla ruce přivázané lanem, které viselo z hranolu do takové délky, že se mohla stěží nohama dotýkat země. Měla velké bolesti a pochopila jsem, že takto asi rodí domorodé ženy. Kolem ní stály čtyři indiánky, které celý porod sledovaly a byly připravené dítě zachytit. Ale jen co zjistily, že dítě je mrtvé, sebraly do rukou kameny a rodičku ukamenovaly. Zabily ji tak, že ji kameny neustále tloukly po hlavě i tváři, dokud neskonala.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, to, co jsi viděla, to jsou přetrvávající pohanské zvyky některých indiánských kmenů. Ještě stále je potřebná činnost misionářů, aby byli i tito divoče žijící lidé přivedeni ke mně.**“

Volala mi naše členka Majka. Řekla mi svůj sen. Byla v nějakém chrámu, a s ní také kněz, který byl velmi zbožný.

Oba se modlili, když tu se najednou před nimi objevila přestrašná bytost s dlouhým krkem a chtěla je sežrat. V okamžiku, kdy to chtěla udělat, odtáhl se celý oltář a na místě, kde stál, uviděla drobné kamínky a vodu. Kněz tam pomalu vcházel, a když již byl ponořen, zmizel a oltář se znovu vrátil na původní místo.

Ježíš to vysvětlil: „**Majka viděla obraz toho, co bude následovat v Církvi. Dobří kněží budou napadáni a budou muset tak jako kdysi vytvořit novou podzemní Církev a takto působit. Ta přestrašná bytost, to byla šelma. Kamínky představují utrpení mých věrných kněží, které budou snášet. Voda, to je živá voda, kterou je budu napájet.**“

19. 9. 2021

Znovu mi volala. Říkala, že když byla adorovat, zpozorovala, že se celá monstrance zbarvila do červena. I její kamarádka Marta měla zvláštní vidění. Dívala se na průzračnou vázu, ze které vycházely červené draho-kamy a nádherně zářily, ale ve chvíli, kdy se kněz začal modlit za jednotu Církve, přičemž věděla, že tím myslí věřící, kteří chtějí přijímat Eucharistii jenom do úst, se váza změnila na černou. Před Svátostí oltářní viděla také siluetu ženy s bílým závojem až po podlahu. Cítila, že je to asi Panna Maria.

Pán Ježíš jí vzkázal: „**Majko, při adoraci jsi viděla, jak mé Srdce krvácí, když vidím, co se děje na Slovensku a v mé Církvi. Ty draho-kamy, co vycházely z vázy, to jsou modlitby a milosti, které z nich plynou. To jsou modlitby mých věrných, co se nedali svést a jsou pevní ve svých základech. Modlitby kněze, který byl na adoraci, nejsou vyslyšené, protože se modlí za falešnou jednotu Církve a za to, aby se všichni přizpůsobili tomuto světu a opustili mě. Je to satanovo dílo, proto se i váza změnila na černo.**“

21. 9. 2021

Když jsem se modlila, najednou se přede mnou objevil svatý Jan Pavel II. A bylo mi ukázáno, jak vystupoval nemocný a vyčerpaný na Golgotu. Bylo mi ukázáno i to, jak mnozí o něm zle mluví a nepěkně smýšlejí. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, byla ti ukázána jeho křížová cesta, podobná mé. Byla to cesta plná utrpení. Ti, kdo ho kritizují, špatně činí.**“

22. 9. 2021

Když jsem se v noci probudila, uviděla jsem před sebou anděla. Byl celý v bílém a držel nade mnou svoje ruce. Měl bílé, dlouhé, zvlněné vlasy sahající po ramena a velká křídla. Cítila jsem, že mě chrání a stará se o mě. Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, ukázal jsem ti tvého anděla strážného. Chtěl jsem ti udělat radost. Chtěl jsem tě potěšit.**“

23. 9. 2021

Naše dcera Majka slyšela ve snu píseň Pocta Majakovskému. Lidé v publiku, které viděla, byli ze zpěváka nadšeni, oslavovali jeho talent, text jim však unikl. Potom viděla mnoho lidí, jak se modlí a jak také hezky zpívají, ale když skončili, všechno ztichlo jako šum větru. Začala se modlit a prosit Boha: „Bože, odpusť nám hříšníkům, smiluj se nad námi.“ A v té chvíli se jí ukázalo Eucharistické procesí a slyšela hlas: „**Tam je moje smilování.**“ Jak mi řekla, pochopila, že modlitby a zpěvy nestačí, když chybí úcta k Eucharistii.

Pán Ježíš její sen vysvětlil takto: „**Na tomto vidění byly ukázány dvě věci, kterých se křesťané dopouštějí. Prosí mě o odpuštění pro hříšníka, ale současně ho oslavují. Já jsem přišel na svět kvůli hříšníkům, abych je zachránil skrze Eucharistii. Také volání, Bože odpusť hříšníkovi, je jenom jako slabý závan větru, dokud se ten hříšník neobráť, nelituje svých hříchů a nepřijme mě s úctou. Každý hříšník ode mě dostal prostředek na očistění a na to, aby mu bylo odpuštěno. Já jsem milosrdný. Já umím odpustit každý hřích, i ten nejtěžší, protože**

chci zachránit každého. Je jenom na člověku, jak se rozhodne, jestli se chce zachránit, nebo ne. Každý má svobodnou vůli.“

24. 9. 2021

S Valentínem jsme velmi smutní, protože do našeho chrámu na Furče se již nedostaneme. Na dveřích kostela visí oznámení, na kterém jsou napsány pro nás nevyhovující podmínky. Naštěstí se umíme dostat do jiných chrámů, kde jsou dokonce mše svaté i pro neočkované a kde nemáme problém s přijímáním Eucharistie do úst. Je to pro nás milost, protože nás tam nikdo nekontroluje a cítíme se tam příjemně.

Již delší dobu se modlím za obrácení muže z blízkého okolí. Nechodí do kostela, nevěří v Boha, nevěří ve věčnost, vysmívá se nám a žije jenom pro tento svět. Prosila jsem Boha, aby ho zachránil, ale jak Pán Ježíš řekl, jeho život je tak špatný, že mu pomůže jenom zápis do knihy, což je velmi těžké, protože je nevěřící a je tu ještě jeho svobodná vůle.

V noci jsem měla sen. Byla jsem ve městě, ve kterém se narodil, a byla již velká tma. Odněkud jsem se vracela a on na mě měl čekat, ale nečekal. Doslechla jsem se, že se někde ztratil, a tak jsem ho šla hledat. Byl mi ukázaný asi jako 9letý chlapec, který neposlouchá a který se někde zatloual. Měl na mě čekat, ale nikde jsem ho neviděla. Běhala jsem po ulicích, volala jeho jméno, ale neozýval se. Byla již pomalu půlnoc, a on nikde. Proto jsem prosila Pána Boha, aby mi ho pomohl najít. Plakala jsem, že je ještě malý chlapec a že se bojím, že se navždy ztratí. Prosila jsem o pomoc.

Pán Ježíš mi vzkázal: „Barličko, v tom snu jsem ti chtěl ukázat, jak ten muž bloudí a v jaké tmě žije. Chová se jako malý nezodpovědný chlapec. Ví, že ho chceš zachránit, ví, že chceš, aby se zapsal do knihy, do mého Srdce, proto se modli Barličko, aby našel světlo.“

25. 9. 2021

Stále přemýšlím nad tím, jestli jsme řekli všechno na přednáškách správně a jestli jsme na něco nezapomněli. Dneska jsem viděla, jak z těla mého manžela vyšlo krásné zářivé světélko a lehoučkým pohybem se vznášelo směrem nahoru.

Pán Ježíš řekl: **„Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že Valentín bude stále, na všech přednáškách i akcích, vedený Duchem Svatým. Neboj se, všechno, co řeknete, bude z Ducha Svatého.“**

V noci jsem měla sen. Stála jsem na Dominikánském náměstí před kostelem Nanebevzetí Panny Marie. Venku stál vysoký kamenný kříž, na kterém nebyl ukřižovaný Ježíš, a slyšela jsem hlas: **„Tento kříž je postavený jako vzpomínka na koronavirus.“** Viděla jsem, že kříž měl ostré hrany a jedna z nich se zableskla.

Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, ten kříž, co jsi viděla, je symbolem utrpení všech věřících, které museli podstoupit během tohoto covidového šílenství, kdy se zavíraly kostely, nebyl přístup ke svátostem, dělala se segregace a Církev se místo ke mně obrátila ke zlatému teletu. Na kříži jsem nebyl Já, protože to nebyl můj kříž, ale kříž mých věrných křesťanů. Viděla jsi ho před kostelem Nanebevzetí Panny Marie, protože tam to bylo a je nejpatrnější. Necht' je to mementem pro další generace.“**

26. 9. 2021

Při modlitbě se přede mnou objevilo nádherné Boží Světlo a za chvíli se změnilo na Boží oko a v něm se mi ukázalo několik vysokých skleniček. Všechny byly úzké a viděla jsem, jak je rukou obracím dnem vzhůru a ukládám vedle sebe na dlouhý černý stůl. Jak jsem je postupně otáčela, některé zůstaly prázdné, z některých se něco vysypalo a z poslední sklenky vyletěla hromada zvláštních útvarů různé velikosti.

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, skleničky představují duše, které svými modlitbami očišťuješ. Některé jsi už úplně očistila, ale některé ještě potřebují tvoje modlitby a oběti.**“

Dneska jsme byli na pozvání u kněze otce O..., kde měl Valentín také přednášku. Našli jsme ho smutného a nešťastného, protože v jeho farnosti je velmi slabá víra. Smutný byl také z toho, že si nás vyslechlo jen málo věřících a že jenom pár jich vstoupilo do Společenství.

Pán Ježíš nám řekl: „**Valentíne, Barličko, nebud'te z toho smutní, netrapte se proto. Dělali jste, co jste měli, a řekli, co jste říct měli. Všechno bylo správně.**“

27. 9. 2021

Ve snu jsem se ocitla na neznámém místě, na jakési celkem obyčejné cestě, kde jsem zpozorovala havarované auto. Běžela jsem k němu, a když jsem uviděla, že je v něm raněný kněz, otec O..., zavolala jsem na Valentína, aby rychle zavolal záchranku. Nikdo však nepřicházel a nikoho to ani nezajímalo. Auto se najednou vznítilo a my jsme se s hrůzou dívali, co se děje. Manželovi jsem říkala, že toho kněze musíme zachránit, protože jestli to neuděláme my, tak zahyne. Chtěli jsme otevřít dveře, ale nešlo to, protože byly pokřivené a zaseklé tak, že jsme s nimi nemohli ani pohnout. Začali jsme prosit Boha a volat o pomoc. Vtom se dveře uvolnily a nám se podařilo raněného vytáhnout. Jen co jsme to udělali, auto vybuchlo a já jsem zvolala: „Podívej se, Valentíne, kněz žije a nemá ani zkrvavené tělo. Zachránili jsme ho.“

Ježíš to vysvětlil takto: „**Otec O... je v těžké situaci. Potřebuje vaši pomoc. Valentíne, komunikujte s ním, aby se dostal z tohoto těžkého psychického rozpoložení, a pošlete mu ode mě tento vzkaz: „Netrap se, můj milovaný synu, Já ti dám sílu všechno zvládnout. Já jsem s tebou.“**“

V poslední době mám velké bolesti hlavy, a to až takové, že nemůžu usnout nebo se kvůli nim budím. Cítím, že mi to způsobují zlé myšlenky

lidí. Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, vždycky, když máš takové bolesti hlavy, řekni toto: ‚Děkuji ti, Bože, za utrpení, které mám. Odpusť každému, kdo na mě myslí ve zlém, a buď k němu milosrdný.‘ Tyto bolesti obětuj za obrácení konkrétního hříšníka.**“

28. 9. 2021

Měla jsem vidění. Stála jsem ve velké tmě a slyšela hlas: „*Malý Sebastián se ztratil, pomozte ho najít.*“ Potom jsem slyšela jiný hlas, který zvolal: „*Jdu ho hledat.*“ A v té chvíli jsem viděla, jak muž v tunice vykročil do hluboké noci.

Pán Ježíš promluvil: „**Sebastián představuje generaci dnešních dětí. Děti dnešní doby, které jsou závislé na technice, bloudí ve tmě, protože neznají Boha. Je na duchovních, aby se těmito dětmi začali intenzivně zabývat, přiváděli je ke mně a přestali už řešit koronavirus. Ať se soustředí na záchranu duší těchto dětí a na záchranu budoucích generací.**“

30. 9. 2021

Dnes celý den prší. Cestou do kostela jsme viděli sedět chudého muže, kterého často tak vidíme. Pokaždé, když se s ním setkáme, dáme mu jíst a prohodíme s ním pár slov. Protože u sebe neměl deštník, byl už celý mokrý. Rychle jsem běžela do obchodu a koupila mu ho.

Pán Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barličko, dnes jste mi udělali velkou radost, protože to, co jste udělali jednomu z mých maličkých, mě jste udělali. Tak se sbírají poklady v nebi.**“

2. 10. 2021

Ve snu jsem byla v chrámu, kde kněz v kázání řekl toto: „Drazí věřící. Přišel jsem k vám zastoupit vašeho pana faráře a vidím, že se na mši svatou zapisujete. Ale já vám říkám, lidé, nedělejte to, protože tím, že se zapisujete, potvrzujete, že s tím souhlasíte.“

Pán mi vzkázal: „**Barličko, co jsi viděla, to jsi viděla. Skrze kněze v chrámu jsem promluvil Já.**“

Valentín se modlil a přinášel oběti za jednoho chlapce, který umíral v nemocnici v Martině. Dneska dostal manžel mail od paní Aleny, která mu napsala: „Pane Valentíne, chlapec, za kterého jsem vás prosila o modlitbu, je naživu.“

4. 10. 2021

Měla jsem sen. Stála jsem ve velkém římskokatolickém chrámu a čekala na svatou zpověď. Když jsem už byla na řadě, najednou ke mně zezadu přistoupila neznámá žena a na něco se mě zeptala. Já jsem jí klidně odpověděla, a když jsem domluvila, místo toho, aby mě pustila, oběhla mě a vešla do zpovědnice. Zatímco vyznávala své hříchy, přišla ke mně další paní a také se mě na něco ptala. Já jí opět klidně odpověděla, a když viděla, že může jít další, také mě bezohledně oběhla a vešla dovnitř. A tak to šlo celou dobu. Všechny ženy, které stály za mnou, ke mně přicházely s různými dotazy, já jsem jim pokaždé slušně odpověděla, až se nakonec vyzpovídala celá řada kromě mě a Valentína, protože kněz najednou odešel. Byla jsem z toho velmi smutná, protože i když jsem neměla těžké hříchy, chtěla jsem mít duši čistou. Rozbrečela jsem se, protože jsem pochopila, že ty ženy byly neupřímné a že ke mně chodily jenom proto, aby z toho měly výhodu. Manželovi jsem řekla, že nebudu mít pokoj v duši, dokud se nevyzpovídám, a navrhla jsem mu, že svátost smíření přijmeme další den v řeckokatolickém chrámu. Když jsme vešli do kostela, zjistili jsme, že je prázdný. Valentína jsem utěšovala, že kněz určitě přijde, ale nikdo nepřicházel. Když už bylo 12 hodin, najednou do kostela vešel duchovní a začal se nám smát. Poprosila jsem ho, aby nás vyzpovídal, ale on to odmítl a smál se i nadále. Před sebou držel dvě velké, asi 90 cm vysoké broušené křišťálové vázy, vzájemně zasunuté do sebe a měl z nás zábavu a velkou legraci. Potom se otočil a odcházel se

slovy: „Já jsem věděl, že nebudu zpovídat, ale úmyslně jsem to neřekl.“ Něco podobného se stalo i na jedné pouti v Itálii, kde měli věřící možnost vyzpovídat se v jeskyni archanděla Michaela. Slyšela jsem, že kněz, který byl s nimi, vylouval lidem zpověď na tomto milostivém místě a namluvil jim, že stačí, když se vyzpovídají den předtím, i když věděl, že svátost smíření na to, aby získali přislíbené milosti, musí vykonat přímo v této Bohem vybrané jeskyni.

Pán Ježíš poznamenal: „**Barličko, viděla jsi, s jakou vážností přistupují lidé ke svátosti smíření. Ženy neměly problém dopustit se hříchu hned na začátku. Samozřejmě, že se z toho nevyzpovídaly. Pro většinu lidí je to jenom nějaká povinnost nebo folklór, ale ve skutečnosti to neberou vážně. A co je nejsmutnější, neberou to vážně ani někteří kněží, jako ten, kterého jsi viděla ve snu. On je jeden z nich. Žije světsky. Satan se snaží zničit svátost smíření a svátost Eucharistie, a jak vidíš, úspěšně se mu to daří. Proto stále tak, jak to děláte, mluvíte na přednáškách o důležitosti těchto svátostí, aby k nim lidé nepřistupovali jenom formálně, ale zodpovědně. Proto se stala součástí mého díla i generální zpověď. Pomohla již mnohým věřícím.**“

5. 10. 2021

Velmi se trápím. Stále přemýšlím, jestli opravdu všechno správně říkám, jestli všechno správně dělám a jestli jsem nezklamala Boha. Dábel mi namlouvá, že je ze mě Bůh smutný, a já potom z toho trápení nedokážu ani usnout. Jak jsem tak dnes nad tím vším přemýšlela, najednou se z okna vynořila zářivá holubice. Několik minut mávala křídly a pak zmizela.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, v podobě holubice se ti ukázal Duch Svatý. Byl ti oznámit, aby ses už více netrápila, že vás bude vždycky osvécovat a povede vás při každém setkání s lidmi. Buď klidná, všechno děláte správně. Dobře si zapamatuj, Barličko, že všechny špatné myšlenky, pochybnosti a nepokoj jsou od zlého.**“

Dcera Majka mi vyprávěla svůj sen: „Mami, viděla jsem tatínka, jak řídil velký starý autobus plný lidí a probíral se s ním přes obrovský hustý les. Hledal cestičky, jak by mohl skrze něj bezpečně projet. Já jsem v tom lese byla také, ale šla jsem pěšky. Najednou jsem uviděla, že se lesem z jedné strany rozlila křišťálově čistá voda, skrze kterou se dalo přejít, přičemž sahala po kotníky. Spatřila jsem, že skrze tuto vodu krácejí dva lidé, a po levé straně jsem uviděla, že přes ni projíždí i taťka s tím autobusem plným lidí.“

Ježíš to vysvětlil: „**To, co Majka viděla, je všechno o Společenství. Ty, Valentíne, si provázal lidi, které jsi získal do Společenství, přes úskalí tohoto života. To je ten velký hustý les. Ten starý autobus představuje konzervatismus a ta živá voda, to je ta voda, která vytryskne každému v srdci, kdo do tohoto Společenství vstoupí. Ti dva, co s nadšením vstoupili do té čisté vody a kráčeli v ní, to jsou představitelé lidí, kteří tuto živou vodu rozlévají ve svém okolí a na své bližní. Takto šíří mé dílo dál.**“

6. 10. 2021

Když jsem se večer modlila, najednou se přede mnou objevily ruce. Držely růženec. Cítila jsem, že jsou to ruce Pátera Pia. Pak jsem viděla kněze, jak v kostele rozdává věřícím Eucharistii do rukou. Za chvíli k němu přistoupil rozdávач laik a také podával lidem Kristovo Tělo. Spatřila jsem, že celá jeho dlaň na ruce, kterou se dotýkal Eucharistie, byla obsypána šedými skvrnami. Pochopila jsem, že Bůh chtěl ukázat, že to, co dělá tento člověk, není správné.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Ano, Barličko, byly to ruce Patera Pia. Pater chtěl vzkázat světu, jak je důležité modlit se růženec. Bylo ti ukázáno, co již bylo několikrát řečeno, že laici si tímto způsobem poskrňují ruce a není to pro ně dobré.**“

Měla jsem i takové vidění. Byla mi ukázána císařovna Marie Terezie, jak vcházela do výtahu, protože pro svoji nadměrnou váhu již nedokázala

vyjít po schodech. Viděla jsem, že byla velmi obézní, a slyšela jsem hlas, který řekl: „**Obžerství.**“

Pán Ježíš řekl: „**Pro tento hřích velmi trpěla v očistci. Bylo ti to, Barličko, ukázáno proto, aby lidé pochopili, jak je důležité vyhnout se sedmi hlavním hříchům.**“

Seven hlavních hříchů: **Pýcha, lakomství, závist, hněv, smilství, obžerství, lenost.**

7. 10. 2021

Když jsem se nad ráno probudila, dostala jsem vnuknutí, že se mám podívat na obraz Turzovské Panny Marie, který visí v ložnici, nad naší postelí. Byla ještě tma, a jen co jsem se na něho zahleděla, Matka Boží na něm začala zářit. Ta záře byla taková zvláštní. Byla barevná, v různých odstínech růžové a modré, a jako by v tom obraze plavala.

Dneska se v seminárním kostele Valentínovi zjevila Panna Maria a řekla: „**Valentíne, svým obrazem jsem chtěla upozornit Barličku, že se ti dnes ukážu a že se ti zjevím jako růžencová Panna Maria. Oběma vám děkuji, že k mému Synu přivádíte tolik duší, a také za to, že šíříte úctu ke mně a k modlitbě svatého růžence. Všem členům Společenství vyprošuji milosti u svého Syna. Všechny vás velmi miluji a všechny vás budu chránit svým mateřským pláštěm.**“

Valentín mi řekl, že Matka Boží byla celá v bílém, v rukou držela růženeč z bílých perel a na hrudi měla tři barevné růže. Jaké barvy byly, to přesně nevěděl, protože jsme seděli vzadu v chrámu a on má velké problémy s očima. Vidí hůře, proto mi ani nedokázal ty květy blíže popsat.

8. 10. 2021

Dneska Valentínovi volal jistý zbožný kněz a pověděl mu, že mu jeho biskup řekl, že si na něho stěžovali věřící, že jim nechce podat Eucharistii na ruku, ale jenom výlučně do úst. Varoval ho, že jestli s tím nepřestane,

tak ho stáhne z pastorece a bude mít rok sabatu. Kněz prosil manžela, aby se zeptal Pána Ježíše, co má dělat.

Ježíš mu vzkázal: „**Můj milovaný synu. Vím, že jsi ve velmi těžké a složité situaci a že je proti tvému svědomí a vědomí podávat Eucharistii na ruku. Pokud by ses nepodřídil nařízení biskupa, byl bys stažen z pastorece a ten rok sabatu, co by ti nařídil, by měl velmi špatný vliv na tvé duševní a fyzické zdraví. Není to tvá vina, když podáváš některým dožadujícím se Eucharistii na ruku, protože je to proti tvé vůli. Zodpovědnost je na těch, kteří to nařídili a kteří se toho dožadují. Tvoje stažení by poškodilo mnohé věřící, kteří mají velkou úctu k Eucharistii a kteří ji chtějí přijímat jenom do úst, protože by je přinutili, změnit to. Nadělalo by to velké škody. Udělej kázání o Eucharistii, o tom, jak je důležité přijímat ji uctivě, a rozhodnutí již nechej na lidech. Je na jejich svobodné vůli, jak se rozhodnou.“**

10.10.2021

Ve snu jsem se ocitla ve velkém chrámu, který stál na vysokém kopci. Lidé tam již seděli a čekali na kněze. Do kostela vstoupila jakási žena a přinesla s sebou také dva velké obrazy v krásných zlatých rámech. Jeden byl vysoký a ten druhý zase velmi dlouhý. Oba dva položila do poslední lavice a šla si sednout. Byla jsem zvědavá, co je na nich vyobrazeno, proto jsem vstala a šla jsem se na ně podívat. Na tom asi jeden metr vysokém obrazu byla Panna Maria a na tom druhém Poslední večeře. Ty obrazy byly tak nádherné, že jsem si řekla, že je musím přenést dopředu, aby všichni viděli, jak jsou úžasné, a toužili po nich jako já. Nejprve jsem přenesla ten vysoký, potom ten dlouhý a opřela jsem je tak, aby měl každý dobrý výhled. Ta paní, co je přinesla, mě pozorovala, a když se naše pohledy potkaly, usmála se na mě a hlavou mi přikývla, že je všechno v pořádku a že s tím souhlasí. Věřící seděli, dívali se před sebe a ani jeden z nich jim nevěnoval pozornost. Vůbec je ty obrazy nezajímaly, ale mně se tak líbily, že jsem se od nich nemohla odtrhnout.

Pomyslela jsem si, kdybych tak měla takový doma. Jak jsem se tak na ně dívala, najednou mě zezadu oslovil nějaký muž. Zeptal se mě: „**Líbí se vám?**“ Já jsem odpověděla: „Ano.“ Otočila jsem se a uviděla jsem asi 50letého pána v červeném kabátě. Usmál se na mě a pokračoval: „**To já jsem namaloval ty krásné obrazy. Jestli chcete, namaluji je i vám.**“

Potěšilo mě to a zeptala jsem se ho: „A prosím vás, umíte namalovat také obrazy svatých? Já bych velmi chtěla Kateřinu Sienskou. Je to má přítelkyně a mám ji velmi ráda.“ Muž zpozorněl a dodal: „**Umím a velmi rád to pro vás udělám.**“ Když to dořekl, zmizel. Mše svatá skončila a lidé se rozeběhli ven. Já jsem šla mezi posledními, a když jsem přicházela k bráně, viděla jsem, že tam na mě čeká. Všichni byli šokováni, proč právě na mě, a přiznám se, že i já jsem byla z toho překvapená. Znovu se na mě usmál a řekl mi, že si chce se mnou pohovořit. Samozřejmě že jsem souhlasila a byla jsem šťastná. Říkal mi, že mě chce doprovodit do města, ale že nepůjdeme po rovině jako ostatní, ale po mnohem hezčí cestě, která je sice strmá, ale velmi rychlá. Když mě k ní dovedl, zůstala jsem v šoku. Byla nejen velmi strmá, ale i velmi úzká, celá z kamenů a bláta, sem tam se objevil i nějaký schod a někde také šikmá plocha. Podívala jsem se na něho a zeptala jsem se: „Zvládnou to?“ Zahleděl se na mě a mile ke mně promluvil: „**Samozřejmě, že to zvládneš. Neboj se, vždyť jsi tady se mnou. Ta cesta vypadá být těžká a namáhavá, ale podívej se, je sice strmá, ale rychle se po ní dostaneš do města. Mnohem, mnohem rychleji než ti, co kráčíjí po rovině.**“

Podívala jsem se před sebe a viděla, že ta cesta je tak strmá, že ji zvládnou jedině tak, že si sednu a spustím se, protože na nohách se to nedá. Spustila jsem se a během letu jsem se celá poškrábala, pomlátíla, místy jsem se i kutálela, ale byla jsem šťastná, že jsem to dokázala a že jsem si přitom nezranila i hlavu. Podívala jsem se nahoru a viděla jsem, že ten muž v červeném kabátě lehoučce schází dolů na nohách a nic se mu přitom nestalo. Pochopila jsem, že je to asi nějaký velký svatý. Ukázáno mi bylo i to, že se se mnou kutáleli také jiní lidé, ale bylo jich velmi, velmi málo.

Pán Ježíš mi můj sen vysvětlil takto: „Barličko, tvé vidění bylo obrazem současné situace v Církví. Ty obrazy představují dva pilíře. První Pannu Marii a druhý Eucharistii. Ti věřící, co seděli v chrámu, představují ty, kteří ty pilíře přijímají jen formálně, a ne srdcem. Hlásí se k nim, ale nežijí s nimi. Ty jsi byla z těch obrazů nadšená, protože tvé srdce je s nimi spojeno. Město představuje nebeské království. Pokud se člověk ztotožní a celým srdcem se odevzdá mně, přítomnému v Eucharistii a mé Mamince, cesta do nebeského království bude sice plná nástrah, také utrpení, ale bude nejkratší. Ti, kteří tak neudělají, ty čeká dlouhá cesta. Žena a muž představují mé svaté, kteří se plně odevzdali mé Mamince a šířili úctu k Eucharistii a ke všem mým svatým, které představovala Kateřina Sienská. Tímto viděním jsem chtěl lidem ukázat dva způsoby, jak se dostat ke mně, do mého království. Je jenom na svobodné vůli člověka, kterou cestu si vybere, jestli tu strmou a přímou, nebo tu pohodlnější a dlouhou.“

14. 10. 2021

Když jsem se v noci probudila a podívala se na komodu, zjistila jsem, že nevidím sochu Panny Marie a kříž Milosrdné lásky. Neviděla jsem ani relikvie svatých, jako by na ní nic nebylo, jenom jakási mlha. Zpozorovala jsem, že z místa, kde stojí relikvie svaté Terezičky, vyšlo zářivé kulové světýlko a postupně ta světýlka vycházela také z dalších. Po chvíli se začala všechna vynořovat, mlha zmizela a nad Srdcem Matky Boží se objevila oválná perla, vsazená do zlata. Připomínalo mi to relikviář. Zpozorovala jsem i to, že těsně u mé tváře je zářivá jiskřička, že za chvíli zmizela, ale znovu se objevila, a to se opakovalo několikrát. Stále byla jiná, jednou menší, jednou větší a někdy jako kulové světýlko. Nakonec se přede mnou objevila jakási neznámá řeholnice v černém hábitu a řekla mi: „ ... a z **poslušnosti** ...“. Celou větu jsem neslyšela, proto jsem nechápala, co mi tím chtěla říct.

Pán Ježíš moje vidění vysvětlil takto: „**Barličko, bylo ti ukázáno, že ti svatí, i když je nevidíš, jsou tady s vámi jakoby skryti v nějaké mlze. Lidským zrakem jsou neviditelní. Moje Maminka je mezi nimi jako perla vsazená do zlata. Je mezi nimi největší poklad. Ta světýlka, která jsi viděla u tváře, to jsou milosti, které skrze svaté dostáváš a které působí i na tvé myšlení. Neznámá řeholnice představuje všechny řeholnice, které z poslušnosti přijímají Eucharistii na ruku. Nedělají to proto, že oni to tak opravdu chtějí, ale proto, že to mají nařízené. Proto je neposuzujte, ani neodsuzujte.**“

15. 10. 2021

V Itálii chtějí otevřít výstavu sochaře A. R. a nainstalovat pekelnou bránu. Je to satanistický rituál, který se uskuteční před prezidentským palácem.

Ježíš smutně řekl: „**Satan nezná žerty a všechno bere vážně. Umístění této pekelné brány před prezidentským palácem bere tak, že nejvyšší představitelé zasvětili toto místo jemu. Je to boj o duše, který svádí satan se mnou. Valentíne, Barličko, nyní vidíte, jak důležité je toto moje dílo, kterým jsem vás pověřil. Je to součást tohoto boje.**“

17. 10. 2021

Jistý kněz se dočetl v knize Dotyky nebe, že v nebeském království je den i noc. Chtěl vědět, proč je v breviáři věta ... nebude slunce ani noci... Pán mu to vysvětlil: „**To je obrazně řečeno, že život v nebi bude jiný, než život na zemi. Je to o květové krajině.**“

18. 10. 2021

Když jsem usínala, objevilo se přede mnou Boží světlo. Byla jsem tak šťastná, že ho opět vidím. Rozprávěla jsem s Bohem, říkala jsem mu, jak ho miluji, a přitom ho pozorovala. Najednou se z levé strany objevily černé vlny, které to Boží Světlo chtěly zničit.

Neustále do něho narážely, až ho celé zaplavily, a viděla jsem už jen velkou tmou. Trvalo to několik minut a dost mě to znepokojilo, protože jsem nevěděla, co to znamená. Potěšila jsem se až po chvíli, když jsem zpozorovala, že z té tmy se opět vynořuje Boží Světlo a znovu krásně svítí.

19. 10. 2021

Pán promluvil: „Barličko, viděla jsi, jak se satan snaží zhasnout Boží Světlo pro tento svět. I když se zdá, že již zvítězil, nakonec bude poražen a Boží Světlo opět osvítí lidstvo a tuto zem.“

21. 10. 2021

Přemýšlela jsem nad tím, kolika duším jsem pomohla a kolika ještě svými oběťmi pomohu. Mám z toho velkou radost a upřímně se těším z každé, která mě prosí o pomoc. Jak jsem tak nad tím uvažovala, najednou se u mé tváře objevila velká tlama ďábla s tyrkysovým jazykem, posetým odpuzujícími bradavicemi. Vypadalo to tak, jako by se mi vysmíval. Potom se mi začali ukazovat lidé různých národů, různých kmenů, různého věku a různé barvy pleti. Někteří byli veselí, někteří zamyšlení, dospělí i děti, mnozí při různých činnostech, ale i nemocní a umírající. Podle jejich oblečení jsem viděla, že mnoho těchto duší bylo také z různých století. Dívala jsem se na děti, jak si hrály, ale také na zkrvaveného muže ležícího na zemi. Viděla jsem, že je už mrtvý a že ty rány, které na sobě měl, byly po mučení. Také mi byl ukázán umírající muž ležící na nemocničním lůžku. Jeho tělo bylo tělo člověka, ale místo hlavy měl jenom lebku. Byl to hrůzostrašný pohled. Cítila jsem, že muž umírá nesmiřený s Bohem a že všechny milosti, které mu byly nabídnuty, odmítl. Cítila jsem, že bude zatracen. Byli mi ukázáni i lidé po těžkých nehodách s trvalými následky, ale také děti narozené s genetickými poruchami, bez ručiček, bez nožiček nebo jinak poznamenané.

Viděla jsem i dobré zbožné kněze, kteří potřebují pomoc a kterým jsem již pomohla. Nakonec jsem se dívala na některé duše, které jsou již v nebi a jak jsou šťastné, ale i na takové, které ještě prosí o pomoc. Cítila jsem k nim velkou lásku a radost z toho, že se jednou všichni setkáme na věčnosti a budeme spolu chválit a velebit našeho dobrotivého Boha. Za duše v očistci a v nebi i za umírající se budu modlit až do konce svého života.

Pán Ježíš mi vzkázal: „Barličko, viděla jsi, jak se vyplatí modlit se za duše a přinášet za ně oběti. Dělej to tak stále. Viděla jsi také duši člověka, který se již nedokáže smířit s Bohem. Takovému se už nedá pomoci. Je to již živá mrtvola.“

22. 10. 2021

Když jsem se modlila, měla jsem vidění. Dívala jsem se na maminku Carla Acutise, jak kráčí se svými dvěma dětmi za jeho relikviářem. Potom mi bylo ukázáno, jak stojí v chrámu v Assisi, kde ho vystavili, a vnímala jsem její myšlenku: „Můj drahý milovaný syn mě zachránil.“ Nakonec se mi ukázal také on a mile se na mě usmál.

Ježíš mi to vysvětlil: „Barličko, Carlo Acutis k tobě přivedl svoji maminku a prosí tě o modlitby za ni i za své sourozence.“

24. 10. 2021

Probudila jsem se tímto viděním. Stála jsem v dětském domově a dívala se na manželský pár, který si přišel pro dítě. Nějaká paní k nim přivedla krásného asi tříletého chlapečka, ale za ruku držela i jeho dvojče, brášku, který tak srdceryvně plakal, že se to nedá ani popsat. Když ti manželé odcházeli, dětičky na sebe volaly a nedaly se od sebe odtrhnout. Ten chlapeček, co odcházel, se díval s vystrašenýma očkama na svého sourozence a nechápal, proč nejde s ním, a ten, co zůstal, natahoval za ním ručičky a křičel: „Neberte mi bratříčka.“ Bylo to pro mě tak bolestné, že jsem zvolala: „Ty děti nerozdělujte, já si je oba vezmu.“ Ještě teď, jak to

píši, jsem z toho, co jsem viděla, velmi rozrušená, protože vím, že to, co mi bylo ukázáno, je pravda.

Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, viděla jsi, že i takto trpí nevinné děti. Jsou to vaše dětičky.**“

25. 10. 2021

Doslechli jsme se, že v jisté vesnici umírá jedna stará žena, která se celý život věnovala černé magii, a co je na tom nejhorší, chce ji odevzdat své vnučce.

Ježíš řekl: „**Pokud se ta žena z toho nevyzpovídá a nezřekne se zlého ducha a jeho darů, bude zatracena. Vnučka musí říct: Nechci to, nepřijímám to.**“

29. 10. 2021

Když jsem se modlila růženec ke Svatým ranám za své příbuzné, kteří jsou v očistci, ocitla jsem se na tmavém místě, kde byla samá kaluž a různě velké a různě hluboké louže. Modlila jsem se a přitom je přeskakovala, když vtom se přede mnou objevila tak velká louže, kterou jsem, i kdybych chtěla, nedokázala překonat. Vtom se mi ukázala duše, kterou znám. Pán mi vzkázal: „**Barličko, svými modlitbami jsi odstranila mnoho překážek, které bránily duším z tvého příbuzenstva přejít z očistce do nebeského království, ale jedné nedokážeš pomoci, to dokážou jen tvoji potomci.**“

30. 10. 2021

Ve snu jsem uvažovala o tom, že se potřebuji vyzpovídat. Řekla jsem si, dobrého zpovědníka již mám, jenom je důležité, abych vyznala všechny své hříchy a na nic nezapomněla. Vzala jsem pero a papír a napsala jsem si je. Zpověď probíhala ve dlouhé ulici, na jejímž konci seděl hezky oblečený kněz. Měl tak nádherné roucho vyzdobené zlatem, že jsem měla

pocit, jako bych se zpovídala před nějakým králem. Tvář jsem mu neviděla, protože pro své hříchy jsem neměla odvalu zvednout oči, ale viděla jsem, že vedle něho stál také slavnostně oblečený muž. Přes levou ruku měl přehozené bílé šaty jakoby připravené pro mě. Stál po jeho pravé straně a s láskou se na mě díval. Když jsem vyznávala své hříchy, vnímala jsem to jako velkou slavnost. Bylo mi ukázáno, že o tom ví celé nebe a že všichni z toho mají radost. Z kněze, u kterého jsem byla, jsem cítila velkou majestátnost. Klečela jsem před ním a cítila, že je to sám Bůh.

Pán Ježíš moje vidění vysvětlil takto: „Kajícník vyznává své hříchy přímo mně, skrze kněze. Svatá zpověď, to je setkání se mnou, proto je třeba se na ni náležitě připravit. Ten muž vedle, to byl anděl, který symbolicky po rozhršení podává bílý plášť na znamení odpuštění hříchů a na znamení toho, že duše je už čistá.“

2. 11. 2021

Jistá členka chtěla vědět, jestli její syn má zůstat se svou přítelkyní, nebo se s ní má rozejít.

Pán Ježíš jí vzkázal: „Tvůj syn ať si položí otázku: Mám ji rád? Je věřící? Rozumíme si? Pokud je ve všech odpovědích ano, není dobře se rozejít. Pokud je tam i třeba jenom jedno ne, doporučuji se rozejít, ale vše je na jeho svobodné vůli.“

6. 11. 2021

Dostali jsme mail. Poslala nám ho paní Magdaléna z Prahy, která nám napsala, co jí říkala její známá. Řekla jí: „Byla sobota před halloweenem. V ulicích se potulovaly masky kostlivců, lidé se svítícími rohy a před obchody svítily zubaté dýně. Po vzoru západu se oslavovala smrt. Proč? Nikdo to neví, ale je to moderní. Zase jeden takový šedivý den, kdy reptám kvůli leččemu proti Bohu. Jedu z práce tramvají a ani nevím, jak se to vlastně stalo, veze mě na Karlovo náměstí. Zřejmě jsem si spletla

číslo. Reptání tímto omylem nabírá na intenzitě. Vzápětí dostávám od Pána doslova omračující vzkaz: *„Prý trpíš a podívej se, jak trpím Já.“* Jsou téměř tři hodiny, vystupuji z tramvaje a mé oči přitáhne cosi na chodníku. To se mi snad zdá, to přece není možné! Kolem popelnice ve spleti plivanců a vajglů se běhají rozsypané, rozdrobené, rozbité hostie. Asi 50 hostií rozsypaných kolem špinavé popelnice, kam zřejmě zloděj, který v noci ukradl v některém pražském kostele kalich, vysypal jeho nepotřebný obsah. V šoku sleduji lidi, kteří po hostiích šlapou, zvednu jednu, dvě, jsou špinavé a zřejmě ohryzené od myší nebo potkanů. Co dělat? To rozdrobené Tělo by se nedalo sesbírat ani smetákem. V záchvatu hrůzy ještě zvedám do třetice, nafotím pár záběrů a naskakuji na spoj, který mě s prudce bijícím srdcem unáší z této Golgoty, směrem do bezpečí. Doma otvírám písmo Svaté na náhodné straně a oči mi padnou na část zajetí Pána Ježíše a slova: zmocnili se ho. Až druhý den volám knězi a radím se s ním, jak dál postupovat. Radí hostie vložit do vody. S kamarádkou zahajujeme pátrání, který kostel byl vykraden, abychom se dozvěděly od kněze, jestli šlo o hostie proměněné.

Ježíš promluvil: **„To, co jsem prožíval na své cestě na Golgotu, zažívám také v současnosti po celém světě. Rozšiřováním podávání Eucharistie na ruku se to každým dnem stupňuje a Já trpím stále víc a víc. To, co viděla, není ojedinělý obraz, stalo se to již vícekrát. Děkuji všem, co se nebáli a nebojí postavit za mě a chránit mě před tímto pustošením. Velká bude jejich odměna v nebi.“** Pán Ježíš dodal: **„Valentíne, Barličko, najděte si dobrovolné umrtvování a dělejte to každý den. Říkejte: Pane, tento den se vzdávám mobilu. Další den řekněte: Pane, tento den se vzdávám sladkostí. Každý den se můžete vzdát něčeho jiného a věřte, uděláte mi tím velkou radost.“**

7. 11. 2021

Často, když usínám, ke mně přichází Boží Světlo a celou mě zaplaví. Je to takový krásný pocit. Necítím nic, jenom lásku a pokoj.

Vždycky, když se to stane, mluvím s Bohem, říkám Mu, jak ho miluji, a celá se Mu odevzdávám. Když jsem ho prosila, aby chránil mé srdce, ukázalo se mi něco jako rozzářené nitro srdce, do kterého padaly menší i větší zářivé kapky, přičemž při padnutí každé kapky se to srdce stále více prohlubovalo a stále více zářilo.

Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, viděla jsi, jak působí milosrdenství, které prokazuješ jiným, na tvé srdce.“**

8. 11. 2021

Při modlení svatého růžence k Ježíšovým ranám za ty, kteří zemřeli v pověsti svatosti, jsem měla vidění. Byli mi ukázáni duchovní, kteří páchali hříchy nečistoty a nutili řeholnice k potratu. Viděla jsem také kněze, který spolu s řeholnicí opustil klášter a měli civilní sňatek. Byl mi ukázán také řeckokatolický kněz, který skrze známosti budoval svým dětem kariéru, ale i římskokatolický kněz, který jde proti nám a proti Božímu dílu. Byla mi ukázána záchodová mísa a slyšela jsem hlas, který zvolal jméno tohoto kněze...

Ježíš povzdechl a řekl: **„Potraty. Je to smutné, jak ďábel ničí duše mých služebníků a navádí je na tak těžké hříchy. Proto je důležité modlit se za kněze a za zasvěcené osoby. Barličko, bylo ti také ukázáno, jak je důležitý celibát. Kněz, který má svoji rodinu, se o ni musí starat a jde jenom o to, jak to má rozdělené. Zda zůstává s celou rodinou věrný mně, nebo se dá stáhnout světem. Na knězi, jehož jméno jsi slyšela, ti bylo ukázáno, v čem se topí jeho duše.“**

9. 11. 2021

Dneska jsem viděla toto. Stála jsem na dvoře a viděla, že u plotu sedí starý muž a v ruce má fajfku. Kouřil a byl velmi spokojený. Bylo mi ukázáno, že to dělal celý svůj život a vůbec se z toho nezpovídal. Viděla jsem i to, že se odvrátil od Boha, a také to, kde skončil.

Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, bylo ti ukázáno, jak nebezpečné je kouření pro duši. Člověk, který kouří, to bere jako samozřejmost. Nevnímá, že je to hřích, a samozřejmě se z toho ani nezpovídá. Dostává se do područí zlého, a tak i končí, protože i když chodí na svatou zpověď, přijímá svatokrádežně.**“

Chtěla jsem vědět, proč kněží exorcisté jdou proti Eucharistii, proti Ježíšovu dílu i proti nám. Nechápu, jak je možné, že nevidí, že to dělají špatně.

Ježíš řekl: „**Proti Eucharistii i proti vám jdou proto, že jsou očkováni. V rámci poslušnosti se dali očkovat, protože se báli, že když neposlechnou, ztratí moc, a tak otevřeli cestu zlému.**“

10. 11. 2011

Doslechli jsme se, že kněz, u kterého mi bylo ukázáno, v čem se topí jeho duše, a jehož jméno jsem slyšela, nadále odrazuje věřící od Společenství, zpochybňuje nás a mluví o nás ve zlém. Špatně o nás začínají mluvit také někteří lidé, protože mu věří a jsou pod jeho vlivem. Nejprve o nás vyprávěl, že jsme falešní poslové, a teď zase tvrdí, že Bůh by nedal takové dílo jedné rodině. Že Společenství přátel Eucharistie není Boží dílo, ale je lidské. Jedna naše členka chtěla vědět, co si Pán o tomto knězi myslí, a jak má přesvědčit lidi, že to dílo je pravé. Proti nám jde také další kněz, jeho přítel.

Ježíš promluvil: „**Člověk by chtěl určovat Bohu, co má udělat, jak to má udělat a koho si má vybrat. To bylo i za mých časů. Farizejové i zákoníci věděli z předpovědí proroků, že má přijít Mesiáš, a když jsem skutečně přišel, tak mě nepřijali, protože jsem nesplňoval jejich požadavky. Oni měli jinou představu o Mesiáši, o tom, co má dělat, z jaké rodiny má pocházet a koho si má vybrat za své učedníky. To nemůže být Mesiáš, vždyť je to syn tesaře Josefa a Marie. Bůh by si přece nevybral pro svého Syna takovou jednoduchou rodinu. Uběhlo**

2000 let, a ještě stále čekají na můj příchod. Po mém Nanebevstoupení a seslání Ducha Svatého se moje Církev skrze apoštoly rozšířila do celého světa. Ale i v ní se našli lidé z řad duchovenstva, kteří mě sice uznávali, ale už ne moji Rodinu. Mojí Mamince odepřeli místo, které jí patří, navzdory četným zjevením po celém světě. Teď, když jsem přišel s tímto mým dílem na záchranu Círky a duší, znovu se našli novodobí zákoníci, které nezajímá, proč to dělám a co je mým cílem, ale hlavní důraz kladou na to, jak to dělám a s kým to dělám. Největší problém jim dělá to, že jsem za své posly vybral manžele a jejich vnučku. To jsem přece nemohl udělat Já. Oni mají jinou představu, kdo by to měl asi dělat. Nezajímá je, co se dělá, ale kdo to dělá. Znovu by chtěli určovat pravidla, co smím, nebo nesmím dělat. A tak nemají problém postavit se proti mému dílu, neuvědomujíce si, že se postavili proti mně tak, jako tomu bylo před 2000 lety.“

Když jsem se modlila, objevil se před mýma očima nový, krásně tvarovaný brambor a Boží ruka, která z něho lehoučce odloupla slupku.

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Moje aktivity přinesou novou úrodu. Přibudou nové duše, které očistím tak jako ten brambor a budou pěkné pro tento svět a také pro věčnost.**“

11. 11. 2021

Ve snu jsem viděla na posteli člověka, ale nevím, jestli to byl muž nebo žena. Jeho hlava byla jako hlava se staženou kůží, neměl vlasy a ani tvář. Viděla jsem jenom obnaženou lebku a na tváři něco jako svalovinu, ale nebyla to svalovina, ale jakási červená hmota. Cítila jsem, že ten člověk umírá a že jeho duše bude zatracena. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi duši umírajícího člověka, který celý život nemyslel na věčnost, ale jenom na tento svět, jako by nikdy neměl zemřít.**“

12. 11. 2021

V noci po probuzení se mi ukázala jakási žena, také ležela na posteli. Viděla jsem, že za chvíli horko těžko vstala a chtěla někam jít, ale nebyla toho schopná. Její pohyby byly nekoordinované a celé její tělo rozřezané. Nohu posouvala jednou dopředu, jednou dozadu, nebyla schopná normálního pohybu. Chtěla se přesunout do jiného pokoje, ale její tělo ji vůbec neposlouchalo. Pak mi byl ukázán muž ve zralém věku, jak vešel do vlastního bytu a zeptal se manželky: „Jsem doma?“ Nebyl si jistý, proto utíkal na balkon a díval se z něho na okolí, které již nepoznával. Byl ze všeho tak vystrašený, že se psychicky zhroutil. Viděla jsem i různé tváře lidí, které se na mě dívaly očima duševně nemocných, a i mimika tváří tomu nasvědčovala. Buď se na mě šklebily, cenily na mě zuby, bezdůvodně se smály, nebo vydávaly různé pazvuky. Nakonec jsem slyšela hlas: „*Ti, co přežijí, budou závidět těm, co zemřeli.*“

Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, viděla jsi, co všechno způsobí neuvážené nasazení experimentálních vakcín a jaké následky to bude mít pro světovou populaci.**“

14. 11. 2021

Když jsem Ježíšovi říkala, že na sobě pracuji, abych měla co nejméně hříchů a má duše byla čistá, ukázalo se mi obyčejné srdce, ze kterého najednou vytryskla velká záře. Potom jsem se skrze Boží oko dívala na mladou ženu sedící na malé dřevěné loďce. Měla krásnou něžnou tvář, oblečené světle hnědé šaty a na nich krátký tmavohnědý kabátek. Neviděla jsem její vlasy, protože je měla ukryté pod zvláště, ale elegantně, uvázaným šátkem. Dívala jsem se také na jinou loďku. Byla větší. Sedělo na ní sedm mladých lidí. Tři vpravo, tři vlevo a naproti nim uprostřed mladá dívka. Vyprávěli si, smáli se a byli velmi šťastní. Krajina, ve které jsem je viděla, byla dost tmavá, ale jim to vůbec nevadilo. Pochopila jsem, že se těší z toho, že jsou spaseni a že jsou již v nebi. Byli mi ukázáni i lidé, které jsem napomínala kvůli různým hříchům, a viděla jsem, že

mnozí mě poslechli, ale dívala jsem se i na kněze, který bloudí. Zním ho a vím, že potřebuje moje modlitby. Nakonec se přede mnou objevila také tvář ženy z našeho blízkého okolí, která jde proti nám a o které vím, že mě nemá ráda.

Pán Ježíš mi vzkázal: „Barličko, viděla jsi svoje srdce a to, jak vyzařuje. Ta něžná žena na loďce, to byla duše z nebeského království, která vám přišla poděkovat, protože se tam dostala skrze Společenství a vaše oběti. Byla oblečená tak, jak se v té krajině duše oblékají, protože je tam chladněji. Žije ve stonkové krajině. Těch sedm lidí, co jsi viděla, to jsou také duše, kterým jste pomohli dostat se do nebe. Také oni žijí v této krajině. Barličko, mnohým jsi pomohla zbavit se hříchů a mnohým pomůž. Žena z tvého blízkého okolí i ten kněz potřebují tvé modlitby.“

15. 11. 2021

Přemýšlela jsem o tom, kde se nachází duše žijícího člověka.

Pán Ježíš promluvil: „Duše člověka je v celém jeho těle. Je to jakoby kopie člověka, protože se v ní odráží jeho život, a proto i vypadá podle stavu, v jakém se člověk nachází.“

16. 11. 2021

Ve snu se mi ukázala žena, kterou znám, a řekla mi, že přikázala své přítelkyni, aby šla na potrat, protože i lékař jí řekl, že bude mít postižené dítě. Utíkala jsem za její kamarádkou a prosila ji, aby to nedělala, že děťátko bude určitě zdravé, jenom aby důvěřovala Bohu a svůj problém vložila do jeho rukou. Ta žena, která ji na interrupci naváděla, křičela, aby mě neposlušala, ale aby poslechla ji, protože ona nejlépe ví, co je pro ni dobré. Já jsem se nevzdávala a nadále ji prosila, aby to nedělala, že je to vražda a že jednou toho bude velmi litovat. Viděla jsem do lůna této mladé ženy a bylo mi ukázáno, že pod srdcem nosí zdravého syna, ale jak se rozhodla, to jsem již neviděla, to nevím.

Vím jenom to, že ta žena, která ji k potratu naváděla, žije v hříších, ze kterých se ani nezpovídá, a všichni, co ji znají, si myslí, že je dobrá křesťanka. Je už stará a byl mi ukázán její hřích, když byla ještě mladá. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, modli se za její obrácení.**“

19. 11. 2021

Jako vždycky, tak i dnes jsme cestou do kostela rozdávali bezdomovcům v centru města balíčky. Píšu balíčky, protože jim ke chlebu a klobáse přibalujeme i čokoládovou sladkost. Dnešní den byl jiný než ty ostatní. Jak jsme tak kráčeli po chodníku, slyšela jsem hlasitější rozhovor dvou nuzných lidí. Byl to starší muž a zoufalá mladá dívka, která plakala, že neví, co má dělat ani kam má jít. Muž jí něco radil, ona však hlasitě vzlykala, že na to nemá peníze a že neví, co s ní bude. Z jejich rozhovoru jsem pochopila, že se nachází na ulici. Zastavila jsem se u nich a zeptala se, jestli nechtějí jídlo. Muž odpověděl, že ne, tak jsme šli dál, ale najednou na mě zavolal: „Paní, paní, vraťte se. Ona je hladová. Styděla se říct si o jídlo.“ Když jsem jí ho podala, ještě víc se rozplakala. Bylo mi jí velmi líto. Pak nás doběhl mladík, který nás již zná, a když nás vidí, je radostí celý bez sebe, protože ví, že bude mít dobrý den, že se opět nají. Dneska jsem se s ním i trochu dala do řeči. Zeptala jsem se ho, jestli je u otce Gombity nebo na ulici, a on nám hned začal vysvětlovat: „Víte, paní, já mám těžký život. Žiju na ulici jako jiní bezdomovci. Všichni máme velmi těžký život. Přes den jsme ve městě a v noci spíme v lese na holé zemi, proto jsme tak špinaví. Ve Zvonařské ulici si můžeme vyprat věci i se umýt a v charitě si vybrat nějaké oblečení, ale i tak se nám velmi těžko žije. Já jsem mu řekla: „Ale vždyť máte denně teplé polévky i se zahřejete a s Boží pomocí ten svůj život i zvládnete.“ A on hned pokračoval: „To tak vždy není. Dneska je pátek a v pátek nevaří. Žebráme, protože jsme hladoví. Co máme dělat? Musíme žebrot, abychom přežili. Věřte mi, paní, my bezdomovci to nemáme lehké, žijeme jako Ježíš.“

Ale vy jste dobří lidé. Vidím, že každému, kdo chce, dáváte na ulici jídlo.“ Když jsem s ním domluvila, naproti směřem k nám již směřoval další nuzný i se svým kamarádem. Když nás spařil, velmi ho to potěšilo. Potkáváme i bezdomovkyně, které prodávají časopis *Nota bene*. Ty se již na nás zdaleka usmívají. Nejvíce vyhledáváme ženu, které se každý vyhýbá, protože je velmi špinavá a zanedbaná, a i bezdomovci se jí bojí, že se od ní nakazí a že od ní chytí nějakou infekci. Někdy leží na lavičce, jindy na schodech nebo i na zemi. Z ní mám největší radost, a když ji uvidím, hned k ní utíkám.

Pán Ježíš řekl, že je nejbídnější z nejbídnějších a že pokaždé, když jí dám najíst, má z toho velkou radost. Řekl i toto: „**Co jste dali, mě jste dali, protože v každém tom ubožákovi jsem Já.**“

Promluvila k nám i sv. Alžběta Uherská. Řekla: „*Valentíne, Barličko, děkuji vám, že se tak staráte o mé maličké. Dnes jste mi na můj svátek udělali velkou radost. Byl to pro mě krásný den.*“

20. 11. 2021

V Božím oku jsem spatřila zářivý kříž, ale i černý kříž. Ten černý byl mohutnější. Pán Ježíš řekl: „**To utrpení, co nyní přichází, pokud přijmete s láskou a důvěrou v Boží milost, vám přinese mnoho milostí a dober, kterými vás zahrnu za vaši věrnost, a tak se černý kříž změni na zářivý. I vy, Valentíne, Barličko, se stanete světlem pro ty, kteří ztrácejí naději a upadají do zoufalství. Obrácení se k Bohu, to je řešení pro dnešní dobu.**“

21. 11. 2021

Měla jsem sen. Viděla jsem, jak se otevřelo nebe a ukázal se mi Pán Ježíš. S rozepjatýma rukama se nade mě naklonil a s láskou ke mně promluvil: „**Barličko, dobře se dívej, co ti teď ukážu. Něco ti ukážu v Božím oku. Dobře se dívej.**“

Dívala jsem se a viděla toto: Stála jsem s Valentínem někde venku, když tu najednou se před námi objevil bílý kůň, na kterém seděl muž se zamřzenou tváří. Pohlédla jsem na jeho nohy a viděla, že měl na pravé noze obutou elegantní botu, ale ta levá noha byla velmi tučná a bylo z ní jakoby vytržené chodidlo. Působila na mě jako noha s velkou ránou. Za tím bílým koněm cválali další jezdci. Zeptala jsem se manžela: „Čí je to noha?“ A on mi na to odpověděl: „Ti muži vypadají jako knížata.“ Já jsem poznamenala: „Nevidím jejich tváře, ale cítím, že jsou to kněží.“ Potom jsme se s manželem dívali na krásné čisté jezero a čekali, co se bude dít. Vtom se z hloubky jezera začala vynořovat nějaká ležící postava, a když úplně vyšla nad hladinu, zůstala jsem překvapená, protože jsem to byla já. Valentín zvolal: „Vždyť to jsi ty a jaká jsi mladičká a krásná!“ Vynořila jsem se asi jako 16letá a měla jsem na sobě oblečený přesně ten svetřík, který jsem na střední škole nejraději nosila. Nakonec jsme se dívali na nějakou celkem obyčejnou louku. Nebyly tam květy ani žádná tráva, jenom sem tam nějaké stébélko.

Pán Ježíš mi řekl: „**Barličko, dívej se, co teď uvidíš.**“

Hleděla jsem a spatřila jsem, že ze země vycházela nějaká stará žena, také v ležící poloze. Když už byla úplně venku, zjistila jsem, že je to Valentínova mamka. Štěstím, že ji vidím, jsem se rozplakala a zvolala: „Mami!“ Pohladila jsem ji po tváři a v tom momentu zmizela. Měla jsem velkou radost, že ji vidím, jenom jsem nechápala, proč byla tak vážná a smutná, když vím, že je v nebeském království. Také jsem byla překvapená z toho, že to všechno jsem viděla v Božím oku ve snu, vždyť skrze Boží oko se dívám stále jenom přes den a při plném vědomí.

Pán Ježíš mi mé vidění vysvětlil takto: „**Barličko, ukázal jsem ti své služebníky Církve. Má Církev je raněná tak, jak jsi to viděla na noze mého služebníka. Zdravá noha představuje zdravé jádro držící se Evangelia a ta nemocná noha představuje nemocné jádro, které se snaží změnit některé jeho části a nedrží se Evangelia. Noha byla**

tučná, protože představuje duchovenstvo, které se dalo zlákat blahobytem, pohodlím a neváhalo mě zradit jenom proto, aby ho neztratilo. To odtržené chodidlo znamená, že již nejde po mých cestách. To čisté krásné jezero představuje svátost smíření. Jako se tvá duše vynořila krásná z jezera, tak po svátosti smíření vycházejí duše krásné a očištěné od svých hříchů, které napáchaly. Na Valentínově mamce ti bylo ukázáno, co se děje po smrti, když duše vystupují ke mně ze záhrobí na soud. Proto jsou tak vážné a plné obav, protože nevědí, jak ten soud dopadne. Barličko, to všechno jsi teď viděla skrze Boží oko ve snu, aby ti bylo jasné, že to byla vůle mého Otce zjevit ti to skrze mě.“

22. 11. 2021

Naše dcera Anička měla sen. Kráčela se mnou po ulici a cestou jsme uviděly děvče, které mělo velkého černého psa a malou černou kočku. Pes vrčel na kočku a chtěl na ni zaútočit. Dcera zvolala na dívku, aby je od sebe odtrhla, protože to špatně skončí, ale ona ji neposlechla. Zachovala se úplně opačně. Chytila kočku a hodila ji psovi. Pes se na ni vrhl a způsobil jí tři krvavé rány.

Pán řekl: „**Je to o tom, jak to v životě chodí. Velký pes představuje velké zlo a kočka představuje dobro. V zájmu přizpůsobení se velkému zlu přijala menší zlo, proto se stala černou. Pokud se podřídíte zlu, dopadnete jako ta kočka. Když neuděláte žádná opatření, velké zlo vás nakonec zničí. To opatření je: vzdát se zla. Tři rány představují stopy, které zůstávají.**“

24. 11. 2021

Často se mi stává, že se v noci vzbudím a nedokážu dlouho usnout. Pán Ježíš mi již dříve vzkázal, že se nemám přes noc úmyslně modlit, ale odpočívat, protože mám slabé srdce. Tentokrát mě však napadlo, že je to

zbytečně nevyužitý čas a že Pán nebo můj anděl strážný mě určitě nevbudili jenom proto, abych jen tak ležela v posteli. Řekla jsem si, že se budu modlit za kněze, vždyť Bohu se to líbí a má to tak rád. Ty růžence za duchovní se modlím tak, jak mi to jednou Pán Ježíš vysvětlil. Vždy jeden růženec jen za jednoho konkrétního kněze.

Dala jsem si závazek, že si k nim přidám i další růžence, a to za moje tři oblíbené kněze. Když jsem se začala modlit, cítila jsem, že se již ke mně blíží Bůh. Světlo, které mě zalilo, bylo krásné, velmi krásné, nejkrásnější, jaké jsem dosud viděla. Měnilo se přede mnou jako vždycky, ale i úplně novým způsobem, přičemž se vždy zformovalo do Božího oka, které bylo té noci mnohem krásnější než jindy. Byla to hotová nádhera. Protože těch růženců za kněze mám více, Boží oko bylo u mě téměř hodinu a půl. To se mi ještě nikdy nestalo, aby bylo u mě tak dlouho. Měla jsem z toho velkou radost. Jeho duhovka se stále zvětšovala, až mě celou vtáhlo do svého nitra. V tom momentu jsem už nic nevnímala, jenom pokoj, lásku a radost Boha z toho, že přináším za jeho služebníky oběti. V Božím oku se mi na chvíli ukázalo i lidské oko, a když jsem se začala modlit za prvního kněze, viděla jsem černou bytost, která ho chtěla napadnout, ale nemohla, musela odstoupit. Během modlení za druhého kněze jsem viděla lůno ženy nečistého ducha, která chtěla zase napadnout tohoto duchovního, a pak krásnou tvář nějakého světce se sklopenými očima, které se najednou otevřely. Když jsem se modlila za třetího, cítila jsem velký strach a velké obavy a v Božím oku jsem spatřila dva trojúhelníky, jeden byl žlutý a jeden červený, a jeden zelený záblesk. Nakonec mi byla ukázána krásná krajina v nebi, samé paláce, nádherná náměstí a ulice. V tom momentu jsem pochopila, že mi Pán chtěl naznačit, že jim svými modlitbami pomohu dostat se tam, kam chtějí, do těch nejkrásnějších ulic v květové krajině.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, viděla jsi Božíma očima, s čím musejí tito tři kněží zápasit a jak je Bohu milé, když se za kněze modlíš. Prvního kněze tvé oběti pomohou ochránit od zlého, který se ho chystá napadnout. Druhého tvé oběti pomohou ochránit od pokušení a nástrah zlého a třetímu pomohou přemoci strach z budoucnosti a z toho, že bude stažený z pastorage. Dále ti bylo ukázáno nebeské království, kam směřují tito moji tři služebníci a kam se dostanou, pokud mi budou ve všem věrní. Proto jsou potřebné modlitby za kněze, aby je ochránily od pádů a nevěry a aby jim pomohly dostat se tam, kam je dostat chci. Barličko, pokaždé, když nemůžeš usnout, se můžeš modlit, abys nepromarnila čas.**“

26. 11. 2021

Když jsem se nad ránem modlila růženec za umírající a v jejich jménu jsem litovala všech jejich hříchů a provinění a prosila Boha o odpuštění, milosrdenství a spásu jejich duší, ukázala se mi mladá, asi 40letá žena s bílým šátkem na hlavě posetým krvavými skvrnami. Cítila jsem, že jsem ji zachránila. Ježíš řekl: „**Ano, Barličko, správně jsi cítila. Zachránila jsi ji.**“

Viděla jsem i nějaký dům, ve kterém se sloužila mše svatá. Bylo tam asi 25 lidí. Neviděla jsem tvář kněze a neznala jsem ani ty věřící. Byli tam dospělí i děti. Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, viděla jsi, že i takto se budou sloužit mše svaté. Takto bude působit má podzemní Církev.**“

27. 11. 2021

Ve snu jsem viděla mladou ženu na loďce. Byla na ní s úplně malým děťátkem, které položila na palubu, a šla se opalovat. Jak tak ležela, najednou přišla velká vlna a dítě smetla do moře. Viděla jsem, jak ta matka zoufale plakala, ale už bylo pozdě.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, bylo ti ukázáno, jak některé ženy lehkomyšlně přistupují ke svým dětem a hledají jenom své pohodlí. To, na co**

ses dívala, se skutečně stalo, není to fikce. Ať je to výstrahou pro všechny matky, aby byly zodpovědné vůči svým dětem a nevystavovaly je lehkovážně nebezpečím.“

Večer z Ježíšovy tváře vyšlo zářivé kulové světlo a lehoučce se přeneslo k mému růženci na ruce. Pak ještě třikrát vyšlo z klíčové dírky ve dveřích ložnice a stejně se přeneslo k mému růženci, na kterém jsem se zrovna modlila za duše v očistci, na které si nikdo nevzpomene.

Ježíš poznamenal: „**Je správné, Barličko, že se za ty duše modlíš. Říkej i jiným, jak je důležité modlit se za ně.**“

28. 11. 2021

Dneska dal Pán Ježíš pro všechny členy Společenství tento vzkaz:

„Nastal milostivý čas se zastavit a zamyslet se. To, co bylo někdy samozřejmé, již není. To, co bylo lehké, stalo se těžkým. To, co někdo zvládal, už nezvládá. Co od vás chci, co máte dělat, abyste to zvládli? Odpověď je jednoduchá. Vraťte se ke mně, buďte mi ve všem věrní a nepodlehnete strachu z budoucnosti. Strach, který do vás zasévají, není ode mě. Ten, kdo věří ve mě, nemůže mít strach. To všechno je zkouškou víry, opravdové, skutečné víry v Syna člověka. Já jsem cesta, pravda a život. Kdo věří ve mě, bude mít život věčný. Proto se nestrachujte o tento život pozemský, ale starejte se víc o život věčný. Pokud jste se mnou, nemůžete nic ztratit, ale jenom získat. Já své věrné ochráním a přivedu k sobě. Až bude nejhůř, uvidíte, kdo je skutečným Pánem nebe i země.“

29. 11. 2021

V noci jsem prožívala velký boj. Byly mi ukázány samé zlé věci a hříchy, kterých se někteří lidé dopustili. Nejprve jsem se dívala na loď Titanic s nápisem ani Bůh mě nepotopí a potom jsem se na ni dívala, jak ji to stáhlo do moře. Byla mi ukázána také mladá žena, která utekla od tchýně za svým manželem, který pracoval v Americe, a namluvila mu samé špatné

věci o jeho mamce. To způsobilo, že se už zpátky na Slovensko nevrátili. Viděla jsem i jiného mladého muže, který se oženil s cizinkou, a i když byla křesťanka, jeho rodina ji nepřijala, což způsobilo v jejím srdci velkou bolest a další hříchy. Dívala jsem se i na matku, která vyhnala z domu svou dceru s malým dítětem a nechtěla jí pomoci. Spatřila jsem i děti, které si vzal manželský pár do pěstounské péče, ale ne proto, že ty děti milovali, ale proto, aby je lidé obdivovali. Ty děti žily bez lásky, bez pochopení a v ustavičném ponižování. Dívala jsem se také na ženu, která nenáviděla svého manžela, a i když byl na ni velmi hodný, neustále ho urážela, zesměšňovala, a dokonce i někdy fyzicky napadala. Byla mi ukázána také žena, která nesnášela svou sestru a po smrti rodičů neučinila to, co měla. Byla mi ukázána ještě spousta jiných hříchů a mnoho lidí, kteří se jich dopustili, jsem také znala. Někteří již zemřeli a někteří ještě žijí. Z toho, co jsem viděla, mi bylo velmi těžko. Dostala jsem velké bolesti hlavy a také bolesti břicha. Vnímala jsem, že je to asi proto, že mezi nimi byly duše trpící v těžkém očistci, ale i zatracení.

Ježíš mi to vysvětlil: **„Barličko, viděla jsi mnoho hříchů, pro které lidé padají do těžkého očistce nebo do zatracení. Viděla jsi, jak se lidé povyšují nad Boha, ale Bůh jim ukázal, kdo je Pánem nebe i země. Bylo ti to ukázáno na výstrahu pro ostatní, aby se takovýchto hříchů vyvarovali.“**

30. 11. 2021

Modlila jsem se a po chvíli se přede mnou objevilo Boží oko. V něm mi byli ukázáni Adam a Eva, jak spáchali hřích a také to, jaký měli po vyhnání z ráje těžký život. Jejich hříchem byla neposlušnost. Pak jsem viděla dlouhý vlak, do kterého jsem nastoupila i já. Dostala jsem se do vagonu, ve kterém byla jenom kupé. Zůstala jsem stát v chodbičce a se mnou i nějací tři lidé. Všechna kupé byla plná, když tu najednou z jednoho vyběhla stará paní, chytila mě za ruku a běžela se mnou do nástupní části vlaku.

Celá nervózní a velmi rozrušená mi říkala: „Musím vám rychle něco ukázat. Podívejte se, tady visí tabule a je na ní napsáno něco, co musíte vědět. Pořádně si to přečtete.“ Chtěla jsem to číst, ale nic jsem neviděla, protože celá tabule byla před mým zrakem zamlžená. Potom mi byly ve velké rychlosti ukázány i různé krásné tváře lidí, mezi kterými jsem viděla i tvář svého tatínka.

Chtěla jsem vědět, jestli je duše kněze jiná než duše laika a jestli má více andělů strážných než běžný člověk.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, byl ti ukázán hřích Adama a Evy a jak je přenesen do současného života. Ten vlak, co vás vezl, to byl vlak života. Všichni, co seděli v kupé, jsou lidé, kteří se dali zlákat a přemluvit ke hříchu. Ty jsi byla venku, protože jsi tomu nepodlehla. Ta stará paní tě chtěla napomenout, že ty jsi to neudělala a že neposloucháš, co ti radí představení. To máš tak, jako když tě napomínají, že nemáš roušku na nose... Barličko, chtěla jsi vědět, jak vypadá duše kněze. Je stejná jako duše každého člověka. Kněží, kteří jsou mi věrní, mají více andělů strážných a ti, kteří jsou mi nevěrní, mají jenom jednoho.**“

Pán Ježíš ještě dodal: „**Někteří vyvolení lidé mají schopnost poznat v duši člověka kněze, protože ji vidí v kněžském rouchu, jako to viděla také Anička Tomanová. To je velký dar, který dostali od Boha. Tváře lidí, které ti byly ukázány ve velké rychlosti, to byly tváře duší z nebeského království, které mají obavy o své blízké. Byl mezi nimi i tvůj otec. Také on si dělá starosti.**“

4. 12. 2021

V noci jsem měla vidění. Stála jsem venku před katedrálou svaté Alžběty. Pomalu jsem vešla do chrámu... byl prázdný. Sedělo tam jenom pět lidí. Kněz sloužil mši svatou, a když vyslovoval slova proměnění, najednou jsem se ocitla nad ním a viděla jsem na obětní stůl i na to, co na něm měl položeného.

Nebyla to Eucharistie, ale asi 10 cm velká mince, na kterou se, když ji zvedl, díval s takovou láskou, jako kdyby se díval na samotného Krista. Pak jsem slyšela hlas: „*Ta mince má dvě strany.*“

Pán Ježíš řekl: „Barličko, pro lepší pochopení ti bylo ukázáno, co se děje nyní v Církvi, za co mě vyměnili a proč se vyprázdnily kostely. Slyšela jsi, že ta mince má dvě strany. To znamená, že to, co prezentují jako dobro, je ve skutečnosti zlo.“

Od 25. 11. je opět vyhlášený lockdown a znovu jsou také zakázány bohoslužby. Můžeme je sledovat jenom přes internet a do kostela můžeme přicházet jenom v určený čas, kdy se můžeme vyzpovídat a přijmout Eucharistii.

5. 12. 2021

Za naší dcerou Majkou byla duše, za kterou se delší dobu modlila. Byla jí poděkovat takovým způsobem, že jí ukázala, kde teď žije. Dcerka mi říkala, že viděla její velký pokoj s krásným vyřezávaným dřevěným nábytkem, podobně jako je v některých zámečcích. Na dřevěné podlaze byl nádherný koberec ze zvláště tvarovaných listů. Řekla, že byly tak reálné, že vypadaly jako živé, ale bylo vidět, že jsou z jemných hedvábných vláken.

Dále mi vyprávěla, že koberec byl položený tak, že byl zarovnaný s podlahou, a že ty listy byly v různých odstínech zelené barvy, v různých odstínech krémové a byla mezi nimi i smetanová. Když mi to všechno vysvětlila, řekla: „Mami, to byla určitě květová krajina.“ Já jsem odpověděla: „Ale koberec byl přece z listů, to byla určitě listová.“ Na to hned zareagovala: „Když to byla listová krajina, jaké nádherné pokoje musí být v květové krajině.“

Pán Ježíš poznamenal: „**Ano, byla to duše z listové krajiny.**“

6. 12. 2021

Ve snu jsem slyšela, jak jeden kněz prosil mého manžela, aby se zeptal Pána Ježíše, co mají dělat kněží v Rakousku, když jim zavřeli kostely. Viděla jsem, jak mu Valentín zavolal a řekl: „Ježíš jim vzkazuje, že mají dělat tichou mši.“ Kněz mu na to odpověděl: „Ti duchovní mi říkali i to, že mezi svaté zapsali i údajného Pána Ježíše a údajnou Pannu Marii.“ Potom jsem viděla velkou katedrálu a v ní několik kněží, jak slouží mši svatou. A jak jsem je tak pozorovala, najednou se přede mnou rozprostřela velká listina, na které byla napsána jejich jména. Tři jména byla podtržena červeným perem, a když jsem je četla, ozval se hlas: „**Jenom ti tři zůstali věrní.**“

Ježíš smutně promluvil: „**Barličko, tvůj sen byl o složité situaci Církve v Rakousku. Kněží jsou zmatení a nevědí, co mají dělat, a mnozí ztrácejí víru ve mě a v moji Maminku. Jenom malá část mi zůstane věrná. Ostatní se přizpůsobí tomuto světu. Tichá mše představuje tajné bohoslužby.**“

7. 12. 2021

Měla jsem sen. Byla jsem na setkání, kde bylo mnoho lidí. Bylo to místo, které vypadalo jako fabrika postavená daleko od příbytků, kam přijížděl autobus jenom v dlouhých časových intervalech. Měla jsem se tam setkat s několika věřícími a vysvětlit jim určité věci. Bylo jich osm. Čtyři muži a čtyři ženy, kteří se vzájemně neznali, ale znali mě a všichni toto setkání navrhli právě v této fabrice. Zatelefonovala jsem Valentínovi, že je všechno v pořádku, že se dokonce jedni do sebe i zamilovali, že vznikla mezi nimi velká láska a že ať si o mě nedělá starosti. Že hned přijedu domů a všechno mu budu vyprávět. Také jsem mu řekla, že je tu vícero skupin lidí a že jsem tady viděla i jednoho řeckokatolického kněze, otce M... Muž mě hned upozornil, že mu bylo ukázáno, že se nemám spoléhat na tohoto kněze, že kdybych měla nějaké vážné problémy, on mi nepomůže. Když jsem lidem vše vysvětlila, rozešli jsme se a všichni utíkali

na zastávku. Mě si již vůbec nevšimli a ani se už se mnou nebavili. Cítila jsem se velmi osamělá a chtělo se mi plakat, jak se ke mně chovali. Uviděla jsem jednu paní, která byla také sama. Přistoupila ke mně a na něco se mě zeptala. Pohroužená do rozhovoru jsem si ani nevšimla, že přijel autobus. Lidé rychle nastoupili a autobus se dal do pohybu. Ještě nestihl zavřít dveře, proto jsem se rozběhla a hodila dovnitř svou tašku s doklady, penězi i mobilem, aby řidič pochopil, že chci nastoupit, ale on místo toho, aby zastavil, zavřel dveře a odjel. Na zastávce jsem zůstala jenom já a ta paní. Rozplakala jsem se, protože jsem přišla o všechno, co bylo v té tašce, navíc i o klíče od bytu. Nemohla jsem telefonovat ani si koupit lístek na další spoj a ani ta žena, co zůstala se mnou, mi nechtěla nijak pomoci. Pomyslela jsem si:

Možná se pro mě vrátí, vždyť ti lidé viděli, že jsem nestihla nastoupit, a viděl to i ten kněz. Ale nevrátili se. Nakonec jsem na tom místě zůstala úplně sama a v tom trápení a bezmoci jsem se probudila.

Pán Ježíš řekl: „Barličko, v tomto snu ses ocitla mezi lidmi, kteří nepřijali to, co píšeš a co hlásáš. Viděla jsi, jak se k tobě bezohledně a bezcitně chovají. To je pro tebe výstraha, abys nechodila tam, kde tě nechtějí, protože je to zbytečné a budeš z toho jenom zklamaná. Jdi jenom tam, kde si tě žádají a kde tě chtějí. Byla jsi ve fabrice, která představuje dnešní svět. Ten kněz, otec M... se snaží přivést lidi k Bohu, ale k tobě, Barličko, se nepřidá a ani tě nepodpoří. On chce jít svou cestou.“

8. 12 .2021

Když jsem se modlila za těžce nemocného kněze Marka, byl mi ukázán Veroničín šátek s Ježíšovou tváří ve dvou různých podobách. Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, tvé modlitby mu pomáhají na těle i na duši tak, jako když mně Veronika podala šátek.“**

Dneska je velký den. Ode dneška, na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie, je náš kostel na Furči duchovně propojen a přičleněn k domečku Svaté Rodiny v Loretu. Když jsem sledovala mši svatou z našeho kostela, v okamžiku, kdy to bylo věřícím oznámeno, začal celý náš pokoj vonět tak, jako bych stála někde v růžové zahradě. Hned jsem pochopila, že u nás byla Panna Maria.

Ježíš poznamenal: **„Valentíne, Barličko, vždyť jsem vám řekl, že to bude chrám plný milostí. V Loretu je domeček, ve kterém jsem žil, a tady v tomto chrámu jsem začal svoje dílo. Ano, Barličko, byla u vás moje Maminka, proto jsi cítila tu nádhernou vůni růží.“**

9. 12. 2021

Vzpomínám si, jak mi jednou Pán Ježíš řekl, že během covidu zemře nejenom moje mamka, ale ještě jeden člen rodiny. Dneska zemřel děda našeho zetě Martina.

10. 12. 2021

Otec P... poslal manželovi zprávu, ve které nás prosil o pomoc, za uzdravení paní M..., která má těžký průběh covidu. Prosí Boha již o zázrak, protože její stav je opravdu vážný. Valentín se za ni modlí, ale ta mladá žena je na tom stále špatně, říkají, že umírá. Kněz je nešťastný a velmi se trápí, protože někteří mu vyčítají, že je to jeho vina, protože se nedala očkovat. Valentín se na tuto ženu ptal Pána Ježíše a prosil ho o zázrak. Pán řekl: **„Valentíne, já vím, co mám udělat.“**

Manžel se zeptal: „A co mám, Pane, ještě udělat já?“

Ježíš odpověděl: **„Modlitby nestačí. Zítřka se budete ty i Barlička celý den postit. Nebudete nic jíst, jenom pít čistou vodu. Můžete si dát jedině kávu. Ty, Valentíne, za ni obětuj také mši svatou, svaté přijímání a všechny celodenní modlitby.“**

12. 12. 2021

Valentín mi řekl, že se včera za paní M..., která je také členkou Společnosti, pomodlil mnoho růženců. Modlil se od brzkého rána do pozdního večera. Večer po 22. hodině od ní dostal sms zprávu. Pane Valentíne, píšu Vám, že se můj stav náhle velmi zlepšil. Díky Pánu Bohu, už nemám horečky. Velmi Vám děkuji za modlitby.

13. 12. 2021

Od 10. 12. jsou bohoslužby povolené jenom pro očkované a pro ty, kdo prodělali onemocnění covid. Ti, co nejsou očkovaní a neprodělali tuto nemoc, mohou přijít do kostela, ale jenom na svaté přijímání, a to jenom ve vyhrazeném čase, který je napsaný na bráně seminárního chrámu. V noci jsem slyšela hlas: „*Toto je lynč na neočkované.*“
Ježíš řekl: „**Barličko, je to tak, jak jsi slyšela.**“

14. 12. 2021

Dneska mi dcera Anička říkala: „Mami, měla jsem sen. Stála jsem na nějakém místě, kde na zemi ležel velký dřevěný kříž, na kterém bylo přibito mnoho malých křížů. Věděla jsem, že je to tvůj kříž. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, tvůj kříž se bude skládat z mnoha malých křížů.**“

16. 12. 2021

Když jsem se modlila za duše v očišči, ukázala se mi hořící postava ženy v plamenech. Cítila jsem bolest, jako bych to byla já. Velmi jsem se vylekala. Ježíš řekl: „**Barličko, ty jsi to nepochopila. To jsi nebyla ty, jenom jsi cítila, jak trpí duše v očišči.**“

17. 12. 2021

Valentín dostal od paní Mo... tento mail: Pane Valentíne, předminulou noc jsem byla vzhůru, ale nemohla jsem se ani pohnout. Cítila jsem v koutě místnosti něčí přítomnost a slyšela jsem sebevědomý mužský

pyšný hlas, jak říkal: „Lidé mají teď Pfizer a ten v nich už působí.“ A pak se začal smát. Ježíš promluvil: „**Ano, cítila a slyšela d'ábla, jak se raduje, že si lidé dávají píchat vakcíny.**“

Při modlení mi byly ukázány dvě duše, které jsem znala. Nechápala jsem, jak je to možné, že žena, která nechodila do kostela, obstála lépe než ta, která do kostela stále chodila. Obě milovaly Boha a obě mi ukázaly, kde teď v nebi žijí. Ta, která nechodila do kostela, ale milovala Boha, žije v listové krajině a ta, co chodila do chrámu každý den, skončila v nektarové krajině, která je pro nevěrné. Ptala jsem se Pána Ježíše: „Pane, jak to, že žena, která tě tak milovala a měla ráda i tvou Maminku, skončila na horším místě?“

Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, všechno je to o lásce. Člověk může celý den prosedět v kostele, pokud nemá lásku, nic mu to nepomůže.**“

Doslechla jsem se, že v poslední době někteří kněží a také lidé začínají zpochybňovat toto dílo proto, že nemůžu vědět, kde které duše po smrti ve věčnosti jsou nebo kde v nebeském království žijí. Říkají, že Bůh mi to nemůže ukazovat.

Pán Ježíš promluvil: „**Člověk by chtěl určovat Bohu, co smí a co nesmí. Zapomíná na to, že Já jsem Bůh všemohoucí a všemocný. Komu chci, tomu dám, komu chci, tomu zjevím. Je to jenom na mně. Člověk mi nebude určovat pravidla a hranice!**“

18. 12. 2021

Ve snu se mi ukázali dva mladí kněží a řekli mi, že by se chtěli zapsat do Společenství, ale nevědí jak, protože se s námi nemohou potkat. Já jsem jim vysvětlila, že se to dá přes naši internetovou stránku a že i setkat se s námi mohou, ale že Pán jim vzkazuje, že jenom jednou za rok. Pán Ježíš řekl: „**Ještě se vám přihlásí i další kněží, ale nebudou se s vámi tak často setkávat. Bude to tak, Barličko, jak to bylo v tvém vidění.**“ Jistý kněz dostal od nějakého teologa dopis, ve kterém ho přísně napomíná za kázání o antikristu.

Ježíš promluvil: „Existuje jenom jedna pravda, a to je ta moje. Kdo ji zná, ví, co má dělat a jak se zařídit. Myslíte si, že když někoho nutíte k očkování a on to odmítá, je to proto, že vám záleží na jeho zdraví? Proč potom ty sankce, zákazy vstupu do kostela, do obchodů, hrozba vysokých pokut, a dokonce vězení? To si opravdu myslíte, že je toto ode mě? Já jsem uzdravoval každého, kdo mě o to prosil, a nedával jsem žádné podmínky. Satan chce skrze mocné tohoto světa uskutečnit svůj ďábelský plán a používá na to vlivné authority. Myslíte si, že je tak hloupý, že neví, že když ovlivní hlavu nějaké velké organizace, že to způsobí domino efekt? Pochybením jednoho člověka tak může ovlivnit osudy milionů lidí. Dříve nebo později vyjde pravda najevo. Kdo se drží mé rady, ten nepochybí. Já své věrné ochráním. Mocní tohoto světa si myslí, že mají všechno ve svých rukou. Mnou si je, jak jde všechno podle jejich plánu, ale zapomínají, že jsem tady ještě Já. Nakonec to s nimi dopadne úplně jinak, než si představují.“

20. 12. 2021

Při modlitbě za otce Marka, který je těžce nemocný, se mi ukázala nádoba, do které tekla čirá voda. Potom jsem měla sen. Seděla jsem někde vysoko u otevřeného okna a těsně u něho jsem viděla, jak ve vzduchu zlehounce poletuje jakýsi svítek papíru převázaný barevnou stuhou. Jak jsem ho tak pozorovala, najednou se přede mnou rozprostřel a já jsem na něm ukazovala prstem. Bylo tam něco napsáno, ale nevím co, protože písmena byla taková zvláštní. Moje ruka byla také zajímavá. Byla mladá a krásně tvarovaná. Myslím, že to byla ruka mojím duše.

Ježíš promluvil: „**Barličko, tvé modlitby jsou pro otce Marka jako živá voda, která mu dává naději a sílu, která ho živí a drží při životě. Ten svítek papíru znamená, Barličko, že to, co píšeš a budeš psát, je ti dáno shora.**“

Dcera Anička měla sen. Říkala mi: „Mami, byla jsem někde venku, když ke mně najednou přiběhla starší žena a řekla mi, že jí zemřela dcera. Potom mi přinesla kočárek pro čtyři děti. Byly to čtyři hluboké kočárky v jednom. Všechny byly prázdné a na místě, kde měly ležet děti, byla jen prostěradla potřísněná krví. Pán Ježíš dodal: „**Budou umírat mladí, i malé děti.**“

21. 12. 2021

Měla jsem takové vidění. Byla jsem v nějakém velkém nákupním centru, kde byly v dolních částech budovy prostory na různé akce, ale i ubytování. Něco jako hotel. Potkala jsem tam i emeritního papeže Benedikta XVI. Měl s sebou malé, asi půlroční dítě, které neustále plakalo a nedalo se utiшит. Chtěla jsem ho uklidnit, ale nešlo to, a navíc se na mě zlobilo. Chtěla jsem se vyzpovídat, proto jsem s emeritním papežem odešla do místnosti vyhrazené pro tento účel, ale když jsem začala vyznávat své hříchy, pokaždé nás někdo vyrušil. Buď nějakí lidé otevřeli dveře a jenom tak ze zvědavosti se podívali dovnitř, nebo místností prošel nějaký člověk, který se potřeboval dostat do jiné části budovy. Viděla jsem, že Benedikta to velmi vyrušuje a že slyší i hlas plačícího dítěte, které patřilo jemu. Řekla jsem mu, že mě to nevyrušuje, ale on mi říkal, že jeho ano.

Pán Ježíš mé vidění vysvětlil takto: „**Benedikt XVI. je zmatený z toho, co se děje v Církvi a ve světě. Jeho duše je neklidná. Bojí se, že to, co vytvořil a přinesl Církvi, bude zničené. To je to malé dítě, které je bezmocné a potřebuje oporu a péči, které se mu nedostává. Jeho konec života je plný strachu a nepokoje a bojí se toho, co bude s Církvi. To, že se dítě na tebe zlobilo, znamená, že přinášíš něco nového, něco jiného, něco, z čeho má strach.**“

Dostali jsme poděkování od paní M..., za jejíž uzdravení jsme 11. 12. přinášeli oběti, které nám určil Pán. Napsala: Pane Valentíne, chtěla jsem Vás potěšit velmi dobrou zprávou.

Dneska jsem byla na vyšetření. Plíce mám zázračně zregenerované a v pořádku, jako bych ani neměla covid. Velmi děkuji Pánu Ježíši, že mě ochránil a díky Vaším obětem mi pomohl projít touto zkouškou. Jsem také velmi vděčná za Společenství přátel Eucharistie, skrze které jsem vnímala velkou Boží pomoc. Napsal nám i otec P...: Ať je zvelebený Pán! Díky za zázračné uzdravení. Pán Ježíš poznamenal: „**Valentíne, Barličko, neřekl jsem vám, že budu dělat zázraky? Udělám je tam, kde je to potřeba.**“

23. 12. 2021

V noci se mi ukázala duše ženy, která vypadala jako člověk s těžkým genetickým poškozením. Její hlava byla deformovaná, bez vlasů, oči měla velké, kulaté, vystouplé z očních jamek. Celá její tvář vypadala jako tvář dětí, které trpí syndromem předčasného stárnutí. Když jsem se na ni dívala, pocítila jsem, s jakou láskou mě prosí o pomoc. Její tvář byla stará a velmi škaredá. Zнала jsem tuto ženu a dobře jsem znala i její život. Působila na lidi dojmem zbožné ženy, ale ve skutečnosti milovala jenom sebe a svoje dvě děti, ostatní nenáviděla, nactiutrhala, pomlouvala a mezi příbuznými šířila svár a nepokoj. Ve snu jsem si sedla vedle ní a objala ji. Jde o ženu, která byla každý den v kostele, starala se o jeden boční oltář a byla i horlivá v růžencovém bratrství. Ublížovala i mně.

Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, viděla jsi, jak vypadá duše takového člověka, který se navenek prezentuje jak zbožný, ale uvnitř a v reálném životě je úplně jiný. I když před veřejností vypadá dobře, před Bohem vypadá tak, jaký je ve skutečnosti. To je ta dvojitá tvář. Navenek hezká, ale ve skutečnosti stará a ošklivá. Tato žena bude v očištcích, dokud se neočistí od všeho, co napáchala za života na zemi. Objala jsi ji, protože i navzdory všemu, co ti způsobila, jsi ji milovala. Barličko, zařaď ji do pořadníku a modli se za ni.**“

Přicházejí za mnou také duše, o kterých jsem věděla, že se modlily modlitby, ve kterých byla příslibení, že pokud je vykonají, půjdou rovnou do

nebeského království, a přitom se ocitly v těžkém očistci a chodí mě prosit o pomoc. Znáám lidi, kteří ještě žijí a myslí si totéž.

Pán Ježíš dodal: **„Pokud nemají lásku, modlitba jim nepomůže.“**

Měla jsem takové vidění. Dívala jsem se na bytost oblečenou v bílém rouchu. Tělo měla anděla a hlavu Ježíše Krista. Pán Ježíš poznamenal: **„To byl můj posel, proto měl moji hlavu, abys pochopila, Barličko, že ho posílám Já. Chtěl jsem ti ukázat, že jste dostali dalšího anděla, který vás bude provázet a chránit na této pozemské pouti.“**

Dneska se nám přihodila zvláštní věc. Naše dcera Majka náhodně objevila mezi Viktorčinými fotografiemi také fotografie, na kterých má vnučka tři a půl roku a je na nich v různých polohách. Buď leží se zavřenýma očima jako v rakvi, nebo smutně stojí, a na jedné klečí a pláče. Dcera nám řekla, že v tom věku Viktorka stále říkala, že chce zemřít a jít navždycky do nebe. Každý den si lehala do kuchyňské linky jakoby do truhličky, zavřela očka a čekala, že se odstěhuje do nebička. Poslala nám i nějaké Viktorčiny výkresy, podle kterých jsem usoudila, že zjevení musela mít dřív, než nám o tom začala vyprávět.

24. 12. 2012

Pán Ježíš mi vzkázal: **„Ano, zjevení měla již jako třiapůlletá, ale nevyprávěla o nich, myslela si, že to tak vidí každý. Brala to jako samozřejmost.“**

Dnes jsme dostali od jedné členky, paní A..., tento mail. Napsala nám: Do Společenství jste mě přijali 23. 9. na svátek Patera Pia. Zprávu o přijetí jsem obdržela v čekárně sonografie krčních tepen. V ambulanci, když mi lékař dělal vyšetření, nechtěl věřit vlastním očím ani sonografií. Měla jsem průtoky jako dvacetiletá. Mně je 72. To udělal ten kousek Srdce Pána Ježíše, za který stále děkuji.

Měla jsem sen, ve kterém mi byla ukázána nějaká dovolená, které jsme se zúčastnili i my a někteří naši známí. Na konci pobytu nám bylo oznámeno, že si do autobusů, které pro nás přijedou, můžeme vzít jenom

osobní věci, že jídlo a pití je zakázáno. Bylo nám všem také řečeno, že se máme psychicky připravit na to, že až dojedeme domů, budeme hladovět, protože nebudeme mít co jíst. Když muž, který nám to říkal, domluvil, upozornila jsem lidi, že to může být pravda a že je rozumné, aby si každý nakoupil potraviny a ukryl je v batožině. Že to uděláme tajně, aby to řidiči autobusů nezpозorovali. Někteří mě poslechli, mnozí se mi smáli. Viděla jsem, jak ti, co mě poslechli, vařili maso, rýži i těstoviny, kupovali nápoje a vše balili do kufrů. Ti, co se mi smáli, se smáli dál, ale já jsem cítila, že nedělají dobře a že na to doplatí.

Pán Ježíš můj sen vysvětlil takto: **„Dovolená, to je ten život, který prožíváte nyní tady na zemi. Na to, co přijde, se musíte duševně i fyzicky připravit. Odpoutejte se od všech materiálních statků, upřete svůj zrak jenom na mě a důvěřujte mi. Je velmi rozumné, prozíravé a důležité mít také určité zásoby trvanlivých potravin pro nastávající zlé časy.“**

Když jsem se modlila, ukázal se mi můj otec. V rukách držel růženec, který dostal od sv. Jana Pavla II. Ježíš řekl: **„Barličko, tvůj otec ti byl ukázat, jaký je to vzácný růženec. Ať se na něm Valentín modlí vždycky ve dnech půstu, když přináší oběti za ty, kteří ho o ně prosí. Svatý Jan Pavel II. se bude modlit s ním.“**

Při modlitbě se přede mnou objevilo Boží oko a v něm jsem uviděla mnoho, mnoho lidí. Nedalo se to ani spočítat. Všichni byli v bílých rouchách a pomalu se blížili ke mně. Před nimi kráčel kardinál s červenou čepicí, a když už byl úplně u mě, označil mě na čele nějakou jakoby okrouhlou nálepkou.

Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, to všechno byly duše zemřelých, kteří jsou již v nebi. Kardinál se svými ovečkami tě označil, aby tyto duše věděly, za koho mají prosit a za co mají prosit. Že ti mají vyprošovat milosti, aby knihy, které píšeš, byly podporovány a šířily se do celého světa. Barličko, dostala jsi takový imprimatur z nebe.“**

26. 12. 2021

Dneska Pán Ježíš pronesl následující slova. Je to vzkaz pro všechny členy Společenství:

„Moji věrní, promlouvám k vám v tyto dny, když se po celém světě oslavuje můj příchod na tento svět. Mnozí z vás trpí, protože jste byli vyhnáni z chrámů mého Otce, protože jste mi chtěli být ve všem věrní. Já trpím s vámi, jsem vám nablízku více než kdy jindy. Pro společnost jste se stali odpadem, ale pro mě jste pokladem, který budu chránit a žehnat. První se stanou posledními a poslední prvními. Kdo trpí pro mě, bude mít velkou odměnu v nebi. Proto se ničeho neboj, mé malé stádečko. Já jsem s tebou, a s kým jsem Já, ten se nemusí ničeho obávat, protože je na správné cestě. Láska za lásku, věrnost za věrnost, důvěra za důvěru. To si uchovávejte ve svém srdci. Mé požehnání vás bude provázet, dokud nepřijdete ke mně.“

27. 12. 2021

Když jsem se modlila za jistého kněze, vyšla z obrazu Ježíšovy tváře tři zářivá kulová světélka, která se lehoučce přenesla až k mé ruce, ve které jsem držela růženec. Když na něj dopadla, pochopila jsem, že jsem asi knězi vyprosila tři milosti. V noci jsem se probudila a slyšela Pánův hlas: **„Nikdy nesmíš ze strachu odejít od povinností...“**

A dále jsem neslyšela, slyšela jsem jenom třikrát nikdy...

28. 12. 2021

Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, můj hlas řekl toto:**

- 1. Nikdy nesmíš ze strachu odejít od povinností kněze.**
- 2. Nikdy nesmíš odejít od kněžství.**
- 3. Nikdy mě nesmíš pro výhody zradit.**

Modli se za tohoto mého služebníka, abys mu vyprosila tyto tři milosti, aby to zvládl. Tento vzkaz platí pro všechny kněze.“

30. 12. 2021

V noci mě probudilo Boží Světlo, které se po chvíli změnilo na Boží oko. V něm mi byly ukázány nohy člověka obuté v červených botách se špičkou zvednutou nahoru. Viděla jsem, jak ty nohy kráčely a najednou vstoupily do velké louže tak, že na špičkách boty jim zůstala kopka bláta. Pán Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, nohy v červených botách se zvednutou špičkou představují lidi, kteří mě následují a kteří se k tomu i s hrdostí hlásí. Tento svět je bude odsuzovat a špinit, což představuje to bláto. Tak jako červené zůstane červeným, boty zůstanou botami, tak i moji věrní mě budou nadále následovat navzdory překážkám a podmínkám, kterými je bude chtít tento svět ode mě odvést.**“

31. 12. 2021

Když jsem se modlila za kněze, z obrazu Ježíšovy tváře vytrysklo Boží Světlo a celou mě zalilo. Cítila jsem, že je u mě Bůh. Během odříkávání růžence za otce P... se vedle kříže Milosrdné lásky objevilo krásné krémové srdce lemované ve dvou řadách oranžovo červenými růžemi. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, jak jsou mi modlitby za kněze milé a jakou z nich mám radost. Srdce znamenalo, že ten kněz je můj milovaný syn, a růže znamenaly, že když setrvá, má namířeno do té nejkrásnější květové krajiny.**“

Rok 2022

1. 1. 2022

V noci jsem měla vidění. Stála jsem pod vysokou skalnatou horou, která sahala do obrovské výšky. Jak jsem tak u ní stála, vypadl z ní velký balvan a zastavil se těsně vedle mě. Podívala jsem se nahoru a v tom momentě se z ní začaly uvolňovat různě velké kusy kamenů, ale naštěstí mě ani jeden nezasáhl.

Ježíš mé vidění vysvětlil takto: **„Barličko, ta obrovská skalnatá hora představuje tento svět a ty, kteří se postaví proti vám, a jejich nsmyslná opatření, která nařizují jen proto, aby vás přitáhli k sobě. Jak jsi viděla, nic se vám nestane, protože Já vás ochráním.“**

2. 1. 2022

Když jsem se dnes modlila za duše, které mě prosí o pomoc, byla mi ukázána duše sportovce, který je v bdělém kómatu. Viděla jsem ho stát v chrámu. Byl velmi mladý, asi 20letý, měl oblečenou bílou tuniku a celou dobu, co tam stál, se díval na svatostánek. Byl šťastný, usmíval se a vyzařoval z něho pokoj. Ježíš promluvil: **„Barličko, viděla jsi jeho duši, jak je připravená na odchod ke mně.“**

3. 1. 2022

Trápím se pro některé věci a jsem z toho smutná.

Ježíš mi vzkázal: **„Nebud' smutná, Barličko, netrap se. Bud' veselá a směj se. Netrap se nad tím, co se děje. Já jsem stále s tebou.“**

Modlila jsem se a najednou jsem se ocitla na zvláštním místě. Viděla jsem sama sebe, jak někde v nějaké prázdnosti vystupuji po vysokých kamenných schodech sahajících vysoko do nebe. Po levé straně schodiště byla kamenná zeď, které jsem se při výstupu držela, protože mi bylo těžko a už jsem nemohla. Po pravé straně nebylo vůbec nic.

Viděla jsem, že jsem někde na desátém schodu a že mám před sebou ještě dlouhou cestu. Pán Ježíš to vysvětlil: **„Barličko, cesta, kterou sis zvolila, je cesta kříže a utrpení, ale vede rovnou do nebe.“**

Viděla jsem, že z relikvie sv. Pavla, která nám visí na zdi, vyšlo velké světlo. Pán Ježíš dodal: **„Sv. Pavel se vám ozval a připomenul, že je stále s vámi, že je stále s Valentínem a že vás i nadále bude provázet, a proto se nebojte ničeho, co řeknete.“**

4. 1. 2022

Ve snu jsem se ocitla v malém kostelíku, kde kněz právě sloužil mši svatou. Když skončil, přiskočil k němu kostelník a přesvědčoval ho, aby se dal očkovat. Kněz to odmítl, ale když mu muž vyprávěl, jaké z toho bude mít výhody a že nemusí ani nikam jít, protože s vakcínou přišli za ním a čekají na něho v sakristii, kněz polevil a rozhodl se, že se očkovat dá. Když se pohnul směrem od oltáře k těm, co za ním přišli, uslyšel za sebou hlas Pána: **„Pokud to uděláš, zradíš mě.“**

Ježíš promluvil: **„Věřící, a zvláště kněží, by mě neměli zrazovat pro pominutelné výhody na tomto světě. Kněží by měli být první ve víře a příkladem pro všechny své věřící. Kdo mě nezradí, toho ochráním.“**

5. 1. 2022

Měla jsem vidění. Byl mi ukázán manželský pár, který znám. Nejprve muž a pak i jeho žena. A slyšela jsem hlas: **„Nejdříve zemře on a po něm zemře ona.“** Já jsem řekla: „Ale vždyť to jsou naši známí a mají děti ve věku jako my. Tak brzy zůstanou bez rodičů? Proč?“ Hlas odpověděl: **„Jsou očkováni.“**

Modlila jsem se za otce O... a v tom okamžiku se přede mnou objevilo úchvatné Boží Světlo v podobě zářícího deště. Když jsem se modlila za spasené duše, které zemřely v pověsti svatosti, zaplavilo mě Boží Světlo

a měla jsem pocit, jako by mě objalo. Nakonec se mi ukázal sv. Longin, jak probodl Ježíšovi bok i jak přitom plakal.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, slyšela jsi hlas, který ti řekl, že vaši známí zemřeli. Co jsi slyšela, to jsi slyšela. Vždyť víš, že máš dar prorocství. Otcí O... jsi vyprosila hodně milostí, to byl ten zářivý déšť? Na příkladu setníka jsem chtěl ukázat, že se vyplatí být milosrdný, a také to, že kdo jde za mnou a nedívá se na to, co ho čeká na tomto světě, bude mít velkou odměnu v nebi. Boží Světlo tě objalo, protože jsem ti chtěl ukázat, jak je tato oběť Bohu velmi milá.**“

7. 1. 2022

Modlila jsem se a najednou jsem se ocitla v Lurdech a slyšela smutný hlas Panny Marie: „**Kněží mě zklamali.**“ Ježíš řekl: „**Moje Maminka je smutná z toho, jak se moji kněží zachovali během pandemie covidu. Barličko, byla ti ukázána v Lurdech, protože se to týká celého světa.**“

8. 1. 2022

Ve snu mně bylo ukázáno moře, do kterého se zřítilo letadlo, a to tak, že se při nárazu na hladinu zlomilo na dvě části, přičemž ta přední padala do hlubin moře. Lidé, kteří se v ní nacházeli, v zoufalství a strachy vyděšeně křičeli a jeden muž zvolal: „Lidé, modlete se, protože umíráme.“ Potom mi byly ukázány bosé nohy mladého muže a viděla jsem, že patří mladému kaplanovi, že jsou to nohy otce P..., a byl mi ukázán také otec O... Slyšela jsem hlas: „**Ti dva kněží budou svatí.**“

Ježíš mi vzkázal: „**Co jsi viděla, to jsi viděla. Otec P... je můj věrný následovník. Jde za mnou přes všechny překážky, i kdyby měl přijít o všechno. Otec O... také. Ano, budou svatí.**“ Mnozí lidé nám posílají maily o tom, že jistý polský kněz, ale také jiní polští kněží tvrdí, že vítězství Neposkvrněného Srdce Panny Marie vyjde z jejich země.

Prosila jsem Pána Ježíše, aby jim to vysvětlil. Pán řekl: „**Až se Poláci zapojí do mého díla Společenství přátel Eucharistie, až to přijmou, tehdy nastane vítězství Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Ať si polští kněží a věřící vzpomenou na slova sv. Jana Pavla II., když řekl, že Bůh má se Slovenskem velký plán. Ten plán, to je to moje dílo, které moji poslové šíří do celého světa. Ať nečekají na něco jiného, jako židé, kteří stále čekají na příchod Mesiáše.**“ Panna Maria dodala: „**Mé Neposkvrněné Srdce zvítězí, až se změní srdce věřících na celém světě, a to se stane jedině tehdy, když budou mít kousek Srdce mého Syna.**“

9. 1. 2022

Při večerní modlitbě jsem se znenadání ocitla v nějaké kapličce, kde sedělo pět řeholních sestřiček v lavicích. Měly oblečený černý habit a na hlavách pokrývku světle šedé barvy. Všechny se modlily se mnou. Potom jsem viděla, jak se v našem pokoji na třech místech rozzářila kulová světla, a nakonec mě zalilo Boží Světlo, ze kterého se vynořilo malé novorozeňátko.

10. 1. 2022

Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, ty řeholnice ti chtěly pomoci s modlitbami. Ty jsi pomohla jim a ony teď pomáhají tobě. Ta tři světla jsi viděla proto, abyste věděli, že Valentínova oběť za pana Milana byla Bohem přijata. A to dítě, které jsi viděla, to je jedno z dětí, za které se tvůj manžel modlí. Již je na světě. Které, to budete překvapeni.**“ Valentín včera přinášel velkou oběť za těžce nemocného pana Milana ze skupiny věřících, kteří jsou soustředěni kolem otce P.... Psala mu totiž paní M..., že je už celé týdny nemocný, že jeho stav je velmi vážný a že poslední dva dny se jeho stav natolik zhoršil, že se bojí o jeho život. Valentín celý den nic nejedl, pil jenom vodu a všechny modlitby obětoval za jeho uzdravení.

11. 1. 2022

Dnes jsem měla krásný sen o tom, jak se dá s láskou přijmout Boží vůle, i když to není vždycky ze začátku lehké. Byly mi ukázány dvě velmi šťastné rodiny, ve kterých panovala láska, porozumění a radost ze života. Ale najednou je zasáhla bolest, kterou dokázaly přijmout s pokojem a s vírou jako Boží vůli. V první rodině, v rodině Asiata, umíral mladý milující muž a ve druhé, pravděpodobně evropské, umírala mladá žena. V první milující tatínek a ve druhé milující maminka. Nejprve mi byl ukázán život, jaký vedli v rodině muže. Byli šťastní a všichni se měli rádi. Měli tři děti, které byly ještě malé, a jejich otec jim věnoval každou volnou chvíli. Manželé se o ně příkladně starali a stále jim vyprávěli o Bohu. Mluvili o Něm, jak je dobrý, a o všem, co je při výchově takovýchto malých dětí potřebné říci. Vyprávěli jim o nebeském království, o tom, jak je krásné, a když byli někde na vycházce nebo na výletě, vysvětlovali jim, že všechno, co vidí, a také všechno, co mají doma ve svých pokojíčkách, je jenom díky Bohu. Viděla jsem, že muž je podnikatel a že měli všechno, na co si jen pomysleli, ale on se najednou cítil velmi slabý a diagnóza potvrdila, že má rakovinu. Jeho manželka velmi plakala, ale on ji utěšoval, že nemá proč, vždyť odejde k Ježíšovi, ještě více jim pomůže a bude stále s nimi. Objímal ji a s láskou jí říkal, jak ji a děti velmi miluje, že je bude stále milovat a čekat na ně v nebi. Viděla jsem, že trvalo několik dní, než se mladá žena uklidnila. Líbala ho a šeptala mu, že se už nikdy nevdá, že patří jenom jemu a že se o jeho syny co nejlépe postará. Na odchod otce bylo potřeba připravit také jejich tři úplně malé děti, proto se dohodli, že jim řeknou, že tatínek odejde do nebeského království, aby jim tam našel hezké bydlení, aby se, až přijdou za ním, měli všichni dobře. A tak to i udělali. Potom mně bylo ukázáno, jak všichni stojí kolem postele a najednou se maličký, asi dvouapůlletý chlapeček zeptal maminky: „A proč tatínek pořád leží?“

Ona mu odpověděla: „Nabírá hodně síly, bude ji potřebovat na odchod do nebe.“ Když muž zemřel, neplakali, ale všichni se těšili. Těšili se, že jejich tatínek šel hledat krásné místo v nebi.

Potom mi byla ukázána rodina mladé ženy, která se vdala za vdovce se dvěma dcerami, a jak byli všichni šťastní. Jak se o dívky s láskou starala a jak ji i ony milovaly. Bylo mi ukázáno, že se manželům narodilo hezké děvčátko a všechno vypadalo tak, že jim už ke štěstí nic nechybí. Ale mladá žena se začala cítit špatně a ukázalo se, že má zhoubný nádor. Viděla jsem, s jakou láskou to přijala a těšila se na setkání s Bohem, a také to, jak se o ni manžel příkladně staral a jakou jí byl oporou. Bral ji na výlety, tancoval s ní v pokoji, smáli se a těšili, že jsou ještě spolu. Ta větší děvčata, vlastně již slečny, jí se vším pomáhaly, a i když ztrácela na kráse, velmi ji milovaly. Slibovaly jí, že se budou o sestřičku starat a že tatínkovi budou ve stáří velkou oporou. Když umírala, byla v manželově náručí obklopena láskou, on ji hladil po tváři, líbal a ona se usmívala. Těšila se, že už jde k Ježíšovi. Dcery jí řekly: „Už můžeš odejít maminko. Neboj se, budeme se za tebe modlit.“ Viděla jsem i do srdce jejího manžela. Slyšela jsem, jak Bohu říkal: „Bože, bereš mi další milovanou manželku, se kterou jsem byl tak šťastný. Ale když to tak chceš, ať se stane tvá vůle.“ Když zemřela, všichni se těšili, že je už u Boha v nebi. Nakonec mně byly ukázány obě rodiny, jak jsou i nadále šťastné a jak je Bůh miluje.

Pán Ježíš řekl: „Barličko, byly ti ukázány příklady a vzory, jak by měly postupovat křesťanské rodiny a jak by měly přijímat kříž a Boží vůli. Takové rodiny jsou v Božích očích velmi, velmi milé. Jsou Bohem milované, omilostněné a požehnané.“

12. 1. 2022

Dneska v noci jsem skončila růžencovou nověnu za muže, který je již v nebeském království, ale jeho manželka byla smutná, že není s ním, že je sice ve stejné krajině jako ona, ale na jiném místě. Nad ránem jsem měla

sen. Byl mi ukázán krásný dům. Stála jsem v něm a přes velké okno jsem hleděla na nádherný zlatožlutý strom. Jak jsem se tak na ten strom dívala, najednou jsem v okně zpozorovala mladé mužské nohy. V té chvíli jsem cítila, že mi bylo ukázáno, že muž je už přemístěný k manželce, že žijí v listové krajině a ten dům jim patří. V pokoji, ve kterém jsem stála, byl hezký dřevěný nábytek smetanové barvy, decentně zdobený zlatem. Viděla jsem i krásnou dřevěnou komodu, nad kterou visely obrazy ve světle modrém rámu lemovaném zlatem. Na komodě stála velká světle modrá váza s barevnými květy. Přistoupila jsem ke komodě, otevřela zásuvku a vyndala z ní náušnice ze živého květu. Odhrnula jsem si dlouhé husté vlasy a nasadila si náušnice. Uvědomila jsem si, že se dívám na svou duši.

Pán promluvil: „Barličko, manželé ti byli poděkovat za všechno, co pro ně děláš. Už jsou spolu, žijí v listové krajině a jsou velmi šťastní. Ty náušnice, co pro tebe připravili, představují milosti, které ti budou vyprošovat. Ty pomáháš jim a oni pomáhají tobě. Ano, viděla jsi i svoji duši.“

13. 1. 2022

Při modlitbě za otce Marka vytrysklo z relikvie sv. Kateřiny Sienské zářivé kulové světlo, které se lehoučce přemístilo na kříž Milosrdné lásky. V okamžiku, kdy na něj dopadlo, z něho vyšla tmavá skvrna, změnila se na černého ptáka a ten odletěl.

Ježíš mi oznámil: „Barličko, Kateřinka ti ukázala, že spolu s tebou prosí za otce Marka, abych ho očistil.“

14. 1. 2022

Večer se mi ukázal svatý Jan Pavel II. v papežském oblečení krémové barvy, opíral se o berlu a byl přitom velmi vážný. Potom jsem ve snu viděla mladou Asiatku, velmi pěknou ženu, jak stojí na vlakovém nádraží, ale když přijel vlak, nenastoupila. Já jsem seděla v tom vlaku a

přes okno jsem viděla, jak se za mnou smutně dívá a jak je nešťastná, že mě už neuvidí. Dívala jsem se na malé, asi čtyřleté černošské děvčátko. Mile se usmívalo a bylo plné radosti. Nakonec se mi ukázala velká oválná porcelánová váza vysoká asi jeden metr a široká asi 75 cm. Bylo v ní plno růží, ale ne se stonky, jako se květiny dávají do vázy, ale byla až po okraj naplněná barevnými hlavičkami růží.

15. 1. 2022

Ježíš to vysvětlil takto: „**Barličko, svatý Jan Pavel II. se ti ukázal ve slavnostním papežském oblečení, abyste s Valentínem věděli, že stojí za vámi jako papež, že schvaluje všechno, co děláte, a všechno to požehává. Na té Asiatce ti bylo ukázáno, jak je to s přijímáním milosti. To, co se lidem často stává. Je jim nabízena velká milost, kterou prostřednictvím vás nabízím celému světu, ale mnozí ji odmítnou nebo zamítnou nebo ji nepoznají a nenastoupí, což znamená, že se nezapíší do mého díla a pak toho litují. To čtyřleté děvčátko bylo jedno z vašich adoptivních dětí. Chtělo ti udělat radost. Na váze jsem chtěl ukázat, jak vypadají vaše modlitby a oběti. Jsou jako krásné růže bez trní, které potěší srdce, povzbudí a pomohou překonat životní těžkosti, zkrátit očistné tresty, vysvobodit z očištěnce a v nemalé míře pomáhají duším v nebeském království.**“

19. 1. 2022

Dneska jsem měla zvláštní den. Když jsem se modlila za trpící na těle i na duši, najednou se přede mnou objevila starší žena a vložila mi do úst lízátko. Při růženci za kněze podle výběru Nejsvětějších Srdcí Ježíše a Marie se přede mnou objevil kněz v zeleném rouchu a vložil mi do úst hostii. Pán Ježíš řekl: „**Barličko, ta žena ti byla poděkovat a ukázat ti, jak působí tvé modlitby. Jsou jako slast a balzám pro jejich duši. Také kněz ti byl poděkovat. Obrátil se a začal podávat Svaté přijímání do úst.**“

22. 1. 2022

V Božím oku mi byla ukázána duše, jejíž celá hlava i tvář byly porostlé podivnými kusy masa. To maso vypadalo jako nějaké struky, dlouhé asi šest a široké asi jeden centimetr. Tvář byla tak znetvořená, že jsem nevěděla, komu ji přiřadit. Nedokázala jsem rozlišit, zda je to hlava muže, nebo ženy. Viděla jsem jenom to, že patří člověku, který jinému sděluje nějaké nedobré věci. Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, viděla jsi duši člověka, který celý svůj život nactiutrhál a pomlouval. Tak jako on ničil obraz jiných, tak ho má teď zničený sám.**“

23. 1. 2022

Při modlitbě za kněze se přede mnou objevil velký hrnec naplněný až po okraj hustou zeleninovou polévkou. Potom ji někdo nabral naběračkou a podal mi ji do úst. Ve svém vidění jsem se ocitla také ve velké hale, kde jsem uklízela a čistila skvrny na kobercích, které udělali lidé přítomní na setkání nějakého společenství, ale nebylo mi ukázáno jakého. Všichni se přemístili do vedlejší místnosti a viděla jsem, že se ti věřící vzájemně znali, ale mezi mnohými byla neláska a velmi špatné vztahy. A právě proto bylo to setkání svoláno. Jak jsem tak ty skvrny odstraňovala, přiběhla ke mně mladá žena a se slzami v očích mě prosila o pomoc. Říkala: „Byla jsem egoistická a nemilosrdná k mému milému, ale teď toho lituji a velmi toužím, aby se ke mně vrátil. Všechno jsem si uvědomila a chci s ním začít nový život. Prosím vás, pomozte mi.“ Když mi to dopověděla, usmála jsem se a zaklepla na dveře místnosti, kde už všichni seděli. Dveře se otevřely a já jsem jí řekla: „Můžeš vejít. Neplač, už na tebe čekají.“

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, modlitby za kněze mají v mých očích velkou hodnotu. Proto jsou velké i odměny pro ty, kdo se za ně modlí.**“

To společenství, to byli ti, co čtou tvoji knihu a chtějí změnit svůj hříšný život. To jsou všichni ti, které kniha oslovila. Špinavý koberec, to jsou hříchy, které zanechali a které jsi prostřednictvím své knihy očistila.“

24. 1. 2022

Zítřka k nám měla přijít na návštěvu paní V... Pozdě večer nám napsala, že nepřijde, že si to rozmyslela. Valentínovi jsem řekla, že cítím, že je za tím velké zlo. Když jsem mu to sdělila, přiznal se mi, že zjistil, že na kanálu pana Č... už není video z naší přednášky v Plavči, že je odstraněné. Pochopila jsem, že bylo odstraněno na něčí podnět, což mě zarmoutilo a také velmi ranilo. Začala jsem plakat a nedokázala jsem usnout. Manžel mě uklidňoval a poradil mi, abych na to nemyslela, ale abych si představovala život v nebi a těšila se z toho. Ve chvíli, když jsem si to začala představovat, jsem v Božím oku zpozorovala velký palác a v něm svatou Bakitu. Potom se mi na okamžik ukázal kněz v bílém rouchu, jak slouží mši svatou, a viděla jsem, že je to otec Gobbi. Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, ukázal jsem ti, jak odměňuji své věrné, proto nebud' smutná z toho, co se děje. Já své věrné neopustím.“**

25. 1. 2022

Trápím se a jsem smutná z toho, že jsem pro jistého kněze nevyprosila tři milosti, které mi byly ukázány.

Pán Ježíš poznamenal: **„Barličko, nebud' smutná. Ty za to nemůžeš. Na to, aby člověk přijímal milosti, musí být ve stavu milosti. A každý má svobodnou vůli. Každý se svobodně rozhoduje, kterou cestu si vybere. On si zvolil tu lehčí a pohodlnější.“**

Včera dostal Valentín zprávu od jedné naší členky, která mu kromě jiného napsala, že padla a jak je z toho nešťastná. Že byla v kostele, kde se přijímá Eucharistie jenom na ruku, což také udělala. Velmi se trápí, lituje toho a dneska se byla z toho také vyzpovídat. Valentín jí napsal:

„Netrapte se, Pán Ježíš Vám vzkazuje, že Vás má rád. Má z Vás radost, i když padnete, protože vstáváte a prokazujete mu svou lásku. Pán přijal s láskou vaše pokání. Právě teď, když píšu tento dopis, se mi na monitoru objevil obraz od Tiziana Kající se Magdaléna, což je pro Pána Ježíše nejkrásnější obraz, protože On nesmírně miluje kající hříšníky. Je to takový malý zázrak, protože nevím, jak se ten obraz mohl na mém počítači objevit, když jsem ho ani nehledal, ani neměl v paměti.“

27. 1. 2022

Večer jsem se modlila za muže, o kterém vím, že je již v nebeském království. Zním ho, proto jsem přitom v tichosti přemýšlela, kde asi je. Najednou se přede mnou objevilo Boží oko a v něm jsem zpozorovala čtyři nádherné barevné stromy s korunami listů ve tvaru koule. Měly různou výšku a stály vedle sebe tak, že ty koruny krásně vynikaly. Tři měly zvláštní malinovo-oranžovou barvu a ten čtvrtý mezi nimi byl žlutý a nejnižší. Podle pohybu listů jsem viděla, že je tam mírný vánek a že je to krajina s velmi příjemným podnebím. Cítila jsem, že se dívám na květo-ovou krajinu a že ten muž mi chtěl ukázat, kde nyní žije. Ježíš řekl: „**Ano, Barličko, bylo ti ukázáno, kde žije.**“

28. 1. 2022

Když jsem se modlila za jednoho kněze, najednou se přede mnou objevil ďábel na koni, potažený hadí kůží. Na hlavě měl přilbu se dvěma rohy, vysokými asi 15 cm a širokými asi dva cm. Všimla jsem si, že i přilba byla potažena kůží z hada a že oči měl také jako had. Cítila jsem, že se dívám na samotného satana. Tvář měl odpuzující a bílé oči, ze kterých vycházela hrůza. Potom někdo třikrát zaklepal a měla jsem toto vidění: Pokojem prolétla bílá holubice, která najednou spadla do jakési šedivé papírové tašky. Viděla jsem, jak někdo na té tašce spojil ucha tak, že už z ní nemohla vyletět. Kdo to byl, nevím, protože mně byly ukázány jenom ruce člověka.

Dnes máme přísný půst jen o vodě. Valentín za paní Simonu, která touží po dalším děťátku, a já za kněze podle výběru Nejsvětějších Srdcí Ježíše a Marie. Obětovali jsme i mši svatou a svaté přijímání a Valentín i všechny celodenní modlitby. Tento přísný půst, který nám určil Pán Ježíš, je velmi namáhavý, protože celý den nepřijímáme potravu, z čehož nás potom bolí hlava, žaludek, pocítujeme celkovou únavu a slabost, ale vždy po takovém půstu, když si už jdeme na konci dne lehnout, jsme šťastní, že jsme to zvládli a že jsme udělali Bohu radost. Večer, když jsem zhasla světlo, jsem upozorovala, že celá komoda s křížem, sochou Panny Marie i obrazem nad ní je zahalena bílou clonou, ze které vycházely zářivé jiskřičky. Chápala jsem to tak, že mi Pán chtěl ukázat, že naše oběti byly přijaty.

29. 1. 2022

Ježíš mi vzkázal: „Barličko, dobře jsi viděla. Byl to samotný satan, který se rozhodl, že rozbije váš vztah s tím knězem, který byl vybudován skrze Ducha Svatého. Satan ho napadl a využívá jeho slabé stránky. On sám se musí proti tomu postavit. Vy mu můžete vyprosit jenom milosti a sílu, aby to zvládl, ale je na jeho svobodné vůli, jestli se pustí do boje se zlem, nebo se jím dá ovládat. Holubice také souvisí s tímto knězem. Duch Svatý, který ho vedl, byl od něho odehnan satanem, který ho svedl ke hříchům. Ano, udělali jste mi velkou radost. Mnozí věřící říkají, že se postí, ale jaký je to půst, když při něm netrpí. Půst je obět'. Člověk musí obětovat své utrpení, aby obět' byla přijata. Valentíne, Barličko, vaše oběti byly přijaty, protože při nich trpíte.“

1. 2. 2022

Valentín dostává od lidí hodně mailů a na všechny s láskou odpovídá. V některých lidé prosí o radu, v některých o povzbuzení, o modlitby, ale přicházejí i takové, ve kterých popisují své mimořádné zážitky. Ozvala

se mu i naše členka A... a kromě jiného napsala toto: „Pane Valentíne, chtěla bych Vás poprosit o vysvětlení mého snu, tedy pokud bude Pán Ježíš chtít mně ten sen vysvětlit: Ocitla jsem se ve velké budově se svou sestrou a mamkou. Budova měla velká okna a závěsy. Chtěla jsem se z okna podívat ven a viděla jsem tam mnoho lidí, kteří žijí běžné životy, za něčím se honí a nevšímají si ničeho kolem sebe. Najednou se všude na obloze objevily černé mraky, které sestupovaly na zem, a na nich byli černí andělé. Jeden takový anděl byl blízko našeho okna a díval se přímo na mě. Ihned jsem mamince řekla, aby se na něho nedívala a zatahla závěsy na těch velkých oknech, že z té budovy už odejít nemůžeme, že se musíme zamknout a modlit se. Ti andělé venku lákali lidi, že je přišli zachránit, ať jdou s nimi. Já jsem jim říkala, ať nechodí, že andělé z nebe vypadají jinak, že jsou bílí, plní světla a mají krásné oči. Tito andělé, když se na lidi dívali, měli zlé oči, takové černé. Najednou z těch andělů byli obyčejní lidé, stále se zlýma očima, a lákali lidi k sobě. V tu chvíli jsme s maminkou a sestrou utíkaly z budovy, ale ti lidé byli velmi silní a chytali nás. Nejdříve se mi ztratila mamka, nemohly jsme ji najít. Potom chytili sestru s ostatními lidmi a dali do nějaké místnosti, kde jsem s ní byla i já, ale těm zlým lidem jsem se vytrhla z rukou a utekla jsem ven. Venku byl velký chaos a zůstala jsem tam sama. Lidé se naháněli, křičeli a stále utíkali do budovy nebo ven za těmi zlými lidmi, kteří jim slibovali falešnou záchranu. Venku jsem uviděla auto, ve kterém byl jeden pán se svou maminkou a chtěl jít do té budovy, že je tam také nemocnice, že ji chce zachránit, protože je už staříčká a nemocná. Řekla jsem jim, že tam nemohou jít, že jsou tam zlí andělé, kteří lžou, že je chytí a budou jejich otroci. Viděla jsem mnoho aut, které jezdily nahoru a dolů. Najednou, jak jsem se tak dívala, objevil se přede mnou vysoký kopec, po kterém jsem kráčela a stoupala nahoru. Přede mnou kráčela jakási paní. Zeptala jsem se jí, proč ti lidé nejdou s námi nahoru, aby se zachránili, a najednou jsem se zastavila. Otočila jsem se, podívala dolů a viděla, že je tam samá panika, chaos, nervózní lidé. Zeptala jsem se té paní, proč my nejdeme

dolů, a ona mi na to řekla, že dole je potopa, že tam nemůžeme jít. Tak jsme potom kráčely nahoru na ten kopec a vtom jsem se probudila.“ Pán Ježíš jí sen vysvětlil takto: **„Ve snu ti byla ukázána situace, která se teď děje ve světě. Pod rouškou dobra a záchrany jsou lidé nuceni přijmout to, co jim ti zlí nabízejí jako dobro. Dobře jsi pochopila, že od zlého nemůže být nic dobré. Zasévají do lidí strach, kterému mnozí dobrovolně nebo násilím podlehnou. Výstup na horu je jediná záchrana. Znamená následovat mě a být mi ve všem věrní. Já své věrné ochráním.“**

V noci mě probudil zděšený výkřik nějaké duše. Vnímala jsem to jako výkřik ženy, která právě zemřela.

2. 2. 2022

Ježíš promluvil: **„Ano, Barličko, správně jsi vnímala. Byl to výkřik duše, která s hrůzou zjistila, že udělala špatně, když se odmítla zapsat do Společenství přátel Eucharistie.“**

4. 2. 2022

Dnes je pátek. Valentín obětuje přísný půst za naši přítelkyni Ludku a já za kněze, který potřebuje pomoc, podle výběru Nejsvětějších Srdcí Pána Ježíše a Panny Marie.

5. 2. 2022

Během rozjímání při růženci se přede mnou objevilo asi pětileté děvčátko s roztomilou tvářičkou, jenom vlasy mělo jakési divné. Byly dlouhé, ale tak velmi střapaté, jako by se vůbec nečesalo. Ježíš mi řekl: **„Barličko, na něm ti bylo ukázáno, jak se mění nevinná duše hříchem. Nejprve jsou to zničené vlasy, které jsou nejhezčí ozdobou člověka, potom se mění vzhled tváře, a nakonec celé tělo.“**

6. 2. 2022

V noci jsem slyšela hlas, který zvolal: „*Apokalypsa*.“

7. 2. 2022

Pán Ježíš poznamenal: „**Pomalů se začínají naplňovat proroctví ze Zjevení svatého Jana. Jenom ti, co to nechtějí vidět, to nevidí.**“

Přede mnou se objevilo Boží oko a v něm mi byl ukázán nesčetný počet lidí. Viděla jsem, že mnozí lidé drží ve svých rukách vlajky, a také to, jak něco křičí. Cítila jsem, že jde o velké protesty nejenom ve světě, ale také v naší zemi. Ježíš mi vzkázal: „**Správně jsi to cítila, Barličko. Lidstvo povstane proti nesmyslným opatřením, které zavedly vlády. Týká se to i Slovenska.**“

8. 2. 2022

Když jsem se v noci vzbudila, byla mi ukázána černá kaňka, která ukápla z Ježíšovy tváře, dopadla na hodinky a v té chvíli zmizela.

Ježíš řekl: „**Nastal čas postavit se proti zlu.**“

9. 2. 2022

Až dnes se Valentín od paní Moniky dozvěděl, že pan M..., za kterého přinášel velkou oběť, je už v pořádku. Je odpojený od přístrojů a už se i sám stravuje. Máme z toho radost.

12. 2. 2022

Viděla jsem obrovského hada. Zhltнул něco velkého a slyšela jsem hlas: „*To, co zhltнул, bude velmi dlouho trávit.*“

Pán Ježíš promluvil: „**Zhltнул ty, co se mu upsali. Budou za to velmi dlouho trpět.**“

13. 2. 2022

Valentínovi se přihlásila mladá těhotná žena, paní L... Dostala covid, ale kvůli děťátku nebere žádné léky a prosí o pomoc. Valentín se bude

za ni modlit až do narození dítěte. Během modlení se mi ukázal ukřižovaný mladý filipínský muž a slyšela jsem hlas: „**Takhle vydrží 5 minut.**“

Ježíš poznamenal: „**I takto někteří moji věrní prokazují svoji lásku a oddanost ke mně, že jsou spoluúčastní na mém utrpení, protože vědí, že kříž je cesta do nebeského království. Kéž by každý přijímal svůj kříž s láskou a dobrovolně tak, jako tento mládenec. Tak by byla nebesa plná.**“

Dnes Pán udělal Valentínovi zvláštní požehnání. Řekl: „**Valentíne, mé požehnání tě již bude provázet celý tvůj život. Již budeš navždy se mnou spojený a dávám ti další milosti, které budeš potřebovat pro další působení, pro moje dílo.**“

15. 2. 2022

Zpozorovala jsem, jak z pera, kterým píšu, vyšlo zářivé světlo. Pán mi vzkázal: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, jakou sílu má kniha, kterou píšeš, co píšeš, a že jsi při jejím psaní vedena Duchem Svatým.**“

16. 2. 2022

Dneska se cítím velmi špatně. Únavou jsem se rozplakala. Plakala jsem proto, že už nemůžu, ale i kvůli tomu, že jsem upadla do zoufalství. Když jsem se začala modlit růženec, měla jsem vidění. Ocitla jsem se před vysokým chrámem. Zleva jsem viděla, jak ke mně přichází nějaký muž v obleku. V rukou nesl velkou okrouhlou nádobu o průměru asi 50 cm a vysokou asi 30 cm. Byla celá ze zlata, zdobená nějakými ornamenty, a kolem celé té nádoby byl věnec ze živých barevných růží. I víko měla ze zlata a na vrchu byl velký květ. Dovnitř jsem neviděla, ale cítila jsem, že je to z nebe. Potom jsem slyšela hlas Ježíše, jak tomu muži řekl: „**Postav to před ni, to jí bude stačit.**“ Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, když už nemáš sílu, nemůžeš a prosíš mě o pomoc, Já ti vždycky pošlu svého**

**posla a dám ti milosti, abys to všechno zvládla. Proto už nikdy ne-
zoufej, ale důvěřuj mi.“**

Ve snu jsem se dívala na dvě dospívající indické děti. Chlapci bylo asi 12 let a děvčátku 11. Držely se za ruce a před někým utíkaly. Zeptala jsem se jich: „Před kým utíkáte?“ Chlapec mi odpověděl: „Před vlastními rodinami. Chtějí zabránit naší lásce, nechťejí nám dovolit, abychom se měli rádi.“ Viděla jsem, že se velmi milují. Ježíš řekl: „**I toto ještě existuje ve světě. Mladí nevstupují do manželství z lásky, ale jak jim to určí jejich rodina.**“ Dneska se cítím ještě hůře. Mám velké bolesti hlavy, nohou i celého těla. Hlava mě bolí jinak než při migréně. Bolí mě oči, lícní kosti, čelist, neustále kašlu a bolí mě i srdce. Své utrpení jsem obětovala za kněze podle výběru Nejsvětějších Srdcí Ježíše a Marie. Pán Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barlička je velmi nemocná, musí brát Ivermectin.**“

18. 2. 2022

Ptala jsem se na manžele, za které jsme s Valentínem přinesli velkou oběť, přísný půst, jak nám přikázal Pán Ježíš, proto nechápu, proč se nic neděje. Pán Ježíš řekl: „**Odvrátili se od vás, proto se nic nestalo.**“ Dnes přináší Valentín oběť i za mě. Já, protože jsem nemocná, se nepostím, ale své utrpení obětuji za kněze, který potřebuje moji pomoc.

19. 2. 2022

Nad ránem se mi ukázal kněz v bílém rouchu. Seděl na židli a hleděl před sebe. Dívala jsem se na něho z profilu. Bylo mu kolem 50 let, vlasy měl hodně vypadané, takže už měl na hlavě větší pleš. Seděl v jakési prázdnotě a měla jsem pocit, že je nemocný. Měl totiž nezdravou barvu pleti a působil velmi unaveně. Bylo mi ukázáno, že je to dobrý kněz a že je to asi otec Marek, za kterého se modlím. Pán promluvil: „**Ano, byl to on.**“ Cítím se stále velmi špatně. Z nemoci jsem úplně oslabená. Bolí mě i zuby a hlava mně může bolestí prasknout. I navzdory těmto zdravotním

problémům se snažím modlit, jak se jen dá. Najednou se přede mnou objevilo krásné Boží oko a v něm nádherný oranžový květ. Pán mi vzkázal: „**Barličko, chtěl jsem tě v tvém trápení potěšit. Neboj se, Já jsem s tebou.**“

Valentín dostal od pana Petra mail, ve kterém kromě jiného napsal toto: „Drahý pane Valentíne, je to pro mě zázrak, že Společenství přátel Eucharistie existuje a že vzniklo na Slovensku. Když jsem byl ještě malý kluk, maminka mě vzala jednou na Turzovku. Při této příležitosti jsem v jednom dokumentu slyšel slova pana vizionáře, že z Turzovky přijde velké obrácení pro celý svět. Později mi zůstala v mysli slova Sv. otce Jana Pavla II., který nám Slovákům řekl, že Slovensko sehraje důležitou úlohu v rozhodujících časech boje proti satanovi. Drahý pane Valentíne, možná se mýlím, ale cítím, že oba dva mluvili o tomto vznešeném díle, které Pán Ježíš skrze vás vytvořil. To je něco úžasného. Člověk se i zamýšlí, proč se u nás na Slovensku teď během pandemie tak velmi bojuje proti katolické Církvi. Proč máme z hlediska svobody tak drasticky omezené žít svou víru... No přece proto, že tady ďábel nejvíce bojuje, protože tady vzniklo a šíří se do světa společenství, které obnoví víru a úctu k Bohu. A také proto, že my jsme národ Sedmiboletné Panny Marie.“

Pán Ježíš panu Petrovi vzkázal, že je jeden z mála, kteří správně pochopili úlohu, kterou má Společenství přátel Eucharistie sehrát ve světě, i to, že spojení Turzovky a prorockých slov sv. Jana Pavla II. se skutečně týkají tohoto díla.

21. 2. 2022

Píše nám mnoho lidí. Prosí o modlitby, rady, ale jsou i tací, kteří jsou vystrašení z toho, co se děje ve světě. Někteří si myslí, že už bude konec světa, jiní zase očekávají nové nebe a novou zemi, ale přitom nechápou, co to znamená. Prosila jsem Pána Ježíše, aby jim to vysvětlil.

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Nové nebe a nová země přijdou až po mém druhém příchodu, a kdy to bude, to vám nepovím. Po mém druhém**

příchodu zanikne očištec, nebe a peklo se navždy uzavřou. Nastane zmrtvýchvstání, a tak vznikne nové nebe a nová země. Toto všechno se stane až na konci světa.“ Modlila jsem se a najednou se mi můj manžel ukázal jako devítiletý chlapec.

22. 2. 2022

Ježíš řekl: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že tvůj manžel už má víru jako malé dítě. Valentíne, mám z tebe radost.**“

Poslala nám zprávu paní M...: „Pane Valentíne, chci vám napsat a potěšit vás i vaši drahou Barličku, protože se nám stal takový malý zázrak v souvislosti s knížkami Dotyky nebe. Minulý týden jsme se s mým známým, panem P..., dohodli, že spolu objednáme knihy, jelikož nám už došly. V modlitbě jsem poprosila Pána Ježíše o pomoc s financemi. Ještě při objednávání jsem zvažovala počet a uslyšela jsem hlas: „**Neboj se, já se postarám.**“ Tak jsem je objednala a vzápětí nato, asi za půl hodinky, mi telefonovala přítelkyně Veronika, že jí mám poslat číslo účtu, že jejímu tatínkovi se vrátily peníze z nějaké zakázky a chce někomu pomoci. Byla jsem dojatá a žasla jsem nad tak rychlou odpovědí a pomocí Pána Ježíše a velmi mu za to děkuji. Mému známému jsem řekla, že mi už nemusí peníze na knížky posílat, že jsme dostali dar z nebe. Dokonce i částka přibližně odpovídala, zbylo i na pár dalších knih na příště. No, není to úžasné? Pán si své dílo řídí sám, jak jste mi už předtím napsali.“

24. 2. 2022

Valentínovi se ozval pan Milan: „Valentíne, děkuji vám za vaši oběť za mé uzdravení. Vážím si vaší ochoty, snažím se přijmout, co mi Bůh dává, jak jste mi řekli, a břemeno se mi jeví lehčím.“ Po rozhovoru s Ježíšem mu manžel odpověděl: „Ještě zbývá poslední. Každé své utrpení obětujte na nějaký úmysl, na pomoc druhým. Tak si budete získávat poklady v nebi.“ Napsala nám i paní Alžběta, která deset let nemohla otěhotnět a

za kterou Valentín přinášel oběti. Děkovala za všechno a oznámila nám, že je těhotná a jak se už na děťátko těší.

28. 2. 2022

Volala mi naše členka Katka, které se stala taková zvláštní věc. Doma má obraz našeho Nebeského Otce, na kterém pravou rukou žehná a v levé drží zeměkouli. U nohou má položenou korunu. Dnes zjistila, že ruka Nebeského Otce po loket zčernala a naše země také. Zůstalo na ní znázorněné jen malé světélko. Jak řekla, předtím to tak nebylo, proto poprosila Valentína, aby se zeptal Pána Ježíše, co to znamená.

Ježíš jí vzkázal: **„Neměla jsi to dobře. Neměla jsi ten správný obraz, proto jsem ti ho opravil. Vždyť jsem ti už jednou vzkázal, že budu s tebou a že to tento rok pocítíš. Nebeský Otec má ruku černou až po loket od hříchů, které se na zemi páchají. Chtěl jsem tím ukázat, že jeho ruka nejen žehná, ale i trestá. Žehná těm, kdo jsou světlem na zemi, a trestá ty, kdo jsou tmou. Koruna položená u nohou mého Otce znamená, že ho chce lidstvo sesadit z trůnu.“** Lidé jsou vystrašení a velmi se bojí, že bude na Slovensku válka. Pán řekl: **„Dopustím, co dopustit musím, ale Slovensko před válkou ochráním.“** Telefonovala mi paní Majka. Řekla mi, co se přihodilo její přítelkyni Katce. Vyprávěla jí, že viděla, jak při proměňování ruce kněze Š... zářily, kaplanovi jenom jedna ruka a polský kněz N... je měl obě ze zlata.

1. 3. 2022

Pán Ježíš to vysvětlil: **„Paní Katce bylo ukázáno, jaký mají tito tři kněží vztah k Eucharistii. Otec Š... má velmi dobrý vztah k Eucharistii, proto moje ruce zářily. Kaplan nemá dobrý vztah k Eucharistii, proto zářila jenom jedna moje ruka, protože k proměňování dochází, ale tento kněz ke mně nemá úctu. Kněz N... má velkou úctu k Eucharistii, proto byly mé ruce ze zlata. Nejde proti mému dílu,**

proto jsem mu dal poznání, že každý, kdo je zapsán v mém Srdci, má moji ochranu a dostává milosti.“

2. 3. 2022

Od pana Romana jsme dostali radostnou zprávu. Kniha Dotyky nebe je už přeložená do angličtiny. Mohou ji číst na naší internetové stránce lidé po celém světě. Volal nám také otec O..., který nám kromě jiného řekl, že každý den žehná všem členům Společenství přátel Eucharistie.

Dnes Pán Ježíš nadiktoval Valentínovi tato slova:

„Toto postní období je jiné, než byla ta předešlá, proto to už nebudou příběhy k rozjímání, ale jenom tato má přímluva. Lidstvo na celém světě ovládl strach. Nejprve to byl strach z pandemie, který vystřídal strach z války. Odkud pochází strach a proč se tak rychle šíří po světě? Lidstvo se odvrátilo od Boha. Víra v Boha a v jeho všemohoucnost byla nahrazena vírou v člověka a v jeho um. To je živná půda pro zlého ducha, který přichází na scénu se svým plodem, strachem. On velmi dobře ví, že je člověk ze strachu schopný dopustit se čehokoliv, že snadno zapomene na Boží slovo a začne se chovat pudově. Kvůli strachu o život je ochoten mě zradit, udělat všechno proto, aby byl zdravý. Když je už takhle vystrašený, není pro zlého problém nenápadně, krůček po krůčku, začít zasévat do jeho srdce další svůj plod, nenávisť. Člověk ani nezpůsobuje jak a najednou cítí ve svém srdci nenávisť vůči těm, kdo to způsobili, vůči těm, kdo ho omezují, vůči těm, kdo nesdílejí jeho názory a chovají se jinak než on, vůči těm, o kterých si myslí, že ho ohrožují, a vůči těm, kdo mu působí zlo. Rychle zapomene, že Bůh je láska, že máme milovat každého, nejen ty, kdo nám činí dobře, ale i své nepřátele. Kriticky se staví vůči těm, kdo nejednají podle jeho představ. Myslíte si, že se to týká jenom nevěřících? Že takhle nesmyslejší křesťané? To by bylo ještě přijatelné, ale opak je pravdou. Nenávisť a zloba ovládly i srdce mnohých křesťanů a s takovým srdcem nemají problém mě přijímat

v Eucharistii. Proto na začátku tohoto postního období nastal čas, abyste se všichni nad sebou zamysleli, nad tím, co přechováváte ve svém srdci, a plody zlého ducha nahradily plody Ducha Svatého. Zlobu tohoto světa nezměníte tím, že se k ní přidáte, ale jenom tím, že změníte svůj postoj a své myšlení a začnete ve svém okolí šířit pokoj a lásku. Možná vás napadne, co já nepatrný človíček můžu změnit, vždyť si toho nikdo ani nevšimne. Ale všimne. Malé světélko zapálí ve svém okolí další malá světélka, a tak se pomalu začne šířit světlo do celého světa. Nečekejte, až to začne dělat někdo jiný. Začněte od sebe. Pokud chcete, aby se všichni změnili, aby se změnil svět, musíte se změnit vy. Prožívejte toto postní období s láskou v srdci, nedejte se strhnout nástrahami zlého, jenom tak mi budete věrní. Já své věrné ochráním. Nebojte se. Důvěřujte mi.“

3. 3. 2022

Ve snu jsem se ocitla v nějaké velké koupelně. Najednou jsem zpozorovala, že zpoza záchodové mísy vylezl asi 25 cm dlouhý a 10 cm široký odporný tvor s plochým průzračným tělem a ocasem, jako má lidská spermie. Celou dobu pobíhal po dlažbě a s nenávidným pohledem mě sledoval. Byla to žena a chtěla mě napadnout. Měla nepříjemné oči, a tak zvláště namalovaná ústa. Horní ret měla modrý a dolní měla namalovaný tak, že jedna polovina byla bílá a druhá červená. Ten tvor vlastně neměl ani tělo, protože to byl jenom ženský obličej s dlouhým ocasem, který jí pomáhal při pohybu, a celé to zjevení opravdu vypadalo jako lidská spermie. Měla jsem pocit, že to byla duše zatracené ženy.

Pán Ježíš promluvil: „Barličko, byla ti ukázána duše zatracené prostitutky. Ano, neměla tělo, protože ho rozdala. Takto vypadá na věčnosti. Bylo ti to ukázáno pro výstrahu takovým ženám, že takto dopadnou, když nebudou litovat svých hříchů a nebudou se kát. Barvami na rtech ti bylo odhaleno, že to byla prostitutka ze Slovenska.“

6. 3. 2022

Když jsem se modlila, měla jsem vidění. Objevil se přede mnou mladý muž, který měl v rukou velkou kartonovou krabici. Řekl mi: „Někdo mi poslal balík, ukážu vám, co v něm mám.“ Vzal velké nůžky a začal s nimi přestříhovat všechny pásky, kterými byla krabice oblepena. Když ji otevřel, zvolal: „Podívejte se, vždyť je prázdná, i dno má poškozené, je celé potřhané. Vždyť ta krabice se nedá vůbec použít.“ Podívala jsem se a bylo to opravdu tak.

Ježíš poznamenal: „**Viděla jsi, co dostávají dneska lidé na Slovensku a čím jsou krmeni. Prázdné, nic neobsahující řeči a nepravdy. To všechno je jenom takový obal, jaký dostal ten mladík. Prázdný a děravý. Tak vypadá současná propaganda na Slovensku.**“

Měla jsem sen: Stála jsem v nějakém chrámu, když tu najednou z lavice začala vycházet velmi stará, shrbená žena, oblečená ve tmavých, šedočerných šatech. Byla ohnutá až do pravého úhlu, přes hlavu měla přehozený velký černý šátek, který jí visel skoro až na dlažbu, přičemž jí překrýval celou tvář. Cítila jsem, že je to velmi hříšná žena, která svůj život nemění a ani změnit nechce.

Ježíš řekl: „**Barličko, viděla jsi ženu, která nechce plnit Boží vůli, jenom tu svoji. Je zatížena hříchy a pod jejich tíhou už ani nemůže chodit. Je to žena bez lásky, plná nenávisti a zloby. Tak vypadá každý, kdo takto činí.**“

11. 3. 2022

Také dneska máme přísný půst jen o vodě. Nepřijímáme žádné jídlo ani chléb a jsme šťastní, že to můžeme obětovat za ty, kteří nás prosí o pomoc a o přímluvu u Pána Ježíše.

17. 3. 2022

Ve snu mi byly ukázány Boží ruce, ale nebyly mladé, jak je vídávám jindy, ale byly jako ruce starého člověka. Bůh držel něco ve svých dlaních, najednou to pustil a rozsypal po celé zemi.

Pán Ježíš řekl: „Nebeský Otec seslal na zem milosti, aby se uklidnila atmosféra, která teď na zemi panuje. Barličko, viděla jsi starostlivé ruce Otce, který se stará o své děti, proto jsi je viděla jako ruce starého člověka.“

20. 3. 2022

Modlila jsem se a najednou jsem zpozorovala, že kříž Milosrdné lásky, socha Panny Marie a obraz Ježíšovy tváře jsou ponořené ve velké husté mlze. Když jsem je už konečně znovu uviděla, byly v jakoby zrychleném pohybu. Ježíš promluvil: **„Pravda se zamlžuje, ale brzy vyjde na světlo.“**

24. 3. 2022

Měla jsem sen: Stála jsem venku před nákupním centrem Aupark. Stála jsem u bočního vchodu, kterým se vchází k potravinám, když vtom se mezi lidmi objevil muž v černém a začal se zvětšovat, až z něho byl najednou velký černý obr, který se pohnul a jako by třemi neviditelnými vzdušnými schody vyšel na střechnu budovy. Všichni lidé z toho, co viděli, zůstali zděšení a zmocnilo se jich velké zoufalství a strach. Někteří křičeli, někteří plakali, mnozí se z toho mohli zbláznit.

Ježíš to vysvětlil: „Barličko, ten obr, kterého jsi viděla, byl démon strachu a nejistoty. Postupně začne zasévat do lidských srdcí strach a nejistotu. Strach z toho, že nebudou potraviny a že nebudou mít co jíst. Tento strach přeroste až do obludných rozměrů, tak jako rostl ten démon.“

25. 3. 2022

Během mše svaté ke mně promluvila nějaká duše. Neviděla jsem ji, jenom slyšela. Něco mi špitla, ale nic jsem jí nerozuměla.

U svatostánku Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, promluvila k tobě duše ženy z vašeho kostela, která vám věří a velmi by se chtěla zapsat do Společenství, ale bojí se, že ji ukamenují ti, co vám nevěří.**“

V noci jsem měla vidění: Dívala jsem se na nějakou průhlednou dózu, která byla otevřená. Viděla jsem, že jsou v ní různé bílé papírky. Takové papírky byly také na víku té nádoby, které bylo položeno vedle ní. Zpozorovala jsem, že nějaká neviditelná ruka je z toho víka přendává do dózy. Těch papírků bylo na víku čím dál méně a v nádobě čím dál více. Pán Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, byl ti ukázán princip, na kterém funguje propaganda. Zvenku se začínou skrze média šířit různé polopravdy a lži, které časem, pokud jsou mnohokrát opakovány, vniknou do podvědomí lidí, a lidé je potom začínou přijímat jako jedinou pravdu. To se děje v současnosti. Tam, kde se zavedla cenzura, kde už není dovoleno mít jiný názor. A tak jako jsi viděla na té nádobě, z povrchu se to dostane dovnitř.**“

26. 3. 2022

Ve snu jsem stála u nějaké hluboké studny, kterou vykopali tři muži. Dívali se do ní a viděli, že je úplně prázdná. Nebyla tam žádná voda. Vzali nějaké desky a studnu začali přikrývat. Najednou k nim přiběhl jiný muž s plným vědrem vody, vylil ji do studny a čekal, že se v ní objeví voda. Když to udělal, slyšela jsem hlas: „**Do studny vylil živou vodu, protože tam není.**“

Pán Ježíš můj sen vysvětlil takto: „**Tři muži představují ty, kdo hledají živou vodu na nesprávném místě. Ten další už živou vodu našel, proto jim chtěl pomoci. Vyprávěl jim, kde ji mohou dostat, hovořil s**

nimi o mém díle, ale ani tak to nepřijali. To jsou ti, kteří o vás vědí, ale do Společenství nevstoupili.“

27. 3. 2022

Také dneska jsem měla sen, byl ale plný bolesti. Ocitla jsem se na nějakém odlehlém místě, kde nebyly žádné budovy ani cesty, nebylo tam vůbec nic, jenom samé bláto a jedna zvláštní stavba, která vypadala jako maják. Dívala jsem se na dvě mladé ženy, které k ní utíkaly, jako kdyby se chtěly před někým schovat. Vešly dovnitř a vyšší žena řekla té menší: „Tady jsme v bezpečí, tady nás nikdo nenajde a máme tu také pokoj a kuchyňku. Můžeme tady přečkat, dokud to všechno neskončí.“ Už se stmívalo, když tu najednou slyšely, že se k nim velkou rychlostí blíží nějaké auto. Dívaly se ven a s hrůzou zjistily, že je vojenské. Auto se řítilo rovnou k majáku, ale v té rychlosti se v zatáčce převrátilo a vypadalo to, že v něm nikdo nepřežil. Menší žena řekla té vyšší: „Nic nám nehrozí, určitě jsou mrtví, to nemohli přežít.“ Ale jak byly překvapené, když z auta vystoupili dva asi 40letí, přiočili muži a namířili si to rovnou k nim. Smáli se a bavili tím, že havarovali. Jejich křik a smích bylo slyšet na celé okolí. Vylekané ženy se chtěly ukrýt, ale nevěděly kam. Nakonec našly jakýsi tmavý výklenek, schoulily se v něm a čekaly, co se bude dít. Velmi dobře věděly, že kdyby je objevili, skončily by špatně. Podnapilí vojáci vešli do budovy a vtom jsem zaslechla strašný, bolestný výkřik ženy. Bylo mi ukázáno, jak se zmocnili mladé dívky, která tam byla také ukrytá, ale kterou našli. Surově ji znásilňovali, a to takovým způsobem, jakoby ani nebyli lidé. Chovali se jako zvěř. Volání této ženy bylo přestrašné. Její hlas byl čím dál slabší, jako hlas umírajícího člověka. Bezvůlný a z posledních sil, plný bolesti. Ty dvě mladé ženy ukryté ve výklenku to všechno se strachem sledovaly a prosily Boha o pomoc. Ježíš promluvil: „**Barličko, to, co jsi viděla, je další temná stránka války, o které se nemluví. Mluví se jenom o počtu padlých vojáků, o**

tom, kdo vítězí na jedné nebo druhé straně, ale nemluví se o zvěřstvech, která páchá jedna i druhá strana na bezmocných ženách. Vojáci si myslí, že ve válce je všechno dovoleno. Podle toho se také chovají a dopouštějí se takovýchto zvěřstev, která do normálního civilizovaného světa nepatří.“

30. 3. 2022

Jistá členka chtěla vědět, kdy nastane éra pokoje.

Pán Ježíš jí vzkázal: „**Éra pokoje nastane, až splaskne covidová bublina a sen o globalizaci a ovládnutí lidstva. Jedno i druhé se již začalo.**“

Měla jsem vidění: Ocitla jsem se v nějakém městě, ve kterém jsem se seznámila s několika lidmi. Mluvila jsem s nimi o Společenství, o zázracích, mnohým jsem dávala různé rady, pomáhala jim, jak jsem jen uměla, a ani jsem se nenadála a byl večer. Pomohla jsem i jistému manželskému páru, který byl před rozpadem, a jiným. Blížila se noc a lidé se pomalu rozcházeli. Někteří odjížděli ve velkých skupinách autobusy, jiní auty a také já jsem si uvědomila, že se musím dostat domů, jen jsem nevěděla jak. Věděla jsem jenom to, že se potřebuji nějakým způsobem dostat ke svému vlaku. Valentín už se mnou nebyl, byla jsem velmi stará, už jsem ho neměla, byla jsem odkázaná na pomoc jiných, ale všem jsem byla lhostejná, nikdo mi nechtěl pomoci. Když jsem oslovila některé lidi a poprosila je, jestli by mě nezavezli na nádraží, odmítli to. Už mě neznali. Nezbylo mi než jít pěšky. Z města to bylo daleko a já jsem věděla, že když ten vlak nestihnu, zůstanu venku celou noc sama. S pláčem jsem prosila Boha o pomoc, aby mi dal sílu, aby mě neopouštěl, protože bez jeho pomoci to nezvládnou. Mé nohy byly těžké, měla jsem pocit, jako bych se brodila hlubokým sněhem. Velmi mě bolely. Kráčela jsem již z posledních sil, když tu jsem najednou uviděla před sebou silná světla. Viděla jsem, že tam ještě stojí můj vlak.

Z posledních sil jsem k němu doběhla, a když jsem do něho nastoupila, dveře se zavřely a vlak se dal do pohybu.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že bez Valentína to nebudeš mít lehké, ale zvládneš to.**“

1. 4. 2022

Když jsem se modlila, najednou se mi ukázal asi pětiletý chlapeček. Mile se na mě díval, za chvíli se usmál a najednou se jeho tvář znetvořila tak, jako by se na mě díval sám ďábel. Ježíš poznamenal: „**Už i malé děti si uvědomují, že dělají velmi špatné věci. A někdy je jejich duše zatížena i těžkými hříchy. Duše takového dítěte pak vypadá tak, jak jsi to viděla.**“ Jako každý pátek, i dnes obětujeme přísný půst za ty, kteří nás prosili o pomoc.

2. 4. 2022

Z celkového vyčerpání a vyhladovění jsem se po půlnoci probudila s velkou bolestí hlavy a žaludku. Dívala jsem se na obraz Ježíšovy tváře, když tu najednou z ní vytrysklo Boží Světlo a celou mě zasáhlo. Cítila jsem, že Bůh mi chtěl ukázat, že to utrpení stálo za to a že moje oběť byla přijata. Potom mně byly ukázány mé ruce jakoby na něčem položené, ale neviděla jsem na čem. Ježíš řekl: „**Ano, Barličko, tvá oběť byla přijata. Chtěl jsem ti ukázat, že utrpení přinášená za jiné jsou Bohu milou obětí a jsou vždy přijata. Tvé ruce, to byl symbol. Tak jako Já kladu své ruce na hříšníka, tak také tvá oběť pomohla hříšníkovi a uzdravila ho.**“

4. 4. 2022

Při modlitbě za ženy, které uvažují o interrupci, jsem měla vidění. Stála jsem v nějaké kuchyni a pozorovala jsem ženu, která měla na stole velkou mísu s hustou zeleninovou polévkou. Několikrát v ní naběračkou zamíchala a vidění zmizelo. Potom jsem se ocitla v nějaké krásné zahradě

plné květů. V jejím rohu stál jeden velký strom a po jejím obvodu byly zasazeny různé kvetoucí keříky. Uprostřed zahrady byl hustý zelený trávník a celá byla oplocena nízkým tvarovaným plůtkem. Do zahrady se vstupovalo přes tři schůdky, takže to celé působilo jako nějaká vyvýšená terasa. Byla dokonale upravená, bez jediné chybičky. Měla jsem pocit, že je v nebeském království, že to, co vidím, je nebe.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, žena, na kterou ses dívala, byla z těch, co uvažují o interrupci. Ta mísa polévky znamená, že to dělá ze strachu, že to dítě neuživí, ale představuje i to, že díky tvé oběti pochopila, že ho uživí. Barličko, viděla jsi kousek nebe. Pro ty, co přijímají Boží vůli s láskou, je připravený ráj.**“

Dneska se nám ozvala paní Ema. Nabídla se, že přeloží do italštiny generální zpověď. Pán Ježíš dodal: „**Každý, kdo se zapojí do šíření mého díla, stane se mým apoštolem, bude mít moji ochranu a dostane zvláštní milosti.**“

5. 4. 2022

Napsal nám jeden kněz, který nás prosí o modlitby a Pána Ježíše o vnitřní uzdravení a o vzkaz.

Pán mu vzkázal: „**Synu můj, v těžkých chvílích musíš mít vždycky před očima mou křížovou cestu. Také ty máš svoji. Padáš na ní tak, jako jsem Já padal pod tíhou kříže, ale vždycky jsem vstal, abych ukázal svým následovníkům, jak mají nést svůj kříž. Ostuda není padnout, ale problém je již nevstat. Je dobře, že tě to trápí a že mě nechceš zraňovat. S mojí pomocí to pokaždé zvládneš. Všechna pokušení musíš v zárodku eliminovat, a to tak, že hned, jak se ti v hlavě zrodí nějaká myšlenka na zlé věci nebo začneš upadat do pochybností, beznaděje, deprese nebo strachu, vzývej jméno mé Maminky a pros ji o pomoc, o milosti a sílu, abys to zvládl. Současně obětuj každé takové pokušení za obrácení nějakého konkrétního hříšníka,**

abys zahnal pokušítele. Jsi můj milovaný syn. Vlož všechno do mých rukou a Já ti pomůžu. Jenom mi důvěřuj.“

7. 4. 2022

Jedna členka nám poslala zprávu a napsala nám, že paní T..., za kterou přináší Valentín oběti, dneska potratila. Paní T... se ptá Pána Ježíše, proč to dopustil a proč se to stalo v den výročí svatby.

Pán jí vzkázal: „**Dcero má, jsi jako loďka na rozbouřeném moři. Vlny jí zmítají a pohazují. Je velmi těžké řídit takovou loďku. Ty potřebuješ být jako loď v tichých vodách. Kormidlo svěřit do mých rukou a Já tě povedu tam, kam tě potřebuji dostat. Ta voda, to je tvá mysl. Musíš být klidná, všechno svěřit do mých rukou a všechno, tak jak přichází, přijímat s pokojnou myslí. Nemyslet na nic, jenom se dát vést po tichých vodách, jako ta loďka. Psychika má velký vliv na organismus a na to, co se s ním děje. To, co se stalo, se stalo proto, že ještě nenastal ten pravý čas. To, že se to stalo na výročí vašeho sňatku, je proto, že se to týká také tvého manžela. Všechno to, co jsem říkal o loďce, je vzkaz i pro něho.“**

8. 4. 2022

V noci jsem slyšela hlas: „*Zapamatuj si datum 6. srpna.*“

Ježíš řekl: „**Dobře si to zapamatuj. Uvidíš, co se bude dít. Bude to významný den.**“

9. 4. 2022

Lidé na Slovensku se bojí, protože v naší zemi se dějí nedobré věci. Pán Ježíš jim vzkázal: „**Nebojte se, všechno má svůj význam. Já vás ochráním, a když bude nejhůř, zasáhnu.**“

Při modlitbě se mi před očima začaly promítat události z mého dávného mládí, kdy jsem pracovala v nemocnici. Byly mi postupně ukazovány hříchy, kterých se dopouštěly některé mé kolegyně a také nadřizené a

kteře nebyly pro ostatní žádným tajemstvím. Naopak, jejich hřichy byly pro ně veselou zábavou a pro některé dokonce i důvodem k obdivu. A právě proto jsem se ve své práci nikdy necítila dobře a ani jsem nezapadla do kolektivu. Potom jsem viděla, jak skřze okno naší ložnice vletěla do pokoje zářivá holubice. Zastavila se na jednom místě a zmizela. Za ní přiletěl černý pták, také zastavil na stejném místě a za chvíli se ztratil. Pán Ježíš to vysvětlil: **„Barličko, byly ti ukázány trendy dnešní doby, kdy hřích není hřichem, ale něčím normálním. Takto se projevuje odklon od Boha, takto dávají lidé moc zlému. Hřích plodí další hřích, šíří se neláska, nenávisť, a to vede v konečném důsledku také k radikálním řešením, jako jsou války. Proto je důležité modlit se za obrácení hříšníků a přivést je zpátky k Bohu. Proto je důležité, abych vstoupil do jejich srdcí, aby v nich nebylo místo pro zlého a pro jeho plody, kterými jsou neláska, nenávisť a strach z budoucnosti. Barličko, viděla jsi, jak k vám skřze okno vletěl Duch Svatý, který vás posvěcuje. Ale do vaší domácnosti se snaží proniknout také zlý duch, proto si dávejte pozor a včas ho vyžeňte.“**

11. 4. 2022

Začíná Svatý týden a s ním také moje duševní utrpení. V noci jsem se probudila ze snu, ve kterém mně byly ukázány hřichy lidí různé barvy pleti, různé národnosti, bohatých i chudých, vysoce postavených i politiků a mnoha těch, které znám. Byly to krádeže, vraždy, smilstva, nactiutrhání, pomlouvání ... a jelikož jsem viděla i hřichy těch, které znám, způsobovalo mi to velkou bolest. Bolest z toho, jak velmi takovým jednáním zraňují Boha, ale i z toho, jak velmi škodí své duši.

Ježíš řekl: **„Barličko, blíží se Velká noc, a i vaše utrpení. Toto je jenom začátek.“**

13. 4. 2022

Pán Ježíš promluvil k Valentínovi těmito slovy: „**Valentíne, v průběhu těchto dnů, na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu, se budeš modlit nověny k mým ranám v ležící poloze na kříži. Od neděle budeš pokračovat dále obvyklým způsobem. Oběti budeš přinášet za otce O..., který je velmi nemocný, za otce J... a za paní Magdalénu. Bude to pro tebe těžké, protože těch růženců bude dohromady v této poloze 21 a ty máš bolesti zad. Bude to tvoje malá spoluúčast na mém utrpení.**“

15. 4. 2022

Je Velký pátek. Manžel přináší oběti již druhý den v této poloze. Je to pro něho velmi bolestivé, ale vidím, jak je z toho šťastný. Ozval se nám otec O... Říkal, že měl dvanáct dní vysoké horečky, ale že to s Boží pomocí zvládl. Dneska je pátek, a proto Valentín i já držíme přísný půst jenom o vodě, jak nám přikázal náš Pán. Oba ho přinášíme za otce O..., protože, jak říkal, je ještě velmi slabý.

16. 4. 2022

Je Bílá sobota. Přísný půst nás velmi oslabil. V noci jsem se probudila kvůli velkým bolestem hlavy, ale i žaludku. Uvědomila jsem si, jak bolestivé musí být umírání vyhladověním a že se v dnešní době běžně praktikuje. Děkovala jsem Ježíši za jeho bolesti na kříži, ale i za mé bolesti, protože jsem tak mohla být spoluúčastná na jeho utrpení.

Také Valentín velmi trpěl, často se probouzel a těžko se mu dýchalo. Ráno, vyčerpání a vysílení, jsme navštívili Pána přesně v té době, jako u prvního zjevení. Ježíš nás požehnal, i všechny členy Společenství, a zvláště ty, za které jsme prosili o požehnání. Mám velké bolesti celého těla, hlavně kostí. Prosila jsem Pána o sílu. Jak jsem tak ležela, zaplavilo mě Boží Světlo, změnilo se na Boží oko a z něho se vynořila ruka anděla, který mi podal nápoj.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, dostala jsi nápoj, aby ses dala dohromady.**“

17. 4. 2022

Ozval se nám i otec J... Znovu nám za všechno děkoval, ale prosil i o modlitby. V noci po probuzení mě napadlo, že by se Bohu líbilo, kdybych přinesla oběť za otce A..., který byl na Zelený čtvrtek převezen v ukrutných bolestech do nemocnice. Jak jsem se tak za něho modlila, zpozorovala jsem, že z levé ruky ukřižovaného Ježíše vyšel blesk a z pravé ruky vyšla dvě zářivá kulová světélka. Když jsem prosila Boha, že chci za toho kněze obětovat také bolesti, začalo mě bolet srdce. Nakonec na malý okamžik zazářilo světlo hned vedle mě, u mé hlavy a já jsem pochopila, že má oběť se Bohu líbí, že to mělo smysl a že byla přijata. Ježíš poznamenal: „**Ano, Barličko, tvá oběť byla přijata.**“

19. 4. 2022

Ozvala se nám paní M... Je nešťastná, protože její manžel P..., který se nechal očkovat, má zdravotní problémy. Nic nemůže dělat, stále je unavený a není schopen ani řídit auto, které je pro jeho práci tak důležité. Prosila Valentína, aby se zeptal Pána Ježíše, co má dělat. Manžel jí odepsal: „Blíží se neděle Božího milosrdenství, bylo by dobře, aby toho využil, kajicně litoval a vyzpovídal se z toho, čeho se dopustil. Pán slíbil, že když to udělá, tak ho uzdraví.“ Valentín jí také napsal, že bude za jejího manžela přinášet oběti.

22. 4. 2022

Valentín obětuje přísný půst za našeho příbuzného, který má zdravotní problémy, a já za umírajícího mladého muže, otce tří dětí, který leží v kómatu, pana Vojtěcha, za kterého prosila o zázrak paní Veronika. Pátky jsou pro nás těžké, protože už ve čtvrtek nevečeříme a najíme se až v

sobotu ráno po návratu ze mše svaté. Jsme ale šťastni, že nám Bůh dává sílu to zvládnout a že naše oběti přinášejí ovoce.

23. 4. 2022

Ve snu jsem se ocitla u zvláštního stolu, na kterém byl položený talíř s polévkou. Talíř byl velmi hezký. Byl na něm namalovaný velký květ, myslím, že to byla pivoňka, a v něm čistý hovězí vývar, něco jako bujon. Nabrala jsem ho lžící, ochutnala ho a v té chvíli jsem se probudila. Byly přesně tři hodiny nad ránem. Vnímala jsem to jako hodinu milosrdenství, jako by mi Pán chtěl ukázat, že má oběť byla přijata. Ježíš řekl: „**Ano, Barličko, dobře jsi to vnímala.**“

Ozvala se nám paní Veronika. Řekla, že manželka pana Vojtěcha jí říkala, že její manžel otevřel oči a že měla pocit, že jí také rozumí. Obě děkovaly za modlitby. Mnozí lidé nechápou, proč nejsou vždy vyslyšeni, když se za něco nebo za někoho modlí. Vzpomínám si i na jistého mladíka, který měl podobný problém. Modlil se Pompejskou nověnu, ale odezva nepřišla. Prosil Pána Ježíše i Valentína, aby mu vysvětlili proč. Manžel mu napsal: „Mnozí lidé si myslí, že když se modlí na nějaký úmysl, že se to hned stane. Potom jsou velmi zklamáni, když se nic neděje. V čem je problém? Nebeský Otec chce pro každého dobro. Lidé někdy prosí o něco, co je z jejich pohledu dobro, ale Bůh, který všechno ví a vidí do budoucna, na to má jiný názor a pohled, proto v zájmu dobra to nesplní. Výsledek je takový, že si člověk myslí, že všechno úsilí vyšlo nazmar, protože se nic nestalo a Bůh mlčí. Proto pokaždé, když o něco prosíš a přinášíš oběti, je potřeba vždycky na konci každé prosby říct: ‚Pane Ježíši, vkládám to do tvých rukou, ať se stane tvá vůle. Všechno, co mi dáš, přijmu s láskou a děkuji Ti za to.‘ Ježíš ti vzkazuje, že tvoje nověna nevyšla nazmar. Vyprosil sis v ní milosti, které ještě nevnímáš, ale jednou je poznáš.“

24. 4. 2022

Ve snu jsem se ocitla ve zlatnictví, ve kterém byly nádherné výrobky. Viděla jsem, jak dovnitř vešla asi sedmnáctiletá dívka, namířila si to rovnou k ozdobám do vlasů. Měli tam překrásné diadémy zdobené různými kamínky a drahokamy. Byla smutná, protože se jí líbily, ale neměla na ně. Viděla jsem, jak ji pozoruje starší muž a jak vnímá její touhu po těchto věcech. Když odcházela, zavolal na ni a nabídl jí možnost vybrat si jeden z nich. Odmítla to, ale její touha byla tak velká, že zůstala stát a čekala, co ten pán udělá. On přistoupil ke zlatníkovi a koupil ten nejhezčí diadém, jaký tam byl. Pak došel k dívce a nabídl jí ho. Váhala, ale nakonec neodolala a položila si ho na hlavu. Byl opravdu krásný. Poutal pozornost nejen svou velikostí, ale také barvami a celkovým vzhledem. Pochopila jsem, že si ji koupil.

Ježíš poznamenal: „**Mladá děvčata touží po drahých a krásných věcech. Touží žít v blahobytu a toho využívají starší bohatí páni, kteří si je kupují jako nějaké zboží, a tak si oba naplňují své touhy. Děvče získá bohatství a starší bohatý muž mladou ženu. Myslíte si, že jim to přinese štěstí?**“

Dnes je neděle Božího milosrdenství. Pán Ježíš promluvil: „**Dnes je významný den, kdy moje milosrdenství nemá hranic. Kajícím hříšníkům odpouštím nejen jejich hříchy, ale také všechny tresty za ně. Jsem smutný z toho, když vidím, jak málo věřících stojí o mé milosrdenství, ale na druhé straně mám radost z těch, kteří za mnou přicházejí ve svátostí smíření, a tak se připravují na šťastný život věčný.**“

Valentín dostal od paní M... tuto zprávu: „Drahý Valentíne, děkuji za modlitby. S mým manželem to dopadlo úplně zázračně. Litoval u zpovědi, že se nechal očkovat, a vidím, že je zdravý, celý září a je velmi šťastný. Díky Bohu za všechny milosti.“

26. 4. 2022

Ve čtvrtek 28. 4. odjíždíme na pozvání na Oravu. Při této příležitosti si vzpomínám, jak nám jednou Pán řekl, že se nám na Slovensku otevře velký pramen, o jakém se nám ani nesní. Jezdíme tam velmi často, proto jsem poprosila Valentína, aby se zeptal Ježíše, jestli měl na mysli Oravu. Pán Ježíš mi vzkázal, že ano. Všichni, kdo se chtějí s námi setkat, se už na nás těší a my se těšíme na ně.

Dneska odpoledne jsme byli s Valentínem na adoraci. Modlila jsem se a měla jsem vidění. Dívala jsem se na monstranci a najednou tam místo ní byl Pán Ježíš. Viděla jsem ho jenom do půl pasu. Celý zářil, a to až tak, že jsem pro tu silnou záři neviděla rysy tváře ani to, co měl oblečeného. Jak jsem se tak na něho dívala, najednou z jeho hlavy vytryskl modrý paprsek, který sahal až do vršku kupole. Za chvíli jsem se znovu dívala na monstranci, ze které také vyšlehl modrý paprsek. Na okamžik jsem sklopila oči, a když jsem je zvedla, zjistila jsem, že monstrance s Eucharistií už není na obětním stole, ale vlevo na dlažbě.

Pán Ježíš moje vidění vysvětlil takto: **„V tomto chrámu, ve kterém se zjevují a šíří úctu k Eucharistii do celého světa, docházelo a dochází k jejímu zneuctění podáváním na ruku. Chrám, který měl být zářivým příkladem pro všechny chrámy na světě, se stal negativním. Shodili mě na zem, tak jako jsem ti to, Barličko, ukázal na monstranci. Viděla jsi mě, protože Já jsem přítomný v Eucharistii.“**

28. 4. 2022

Přijeli jsme na Oravu. Přivezli nás jako vždycky naši přátelé Helenka a Peter a hned odpoledne bylo i naše první vystoupení u paní Martušky.

29. 4. 2022

Dnes jsme měli setkání na dalších dvou místech. Přibýlo nám mnoho nových členů, z čehož máme velkou radost.

1. 5. 2022

Máme krásný den. Naše přítelkyně Majka, Martuška a Helenka nás vzaly na mši svatou do Zakopaného a na malou procházku po pěší zóně. Po obědě jsme měli setkání v domě paní Katky. Setkání bylo úžasné. Jako vždy přišel také otec M..., který zahájil naši přednášku Eucharistickou adorací. Přítomných bylo více, než jsme očekávali, lidé kladli různé dotazy a Valentín jim s láskou na všechno odpovídal.

2. 5. 2022

Pobyt na Oravě se nám jaksi prodloužil. Bylo to také na podnět pana Jána, který nás chtěl vzít na Živčákovu horu. Byl to pro nás krásný zážitek, protože jsme mohli znovu pozdravit Pannu Marii Turzovskou, poděkovat jí za všechno a poprosit ji o vyprošení dalších milostí.

3. 5. 2022

Potkali jsme se také s otcem R..., který nás pozval k sobě. Velmi nás to potěšilo a pozvání jsme s radostí přijali.

4. 5. 2022

Přijeli jsme domů. Pán Ježíš nám řekl: „**Valentíne, Barličko, mám z vás velkou radost. Splnili jste všechno, co jste splnit měli.**“

5. 5. 2022

Duše z očištěnce, za kterou jsem se modlila, mi řekla: „Některí lidé jedí chléb, jenom aby jedli, a pijí víno, jenom aby pili.“

Ježíš dodal: „**Ano, je to tak. Je to o nehodném přijímání Eucharistie, zvláště tam, kde se nekonají zpovědi, a lidé mě přijímají.**“

8. 5. 2022

Viktorka měla První svaté přijímání. Valentín viděl, jak se Pán Ježíš na všechny děti s láskou díval a usmíval se na ně.

9. 5. 2022

Měla jsem sen: Bydleli jsme už na našem sídlišti Furča a slyšela jsem od známých, že se sem chce mnoho lidí přistěhovat a koupit si byty, ale pro velký zájem kapacita tohoto sídliště už nestačí, proto se město rozhodlo, že to bude řešit takovým zvláštním způsobem. Že se bude stavět tak, že se vsunou do každého volného prostoru mezi paneláky nové byty, modernější, a každý bude spokojený. Viděla jsem, jak jsou všude stavební firmy, jak se na projektu pracuje a také to, jak si už někteří zájemci obhlížejí lokality, kde by si byt koupili. Velký zájem byl o místa v blízkosti kostela a největší byl o byty, které se postavily mezi naším obytným domem a tím vedlejším. Pak jsem se ocitla na nějakém setkání lidí, kteří seděli na dlouhých dřevěných lavicích a někoho pozorně poslouchali. Nebylo mi ukázáno koho, a když ohlásili pauzu, vstala jsem a začala jsem některým rozdávat dárečky. Měla jsem je ve velkém proutěném košíku a byly to samé užitečné a potřebné věci. Byly v něm hrnečky, talířky, pera, ubrousky, různé barevné smaltované pokličky a jiné pro život důležité věci. Všichni, kterým jsem je rozdala, z toho měli radost. Radost jsem měla i já a potěšilo to i Valentína.

Pán Ježíš řekl: „**Barličko, sen o sídlišti, to je budoucnost, a ten s přednáškou, to je přítomnost. Valentín přednáší a ty dáváš lidem užitečné rady.**“

10. 5. 2022

Zavolala mi dcera Majka a sdělila mi: „Mami, měla jsem sen: Přišla za mnou Viktorka a řekla mi, že anděl donesl jakousi knihu. Ta kniha byla v kožené vazbě, byla velká jako ta, do které píšeš. Vznášela se ve vzduchu a ty i Viktorka jste z ní četly ve stoje. Cítila jsem, že já z ní číst nemůžu, že to, co je v ní napsáno, je jenom pro vás.“

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Barličko, Bůh skrze svého anděla bude dávat tobě i Viktorce poznání o věcech, které byly dosud před lidstvem skryté a které budou skrze vás odhalené.**“

11. 5. 2022

Napsala nám paní Veronika: „Děkuji Ježíšovi i vám za modlitby a oběti. Pan Vojta vstal z mrtvých. I lékaři vnímají jeho stav jako zázrak. Ještě jednou velmi, velmi děkuji.“ Jde o pana Vojtěcha, otce tří dětí, který několik měsíců ležel v kómatu. Lékaři jeho manželce oznámili, že umírá, aby se připravila na nejhorší, ale Pán Ježíš učinil zázrak. Valentínovy oběti byly díky Bohu přijaty.

13. 5. 2022

Dneska Valentín přináší přísný půst za uzdravení Nikolky, dcery paní T..., u které je podezření na rakovinu. Valentín vždy, když přináší za někoho takovou oběť, obětuje v ten den na tento úmysl i všechny modlitby a modlí se v ležící poloze na kříži sedm růženců ke Svatým ranám, přičemž velmi trpí.

14. 5. 2022

Modlila jsem se a najednou se mi promítla před očima situace, při které jsem viděla svobodnou matku několika dětí, která byla opět těhotná, ale jelikož vedla nemorální život, ani nevěděla, kdo je otcem dítěte. Ukázala na mladého vojáka, jen aby dostala alimenty. Mladý muž ji marně prosil, aby něco takového o něm netvrdila, protože to nebyla pravda. Plakal, že má snoubenku, žena však neustoupila a vůbec jí nevadilo, že mu zničí život. Potom mi byla ukázána mladá vdova, která měla milostný vztah se ženatým mužem a vůbec ji netrápilo, že na něho doma čeká jeho manželka, že o tom ví, že tím trpí i jeho děti a celá jeho rodina. Dennodenně se s ním setkávala a byla se svým životem velmi spokojená. Pán Ježíš promluvil: „**Barličko, co jsi viděla, to jsou hříchy, na které jsem chtěl ukázat, aby se jich lidé vyvarovali. Všechno to způsobuje egoismus, na který budu stále upozorňovat, aby s ním lidé bojovali a snažili se ho odstranit ze života. Je to mor, který ničí lidské životy a přivádí lidi do velmi těžkých hříchů, častokrát končících zatracením.**“

15. 5. 2022

Jedna členka Společenství byla s naší přítelkyní paní Helenkou v Polsku, v chrámu Božího milosrdenství, kde se posvěcoval obraz Božího Milosrdenství, který měl zamířit do Afriky. Helenčina přítelkyně zpozorovala, že na obraze, který měl odejít do Afriky, byla tvář Pána Ježíše milosrdná, plná lásky, ale na tom druhém obraze, na originále, který je v Sanktuáriu, se změnila na přísnou.

Pán řekl: „Každý mluví jenom o mém milosrdenství a zapomíná se na to, že Já jsem také spravedlivý soudce. V Africe nejsou dobré životní podmínky, ale lidé se ke mně obracejí stále více a více, proto jsem k nim milosrdný. V Polsku jsou velmi dobré životní podmínky, ale lidé se ke mně obracejí stále méně a méně. Proto se má tvář změnila z milosrdného na spravedlivého, protože tady dochází ke zneužívání mého milosrdenství.“

17. 5. 2022

Manželovi napsala paní T...: „Valentíne, chci ti říct, že na základě výsledků je PET CT vyšetření čisté, bez tumorů... Velmi děkuji za modlitby a oběti.“

18. 5. 2022

Dcera Anka měla děsivý sen o nás. Viděla, jak nás všichni napadají, nactiutrhají, pomlouvají, jak někteří lidé na nás volají policii, dokonce i to, jak nás chtějí zabít. Ježíš řekl: „**Její sen byl o tom, jak na vás budou vedené různé útoky, a to ze všech stran, aby vás umlčeli a aby se dílo nešířilo do světa. Má milost vás však chrání, takže vám neuškodí. Oni nezabrání tomu, aby se to dál šířilo.**“

20. 5. 2022

Valentín dnes obětuje přísný půst za pana Z..., nemocného rakovinou prostaty s metastázemi do pánevních kostí, a já přináším oběť za dcerku

Katky. To děvčátko je milé a já jí chci pomoci. Když jsem se odpoledne modlila, před očima se mi objevila nějaká krátká modlitba. Byla napsaná ve dvou řádcích, ale jelikož mi byla ukázána jen na okamžik, jediné, co jsem stihla přečíst, bylo jméno Ježíš.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Byl to povzdech: Pane Ježíši Kriste, smiluj se nade mnou hříšným. Barličko, byl to povzdech, který si má křesťan dennodenně co nejčastěji opakovat.**“

26. 5. 2022

Večer jsem se modlila a najednou se přede mnou v Božím oku objevila ruka Ducha Svatého. Věděla jsem, že je to jeho ruka, protože byla jiná, než když se mi ukáže ruka Nebeského Otce nebo Pána Ježíše. Byla jako z mlhoviny. Rozevřela dlaň a v tom okamžiku z ní vypadly nějaké zvláštní věci. Pochopila jsem, že Bůh mi chtěl něco ukázat, a to se také stalo. Najednou jsem se ocitla nad nějakou krajinou a z ptačí perspektivy jsem se na ni dívala. Viděla jsem nějaké údolí ptáků. Bylo jich tam tolik, že se nedali ani spočítat. Všichni krásně zpívali, někteří štěbetali a vydávali ze sebe lahodné zvuky. Údolí bylo nádherné. Bylo obklopené různě vysokými stromy a uprostřed se nacházelo velké jezero, různé mýtiny a další větší a menší jezírka. Voda v nich byla tak čistá a tráva tak svěží, že se to nedá popsat. Její barva byla příjemná, všechno tam vonělo a cítila jsem také ten čistý vzduch. Ptáci měli různou velikost, od úplně maličkých až po ty největší. Jedni se koupali v jezerech, někteří nad nimi kroužili a jiní létali tak, že se nořili do vody a po chvíli radostně vzlétli na stromy, odkud pozorovali okolí. Peří těch ptáků bylo jemné a krásně zbarvené. Někteří byli pestrobarevní a někteří jednobarevní. Byli tam i velcí bílí ptáci, ti létali nejvýše. Pomyslela jsem si, že to je určitě nebe. Sem, když přijde duše, musí být přešťastná.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Ano, Barličko, viděla jsi údolí ptáků v květové krajině. Duše jsou tady přešťastné.**“

29. 5. 2022

Je pátek. Valentín přináší oběť za paní A... a já opět za dcerku paní Katky. Dneska k nám Pán Ježíš promluvil těmito slovy: „**Valentíne, Barličko, když někomu prokazujete dobro, nečekejte vděčnost. Někdy vám odplatí i zlem, ale vy i navzdory tomu vždycky prokazujete dobro a pomáháte lidem. Není důležité, jestli vám odplatí dobrem, nebo zlem, ale důležité je, co děláte vy.**“

6. 6. 2022

Modlila jsem se a najednou se přede mnou objevila žena s černým šátkem na hlavě. Celou tvář měla pokrytou zeleným lišejem a vysmívala se mi. Poznala jsem ji. Cítila jsem, že mě nenávidí a že je zatracená.

Ježíš mi vzkázal: „**Ano, nenávidí tě. I když žila, byla plná závisti a neměla lásku. Proto tak i skončila.**“

8. 6. 2022

Když jsem se dnes modlila růženec za duše v nebi, na které si nikdo nevzpomene a které mě prosí o pomoc, objevilo se přede mnou Boží oko a v něm se mi začaly promítat nádherné různorodé lístky květů a listy stromů všelijakých tvarů a všelijakých velikostí, od jednobarevných až po panašované. Těch listů bylo nespočetné množství. Ukazovaly se mi postupně a vždycky byly jakoby spletené do různých obrazců. Jednou byly ve tvaru srdce, jindy jako motýl, jiné byly vzájemně spletené do jakéhosi věnce a některé tak, že jsem ani nechápala, o jaký jde útvar. Mnohé se mi ukázaly i jako volně padající nebo vznášející se jakoby ve vánku, jiné jako blížící se ke mně. Všechny byly zaplavené tak zvláštním, přenádherným světlem, místy jemně žlutým a místy světle zeleným. Tvary těchto listů byly také velmi zajímavé. Některé byly podobné těm, které máme na zemi, jiné byly takové, které na zemi neznáme a ani najdeme. Pochopila jsem, že jsou to listy, jaké jsou v nebi. Pán mi vzkázal: „**Barličko, byly ti ukázány listy nebeských stromů, keřů a květů.**“

Mluv s lidmi o tom, co vidíš, aby pochopili, že žít pro nebeské království se vyplatí.“

9. 6. 2022

Vzpomínám si, jak se jistá členka Společenství ptala, co to asi znamená, když člověka na některých místech nebo územích zamrazí a má špatný pocit. Chtěla vědět, zda je to dar.

Pán Ježíš to vysvětlil: „Ano, je to dar od Boha. Na těchto místech se stalo něco zlého nebo je tam něco zlého. Takovým místům je třeba se ihned vyhnout a neseťvát v nich, protože to škodí tělu i duši.“

10. 6. 2022

Modlila jsem se za kněze a najednou se přede mnou objevil brouk dlouhý asi třicet centimetrů s několika nohama.

Pán Ježíš promluvil: „Barličko, to byl d'ábel, který je pokouší a svádí na nedobrou cestu, aby se odklonili od mého učení a přizpůsobili se požadavkům tohoto světa.“

11. 6. 2022

Naše mladší dcera Anička měla sen. Řekla mi: „Mami, ve snu jsem se ocitla v nějakém městě před velkou katedrálou. U její brány se objevila krásně upravená žena s vlasy vyčesanými nahoru, byla celá v bílém a její šaty z madeiry byly zdobené tak, jako to nosily bohaté ženy v minulém století. V rukou držela krajkový deštník, také jakoby z jiné doby. Otevřela dveře chrámu a já jsem zatoužila jít za ní. V tom momentě jsem do něj byla vtažena. Byl plný lidí a všichni byli krásně oblečeni jako ta žena. Zvolala jsem: ‚Kde je můj Ježíš, chci jen svého Pána.‘ Nejprve jsem viděla na zemi sedět pěkného muže, který se usmíval, a potom jsem byla nesena ve vzduchu velkou rychlostí k Ježíši. Viděla jsem jen jeho ruku, která mě chytila, a promluvil ke mně krásný hlas: „**Ty jsi moje milovaná dcera.**“

Ježíš řekl: „**Aniče bylo ukázáno, s jakou láskou chodili kdysi lidé do kostela a jak při tom byli krásně oblečeni, aby mohli předstoupit přede mě. Byla do chrámu vtažena, protože je moje milovaná dcera.**“

12. 6. 2022

Od jedné naší členky, paní M... jsme se doslechli, že jeden kněz říkal věřícím, aby se neúčastnili bohoslužeb, při kterých se zmiňuje jméno papeže Františka, a nepřijímali Eucharistii na těchto mších svatých. Chtěla vědět, co na to říká Pán Ježíš, protože, jak řekla, zná lidi, kteří už do kostela nechodí a ani nepřijímají svátosti, které jsou pro spásu duše tak potřebné.

Pán Ježíš promluvil: „**Zrazovat lidi od mší svatých a přijímání Eucharistie, prostředků spásy, je od zlého. Ten kněz nedělá dobře, dal se do služeb zlého. Je potřeba se za něho modlit, aby se vzpamatoval. Nepřináleží mu a ani lidem vyjadřovat se k papeži Františkovi. Ten se bude za svoje činy zodpovídat mně a já ho budu soudit. Všechny mše svaté jsou platné, a i v Eucharistii jsem přítomný. Neúčast na nich je hřích. Papež František byl na konkláve právoplatně zvolený, a proto jakékoliv zpochybnování jeho pontifikátu není na místě.**“

13. 6. 2022

Jeden mladý muž chtěl od Pána vědět, co má dělat se vztahy, se kterými má problém.

Pán Ježíš mu to vysvětlil: „**Člověk se musí svobodně rozhodnout, zda bude vztahy budovat, nebo je bude rozbíjet. Budování vztahu trvá dlouho, i několik let, ale rozbít se dá mávnutím ruky. Rozbíjení je to nejjednodušší řešení, ale i nejhorší. Vztahy je potřeba budovat, rozvíjet a odstraňovat to, co je v nich shnilého a co způsobuje problémy. Proto bys měl dát šanci urovnání problémů a ve vztazích dále pokračovat. Vlož to do mých rukou a důvěřuj mi.**“

18. 6. 2022

Dneska odjíždíme na pozvání do Bratislavy, kde máme setkání s věřícími, ale i s našimi známými a kamarádkami, s kterými se už déle známe. O celý náš pobyt se postaraly paní Magdaléna, Miška a Lucka. S Valentínem se velmi těšíme, protože budeme s otcem P..., kterého jsme už dávno neviděli.

19. 6. 2022

Měli jsme pěkný den. Setkali jsme se s lidmi, které na přednášku pozvala paní Elena, a zúčastnili jsme se i eucharistického procesí. Velký zájem o šíření Božího díla projevila paní Klára, z čehož máme velkou radost. Celou tu dobu s námi byla Miška a jsme jí za to velmi vděční. Byla nám velkou oporou. Zítra odjíždíme domů.

22. 6. 2022

V našem kostele na konci mše svaté upozornil kněz věřící, aby si dávali pozor na falešné proroky. Říkal, že jsou i v dnešní době a že to dělají buď pro peníze, nebo pro slávu. S Valentínem jsme hned pochopili, že je to řeč o nás. Už se jednou vyjádřil i o knize, kterou píšu, přitom my knihy neprodáváme a ani z jejich prodeje nemáme žádné příjmy, ani slávu nežneme, ale jen samá nactiutrhání a pomluvy.

Ježíš poznamenal: **„Valentíne, Barličko, ano, byly to útoky na vás, ale nebudte z toho smutní. To je to, co jsem vám předpověděl, že to nebude cesta slávy, ale cesta kříže. Ale Já vám ten kříž pomůžu nést a budu stále s vámi. Budete mě ve všem následovat.“**

23. 6. 2022

Napsala nám paní M..., ta, za kterou v pátek přinášel Valentín velkou oběť, přísný půst jen o vodě a všechny modlitby toho dne, aby se stal zázrak, aby byla uzdravena z covidu, protože to s ní už vypadalo velmi špatně. Kromě jiného napsala: „Uvědomuji si, že mě Pán Ježíš uzdravil

nejen z covidu, ale i tak celkově na těle i na duši. Tento rok nemám alergie ani astma, trpím tím od dětství, tak je to pro mě opravdu neuvěřitelné. Nemusím po letech brát žádné léky a nemám žádné potíže. Nedávno jsem měla u imunoalergičky výrazně zlepšenou spirometrii, hodnoty byly nadprůměrné, a to jsem po dvou covidech. Lékařka se tomu divila a napsala to i do zprávy. Také mám pocit, že mi není špatně z lepku, měla jsem na něj zjištěnou intoleranci, a nyní mi nevádí. Už ani nemám takové stavy úzkosti a smutku, naopak cítím nepopsatelnou radost. Jsou to velké zázraky, stále děkuji Pánu za nezasloužené milosti i za uzdravení mého manžela. Budu se snažit Pána Ježíše nezklamat a být mu stále věrná.“

25. 6. 2022

Často přemýšlím o svém tatínkovi. Velmi mi chybí. Když jsem se za něho modlila, najednou se přede mnou objevil les, v kterém byl na zemi v kupce uschlého listí malý ptáček. Vedle byl malý kmínek, na kterém stál větší pták, kterého jsem vnímala tak, že patří k malému ptáčkoví. Měl skloněnou hlavu a s láskou pozoroval to malé ptáčátko, které se chtělo k němu dostat, ale nedařilo se mu to. Třepetalo křídélky, až k němu nakonec vzlétlo, a když se ocitli u sebe, přivinuli se jeden k druhému a štěstím radostně štěbetali. Pán Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, ten malý ptáček, to jsi byla ty, a to suché listí, to byl tvůj život na tomto světě. Vidění bylo o tvé touze dostat se do nebe a setkat se s tatínkem, který už na tebe v nebi čeká. Až přijdeš do nebeského království, budeš velmi šťastná.“**

26. 6. 2022

Mnoho lidí se nás ptá, co se stane se mší svatou obětovanou za duši z příbuzenstva, která je možná zatracená. Pán Ježíš odpověděl: **„Žádné mše svaté nevyjdou nazmar, ale jsou přesměřované na další duše z tohoto rodu.“**

28. 6. 2022

Večer při modlitbě jsem slyšela hlas: „*Čekej, co se bude v noci dít.*“
Čekala jsem, ale nic se nedělo.

29. 6. 2022

Když se Valentín ptal Pána Ježíše, proč se nic nedělo, odpověděl mu:
„**At' Barlička čeká.**“

30. 6. 2022

Ve snu jsem se ocitla s Valentínem na velkém stadionu přeplněném lidmi. Nějaký pán nás představil a za chvíli začal manžel mluvit. Viděla jsem, jak jsou všichni nadšení a šťastní a jak cítí v srdcích velkou radost. Pán mi vzkázal: „**Barličko, viděla jsi vzdálenou budoucnost. Takto jednou budete přednášet.**“

3. 7. 2022

Měla jsem vidění. Dívala jsem se na naši planetu Zemi a spatřila jsem, jak se k ní obrovskou rychlostí řítí velký meteorit. Potom mi bylo ukázáno velké bílé plátno natažené v nějakém pevném rámu, kterým chtěl někdo změnit jeho směr. Nakonec jsem viděla, jak nějaká lidská ruka to plátno protrhla a směr žhavé koule odklonila.

Ježíš to vysvětlil: „**Meteorit, co jsi, Barličko, viděla, to je zlo, které se řítí na zem. Rám s plátnem jsou modlitby věřících, kteří se snaží to zlo odklonit. Ta ruka, byla ruka mojí Maminky, která slyší modlitby a nářek svých věrných a snaží se je před tím zlem zachránit. Ten, kdo se bude utíkat k mojí Mamince, toho před zlem a zlobou tohoto světa ochrání.**“

4. 7. 2022

Jistá členka paní L... poprosila Valentína, aby se zeptal Pána Ježíše, co je to modloslužba.

Pán Ježíš jí vzkázal: „**Všechno, co se povyšuje na a nad úroveň Troj-jediného Boha, i každá činnost, která k tomu vede, je modloslužba. Například božstvo je možné si udělat i z nějakého člověka nebo z nějaké činnosti, jako je například sport nebo práce, peníze, sláva, různé záliby...atd. Anebo i když člověk vyzdvihuje některého svatého či svatou nad Boha. To všechno je modloslužba.**“

5. 7. 2022

Napsala nám jistá mladá žena, která je po třech císařských řezech. Jsem těhotná a během těhotenství jsem prodělala i covid. Je hříchem dát se sterilizovat, když mě čeká čtvrtý císařský řez a lékaři mě varují, že pátý by mě už ohrozil na životě? Prosím vás, zeptejte se na to Pána Ježíše, protože jeden kněz mi řekl, že to hřích není, další mi poradil, aby si to dal udělat můj manžel, a třetí mi řekl, že pátý císařský řez pro mne není žádným ohrožením. Pán Ježíš jí vzkázal: „**Copak jsem tě neochránil, když jsi měla covid, a během celého těhotenství? Hřích je vždy jen hříchem a nejlehčí cesta nebývá vždy nejlepší. Vlož svůj problém do mých rukou a důvěřuj mi. Žij, jako jsi žila dosud, a jediné, co od tebe chci, je důvěra.**“

6. 7. 2022

Měla jsem tento sen: Ocitla jsem se ve velkém nákupním centru, ve kterém prodávali jen kvalitní, značkové věci. Chystala jsem se na návštěvu k rodině, na které mi velmi záleží, proto jsem jim chtěla přinést pěkné a hodnotné dárky, aby měli radost. Nejdřív jsem vešla mezi regály s potravinami, které byly na policích precizně uloženy a už jejich obaly napovídaly, že jde o luxusní zboží. Do nákupního vozíku jsem vložila několik balíčků vzácného koření, různé cukrovinky, čokolády i kávu, a jak jsem tak přemýšlela, co by pro ně bylo ještě dobré, přiběhla ke mně elegantně oblečená prodavačka a laskavým hlasem mi řekla: „Vidím, že vybíráte a že vám na výběru záleží. Jestli chcete, poradím vám i vynikající vodu.“

Dodává výbornou chuť polévkám i omáčkám, budete s ní jistě spokojená.“ Usmála jsem se, poděkovala za radu a vzala si od ní stolní vodu zabalenou v nádherné dóze. Pak jsem odešla k regálu s různými nápoji, od velmi kvalitních vín až po ovocné šťávy. Všechny byly krásně zabalené, vypadaly jako z jiného světa. Nešlo jim odolat. Pomyslela jsem si, jakou budou mít radost, když jim koupím ještě nějaké ozdoby a pěkné oblečení, a tak jsem i udělala. Když jsem měla vše vybrané, vydala jsem se k pokladně. U pokladny jsem s hrůzou zjistila, že je toho moc, že to nemám jak vzít a jsem navíc těhotná a nesmím zvedat těžké věci. Zavolala jsem Valentínovi, aby pro mě přijel autem, ale protože těch věcí bylo mnoho, dovnitř jsem se nevešla. Uklidnila jsem ho, že se nic neděje, ať jede beze mě, že za ním přijdu. Manžel odjel a já zjistila, že se stmívá, mám velké bolesti břicha a potřebuji pomoc. Věděla jsem, že se musím co nejrychleji dostat k rodině, která už na mě čeká. Vešla jsem do výtahu a vyběhla z nákupního centra. Venku už byla tma a v tu chvíli ke mně promluvil anděl: „**Neboj se, půjdu s tebou. Nic se ti nestane. Vyberu ti tu nejkratší cestu a vše hravě zvládneš.**“ Chytil mě za ruku a všelijakými cestičkami mě přivedl až na skalní útes. Pohlédla jsem dolů a viděla, že je dole asfaltová silnice, ale velmi jsem se polekala, protože propast pod námi byla hluboká. Můj anděl se mě zeptal: „**Ty se bojíš?**“ „Ano,“ odpověděla jsem, „nechápu, co tu děláme.“ Anděl se usmál a řekl: „**To je ta nejkratší cesta. Skoč, nic se ti nestane.**“ Vylekaně jsem pohlédla asi do padesátimetrové hloubky a s pláčem zvolala: „Ale já nemohu. Jsem těhotná a zabiju se.“ „**Neboj se,**“ povzbuzoval mě, „**Stačí, když budeš důvěřovat Bohu.**“ Objal mě a spolu jsme skočili. Jak jsem byla překvapená, když jsem zjistila, že žiju, nic se mi nestalo, jen jsem si trochu zašpinila nohy od bláta, do kterého jsme dopadli. Potom jsme se drželi za ruce a běželi nahoru jakýmsi kopcem a dostali se do města, ve kterém žila rodina, kterou jsem šla navštívit. V dálce jsem viděla chrám. Vešla jsem dovnitř a za vše Bohu děkovala. A šťastná, že jsem to zvládla, utí-

kala jsem k těm, na kterých mi tak záleží. Zazvonila jsem u dveří velkého domu, ale když mi otevřeli, byli plni zlosti. Stará žena mi vynadala, urážela mě a o nic líp se ke mně nezachovala ani její dcera s manželem a dětmi. Nechápala jsem, jak mohou být ke mně tak krutí, plní nelásky, nenávisti, a tak bezcitní. Viděla jsem, že i Valentín byl z toho smutný. Trápilo ho, že mi ublížili, protože věděl, že bych pro ně udělala všechno, chci je zachránit a záleží mi na nich. Objal mě a spolu jsme odešli. Oni zůstali plni zlosti a nenávisti a já plná bolesti a smutku.

Ježíš řekl: „**Barličko, tak jako jejich matka od tebe nic s láskou nepřijala a neměla tě ráda, tak tě nemají rádi a nic od tebe s láskou nepřijmou ani její potomci. To, že jsi byla ve snu těhotná, znamená, že jsi je chtěla zachránit jako své vlastní dítě. Skok ze skály znamená, že i kdybys za ně život položila, ani tak tě nepřijmou. Ten jejich veliký dům znamená, že tu na zemi mají všechno a žijí jen pro tento svět. Proto ty mnohem vzácnější dary, které jsou duchovní, od tebe nepřijali a ani nepřijmou. Člověka se to vždy bolestně dotkne, když chce někomu pomoci a ten ho odmítá, a ještě ho i nenávidí. Mnohým lidem se to už stalo a stále stává.**“

7. 7. 2022

Vzpomínám si na situaci v jedné farnosti, kde jsme byli s Valentínem a já jsem po přednášce oslovila asi devadesátiletou stařenku a zeptala se jí, zda se nechce i ona zapsat do Společenství přátel Eucharistie. Podívala se na mě s velkým hněvem a zlostně odpověděla: „Co mi to tu nabízíte? Já to nepotřebuji, já mám tři syny kněze. Víte, co to znamená?“ „Co?“ zeptala jsem se jí. A ona na to: „Že jdu rovnou do nebe. Běžte ode mne pryč a už mi to nevnucejte.“ Byla jsem smutná z její reakce, viděla jsem, jak je pyšná. Dneska mi Pán vzkázal: „**Ano, byla to pýcha. Barličko, napiš do knihy toto: Matky kněží, upozorňuji vás, dávejte si pozor na pýchu, neboť před Bohem nemá nikdo privilegium.**“

9. 7. 2022

Při večerní modlitbě se přede mnou zjevila duše řeholní sestry. Stála, v levé ruce držela několik velkých obrazů a jeden z nich mi na moment ukázala a odhodila stranou. Nestihla jsem ani zaregistrovat, kdo byl na něm namalovaný, pamatuji si jen, že to byla něčí tvář. Pohlédla na mě a se smutkem zmizela. V noci mi přišla zpráva, ve které mi psala jistá členka společenství, že se u nich na duchovním cvičení prodávaly obrazy Pána Ježíše. Přesně ten obraz, ve kterém jsem odhalila ducha smilstva. Už mě na to upozornila jiná členka společenství, ale paní, která je nabízí, si to nechce dát vysvětlit a prodává je dál. Jde o obraz, na kterém je vyobrazena tvář muže s krátkými kudrnatými vlasy a jeho pohled je nečistý.

10. 7. 2022

Ježíš promluvil: „**Barličko, duše zasvěcené ženy ti ukázala, co se děje a co jsi už i slyšela. Jedná se o tzv. mé obrazy, které však nejsou mými vyobrazeními, ale zobrazeními nečistého ducha, ducha smilstva. Tak se zlý snaží oklamat a vetřít se do domácnosti křesťanů, aby je pokoušel a přiváděl do hříchů nečistoty. Ta osoba, která to dělá, by se měla zamyslet nad sebou, nad tím, komu slouží a jaká neštěstí do jejich domácnosti přináší.**“

Dcera Majka se modlila před obrazem Panny Marie Turzovské a náhle slyšela hlas: „**Přijďte za mnou na Turzovku. Na Turzovce Boží dílo začalo, na Turzovce dostanete i další milosti.**“

Doslechli jsme se, že jistý kněz, který jde proti nám, už nemá farnost, ale stal se obyčejným kaplanem a že další kněz, který byl přeložený na faru, ve které došlo k hříchům nečistoty, tam vidí zlého ducha. Doslechli jsme se i nedobré věci o jednom knězi, o kterém si lidé myslí, že je svatý už tu na zemi.

Pán dodal: „**Proč už nemá ten kněz farnost? Kdo jde proti mému dílu, jde proti mně. Já milosti dávám, já milosti беру. Ano, ten další duchovní vidí zlého. Lepší je vidět nepřítele, než být slepý a nevidět ho.**“

To je milost, kterou dostal. Vzkazuji mu: Když ho vidíš, můžeš s ním bojovat, ale když ho nevidíš, on bojuje s tebou a ani si neuvědomíš, že mu podlehněš. Odehnat ho můžeš tak, že vždycky, když ho spatříš, obětuj to za uzdravení farnosti. Za kněze, o kterém jste slyšeli špatné věci, je třeba se modlit, aby se stal pokorným.“

16. 7. 2022

Dneska nás navštívila rodinka, která má problém. Měli s sebou malého čtyřletého synka, který při hře řekl: „Měl jsem sen o Ježíškovi.“ „Jaký?“ zeptala jsem se. „Krásný,“ odpověděl, „seděl jsem na dřevěné loďce s Pannou Marií a svatým Josefem a něco mi vyprávěli.“ „A jak vypadali?“ zeptala jsem se ho. Chlapeček se na mě usmál a pokračoval: „Ježíšek měl bílé šaty, Panna Maria žluté a svatý Josef modré, ale nepamatuji si, co mi řekli.“ „A co si z toho pamatuješ?“ zjišťovala jsem. Na chvíli ztichl a pak dodal: „Pamatuji si, že v loďce byla vysypaná nějaká písmena.“ Mladá žena chtěla vědět, co ten sen znamená.

Pán jim to vysvětlil: „Vaše rodina je nyní jako loďka na rozbouřeném moři. To rozbouřené moře, to jsou vaše emoce. Ztište se a začněte už myslet pozitivně. Přijměte své problémy s láskou, upírejte svůj zrak na nás a vaše loďka bude bezpečně plavat v tichých vodách, a tak budete jako my na této loďce, neboť nic není tak zlé, jak to vypadá. Ta vysypaná písmena, která váš synáček viděl, to byl ten vzkaz.“

17. 7. 2022

Dnes mi dcera Majka vyprávěla sen: Viděla jsem duši muže, za kterého jsem se modlila. Seděl v přenádherném pokoji, obrovském jako na zámku a odpočíval ve vyřezávaném dřevěném křesle, podobném jako jsou v palácích. Dřevo bylo koňakové barvy a krásně se na něm odrážely jakoby sluneční paprsky. Řekl mi, abych se šla podívat vedle, že je tam jeho babička a něco mi ukáže. Poslechla jsem a pomalým krokem vešla do vedlejší místnosti, kde mě už čekala velmi pěkná, černovlasá asi

30letá žena. Měla zajímavý účes s pramínky vlasů kolem tváře a začala mi mile vyprávět: „Pohled, ukážu ti, co tu všechno máme.“ Ocitla jsem se v prostoru velikém jako královský sál s vysokými klenbami a stěnami ozdobenými zvláštními tapetami, protkanými zlatými nitěmi. Byly úchvatné. Na některých byla zobrazená krajinka, na jiných jezírko, jinde krásná příroda nebo nedefinovatelné obrazce. Byly na každé stěně a všude jiný motiv. Jak jsem se tak na ně dívala, žena poznamenala: „To jsou látkové tapety. Přinesli jsme si je odevšad, kde jsme byli.“ Pohlédla jsem na stěny vyzdobené těmito tapetami a všimla si, že nejsou z pruhů jako na zemi, ale že je to jeden velký kus. Nebyl na nich žádný spoj a všimla jsem si, že jsou na nich i vypouklé, zlatě načervenalé ornamenty. Místnost měla klenby, skrze které se procházelo do dalších místností, a stěny různé barvy a různých vyobrazení. V jejím středu byla vodní stěna, pozůstávající z několika částí, které byly mezi sebou oddělené točitými sloupy, sahajícími směrem nahoru, ukončené římsami z květů a celé to bylo vsazené do slonoviny.

Když jsem se chtěla dotknout jedné tabule, zjistila jsem, že je to vodní hladina, ale ruka zůstala suchá. Byla pevná a z dálky působila jako zrcadlo. Bylo to monumentální, očarující a pro člověka nepochopitelné. Bylo to, jako bych se dívala na vodní hladinu z nejprůzračnější vody, která je bez pohybu, celá září a blyští se na slunci. Neumím to lépe popsat. Žena na mě celou dobu mile hleděla a po chvíli dodala: „I sukně máme jako ty tapety, které tu jsou,“ a hned mi jednu ukázala. Zepředu na ní byla namalovaná nějaká krajinka s kamennými zidkami, zarostlými popínavými růžemi a krásné světle modré jezírko s plující husičkou.

Otočila ji zezadu a já jsem zjistila, že je v ní oblečená a v pase má ozdobnou mašli. Sukně byla široká, dlouhá až po kotníky a blůzička, kterou k ní měla, byla bílá s dlouhými rukávy. Když mi to oblečení předváděla, byla velmi šťastná a muž z vedlejší místnosti se jen usmíval a podotkl: „Tady všechny ženy nosí takové sukně.“ A ona hned dodala: „Mám jich mnoho a jsou velmi krásné...mám z nich velikou radost.“ V sále, kde

jsme stály, byly samé klenby, skrze které se přecházelo do dalších prostor, ale já jsem dál jít nemohla. Všude byly i nádherné koberce, a když jsem po nich kráčela, vnímala jsem jejich hebkost a to, jak jsou měkoučké a jemné. Měly různé vzory, různé barvy, ale převládala v nich vínová, jako i na tapetách a stropích, které byly také něčím vykládané, ale nevím čím. Neumím to pojmenovat. Bylo to něco, co na zemi neznáme. Viděla jsem i krásný obraz ve zlatém rámu, a představ si, mami, ten obraz byl živý. Bylo na něm jezírko se zídkami, na kterých seděly děti. Všechny byly v bílém oděvu a děvčátka měla v pase na šatech vzadu mašle a takové zvláštní překlady. Nad jezírkem s lekníny poletovala malá zvířátka, se kterými si děti hrály. Vykřikla jsem:

„Jeej!“ Myslela jsem, že jsou to motýli, ale byli to ptáčci. Ty jsi u mě stála a s úsměvem jsi řekla: „To nejsou motýli ani ptáčci, ale motýlí včeličky.“ Všechny vypadaly tak něžně. Měly oranžová křidélka, velikost těla i hlavičku jako vrabeček, ale neměly zobáček ani ocas. Byly hebké, občas poletovaly a děti si s nimi hrály jako se živými hračkami. Celý sen byl překrásný. Po probuzení jsem pochopila, že to, co jsem viděla, bylo nebe.

Když jsem se zeptala Pána na to, co dcera viděla, ale i na to, jak je možné, že jí mladá žena ukazovala šaty, když tam šatníky nejsou, Pán Ježíš mi skrze Valentína vzkázal: **„Barličko, tvé dceři bylo ukázáno, kde muž, za kterého se modlila, teď ve věčnosti je a i to, jak se má. Žije v květové krajině. Ta mladá žena, kterou představil jako svou babičku, je jedna z jeho předků. Duše z příbuzenstva, které jsou v nebeském království ve stejné krajině, žijí v palácích spolu. Ty látkové tapety mají v palácích duše, které měly úctu k relikviím svatých a s radostí si je přinášely domů. Za odměnu mají i takové oblečení, takový oděv, na kterém mají vyobrazená místa a krajiny, které na poutích za života na zemi navštívili a odkud si relikvie přinesli. Přes živý obraz Majka viděla, jak je venku a jak si tam děti hrají. Sukně, na kterou**

se dívala, byla sukně, kterou jí mladá žena ukázala ze svého katalogu.“

Když jsem se zeptala na vodní stěnu, Pán Ježíš se usmál a dodal: „**Bohnutí nic nemožné.**“

A když jsem chtěla vědět, jestli má duše v paláci i své soukromí, Ježíš mi vzkázal: „**Každá duše má ještě svůj vlastní apartmán a manželé, kteří se na zemi milovali a jsou spolu, mají svůj společný apartmán.**“

18. 7. 2022

Při modlitbě jsem měla vidění: Hleděla jsem na příjíždějící, jakoby královský kočár, ve kterém seděl papež Pavel VI. Na okamžik přede mnou zastavil a požehnal mi.

Ježíš poznamenal: „**Ano, Barličko, dobře jsi viděla. Papež Pavel VI. za tebou přijel z nebeského království a požehnal ti.**“

23. 7. 2022

Slyšela jsem hlas Pána Ježíše: „**Barličko, až přijdeš do nebeského království, budeš tak šťastná, že si to neumíš ani představit. Dnes budeš se svými dcerami. Vyprávěj jim o tom, jak je krásné být s Bohem v nebi, i o tom, jaké je to štěstí být se svými blízkými, kteří už v něm žijí, a jak se vyplatí přijímat všechna utrpení a problémy s láskou a žít pro život věčný.**“

Vzpomínám si, jak mi jednou Panna Maria vzkázala, že vždy, když mi někdo ublíží nebo když mám nějaké problémy, abych na to nemyslela, ale upřela svůj zrak na Boha a na život ve věčnosti, kde se už všechny duše mají velmi rády. Vzpomínám i na to, jak mi jednou odkázala, že s utrpením roste duše. O tom všem jsem hovořila i svým dcerám, aby pochopily, že utrpení a všechny námahy na tomto světě jsou milosti a že všechno materiální slouží pouze k přežití na této zemi, ale skutečný život nás teprve čeká a záleží jen na nás, do jaké krajiny přijdeme a na jaké místo v nebeském království se dostaneme.

24. 7. 2022

Dnes zemřela paní J..., která měla rakovinu a odmítala kněze. Byla to velká přítelkyně naší členky paní Kláry, ale nepraktikující křesťanka. Chtěla zachránit její duši, proto prosila Pána Ježíše, jak to má udělat. Pán jí vzkázal: „**Vezmi k ní zápisný list do společenství a všichni se modlete, aby to přijala.**“

Ten příběh píšu, protože je krásný tím, jak přítelkyně chce zachránit svoji umírající kamarádku a je pro ni ochotná udělat všechno. Stalo se to 8. 7. 2022. Tak jako vždy ji v tento den navštívila a začala jí vyprávět o nebeském království a o tom, jak je tam nádherně a jak by bylo úžasné, kdyby se tam setkaly. Už ji nepřesvědčovala k přijetí kněze, ale řekla jí, že má pro ni vstupenku do nebe, stačí ji podepsat. „Ty máš pro mne vstupenku do nebe?“ radostně zvolala. Dej mi ji, hned to udělám. Klára jí podala zápisný list, pomodlily se a paní J... se podepsala.

Pán Ježíš řekl: „**J... byla dobrá žena, proto dostala milost stát se mou přítelkyní, a tak zachránila svou duši. Klára bojovala o její spásu jako lvice. Za to bude mít velikou odměnu v nebi.**“

25. 7. 2022

Ve snu jsme byli s manželem ve veliké katedrále. Právě tam kněz sloužil mši svatou, a i když byl chrám mimořádně veliký, lidí tam bylo málo. Hleděla jsem na kněze a poslouchala, co říká, a najednou jsem si všimla, že obětní stůl je ve tvaru čtverce a stojí na zvláštních nožkách ve výšce asi 20 cm. Když jsem stůl pozorovala, náhle se pod ním na dlažbě objevilo zářivé světlo. Vykřikla jsem: „Lidé, pohled'te, je tam veliké světlo.“ Ale nikdo nereagoval. Všichni se tvářili, jako by mě neslyšeli, jako by byli hluchí a slepí. Znovu jsem zavolala na kněze, ale ani on tomu nevěnoval pozornost. Mše svatá pomalu končila, věřící přicházeli ke svatému přijímání a mezi nimi jsem uviděla mladou ženu v černém. Když se vracela, sedla si za mě a zeptala se, jestli může zůstat až do konce. „Samozřejmě, že můžete.“

Pak jsem znovu pohlédla na to světlo a viděla, jak pomalu začalo vystupovat nahoru a pod vysokou klenbou změnilo svůj tvar do tvaru Panny Marie Turzovské s malým Ježíškem v náručí, na hlavě měli stejné korunky, jaké jsou na obraze v kapličce na Živčákově hoře. Světlo v podobě Matky Boží se lehounce vznášelo k nám a přistálo na hlavě Valentína. Řekla jsem mu: „Valentíne, na tvé hlavě září světlo.“ Pak se světlo oddělilo od jeho vlasů a lehounce se přeneslo na má ústa. V té chvíli jsem pocítila velikou radost, lásku, pokoj. Hned jsem pochopila, že jsme dostali nějaké milosti. S manželem jsme se modlili, a když všichni z chrámu vyšli, odešel i on, že na mě venku počká. Ohlédla jsem se dozadu a viděla jsem paní v černém, která stále za mnou seděla a sledovala mě. Pootočila jsem se k ní a zeptala se: „Paní, vy jste stále tady? Vždyť všichni už odešli. A proč jste přišla do kostela, když ani nevíte, jak to na mši svaté vypadá?“ Odpověděla: „Já žiju v Rakousku. Přišla jsem, protože jdu na operaci do Nítry. V Rakousku jsou operace velmi drahé.“ Na chvíli ztichla a znovu se ozvala: „A mohu tu sedět, dokud se budete modlit?“ „Ale samozřejmě,“ odpověděla jsem jí, „Boží chrám je pro všechny.“ Vstala jsem a pomalu přešla k bočnímu oltáři, kde byl svatostánek. Klekla jsem si a náhle cítila, že mě někdo ze zadu objal, přivinul k sobě a šeptal, jak mě miluje. Ohlédla jsem se a byl to ten kněz. Řekla jsem, aby to nedělal, že se to na kněze nepatří, že jsem vdaná a miluji Valentína. Ale on neposlechl, nepřestal s tím a stále dokola opakoval, že mě má rád, že chce být se mnou, že se o mě postará, má 60 000 eur a 40 000 ještě dostane. Jeho chování mě pohoršilo. Řekla jsem mu, že ho nechci ani za rodinného přítele a nedůvěřuji mu. Také jsem ho upozornila na jeho nedůstojné chování, že se to Bohu určitě nelíbí, a prosila ho, aby mě nechal na pokoji. Paní v černém nás sledovala a volala: „Proč se bráníte, když vám tak krásně vyznává lásku, měla byste být ráda, že se do vás zamiloval kněz.“ Zhrozila jsem se. Pomyslela jsem si, vždyť ta žena toho kněze ještě podporuje. Vždyť je to strašné. Prosila jsem Boha, ať mi pomůže a zbaví mě toho utrpení.

Kněz vstal a pošeptal mi, že si na chvíli odskočí do sakristie a hned se vrátí. Jen co odešel, vytáhla jsem svou knihu a začala psát. Tomu knězi nevěřím, nedůvěřuji, nechci se s ním setkat, protože zrazuje Pána Ježíše. Po chvíli se ke mně vrátil, znovu mě objal a opakoval stejné věci. Všiml si, že mám v ruce knihu a že jsem do ní něco napsala. Zeptal se: „Co tam píšeš?“ Odpověděla jsem: „Nevěřím ti, nebudeš z ní číst.“ Zarazilo ho to a na chvíli se vzdálil. Využila jsem toho a vyběhla z katedrály k manželovi, který mě už čekal.

Pán Ježíš můj sen vysvětlil: **„Barličko, na Turzovce vám moje Maminka vyprosí další milosti. Budete překvapení, jak velké budou. To světlo, co jsi viděla, bylo zjevení jen pro vás, proto ho ostatní neviděli. Bylo určené jen vám. Žena v černém představuje křesťany ovládané zlým duchem, kteří chtějí být moderní, přijímají rady zlého a netuší, že se tím řítí do záhuby. Ten kněz se bude chtít vetřít do vaší přízně, ale ve skutečnosti svou lásku k vám jen předstírá a jde mu jen o to, aby mohl získat informace z originálu knihy. Správně jsi udělala, Barličko, že mu nevěříš a že jsi ho odmítla.“**

26. 7. 2022

Volala mi jedna naše členka. Řekla mi, že jistý kněz má žaltář, ve kterém jsou žalmy, které když se modlí, osvobodí věřící od prokletí a zároveň vysvobodí duše z očiště až po čtvrtou generaci toho, kdo se je bude modlit. Chtěla vědět, zda je to opravdu tak, je-li to pravda.

Pán Ježíš odpověděl: **„Modlitba je jako každá modlitba. Neexistuje zázračná modlitba. Bylo by to velmi, velmi jednoduché. Někomu pomůže, a někomu ne. Kdyby to tak bylo, nač by tu byl Bůh. Lidé by ho nejraději vyloučili z procesu rozhodování. Proto stále, když se za duši z očiště modlíte, na konci modlitby řekněte: ať se stane Tvoje vůle. Lidé mohou jen prosit a o ostatním rozhodne Bůh. Pro věřící je dobré navštívit jeskyni archanděla Michaela na hoře Gargano a v ní**

se dobře vyzpovídat, aby byl člověk ve stavu milosti. Jen v této jeskyni je jistota, že došlo k osvobození rodu od dědičné zatíženosti hříchů, od prokletí a od zlořečení. Tato jeskyně je jediné místo na světě dané Bohem na smíření člověka s Bohem, kde se uzdravují prokletí rodu.“

30. 7. 2022

Dnes odjíždíme na Turzovku. Odjíždíme s dcerou Majkou, zetěm Martinem, Viktorkou a Ignáckem. Velmi se těšíme, že se znovu ocitneme na tomto krásném, milostivém místě.

Ježíš k nám promluvil: „**Žehnám vás i vaši cestu. Po celý čas budu s vámi. Moje Maminka vás už očekává a už se na vás těší.**“

31. 7. 2022

Pán k nám promluvil těmito slovy: „**Valentíne, Barličko, mám radost z toho, že jste se svými dětmi a vnoučaty přijali pozvání mé Maminky a přišli na toto posvátné místo. Tady dostanete to, co jste hledali, plno milostí, které časem poznáte.**“ Panna Maria dodala: „**Jsem velmi šťastná, že jste ke mně přivedli Viktorku.**“

3. 8. 2022

Ve snu jsem se ocitla ve velkém domě. Měl mnoho pokojů a v každém někdo bydlel. Když jsem vešla do prvního, seděl tam staříčkový kněz. Byl opuštěný a už vůbec nic nezvládal. Seděl a přemýšlel o svém životě. Poznala jsem ho a viděla, že je to ten, kterému jsem chtěla, dokud byl mladý, pomoci, ale vzkazy od Pána a moje rady odmítal. Neměl už nikoho, kdo by měl o něj zájem, a tak zůstal úplně sám. Tak jako on nechtěl nikomu projevovat lásku, tak ani jemu nikdo ve stáří lásku neprojevoval. Vstoupila jsem do dalšího pokoje a v něm jsem spatřila tři děti. Byly samy, bez rodičů. Náhle jedno z nich, malý tříletý chlapeček, začal běhat po chodbě a velmi plakal.

Zeptala jsem se ho: „Proč pláčeš?“ A on na to:

„Hledám svoji maminku a tatínka, a i bratříčci se mi ztratili.“ „Neplakej,“ utěšovala jsem ho. Vzala jsem ho do náruče a vyšla s ním před dům, kde se shromažďovalo mnoho lidí, a zvolala jsem: „Lidé, komu patří toto krásné dítě?“ Ale nikdo nereagoval. Cítila jsem, že jeho rodiče jsou v davu, ale nehlásí se k němu, protože ho už nechtějí. Přivinula jsem si ho k sobě a pošeptala mu: „Nebud' smutný, neboj se, já se o tebe postarám. Odteď jsi můj.“ Chlapeček se usmál, setřel si slzičky a přitiskl se ke mně jako ke své mamince. Vrátila jsem se do domu a vstoupila do pokoje, ve kterém seděly dvě mladé ženy. Jednu z nich jsem poprosila, aby se mi postarala o květiny, když nebudu doma, ale když jsem se vrátila, zažila jsem při pohledu na rostliny obrovský šok. Ty, co měly rády sucho, ještě žily. Další už vadly a jedna už zcela odumřela.

Když jsem se té ženy zeptala, proč je nezalévala, pohodila ramenem a odešla. Zeptala jsem se i té druhé, proč to tak nechala a proč se ona o mé květiny nepostarala, když viděla, že chřádnou, a ona na to, že to nebyla její starost. V dalším pokoji byl mladý muž, kterému jsem měla vyprávět o Bohu a o tom, jak se má chovat ke své manželce a dětem, ale místo toho, aby mě poslouchal, lehl si do postele a usnul. I toho znám. V tom domě bylo mnoho pokojů a v každém někdo bydlel, ale když jsem do nich vstoupila, zažila jsem jen samá zklamání a smutek. Žili v nich lidé, kterým jsem pomohla nebo chtěla pomoci, ale oni mě odmítali a žili si dál po svém. Vyšla jsem ven a spatřila, že se věřící shromažďují na nějakou pouť. Řekla jsem si, že půjdu s nimi. Všichni jsme postupně nastoupili do několika autobusů, a když jsme dojeli na určené místo, octli jsme se na velkém otevřeném prostranství, kde stály dva kostely.

Jeden byl veliký a krásný, nádherný chrám. Druhý byl malý a neudržovaný, jako by se o něj nikdo nestaral. Někdo z davu zvolal: „Pojďme do toho starého. Je malý a určitě v něm bude jen krátká mše.“ A všichni se i rozběhli, jen málokdo šel do krásného, zlatem ozdobeného chrámu.

Zvolala jsem: „Křesťané, neblázněte, pojd'te do té krásné katedrály, vždyť jste přijeli na pouť.“ Ale oni mě neposlouchali a mnozí se rozběhli ke kostelu, který vypadal jako stará chatrč, kde byl samý zmatek a nepořádek. Kněz tam pobíhal, cosi křičel, byla tam samá špína, prach, dusno, tma a velká tlačenička. Lidé v panice nevěděli, co dělat. Chtěli z toho místa utéct, ale dveře se zavřely a už to nešlo. Několika se to ještě podařilo, ale mnozí zůstali uvnitř a volali: „I my chceme odsud pryč. Chceme jít do toho krásného chrámu, jak jsi nám radila.“ Zakřičela jsem: „Už to nejde, bránu katedrály zavírají, a i vaše dveře se už zamkly.“ Jen co jsem to dořekla, rozběhla jsem se i s těmi, kterým se ještě poštěstilo vyběhnout směrem k té nádherné katedrále, a jen co jsme vstoupili dovnitř, mohutné dveře se za námi zavřely. Nakonec se mi ukázal mladý muž a poděkoval za to, že jsem ho zachránila.

Ježíš můj sen vysvětlil takto: „**Barličko, v tom domě, co jsi viděla, byli ti, za které jsi přinášela oběti nebo kterým jsi chtěla pomoci, ale pro svůj egoismus tyto milosti nepřijali a nadále žili jen pro sebe. Na knězi ti bylo ukázáno, jaký konec mají takoví lidé. Člověk egoista, který nikomu neprojevoval lásku a problémy druhých ho nikdy nezajímaly a ani nikomu nepodal pomocnou ruku, končí ve stáří opuštěný a osamělý. Tak jak žil, tak i skončí. Lidé křesťané, kteří ještě chodí do kostela, tam nechodí za mnou, ale ze zvyku, neboť je to tak naučili rodiče. Naučili je, že do kostela se má chodit, ale když nechodí za mnou, vyhledávají taková místa, kde jsou mše svaté nejkratší a kde je atmosféra přizpůsobená světu. Na všechno nové naskočí, nectí si tradici a ani svým chováním neprojevují úctu k Bohu. Tím, že lidé ztrácejí úctu k Eucharistii, hrozí, že namísto mé Církve, bude církev světská. Proto jsem přišel se svým dílem, abych tomu zabránil a ochránil svoji Církev od chaosu a zmatku tohoto světa. Ti, kdo nastoupili na zlou cestu, se řítí do záhuby. Pro ně je už jen jediná cesta záchrany, skrze toto moje dílo.**“

V noci přišel Valentínovi mail. Napsala mu paní G...: Ráda bych se zeptala na věc, kterou čtu v knize Dotyky nebe, a to o nebi, jak je v ní popisované. Nesedí mi to s Písmem svatým. Popisujete nebe jako krajinu, ale v Písmu se hovoří, že ani oko nevidělo ani ucho neslyšelo, co Bůh připravil pro ty, kteří ho milují... Že je tam mnoho přibytků, to je i v Písmu svatém, ale všichni vidí Boha. Ale tak, jak je popsáno nebe ve vaší knize, tak to není vůbec přitažlivé, až na tu květovou krajinu. Vždyť nebe je o vidění Boha, a ne o jeho nevidění jako ve stonkové, nektarové a listové krajině. Toto nemůže být nebe, spíš přednabí. Vždyť do nebe jdeme proto, abychom měli společenství s Bohem. Jak mám tedy rozumět tomu, co ve vaší knize píšete?

Valentín jí odpověděl: Pán Ježíš Vám vzkazuje, že ten příklad, co jste použila: ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo... právě že neodporuje tomu, co bylo ukázáno Viktorce, ale naopak to jen potvrzuje, protože svatý Pavel hovoří o třetím nebi, do kterého byl vzat, a hovoří o té části, kterou Bůh přichystal pro ty, kdo ho milují. Apoštol Pavel hovořil o květové krajině. Pán Ježíš chtěl skrze 5leté děvčátko ukázat, jak je důležitý život zde na zemi pro život věčný, aby se lidé nesoustředovali jen na tento svět, ale mysleli i na věčnost. Život na zemi uběhne jako voda, ale věčnost je věčnost. Proto se Pán rozhodl vyjevit tajemství nebeského království, aby lidé věděli, co je čeká po smrti, a měli motivaci to změnit, dokud je čas. Pán Ježíš Vám dal protiotázky:

- **a co s těmi, kteří mě nemilovali?**
- **kterí mě neuznávali?**
- **kterí neměli možnost mě poznat?**
- **kterí mě znali a nežili svoji víru, ale v poslední chvíli se obrátili a byli spasení?**
- **co s nevěřícími, kteří vedli dobrý život, lepší než mnozí křesťané?**
- **a co s potracenými dětmi a nevinátky, které nebyly pokřtěné a neznaly Boha?**

Ti mají být na věčnosti před tváří Boha, kterého neznali nebo neuznávali?

Pán Bůh je velmi milosrdný, ale i spravedlivý soudce. Proto je nebeské království tak různorodé, aby tam bylo místo pro každého, kdo byl spasený. Jak byl člověk od Boha vzdálený na zemi, tak od něho bude vzdálený i v nebi.

Modlila jsem se a náhle se přede mnou objevilo Boží oko, ze kterého se vynořila postava muže, za kterého jsem přinášela oběti. Byl mladý, velmi pěkný, asi třicetiletý. Přiblížil se až ke mně a žertovně mě štípl do tváře, jako by mi chtěl říct: nezdá se ti to, jsem to opravdu já. Potom mi byla ukázána jeho manželka, jak vchází do pěkné, čisté spíže, kde měli uskladněná jablka, ořechy, klobásky, slaninku, med a jiné dobroty a všechno tam krásně vonělo. Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, ten muž ti chtěl ukázat, že jsou už se svojí manželkou spolu, že spolu sdílejí i dobra, která jim byla dána, a že je díky tvým modlitbám a obětem šťastný.“**

4. 8. 2022

Při modlitbě se přede mnou náhle objevil pater Filip Antonín Maria Stajner. Ježíš k nám promluvil: **„Valentíne, Barličko, přihlásil se vám člen Společenství přátel Eucharistie a velký svatý, pater Filip, jako váš další patron i jako patron Společenství.“**

5. 8. 2022

Dcera Majka měla sen: „Mami, viděla jsem zastřeleného muže. Ležel na zemi a u něho ležela zbraň. Byl zasažený do hlavy. Ležel před vchodovými dveřmi a vypadalo to tak, jako by spáchal sebevraždu. Pak jsem viděla mladou ženu, přicházela tím směrem, proto jsem na ni zavolala, aby tam nešla, neboť jsem nechtěla, aby viděla tu hrůzu. Myslím, že to byla jeho manželka, možná jen přítelkyně.“

Po chvíli mi byla ukázána scéna, kde byla ta samá žena a dva muži a došlo k velké hádce. Pochopila jsem, že jeden z nich vzal ženu tomu druhému. Nakonec se mi ukázal taťka a řekl, že to byla vražda, a napsal: země Itálie.“ Pán Ježíš dodal: **„Ano, byl to sen o vraždě na výstrahu pro ty, kteří tak nezřízeně žijí.“**

I já jsem dnes měla zvláštní sen. Stál u mě Pán Ježíš a řekl mi: **„Barličko, můžeš dát tyto dva obrazy mé drahé Maminky do krásných rámu“** a v ten moment mi byl ukázaný obraz Panny Marie Turzovské a obraz Matky všech národů, i ta část v knize Dotyky nebe, kde píšu o jejich 8 bolestech. Potom dodal: „Celé Slovensko půjde proti mé Mamince a celé Slovensko půjde i proti vám.“ Když jsem chtěla vědět, co ten sen vlastně znamená, Pán dodal: **„Co jsi viděla, to jsi viděla.“**

Znovu nám napsala paní G...: Přemýšlím ještě o vaší odpovědi a neumím si také vysvětlit podobenství o vinohradníkovi z evangelia podle Matouše. Dal poslednímu to, co prvnímu, tak jak to Pán myslel? Vyznívá to, jako by i ti, kteří se obrátí na konci života, dostali to samé nebe. Dále přemýšlím, zda je spravedlivé, že dušičky potracených dětí nebo nepokřtěných neviňátek nevidí Boha, když ony za to nemohou, a také lidé, kteří neměli o Bohu možnost slyšet.

Vždyť Pán Bůh je spravedlivý, tak jak je to možné. A kdyby to tak bylo, dá se jim nějak pomoci, aby se dostali k Bohu blíž? V knize o tom něco píšete, mohli byste mi to vysvětlit? Promiňte, ale mám kolem sebe lidi, kteří knihu čtou a ptají se na to. Ještě se mě ptají, jaký máte názor na očkování a přijímání na ruku, a když jim to povím, tak nechápou vaši neposlušnost k Církvi.

Manžel jí odpověděl: Pán Ježíš vysvětlil podobenství o vinohradníkovi takto: **„Podobenství je o spáse duší. To znamená, že každý, ať mě následuje od raného mládí, nebo se obrátí v dospělosti, nebo v poslední chvíli, dostane stejnou odměnu, bude spasený. Netýká se to ale postavení a umístění v nebeském království.“**

Co se týká dušiček potracených dětí a zemřelých nepokřtěných neviňátek, Bůh je spravedlivý, ale i milosrdný. Nebyly pokřtěné, tak jdou do stonkové krajiny. To je ta spravedlnost. Pán ale přihlíží k tomu, že neměly možnost přijmout svátostný křest, proto přijímá duchovní křest, po kterém duše těchto dětiček odcházejí do květové krajiny. To je to Boží milosrdenství. Co se týká očkování, je to osobní věc každého, jak se rozhodne. Nepatří to do učení Církve, proto není neposlušnost, když to člověk svobodně odmítne, navzdory doporučením duchovních autorit. Každý může získat informace o vakcínách, o jejich účincích, i o těch negativních, i to, že pocházejí z těžkého hříchu. Účel nesvětí prostředky. Jestliže to už člověk udělal, Pán Ježíš poradil, jak se vyhnout vedlejším nepříznivým účinkům. Člověk toho má kajícím litovat, vyzpovídat se z toho a Pán slíbil, že ho ochrání. A skutečně je to tak. Měli jsme už takový případ, že byl člověk po zpovědi uzdravený. My jsme se očkovat nedali. Co se týká přijímání na ruku a poslušnosti, manželka měla v květnu roku 2019 o tom vidění. Tím začíná i tato druhá část naší knihy Dotyky nebe. Při modlitbě se náhle ocitla v nějakém chrámě, kde se právě podávala Eucharistie. S hrůzou viděla, že všichni ji berou na ruku. Vykřikla: „Lidé, co to děláte, vždyť to nesmíte,“ ale oni na ni jen pohrdavě pohlédli a přijímali tak dál. Ptal jsem se na její vizi Pána Ježíše a on na to řekl: **„Toto přijde na Slovensko. Barličko, ty to nikdy neudělej.“**

Mysleli jsme si, že je to daleká budoucnost, ale přišlo to velmi brzy. My to upozornění Pána důsledně dodržujeme, a i když někdy nebyla možnost přijímat Eucharistii do úst, přijímali jsme duchovně.

Pán Ježíš řekl: **„Když křest’an z úcty ke mně přijme Eucharistii duchovně, počítá se mu to, jako by ji přijal fyzicky.“**

Nebylo to velmi často, protože Pán se vždy o nás postaral, a i v těch nejtěžších dobách jsme přijímali na jazyk.

Nyní něco o poslušnosti. V době covidového šílenství vydal prefekt pro liturgii a svátosti kardinál Sarah vyhlášení, které bylo i volně přístupné na internetu: Biskupové, nerozšiřujte podávání Eucharistie na ruku. Je to satanovo dílo.

Prefekt Sarah je nadřazený všem katolickým biskupům na celém světě. To nepotřebuje žádný komentář. Podávání Eucharistie na ruku začalo ve 20. století v Holandsku a rychle se rozšířilo v západní Evropě. Papež Pavel VI. byl rázně proti, ale nemohl tomu už pro velké rozšíření zabránit, bez toho, aby to nezpůsobilo problémy v Církvi. Všichni zavírají oči před skutečností, jaké devastující účinky to mělo na Církev v zemích, ve kterých tento způsob zdomácněl. To přece každý vidí. Proto přišel Pán Ježíš se svým dílem Přátelů Eucharistie, aby se Eucharistii navrátila úcta, protože Eucharistie je jedním ze základních pilířů katolické Církve.

Teď bych něco napsal o nebeském království, jak ho popsalo malé pětileté děvčátko, naše malá vnučka Viktorka. O pravdivosti jejího popisu Pán Ježíš poskytl čtyři nepřímé důkazy.

První je nenápadný obrázek ukřižovaného Krista, jak ho viděla Viktorka. Je uvedený i v první části knihy *Dotyky nebe*. Nikdy jsem nepřemýšlel nad tím, jestli je reálné, aby byl Ježíš ukřižovaný tak, jak je rozšířený obraz po celém světě. Exegeté se nad tím také zamýšleli a přišli na to, že to není reálné. Podle Janova evangelia byl Kristus ukřižovaný kolem deváté hodiny a zemřel až v 15 hodin. Jestliže by byl ve fyzickém stavu, v jakém se nacházel, přibitý skrz dlaně a nohy, zákonitě by mu to roztrhalo dlaně a spadl by z kříže. Proto někteří hledali jiné řešení, například, že hřeby byly vražené ne skrze dlaně, ale skrze jeho zápěstí, což ale vyvracejí mnozí stigmatizovaní mystikové. Pak přišli s teorií už bližší skutečnosti, že musel mít ještě přivázané ruce provazy, ale i to mohlo být dostačující jen na několik hodin. Tuto 2000 let starou záhadu odhalilo až 5leté děvčátko, které řeklo a nakreslilo Pána tak, jak to bylo. Římané přišli brzy na to, že takto se tělo neudrží dlouho na kříži, proto mu ještě řetězem přitáhli a upevnili kolena ke kříži, kde působí největší síla. Takto

ukřížovaný člověk mohl být na kříži mnoho a mnoho hodin. Zamyslete se nad tím, jak to mohlo vyřešit malé 5leté děvčátko, které vidělo jen standardní kříž, kdyby mu to nebylo zjeveno.

Druhý nepřímý důkaz je křížová cesta Pána Ježíše Krista. Když jsme absolvovali křížovou cestu v Medžugorje na Križevac, kněz, který nás doprovázel, řekl, že exegeté a biblisté se zabývali tím, zda je reálné, aby Pán Ježíš padl pod křížem třikrát. Když posuzovali vzdálenost od pevnosti Antonia po Golgotu a stav, v jakém se Ježíš nacházel, došli k závěru, že je to nereálné, že musel určitě padnout víckrát. Viktorce bylo zjeveno, že padl 13krát.

Třetí nepřímý důkaz je, že nám Viktorka řekla, jak se máme každou neděli modlit speciální růženec, který nám poslala Panna Maria z nebe. Naše vnučka tehdy neměla vědomosti o tom, jak se modlí růženec, protože ji to naše dcera pro její věk ještě neučila, a ona nám vysvětlovala, co a jak se máme na každém zrníčku modlit. Odkud to mohla vědět, kdyby jí to nebylo zjeveno?

Čtvrtý nepřímý důkaz: Měli jsme na návštěvě jednoho kněze a on chtěl vidět fotografie naší zahrady z bydliště, kde jsme bydleli před stěhováním. Neměli jsme je, tak jsme poprosili dceru, aby nám je poslala. Mezi nimi se objevily i fotografie, o kterých jsme neměli ani potuchy. Byla na nich třípůlletá Viktorka a z těch fotografií bylo jasné, že jí bylo nebeské království ukázáno už v tomto věku, jen o tom nemluvila, protože si myslela, že to tak vidí každý. Byla vyfocená, jak si lehá do police kuchyňské linky s růžencem v ruce a na hrudi, jak touží zemřít a jak pláče, že se jí to nedaří, protože ona už chce navždy zůstat v nebeském království a nechce se už vrátit na zem. Třípůlleté dítě, které si žilo jako v bavlnci, toužilo zemřít a zůstat natrvalo v nebi. Kdyby neviděla a nezažila krásu, co Pán připravil pro ty, kdo ho milují, chtěla by to?

Pán dodal: „Jestliže tohle všechno je nevyvratitelný důkaz pravosti jejího zjevení, proč by neměl být její popis nebeského království reálný, takový, jaký ve skutečnosti je. Bylo to zjevené malému, nevinnému dítěti, protože dospělému byste těžko uvěřili.“

6. 8. 2022

Napsala nám paní Jaromíra, která se starala o patera Filipa Stajnera, a poprosila nás o příspěvek do knihy o tomto trpícím knězi.

Dnes je 6. srpna, to je datum, které jsem si měla zapamatovat. Když mi bylo datum ukázané, Pán mi vzkázal, že to bude významný den. Do knihy o paterovi jsme poslali tento příspěvek:

I my, Valentín a Mária, jsme měli možnost setkat se s paterem Filipem Stajnerem. Ježíš si to přál, a tak jsme to i udělali. Tento kněz přijal své utrpení s láskou jako Boží vůli, což se Pánu Ježíši velmi líbilo, a jak nám řekl, jeho oběť mu byla velmi milá. Měl velkou úctu k Eucharistii a byl po celý čas svého života proti podávání Eucharistie na ruku. Když jsme za ním přijeli, ve dveřích svého domu nás už čekala paní Jaromíra, uvedla nás do pokoje, kde pater ležel, a představila nás. Ve chvíli, kdy jsem uviděla to utrpení, rozplakala jsem se. Nemohla jsem v sobě udržet slzy, protože něco tak bolestného jsem ještě neviděla. Na lůžku ležel úplně nehybný člověk. Pokojem se přenášel zvuk plicního ventilátoru, u okna byl umístěný svatostánek a na zdech visely obrazy svatých. Kněz pokojně ležel a Valentín mu vykládal o nás, o Společenství přátel Eucharistie a odevzdal mu vzkaz od Pána Ježíše: „**Patere, ty jsi už dávno zapsaný v mém Srdci svou bolestí a utrpením, ale když se zapíšeš do knihy a vstoupíš do mého Společenství, zachrániš mnoho duší.**“

Po těchto slovech kněz souhlasil a paní Jaromíra, která byla zplnomocněná podepisovat za něj důležité dokumenty, tak i udělala. Pater Filip trpěl velkými bolestmi, byl napojený na plicní ventilátor a potřeboval neustálou 24hodinovou péči. Potravu přijímal 5krát denně sondou, bylo mu třeba pravidelně odsávat hleny, aby se neudusil, a často měnit polohu

jeho těla, hlavy a končetin, aby neměl proleženiny, a to vše měla na starosti tato žena. Nejen že ho vzala do svého domu, ale jak jsme s manželem viděli, ta žena se pro tohoto kněze doslova obětovala.

Pán Ježíš nám jednou řekl: **„Pater je ukřižovaný a paní Jaromíra je ukřižovaná spolu s ním. Já jsem si ji pro tohoto kněze vyvolil. To, co dělá, by nikdo nedokázal. Mám ji velmi rád.“**

Proč to vše píšu? Neboť se mi přihodila tato věc: Když jsem se dne 4. srpna modlila, náhle se přede mnou objevil pater Filip. Když se Valentín Pána Ježíše zeptal, co to znamená, Pán odpověděl: **„Valentíne, Barličko, přihlásil se vám člen Společenství přátel Eucharistie a velký svatý pater Filip Antonín Maria Stajner jako váš další patron i jako patron Společenství.“**

Na patera Filipa s láskou vzpomínáme a za vše, co pro nás udělal a dělá, děkujeme. Jen co jsme tento mail odeslali, napadlo mě, že asi pro tuto událost se stal tento den významným. Pán Ježíš mi vzkázal: **„Ano, Barličko, správně jsi to pochopila. Tento den je významný, neboť jste veřejně ohlásili svatost patera Filipa a vyzdvihli úlohu paní Jaromíry při péči o něho.“**

7. 8. 2022

Včera měla Majka sen. Řekla mi: „Mami, ukázal se mi muž tmavé pleti a kreslil mi na papír obrázky ze svého života. Na prvním ležela na zemi u kostela těla zavražděných lidí, mezi nimi bylo i jeho pět sourozenců. Ti byli světlé pleti, a tak jsem pochopila, že ten muž byl asi míšenec. Na druhém byl úplně sám. Pak jsem ho viděla na mši svaté, kde byl kněz bílé pleti, ale on tancoval a zpíval, jako to dělají černoši. Jak jsem se tak na něj dívala, nad jeho hlavou se náhle objevil nápis migrant.“

Ježíš promluvil: **„Neházejte všechny migranty do jednoho pytle, jsou mezi nimi i dobří lidé. Zvlášť byste měli být pozorní ke křesťanům a přijímat je jako vlastní.“**

13. 8. 2022

Někteří věřící tvrdí, že chrám, který stojí na Živčákově hoře na Turzovce, není správný, že měl být jiný. Teď zase to, že kvůli stavbě tribuny bude uříznutý mystický sloup. Jistá členka chtěla vědět, jestli lidé mohou poprosit biskupa, aby to nedovolil. Přemýšlela jsem nad tím, jak si věřící mohou myslet, že chrám matky Církve není správný, když je postavený na přání Panny Marie, je to Boží dům a je tak krásný. Jak jsem tak nad tím uvažovala, najednou mi byl ukázán zvláštní zelený plod tvaru vejce, který praskl a v tom momentu jedna polovice toho ovoce padla na zem. Viděla jsem, že jen co dopadla, ze země vylezl mimořádně velký černý brouk, který se jí zmocnil svými dlouhými nohama a začal z ní vysávat jakousi světle zelenou dužinu. Když jsem na to hleděla, neměla jsem z toho dobrý pocit, ale cítila jsem bolest a neklid a věděla jsem, že je to zlé. Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, ten brouk, co jsi viděla, to je ďábel, který se snaží zničit a zneuctit toto posvátné místo, aby tam zabránil lidem chodit, a tak je připravil o milosti, které na tomto místě mohou získat. Viděla jsi dvě polovice plodu. Proč? Neboť na tomto místě je nejednota. Chodí tam lidé, kteří všechno, co tam je, přijímají, a chodí tam i tací, kteří to popírají. Barličko, napiš vzkaz pro ty, kteří tak činí: Jestli máte nějaké výhrady vůči tomuto místu a vůči tomu, co se tam děje, vložte to do mých rukou a vše, co se tam stalo, a vše, co se tam stane, přijměte jako Boží vůli. Naučte se ji přijímat.“**

14. 8. 2022

Volala mi naše přítelkyně Majka a řekla, že na Bobrovské pouti její známá, paní Katka, viděla, že kněz při proměňování měl zlaté ruce. Chtěla vědět, zda to bylo o tom knězi a co věřící na té pouti získali. Pán jí vzkázal: **„To nebylo o knězi, ale o tom, že každý kněz má pomazané ruce, což je důležité při proměňování, proto by si lidé měli**

uvědomit, co dělají, když mě berou do rukou. Na každé pouti rozdávám milosti. Jestliže je duše ve stavu milosti, tak je přijímá, když není, tak je odmítá.“

16. 8. 2022

Dnes odjíždíme na pout' do Medžugorje. Odjíždíme s dcerou Majkou, zetěm Martinem i s Viktorkou a Ignáckem. Pán Ježíš nám požehnal a promluvil k nám: **„Budu vás na této pouti po celý čas provázet a chránit, budu po celý čas s vámi. Moje Maminka se už na vás velmi těší.“**

17. 8. 2022

Ubytování jsme dostali mnohem dál, než jsme očekávali, ale nevádí nám to, aspoň máme co obětovat. Když jsem si večer lehla a začala se modlit, zalilo mě Boží světlo a v té chvíli jsem znovu cítila pokoj a lásku a mé srdce se naplnilo nepopsatelným štěstím. Trvalo to dost dlouho, vlastně než jsem usnula.

18. 8. 2022

Ježíš mi vzkázal: **„Barličko, to světlo, to byly milosti. Zahrnuji tě na tomto místě milostmi, které později poznáš.“**

Panna Maria na Podbrdu řekla Valentínovi: **„Není důležité, aby se stalo, co si přejete, ale abyste přijali to, co je.“**

19. 8. 2022

Znovu mě večer zaplavilo Boží světlo, které hýřilo různými barvami a po chvíli se změnilo na Boží oko. V něm se mi ukázala Boží ruka a něžným pohybem mě zvala k sobě.

20. 8. 2022

Pán Ježíš promluvil: „Barličko, mysl stále na mě. Jdi stále za mnou a odpoutej se od vnějších věcí. Nedej se jimi vyrušovat a nedovol, aby tě to odrazovalo ode mě.“

V noci jsem prosila Pána o milosti, jaké mohu na tomto krásném místě dostat. V myšlenkách jsem měla obavy, jestli se sem ještě někdy vrátím. Celé tělo mě bolí pro tvrdé matrace na posteli, pro větší vzdálenost od penzionu do města, pro celkovou únavu a vyčerpanost a pro jiné věci. Těžko zvládám takové horko, bolí mě srdce a těžko se mi dýchá. I cesta autobusem byla pro mě namáhavá, i Valentín má už zdravotní problémy. Bolí ho celý den záda a ani oči mu neslouží, jak by měly. Doslechla jsem se, že na Podbrdu při výstupu skoro spadl, jen tak tak ho stihli zachytit. Rozmýšlela jsem nad tím vším a náhle se mi začaly jako nějaký film promítat obrazce různých velikostí a tvarů a všelijakých barev. Cítila jsem, že jsou to asi milosti. Pak se mi v Božím oku ukázala postava muže v modrém rouchu, ale tvář jsem mu neviděla. Nakonec mi byla ukázána žena s prasečím rypákem, jak se mi posmívá a směje.

21. 8. 2022

Ježíš řekl: „Barličko, ty barevné obrazce, to byly milosti. O co jsi prosila, to jsi ode mě i dostala. Ten zářivý muž v modrém rouchu ti neukázal svoji tvář, neboť ti bylo ukázáno jen to, co jsi vidět mohla. Na ženě s rypákem ti bylo ukázáno, že v Medžugorji není jen Panna Maria, ale i zlý, který se snaží stáhnout poutníky na zlé cesty, a jak jsi viděla, daří se mu to.“

22. 8. 2022

Vrátili jsme se na Slovensko. Pán Ježíš řekl: „Valentíne, Barličko, na této pouti jste trpěli. Bylo to pro vás těžké, ale utrpení patří k vašemu životu.“

26. 8. 2022

Měla jsem sen: Stála jsem před vysokými kamennými hradbami s úzkou branou, kterou se někam vstupovalo, ale nevím kam. Vnímala jsem jen to, že to bylo určitě krásné místo, protože zdi byly ozdobené květy. Pak mi bylo ukázáno, jak si přes WhatsApp píšu s jistým mladým kaplanem, který už delší dobu jde proti nám. Viděla jsem, jak se mu s láskou snažím vysvětlit, že Společenství přátel Eucharistie je Boží dílo a že vše, co píšu v knize, je pravda, ale on se mnou nesohlasil a měl na mě zlost.

Byla jsem z toho smutná, když tu jsem se náhle ocitla před domem, do kterého vcházel náš bývalý jáhen a teď už novokněz. Viděla jsem, jak vstupuje dovnitř, ale protože byl vysoký, sklonil se a pomalu prošel dveřmi ke stolu a něco si tam připravoval. Pozorovala jsem ho a vtom se před domem objevila pěkná 30letá žena a něco mi začala vysvětlovat, přičemž ukazovala na toho kněze. Byla tak krásná, že jsem hned pochopila, že jde o duši z nebe.

Pán Ježíš to vysvětlil: „Barličko, bylo ti ukázáno, že do nebeského království vede úzká, ne široká brána. Všechny tyto kameny, ze kterých byla postavená hradba, představují všechny nedostatky, které brání člověku vstoupit do nebe. Každý člověk musí na sobě neustále pracovat, aby ty nedostatky odstraňoval a mohl tak vstoupit skrz tuto bránu. Ano, na knězi, kterého znáš, ti bylo ukázáno, že jde proti vám, ale na tom druhém, který působil ve vaší farnosti jako jáhen, ti duše z nebe ukázala, že není zlý, že je to dobrý kněz.“

1. 9. 2022

V noci jsem se ocitla v Dómu sv. Alžběty. Stála jsem mezi lidmi přicházejícími ke svatému přijímání. Když už na mě přišla řada, kněz se otočil a odešel. Eucharistii mi nedal, ale přemístil se vedle, k věřícím stojícím v jiné řadě. V té velké bolesti, kterou jsem pocítila ve svém srdci, jsem

se probudila. Velmi jsem plakala a dlouho jsem se z toho nemohla vzpamatovat. Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, bylo ti ukázáno, že budou i kněží, kteří vás budou veřejně odsuzovat a půjdou proti vám.**“

2. 9. 2022

I dcera Majka měla sen. Řekla mi: „Mami, byla jsem s Viktorkou na procházce a ukazovala jí přírodu. Došly jsme k silničnímu mostu, který stál na vysokých pilířích, ale nebyl ještě zcela dostavěný. Asi v jeho polovině byla před ním kamenná zídka v půlkruhovém tvaru. Byla ukončená trochu níž, než byla výška mostu. Na něm stála asi jeden metr vysoká socha Panny Marie. Divily jsme se, jak se tam dostala a kdo a proč ji tam dal. Chtěly jsme se na ni podívat zblízka, tak jsem šly na most a slezly z něho na zídku, kde stála ta socha, ale když jsme z ní chtěly odejít, špatně jsem šlápla a začala padat dolů. Se mnou padala Viktorka i socha, ale vůbec jsem neměla strach. Nebála jsem se, že se polámu nebo že se zabijeme, ale během pádu jsem se modlila a volala: ‚Pane, vím, že mě zachráníš. Ty můžeš všechno, i dát mi křídla, abych mohla létat.‘ A jak jsme tak padaly, podívala jsem se dolů na trávu a porost pod námi a uvědomila si, že neletíme střemhlav, ale že dolů pomaličku klesáme. Usmála jsem se a šťastná zjistila, že jsme lehoučce dopadly rovnou na nohy a že se nikomu vůbec nic nestalo. Viděla jsem, že i socha stojí vzpřímeně, a štěstím jsem zvolala: ‚Viktorko, Viktorko, podívej, to je zázrak, socha se nerozbila ani nevyvrátila ani nám se nic nestalo.‘ Po chvíli jsme uviděly nějakou budovu. Vešly jsme dovnitř a zjistily, že je to školka. Byly v ní malé, asi 4leté děti, které se buď nudily, zlobily, některé polehávaly po křeslech nebo dělaly jiné špatné věci. Neměly žádný dozor a jejich maminky, které seděly vedle sebe ve vedlejší místnosti, si podpíraly hlavy a vůbec je nezajímalo, co jejich děti dělají. Viktorce jsem řekla, že tu nemůžeme zůstat a rychle jsme vyšly ven. Zjistily jsme, že někteří lidé kolem sochy Panny Marie postavili plůtek a nadšeně mezi sebou hovořili o zázraku.

Vtom ze školky vyběhlo asi 4leté děvče a plivlo Matce Boží do tváře. Přiskočila jsem k ní a přísně ji napomenula: „Tohle už nikdy nedělej!“ Znechucená jsem poodešla dál, kde stála farní budova, ve které se čtyři kněží dohadovali, co s tím. Přemýšleli, jak postupovat ohledně toho zázraku a co je třeba udělat. Slyšela jsem i hlas jedné starší ženy, jak ostatním vykládala, že viděla ten zázrak, jak malé dlouhovlasé děvčátko se svou maminkou snesly sochu Panny Marie dolů, a ptala se lidí, jestli i oni to viděli. Někteří křičeli, že ano, že i oni to viděli, ale nevědí, kam jsme zmizely. Viktorce jsem pošeptala, že půjdeme něco nakoupit a pak se půjdeme někam najíst. Z obchodu jsme vyšly se dvěma taškami a vešly do blízké restaurace, kde se k nám hlásily dvě zcela cizí ženy. Naoko milé, ale svým chováním otravné. Chtěly, abychom si přisedly k nim, ale neměla jsem z toho dobrý pocit. U stolu seděly další ženy a jedna z nich měla kolem sebe samé tašky, svoje i cizí, a hned mi vytrhla z rukou ty moje s tím, že je pohlídá, dokud si neobjednám jídlo. Řekla jsem, že už toho bylo dost. Nikdo mě tu nebude do ničeho nutit. Vzala jsem Viktorku za ruku a přešly jsme do vedlejší místnosti, kde jsem za kulatým stolem zahlédla taťku. Viděla jsem, jak s ním mluvil neznámý muž a řekl: „Jste to opravdu vy? Byli jsme spolu v Rotonu,“ a ukázal mu fotografii, na které byly dvě ženy a za nimi stál taťka. Uvažovala jsem, kde jsi ty? A vtom jsem si uvědomila, že jsi v té restauraci všude. Byla jsi zároveň u všech lidí, v každé místnosti, u každého stolu i u taťky. Byl tam i stůl, za kterým seděli ti čtyři kněží. Hovořili o soše, o zázraku a debatovali o tom, jen jeden byl potichu, měl tmavou, nedefinovatelnou pleť. Pomyslela jsem si, asi mě poznal. Pamatuji si, že všichni měli oblečené kněžské světle šedé košile. Nakonec mi bylo ukázáno, jak jste přišli z nějakého setkání domů. Utíkala jsem k vám do bytu, abych vám otevřela dveře a pomohla s vybalováním tašek. Když jsem se tě zeptala, jak jste se měli, smutně ses na mě podívala a rozplakala se. Řekla jsi jen jedno slovo – protestanti.“

Pán Ježíš vysvětlil Majčin sen: „Majce bylo ukázáno, že se mají vždycky utíkat k mé Mamince, která je bude chránit při pádech v tomto životě. Někteří lidé je znají, že to je ta mamka a to dítě, kterým se zjevila Panna Maria a které o zjevení a zkušenostech s ní mnohé lidi i informovaly. Mnoho lidí to přitáhne k mé Mamince a budou ji víc uctívat, ale nová generace, která roste, ji bude znevažovat. Na dotíravých ženách jí bylo ukázáno, že si mají dávat pozor na lidi, kteří jsou vtíraví, a tak jako v tom snu mají mít od nich odstup. Také jí bylo ukázáno, že mají vždy stát při vás, a to v každé situaci, ať už v tomto životě, nebo po vaší smrti, protože i vy jste a stále budete s nimi. Ti čtyři kněží představují duchovenstvo. Jedni to budou všechno uznávat, a druzí zpochybňovat. Nebude to jednoznačně přijaté. Kněz tmavé pleti představuje duchovenstvo z jiných zemí. Mnozí vás budou zařazovat mezi sektáře, nepřijmou, co jim zvěstujete, a půjdou proti vám. Lidé, se kterými jste chodili na poutě, vás poznají a budou z toho šťastní. Barličko, to že tě Majka viděla ve stejném čase na různých místech, v různých skupinách lidí znamená, že budeš stále v jejich myšlenkách skrze knihu, kterou píšeš.“

3. 9. 2022

Při adoraci mi byla ukázaná moje ruka a náhle jsem slyšela hlas: „*Bude zachovaná.*“ Pán mi vzkázal: „*To znamená, Barličko, že dílo, které píšeš, nikdy nezanikne. Bude zachované.*“

4. 9. 2022

Dcera Majka měla opět zvláštní sen. Řekla mi: „Mami, viděla jsem letadlo letící blízko paneláků a do každého bytu, na jejich okna vystřelovalo nějaké modré krabičky s anténkami. Pak jsem viděla, jak v noci opět létalo nějaké letadlo a do oken bytů vystřelovalo ozdobné plechové krabičky naplněné masem.“

Věděla jsem, že je to špatné a že to nemáme jíst, ale byli mi ukázáni lidé, kteří to jedli.

Ježíš řekl: „**Mocní tohoto světa chtějí ovládat všechny lidi tak, že budou sledovat každý jejich krok, později vše, co dělají, až je budou ovládat tak, že budou dělat jen to, co jim dovolí. Proto buďte opatrní, co přijímáte, nebuďte důvěřiví a lhostejní vůči tomu, co vám nabízejí zadarmo, a to různými způsoby. Ať už tím, že se budete registrovat mobilními aplikacemi, které si stáhnete, nebo čipy, které vám budou chtít implantovat do ruky, nejdřív dobrovolně těm, kteří to chtějí, a potom úskoky pro ty, kteří to nechtějí. Buďte opatrní.**“

7. 9. 2022

Dnes se do společenství zapsala mladá žena, paní Irena, která je v posledním stádiu rakoviny. Valentín přinášel za její uzdravení oběti a v pátek i přísný půst a všechny celodenní modlitby. Pán slíbil, že jí pomůže.

8. 9. 2022

Ve snu jsme se s Valentínem setkali s menší skupinou lidí. Byli tam i manželé, kteří nás pozvali k sobě, ale protože jsme nevěděli, kde bydlí, vzali nás do auta a ukázali nám cestu až k jejich domu. Projeli jsme několika uličkami po jejich vesnici a ani jsme se nenadáli, zastavili jsme před jejich bránou. Dům byl zvenku pěkný a ani jejich zahradě nic nechybělo, ale ne vše bylo celkem v pořádku. Domáci přivítal velký pes a jedno velké prase. Když jsem se nad tím pozastavila, řekli mi, že jsou to jejich miláčkové a život bez nich si neumí představit. Rozloučili jsme se a slíbili, že je druhý den navštívíme. Když jsme k nim přijeli, zůstali jsme šokovaní. Po zahradě už neběhal jen pes a to prase, ale i jeden velký tygr. Všechna tři zvířata vydávala zlostné zvuky, vzájemně se napadala a neustále se hryzala. Manželům jsme řekli: „Vejdeme k vám, jen vás pěkně prosíme, zavřete ta zvířata, protože se jich velmi bojíme.“

Po těchto slovech muž přišel a někam je zahnal. Vešli jsme do domu a s hrůzou zjistili, že ta zvířata běhají po všech jejich pokojích, po schodech, po všech poschodích i po terase, že jsou prostě všude. Tygr hryzal prase i domácí, zuřil, jako zuřil divoká zvěř, a všechno kolem sebe ničil. A pes také nebyl nejmilejší. Zakousl se do prasete, a to zase do něho. Všude byl štěkot, kvikot, řev a sváry a velký nepořádek. Když jsme se zeptali, proč ta zvířata drží v domě, řekli nám, že jsou to členové jejich domácnosti a že žijí spolu s nimi. V tom domě byl takový neklid, že jsme z něho museli utéct, protože se tam nedalo vydržet. Ježíš promluvil: „**Barličko, na tomto příkladu ti bylo ukázáno, jak v současnosti mnohé domácnosti fungují. Navenek se prezentují pěkným domem, zahradou, ale uvnitř je neklid a chaos. Ta zvířata představují emoce, které v těch domech vládnou. Někdo se hádá a štěká jako pes, někdo se vyvaluje jako prase, je líný, nic nedělá a v ničem nepomáhá a někdo je zuřivý jako ten tygr, který všechny napadá a bije. Proč k tomu dochází? Ve většině případů je to egoismus partnerů a následně jejich dětí a je to tam, kde Boha vyhnali z domu, nebo ho do něj vůbec nepustili. Problémy způsobuje i to, když je jeden věřící, a druhý ne. Je to tím, že mladí tomu před svatbou nepřikládají důležitost a netuší, jaké problémy to způsobí.**“

9. 9. 2022

Nad ránem mě probudil špatný pocit. Náhle se mi začaly ukazovat moje hříchy z minulosti, ze kterých jsem se už dávno vyzpovídala a na které jsem i zapomněla, protože jsem si je už nepřipomínala. Byl to velký boj. Chtěla jsem usnout a nemyslet na to, ale zlý mi je stále ukazoval a přicházely další a další, až jsem se z toho rozplakala. Plakala jsem nad svým životem, nad tím, jaká jsem byla a jaká jsem hříšná.

Pán mi vzkázal: „**Barličko, zlý tě chtěl trápit a vzít ti pokoj, ale ty se netrap, stačí ti moje milost.**“

10. 9. 2022

Modlila jsem se a náhle se přede mnou objevil pater Filip Stajner.

Ježíš řekl: „**Ukázal se ti, protože se blíží významný den, kdy bylo založeno Společenství přátel Eucharistie. Jako jeho patron ho bude chránit a pomáhat při jeho šíření.**“

11. 9. 2022

V noci jsem měla sen: Stála jsem někde na poušti. V dálce jsem zahlédla pěknou kamennou studnu. Rychle jsem se k ní rozběhla, že se z ní napiju, ale když jsem se nad ní sklonila, zjistila jsem, že je prázdná, že tam není žádná voda, ale jen samé haraburdí.

Pán Ježíš poznamenal: „**Lidé si neváží vodních zdrojů, které jim dal můj Nebeský Otec. Ted', když vysychají, se v plné nahotě ukazuje jejich nezodpovědnost a bezohlednost a na dně těch vodních zdrojů se objevuje plno nečistot a odpadu.**“

12. 9. 2022

Pán Ježíš požehnal všem Mariím, které jsou členkami Společenství, a promluvil k nim: „**Mé požehnání vás bude provázet po celý rok. Ničeho se nebojte, vždyť máte tu největší patronku, jakou jste jen mohly mít. Moje Maminka vás bude chránit a bude stále při vás stát.**“

Pán Ježíš dál řekl: „**Uběhlo sedm roků od založení Společenství přátel Eucharistie. Na jeho začátku vytryskl jen malý pramínek živé vody ze srdcí těch, kteří stáli při jeho zrodu. Pomaličku sílil, tak jak k tomu pramínku začaly proudit další přítoky. Dnes se to dá nazvat řekou, která je napájena už i z různých zemí Evropy, a připojily se**

k ní přítoky už i z Asie a Ameriky. Co jsou to ty přítoky, které napájejí řeku živou vodou a činí ji stále mohutnější? To je každý z vás, kteří jste se aktivně zapojili do šíření mého díla, a každý, komu není lhostejný osud jeho blízkých. Lidská duše má obrovskou cenu, a jestli jste zapojením do tohoto díla zachránili byť jen jedinou duši, získali jste velké zásluhy v nebi. Každý z vás má v nebeském království truhličku, do které si ukládá poklady získané tady na zemi. Je to ta truhlička, kterou viděla a zmiňovala malá Viktorka, když byla v nebi. Po odchodu z tohoto světa ji někdo má prázdnou, a někdo ji má plnou pokladů. A co máte dělat, abyste nepřišli přede mne s prázdnýma rukama a vaše truhlička nebyla prázdná? Když ji chcete naplnit, musíte dávat. Co máte dávat? To je velmi jednoduché. Každým skutkem milosrdenství, který prokážete bližnímu, získáte malý poklad do truhličky a za každou zachráněnou duši získáte krásné brilianty, neboť je to největší skutek, jaký můžete vykonat. Proto je tak důležité, aby pramínek živé vody, který vám vytryskl v srdci při zápisu do Společenství, nevyschl, ale aby vydatně napájel řeku života, která teče tímto světem a přivádí ke mně všechny ty, kteří se mě rozhodli následovat. Mnozí jste znepokojení tím, co se děje ve světě. Neslibuji vám, že to bude lehké ani že nebudou problémy. Co vám můžu slíbit, je to, že se mnou to překonáte, neboť Já vás nikdy neopustím.“

13. 9. 2022

Nad ránem, po probuzení se náhle přede mnou objevil neuvěřitelně dlouhý stůl, až tak dlouhý, že jsem nedohlédla na jeho konec. Na něm byl prostřený nádherný, zářivě bílý ubrus, na kterém byly precizně naskládané bílé talíře. Vypadalo to jako přichystané na nějakou velkou hostinu.

Pán řekl: „Všichni členové Společenství přátel Eucharistie budou jednou přítomní na nebeské hostině, kterou jsem pro ně připravil.“

14. 9. 2022

Při večerní modlitbě se náhle nad komodou na stropu ložnice objevil velmi zářivý kruh. Byl tak zářivý, jako by se otevřelo samotné nebe. Pak vyšlo zářivé kulaté světélko z obrazu Ježíšovy tváře, z kříže Milosrdné lásky i ze sochy Panny Marie. Vyšlo i z relikvie polibku Pána Ježíše a polibku Nebeské Maminky a postupně ze všech relikvií svatých..., které máme v pokoji na komodě. Pán Ježíš se přitom na obraze mile usmíval. Pán dnes řekl: **„Valentíne, Barličko, chtěl jsem vám ukázat, že tento váš koutek je otevřené nebe.“**

17. 9. 2022

Měla jsem vidění. Dívala jsem se na jednoho kněze, který právě vycházel ze sakristie, přičemž měl své kněžské roucho oblečené naruby. Zůstala jsem velmi překvapená, že ho na to neupozornila ani kostelnice, ani nikdo z lidí, proto jsem k němu rychle přiběhla a pošeptala mu: „Otče, máte špatně oblečené roucho.“ On se jen na mě zadíval a klidně odkráčel k oltáři. Věřící byli z něho nadšení a radovali se, že ho vidí.

Pán Ježíš to vysvětlil: **„Ten duchovní je představitelem kněží, kteří to mají v hlavě popletené. Nehlásají to, co jsem hlásal Já, ale odklánějí se od učení Církve. Takové kněze budete nadarmo upozorňovat, že nekonají správně, protože jejich pýcha a jejich ego jim nedovolí změnit se a poučit se. Že kněze lidé neupozornili na to, že má špatně oblečené roucho, znamená, že slepě věří a důvěřují takovým duchovním, kteří je takto svádějí na zlé cesty.“**

Ve snu se mi ukázal pater Pio a volal mě k sobě.

18. 9. 2022

Při modlitbě se přede mnou náhle objevily nohy jisté ženy kráčející směrem ke mně. Byly staré, nemocné, opuchlé a bylo vidět, že i velmi bolavé. V té chvíli jsem se právě modlila za ženu, o které vím, že je už v nebi, ale v tom okamžiku se mi ukázala i ta stará paní, která ještě žije, ale už delší dobu se nám vyhýbá.

Pán Ježíš promluvil: **„Byly to nohy ženy, která se vám vyhýbá. Ona ví, že nedělá dobře, ale netrap se pro ni, Barličko, ona se k vám vrátí.“**

19. 9. 2022

Ve snu jsem byla v nějakém pokoji, ve kterém umírala staříčká žena. Umíralo se jí těžko. Byla plná neklidu a stále padala z postele. Zvedla jsem ji, přikryla přikrývkou, ale za chvíli znovu spadla a byla plná bolesti. Pomyslela jsem si, že té duši musím nějak pomoci, a jak jsem tak nad tím přemýšlela, vzpomněla jsem si, že mám vzácný obraz Božského Srdce Ježíšova, a rozběhla se domů. Vytáhla jsem ho z rámu, opatrně poskládala do tašky a utíkala s ním nazpět k umírající ženě. Když jsem k ní přiběhla, ještě žila a znovu ležela na dlažbě. Zvedla jsem ji a mile jsem k ní hovořila: „Paní, mám pro vás zázračný lék. Ten vám pomůže.“ Odtáhla jsem maličký kousíček z obrazu a vložila jí ho do úst. Jen co ho spolkla, usmála se a její duše v pokoji odešla před Pána. Doslechli se o tom i jedni manželé a hned mě zvali k sobě, ke svému malému, duševně nemocnému synovi. Řekli mi: „Slyšeli jsme, že máte zázračný lék. Pomozte i našemu malému chlapečkovi.“ Vešla jsem k nim do domu a uviděla asi 9leté dítě, dívající se někam do neznáma. Naklonila jsem se k němu a pošeptala: „Mám pro tebe zvláštní lék. Když ho spolkneš, uzdravíš se.“ Chlapec ten kousek z obrazu Ježíšova Srdce spolkl a hned začal radostně běhat po zahradě, smál se, a dokonce si začal i zpívat. „To je zázrak!“ říkali si mezi sebou lidé, „vždyť to dítě je úplně zdravé!“

Doslechl se o tom jistý muž, který mě hned zval do města, že mi něco ukáže. Přišli jsme do města před velkou budovu, na které byly na dveřích fotografie mladých děvчат a žen. Smutně poznamenal: „Vejděte tam a uvidíte, co se tam děje. Mám tam i svou dceru.“ Vešla jsem a s hrůzou zjistila, že se tam všechny dobrovolně oddávají cizím mužům a páchají hříchy, které Boha urážejí a zraňují. Chtěla jsem jim vysvětlit, že to, co dělají, není správné, že si kazí život už tady na zemi, ale především ten na věčnosti. Skoro všechny mě překřičely, ale našly se i takové, které mě vyslechly a vyprosily si ode mě zázračný lék, o kterém slyšely, že uzdravuje. Každé z nich jsem odtrhla kousek z obrazu a vložila jim ho do úst. Ony ho spolkly a v té chvíli všechno pochopily. Jak jsme tak stály na ulici, přiběhla ke mně starší paní a prosila mě, abych s ní rychle utíkala do lesa, že je tam velká skupina lidí, kteří se vydali do jednoho velkého krásného města, ale jdou špatnou cestou a nechtějí si to dát vysvětlit. Že jim hrozí, že zabloudí a že se o ně velmi bojí. Šla jsem s ní, běžela jsem a volala, aby se vrátili, ale neposlechli mě a pomalu začali vcházet do stále hlubšího a tmavšího lesa. Ale našli se i takoví, kteří mě poslechli, a každý z těch, co mi uvěřili, dostal ode mě kousek z obrazu Ježíšova Srdce. Vyvedla jsem je z toho tmavého lesa a ukázala jim pěknou, osvětlenou, asfaltovou cestu, která vedla do toho krásného města. Později jsem se doslechla, že ti, kdo mi uvěřili, došli do cíle, ale ti, kteří byli pyšní a nevěřili mi, ti zabloudili, mnozí se přitom zranili a mnozí se i ztratili. Pak jsem se náhle viděla na konci svého života. Byla jsem už velmi stará a velmi unavená. Nic jsem už nezvládala. Zavolala jsem k sobě své dcery a řekla jim: „Dávám vám obraz Božského Srdce Ježíšova. Chraňte ho a nedovoďte, aby se ztratil. Každému, kdo vás poprosí o pomoc, odtrhněte z něj malý kousek a podejte mu ho do úst. Je to zázračný lék. Každý, kdo ho dostane, zachrání si svou duši.“ Nakonec jsem se viděla na posteli, jak umírám. Byla jsem už tak slabá, že jsem nedokázala ani pohnout rukou, ani nohou, dokonce jsem už nedokázala ani mluvit.

Celé moje tělo bylo paralyzované, nedokázala jsem se ani pootočit, když tu ke mně přiskočil ďábel a pěstí mi do tváře uštědřil tvrdý úder. V té bolesti jsem se probudila.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, v tom vidění ti bylo ukázáno, jak působí na ty, kteří se zapsali do mého Společenství, kousek mého Srdce, které jim Já dávám. Pomůže jim to dostat se z různých zdravotních i psychických problémů na správnou cestu životem, a tak si zachránit svou duši pro život věčný. Na svém umírání jsi viděla, jak dobrou práci jsi odvedla během svého života a jak tě ďábel za to nenávidí.**“
Přihlásili jsme se na pouť do San Giovanni Rotondo. Už teď se na patera Pia velmi těšíme.

20. 9. 2022

Při modlitbě se mi ukázaly dvě krásné mužské ruce, které něco držely. Cítila jsem, že to byly ruce toho světce.

Pán Ježíš promluvil: „**Pater Pio se už na vás také velmi těší a má pro vás přichystaný dar.**“

21. 9. 2022

Stále se mi ukazuje pater Pio a už i Carlo Acutis.

Pán poznamenal: „**Oba vás budou na této pouti provázet a už se vás nemohou dočkat.**“

22. 9. 2022

Napsala nám M... Je smutná, protože její známé, paní Irenee, která je nemocná rakovinou, lékaři už nedávají žádnou šanci. Řekli, že umírá a že ji přestěhují na jiné oddělení, kde za ní mohou přijít kněz i její manžel s dětmi, aby se s ní rozloučili. Dávají jí už jen 1 až 2 dny života.

23.9. 2022

Valentín dnes přináší velkou oběť za tuto nemocnou ženu. Prosí o zázrak a za její uzdravení, ale zároveň říká, ať se stane Boží vůle. Nic nejí, pije jen vodu a všechny celodenní modlitby obětuje za ni, odřikává je v ležící poloze na kříži, a přitom velmi trpí. I já se za ni postím. Úpěnlivě prosíme Boha, aby ji zachránil.

24. 9. 2022

Ve 3 hodiny nad ránem se mi ukázala mladá žena. Měla pokojný výraz tváře a velmi pěkné oči. Vnímala jsem ji jako paní Irenku, za kterou jsme přinášeli oběti. Dnes se cítím zle, nic nezvládám a velmi mě bolí i srdce. Ležím v posteli a mám pocit, jako by mi ubývaly všechny moje síly, jako kdybych umírala. Cítím, že jsem s tou těžce nemocnou ženou asi propojená. Oblévá mě studený pot a celkově jsem velmi slabá. Při této vyčerpanosti se mi ukázal Pán Ježíš jako Božské Srdce a požehnal mi. Když se Valentín zeptal Pána, co mi je, Ježíš odpověděl: „**Barlička trpí s tou umírající ženou, ale neboj se, nic se jí nestane.**“

25. 9. 2022

Měla jsem zvláštní vidění. Ukázala se mi lidská ruka, jak vrazila do kamene nebo do nějaké tvrdé žuly. Ruka byla ve tvaru pěsti a byla těž z kamene. Potom se mi ukázala otevřená kniha Dotyky nebe a v ní něco hustě napsaného.

Pán řekl: „**Barličko, ta otevřená kniha znamená, že za chvíli budeš mít hodně psaní, a ta ruka je o tom, jak někteří představitelé a vládaři tohoto světa chtějí tvrdohlavě prosadit své požadavky, ale tvrdě narazí na odpor. Nepodaří se jim to, protože to není Boží vůle.**“

V 18 hodin nám zazářilo v okně ložnice světélko. Večer nám M... oznámila, že Irenka zemřela. Jsme z toho smutní.

26. 9. 2022

Pán Ježíš k nám promluvil: „**Valentíne, Barličko, to světélko, ta zářivá jiskřička, to bylo od Irenky. Přišla vám poděkovat. Já vím, proč jsem tak udělal. Vy do toho nevidíte. Bylo to pro ni to nejlepší, co jsem pro ni mohl udělat. Nebud’te z toho smutní, vaše oběti nebyly marné. Nezachránili jste jí život tady na zemi, ale ten důležitější, život na věčnosti. Potom, co bude nějaký čas v očištění, dostane se na krásné místo v nebi, a to i díky obětem, které jste za ni všichni přinášeli.**“

27. 9. 2022

Když jsem se modlila za kněze, ocitla jsem se ve velké katedrále. Chrám byl úplně prázdný, viděla jsem jen kněze ve zlatém rouchu, jak nese monstranci, též celou ze zlata, přičemž s ní pomalu a vznešeně kráčel směrem ke svatostánku. Měla jsem pocit, že je to velký svatý.

Pán řekl: „**Barličko, v tom vidění nešlo o to, aby ti bylo ukázáno a zjeveno, jestli je tam nějaký svatý, nebo ne, ale abys viděla, kolik lidí dnes chodí na adoraci a jak si mě chodí uctívat.**“

28. 9. 2022

Dcera Majka mi řekla, že když se večer modlila, ukázala se jí naše Země ponořená do hluboké tmy a nad ní kráčející Panna Maria s rozepjatýma rukama. Přitom slyšela i písně, ve kterých se zpívalo o Matce Boží, Matce všech národů a o tom, aby lidé pozvedli své oči k ní a prosili ji o orodování u jejího Syna.

Pán Ježíš poznamenal: „**Její vidění bylo o tom, že Panna Maria se snaží ochránit Zemi, která se teď nachází v temnotách, proto se k ní utíkejte všechny národy a prostě o záchranu světa.**“

29. 9. 2022

Často se nám stává, že nás lidé prosí, abychom se zeptali Pána Ježíše, kde se nacházejí duše jejich příbuzných, co potřebují, co je dobré pro ně ještě udělat a jestli se mají za ně modlit. Mají totiž obavy, že když se budou modlit za duši zatraceného, že jim bude škodit. Zeptala se mě na to i jedna naše členka, žena, která se ráda modlí a ráda pomáhá jiným, a Pán jí odkázal toto: **„Kde jsou duše z tvého příbuzenstva, to lehce zjistíš podle svého pocitu. Modli se za koho chceš: Když budeš mít dobrý pocit při modlitbě za duši, za kterou se budeš modlit, je to dobré, je spasená. Ale když budeš mít špatný pocit nebo velkou nechuť modlit se nebo budeš dokonce napadaná zlým, jde o duši, která je zatracená. Za takovou duši se hned přestaň modlit, nebo si ji přivoláš a bude ti škodit.“** Nakonec Pán dodal: **„Barličko, i toto moje doporučení napiš do knihy, aby se lidé naučili rozlišovat, za koho se mohou modlit a přinášet oběti, a za koho ne.“**

1. 10. 2022

Jsem překvapená, kolik mám společného s Luďkou. Obě jsme se vdaly ve stejný den, narodily se ve stejném měsíci a velmi si obě rozumíme. Děkuji Bohu, že mi ji poslal do cesty, neboť jsem v ní našla velkou přítelkyni. Měla jsem sen: Stála jsem s ní na zvláštním místě a s námi Pán Ježíš. Mile na mě pohlédl a řekl: **„Barličko, ani nevíš, kolik máte vy dvě společného.“**

Pak se otočil k Luďce a řekl jí: **„Lud'ko, naučím tě rozlišovat bludy.“** Pán řekl: **„Ano, Barličko, je to tak, jak jsi viděla.“**

2. 10. 2022

Měla jsem vidění: Ukázala se mi staříčká žena a její život, jaký vedla na zemi. Byla zbožná, milovala Boha i Matku Boží a viděla jsem, že když vařila, uklízela nebo konala jiné ženské práce, stále si přitom prozpěvovala píseň: Celá krásná jsi Maria, poskvřny v tobě není... Pak jsem na ni hleděla, jak ukazovala své malé vnučce škapulír a říkala jí: „Podívej, mám škapulír a nikdy ho nesundávám, protože Panna Maria dala lidem příslib, že každý, kdo ho bude nosit, dostane se první sobotu po své smrti z očištěnce do nebe. Dívala jsem se na ni, když trhala ve své zahradě ty nejkrásnější květiny a nosila je do kostela, a viděla jsem ji, když se modlila. Dokonce do chrámu koupila sochu Panny Marie a sv. Bernadetty a velmi pomáhala lidem. Ale viděla jsem i to, jak ráda rozebírala chyby druhých, jak je zveličovala a jak ráda pomlouvala. Když zemřela, bylo mi ukázáno, že i když nosila škapulír a koupila sochy, vůbec jí to nepomohlo. Dostala se do očištěnce, kde trpěla mnoho let, a když z něho vyšla, dostala se do krajiny, kde nevidí Boha. Pak mi byla ukázána jiná stará paní. I ta se modlila a také koupila sochu do kostela. Byla to socha sv. Terezy z Lisieux, ale ani jí to nepomohlo. Byla plná nelásky, závisti až nenávisti a viděla jsem, že po své smrti skončila v pekle.

Ježíš smutně poznamenal: **„Barličko, na těch příkladech ti bylo ukázáno, že když člověk nemá lásku, nemá nic. To je výstraha pro lidi, aby si dávali pozor na to, co přechovávají ve svém srdci, protože je to mnohem důležitější než všechny vnější úkony.“**

Měla jsem sen: Někam jsem cestovala vlakem. Seděli v něm lidé, které znám, i tací, které jsem nikdy neviděla, ale i přátelé a lidé z mého blízkého okolí. Ba dokonce i ti, co už zemřeli. Cestovali jsme na pout', kde mělo být pro všechny vystoupení v nějakém divadle. Na pódiu mohli být jen ti, co ten program připravovali, a mezi nimi byla i Viktorka. Volala na mě: „Babi, babi!“ A celá vystrašená se začala schovávat za dospělé lidi. Někdo zakřičel: „Ti, kdo tam nepatří, ať sejdou dolů a ať si sednou do hlediště mezi ostatní.“

Vylekaná Viktorka znovu zvolala: „Babi, babi, ty nechod' pryč, zůstaň u mě.“ Řekla jsem si, že ji nemohu opustit, vždyť mi tak důvěřuje, a nenápadně jsem se postavila dozadu tak, aby mě viděla a byla spokojená. Po vystoupení jsme se měli ubytovat v malých domcích a večer mělo být setkání v kostele, ve kterém se měla sloužit mše svatá. Každý si chtěl na tuto příležitost obléci, co měl nejkrásnějšího, ale viděla jsem i takové, kteří si oblékli celkem obyčejné šaty a vůbec jim to nevadilo. S Valentínem, našimi dcerami a jejich dětmi jsme dostali celkem maličký pokojík, ale byli jsme šťastní, protože jsme byli spolu a měli jsme krásný výhled. I když to nebyl domek, měli jsme terasu, na které jsme si mohli chvíli posedět a v klidu si popovídat. I my jsme uvažovali nad tím, co si oblečeme, když k nám náhle vtrhly dvě ženy. Jedna z nich ještě žije, ta druhá je už na věčnosti. Ta, co ještě žije, mi řekla, že když chce dobře vypadat, je třeba, aby mi vytrhly jeden zub. Vzaly mě k sobě do domu, posadily na stoličku a ta, co ještě žije, řekla svému manželovi, aby mi ten zub vytrhl. Nechápala jsem, proč mi ho chtějí vytáhnout, ale žena, která je už mrtvá, tvrdila, že je to pro mé dobro. Muž mi chtěl nejdřív píchnout injekci, ale nedařilo se mu to a ženy to velice naštvalo. Necháply, jak je to možné, a byly z toho rozrušené, neboť už měly v plánu, dát mi vytáhnout i další zub. Vrátila jsem se do pokoje k našim a zahlédla paní, která k nám chtěla přijít, ale když došla k našim dveřím, nebyla schopná jimi projít a zůstala stát na chodbě. Vtom jsem zaslechla hlas: „**Je tak pyšná, že to nedokáže.**“ Valentín, dcery, zeť i vnoučata už byli oblečení, když hlas řekl: „**A ty si obleč svatební šaty.**“ Jen co to dořekl, viděla jsem se v krásných sněhobílých šatech se závojem až po zem. Byla jsem mladá, štíhlá, s hustými tmavými vlasy, celé šaty byly z nádherné krajky i závoj, který mi sahal až po kotníky. Zvolala jsem: „Ale já takto nemůžu jít. Musím být pokorná. Musím si obléct něco jednoduššího.“

Ale hlas dodal: „*Takto půjdeš, čeká tě ženich.*“ Po těch slovech jsem se viděla, jak jsem v těchto svatebních šatech vstoupila do chrámu, a přitom zjistila, že mám výšku asi 170 cm. Moje skutečná výška je 152 cm.

Pán Ježíš můj sen vysvětlil takto: „**Barličko, tvůj sen představuje životní pouť lidí, které jsi tam viděla. To představení znamená, že účinkující jsou známí a významní lidé, které každý zná. Viktorku také bude každý znát, ale ona to nechce, ona chce být s tebou, nechce patřit mezi ně. Ti, kdo ti chtěli vytrhnout zub, ti chtěli záměrně ublížit. Chtěli tě znemožnit, ale ty jsi, Barličko, pod ochranou. Moji andělé tě chrání a také tě před nimi ochrání. Ty ženy tě chtěly postupně zničit. Žena, která nebyla schopná vejít k vám do pokoje, jestli se nestane pokornou, nedostane se k vám ani v nebi. Barličko, měla jsi oblečené svatební šaty, neboť ty chodíš do chrámu za mnou. Ti, kdo měli celkem obyčejné šaty, chodí do chrámu ne za Bohem, ale za svými přáteli nebo jen ze zvyku. Byla jsi překvapená, že jsi byla vyšší. To proto, že byla odstraněna tvá nedokonalost. Dívala ses na svou duši. Duše žen mají v nebeském království výšku kolem 170 cm a duše mužů mají výšku kolem 180 cm. Výšky dětí a mládeže jsou různé.**“

Vzpomínám si, jak nám Ježíš jednou řekl, že v nebi je vysoký 182 cm.

4. 10. 2022

Při modlitbě se mi zjevilo Boží oko a v něm živé pulzující Srdce Pána Ježíše. Ježíš řekl: „**Mé Srdce stále bije. Čekám na ty, kdo se do něj zapíšou. Já stále čekám a nepřestanu.**“

6. 10. 2022

Ve snu se mi ukázala mladá žena, která měla strach, že přijde o manžela. Se slzami v očích mi říkala: „Nevím, co se stalo.“

Měli jsme tak krásné manželství a všechno kolem nás bylo tak úžasné. Ve všem jsme si rozuměli, vzájemně se chápali, nerozumím tomu, co se s ním děje. Vidím a cítím, že mě můj manžel už nemiluje, nemá zájem o mě ani o mé problémy. Jsem z toho tak nešťastná a nevím, co mám dělat.“ Rozplakala se a dodala: „Bojím se, že ho ztratím.“ Zeptala jsem se jí: „A odkdy ve vašem vztahu došlo k takové změně?“ Na chvíli se zamyslela a řekla: „Nevím.“ Po těchto slovech ke mně přistoupila její známá a řekla mi: „Všimla jsem si, že je to od doby, kdy si dala odstranit prsa.“ Podivila jsem se: „Ona je nemocná?“ „Ne,“ odvětila žena, „dala si je odstranit jen tak, prý pro jistotu, aby nedostala rakovinu.“

Pán Ježíš promluvil: „**Hřích plodí hřích. A co čekala, že ji za to pochválí? Muži jsou velmi citliví na takové věci a těžce se přes to přenesou, protože už to není ta žena, kterou si brali za manželku, ale něco jiného, a tak k tomu i přistupují.**“

7. 10. 2022

Dcera Majka mi vyprávěla: „Mami, měla jsem sen. Ocitla jsem se v nějakém lese, přes který přecházel osamělý voják. Rozhlížel se kolem dokola a byl celý vystrašený. Kráčela jsem za ním a náhle jsem začala vnímat všechny jeho pocity. Otáčel se dozadu i do stran, protože se bál, že ho sledují nebo jestli někde nevybuchne bomba. Bál se, že ho zastřelí nebo chytí a budou ho mučit.

Cítila jsem velkou opuštěnost, hlad a žízeň i jaké prožíval velké duševní utrpení. Vzpomínal na své dětství, na to, jak si hrál, na maminku a celou svoji rodinu. Bál se, že už je nikdy neuvidí. Pak mi byl ukázaný druhý voják. Byl to dezertér. Všude se schovával, za stromy, za kopce, nakonec za nějakou skálu. Vtom jsem uslyšela hlas: „***Nic nevyřešil, ale dostal se do ještě horší situace, než v jaké byl.***“ Z toho strachu, nejistoty a obav upadl do strašného duševního stavu.

Dívávala jsem se i na asi 30letého umírajícího vojáka. Ležel v mokré trávě a okolo něho desítky mrtvých vojáků. Pomalu se stmívalo, až se ocitl v naprosté samotě. Prožíval velkou bolest po těžkém zranění, všude bylo nepříjemné ticho a viděla jsem, že měl jakoby částečně utržené nohy a nějak divně vytočená bedra. Jak jsem se tak na něj dívávala, všimla jsem si, že mu na krku visí řetízek s medailkou Panny Marie, a slyšela jeho duši, jak ji úpěnlivě volá na pomoc. Viděla jsem, že ji hledá očima, jak po ní touží a jak ji prosí, aby ho zachránila pro život věčný. Nastala veliká tma a bylo mi vnuknuto, že tento mladý muž bude takto umírat celou dlouhou noc až do rána.

Pán Ježíš smutně promluvil: **„To je to, co si lidé neuvědomují, a to hlavně ti, kteří se nedokážou smířit a přijmout podmínky příměří. Majka viděla, co prožívají tito vojáci na frontě a jak to působí na jejich psychiku. Každá válka je špatná. Pro toho umírajícího vojáka přišla moje Maminka.“**

8. 10. 2022

Majka měla další vizi. Řekla: „Mami, na kříži, na kterém mám bílou hoblíci, jsem viděla, jak z něho vyletěla, vrátila se zpět a znovu to zopakovala. Pak jsem se náhle ocitla před výklenkem, ve kterém stála Panna Maria, hýbala se, zakláněla hlavu k nebi, spínala ruce a něco říkala. Měla bílé šaty, modrý plášť a na hlavě krásný krajkový závoj. Mluvila v cizím jazyce, kterému jsem vůbec nerozuměla, ale vnímala jsem ho jako nebeský, kterým mluví svatí. Pak jsem znovu stála před nějakým výklenkem, ve kterém byla dřevořezba Svaté rodiny. Všichni byli živí. Svatý Josef měl kolem sebe různé pracovní nástroje a něco vyráběl. Kolem výklenku byly velké malby. Na jedné z nich byli vyobrazení čtyři bílí koně a také se hýbali. Stáli v maštali a skláněli hlavu směrem ke Svaté rodině.

Byla jsi se mnou i ty, mami, a navrhla jsi mi, abych to všechno natočila na mobil, že to chceš poslat své přítelkyni Luďce, Majce i Martušce. Náhle jsem viděla, jak sedíme v Medžugorji za velkým stolem a vyprávíme si o tom. Slyšely to i dvě mladé ženy a hned projevíly zájem o to, co jsme spolu zažily. Chtěly se zapsat do Společenství a chtěly se setkat i s naším tatškou. Šly jsme za ním do vedlejší místnosti, a když jsme od něho byly vzdálené už jen pár metrů, viděla jsem, že má rozepjaté ruce, a ve výšce jeho hrudi jsem spatřila velké hořící Srdce Pána, jak se vznášá v místě jeho srdce jako Božské Srdce Ježíšovo.“

Když jsem chtěla sen vysvětlit, Pán Ježíš řekl: „**Valentíne, Barličko, Duch Svatý vám dává najevo, že je ho třeba vzývat a volat, když jste někde ve společnosti a máte přednášky nebo když vyprávíte o Společenství. Panna Maria vám zase dává najevo, že slyší vaše modlitby a prosby a že je přináší ke mně a oroduje za vás. Ano, Majka ji slyšela hovořit v jazyku, jakým mluví duše v nebeském království. Svatá rodina je příkladem pro všechny rodiny, jak mají žít a spolunažívat v harmonii a pokoji v dobrých i ve zlých časech. Barličko, na tvém manželovi Valentínovi bylo vaší dceři ukázáno, že jsem mu své Srdce skutečně dal. Tvoje tři přítelkyně ti zůstanou věrné.**“

9. 10. 2022

Modlila jsem se a náhle jsem uslyšela hlas ženy: „Jak je možné, že některé děti stejně smýšlí, stejně si hrají, dělají ty samé věci a některé se sobě i velmi podobají?“ Jiný hlas odpověděl: „To jsou děti z umělých oplodnění, mají stejné geny, některé mají společného otce, některé společnou matku a jsou i takové, které mají společné oba rodiče.“

Ježíš poznamenal: „**Barličko, bylo ti ukázáno, co se všechno dělá při umělém oplodnění. Ti, kdo ho podstupují, nevkládají svůj problém do Božích rukou, ale do rukou člověka. A záleží jen na tom člověku, na jeho charakteru a jeho svědomí, jak to provede a co všechno k tomu použije.**“

10. 10. 2022

Když jsem se modlila, jak mi doporučil Pán, za duše v očistci a v nebi, které zemřely v pověsti svatosti, ukázala se mi řeholnice se skloněnou hlavou a za ní další postavy řeholníků se zamlženou tvář.

Pán mi vzkázal: „**Bylo ti ukázáno, že většina z těch, kdo zemřeli v pověsti svatosti, jsou z řeholních řádů, ale ve skutečnosti skončili jinak, než si lidé myslí.**“

11. 10. 2022

Nad relikvií patera Pia se mi ukázal zlatý náramek a v něm vsazené tři nádherné perly. Pán Ježíš promluvil: „**Až to uvidíš, pochopíš.**“

Při mši svaté, když kněz pozvedl kalich s vínem, se nad ním ukázala Eucharistie. Pán Ježíš dodal: „**Barličko, chtěl jsem tím ukázat, že v Hostii je všechno.**“

12. 10 2022

Dnes odjíždíme na pout' do Itálie. Pán nám požehnal a řekl: „**Nebojte se, zvládnete to. Já půjdu s vámi.**“

13. 10. 2022

Carlo Acutis řekl: „**Jsem rád, že jste za mnou přišli. Velmi jsem se na vás těšil.**“

15. 10. 2022

Dnes se velmi těšíme na patera Pia. Jsme zvědaví, co pro nás pater připravil. Když jsme k němu došli, s láskou k nám promluvil: „**Valentíne, přijďte zítra ke mně a já vám řeknu, proč jsem si vás zavolal a jaké mám pro vás překvapení. Řeknu vám, jaký dar jste dostali.**“

16. 10. 2022

Pater Pio nás už čekal a řekl nám: „*Valentíne, Barličko, vyprosil jsem vám dar utrpení. Už dnes jste ho pocítili. Budete na sebe přebírat utrpení svých bližních, zmírňovat jejich bolesti, a tak jim pomáhat uzdravovat se.*“

17. 10. 2022

Dnes je pro všechny členy Společenství krásný den. Dali jsme v Loretě sloužit věčné mše svaté za všechny členy Společenství přátel Eucharistie a dostali jsme k tomu i certifikát.

Pán Ježíš řekl: „**Tyto věčné mše svaté budou přinášet milosti pro každého člena společenství během jeho života na zemi i na věčnosti.**“

19. 10. 2022

Dcera Majka měla vizi. Dívala se na Carla Acutise, Antonína Paduánského a Ignáce z Loyoly a viděla, jak klečí se skloněnou hlavou nad sutinou, ve které stál voják zasypaný až po hrud'. Celý byl zalitý krví a strašně křičel bolestí. Bolest, kterou prožíval, byla tak veliká, že se z toho až pomátl. Potom náhle zaklonil hlavu, hleděl na oblohu a v tom utrpení zemřel. Ti tři svatí se nad ním modlili korunku k Božimu Milosrdenství, přičemž Carlo byl také celý zalitý krví a byl velmi vážný. Nakonec se jí ukázalo číslo 45. Řekla mi, že se modlila spolu s nimi.

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Tito tři svatí orodují za těch 45 vojáků a prosí pro ně o milosti a milosrdenství. To číslo 45 znamená i to, že z těch, co zemřeli v sutinách, bylo 45 duší spasených. Carlo Acutis sdílel utrpení s nimi, aby jim pomohl zmírnit jejich bolesti, proto byl celý od krve.**“

Dnes jsem si prohlížela větší fotografické obrázky, které nám rozdali na pouti. Zůstala jsem překvapená, když jsem viděla, že je mezi nimi i obrázek s nápisem Eucharistický zázrak, na kterém je ukřižovaný Pán Ježíš, bílá holubice a Nebeský Otec.

V té chvíli jsem si vzpomněla na zlatý náramek se třemi perlami. Tehdy mi Pán řekl, že až to uvidím, tak to pochopím. Pochopila jsem. Pochopila jsem, že ty tři perly představovaly Nejsvětější Trojici. Z poutě jsme si s Valentínem přivezli i dotykové relikvie z Lanciana.

Pán Ježíš řekl: „Tato relikvie se dotkla mého Srdce. Každý, kdo ji bude mít ve velké úctě, bude spojený se mnou. Já ho budu poslouchat a zahrnu ho svou milostí a milosrdenstvím.“

20. 10. 2022

Majka měla sen: Ukázala se jí duše mladíka trpícího v očistci. Seděl v kovové kleci, ve které nebyly mříže, ale otvory ve tvaru kostky. Seděl, protože klec byla tak malá, že v ní mohl být natěsno pouze v této poloze. Okolo klece chodilo sedm ďáblů s hrozným výrazem, který v Majce vyvolával hrůzu. Nebyla tam zima ani teplo, jen tma a nicota. Protože byl v kleci natěsno, všechno ho tlačilo a ta bolest, kterou prožíval, se nedá ani popsat. Klec byla postavená na něčem šedém, co jí připomínalo popel. Měla pocit, že je jí ukázáno utrpení v pekle, ale ve chvíli, kdy nad tím uvažovala, mladík jí ukázal skrz otvor list podobný listu, jaké rostou na stromě, přičemž ho držel za stopku. Viděla, že na lícové straně je zářivě zlatý, a když ho otočil, zahlédla, že je zářivě bílý. V té chvíli pochopila, že vidí duši trpící v očistci, jen nechápala, co tam dělají ti ďáblové. Mladík i přes své veliké utrpení k ní pokorně promluvil: „Prosím vás, pomozte mi, prosím vás. Nezapomeňte na mě, potřebuji vaši pomoc.“ Pochopila, že se má za něho modlit.

Ježíš řekl: „**Co viděla, to viděla.**“

Když jsem chtěla vědět, za jaký hřích duše tak trpí, Pán Ježíš mi odpověděl: „**Za zlé myšlenky a nelásku vůči bližním.**“

21. 10. 2022

Slyšela jsem hlas: „Lidé nemají zájem o relikvie svatých. Vnímají je jako nějaké kartičky nebo jako záložky do knihy. Nemají k nim úctu.“

Pán Ježíš poznamenal: „**Ano, je to tak. Neváží si jich a ani je nevyhledávají.**“

22. 10. 2022

Během mše svaté jsem v našem chrámu spatřila ve výši kříže, který visí nad obětním stolem, velkou, asi třímetrovou kouli. Byla rozdělená na dvě poloviny, které do sebe byly zvláštním způsobem zaklesnuté. Jedna polovina koule byla modrá a druhá žlutá.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, viděla jsi boj dobra a zla. Viděla jsi boj na zemi.**“

23. 10. 2022

Dnes máme velikou radost, protože nám napsala paní Simonka, za kterou Valentín doteď přinášel oběti, aby měla dítě. Narodil se jim synáček a dali mu jméno Kryštof.

25. 10. 2022

Dcera Majka mi vyprávěla: „Mami, ve snu jsem se ocitla ve velkém amfiteátru, nad kterým se na obloze objevil ustaraný sv. Jan Pavel II. Před ním byly ve vzduchu na žerdích dvě vzájemně překřížené vlající vlajky, přičemž jedna byla vlajka EU a ta druhá tmavě modrá s červeným křížem. Lidé seděli tak, že část z nich byli diváci a naproti nim seděli další, kteří se modlili jakousi modlitbu, která zněla jako korunka, ale odříkávali ji v jiném jazyce. Předmodlival ji mladý, asi 35letý hnědovlasý muž, oblečený ve světle zeleném plášti, a bylo mi řečeno, že je to otec Gabriel. Pak vystoupil před dav nějaký mladý voják ve světle zelené uniformě, kterou taky neznám. Kolem pasu měl hnědý kožený opasek a byl obutý ve vysokých černých botách, které měly z vnější strany po celé délce dva

úzké červené pruhy. Po levé straně mu visela dlouhá šavle, která byla v poslední třetině zvláště zahnutá. Předstoupil před lidi a řekl, že jde vydat svědectví. Ve střední řadě seděl jeho otec a vedle něho dědeček a byla tam i jeho matka s asi čtyřletým děvčátkem. Ta matka vypadala divně. Viděla jsem, že má velké náušnice, ale ve tváři byla jako muž. Pomyslela jsem si, tohle je matka? Vždyť vypadá jako pirát.“ Poprosila jsem Valentína, aby se zeptal Pána Ježíše, co sen naší dcery znamená.

Ježíš promluvil: „**Svatý Jan Pavel II. se trápí nad osudem Evropy. Ty dvě vlajky znamenají, že se Evropa vzdaluje od křesťanství, ze kterého vzešla, a místo toho zavádí nové ideologie. Ukázkou byla i scéna s knězem, vojákem a jeho rodinou.**“

26. 10. 2022

Dnes odjíždíme na Oravu. Už se s Valentínem velmi těšíme, protože tam máme mnoho přátel a vždy přibudou noví. I tentokrát pro nás přijedou autem Helenka s manželem Petrem. Je to pro nás velká milost.

31. 10. 2022

Domů jsme se vrátili plní zážitků, a i Pán má radost. Jsme šťastní, protože přibýlo mnoho členů, a stala se i jedna zajímavá věc. Do společenství vstoupil pan Marek, syn naší členky, což je, jak řekla, hotový zázrak. Stala se i jiná věc, a to na jedné přednášce. Mezi lidmi seděl muž, ve kterém jsem poznala kněze. I když jsem ho nikdy neviděla, i když byl v civilu a ani jsem se s ním nikdy nesetkala, věděla jsem, že je to duchovní. Během přestávky přišel ke mně a řekl: „Já jsem kněz.“

Pán Ježíš mi po Valentínovi vzkázal, že jsem dostala od Boha dar rozpoznávat v mužích pomazaného. Měli jsme i jinou zkušenost. Stalo se to v Klině. Byla tam jedna žena, která i když se k nám chovala velmi mile, cítila jsem, že se nezapíše, ale že přišla na setkání spíš ze zvědavosti než s úmyslem vstoupit do

Společenství. A tak se i stalo. Poděkovala a odešla. V noci jsem měla sen. Stála jsem u chodníku, přes který tekla čistá voda a postupně vytvářela malý potůček. Před chodníkem stáli lidé a na druhé straně přesně tato žena a volala: „Nevstupujte do té vody, ale přeskočte ji.“

1. 11. 2022

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, to, co jsi ve snu viděla, to byl pramen živé vody, který jsem seslal do srdcí těch, kdo se zúčastnili přednášky, přijali mé dílo a zapsali se do mého Srdce. Ta žena se nezapsala a přemlouvala lidi, aby to nedělali. Takových je mnoho.**“

Dceři Majce se ve snu ukázaly veliké zástupy vojáků trpících v očistci. Viděla, že jsou to vojáci nejen z první a druhé světové války, ale i z těch, které probíhají nyní a probíhaly v minulosti. Jeden z vojáků, mladý, asi 28letý, k ní promluvil: „Sestro, prosím tě, modli se za nás, protože se za nás nikdo nemodlí.“

3. 11. 2022

Přinášíme oběti za syna naší členky, kterému dnes mají operovat srdce. Valentín v ležící poloze na kříži obětoval několik růženců ke Svatým ranám a při chůzi ostatní modlitby. Já jsem se za něho také modlila a obětovala půst. Operaci přeložili na zítřek.

4. 11. 2022

Znovu jsme přinášeli oběti. Kromě obětí jsme obětovali i mši svatou. Operace dopadla dobře. Dostali jsme zprávu, že se cítí výborně.

Ježíš poznamenal: „**Její syn M... vstoupil do Společenství přátel Eucharistie, stal se mým přítelem a Já jsem ke svým přátelům milostivý a milosrdný.**“

5. 11. 2022

Dcera Anička mi řekla: „Mami, ve snu se mi ukázalo asi 10leté děvčátko. Mělo oblečené růžové šaty, na hlavě mělo bílou pokrývku a vedle ní stála vysoká zapálená svíce. To děvčátko mělo hábit jako růžové sestry. Vypadala jako malá řeholnice.

Pán řekl: „**Moje Společenství přátel Eucharistie je jako dítě růžových sester působících ve světě. To světlo je světlo pro ty, kteří se vzdálili od úcty k Eucharistii. Světlo té rozžaté svíce bude přitahovat stále víc a víc lidí, až se roznese po celém světě. Je to Boží plán na záchranu Církve a duší.**“

6. 11. 2022

Zdál se mi sen. Ocitla jsem se venku s Valentínem a s několika přáteli a mezi námi byl jistý slovenský biskup, který nám požehnal. Po požehnání jsem se ho zeptala, jestli mu mohu něco říct. Přikývl, a když jsem mu začala vyprávět, viděla jsem, že se mnou souhlasí a že mi to všechno věří. Přátelé, se kterými jsem tam stála, byli: Janko, Majka, Martuška, Katka, Helenka, Ludka, Jožko, Danko a muž a žena se zamlženou tváří. Ježíš promluvil: „**Tento biskup je vám nakloněný, i když to veřejně nedává najevo. Žehná vám i mému dílu. Ti, co byli s vámi, to jsou vaši nejvěrnější přátelé ze Společenství a ti se zamlženou tváří představují vaše věrné přátele ze Společenství.**“

7. 11. 2022

Dceři Majce se často ukazují trpící vojáci, kteří ještě žijí, i ti, kteří umírají nebo jsou už po smrti. Stále u nich vidí sv. Antonína Paduánského, Ignáce z Loyoly a Carla Acutise. Dnes nad ránem znovu slyšela a viděla zoufale plačícího vojáka a vedle něho mrtvého. Ti tři kráčeli k němu a modlili se. Když pohlédla na Carla Acutise, zpozorovala, jak je tím bo-

lestně zasažený. Zeptala se ho: „Carlo, i tebe to děsí?“ Bylo pro ni ne-
zvyklé vidět svatého tak trpět. Zeptala se mě: „Mami, myslíš, že to svaté
bolí?“

Ježíš to vysvětlil: „**Svatí už necítí bolest, ale když vidí ta zvěrstva a
hrůzy války, jsou z toho velmi smutní, prožívají osudy některých tr-
pících, a tak jim pomáhají zmírnit jejich bolest.**“

10. 11. 2022

Modlila jsem se za duše v očištcích a v nebi, které zemřely v pověsti sva-
tosti, a vtom se přede mnou objevily sochy dvou mužů. Jeden vypadal
jako 40letý, ten druhý s delší bradou byl 60letý. Nedokážu přesně určit
jejich věk, oba byli jakoby z mramoru nebo nějaké jiné kameniny a uká-
zali se mi jako dvě busty postavené za sebou.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, bylo ti ukázáno, že tvoje modlitby
nevycházejí nazmar a jak jsi konkrétně těmto mužům pomohla. Byli
ti poděkovat. Viděla jsi je jako dvě busty, čímž ti bylo naznačeno, že
jde o muže, kteří byli prohlášeni za svaté, ale Boží soud rozhodl ji-
nak. Nejsou na věčnosti v té nejkrásnější krajině, ale skončili v těch
horších.**“

Viděla jsem i duši staré ženy, o které vím, že už je v nebi. Seděla na
dřevěné lavici a okolo chodidel si obtáčela pás teplé vlněné látky. Po
chvilu si obula vysoké boty. Pochopila jsem, že to byla látka nahrazující
ponožky, jen jsem nechápala, proč to dělá a co mi tím chce říct.

Ježíš dodal: „**Ta stará žena ti chtěla ukázat, že se chce dostat do tep-
lejší oblasti ve stonkové krajině, ve které žije, a prosí tě o pomoc.**“

11. 11. 2022

Ve snu jsem se ocitla v hlubokém lese, na jehož vrcholu stál malý dře-
věný kostelík. Měla se tam sloužit mše svatá, ale každý, kdo se chtěl do
něho dostat, musel nejdřív dlouho kráčet přes tuto horu po úzkém strmém
chodníku.

K tomu musel vynaložit velké úsilí, neboť byl pro člověka velmi namáhavý. Vystupovala jsem po něm s několika ženami a děvčaty, a když jsme vešly dovnitř, sedělo tam jen pár lidí. Přišel i kněz a zeptal se: „To jste všichni? A kdo bude číst Boží slovo?“ Přihlásila se jedna slečna a duchovní se znovu zeptal: „A kde jsou vlastně muži a kde jsou chlapi? Oni neprijdou?“ Jedno z děvčat se postavilo a řeklo: „Oni nechťejí jít po tom chodníku. Pokud chceme, aby přišli, musíme je vytáhnout na laně.“ „Na laně?“ podivil se kněz. „Ano, na laně,“ zopakovalo děvče. Když jsem to slyšela, řekla jsem si, že je rychle vytáhnou, a v té chvíli jsem držela v ruce konec lana, který jsem obtáčela kolem své ruky, a tak je po jednom vytahovala nahoru až ke dřevěné kapliče. Jak jsem se na ně dívala, zpozorovala jsem, že všichni jsou to mladí lidé mezi 30 a 35 lety. Zeptala jsem se jich: „Vy nemáte rodiny? Kde jsou vaše manželky a kde máte děti?“ Usmáli se na mě a řekli: „My se ještě nechceme ženit. Oženíme se, až nám bude 40. Takhle je nám dobře, a tak nám to vyhovuje.“ Mše svatá začala, ale oni zůstali venku. Přistoupila jsem k okénku a rukou jim naznačila, aby vešli dovnitř, ale neposlechli mě. Zasmáli se a začali mezi sebou něco rozebírat. Když skončila mše svatá, chytili se lana a spustili se dolů lesem bez toho, aby ze sebe vydali aspoň kousek námahy. My, kteří jsme byli uvnitř kostelíku, jsme opatrně scházeli dolů, přičemž jsme se modlili svatý růženec. Když jsme došli na místo, viděla jsem, jak ti muži sedí u občerstvení a vesele se baví. Zůstala jsem smutná. Pochopila jsem, že jsou to lidé, kteří si chtějí užívat a Bůh je vůbec nezajímá.

Pán Ježíš mé vidění vysvětlil takto: **„Na tomto příkladu ti bylo, Barličko, ukázáno, co se děje v nynější společnosti a proč jsou takové problémy v rodinách. Mladí lidé už nejsou ochotní mi něco obětovat a vzdát se svého pohodlí a blahobytu. Žijí jen pro tento svět a život věčný je vůbec nezajímá. Tak jak žijí, tak i skončí. Na druhé straně**

jsou stále ještě lidé, kteří si uvědomují, že životem na zemi nic nekončí, a jsou ochotní se vzdát svého pohodlí a přinášet oběti, aby byli co nejbliž u mě už tady na zemi. Veliká bude jejich odměna v nebi.“

12. 11. 2022

Ve snu jsem seděla v pokoji, ve kterém ležela na posteli Anička Bohuslava Tomanová. Kolem hlavy měla rozpuštěné krásné, tmavé, zvlněné vlasy a její tvář byla tak nádherná, že jsem hned pochopila, že takto nyní vypadá v nebi. Měla krásně modré oči a pohled, od kterého se nedalo odpoutat. Mile se na mě usmívala a cítila jsem, že mi chce něco povědět. Ježíš promluvil: „**Anička měla výročí a takto se vám chtěla připomenout. Barličko, viděla jsi její duši.**“

Volala mi jedna naše členka a řekla mi, že někteří kněží tvrdí, že ani v Písmu svatém se nic nepíše o tom, že by se měla Eucharistie podávat věřícím jeno do úst.

Pán Ježíš těmto kněžím vzkázal: „**Kdo chce psa bít, hůl si vždy najde. Je snad v Písmu svatém napsáno, jak se mají slavit liturgie a svátosti? A přece se slaví podle tradice Církve. A není snad v Písmu svatém napsáno, že máte mít úctu a bázeň před Bohem? A je projev úcty a bázně před Bohem, když mě nevhodným podáváním mého Těla dennodenně zneuctíváte a ničíte tím víru v moji přítomnost v Eucharistii? Zavíráte oči před tím, co to způsobilo v zemích, kde to zavedli, a myslíte si, že na Slovensku to nenastane?**“

13. 11. 2022

Jedna naše členka chtěla vědět, jestli mohou věřící líbat Svátost oltářní, že to tak dělají, ale nejsou si jistí, zda se to Bohu líbí a je to správné. Poprosila nás, abychom se na to zeptali Pána.

Pán Ježíš odpověděl: „**Svátost oltářní není relikvie svatých, ale je to živý Bůh. Touhou mě políbit vyjadřujete svoji lásku a přátelství ke**

mně, ale před Bohem máte mít i úctu a bázeň. Proto, když to děláte, povyšujete se na úroveň Boha, a to není správné. Nedělejte to.“

18. 11. 2022

Dnes odjíždíme na pozvání naší členky paní J... k rodině T..., kde mají už 12 let syna v bdělém kómatu. Poprosila nás, jestli bychom nepřišli i s knězem, že oni tu možnost nemají. Protože se potřebujeme dostat až za Prešov, a my auto nemáme, jedou s námi naši milí přátelé Josef a Ludka i kněz otec O... Když jsme vešli do domu, kde mají nemocného syna, při pohledu na něj mne zasáhla velká bolest. Na posteli nehybně ležel 22letý mladík a jedině, čím sledoval okolí, byly jeho oči. Kněz jim odsloužil mši svatou a pak jsme si s rodinou povídali. V domě byla s mladým mužem jen jeho maminka, babička a jejich přítelkyně, která vše zorganizovala. Pán Ježíš si přál, aby vstoupili do jeho Společenství, ale i když jim manžel říkal o výhodách, které z toho plynou, i když jim vyprávěl o zázracích, které se některým členům staly, a i když jsem jim to během rozhovoru několikrát nabídl, odmítly to. Zůstala jsem z toho smutná. Bylo mi líto chlapce, který, i kdyby to chtěl, byl odkázaný jen na souhlas své matky.

19. 11. 2022

Pán řekl: „Vstoupil jsem do jejich domu, abych je zahrnul milostí a milosrdenstvím a pomohl jim ve velkém trápení, ale odmítli mě. Vy z toho nebud'te smutní, udělali jste všechno, co jste udělat měli. Otec O... byl mým důstojným a úžasným zástupcem a vám, Valentíne, Barličko, Jozefe a Ludko, jsem dal další milosti.“

20. 11. 2022

V Božím oku jsem viděla průzračný tekoucí potůček, který se náhle znečistil tmavými skvrnami.

U něho stál kněz, ze kterého jsem zůstala zhrozena, protože z místa, kde měl mít uši, mu vycházely rohy stočené nad hlavou proti sobě. Nakonec jsem viděla chrám v obrovských plamenech. Lekla jsem se, protože toho kněze znám, ale i z toho, že šlo o katedrálu na Slovensku.

Pán Ježíš to vysvětlil: **„Čistá voda mého učení je znečištěná tím, že někteří kněží poslouchají hlas tohoto světa a antikrista a vkládají ho do mé nauky. To způsobuje požár v chrámu mého Otce, protože moji věrní to nejsou ochotní přijmout a chtějí mě věrně následovat. Ty rohy znamenají, že neposlouchají mě, ale antikrista, proto byly vsazené do uší.“**

21. 11. 2022

Když si jedna naše členka, paní Marta, natřela kolena olejem sv. Peregrina, měla v noci sen. Dívala se na své nohy a najednou zpozorovala, že má na kolenou dvě červené růže. Druhý den klečela celou hodinu, a nic ji nebolelo. Pán Ježíš jí vzkázal: **„Svatý Peregrin ti ukázal, že za tebe oroduje.“**

22. 11. 2022

Jistý mladý muž, který už nezvládá svou životní situaci, chtěl vědět, která modlitba je nejlepší pro to, aby unesl svůj kříž.

Pán mu vzkázal: **„Modli se takto: Můj milovaný Ježíši, s hlubokou pokorou se ti klaním a prosím o milost a sílu, abych dokázal s láskou přijmout a nést svůj kříž. Ochraňuj mě od zlých myšlenek a nástrah zlého ducha, abych ti mohl věrně sloužit a velebit tvé jméno. Amen.“**

23. 11. 2022

Ve snu jsem slyšela Boží hlas, který řekl: **„Proto, že ses zaslíbila mému milosrdenství...“** a dál jsem to už zapomněla, ale vzbudila jsem se a z Ježíšovy tváře začalo vycházet krásně pulzující světlo, které mě celou zalilo svou láskou.

Ježíš řekl: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, jak velkou radost mám z toho zasvěcení. Mé Milosrdenství bude tebe, Valentína, i ty, kteří byli s tebou, provázet po celý váš život.**“ Byli s námi: Martuška, Majka, manželé Jozef a Danka, i Zdeno a jeho manželka Evka.

25. 11. 2022

Promluva Pána Ježíše pro toto adventní období: „**Moji milovaní, ještě ani nedoznely obavy z pandemie koronaviru, a už je tu nová hrozba, hrozba války. Strach z nemoci vystřídal strach ze světové katastrofy. To vše je jen důsledek toho, že se lidstvo odvrátilo od Boha, že zavrhl svého Spasitele jako nějakou nepotřebnou věc. Moji milovaní, jsou dvě věci, které je potřeba udělat během tohoto adventního období. První a nejdůležitější je modlit se za obrácení lidstva a národa k Bohu. Modlete se i za své bližní, kteří se vzdálili nebo zanevřeli na Boha, za jejich obrácení a návrat. Druhá je celkem jednoduchá. Přestaňte se bát, nemějte strach z budoucnosti a důvěřujte mi. Já své věrné ochráním, tak jak jsem to slíbil.**“

27. 11. 2022

Dnes nás v našem kostele oslovila paní M... a řekla nám, že viděla po skončení mše svaté velký zástup biskupů v bílých rouchách, jak nesou na ramenou na proutěných nosítkách někoho nebo něco, ale nevěděla a neviděla co.

Pán Ježíš smutně řekl: „**Viděla zástup svatých kardinálů a biskupů, kteří jsou už v nebi a nesli na nosítkách obět' - mě trpícího, protože trpím v tomto chrámu tím, co se tu děje. Svati byli orodovat u mého nebeského Otce, aby nezanevřel na tento chrám a byl nadále chrámem plným milosti.**“

Jistá členka Společenství poprosila Valentína, aby se zeptal Pána, jak má vysvětlit svému manželovi, že kartičky s pokemony představují zlo, a proto nejsou pro jejich děti vhodné.

Pán Ježíš to vysvětlil takto: „**Je to vzkaz pro všechny rodiče. Řekněme, že máte doma obrázky svatých, ke kterým se modlíte nebo je prosíte o pomoc. A teď si představte, že máte mezi nimi i obrázky démonů a d'áblů a máte je vystavené v pokojích nebo založené někde v modlitebních knížkách. Myslíte si, že by na vás nepůsobili? To samé se děje při takových hrách a kartičkách, jako jsou pokémoni. Mezi nevinnými obrázky se nacházejí i obrázky představující zlo a zlo stále působí, ať tomu věříte, nebo ne. Autor hry vloží do těchto kartiček své myšlenky, své ideje a cíle, a to působí na podvědomí těch, kteří ty hry hrají a ani si neuvědomují, jak to mění jejich myšlení a jednání. Všechny ty násilnosti, co děti páchají ve školách, jako jsou například střelby, zabíjení, šikanování..., to vše způsobily nevhodné hry a hračky, se kterými se dotýčná osoba ztotožnila a začala jednat podle jejich vzoru. Dětem se znečitlivuje svědomí, násilí se stává něčím přirozeným, dokonce vzorem, jak si vyřizovat účty s těmi, kdo s nimi nesdílejí stejné názory, a zlý taktó pomaličku ovládá jejich mysl. Je to jako například s reklamou na práci prostředek. Reklamu přejdete bez zájmu, ale když jdete prášek koupit, podvědomě upřednostníte ten, který byl v reklamě, před jiným, který reklamu neměl. Tak podvědomě působí i takové navenek nevinné hry. Potom se rodiče diví, co ta jejich ratolest vyvádí, jak se jim vymyká z kontroly, a nevědí si s ní rady. Proto, rodiče, dávejte velký pozor na to, s čím si vaše děti hrají a jaké hrdiny mají za své idoly. Nepodceňujte jejich vliv na vývoj svých ratolestí, nebo se vám to vymstí. Každé zlo, které se vám vkrade do domu, je třeba hned vykořenit a odstranit, aby se v něm neusídlilo a aby vám zlý nezačal ničit vztahy a nebral vás o pokoj a lásku.“**

28. 11. 2022

Viktorka mi vyprávěla: „Babi, stala se mi ve škole taková věc. Měla jsem velmi těžkou tašku a nezvládala jsem vyjít nahoru po schodech. Vystupovala jsem po nich už z posledních sil, když mě najednou něco nadzvedlo a vzduchem, asi ve výšce 30 cm, mě přeneslo přes chodbu až ke třídě. Babi, měla jsem pocit, jako bych lítala. Když jsem se otočila dozadu, nikoho jsem neviděla. Pán Ježíš se usmál a řekl: „**Ano, je to pravda. Anděl strážný jí pomohl.**“

1. 12. 2022

Prosila jsem Pána o milost, aby mi dal sílu. Už delší čas se cítím nehodná, smutná, jakoby Bohem opuštěná. Jak jsem tak ležela, náhle se moje duše ocitla na posteli v krásné ložnici v nějakém paláci. Pokoj byl obrovský a všechny stěny byly vyzdobené vínově červenými tapetami z nádherné látky se zlatými ornamenty a ze stejné látky bylo i povlečení na posteli. Bylo velmi příjemné a na dotek hebké. Ležela jsem a hleděla velkým oknem bez skla na krásnou barevnou krajinu. Zničehonic přiletěl nádherný ptáček, sedl si na okno, a když jsem ho k sobě přivolala, vzlétl ke mně a sedl mi na rameno. Všimla jsem si, že i postel byla čalouněná tou látkou a že všechno v pokoji bylo dokonale sladěné.

Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, ukázal jsem ti nebeské království, i pokoj, který opravdu existuje, aby ses potěšila a nebyla už smutná.**“

3. 12. 2022

Při noční modlitbě se mi ukázala skleněná rakev, ve které ležela mladá žena oblečená v bílém. Vypadala jako svatá, ale i když jsem viděla její tvář, nepoznala jsem, kdo to je. Ve snu jsem se pak ocitla ve městě, ve kterém jsme si s Valentínem chtěli koupit byt. Od makléře jsme se dozvěděli, že je ve městě ulice a v ní budova, ve které se nacházejí byty v uzavřeném prostoru, ale že se neprodávají, jen dědí.

V nich bydlí lidé, mezi kterými panuje jen láska, a proto nechtějí mezi sebe pustit nikoho cizího. Žijí tam jako jedna rodina a bojí se, že kdyby se k nim nastěhoval někdo nový, všechno by jim narušil. Řekl nám, že i když ví, že se tam jeden byt uvolní, neukáže nám ho, protože je to pro něj zbytečná ztráta času. Řekla jsem si, nevadí, půjdu sama, a tak jsem udělala. Protože komplex byl uzavřený, čekala jsem, kdo z domácích k němu přijde. Po chvíli se objevila starší paní a začala odemykat bránu. „Vy tu bydlíte?“ zeptala jsem se jí. „Ano, a co si přejete?“ odpověděla. Já hned: „Slyšela jsem, že se tu uvolnil jeden byt a že tu bydlí samí dobří lidé. Chtěli bychom si ho s manželem koupit.“ Žena na mne mile pohlédla, usmála se a řekla: „A víte co, řeknu vám pravdu. Tady se byty cizím neprodávají, ale vy na mě působíte dobře. Pojdte za mnou, ukážu vám ho.“ Otevřela bránu a najednou jsem stála na velkém dlážděném nádvoří, po jeho obvodu byly vstupy do jednotlivých bytů. Ve středu nádvoří stál jeden dlouhý stůl, za kterým seděli obyvatelé tohoto komplexu a hlučně se bavili. Jedli, pili, smáli se a vzájemně mezi sebou něco probírali. Když mě zahlédli, klidně mě přijali, dokonce řekli, že jim nevadí, že tam s nimi chceme bydlet, že s tím souhlasí a že se už na nás těší. Povídali, že z nás mají velkou radost a že se můžeme hned nastěhovat. Budeme spolu žít jako jedna rodina a navzájem si pomáhat. Hned jsme se tam nastěhovali, ale když jsem ráno vstala, abych si šla do města něco nakoupit, zůstala jsem šokovaná. Na nádvoří stála velká pojízdná prodejna s prvotřídním masem, ale lidé nestáli v řadě, jak se patří, všichni předbíhali, nadávali si, křičeli na sebe, dokonce si i zboží vytrhávali z rukou a každý z nich chtěl jen to nejlepší a co nejvíc. Když jsem to viděla, pomyslela jsem si: Tohle je to krásné soužití, tohle je ta láska? Zůstal mi jen jeden balíček kuřecích prsou. Stejně to bylo druhý den, i další dny. Řekla jsem si, že ráno přijdu dřív, než přijede prodejna, a v klidu si vyberu, co potřebuji. Ráno jsem vstala a rychle běžela ven. Stál tam už jeden muž a řekl mi: „I vy jste už přišla, paní? Já tak chodím stále, protože kdybych nepřišel, nic by mi nezbylo.“

Víte, hovoří se tu jen o lásce, ale když ji mají projevít, chovají se jako zvěř.“ Prodejna přijela a já jsem si koupila dokonce i pečínku a těšila se, že Valentínovi uvařím chutný oběd. Byla jsem šťastná, že jsem ji dostala, ale smutná z toho, že všechno je jen hrané divadlo.

Pán Ježíš mi to vysvětlil: „**Barličko, ta svatá byla Marie z Agredy. Přihlásila se vám za patronku a už se na vás velmi těší. Tvůj sen, to byl sen o farnostech. Viděla jsi reálný obraz farních společenství v současnosti. Navenek harmonie, pokoj a láska, ale skutečnost je jiná. Všechno je jen přetvářka a velké divadlo. Proto potřebuji vstoupit do těchto společenství, aby v nich zavládla skutečná láska a porozumění, aby ti lidé měli kousek mého Srdce a aby mě už skutečně následovali. Aby cítili lásku ke svému bližnímu, tak jako Já cítím lásku k nim. Aby to byla pravá Boží láska.**“

5. 12. 2022

Ve snu jsem se s Valentínem a našimi dcerami ocitla v domě, o kterém se vyprávělo, že je velmi krásný a má i krásnou zahradu. Chtěli jsme ho vidět, ale když jsme tam přišli, byl jako opuštěný. Nežili v něm lidé, ale jen dva psi. Jeden velký, druhý malý. Na zahradě nebyly stromy ani keře, žádné květiny, jen samá tráva, a i ta v tak hrozném stavu, že všechno bylo suché a žluté jako seno. Vlastně to vypadalo, jako by na zahradě rostlo místo trávy jen seno. Dcery mi řekly: „A co kdybychom si to od majitelů pronajali? Chodili bychom sem na víkendy a trochu si odpočinuli.“ Zamyslela jsem se a řekla: „To není špatný nápad, zahradu bychom dali do pořádku, pokoje také, pojdme se podívat dovnitř. Ale jen co jsme vešli, přiběhli za námi ti dva psi. Vypadalo to, že si celkem dobře rozumějí, ale když jsem je chtěla nakrmit, ten větší ukradl jídlo tomu menšímu, a když jsem je od sebe oddělila a ukázala maso tomu malému, skočil mi na ruku, vytrhl mi ho i s velkou kostí a začal se dusit. Chtěla jsem mu ten velký kus vytáhnout, ale začal na mě zlostně vrčet, tak jsem ho raději nechala a doufala, že se mu nic nestane.

Trvalo to dost dlouho, než to všechno rozkoukal, ale když jsem se na něho podívala, viděla jsem, že i když žije, je z toho tak vyčerpaný, že místo toho, aby byl nasycený a klidný, byl hubený, slabý a jakoby scvrklý. Dcerám jsem řekla, že ten dům a všechno v něm je tak nepříjemné, že nejlepší bude, když z něho co nejdřív utečeme, a vyběhli jsme ven.

Ve druhém snu jsem se ocitla v nemocničním pokoji. Byla jsem nemocná, ale nepamatovala si s čím. Po chvíli do pokoje vstoupila paní, která mi řekla, že jí budou operovat hlavu a že se velmi bojí. Utěšovala jsem ji, aby neměla strach, že to možná nebude třeba, protože mám u sebe vzácný olej sv. Peregrina a možná jí pomůže. Začala jsem ho hledat, a když jsem ho vytáhla z tašky, zůstala jsem překvapená, protože to nebyl olej tohoto světce, ale olej archanděla Michaela. Přemýšlela jsem, kdo mi ho dal do tašky, protože jsem takový nikdy neměla, ale pak jsem dostala vnuknutí, že to byl ten anděl. Otevřela jsem lahvičku, na prst si z ní nakapala a udělala jsem jí na čelo malý křížek se slovy: „Na přímlyvu svatého Michaela archanděla, prosím tě, uzdrav ji, Pane.“ Jen co jsem to vyslovila, žena vykřikla: „Vždyť jsem úplně zdravá, už mi nic není! Chci jít domů.“ Přiběhl lékař a sestřičky a nechápali, jak je to možné. Nechápali, jak se to stalo, když byla tak nemocná. Probudila jsem se a znovu usnula.

Ve třetím snu jsem byla v nějakém domě, kam měli přijít lidé, kteří nás už znají, ale i ti, kteří ještě ne a chtěli si nás poslechnout. Někteří si mezi sebou šeptali, protože o mně slyšeli, že mám vzácný olej a že uzdravil jistou ženu, proto jsem je vyzvala: „Ten olej mám i teď. Kdo chce, ať za mnou přijde. Dostane jím křížek na čelo a je už jen na Bohu, zda ho uzdraví, nebo ne.“ První přiběhlo malé děvčátko a za ním přicházeli další, když tu náhle paní, která to setkání zorganizovala, zvolala: „Přichází kněz a před přednáškou bude sloužit mši svatou.“ Ale jen co vstoupil, zůstala jsem jako opařená. Byl to jeden z těch, který jde proti Ježíšovu dílu a proti nám. Vysmívá se nám a říká o nás, že jsme sekta. Hned

jsem olej schovala a nechápavě jsem na ni pohlédla. Přiskočila ke mně a řekla mi: „A ty budeš číst Boží slovo.“ Odpověděla jsem jí: „Ale Pán Ježíš mi po Valentínovi vzkázal, že nemám takové věci dělat.“ Zamyslela se a dodala: „Tak budeš vybírat peníze.“ Zůstala jsem z ní zhrozena a rychle jsem se utíkala posadit dozadu s tím, že to dělat nebudu. Kněz si sedl mezi věřící a něco jim se smíchem vykládal. Všichni ho pozorně poslouchali a po chvíli se také začali smát. Měli z toho velkou zábavu. Náhle dovnitř vběhla nějaká řeholnice a křičela, že jedné z přítomných žen dala peníze a teď se bojí, jestli jí je vrátí, protože jí nedala žádné potvrzení. Ukázala na ni prstem a vtom nastal velký křik a chaos. Kněz se jen díval a nezasáhl. Nakonec nebyla ani mše svatá, ani přednáška. A ze setkání s námi se stalo setkání lidí plných hněvu, zlosti a nenávisti.

Ježíš řekl: **„Barličko, tvůj první sen byl o tom, že všechno krásné tady na zemi jednou skončí. Tak jako odešla duše původního majitele toho domu, odešlo s ní všechno. Všechno se ztratilo, všechno zpustlo. A proč to tak je? To jsi viděla na těch dvou psech. Představovali egoismus, nenasytost a snahu všechno ovládnout. Výsledkem toho je spoušť, která byla způsobena jejich jednáním. Je to varování pro lidstvo, aby se zbavovalo těchto ďáblových jablek, která do nich zasévá, a vrátilo se ke mně. Aby egoismus nahradilo láskou k bližnímu, nenasytost dobročinností a láskou ke všemu, co ode mě dostávají. Předchozí majitelé domu byli obrazem této lásky a dobročinnosti, ale přišli tam tací, kteří měli úplně opačné smýšlení, a to všechno je vidět na jejich výsledcích. Dokud tam byli původní majitelé, byl dům krásný, s krásnou zahradou, protože jsem ho žehnal a zahrnoval svými milostmi. Ale změnou majitele se vše změnilo. Dům i zahrada zpustly, protože tam už nebylo moje požehnání a moje milost. Proč? Protože mě z domu vyhnali. Takto končí rodinný život, když mě lidé vyženou ze svých srdcí a namísto mnou se nechají řídit tímto světem. Ve druhém snu v nemocnici ti bylo ukázáno, jak působí posvěcené**

oleje svatých, že skutečně lidem pomáhají. Nemocná žena byla napadena zlým duchem a měla z toho velké psychické problémy, proto je třeba v těchto případech prosit archanděla Michaela, aby vyhnal zlého, aby se ti lidé mohli uzdravit. Je to poučení pro vás, že když někdo trpí depresemi a je napadaný zlým, je třeba modlit se a prosit archanděla Michaela o pomoc.

Třetí sen byla výstraha pro vás. Nedopust'te, aby pořadatelé na vaše setkání a přednášky zvali kněze, kteří už z principu jsou proti vám, protože to naruší celý průběh, přinese mezi věřící zmatek a skončí to velmi zle.“

6. 12. 2022

Při modlitbě za umírající, kdy jejich jménem lituji všech jejich hříchů a provinění a prosím o odpuštění, se z obrazu Ježíšovy tváře začala vynořovat malá kulatá světýlka, různé jiskřičky, až z něho nakonec vytrysklo obrovské Boží světlo a celou mě zalilo. I nyní měnilo své barvy a postupně se změnilo na Boží oko, ve kterém se mi ukázala loďka na vodě. Pak jsem viděla obraz, který jsem namalovala asi jako 14letá na přání své drahé babičky. Skupina věřících s ním chodila během adventního období po dědině, ve které žila, a každý den se s ním zastavili v jiném domě a modlili se při něm. Byl na něm namalovaný sv. Josef a Panna Maria, jak klepou na dveře a prosí o nocleh.

Pán Ježíš promluvil: „Barličko, chtěl jsem ti ukázat, že svými modlitbami a obětmi prokazuješ velké milosrdenství duším umírajících a mnohé i zachráníš před ztracením. Takovým, kteří jsou na hranici mezi věčným životem a věčnou smrtí, takovým se miska vah překlápí k životu. To je ta loďka, co jsi viděla na vodě. Představuje život věčný. S obrazem, který jsi namalovala, jsem vám lidem chtěl ukázat, že tak jako moji rodiče hledali příbytek, tak ho teď bude hledat

mnoho lidí z Ukrajiny, protože nastane velká utečenecká vlna, jelikož v jejich zemi se v této zimě nedá přežít. Buďte k nim milosrdní a laskaví a nemějte nenávist a zlost na tyto lidi, protože to způsobí v celé Evropě velké ekonomické problémy. Nedejte se strhnout neláskou k nim, ale berte je jako Svatou Rodinu, která byla v nouzi. Mějte trpělivost a pomozte jim, jak se dá.“

9. 12. 2022

Když jsem se šla modlit za umírající a jejich jménem jsem litovala jejich hříchů, ukázala se mi duše s vlasy dlouhými po ramena, která neměla tvář, ale jen lícní kosti potažené kůží, a něco mi říkala. Jakmile jsem se začala modlit, ukázala se mi tvář asi 50letého muže, který měl také vlasy dlouhé po ramena, i tváře dalších pěti lidí, mezi kterými byli i dva malí chlapci. Pochopila jsem to tak, že jsem je asi zachránila.

Pán Ježíš mi vzkázal: „Ano, Barličko, je to tak, jak jsi viděla a jak jsi to cítila. Ten 50letý muž by tak strašně vypadal, kdyby byl zatracený. Byl ti poděkovat.“

11. 12. 2022

Ve snu se mi ukázal obraz Panny Marie s malým Ježíškem v náručí. Na obraze byla namalovaná Matka Boží, ale i dvě prasečí nožičky. Hrůzou jsem se probudila a slyšela hlas: „**Aspoň že...**“ a dál jsem už nerozuměla. Bylo mi z toho do pláče.

Ježíš můj sen vysvětlil: „Barličko, ten hlas ti řekl, že aspoň si její jméno pamatují. Tak hanobí obraz mé Maminky všichni ti, kteří hřeší jejím jménem při každém nezdaru, který se jim přihodí, a tak ji ponižují a dávají na úroveň toho zvířete, jehož nohy jsi na obraze viděla.“

12. 12. 2022

Často si v duchu zpívám písničku Tebe žijem, Ježíš moj, tebe Ježíš... Vlastně skoro každý den. Dnes se mi ukázala krásná červená sametová kazeta zdobená zlatem, která se na okamžik sama pootevřela, a v té chvíli z ní vyšla tři krásná srdíčka. Ježíš řekl: „**Barličko, chtěl jsem ti ukázat, jak se moje Srdce raduje, když zpíváš tuto píseň.**“

13. 12. 2022

Je zima a fouká silný vítr. Při pohledu z okna jsem si vzpomněla na duši děvčete, kterou jsem viděla v nebi u řeky. Tvář měla pěknou, ale oblečení měla jednoduché, takové, jaké se nosí ve velmi chladném období. Pamatuji si, že když jsem chtěla vědět, zda ta duše byla z nektarové, nebo stonkové krajiny, Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, a viděla jsi led? Neviděla. Byla to duše ze stonkové krajiny.**“

14. 12. 2022

Modlila jsem se za kněze, který se odvrátil od Boha, a najednou jsem měla vidění. Ocitla jsem se v malém dřevěném domečku, kde byl jen stůl, za kterým seděl muž v bílém. Stála jsem za ním, takže jsem neviděla jeho tvář, ale cítila jsem, že je to asi kněz. Dovnitř vešel muž v černém kabátě, ve kterém jsem také poznala kněze. Přistoupil k tomu, který seděl za stolem, a něco mu začal vyprávět. Celý výjev na mě působil, jako že jde o důležité setkání. Ježíš promluvil: „**Barličko, svými modlitbami za kněze jim vyprošuješ milost kajícího a lítosti nad jejich hříchy a přivádíš je ke svátosti smíření. Mám z tebe radost.**“

15. 12. 2022

Ve snu jsem se ocitla ve zvláštním městě. Mělo vysoké kamenné hradby a plno uliček, takže pro člověka byl problém zorientovat se v něm a nezabloudit. Když jsem procházela městem, potkávala jsem cestou mnoho lidí, kteří zabloudili a potřebovali pomoc.

Já jsem s tím problémem neměla. Každou ulici jsem znala a pamatovala si ji a věděla jsem přesně, kam vede. To město nejen že mělo vysoké hradby, ale i kopce, a středem se táhl dlouhý, hluboký les. Projít jím bylo skutečně velmi těžké a namáhavé, proto každému, kdo mě poprosil o pomoc, jsem hned vyšla vstříc. Potkala jsem i mladou rodinku, která mě pozvala k nim, a když se o tom dozvěděli jejich příbuzní, přišli i oni. Potřebovali se také naučit, jak v tom lese žít. Povídala jsem a oni mě poslouchali, když vtom mi zazvonil mobil. Ozval se hlas ženy, které jsem, dokud žila, stále pomáhala, ale ona si toho nevážila, vždy mi něco vyčítala a neměla mě ráda. Víím o ní, že je v těžkém očistci. I teď mi ve snu vytykala, že se věnuji více ostatním, že je správné přijít napřed k ní. Že je moc hodin a nejmíc času mám věnovat jen jí. Snažila jsem se ji uklidnit, že na ni myslím, že jsem na ni nezapomněla, ale ona byla plná hněvu a vyčítala mi, že nebudu mít pro ni tolik času, kolik si přála, protože je už 12 hodin a v 15:00 mám jít k zubaři. Nechtěla si nechat vysvětlit, že musím pomoci i jiným, a celou dobu na mě v telefonu křičela. Dovyprávěla jsem lidem ještě nějaké věci a rychle jsem spěchala k ní. Když jsem vyšla z domu mladé rodinky, bylo přesně 14:10, což byl pro mě dobrý čas. Věděla jsem, že se stihnu věnovat té nespokojené ženě a navštívit i v 15:00 hodin lékaře, který mi měl zaplombovat zub, a že to hravě zvládnou.

Pán Ježíš sen vysvětlil takto: „**To město, to bludiště, je nynější stav světa. Z každé strany jsou lidé bombardováni propagandou, lži a různými ideologiemi. Jediná správná cesta a pravda je cesta ke mně. Ty to, Barličko, dobře víš, a proto lidem vysvětluješ, co mají dělat a jak mají v bludišti tohoto světa žít. Duše, která ti byla zjevena, je duše egoisty. Jak vidíš, ještě i v očistci se ten egoismus projevuje, když i teď vyžaduje privilegium na úkor ostatních. Ty si ale, Barličko, umíš všechno zařídit tak, abys stihla přinášet oběti za duše i plnit své povinnosti v tomto světě. Bylo ti ukázáno, že ty to vždycky zvládneš.**“

Na internetu jsem se dočetla, že všechny rychlíky z Košic do Bratislavy a zpět se mění na expresy a od prosince už nebudou zastavovat v Piešťanech. Pán Ježíš promluvil: „**To způsobil pochod čertů. Město se dostalo na vedlejší koleji, což pocítí hlavně ekonomicky. Však jsem řekl, že uvidí, co udělali.**“

16. 12. 2022

Včera padla vláda. Ježíš promluvil: „**Barličko, vždyť jsem ti řekl ještě na začátku volebního období, že tato vláda padne.**“

Ve snu jsem vyšla z našeho kostela a přiběhla za mnou naše přítelkyně Ludka. Objaly jsme se a slyšela jsem hlas: „*Na Ludčiny narozeniny se rozzáří dům i zahrada.*“

Pán Ježíš to vysvětlil: „**Znamená to, že bude krásnější svět.**“

17. 12. 2022

Dcera Majka měla vidění. Ukázala se jí duše ženy, o které víme, že je v těžkém očištcí. Seděla na ošuntělé šedé sedačce a sledovala lidi, kteří někam šli. Ona nemohla jít, neměla to dovoleno a ani ji nechtěli. Zůstala sedět a smutně hleděla před sebe. Šaty měla nepěkné, potrhané a na hlavě špinavý klobouk, který jí ani neseděl. Byl příliš malý a měl samé fleky. U ní seděl škaredý pes, který měl na obojku červený štítek s číslem tři.

Když jsem chtěla vědět, proč ta duše byla v tak ubohém stavu a co u ní dělal ten pes, Pán Ježíš odpověděl: „**Bude trpět jako pes, protože neměla soucit s lidmi bez domova. Bude mít pocíty jako toulavý pes a takto bude za ten hřích trpět až tři roky, dokud se z toho hříchu neočistí. Potom se bude očišťovat za další a další hříchy, dokud její duše nebude úplně čistá.**“

18. 12. 2022

Naše členka napsala Valentínovi, že nechápe a nerozumí tomu, proč by měla Bohu děkovat za utrpení, a ještě ho s láskou přijmout, proč je zatížená dědičným hříchem, když za to nemůže, a proč někteří svatí umírali mučednickou smrtí. Valentín jí odepsal: Ježíš vám vzkazuje, že většinu utrpení si člověk přivádí sám svým nezřízeným způsobem života, ať už nesprávnou životosprávou, nesprávnými rozhodnutími, nezřízeným životním stylem nebo přepínáním se v práci. Pán nechce nikoho trestat, jen dopouští některé věci, aby se člověk vzpamatoval a změnil to, co dělá špatně. Toto je na vysvětlení, odkud pochází utrpení. Pro lepší pochopení Pán Ježíš zvolil opačný postup: co se stane, když utrpení nepřijmeme. Když se jedná o nějaké onemocnění a člověk ho nepřijme s láskou jako Boží vůli, dostane se do těžké deprese a jeho psychický stav je potom velmi špatný. To zhoršuje jeho fyzický stav a místo toho, aby se postupně uzdravoval, je to stále horší. Zlepšení se oddaluje a v mnohých případech u vážných onemocnění dochází i k úmrtí. Jestliže má jiné starosti, například ztratil práci nebo se dostal do finančních problémů, znovu to způsobuje velký nápor na psychiku, velký stres, dostává se do deprese, která může vyvolat fyzické onemocnění, a člověk reaguje iracionálně, dopouští se dalších chyb a v tom stresu není schopen střízlivě uvažovat. A tak naděje na zlepšení jeho situace, ve které se nachází, je velmi malá. Na druhé straně, když všechno přijme s láskou jako svůj kříž, nastane v jeho mysli pokoj a psychicky se vyrovná se stavem, ve kterém se nachází. Přijímá to jako Boží vůli a svůj další osud vkládá do Božích rukou. Jeho psychická vyrovnanost posilňuje jeho fyzický stav, mnohem dřív se uzdravuje, a je-li to Boží vůle, tak i modlitby, které jsou za něho obětované, mají účinek. Když je člověk v nějakých jiných problémech a uvažuje střízlivě s chladnou hlavou, nehromadí další chyby a má mnohem větší šanci dostat se z toho.

Protože přijímal Boží vůli s láskou, Pán mu pomůže, protože je s ním spojený. Ten, kdo to nepřijímá a nechce přijmout, ztrácí spojení s Pánem, a i když mu posílá milosti skrze jiné osoby, člověk je odmítá, protože v tom stavu není schopen rozpoznat, že je to jen pro jeho dobro. Nebeský Otec neušetřil ani svého Syna a vystavil ho mučednické smrti. Svou křížovou cestou nám lidem ukázal, jak se máme postavit ke svým křížům a jak je máme nést. Cesta do nebeského království je kříž a klíčem je láska. Proč to tak náš nebeský Otec ustanovil? Protože je to pro člověka dobré, i když mnohým se to může zdát nepochopitelné. Není lepší mít pohodlný život na zemi, bez křížů, užívat si ho a pak pokojně odejít do nebeského království a užívat si ho dál? Bůh to na začátku tak ustanovil, a jak to dopadlo? Nejkrásnější anděl Lucifer a jeho přívrženci měli všechno, ale chtěli ještě víc. Chtěli být jako jejich Stvořitel, proto se vzbouřili a za to byli svrženi do pekla. Podobné to bylo s Adamem a Evou. Nebeský Otec jim dal rajskou zahradu, měli krásný život, a přece podlehlí pokušiteli. Zhřešili tím, že chtěli mít poznání jako Stvořitel, za to byli vyhnáni z ráje. Tento jejich hřích se přenesl na všechny generace, protože Bůh viděl, že není dobré, aby bytosti, které stvořil, měly všechno a nemusely se vůbec o nic přičinit. Bez dědičného hříchu byla z lidí jen Panna Maria. Jestliže někdo chce být bez tohoto dědičného zatížení, chce se stavět na roveň Božího Syna a jeho Maminky. Není tu velká podobnost s padlými anděly a Adamem a Evou? Proč někteří svatí umírali mučednickou smrtí, proč to přijímali s láskou a nebouřili se proti tomu? To proto, že se na to nedívali jen z hlediska života na zemi, který každému uteče jako voda. Oni chápali, že umřít za Boha je přímá a nejrychlejší cesta k němu a že je čeká krásný život v nebi. Přijetí kříže je nejspolehlivější a nejkratší cesta do nebeského království, protože přijímáme s láskou to, co nám Pán dává. Svůj život vkládáme do jeho rukou a s důvěrou se k němu obracíme jako malé dítě.

Když otec tady na zemi s láskou k sobě přivine své dítě, které se s důvěrou k němu obrací, o co víc nás k sobě přivine náš Nebeský Tatínek, když se k němu s velkou důvěrou obracíme a prosíme ho o pomoc. Pán Ježíš nikomu nesliboval lehký a bezstarostný život tady na zemi, ale jedno slíbil, že když ho budeme následovat, získáme život věčný. Jaký bude, to už je v rukách každého člověka. Proto je důležité mít na paměti jeho slova: Láska za lásku, věrnost za věrnost, důvěra za důvěru. To je to, co musíme splnit, abychom se dostali přímo k němu.

19. 12. 2022

Valentín už má velký problém s očima. Má problém s přepisováním mé knihy do elektronické podoby, proto mu všechno diktuji a on jen z paměti vytukává písmena na klávesnici. Když píše maily, není to pro něj jednoduché, snaží se, jak to jen jde, a jak říká, všechno to utrpení přijímá s láskou a děkuje za to Bohu. Má velké trápení, skvrna v oku se mu zvětšila a zasáhla periferní vidění. Stává se, že už nepoznává lidi, ale jen ty, se kterými se často setkáváme.

Pán Ježíš poznamenal: **„Barličko, utrpení je součástí jeho života. Valentín mě bude ve všem následovat.“**

20. 12. 2022

Ludka měla sen. Stála v místnosti, kde bylo hodně stolů a velký hluk. Stoly stály tak blízko sebe, že mezi nimi byl jen jeden úzký průchod, kterým procházeli lidé v dlouhých červených šatech, a slyšela svou dceru, jak zvolala: „Takto tam nemohou jít. Musí mít posypané hlavy.“ A najednou zahlédla, jak nějaká ruka začala na hlavy věřících sypat něco jako bílý prášek.

Pán to vysvětlil: **„Ano, bez pokání ke mně nemohou přijít. Čiňte pokání, teď je na to nejlepší doba.“**

Dcera Anička mi řekla: „Ve snu se mi ukázala žena, která měla dvě děti. Pak jsem viděla i to, že dvakrát čekala 6 dětí, že jich měla celkem 12, ale 10 jich zabila. Pán Ježíš promluvil: „**Ano, ty dvě děti měla z umělého oplodnění. Tak se to dělá při umělém oplodnění. To by si ženy měly uvědomit dříve, než se k tomu dají přemluvit.**“

21. 12. 2022

Viděla jsem duši muže, který dokud žil na zemi, neustále podstupoval plastiky tváře a stále byl nespokojený. Viděla jsem, že je zatracený a místo tváře má jen lebku a její kosti jsou poseté škaredými černými dírami různých velikostí. Neměl ani oči, ani ústa, ani nos. Dívala jsem se jen na tu hrůzostrašnou obnaženou lebku s několika dlouhými mastnými prameny vlasů, přičemž mimika jeho tváře byla tak odpuzující, že se mi při pohledu na něho udělalo zle.

Pán Ježíš řekl: „**Nepřijal sám sebe, jak ho Bůh stvořil. Nepřijal Boží vůli, ale šel vlastní cestou, která ho dovedla až tam, kam jsi viděla. Ano, je zatracený.**“

Dcera Majka mi sdělila, že před pár dny viděla ve snu několik umírajících vojáků, i to, jak se u nich sv. Antonín Paduánský, sv. Carlo Acutis a sv. Ignác z Loyoly modlili korunku k Božimu Milosrdenství. Ti vojáci byli čtyři a nad každým z nich uviděla jejich jméno. Voják Dmitrij zmrzl v zákopu a bylo u něj napsané Dmitrij z Bachmutu. Ti další tři umírali na zranění a jejich jména byla: Sergej Brezevský, Ilja Fjodorovski a Ivan Tjuvic. Podotkla, že ta jejich jména se vznášela nad jejich těly a že Dmitrij měl ukrajinskou uniformu.

22. 12. 2022

I dnes měla dcera Majka sen. Řekla mi: „Mami, ve snu ke mně přišel mladý muž, kterého znám, strčil mi před tvář displej mobilu a posměšně

řekl: ‚Dívej, příšera už vzlétla. Je jediná svého druhu, která hledá a nepřestane, dokud to nenajde.‘ V mobilu jsem viděla obrovského d’ábla. Pak jsem uviděla nějakou krajinu, která vypadala jako spálené kamenné pohoří, plnou šera. Nad ní se vznášela oblaka šedo-rezavých stínů a celá ta krajina byla posypaná drobnými, asi centimetrovými nepravidelnými úlomky nějaké horniny. Odtud vzlétla obrovská příšera. Byla celá černá s dlouhým pokrouceným tělem a s velkými blanitými křídly, podobajícími se křídům netopýra, ale byla z nějaké tuhé kožovité blány. Na hlavě měla dlouhé zbytky jakoby vlasů, ale nebyly to vlasy, ale tenký chvost zakončený do dvojitého ostrého šípku. Končetiny byly vytočené do stran. Příšera zařvala a vzlétla. Myslím, že byla vypuštěná z pekla. Byla mohutná, velká asi 5 až 6 metrů, a viděla jsem, že někoho hledá a nepřestane, dokud ho nenajde. Všude, kudy letěla, padaly ostré úlomky a všechno pustošila.“

Ježíš řekl: „**Největším neštěstím lidstva je, že nevěří v existenci d’ábla. Proto jednájí tak, jako by neexistoval a jako by neexistovalo ani peklo. Posmívát se d’áblu se nevyplatí. Příšera, která vylétla z pekla, to byl satan. Hledá svoje oběti a všude, kudy přeletí, zůstává spoušť. Ničí vše dobré, co se jen dá, a to skrze špatná rozhodnutí politiků, válečné konflikty a nenávisť, kterou zasévá do lidských srdcí. Buďte opatrní, nedávejte se strhnout nenávisť a dávejte si dobrý pozor při všem, co děláte. Opatrnosti není nikdy dost, protože zlý číhá na každý chybný krok a všechno chce obrátit ve zlo. Zlo je vypuštěné ven. Zapamatujte si, že se dá porazit jen láskou.**“

Dcera Majka měla další sen. Řekla: ‚Přišla jsem ke kamenné lavičce, na které seděla Panna Maria. Byla oblečená přesně jako v Lurdech, v bílých šatech s modrou šerpou, a kolem hlavy měla svatozář z dvanácti hvězd. Zavolala jsem na ni: ‚Maminko!‘ A ona se na mě jen mile usmála a řekla mi: ‚**Pojď ke mně, dcerko moje.**‘ Přišla jsem k ní a obdivovala ji, jak je krásná, a že mám radost, že ji vidím tak šťastnou.

Řekla mi, že má radost, protože se blíží den, kdy si připomeneme, že na svět přišel Spasitel. Že ona to vždy tak živě prožívá, i celé nebe se těší. Sedla jsem si k ní a řekla, že ji ráda nazývám Matkou milosrdenství, dobroty a lásky, a ona se jen usmívala a říkala, že ji to velmi těší, neboť v těch slovech je oslavený Bůh. Vztáhla ruce k nebi a nebe se otevřelo a v té chvíli jsem viděla ozářenou postavu Pána Ježíše. Na hlavě měl korunu a byl celý ze zlata. Nakonec z nebe vylétly snad tisíce zlatých motýlků. Byli velmi krásní, jemňoučcí a křehoučcí. Natahovala jsem k nim ruce a zvolala: „Vždyť jsou živí! A jak jsou nádherní!“ Nechápala jsem, jak je možné, že jsou ze zlata a přitom živí. Panna Maria se na mě celou dobu usmívala a řekla mi, že Pán Ježíš mi tak chtěl ukázat, jak ho těší, když jeho Maminku takto nazývají.“ Pán Ježíš poznamenal: „**Je to tak, jak viděla.**“

Dozvěděli jsme se, že paní Terezka, za kterou Valentín přinášel oběti, je v požehnaném stavu.

23. 12. 2022

Ve snu jsem se ocitla v dřevěném domě, do kterého přicházeli lidé, kteří se chtěli navždy odstěhovat do krajiny, kde vládne pokoj a láska. Přišla jsem tam i já spolu s Valentínem a našimi dcerkami a viděla jsem i hodně našich známých, mezi kterými byl i jistý manželský pár, který znám, a jejich dcera s dítětem. Víím, že žijí světsky, a tak vychovávali i své děti. Všichni lidé se scházeli, těšili se a nemohli se dočkat, až tam už přijdou. Každý, kdo chtěl jít do této krajiny, musel nejdříve vejít do dřevěného domu a v něm svobodně říct, že po tom touží. Vešla i jedna stará paní, která byla velmi rozrušená, protože ze svých blízkých tam nikoho neviděla, a když s někým chtěla mluvit, každý ji odehnal. Sedla si na dřevěnou lavici a sledovala, zda někdo z jejích příbuzných přijde, ale nedočkala se. Znervózněla a začala na lidi křičet, nadávala jim a byla plná nelásky. Najednou jsem uslyšela hlas: „**Krajina, do které chcete jít, má vysokou bílou horu. Tam je nejkrásněji. Snažte se tam dostat.**“

Slyšela to i ta stará žena a zvolala: „Já už tam nechci jít.“ Zpozorněla jsem a přiběhla k ní. Prosila jsem ji, aby takto nemluvila, protože může ublížit své duši. Zlostně na mě pohlédla a řekla: „Ani vy tam nechod'te, zůstaňte tu se mnou.“ Zhrozeně jsem se na ni zadívala a řekla jí: „Ale já tam chci jít, už se toho nemohu dočkat a chci vyjít i na tu bílou horu.“ Ona se rozhněvala a křičela na mě: „Já nikam nejdu, nechci tam jít a na vás si budu stěžovat, že jste mě tu nechali úplně samotnou.“

Po těch slovech jsem od ní odešla a víc ji nepřesvědčovala. Šla jsem k Valentínovi a sledovala, co se bude dále dít a jak to bude celé probíhat. Lidé si mezi sebou povídali a slyšela jsem i manžele, kteří žili světsky, jak si říkali, že oni určitě přijdou na to nejlepší místo. Mnozí si to tak mysleli, ale když došli na hranici té krajiny a auta i autobusy tam museli zanechat, už se jim to vůbec nelíbilo a začali reptat, protože dál se muselo jít pěšky. Už z dálky bylo vidět vysokou bílou horu a slyšela jsem hlas: **„Okolo bílé hory jsou vesnice a města a jsou tam už postavené domy, ale nejkrásnější jsou pro ty, kteří vyjdou až na tu vysokou horu.“**

Radostně jsme se s Valentínem i s dcerami rozběhli, ale bylo to stále těžší a těžší. Všude bylo bláto, štěrk, různé kamení a neupravený terén. Za námi kráčeli další, ale mnozí to už na začátku vzdali a nadávali, že takto si tu krajinu teda nepředstavovali. S námahou jsme kráčeli přes temná místa a před námi se objevily první vesnice a města. Domy tam byly celkem obyčejné a vypadaly jako pro ty nejchudší. Zůstala jsem překvapená, když mnozí lidé, kteří byli s námi, řekli, že už v cestě nepokračují a že jim stačí i takové příbytky. Ty domy byly jen z desek, a když jsem do jednoho nahlédla, viděla jsem v něm ženu, jak si tam něco ukládá do jednoduché police, ale neviděla jsem co. Uvnitř domku bylo všechno prázdné, nebyl tam žádný nábytek, jen na jedné stěně byly odspodu až po strop poskládané desky tak, že vypadaly jako včelí pláсты, a to byly ty police. Zaslechla jsem, jak si lidé mezi sebou povídali, že dál už nepůjdou, a viděla jsem, jak dobrovolně do těch domů vcházeli.

My ostatní jsme pokračovali dál a došli na místa, kde byla sice menší tma, ale všude byla hustá mlha. Tam už byly lepší domy, ale také nevypadaly nejlépe, a i tam mnozí dobrovolně zůstali. Bylo nás stále méně a méně a bílá hora byla blíže a blíže. Došli jsme až k ní a začali na ni vystupovat. Bílá byla proto, že na ní byl sníh, a zjistili jsme i to, že kopec je vysoký a strmý. Kráčeli jsme z posledních sil, přitom se nám nohy bořily až po kolena. Přiznám se, že jsme únavou a bolestí plakali, ale chtěli jsme vyjít až na samý vrchol, protože jsme věděli, že nás tam čeká něco krásného. Z dálky jsme slyšeli, že ti, co už jsou tam, jásají radostí a jsou celí bez sebe. Když jsme tam vyšli i my, pohlédli jsme na opačnou stranu a spatřili nádherné vesničky a města. Všechno tam zářilo, šířila se vůně a všude vládł pokoj a láska. Rychle jsem běžela nazpátek hledat ty manžele, které znám, abych jim pověděla, co jsem viděla a jak je tam krásně. Že je tam nádherné světlo a že všichni, co tam žijí, jsou velmi šťastní. Našla jsem je až na hranici, kde lidé nechali auta. Odbyli mě a křičeli, abych jim dala pokoj, že dál nepůjdou a že jim stačí i ten dům z desek. Byla jsem smutná z toho, jak jim nezáleží na jejich duších, ale nejvíc z toho, že i když měli hodně dětí, do této krajiny se s nimi dostalo jen jedno. Otočila jsem se a vrátila k bílé hoře. S námahou jsem vystoupila až na samý vrchol a děkovala Bohu, že mi dal sílu to zvládnout, a za ta krásná místa, která připravil pro ty, kteří ho milují.

Pán Ježíš promluvil: „Barličko, viděla jsi, jak to v životě chodí. Jak lidé smýšlí a co jsou ochotni udělat pro život věčný. Ten dům, do kterého musí všichni vstoupit, znamená, že musí činit pokání. Musí litovat svých hříchů, abych jim mohl odpustit a přivést je do nebeského království. Žena, která tam nechtěla vejít, představuje ty, kteří nejsou ochotni činit pokání a žijí jen pro tento svět. Manželé představují ty, kdo sice žijí světsky, ale rádi by se dostali do nebeského království. Jenže nejsou ochotni dělat všechno, co je třeba, aby se dostali do té nejkrásnější krajiny. Ta první vesnička představuje

nektarovou krajinu a ta druhá stonkovou. Kdo se chce dostat do listové nebo do květové, musí vystoupit na tu horu. To znamená, že musí s láskou vzít svůj kříž a následovat mne. Kdo nechce nést svůj kříž, padá pod ním a není ochotný mě ve všem následovat, nedostane se výš do lepších krajin, které jsou vyhrazené jen pro ty věrné a nejvěrnější, ale i pro ty, kteří nebyli ve všem věrní, ale následovali mě. **Všechno záleží na svobodné vůli člověka, jak se rozhodne a kterou cestou půjde.**“

24. 12. 2022

Valentínovi přišla zpráva od otce P... Prosí o modlitby za rodinu svého kamaráda M..., který je s malým sedmiměsíčním synáčkem v nemocnici a doma mu leží manželka s covidem. Ozvala se i paní Eva, která má také vysoké teploty a velmi trpí. Valentín za ně přinášel oběti a večer dostal silnou zimnici, takovou, že mu až drkotaly zuby a nebyl schopen ani mluvit. S vysokou horečkou si lehl do postele. Celou dobu, co ležel, prosil Boha o odpuštění, protože nebyl schopen jít na půlnoční mši svatou. Takto trpěl až do rána.

25. 12. 2022

Pán Ježíš řekl: „Valentíne, převzal jsi na sebe část jejich utrpení a tím jsi jim velmi pomohl.“

Večer jsem se slzami v očích přemýšlela nad tím, jak velmi trpí duše v očištvaci a že některým nedokážu více pomoci. Rozplakala jsem se nad jejich utrpením, ale i nad sebou, že možná je i ve mně chyba, protože se asi špatně modlím. Dívala jsem se na relikvie svatých a náhle jsem viděla, že z relikvie patera Pia vyšlo zářivé světlo a vzápětí za ním se vynořily dvě malé krabičky visící na stuhách, vzájemně svázané do mašličky. Jedna krabička byla červená a měla červenou stuhu a ta druhá byla modrá s modrou stuhou.

Potom se mi ukázal ukřižovaný Ježíš a po chvíli se z obrázku světce vynořila i zázračná medailka Panny Marie, která se lehounce přenesla až k mé tváři. Nakonec se z obrazu Ježíšovy tváře vylilo Boží světlo, změnilo se na Boží oko a v něm jsem se viděla, jak kráčím po ulici nádherného města s překrásným náměstím. Na sobě jsem měla krásné dlouhé splývavé šaty s krátkou prodlouženou vlečkou. Byly červené barvy, ale ne takové jako na zemi, ale byla to barva, kterou neumím k ničemu přirovnat. Na šatech jsem měla vzory, které nedokážu definovat. Byly v barevných odstínech, protkané zlatými nitěmi, takže celé působily vznešeně a velmi slavnostně. Rozhlížela jsem se kolem sebe a viděla, že všechny ženy, které se procházejí po náměstí, mají také krásné šaty a ani muži nebyli výjimkou. I oni měli na sobě velmi pěkný oděv zdobený zlatem a všichni na mě působili jako princové a princezny. Ty šaty byly z velmi jemného materiálu, lehoučké jako pírko, a kdybych je chtěla k něčemu přirovnat, připomínaly mi mušlín nebo šifon. Působily velmi luxusně. Měla jsem pocit, že Bůh mi chtěl ukázat, jak se v tomto městě duše oblékají a jak se tam krásně žije. Nakonec jsem v Božím oku uviděla dva malé zlaté válečky a vidění zmizelo.

V noci jsem měla sen. Viděla jsem různé královské rodiny, celebrity, zpěváky, sportovce, podnikatele, politiky, herce, vysoce postavené lidi, ale i běžné lidi, i chudé. Viděla jsem je ve velkém počtu, jakoby z celého světa. Stála jsem na tribuně a všichni naráz na mě zvolali: „Pověz nám, jak máme žít.“ A já jsem začala mluvit: „Lidé žijí všelijak. Dobře i špatně, zodpovědně, ale i nezodpovědně. Jsou tací, kteří znají Boha, jsou tací, kteří ho neznají, ale chtějí ho poznat, ale jsou i tací, co o něj nemají zájem a ani ho nechťejí poznat. Ale všichni touží po tom, aby jejich život po smrti dál pokračoval a nikdy neskončil. Dokonce po tom touží i ti, kteří v Boha vůbec nevěří. Na to, aby člověk dobře skončil po smrti, musí i dobře žít. Po smrti ho čekají tři místa, a to nebe, očistec a peklo, ale po skončení světa už bude jen nebe nebo zatracení. Kam se člověk dostane, záleží už jen na něm.“

Když je člověk dobrosrdečný, laskavý a milý a všechno dobré i zlé přijímá s láskou, je na nejlepší cestě do nebe. Ale na to, aby se dostal přímo do nebeského království, musí vytrvat až do konce a všechno příjemné a nepříjemné přijímat jako Boží vůli a následovat Krista. Ateisté nebo lidé jiného vyznání, kteří jsou dobří, žijí správně a snaží se všechno dělat co nejlépe, přijdou do nebe, protože i je Pán Bůh velmi miluje a chce je mít v nebeském království. Ale jsou i lidé, kteří žijí špatně, nechtějí činit žádnou nápravu a s plným vědomím páchají těžké hříchy. Chtějí být jen obdivováni, opěvováni a slyšet na sebe samé chvály. Nechtějí na tomto světě trpět, ale užívat si plnými doušky a dělají všechno pro to, aby tak i žili. Žel patří mezi ně i mnozí křesťané a myslí si, že když jsou pokřtěni, mají vstupenku do nebe. Možná i vy znáte takového člověka a chcete ho zachránit, ale je s ním těžká řeč.“

Najednou všichni zvolali: „A co máme udělat, abychom ho zachránili a jeho duše nebyla ztracená?“ Ztichla jsem ... a pokračovala: „Pán Ježíš je tak dobrý a milosrdný, že chce zachránit každou duši, proto přišel na svět se svým dílem Společenství přátel Eucharistie. Vždyť řekl: ‚Přišel jsem s tímto dílem na záchranu Církve a duší.‘ Pokud tedy znáte ve svém okolí člověka, kterému hrozí, že skončí špatně, modlete se za něho a prostě Pána Ježíše, aby mu dal milost touhy zapsat se do jeho Společenství, neboť kromě jiného řekl: **‚Každý, kdo se zapíše do knihy, zapíše se do mého Srdce a Já se zapíšu do jeho. Stane se mým přítelem a Já svého přítele nikdy nezapřu před svým Otcem.‘**

„A co to znamená?“ zvolali všichni. Usmála jsem se a pokračovala: „Vy nechápete, co znamenají slova: A Já svého přítele nezapřu před svým Otcem? No přece to, že člověka, který se stane jeho přítelem, nikdy nepustí a bude jeho přítelem i v nebi. To je Ježíšův příslib. Lidé své sliby často porušují, ale Bůh ne. On nás nikdy nezklame. On svůj slib vždycky dodrží. Do Společenství vstupují dobří i velmi dobří lidé.

To proto, že Pána Ježíše velmi milují, chtějí získat kousek jeho Srdce a následovat ho. Těm Pán slibuje velké milosti a požehnání už tady na zemi a hojnou odměnu v nebi. Je jen na svobodné vůli člověka, jestli ty milosti přijme, nebo je odmítne a je na jeho rozhodnutí, zda ho chce následovat, nebo ne. Pochopili jste?“

26. 12. 2022

Ježíš promluvil: „Barličko, pater Pio ti chtěl ukázat, že není pravda to, co si myslíš o duších v očištění, že trpí, protože jim málo pomáháš. Chtěl ti ukázat, že tvoje modlitby velmi pomáhají těm, kteří na těchto místech trpí. Ty krabičky představovaly Boží milosrdenství, Krev a vodu, které vytekly z ran mého Božského Srdce při ukřižování. I Panna Maria za ně oroduje, proto ti byla ukázána. Také Já jsem ti ukázal, že tvé modlitby jsou přijaté. Vystoupení, které jsi měla ve snu před všemi společenskými vrstvami, zkrácenou formou vysvětluje mé dílo a vaše poslání. Rozšíří se do celého světa skrze tvoji knihu a je jen na svobodné vůli lidí, zda to přijmou, nebo ne. Já jsem Bůh milosrdný a chci každého zachránit. Proto nabízím i toto své velké milosrdenství skrze Společenství přátel Eucharistie. To, kam se duše člověka na věčnosti dostane, záleží na tom, jak přistoupí k podmínkám, které jsou dané pro členy Společenství. Když je ve všem dodrží, může se dostat do té nejkrásnější květové krajiny, ale když je nedodrží, přijde do nebe, tak jak jsem slíbil, ale může se ocitnout i v nektarové krajině. To ještě záleží na jeho životě. V lepším případě se ocitne ve stonkové. Ano, Barličko, bylo ti ukázáno i to, jak se oblékají a jak žijí duše v květové krajině a jak tam vypadají města.“

27. 12. 2022

Dnes v noci mi bylo odhaleno tajemství. Pán Ježíš mi ho zjevil tak, že mi o tom vyprávěl, vysvětloval a zároveň ukazoval.

To tajemství mi Bůh ukázal tak, že se před mýma očima promítalo jako film a současně se vypisovalo vše, co mi k tomu Pán vyprávěl. Takže jsem to viděla, zároveň četla i slyšela. Nakonec mi Pán Ježíš 7x po sobě zopakoval: „**Barličko, ty to nesmíš nikomu říct.**“ Při těch slovech jeho hlas zněl jako vzdalující se ozvěna. Vidění trvalo 50 minut.

28. 12. 2022

Při večerní modlitbě se ke mně vztáhla krásná Boží ruka. Na dlani měla položený malý dřevěný domeček. Pak se mi ve snu ukázalo 5 migrantů. Tři stáli vpředu a dva vzadu. Nebyli to křesťané. Všichni na mě prosebně hleděli a jeden z těch dvou vzadu na mě zavolal neznámou řečí a natáhl ke mně ruku. Pochopila jsem, že prosí o pomoc, ale tentokrát jsem u sebe neměla jídlo ani žádnou sladkost, proto jsem rychle sáhla do kapsy a vytáhla nějaké drobné. Měla jsem radost, že ho nezklamala, a hned jsem mu je podala. Přiběhli ke mně ostatní a ani ty jsem nezklamala.

Pán Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barličko, vaše srdce ať jsou jako domeček, ve kterém každý najde útěchu, pokoj a lásku. Nehled'te na to, kdo to je, jak vypadá, co je, ale na to, že je to člověk, který potřebuje pomoc. Buď'te laskaví a milosrdní ke každému, jako jsem Já milosrdný a laskavý k vám. To, co jste zadarmo dostali, zadarmo rozdávejte druhým.**“

29. 12. 2022

Dnes dostal Valentín zprávu od otce P..., že jeho kamarád M..., který byl s dítětem v nemocnici, a jeho manželka, která ležela doma s covidem, jsou už v pořádku.

30. 12. 2022

V noci mě probudil hlas, který zvolal: „**Lidé si myslí, že ta svatá vypadá takhle.**“ A viděla jsem nějakou řeholnici ležící ve skleněné rakvi.

Hlas dále pokračoval: „**Ale ona nevypadá takhle, ve skutečnosti vypadá takhle.**“ A viděla jsem ruku, která vytáhla z kovového boxu skleněnou rakev, ve které ležela žena v hrůzostrašném stavu. Měla černé šaty, škarredé zkažené zuby, kulaté oči vystouplé z očních důlků, střapaté šedivé vlasy a její výraz byl plný bolesti a strachu. Cítila jsem, že je ještě v očištění.

Ježíš to vysvětlil: „**To je to, co jsem už jednou řekl. Modlete se za duše v očištění a v nebi těch, kteří zemřeli v pověsti svatosti. Týká se to většinou řeholních duší.**“

Modlila jsem se a najednou se přede mnou objevila duše jistého kardinála a nad jeho hlavou se vznášelo číslo 63. Chápala jsem, že to číslo něco znamená. Jen jsem nevěděla co.

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Barličko, kardinál tě přišel prosit o pomoc. Zapiš si ho do pořádku, a až na něho přijde řada, přines za něho oběti. Na to, aby byl vysvobozený z očištění, potřebuje 63 růženců k mým Svatým ranám. Jak je budeš přinášet a kolik dní, to ponechávám na tvé svobodné vůli.**“

31. 12. 2022

Zemřel emeritní papež Benedikt XVI. Pán Ježíš řekl: „**Povolal jsem svého služebníka Benedikta XVI. k sobě. Z nebeského království bude držet svoji ochrannou ruku nad Církví, kterou tak velmi miloval.**“

Rok 2023

1. 1. 2023

Ve snu jsem slyšela hlas Pána: „**Valentíne, Barličko, vy se modlíte, protože se rádi modlíte. I jiní se modlí, protože se rádi modlí. Děláte mi tím velkou radost. Ale jsou i tací křesťané, kteří se neradi modlí, a i to málo, co se pomodlí, jen narychlo odrecitují, jen aby měli co nejdříve pokoj. Způsobují mi tím velkou bolest. Ještě stále nepochopili, co to znamená modlit se srdcem. Modlit se srdcem znamená modlit se s radostí.**“

Ježíš poznamenal: „**Je to tak, jak jsi slyšela.**“

3. 1. 2023

Ve snu jsem se ocitla v nějakém indickém slumu. Šla jsem po úzkém chodníku, přede mnou kráčel průvodce a za mnou policista. Nechápal jsem, proč jsem se na tomto místě ocitla, ale cítila jsem, že to má nějaký význam. Průvodce promluvil: „Víte, tito lidé mají rádi turisty, protože vědí, že z toho budou něco mít, ale sama byste tu nemohla jít. Cizinec musí mít vždy doprovod.“ Na chvíli ztichl a policista dodal: „Je to přesně tak, víte, oni vždycky očekávají, že jim návštěva turistů něco přinese, ale jak vidí, že přišel sám a jen ze zvědavosti, tak se může stát, že ho i okradou. Jakmile vidí, že přišel s doprovodem, vědí, že jde o cizince s laskavým srdcem někomu pomoci.“ Oba jsem pozorně poslouchala, přičemž jsme procházeli úzkými uličkami mezi pochmurnými neudržovanými obydlími, která byla bez dveří a oken. Všude postávali lidé a zvědavě nás sledovali, kam to máme namířeno. Uličky, kterými jsme procházeli, byly velmi úzké a ta chatrná obydlí byla velmi nuzná. Cítila jsem, že jsem sem přišla na něčí vyžádání, když tu najednou muž, který kráčel přede mnou, promluvil: „Jdeme k jedné nešťastné matce.“

Prosila nás, abychom k ní přivedli nějakou dobrou ženu. Má velký problém a potřebuje pomoc.“ „Jaký?“ zeptala jsem se. Průvodce ztichl a za chvíli dodal: „Už jsme tady, ona vám poví.“

Zastavili jsme se u chatrče, v které seděla na zemi chudá ustaraná žena a vedle ní asi 12leté děvčátko. Děvče drželo v náruči několik týdnů staré dítě a s láskou ho líbalo. Na chvíli na mě upřelo zrak a vystrašeně čekalo, co se bude dít. Její matka začala: „Paní, jsme velmi chudé, podívejte se, v jaké bídě žijeme. Moje dcera porodila a nemá ani manžela. My se o to dítě nedokážeme postarat. Prosím vás velmi pěkně, kupte si ho od nás.“ Když to dopověděla, viděla jsem, jak si její dcera svoje dítě přivinula ještě pevněji a s láskou ho pohladila po vláskách. Cítila jsem, že byla asi zneužita, ale když jsem se jich na to zeptala, obě mlčely. Jako by se bály o tom mluvit. Naklonila jsem se k děvčátku a zeptala se ho: „Ty to chceš taky? Chceš svoje děťátko prodat? Vidím, že ho máš ráda, a mám pocit, že si ho chceš nechat.“ Děvče se ke mně naklonilo a pošep-talo mi: „Chtějí mi ho vzít.“ Jen co mi to pověděla, otočila jsem se k její matce a začala jí domlouvat: „Paní, tohle nemůžete udělat, nemůžete své dceři vzít dítě, prodat ho a způsobit jí takovou velkou bolest. A to maličké stvoření je přece vaše vnoučátko. Podívejte se, jak je krásné. To vám nebude líto?“ Žena se na mě upřeně podívala a smutně poznamenala: „Vy nechápete, paní, že se o něho nedokážeme postarat?“ „Ale dokážete, dokážete,“ odpověděla jsem, „dám vám nějaké peníze, a i jinak vám pomohu, když bude potřeba, jen už to dítě nikomu nenabízejte. Vaše dcera by vám to nikdy neodpustila a zůstala by celý život zraněná.“ Po těchto slovech jsem otevřela kabelku, vytáhla z ní peníze a podala jí je. Žena se rozplakala a velmi, velmi děkovala. Slíbila mi, že si děťátko nechají a s láskou ho vychovají. Jakmile se problém vyřešil, průvodce se usmál a řekl: „A nyní si potřebujete trochu oddechnout a odreagovat se. Jsme pozvaní k jedné šťastné rodině, která dnes dělá své dceři svatbu. Oni žijí ve městě a mají se celkem dobře. Vždyť uvidíte.“

Potěšilo mě to, protože po tom, co jsem zažila ve slumu, jsem se opravdu potřebovala trochu odreagovat a přijít na jiné myšlenky. Přišli jsme k domu, kde už bylo mnoho lidí a všichni byli v dobré náladě, ale když jsem viděla pár, byla jsem šokovaná. Nevěště bylo asi 11 let a ženichovi asi 13. Oba se na sebe dívali a bylo vidět, že jsou ze sebe zklamaní. Že jemu se nelíbí ona a jí zase on. Viděla jsem, že mezi nimi není láska, ale že je to na přání jejich rodin. Smutně jsem se zeptala rodičů dívky: „Prosím vás, proč to děláte, proč vdáváte svoji dceru? Vždyť je to ještě dítě a vůbec toho chlapce nemiluje. Bude nešťastná, mějte s ní soucit. Zastavte to, dokud se to ještě dá.“ Její matka se na mě zlostně podívala a odsekla mi: „Já, že nemám soucit se svojí dcerou? Vždyť ji vdávám za mladého. Jiné ženy prodávají svoje dcery starým mužům. A láska? Ta není u nás důležitá. Důležité je, že se budou mít dobře.“ Po těchto slovech jsem se probudila a hned jsem si vzpomněla na indické děti, které mi byly jednou ve snu ukázány, jak utíkají před svými rodinami, protože jim bránili v lásce.

Ježíš smutně promluvil: **„Barličko, byl ti ukázán běžný život mimo Evropu. Evropané neznají a nevědí, co je těžký život a jak se lidé musí protloukat, aby vůbec přežili, a co všechno musí pro to obětovat. Proto se modlete a pomáhajte chudým. Prokazujte jim lásku a porozumění tak, jako jsi to dělala ve snu, Barličko.“**

5. 1. 2023

Měla jsem sen. Dívala jsem se na muže, který psal přes WhatsApp svému kamarádovi. Byl to Čech a poslal mu zprávu: Drahý Pavle, ať Bůh tvého otce a tvé matky, Bůh tvých rodičů, Bůh jejich otce a matky a Bůh jejich rodičů ti dá znamení, že skutečné je, aby ses obrátil a vstoupil do Společenství přátel Eucharistie. Pán Ježíš promluvil: **„Barličko, viděla jsi realitu. Byla to skutečná korespondence. Bylo ti ukázáno, že i tímto způsobem se snaží členové šířit moje dílo.“**

9. 1. 2023

Měla jsem vidění. Ocitla jsem se v krásné katedrále. Chrám byl úplně prázdný. Najednou se otevřela jeho mohutná brána a dovnitř vstoupila smutná, ustaraná a uplakaná matka krále jisté evropské země. Pomalu kráčela dopředu, sedla si do lavice a se slzami v očích si povzdechla: „Bože můj, co se to stalo s touto zemí.“ Pán poznamenal: „**Vyměnili mě za knížete tohoto světa. Ted' sklízí ovoce.**“

11. 1. 2023

Dneska přišla v pořadníku řada na kardinála, který mě prosil o pomoc. Prosil mě o 63 růženců ke Svatým ranám, ale když jsem pomyslela na to, jak duše v očištvici trpí, rozhodla jsem se, že se je nebudu modlit postupně několik dní, ale že se to pomodlím najednou. Začala jsem ráno po návratu ze mše svaté a skončila až večer. Nevykonávala jsem žádnou jinou práci, jen jsem se celý den modlila. S Boží pomocí jsem to zvládla a těšila se z toho, že už je biskup v nebi.

12. 1. 2023

Pán Ježíš mi po Valentínovi vzkázal: „**Barličko, tvoje oběť byla přijata. Kardinálovi jsi velmi pomohla. Ano, už je v nebi.**“

13. 1. 2023

Probudil mě hlas Pána, který zvolal: „**Pokud muž této země udělá...**“ A dál jsem neslyšela a byla mi ukázána fotografie tohoto krále. Hlas Boha pokračoval: „**A pokud žena této země udělá...**“ A opět jsem dále neslyšela a byla mi ukázána fotografie jeho manželky. Nakonec Ježíš dodal: „**A pokud děti této země udělají...**“ A znovu jsem neslyšela co a byly mi ukázány jejich dcery. „**Tehdy se nad tou zemí smiluji.**“

Pán to vysvětlil: „**Pokud se celá královská rodina navrátí ke mně a bude vzorem křesťanského života pro všechny její obyvatele, poženám je i tuto zemi a zahrnu ji svojí milostí a milosrdenstvím, což způsobí opět její růst, vzájemné porozumění, zavládne v ní pokoj a lidé budou šťastní.**“

14. 1. 2023

Při modlení růžence Světla za kněze, podle výběru Nejsvětějších Srdcí Ježíše a Marie, jsem se najednou ocitla v rodinné hrobce otce Pia, v které jsou pochováni lidé z jeho příbuzenstva. Úplně vpředu klečel kněz v tmavě hnědém hábitu a po pravé i levé straně měl zažehnuté dvě svíce. Já jsem stála za ním, takže jsem mu neviděla do tváře, viděla jsem jen to, že se vroucně modlí. Ježíš řekl: „**Barličko, tak jako za tebou chodí duše a prosí tě o modlitby a pomoc, tak chodí i řeholníci z řádu kapucínů prosit rodiče otce Pia o pomoc a o orodování, protože vědí, že jim mohou vyprosit velké milosti.**“

15. 1. 2023

Dneska mi přes WhatsApp napsala moje dcera Majka: Mami, ve snu jsme se ty a já dívaly na vysokou skalnatou horu, na které stál plochý kovový kříž. Chtěly jsme ho vidět zblízka, proto jsme na ten štít vylezly a začaly si ho prohlížet. Ty jsi řekla, abych se na něj podívala i zezadu, a když jsem tak učinila, spatřila jsem, že je na něm nápis Bůh a rok 2023. Byl tam i text, který zněl takto: Voda vystoupí potud. A na patě kříže, asi 3 cm od země, byla čára jako ryska. Sešly jsme z hory dolů, a jen co jsme tak učinily, spatřily jsme, že voda začala stoupat, postupně zakryla celý vrch a z vody trčel už jen kříž. Pán Ježíš to vysvětlil: „**Následovat mě není lehké, ale kdo je vytrvalý, dojde do cíle. Rok 2023 nebude lehký, ale nade vším jsem tu ještě Já. Kdo mi věří a kdo mi důvěřuje, toho neopustím. Najde u mě útočiště, záchranu a spásu.**“

Kéž by se všichni lidé utíkali ke mně tak, jako ta voda, která se dostala až ke mně. Kříž je vaše záchrana, kříž je vaše spása.“

16. 1. 2023

Dcera Majka měla opět zvláštní sen. Řekla mi: „Mami, ve snu se mi ukázala smutná Panna Maria. Všude byla mlha a celá krajina byla posetá náhrobními kameny. Matka Boží se slzami v očích smutně pravila: „**To jsou náhrobní kameny těch, kteří jsou navěky zatraceni.**“

Pán Ježíš dodal: „**Je to smutná realita.**“

17. 1. 2023

Večer jsem se dívala na obraz Pána Ježíše a modlila se za kněze, kteří mě prosí o pomoc. Za chvíli začalo z obrazu vycházet světlo a v něm mi byly ukázány troje nádherné šaty s překrásnými květy. Jedny byly smetanové barvy, druhé světle modré a třetí takové zvláště růžové. Všechny měly různé květy. Jak jsem se tak na ně dívala, ozval se hlas a řekl mi: „**Vyber si jedny z nich.**“

Hned jsem si vybrala ty růžové. Byly úžasné. Sukně byla široká, dlouhá až na zem, a na pravé straně měla po celé délce tmavě růžové a smetanové pivoňky a fialové hortenzie. Všechny byly v reálné velikosti, měly krásné zelené stonky i listy a byly tak nádherně uspořádané, že se těm šatům nedalo odolat. Všechny šaty byly pěkné, ale tyhle mě zaujaly nejvíc. Mohla jsem se zbláznit štěstím, že je mám. Chtěla jsem vědět, jestli takové šaty opravdu nosí ženy a dívky v nebeském království.

18. 1. 2023

Pán Ježíš mi vzkázal: „**Ano, Barličko, bylo ti ukázáno, jak si duše v nebeském království vybírají šaty ze svého katalogu.**“

S Valentínem stále přinášíme oběti za lidi, kteří nás o to prosí, a mnohým Bůh pomohl. Ozvala se nám i paní Helena, která měla velký problém s

očima. Měla vysoký oční tlak a hrozila jí operace. Pán Ježíš operaci nedoporučil, protože na jedno oko už nevidí, a jak řekl, po operaci může oslepnout i na to druhé. Valentín za ni přinášel oběti, modlil se a prosil za její uzdravení. Paní Helenka nám zavolala a sdělila nám, že se stal zázrak, že se jí oční tlak zázračně uzdravil a že i oční lékař jí řekl, že už operaci nepotřebuje. Ozval se nám i pan Josef, který měl zase problém se spánkem a klaustrofobií, a též jemu Pán Ježíš pomohl. Poslal mu zvláštní modlitbu a my jsme za něj přinášeli oběti. Dnes nám telefonoval, že je už v pořádku a že už konečně po dlouhých letech celou noc spí, což považuje za velký zázrak, protože velmi trpěl. Už se nebudí a nemá ani strach ze stíněných prostorů. Vyprávěl nám i svůj sen: Viděl Evropu ve velkém chaosu. Díval se na státy jako je Německo, Španělsko, Francie, Itálie, viděl i Řím, Polsko i Ukrajinu a další země, hlavně západní. Všude viděl jakési blesky, výbuchy a různé nepokoje. Pozoroval, že naše Slovensko je v jakési bublině. Nechápal, jak je to vůbec možné, když je uprostřed Evropy a v okolních státech je takový chaos a nepokoj. Cítil, že je chráněné.

Pán Ježíš mu vzkázal: „**To, co jsi viděl, nastane v Evropě. Chaos ekonomický, politický, vzpoury obyvatel. Viděl jsi i to, co jsem slíbil: že Slovensko ochráním.**“

Dcera Anička měla také zajímavý sen: „Mami, bylo to, jako bych vás pozorovala z videohovoru. Odněkud jste se vraceli, už jste stáli na chodbě u svého bytu a já jsem viděla, že taťku velmi bolelo rameno. Najednou se na dveřích bytu objevilo nějaké datum a pod ním jméno Valentín. Potom náš videohovor skončil a za chvíli následoval další. Opět jste se vraceli domů a taťka už měl takové bolesti, že mu až tekly slzy. Znovu bylo na dveřích napsáno jakési datum a pod ním nápis Roma.“

Pán Ježíš promluvil: „**Valentíne, Barličko, ten sen znamená, že už se blíží konec vašeho putování po poutních místech. Už to nebude**

**dlouho trvat. Už nebude mít problémy jen Barlička, ale i ty, Valen-
tíne. Už to nezvládnete. Už nezvládnete ani 12denní pout', ani
Medžugorje. Vaše poslední pout' bude Itálie.“**

25. 1. 2023

Dneska mi dcera Majka řekla: „Mami, ve snu se mi ukázala Panna Maria. V rukou držela pět modrých sešitů. Usmála se na mě a podala mi je. V tom okamžiku, jak mi je podávala, se najednou všechny rozprostřely ve vzduchu a viděla jsem, že na každém z nich je nějaký nápis. Na prvním bylo napsáno slovo láska, na druhém slovo pokora, na třetím trpělivost, na čtvrtém slovo růženec a na pátém Eucharistie.

Za chvíli dodala: „**Toto čti.**“

Pán Ježíš jí sen vysvětlil takto: „**Moje Maminka ukázala skrze Majku přímou cestu, jakou se může člověk dostat do nebeského království, do nejkrásnější květové krajiny. Pořadí není náhodné. Někdo by mohl namítnout, proč jsou první ctnosti a až potom růženec a Eucharistie. To proto, že si mnozí lidé myslí, že když se modlí růženec a pravidelně přijímají Eucharistii, že se dostanou přímo do nebe, do té nejkrásnější krajiny. Ale to není pravda. Bez těchto třech ctností se dostanou jen do nektarové krajiny, v lepším případě do stonkové, a to jen skrze těžký očistec. Proč? Protože Já jsem láska a ty, člověče, když nemáš lásku, nemáš nic. Jsi nic. Nic se ti nepočítá.**

LÁSKA je nejdůležitější. Nebudu tu teď rozvádět, jaká to má být láska, jen povím, jaká se mi nejvíce líbí. Pokud přijímáte všechno dobré i zlé, co vám dávám, s láskou jako Boží vůli, ať už jsou to kříže, které máte, nebo zlo, které vám způsobují mnozí lidé, a vy je přesto máte rádi, a nejen ty, co vás milují, to je ta pravá láska. Držte se toho.

POKORA je opakem královny všech hříchů, pýchy. Mezi ní a pýchou je jen malá hranice. Zlý to ví, a proto se snaží, aby i pokorné lidi stáhl na svoji stranu. Stačí, jakmile má člověk velké úspěchy,

krásný život, dostává dary z nebe, a už v něm nenápadně začne růst pýcha. Myslí si, že je to všechno jeho zásluha, ale to je velký omyl. Všechno, co dostáváte, je milost od Boha. Vy na tom nemáte žádné zásluhy, proto nemáte být na co pyšní, ale máte děkovat Bohu, že vás tak štědře odměňuje a zahrnuje svojí milostí a požehnáním. Proto když vidím, že se u pokorného člověka začíná projevovat pýcha, dopustím na něho pády, aby se rychle vzpamatoval a vrátil k pokoře.

TRPĚLIVOST. Vy lidé byste chtěli všechno hned a naráz. Ale vaše unáhlenost vám způsobuje jen nepokoj a stres. Buďte trpěliví, Já vím, kdy co potřebujete, jen mi důvěřujte. Protože, kdo je trpělivý, má víru a důvěru v Boha. A kdo je netrpělivý, ten ji rychle ztrácí. Proto i ta třetí ctnost je důležitá k tomu, abyste na své životní pouti nezabloudili.

RŮŽENEC. Modlitba růžence je velmi důležitá, protože je to neúčinnější zbraň proti satanovi. Je to přímé napojení na mě skrze moji Maminku, která se za vás přimlouvá a chrání vás svým pláštěm. Lidsky řečeno, je to něco jako telefonní linka mezi lidmi.

EUCCHARISTIE je prostředek spásy. Skrze svátost smíření a Eucharistii si očistíte duši a jste připraveni kdykoliv předstoupit přede mě. Je důležitá i proto, abyste byli ve stavu milosti a mohli tak přijímat milosti, kterými vás zahrnuji. Člověk, který ale není ve stavu milosti, často ta dobrodiní přehlíží a nepřijímá je. Padá do hříchů, které se nabalují jako sněhová koule, a stává se hračkou v rukách satana. Pokud budete toto všechno splňovat, s otevřenou náručí vás přivítám v nebeském království, na těch nejkrásnějších místech, přímo u mě.“

V příloze jsou obrázky zvířat a ptáků, jak je ve snu viděla a namalovala naše dcera Majka.

